

TAOMS 2016

26 - 30 May, 2016
Bodrum, Turkey

TÜBİTAK

ABSTRACT BOOK

TURKISH ASSOCIATION OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGEONS
23th International Scientific Congress

26 - 30 May, 2016
Bodrum, Turkey

CONTENTS

PRESIDENTS' WELCOME	2
COMMITTEES	3
SCIENTIFIC PROGRAMME	5
ORAL SESSIONS	10
INVITED SPEAKERS	17
ABSTRACTS	35
AUTHOR INDEX	244

PRESIDENT'S WELCOME

Dear Friends and Colleagues,

It is an honor and privilege for us to welcome you to Bodrum, Turkey for the 23th International Scientific Congress of Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery. We thank to all guest speakers whom had accepted our invitation from all around the world including, Germany, Belgium, England, Israel, Iran and Turkey. We would like to extend our sincere gratitude and appreciation to our colleagues who supported our meeting with 62 oral and 288 poster presentations. As the only association representing Turkey in central and regional scientific area of the world in the field of Oral and Maxillofacial Surgery, we are glad to see such a large number of participants to our meeting. We believe that this meeting will provide an opportunity to share the beauties of Bodrum which is one of the most popular touristic areas of Turkey and to meet old as well as new friends.

With our best wishes;

Dr.Hulya Koçak Berberoğlu
President of Congress

Dr.Banu Gürkan Köseoğlu
President of Congress

Dr. Cengizhan Keskin
President of TAOMS

COMMITTEES

President of the Association:

Prof. Dr. Cengizhan Keskin

Presidents of Congress:

Dr. Hülya Koçak Berberoğlu

Dr. Banu Gürkan Köseoğlu

Secretaries of Congress:

Dr. Barış Altuğ Aydil

Dr. Yiğit Şirin

Secretary of the Association:

Dr. Sırmahan Çakarer

Organization Committee

Dr. Nihat Akbulut
Dr. Alper Alkan
Dr. Celal Çandırılı
Dr. Ertunç Dayı
Dr. Necdet Doğan
Dr. Ümit Ertaş
Dr. Sevtap Günbay
Dr. Nurhan Güler
Dr. Çetin Kasapoğlu
Dr. Gülperi Koçer
Dr. Mehmet Kürkçü
Dr. Serkan Polat
Dr. Sina Uçkan
Dr. Haşan Yeler
Dr. Ergun Yücel

Scientific Committee

Dr. Nevin Büyük Akyüz
Dr. Ayşegül Apaydın
Dr. Çağrı Delilbaşı
Dr. Behçet Erol
Dr. Deniz Fırat
Dr. Belgin Gülsün
Dr. Bahar Gürsoy
Dr. Siegfried Jaenicke
Dr. İnci Rana Karaca
Dr. Bülent Katipoğlu
Dr. Yavuz Tolga Korkmaz
Dr. Chantal Malevez
Dr. Mehmet Manisalı
Dr. Hakan Özyuvacı
Dr. Adi Rachmiel
Dr. Marius Steigmann
Dr. Cem Üngör
Dr. Meral Ünür
Dr. Mehmet Yaltırık
Dr. Konrad Wangerin

COMMITTEES

Scientific Award Committee

Dr. Dilek Uğar Çankal
Dr. Ümit Karaçaylı
Dr. Kıvanç Bektaş Kayhan
Dr. Özen Doğan Onur (Başkan)
Dr. Mustafa Ramazanoğlu

Technical Committee

Dt. Çağrı Akçay
Dr. Hasan Altuğ Ayberk
Dr. Gürkan Raşit Bayar
Dt. Taylan Cebi
Dr. Yusuf Emes
Dt. Berk Kasapoğlu
Dr. Cem Tanyel
Dr. Aydın Özkan
Dt. Ayşenur Uzun
Dr. Metin Sencimen

Social Committee

Dr. Erol Cansız
Dt. Ender İlker
Dr. Turgay Peyami Hocaoğlu
Dr. Tolga Şitilci
Dr. Tamer Zerener

Accommodation Committee

Dr. Berkem Atalay
Dt. Mustafa Ayhan
Dt. Sevinç Kenan
Dt. Cem Özden
Dt. Lütfiye Yanmaz

Sponsorship Committee

Dt. Emine Akbaş
Dt. İtir Şebnem Arpınar
Dr. Cemil İşler
Dr. Duygu Oflluoğlu
Dt. Osman Nihat Özer
Dt. Tuna Timor

Registration and Welcoming Committee

Dt. Şeyma Alla
Dt. Bilge Duymaz
Dt. Selin Eren
Dr. Sertan Ergun
Dr. Aydın Gülses
Dr. Mustafa Ramazanoğlu
Dr. Senem Yıldırımürk

Exhibition Committee

Dt. Servet Akyıldız
Dr. Belir Atalay
Dt. Deniz Başaran
Dt. Özge Doğanay
Dt. Başak Keskin
Dr. Alp Saruhanoğlu

**The names are listed in alphabetical last name order*

SCIENTIFIC PROGRAMME

26.05.2016

17:00-17.15	Açılış Töreni / Opening Ceremony	SALON 1 / HALL 1
17:15-18.00	Moderators: Dr. Gülsüm Ak, Dr. Ergun Yücel, Dr. Nejat Borasayan <i>Reconstructive Dimension of Facial Skin Cancer</i> Dr. Mehmet Manisalı	SALON 1 / HALL 1
18.00-19:00	Açılış Kokteyli / Opening Cocktail	SALON 1 / HALL 1

SCIENTIFIC PROGRAMME

27.05.2016		
09.15-10.15	Moderators: Dr. Mehmet Ali Erdem, Dr. Burak Çankaya Sözlü Sunumlar I A / Oral Session I A	SALON 2 / HALL 2
10.15-11.00	Moderators: Dr. Sevtap Günbay, Dr. Ayşegül Apaydın <i>The Multidisciplinary Treatment of Severe Malocclusions</i> Dr. Konrad Wangerin	SALON 1 / HALL 1
11:00-11:15	Kahve Arası / Coffee Break	
11:15-12:00	Moderators: Dr. Bahar Gürsoy, Dr. Tayfun Günbay <i>Aesthetics of the Chin</i> Dr. Mehmet Manisalı	SALON 1 / HALL 1
12:00-12:45	<i>Current Concepts in Maxillofacial Trauma Management</i> Dr. Siegfried Jaenicke	
12:45-13:30	Öğle Yemeği / Lunch Break	
13:30-14:00	Moderators: Dr. Ertunç Dayı, Dr. Alper Alkan <i>Maksillofasiyal Cerrahi Açısından Fasiyal ve Dental Estetik</i> Dr. Ümit Ertaş	Moderators: Dr. Celal Çandarlı, Dr. Firdevs Veziroğlu Şenel Sözlü Sunumlar I B / Oral Session I B SALON 2 / HALL 2
14:00-14:20	<i>Ortognatik Cerrahide Mandibuler Geri Alma Seçenekleri</i> Dr. Metin Şençimen	
14:20-14:40	<i>Ortognatik Cerrahi: Daha Güvenli ve Kolay Bir Cerrahi için Kilit Noktalar</i> Dr. Ümit Yolcu SALON 1 / HALL 1	
14:40-15:00	Kahve Arası / Coffee Break	
15:00-16:00	Moderators: Dr. Mustafa Ramazanoğlu, Dr. Alp Saruhanoğlu Sözlü Sunumlar I C / Oral Session I C	SALON 2 / HALL 2

SCIENTIFIC PROGRAMME

28.05.2016

09:15-10:15	Moderators: Dr. Emre Benlidayı, Dr. Gürkan Raşit Bayar Sözlü Sunumlar II A / Oral Session II A	SALON 2 / HALL 2
10:15-11:00	Moderators: Dr. Necdet Doğan, Dr. Ümit Ertaş <i>Planning in Orthognatic Surgery Considering the Tempöromandibular Joint</i> Dr. Konrad Wangerin	SALON 1 / HALL 1
11:00-11:15	Kahve Arası / Coffee Break	
11:15-12:00	Moderators: Dr. Nevin Büyükakyüz, Dr. Bülent Katiboğlu <i>The Management of the Secondary Alveolar Clefts</i> Dr. Chantal Malevez	SALON 1 / HALL 1
12:00-12:45	<i>Current Concepts in Mandibular Reconstruction Following Ablative Tumor Surgery</i> Dr. Siegfried Jaenicke	SALON 1 / HALL 1
12:45-13:30	Öğle Yemeği / Lunch Break	
13:30-14:00	Moderators: Dr. Hasan Yeler, Dr. Serkan Polat <i>Ağız Açıklığı Kısıtlılığı: Nedenleri ve Çözümleri</i> Dr. Sinan Tozoğlu SALON 1 / HALL 1	Moderators: Dr. Nilüfer Özkan, Dr. İsmail Şener Sözlü Sunumlar II B / Oral Session II B SALON 2 / HALL 2
14:00-14:20	<i>Temporomandibuler Eklem Bölgesini Alloplastik Rekonstrüksiyonu</i> Dr. Mustafa Sancar Ataç SALON 1 / HALL 1	
14:20-14:40	Kahve Arası / Coffee Break	
14:40-15:00	Moderators: Dr. Mehmet Yaltrınk, Dr. Hakan Özyuvacı <i>Mandibular Reconstruction Using the Free Vascularized Fibula Graft: Is it a gold standard for mandibular defects?</i> Dr. Reza Tabrizi SALON 1 / HALL 1	Moderators: Dr. Sertan Ergun, Dr. Alp Saruhanoğlu Sözlü Sunumlar II C / Oral Session II C SALON 2 / HALL 2
15:00-15:20	<i>Temporomandibular Rahatsızlıkların Tedavisinde Kullanılan Splintler</i> Dr. Hanefi Kurt SALON 1 / HALL 1	
15:20-16:00	UYGULAMALI KURS / HANDS-ON COURSE	
16:00-18:00	MANDIBULAR FRACTURE TREATMENT Dr. Siegfried Jaenicke	SALON 1 / HALL 1
20:00	Gala Yemeği / Gala Dinner	

SCIENTIFIC PROGRAMME

29.05.2016

08.30-09.30	Moderators: Dr. Yusuf Emes, Dr. Aydın Gülses Sözlü Sunumlar III A / Oral Session III A	SALON 2 / HALL 2
09.30-10:15	Moderators: Dr. Rezzan Güler, Dr. Çağrı Delilbaşı <i>The Use of Zygomatic Implants in Oral and Maxillofacial Surgery</i> Dr. Chantal Malevez	SALON 1 / HALL 1
10.15-11.00	<i>New Flap Designs Grafting-Biotype Dependent, Changing Surgery for the Thin Biotype</i> Dr. Marius Steigmann	SALON 1 / HALL 1
11:00-11:15	Kahve Arası / Coffee Break	
11:15-12:00	Moderators: Dr. Deniz Fırat, Dr. Sinan Ay <i>Grafting in the Aesthetic Zone-Modified Incision-Flap Design and Suture</i> Dr. Marius Steigmann	SALON 1 / HALL 1
12:00-12:45	<i>Maksillomandibular Rekonstruksiyonda Farklı Yaklaşımlar</i> Dr. Sevil Kahraman	SALON 1 / HALL 1
12:45-13:30	Öğle Yemeği / Lunch Break	
13:30-14:00	Moderators: Dr. Sertan Ergun, Dr. Cem Üngör, Dr. Erdem Kılıç <i>Maksiller Defekt ve Atrofilere Zigomatik Implant Destekli Çözümler</i> Dr. Belir Atalay SALON 1 / HALL 1	Moderators: Dr. Ümit Karaçaylı, Dr. Alp Saruhanoğlu Sözlü Sunumlar III B / Oral Session III B SALON 2 / HALL 2
14:00-14:30	<i>İliak Kemik Ogmentasyonuna Bağlı Komplikasyonlar</i> Dr. Sabri Cemil İşler SALON 1 / HALL 1	
14:30-14:50	Kahve Arası / Coffee Break	
14:50-16:00	Moderators: Dr. Metin Şençimen, Dr. Cem Tanyel Sözlü Sunumlar III C / Oral Session III C	SALON 2 / HALL 2
16:00-16:30	Kapanış- Ödül Töreni / Closing Ceremony	SALON 1 / HALL 1

ORAL SESSIONS

Sözlü Sunumlar I A / Oral Session I A | 27.05.2016 09:15-10:15 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Mehmet Ali Erdem, Dr. Burak Çankaya

SS-01	<p><u>Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisinde Drenleme ve Kinezyobant Uygulamalarının Postoperatif Ağrı, Ödem, Trismus Üzerine Olan Etkinliğinin Araştırılması</u> <u>Comparative Effect of Kinesiotape and Tube Drain on Postoperative Morbidity After Third Molar Extraction: A Randomized, Split-Mouth, Observer-Blind Clinical Trial</u> Ayşenur Uzun, Sirmahan Çakarer, Berivan Beril Kılıç, Başak Keskin, Cengizhan Keskin</p>
SS-02	<p><u>Düşük Enerji Seviyeli Lazer Terapisi ve Mecsina Adlı Hemostatik Ajan Kullanılarak Sert Doku İyileşmesinin Histolojik ve Morfolojik Değerlendirilmesi</u> <u>Histological and Morphological Evaluation of the Effects of Low Level Laser Therapy with Mecsina Hemostopper on Hard Tissue Healing</u> Anil Özyurt, Mehmet Nadir Güngör, Çiğdem Elmas, Tuncay Peker</p>
SS-03	<p><u>Odaksız Ekstrakorporal Sok Dalga Tedavisinin Diyabetik Ratlarda Kritik Boyutlu Kemik Defektleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi</u> <u>The Effect of Unfocused Extracorporeal Shock Wave Therapy On Critical Size Defects In Diabetic Rats</u> Enes Özkan, Mehmet Cihan Bereket, Mehmet Emin Onger</p>
SS-04	<p><u>Orofasiyal Bölgede Yer Alan Vasküler Malformasyonların Perkutanöz Tedavisi</u> <u>Percutaneous Treatment of Vascular Malformations at Orofacial Region</u> Alper Sindel, Özhan Özgür, Sathasivam Paraneetharan, Timur Sindel</p>
SS-05	<p><u>Maksiller alveolar atrofinin tedavisi amacıyla iliac kret augmentasyonu gerçekleştirilen hastalarda preoperatif ve postoperatif yürüme analizlerinin karşılaştırılması</u> <u>Evaluation of preoperative and postoperative gait analyses of patients subjected to iliac crest augmentation for the treatment of maxillary alveolar atrophy</u> Erol Cansız, Suzan Cansel Doğru, Derya Karabulut, Yunus Ziya Arslan, Yener Temelli, Ekin Akalan</p>
SS-06	<p><u>Periferik Dev Hücreli Granüloma ve Periferik Ossifiye Fibroma'nın Birbirine Dönüşme İhtimalinin Her İki Lezyonu da Aynı Anda İçeren Hibrid Ara Lezyonun İncelenerek Araştırılması</u> <u>Evaluation of the Hypothesis of Possible Transformation of Peripheral Giant Cell Granuloma And Peripheral Ossifying Fibroma with Examination of Intermediate Hybrid Lesions Which are Composed of These Two Seperate Lesions</u> Ömür Dereci, Bülent Celasun, Adnan Öztürk, Ömer Günhan</p>

Sözlü Sunumlar I B / Oral Session I B | 27.05.2016 13:30-14:40 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Celal Çandarlı, Dr. Firdevs Veziroğlu

SS-07	<p><u>Botulinum Toksininin Nokturnal Bruksizm Üzerine Klinik Etkilerinin Değerlendirilmesi</u> <u>The Evaluation of the Clinical Effects of Botulinum Toxin on Nocturnal Bruxism</u> Fatih Asutay</p>
SS-08	<p><u>Günlük mandibular üçüncü molar cerrahisi geçirecek hastalarda remifentanilin farklı dozlarının sedo-analjezik etkinliğinin ve preoperatif anksiyetenin ağrıya olan etkisinin değerlendirilmesi</u> <u>Evaluation of the sedo-analgesic activity of different doses of remifentanil and effects of preoperative anxiety on pain in outpatient mandibular third molar surgery</u> Ayşun Çağlar Torun, Mehmet Ziya Yılmaz, Nilüfer Özkan, Burcu Üstün, Ersin Köksal, Cengiz Kaya</p>
SS-09	<p><u>Periodontitisli hastalarda immedat ve konvansiyonel olarak yerleştirilen implantların başarılarının değerlendirilmesi</u> <u>An assessment of success of immediate and conventional implantation in periodontally compromised patients</u> Adnan KILINÇ, Nesrin Saruhan, Mustafa Gündoğdu, Gülnihal Emrem Doğan, Umit Ertaş</p>
SS-10	<p><u>Mandibula Angulus Kırıklarının Tedavisinde Transbukkal ve Transoral Lateral Kortikal Plak Fiksasyon Stabilitesinin Biyomekanik Olarak Karşılaştırılması</u> <u>Biomechanical Comparison of Transoral and Transbuccal Lateral Cortical Plate Fixation Stability for the Management of Mandibular Angle Fractures</u> Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı, Mehmet Emrah Polat, Ertunç Dayı, Hojjat Ghahramanzadehasi, Serap Karagol</p>
SS-11	<p><u>Alveolar Kemik Ogmentasyonuna Bağlı Gelişen Komplikasyonlar</u> <u>Complications Related to Alveolar Bone Augmentation</u> Gökhan Gürler, Çağrı Delilbaşı, Çağrı Gençer</p>
SS-12	<p><u>Lateral Sinus Ogmentasyonunda Allogreft ve Lökosit-Plateletten Zengin Fibrin (L-PRF) Kullanımının Mikroskopik ve Radyolojik Olarak İncelenmesi</u> <u>Microscopic and Radiographic Evaluation of Allograft and Leukocyte-Platelet Rich Fibrin (L-PRF) Combination in Lateral Sinus Augmentation</u> Çağrı Delilbaşı, Nilüfer Ulaş, Kader Aydın, Murat Akkoyunlu, İlnur Keskin</p>
SS-13	<p><u>Erkek Ratlarda Heparinin İndükleği Osteoporozda Darbeli Elektromanyetik Alanın Kemik Mineral Yoğunluğu, Biyomekanik Özellikler ve RANK / RANKL / OPG Üzerine Etkileri</u> <u>Effects of Pulsed Electromagnetic Field on Bone Mineral Density, Biomechanical Properties, and RANK / RANKL / OPG in Heparin-Induced Osteoporosis in Male Rats</u> Müge Çına Aksoy, Özgün Topal, Hatice Varol Özkavak, Duygu Kumbul Doğuş, Azime Aslıhan İlhan, Selçuk Çömlekçi</p>

ORAL SESSIONS

Sözlü Sunumlar I C / Oral Session I C | 27.05.2016 15:00-16:00 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Mustafa Ramazanoğlu, Dr. Alp Saruhanoğlu

SS-14	<p><u>Sertralinin uyku esnasındaki brüksizm değerleri üzerine etkisinin BiteStrip vasıtası ile değerlendirilmesi</u> <u>Analysis of the influence of sertraline on sleep bruxism scores by means of the BiteStrip</u> Muhammed İsa Kara, Elif Tarım Ertaş, Emrullah Özen, Meral Atıcı, Selami Aksoy, Muharrem Şerif Erdoğan, Muhammet Furkan Cıvık</p>
SS-15	<p><u>Siklosporin A Uygulanan ve Diş Çekimi Yapılan Sıçanlarda Çekim Soketlerinin İyileşmesi Üzerine Resveratrolün Etkilerinin Değerlendirilmesi</u> <u>Evaluation of the Effect of Resveratrol on the Healing of Extraction Sockets in Cyclosporine A Administered Rats</u> Ayşe Özcan, Hilal Alan, Ümit Yolcu, Mehmet Gül</p>
SS-16	<p><u>Otojen Greftleme Sonrası EsZamanlı ve Gecikmiş İmplant Yerleştirilmesinin Karşılaştırılması</u> <u>Comparison of the Simultaneous and Delayed Implant Placement Following Autogenous Bone Grafting</u> Emre Tosun, Canseda Avağ, Murat Akkocaoğlu</p>
SS-17	<p><u>Çekim Soketinin Augmentasyonunu Takiben Yapılan Dental İmplantlarda Klinik Fonksiyon Sonrası Alveol Kret Yanıtının Değerlendirilmesi</u> <u>Alveolar Bone Crest Response Through Clinical Functioning of Dental Implants Placed After Augmentation of Extraction Sockets</u> Duygu Ofluoğlu, Sertan Ergun, Onder Solakoglu</p>
SS-18	<p><u>Plateletten Zengin Fibrin Oro-Antral İlişki ve Fistül Tedavisindeki Etkisi</u> <u>The Effect of Platelet Rich Fibrin On Treatment of Oro-Antral Communication and Fistula</u> Sinan Tozoğlu, Burak Kocabalkan, Göksel Şimşek Kaya, Mehmet Ali Altay, Salih Çelik</p>
SS-19	<p><u>Oral ve Maksillofasial Cerrahilerde Kullanılan İntravenöz (TİVA) ve İnhalasyon Anestezi Prosedürlerinin Postoperatif Komplikasyonlar ve Derlenme Süresi Açısından Karşılaştırılması</u> <u>The Comparison of Intravenous Anesthesia (TIVA) and Inhalation Anesthesia Procedures used in Oral and Maxillofacial Surgeries in view of Post-operative Complications and the Recovery Process</u> Özlem Kocatürk, Hasan Onur Şimşek, Umut Demetoğlu, Burcu Gürsoytrak</p>
SS-20	<p><u>Bifosfonat Uygulanarak Osteonekroz Meydana Getirilmiş Ratlarda, Teriparatidin Biyokimyasal Etkilerinin Değerlendirilmesi</u> <u>Evaluation of the Biochemical Effects of Teriparatide on Rats Developing Osteonecrosis with Bisphosphonate</u> Aydin Keskinrüzgar, Mutan Hamdi Aras, Seyithan Tayşi, Tuncer Demir, Ümit Yolcu, Sedat Çetiner</p>

Sözlü Sunumlar II A / Oral Session II A | 28.05.2016 09:15-10:15 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Emre Benlidayı, Dr. Gürkan Raşit Bayar

SS-21	<p><u>İmplant yerleşimi öncesi rezorpsiyonun değerlendirilmesi: Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve iliak blok kemik greft uygulaması karşılaştırması</u> <u>Evaluation of resorption before implant placement: A comparison of guided bone regeneration and iliac block bone grafting</u> Alper Bahattin Gültekin, Erol Cansız, Cemil Sabri İşler, Serdar Yalçın</p>
SS-22	<p><u>Frontal kemik defektlerinin lokalizasyonunun iki farklı implant tasarımının primer stabilite değerlerine etkisi: İn-vitro çalışma</u> <u>The influence of the localization of frontal bone defects on primary stability values of two different implant designs: an in-vitro study</u> Ugur Mercan, Hakan Bilhan, Deniz Gökce Meral, Sehnaz Kazokoglu, Gökce Aykol Sahin, Onur Geckili</p>
SS-23	<p><u>Alveolar inferior anestezi ile intraligamentar anestezinin karşılaştırılması</u> <u>Comparison of inferior alveolar nerve block and intraligamentary anesthesia</u> Ahmet Hüseyin Acar</p>
SS-24	<p><u>Çenelerde Görülen Lezyonların Klinik ve Histopatolojik Tanıları Arasındaki Tutarlılığın Değerlendirilmesi: Altı Yıllık Retrospektif Çalışma</u> <u>A Six Year Retrospective Study of Biopsied Jaw Lesions with the Assessment of Concordance Between Clinical and Histopathological Diagnoses</u> Elif Peker, İnci Rana Karaca, Merve Çakır, Faruk Öğütlü, Elif Sibel Gültekin</p>
SS-25	<p><u>Ailesel Akdeniz Ateşi hastası yetişkinlerin mandibular kemik mineralizasyon yoğunluğunda azalma</u> <u>Decreased mandibular bone mineral density in adults with Familial Mediterranean Fever</u> Yusufl Atalay, Ömer Çakmak, Fatih Asutay, Sena Ulu, Selma Eroğlu, Özlem Solak</p>
SS-26	<p><u>Türk Dış Hekimliği Öğrencilerinin Kardiopulmoner Resüsitasyon Bilgilerinin Değerlendirilmesi</u> <u>Evaluation of Cardiopulmonary Resuscitation Knowledge and Experiences of Dental Students in Turkey</u> Aysun Çağlar Torun, Mehmet Ziya Yılmaz</p>

ORAL SESSIONS

Sözlü Sunumlar II B / Oral Session II B | 28.05.2016 13:30-14:20 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Nilüfer Özkan, Dr. İsmail Şener

SS-27	Nazotrakeal Entübasyon Deneyimlerimiz Our Nasotracheal Intubation Experiences Ayşe Hande Arpacı
SS-28	Kantaronun (Hypericum Perforatum) Xenogenic Greft Üzerindeki Etkisi: Tavşan Modelinde Histomorfometrik Çalışma Effects of Hypericum Perforatum on Healing of Xenogenic Graft: A Histomorphometric Study in a Rabbit Model İbrahim Damlar, Osman Fatih Arpağ, Ufuk Tatlı, Ahmet Altan
SS-29	Hypericum Perforatum L. Bitkisinde Elde Edilen Kantaron Yağının Yara İyileşmesi Üzerine Etkilerinin Deneysel Olarak İncelenmesi The Experimental Investigation of Centaury Oil That is Derived from Hypericum Perforatum L. on Wound Healing Dila Çelikkol, Hüseyin Köşger, Ceylan Hepokur, Mehmet Tuzcu
SS-30	Simvastatin ile Karıştırılan Otojen Diş Kemik Greftin Kemik Formasyonuna Etkisi Influence of Autogenous Tooth Bone Graft Mixed With Simvastatin on Bone Formation Ufuk Taşdemir, Mustafa Kirtay, Ali Keleş, Nazlı Çil, Gülçin Abban, Yavuz Dodurga
SS-31	Türk toplumunda ters üçüncü büyük azı dişlerin sıklığı: 3227 panoramik radyografinin retrospektif olarak incelenmesi Prevalence of inverted third molars in Turkish population: A retrospective survey of 3227 panoramic radiographs Ferhat Ayrançi, Saim Yanık
SS-32	Lokal Antioksidan Ajanların Ratlardaki Kemik İyileşmesi Üzerine Etkisi The Effect of Local Antioxidant Agents on Bone Healing of Rats Halit Furuncuoğlu, Emel Bulut

Sözlü Sunumlar II C / Oral Session II C | 28.05.2016 14:40-16:00 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Belir Atalay, Dr. Cemil İşler

SS-33	Üzüm Çekirdeği Ekstresi (Vitis Vinifera) ve Düşük Doz Laser Tedavisinin (DDLT) Kırık İyileşmesi Üzerine Olan Etkilerinin Histomorfometrik Olarak İncelenmesi Histomorphometric Analysis of The Effects of Grape Seed Extract (Vitis Vinifera) and Low-Level Laser Therapy (LLLT) on Fracture Healing Bilal Ege, Mutan Hamdi Aras, Hasan Akgül, Muhammed İsa Kara, Işıl Aydemir, Sevinç İnan, Sevil Kahraman
SS-34	Capparis spinosa ekstresinin deneysel olarak oluşturulan kemik defektlerinde yeni kemik oluşumuna etkisinin incelenmesi The evaluation of capparis spinosa extract effect on bone defects formed experimentally Mustafa Kirtay, Hasan Yeler, İsa Kara, Hasan Akgül, Hacı Hasan Esen, Mustafa Cihat Avunduk
SS-35	Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne başvuran hastalarda diş çekimi sonrası alveolit gelişme oranının araştırılması Investigation of the incidence of alveolitis after the tooth extraction in patients admitted to Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department Onur Şahin
SS-36	Üzüm çekirdeği ekstresi (Vitis vinifera) ve düşük doz lazer tedavisinin (DDLT) ağız içi yara iyileşmesine olan etkilerinin histomorfometrik olarak incelenmesi Histomorphometric analysis of the effects of grape seed (Vitis vinifera) extract and low-level laser therapy (LLLT) on intraoral wound healing Mehmet Demirkol, Mutan Hamdi Aras, Hasan Akgül, Muhammed İsa Kara, Işıl Aydemir, Sevinç İnan, Sevil Kahraman
SS-37	Gömülü alt yirmi yaş dişlerine ait radyografik görüntülerin cerrahi uygulama yönünden retrospektif olarak değerlendirilmesi Retrospective evaluation of impacted lower third molars' radiographic imagines in terms of and surgical practise Anıl Seçkin, Erkan Erkmen
SS-38	Rat Kalvaryal Kemik Defektlerinde Strontium Ranelatin Kemik Rejenerasyonundaki Etkinliğinin Araştırılması Investigation of Effectiveness on Bone Regeneration of Strontium Ranelate in Rat Calvarial Bone Defect Muhammet Fatih Özüpek, Umit Yolcu, Mehmet Gül, Mustafa Sinan Kaynak, Yeşim Aktaş, Sevil Kahraman
SS-39	Transvers Maksiller Genişletme İçin Özgün Bir Konservatif Operasyon Tekniği ve Sonuçları Outcomes of a Novel Conservative Operation Technique for Transverse Maxillary Expansion Ertan Yalçın, Umit Ertaş, Ali Kiki
SS-40	Düşük Doz Laser Tedavisi ile Ozon Tedavisi Kombinasyonlarının Sutural Yeni Kemik Oluşumuna Etkisi: Histomorfometrik Çalışma The Effect of Low Level Laser Therapy and Ozon Therapy on sutural bone regeneration: A Histomorphometric Study Muhammed İsa Kara, Muharrem Şerif Erdoğan, İhsan Sami Güvenç, Emrullah Ozen, Fatih Günhan, Selin Ursavaş

ORAL SESSIONS

Sözlü Sunumlar III A / Oral Session III A | 29.05.2016 08:30-09:30 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Yusuf Emes, Dr. Aydın Gülses

SS-41	Rapid Maksiller Ekspansiyon Prosedüründe Bor Ve Dental Pulpa Kaynaklı Mezenkimal Kök Hücre Kombinasyonunun Yeni Kemik Oluşumu Üzerine Etkileri Combined effects of boric acid and dental pulp mesenchymal stem cells on new bone regeneration in the rapid maxillary expansion procedure Muhammed İsa Kara, Muharrem Şerif Erdoğan, Hakan Darıcı, Emrullah Özen, Seyfi Kelebek
SS-42	Kısa İmplantlar Kemik Ogmentasyonlarına Alternatif Olabilir mi? May short implants be an alternative treatment to bone augmentation? Bilge Duymaz, Ozen Onur
SS-43	Maksillofasial bölgenin kistleri: klinik, radyografik analizleri ve tedavisi Cysts of maxillofacial region: clinical, radiographic analysis and treatment Cevat Tuğrul Turğut, Alen Palancıoğlu, Mehmet Yaltrık
SS-44	Maksillada Osteosarkom: Teşhis ve Tedavi Osteosarcoma of The Maxilla: Diagnosis and Treatment Şenol Çomoğlu, Sait Sönmez, Şervet Akyıldız, Sirmahan Çakarer, İbrahim Doğan, Azize Demir, Kemal Değer, Cengizhan Keskin
SS-45	Mandibular Eozonofilik Granuloma Eosinophilic granuloma of the mandible Ulviyya Mammadova, Sevil Kahraman, Ertan Delilbaşı, Elmir Seyidli
SS-46	Maksiller Defekte Neden Olan Oral Malign Neoplazmlara Multidisipliner Yaklaşımımız A Multidisciplinary Approach To Oral Malign Neoplasms Causing Maxillary Defect Mehmet Kemal Tümer, Nihat Akbulut, Ahmet Eyibilen, Levent Gürbüzler, Yeliz Hayran
SS-62	Lokal anestezi ile uyanık kör nazotrakeal entübasyonu Awake blind nasotracheal intubation with local anesthesia Nima Moharamnejad, Hüseyin Cihad Turğut, Behnam Bohluli, Mehmet Barış Şimşek

Sözlü Sunumlar III B / Oral Session III B | 29.05.2016 13:30-14:30 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Ümit Karaçaylı, Dr. Alp Saruhanoğlu

SS-47	Class III MRONJ vakalarının PRF ve LPT ile kombine tedavisi Treatment of Class III medication-related osteonecrosis of the jaw(MRONJ) patients by combined platelet rich fibrin(PRF) and laser phototherapy(LPT) Firdevs Şenel, Çiğdem Köşe
SS-48	Maksillofasial Bölge Rekonstrüksiyonunda Kullanılan Poröz Polietilen İmplantlar: Sonuçları ve Komplikasyonları Porous Polyethylene Implants in Maxillofacial Region Reconstruction: Outcomes and Complications Şükran Tüfekçioğlu, Gamze Şenol Güven, Sina Uçkan
SS-49	Oro-antral Bağlantı ve Fistüllerin Tedavi Yöntemleri: Geleneksel ve Güncel Yaklaşımlar Treatment of the Oro-antral Communications and Oro-antral Fistulas: Conventional and Current Approaches Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Hasan Can Akgün
SS-50	Temporomandibular Eklem Ankilozu Cerrahisi Sonrası Erken Dönem Fizik Tedavi: Multidisipliner Yaklaşım Early Stage Physical Therapy After Ankylosing Temporomandibular Joint Surgery: A Multidisciplinary Approach Murat Ulu, Nüket Kütük, Özgür Gözlüklü, Derya Ozer Kaya, Hilal Öztürk Gözlüklü, Hüseyin Akçay, Alper Alkan
SS-51	Posterior Maksillaya Uygulanan İliak Blok Greftin Dental İmplant İle Sabitlenmesi Vaka Sunumu Stabilization of Iliac Crest Graft with Simultaneous Application Of Dental Implants in the Posterior Maxilla: A case report İbrahim Damlar, Soydan Kılıç, Berk Turgay, Hüseyin Berkay Belgin
SS-52	Çenelerin rekonstrüksiyonunda J kemik grefti J bone graft for the reconstruction of jaws Mustafa Sancar Ataç, Yeliz Kılınc
SS-53	Maksillada Kalsifiye Epitelial Odontojenik Tümör Maxillary Calcifying Epithelial Odontogenic Tumor Selim Aydın Gümüşdal, Sabri Cemil İşler, Abdülkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem

ORAL SESSIONS

Sözlü Sunumlar III C / Oral Session III C | 29.05.2016 14:50-16:00 | HALL 2

Oturum Başkanları / Moderators: Dr. Metin Şençimen, Dr. Cem Tanyel

SS-54	Osteoradyonekrozun Cerrahi Tedavisinde Tetrasiklin Fluorasans Yöntemi: Bir Olgu Sunumu <u>Tetracycline Fluorescence in Surgical Treatment of Osteoradionecrosis: A Case Report</u> Gökay Karapınar, Kıvanç Bektaş Kayhan, Meral Ünür
SS-55	Overdenture İmplant Uygulaması Öncesi Horizontal Kemik Kaybının Otojen Blok Greft İle Ogmentasyonu: İki Vaka Sunumu <u>Autogenous Block Graft Augmentation Procedure On Horizontal Bone Defects Before Dental Implant Overdenture Placement: Report of Two Cases</u> Mustafa Kirtay, Aynur Turan, Güler Yıldırım
SS-56	Blow-out Fraktür Onarımında Mesh Rekonstrüksiyonu <u>Mesh Reconstruction for Blow-out Fractures</u> Tayfun Cıvık, Altan Varol
SS-57	Mediale Deplase Olmuş Kondil Fraktürünün Kapalı Tedavi ile Spontan Redüksiyonu <u>Spontaneous Reduction of the Medially Displaced Condyle By Closed Treatment</u> Nazife Begüm Karan, Sevil Kahraman
SS-58	Atipik Papillon-Lefevre Sendromlu Türk Hastada CTSC(CATHEPSİN C) geninde ilk defa tespit edilen 15 Baz Delesyonu <u>A novel fifteen-base deletion of the CTSC(CATHEPSİN C) gene identified in a Turkish patient with atypical Papillon-Lefevre syndrome</u> Onur Öznelçin, Kaifee Arman, Mutan Hamdi Aras, Yusuf Ziya İğci
SS-59	Mandibulada koronal split osteotomi-Modifiye Visor osteotomi tekniği <u>Coronal split osteotomy of the mandible-A modified visor osteotomy technique</u> Mustafa Sancar Ataç, Yeliz Kılınc
SS-60	Mandibular Multikistik Ameloblastoma: Bir Olgu Sunumu <u>Mandibular Multicystic Ameloblastoma: A Case Report</u> Fatmanur Ketenci, Melike Koraltan, Defne Yalçın Yeler
SS-61	Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarında Girişimsel Yöntemler <u>Interventional Techniques in Temporomandibular Joint Disorders</u> Mahmut Koparal

INVITED SPEAKERS

Dr. Mehmet Manisalı was born in Istanbul in 1958. He finished English High school in Istanbul in 1977. Having qualified from Bristol University Dental school in 1982 he then obtained a Masters degree in University of London. He completed his medical studies in the same university in 1992. In year 2000 he became a specialist in maxillofacial surgery and was appointed as a consultant to St. George's Hospital, University of London. He still holds this post. His areas of special interest are; facial trauma, orthognathic surgery, facial aesthetic surgery, orbital surgery and management of skin cancer.

Yüzde Deri Kanserinin Rekonstruktif Boyutu: Melanom dışı cilt kanserleri güneşli ortamlarda yaşayan toplumların bireylerinde görülebilir. Bazal hücreli ve skuamöz hücreli karsinomlar sık rastlanan tiplerdir. Bazal hücreli karsinomlar oldukça yavaş büyürler. Tedavilerindeki temel amaç cerrahi eksizyonu takiben gerçekleştirilen rekonstruksiyonla tatmin edici işlevsel ve estetik sonuçlar elde etmektir. Orta yüz bölgesi lezyonların sık görüldüğü bir bölge olup, rekonstruksiyon açısından zorluklar içerir. Skuamöz hücreli karsinomlarda lezyonun bölgesel kontrolünün yanı sıra, olası boyun metastazlarının da değerlendirilmesi önemlidir. Kafa derisi, kulaklar ve yanaklar lezyonların sık görüldüğü alanlar olup cerrahi rekonstruksiyonun amaçları benzerdir.

Reconstructive Dimension of Facial Skin Cancer: Non-melanoma skin cancer is not uncommon in fair complexion people living in sunny environments. Basal cell carcinoma and squamous cell carcinoma are the common types encountered. Basal cell carcinoma is slow growing and the priorities are complete excision and reconstruction with satisfactory functional and aesthetic outcomes. Midface is a common site and there are accompanying reconstructive challenges related to the lids and the nose. In the case of squamous cell carcinoma in addition to local control management of the probable neck metastasis is also important. Scalp, ears, cheek are common sites and reconstructive considerations are similar.

Çene Ucu Estetiği: Estetik cerrahi alanında çene ucunda yapılan işlemler sadece implant yerleştirilmesi ile sınırlı olmayıp maksillofasiyal cerrahi açısından bakıldığında detaylı incelemeye dayanan farklı klinik yaklaşımlar gerektirir. Genel değerlendirmeye bağlı olarak genioplasti, sagittal split osteotomisi ve çift çene cerrahisinin kullanımı gerekli olabilir. Küçültme girişimlerinden elde edilecek sonuçların öngörülebilirliği ilerletme yapılan girişimlere göre daha azdır. Çene ucundaki yumuşak dokularda yapılacak işlemler girişimlerin ez zorlu kısmını oluşturur.

Aesthetics of the Chin: Whilst in the world of aesthetic surgery, management of the chin is often reduced to introduction of an implant, a maxillofacial perspective can open up variable strategies based on the detailed analysis. Genioplasty, bilateral sagittal split osteotomy and bimaxillary surgery can all play a role based on the assessment. Reduction often produces less predictable results compared with advancement. Management of the soft tissue component of the chin remains the most challenging area.

Dr. Konrad Wangerin 1969- 1978 Medical and dental studies at the Universities of Muenster, Cologne, Technical University of Munic and Ludwig-Maximilians-University of Munic. 1975 Medical Examination. 1978 Dental Examination. 1979-1981 Resident in Dpt. of Maxillofacial Surgery at the LM University of Munic. 1981-1990 Resident and Senior Registrar in Dpt. of Maxillofacial Surgery at the University of Kiel. 1988 PhD. 1990- 2001 Medical Director at the Dpt. of Plastic Surgery, Marienhospital, Stuttgart. 1990 Specialization in Orthognathic Surgery. 1993 Construction of the first intraoral applicable mandibular distraction device. 1994 Appointment as apl. Professor at the Unversity of Kiel. 2002- 2011 Medical Director at the Dpt. of Maxillofacial Surgery, Marienhospital, Stuttgart. 2002 Dr. h. c. at the University of Cluj Napoca, Romania. 2011-2013 Senior Director at the Dpt. of Maxillofacial and Reconstructive Surgery of Paracelsus-Hospital Ruit near Stuttgart--Since 7.2014 Private office in Oral and Maxillofacial Surgery together with Dr. Roman Beniashvili in Schorndorf near Stuttgart

Ciddi Maloklüzyonların Multidisipliner Yaklaşım ile Tedavisi: Yetmişli yıllarda ciddi maloklüzyonların tedavisi sadece maksillofasial cerrahlar tarafından yapılmaktaydı. Seksenlerin başında sabit apareylerle ortodontik tedavinin başlaması ile multidisipliner tedavi yaklaşımları oluşmaya başladı. Ortodontistlerin dental arkları seviyelendirmesi sonrasında cerrahların operasyonu uygulaması ve son olarak ortodontistlerin nötral oklüzyonu elde etmesi ile tedaviler uygulanmaya başlandı. Bizim deneyimimize göre ciddi maloklüzyonlar tüm vücudu etkileyen geniş malformasyon ve malfonksiyona ait septomlardan sadece biridir. Multidisipliner çalışma bu tip semptomların tedavisinde en iyi tedavinin seçilmesinde ve kalıcı sonuç elde edilmesinde önerilmektedir. Bu sunumda orthodontist, maksillofasial cerrah, otolaringolog, ortopedi uzmanı, psikiyatrist, konuşma terapisti, radyolog ve osteolojistlerden oluşan ekibin yaklaşımları olgular tanidan tedaviye değerlendirilecektir.

The Multidisciplinary Treatment of Severe Malocclusions: In the 70s, corrections of severe malocclusions were done solely by maxillofacial surgeons. Not until the orthodontic treatment with fixed appliances swapped over from the US in the early 80s, the combined treatment was born. The orthodontists started by aligning the dental arches, then the surgeons operated and finally the orthodontists refined the neutral occlusion. In our experience, severe malocclusion is only one of many symptoms of an extensive malformation and malfunction which affects the entire body. We conclude that involvement of other disciplines is highly recommendable in order to improve all types of symptoms, to find the best kind of treatment and to stabilize the long-term result. This lecture presents you with several treatment follow ups, which include the steps of diagnostics and treatment done by orthodontists, maxillofacial surgeons, otolaryngologists, orthopedic surgeons, psychologists, speech therapists, radiologists and osteologists.

Temporomandibular Eklem Yönünden Ortognatik Cerrahi Planlaması: Yetmişli yıllarda ortognatik cerrahi planlaması sadece segmental osteotomiler ve çenelerin öne veya geriye hareketi ile sınırlı idi. Planlamaya yardımcı araçlar mevcut değildi ve sadece dişsel aşındırılma uygulanarak planlamaya yardımcı olunuyordu. Ortodontide sabit apareylerin geliştirilmesiyle, maksiller aşağı alma ve miniplak vida osteosentezi uygulamaları cerrahide yerini almaya başladı. Bu süreçte daha geniş kapsamlı operasyonlar ve planlamaya yardımcı araçlar geliştirildi. Çift çene operasyonları sıklıkla uygulanmaya başlandı ve yüz rekonstrüksiyonunu mümkün kılan 3 boyutlu planlamalar gerçekleştirildi. Günümüzde standardize edilmiş olan bu planlamayı özellikle çift çene osteotomileri için kullanmaktayız: A. Fasiyal orta hattı ve simetriyi belirleme; fasiyal mimik kasların fonksiyonunu inceleme ve özellikle alt-üst keser ilişkisinin incelenmesinde klinik değerlendirme. B. Ekstra ve intraoral fotoğraf dokümantasyonu (G.Ettore ve ark, J.Craniomaxillofac Surg.2006;34:65-73) C. Sefalometrik analiz (Hasund: Bergen Teknik 1975 and cephalometric simulation of the operation) D. TME fonksiyonuna göre SAM artikülatör kullanılarak uygulanan model cerrahisi E. Üç Splint uygulaması: 1. Tme 'in kontrolü 2. Üst çene hareketi 3. Nötral oklüzyonda alt çenenin hareketi. Production of three splints (wafers)

Planning in Orthognathic Surgery: Considering the Temporomandibular Joint Planning the operation was easy in the 70s, when only segmental osteotomies in the upper and/or lower jaw as well as the forward or backward shift of the entire mandible were possible. There were simply no planning tools and the teeth were mostly ground. After the development of fixed appliances in orthodontics, maxillary down fracture and development of miniaturized osteosynthesis plates and screws emerged in surgery. More extensive operations were developed and additional planning tools evolved. Bimaxillary procedures became common and planning was now done in all three dimensions which made facial construction possible. Today we typically exercise this standardized planning procedure in most bimaxillary osteotomies: A. Clinical examination to determine facial midline and symmetry and to observe the function of the mimic facial muscles, especially the relationship between upper incisors and upper lip B. Extra- and intraoral photographic documentation according to G. Ettore et al.: J. Cranio Max Fac Surg 2006, 34: 65-73 C. Cephalometric analysis according to Hasund: Bergen Teknik 1975 and cephalometric simulation of the operation D. Model-operation on plaster models in the SAM articulator, which are based on the TMJ function. E. Production of three splints (wafers): 1. Control of TMJ function, 2. Movement of the upper jaw, 3. Movement of the lower jaw in neutral occlusion.

Dr. Siegfried Jäenicke 1955 born in Berlin
1974 Abitur (university entrance diploma)
1975 Start of medical and dental studies at the Mainz University
1981 Approbated as Medical Doctor
1982 Promoted to Medical Doctor
1984 Approbated as Dentist
Promoted to Doctor of Dentistry
1989 Approved as oral and Maxillofacial Surgeon
1991 Scientific research grant at the Keio-University, Tokyo
1991 Approved to bear the additional designation "Plastic Operations"
1992 Managing senior physician of the Clinic for Dental, Oral, Maxillofacial and Plastic Surgery RWTH Aachen, Medical University
1995 Deputy Director of the Department of Cranio-Maxillofacial Surgery RWTH Aachen
1997 Habilitation
2003 Appointed Professor
2008 Director Department of Cranio-Maxillofacial Surgery, Facial Plastic and Aesthetic Surgery Osnabrueck General Hospital / Teaching Hospital of the University of Muenster

Additional university-related occupational activities:

1997: Consulting Surgeon Maxillofacial Surgical Department of the Maastricht University Clinic, Netherlands
1999 Dutch professional accreditation as medical doctor and dentist

Additional, extra-university occupational activities:

1999 Management of an INTERPLAST medical team on the Philippines to
2000 Renewed management of an INTERPLAST medical team Philippines
2004 Renewed management of an INTERPLAST medical team Philippines
2005 Renewed management of an INTERPLAST medical team Philippines
2006 Renewed management of an INTERPLAST medical team Philippines
2008 Renewed management of an INTERPLAST medical team Philippines

Main professional activities:

- Facial Aesthetic and Plastic Reconstructive Surgery
- Cleft lip and palate surgery
- Preprosthetic surgery and Dental Implantology
- Laser Surgery

Maksillofasial Travmada Güncel Yaklaşımlar: Son yıllarda maksillofasial travma alanında birçok gelişme meydana gelmiştir. Karmaşık olgularda kullanılan osteosentez sistemlerinin gelişmesi ve CAD/CAM tekniklerinin sağladığı planlama-tasarlama olanakları sayesinde daha agresif yaklaşımlar uygulanmaktadır. Yine de, sert ve yumuşak doku rekonstruksiyonu gerektiren ciddi yaralanmaların tedavisi uzun dönemde başarılı sonuçlar elde edilebilmesi için son derece önemlidir. CAD planlama yazılımlarının desteğiyle gerçekleştirilen implant uygulamaları estetik ve fonksiyonel olarak başarılı sonuçların elde edilmesi için gereklidir. Maksillofasial travma tedavisinde 6 önemli gelişme olduğu söylenebilir. Bunlar, girişim tekniği, plak ve vidaların kullanıldığı fiksasyon yöntemleri, titanyum ya da rezorbe olabilen plaklar, seramikler gibi malzemelere bağlı gelişmeler, spiral CT, MRT, DVT gibi modern görüntüleme teknikleri ve son olarak CAD/CAM 3D yazılımları ve modelleri alanında gerçekleşmiştir. Bu sunumda maksillofasial kırıkların tedavisindeki güncel fikirler, yazarın kendi yaklaşımları ve gelecekte gerçekleşebilecek gelişmeler incelenecektir.

Current Concepts in Maxillofacial Trauma Management: The last decades have shown a tremendous evolution in the management of the maxillofacial trauma. A more aggressive approach to complex maxillofacial trauma can be observed depending on ever improving osteosynthesis systems and advanced CAD/CAM systems for planning and reconstruction. Still, the treatment of accompanying severe soft tissue injuries including advanced forms of bony or soft tissue reconstructions remain crucial for a successful long term result. Finally the use of dental implants supported by CAD planning software is essential for a good functional and aesthetic result. Therefore six major advances underlie the great progress in maxillofacial trauma management: the technique of approach, internal fixation techniques using miniaturized plates and screws, optimal materials such as titanium, resorbable plates, ceramics, modern imaging techniques as spiral CT, MRT and DVT and finally CAD/CAM 3D software and models. This lecture briefly reviews the current concepts in the management of maxillofacial fractures, the author's approach to management, and the future aspects of this continually improving field.

Ablatif Tümör Cerrahisi Sonrasında Yapılan Mandibula Rekonstruksiyonunda Güncel Yaklaşımlar: Ablatif tümör cerrahisine ya da travmatik yaralanmalara bağlı olarak ortaya çıkan edinsel mandibula defektlerinin onarımı oldukça güçtür. Standard yaklaşımlardan biri titanyum rekonstruksiyon plaklarının kullanımudur. Geleneksel olarak, plak uyumlandırması girişim sırasında deneme-yanılma yoluyla yapılır. Stereolitografik (STL) modellerin kullanımını hatalı uyumlandırma riskini azaltmış ve girişim süresinin kısalmasını sağlamıştır. Selective Laser Melting (SLM) teknolojisi ile CAD/CAM destekli kişiye özel hazırlanan plakların üretimi, plaklarda yorulma ya da stres nedeniyle meydana gelen kırıkları engeller. Ancak, mandibulanın sert dokularının yeniden oluşturulması ablatif tümör cerrahisinin altın standardı olarak kabul edilir. Kemik greftleri sıklıkla kullanılır. Alıcı bölgede ciddi sorunlar olduğunda, olası yara iyileşmesi komplikasyonlarının önüne geçmek mikrovasküler kemik greftleri tercih edilir. Primer greftlerin radyoterapi ya da osteoradyonekroz nedeniyle kaybedilmesi mandibulada sekonder rekonstruksiyonu gerekli hale getirebilir. Mandibulada devamlı türde kemik defektleri olan hastalarda fonksiyon ve estetiğin yeniden kazanımı için kemik rekonstruksiyonu gerekir. Dental implantlardaki, serbest vaskularize ve yumuşak doku greftlerindeki gelişmeler sayesinde ağız kanseri hastalarındaki rekonstruksiyon imkanları artmıştır. Bu sunumda mandibula defektlerinde tedavisinde cerrahi ve protetik yaklaşımların eş zamanlı olarak kullanımından bahsedilecektir. Ağız bölgesinden rezeksiyon girişimleri uygulanan hastaların tedavisinde dental implantların kullanımı oldukça avantajlıdır. Mandibulanın mikrovasküler rekonstrüksiyonu sırasında sanal ve stereolitografik modellerin üretimi ve girişim öncesi planlama amacıyla kullanılması girişimin süresini ve zorluğunu önemli ölçüde azaltmaktadır.

Current Concepts in Mandibular Reconstruction Following Ablative Tumor Surgery: The reconstruction of acquired mandibular defects due to ablative tumor surgery or traumatic injuries is still challenging. One standard of therapy is the application of reconstructive titanium plates. Traditionally, plate bending is achieved by trial and error intraoperatively. The use of stereolithography (STL) models has reduced the risk of incorrect contouring as well as it is saving operating time. CAD/CAM supported productions of individual plates by SLM (selective laser melting) technology avoids fatigue or stress fracture of plates. However a primary bony reconstruction of the mandible is the golden standard of surgical treatment after ablative tumor surgery. Free bone is used frequently and microvascular bone grafts are used to reduce wound healing complications at the severely compromised recipient site. The loss of primary grafts due to radiotherapy or osteoradionecrosis can make secondary mandibular reconstruction necessary. Patients with continuous bone defects of the mandible need bony reconstruction for proper function and aesthetics. The development of endosseous dental implants and free vascularized bone and soft tissue grafting has permitted increased possibilities of oromandibular reconstruction in patients with oral cancer. In this lecture a concept combining surgical and prosthodontic treatments for mandibular defects is presented. The application of oral implants seemed to be advantageous for the oral rehabilitation of patients who have undergone intraoral resections. Producing virtual and stereolithographic models, and using them for preoperative planning substantially reduces operative time and difficulty of the operation during microvascular reconstruction of the mandible.

Dr. Chantal Malevez M.D ,D.D.S, specialist in Maxillo-facial Surgery, Honorary Professor at the Faculty of Medicine (Free University of Brussels : ULB) having been teaching the management of the edentulous patient and implant technologies including bone grafting and zygoma implants protocols. Clinical chief consultant at the department of Maxillo-facial Surgery and Dentistry at the Children's hospital of Brussels treating congenital maxillo-facial deformities. Member of the team of the cleft palate center at the same hospital Consultant in Implant-based therapy at the Hospital St Jean in Brussels Member of scientific Societies: E.A.O, Royal Belgian Society of Maxillo-facial Surgery Lectures internationally and publishes in the fields of implant surgery especially concerning edentulous patients as well as in the field of maxillo-facial congenital deformities.

Sekonder Alveolar Defektlerin Tedavisi: Brüksel Çocuk Hastanesi'nde dudak damak yarıkları tedavi sekansı şöyledir: Üçüncü ayda yumuşak damağın cerrahisi. Eğer üçüncü ayda küçük boyutaki bir yarık tamamen kapatılmaya elverişli değilse; altıncı ayda dudak ve sert damağın cerrahisi. Sekiz-dokuz yaşlarında kanin sürmesinden hemen önce alveolar yarığın spongiöz iliak kemik ile kapatılması. Büyüme, lateral dişin varlığı, ortodontik tedavi kararı göz önüne alınarak büyümenin sonlanmasıyla greft alanına implantın yerleştirilmesi. Greft implantın yerleştirilmesi için yeterli olmamış ise; tekrar greftleme işlemi uygulanır. Sunumda implantın uygulandığı olgular gösterilecektir.

The Management of the Secondary Alveolar Cleft Defects: In the cleft lip and palate team of the children's hospital (HUDERF), Brussels, Belgium, the sequence of treatment is: Surgery of the soft palate at 3 months Surgery of the lip and hard palate at 6 months except if the small dimension of the cleft allows a closure all in one at 3 months. Closure of the alveolar cleft at the age of 8-9 with spongiuous iliac graft before the eruption of the canine. Depending on the growth and on the presence of the lateral incisor as well as the decision of the orthodontic treatment, placement of an implant is performed in the bone graft at the end of the growth. Additional bone grafting has to be performed if the amount of the first bone graft is not sufficient for the insertion of an implant.

Zigoma Konsepti: Zigomatik İmplantlarla Total Dişsizliğin Tedavisi ve İmmediat Yükleme PI Branemark tarafından geliştirilen zigoma implantı 20 yıldan daha uzun bir süredir tam dişsiz hastaların tedavisinde kullanılmaktadır. Yıllar içerisinde zigoma implantı zigoma konsepti haline dönüşmüştür. Dünya genelinde sanal görüntüleme ve cerrahi rehber uygulamaları kadar lokal ve genel anestezi altında sabit protezlerle immediat yükleme işlemleri de rutin olarak uygulanır hale gelmiştir. Cerrahi ve protetik protokollere adapte edilebilecek yeni tasarımlar geliştirilmektedir. Tedavi süresinin kısalması, maliyetin düşmesi, cerrahi travmanın azalması ve %97'nin üzerinde başarılı sonuçlar elde edilmesi sayesinde zigoma konsepti yaşam kalitesini arttırmak için tercih edilen bir tedavi yöntemi haline gelmiştir. 17 yıllık takibi olan olgular sunulacaktır.

The Zygoma Concept: Challenging Total Edentulism with Zygomatic Implants and Immediate Loading For more than 20 years the zygoma implant was developed by PI Brånemark to treat and rehabilitate totally edentulous patients. With years, the zygoma implant became the Zygoma Concept. Virtual Imaging and semi-guided surgery as well as immediate loading with fixed prosthesis became routinely performed under local and total anaesthesia all over the world. New designs were developed recently to adapt to new surgical and prosthetic protocols. Consequences were that shortening treatment length and costs, minimizing the surgery and offering immediate function to patients severely handicapped by their edentulous situation with success rate above the 97%, the Zygoma Concept became a treatment of choice improving quality of life. Cases will be presented with a 17 years follow –up.

Dr Marius Steigmann is Dr.med.dent./UMF Neumarkt Marius Steigmann, phd Adjunct Clinical Associate Professor University of Michigan Dpt. of Periodontics, Adjunct Assistant Professor of oral and maxillofacial surgery Boston University, Adjunct Assistant Professor University of Pennsylvania Dpt. of Endodontics. Honorary Professor of the “Carol Davila “university Bucharest, Invited Senior Guest, Visiting Professor university of Szeged faculty of dentistry, Visiting professor department of Implantology in Temeschburg. Dr.Steigmann lectures and publishes extensively. Member of several associations (such as DGOI, FIZ,BDIZ und ICOI). He is a Diplomate of the ICOI and other European societies, Member of the board of the DGOI. Dr.Steigmann also received the medal of “Simmelweiss” Budapest University dental school, dept. of oral and maxillofacial surgery. Dr. Steigmann received his phd from university of Neumarkt 2005. Founder and Scientific chairman of “Update Implantologie Heidelberg” 2002-2012. Dr. Steigmann served as ICOI Vice President of Germany 2005-2011. Founder and director of the “Steigmann Institute” . Dr. Steigmann maintains a private practice in Neckargemünd, Germany.

Yeni Flep Tasarımları, Biyotipe Bağlı Greftleme,İnce Biyotipe Yönelik Cerrahideki Değişimler

Bu sunumda, implant yerleştirilmesi amacıyla yapılan yüksek hacimdeki kemik ogmentasyonlarında yumuşak doku biyotipine göre yumuşak dokuların nasıl manipule edileceği anlatılacaktır. Yumuşak dokularla ilgili klinik deneyimlerimiz sayesinde yumuşak doku cerrahisinde ilerlemeler kaydedebiliriz. Bu sayede daha fazla greft kullanılması, yumuşak dokunun daha iyi manipule edilmesi ve hastanın bütün ihtiyaçlarının karşılanması sağlanabilir. Kaynaklarda her hastada farklılık gösteren yumuşak doku kalınlığının cerrahi işlemler üzerindeki etkisi hakkındaki veriler azdır. Biyotipleri farklı olduğundan bütün hastalarda aynı cerrahi yaklaşımın uygulanması mümkün değildir. Elde edilebilecek yumuşak doku miktarı yumuşak doku kalınlığına ve ogmentasyonun hacmine bağlıdır. Daha iyi bir estetik ve greftleme olgularında daha başarılı bir yara iyileşmesi elde etmek için cerrahi yaklaşımın yumuşak doku ile uyumlu olması gereklidir. Her doku tipine özel kişisel flep tasarımı yapılması gerekir. Bir sonraki aşama ise yeni aletlerin geliştirilmesi ve daha da önemlisi, sadece kemiğe değil yumuşak dokuya da yönelik implant yüzeyleri ve biyomateryallerin geliştirilmesi olacaktır. Yeterli yumuşak doku kalınlığı elde etmek için tedavinin biyotipe göre düzenlenmesi gelecekte implant girişimlerine olan yaklaşımları değiştirecektir.

New Flap Designs, Grafting Biotype Dependent, Changing Surgery for the Thin Biotype: The lecture will define predictable soft tissue manipulation for big Volume Augmentation for implants according to soft tissue biotype. Learning from our clinical experience in soft tissue manipulation we can change soft tissue surgery.. We need to graft more, to manipulate the soft tissue, to solve every situation which needs patients demand. There is little data in the literature in means of changing day to day surgery according to soft tissue thickness. Same kind of surgery for all cases.is not applicable,there is a difference according to biotype.Soft tissue advancement is different regarding the soft tissue thickness and the voume of augmentation.. With this in mind we have to adjust surgery to the tissue-conditions for better soft tissue closure in cases of grafting and better aesthetics. The benefits are individualized flap design for every tissue type. Next steps will be the development of instruments but more than that implant surfaces and biomaterials which are addressing not only the bone but also the soft tissue. Adjusting therapy to biotype for soft tissue thickness is changing the way we are approaching implant dentistry in the future.

Estetik Bölgede Greftleme-Modifiye İnsizyon-Flep Tasarımı ve Dikiş: Klinik olarak kemik ogmentasyonundan sonra doğal dişeti estetiğini elde etmek son derece zordur. İmplant yapılan bölge ve komşuluğundaki dişler için implant cerrahisi sırasında yumuşak dokuların stabilitesi önem arz eder. Sadece diş kaybı olan ancak yumuşak ve sert dokularda bir sorun olmayan olgularda flepsiz cerrahi yapılabilir. Bölgesel dikey ve yatay kemik kayıpları olan olgularda, desisens ve fönestrasyonlarda farklı yaklaşımlar tercih edilir. İmplantlarda işlevsellik ve estetik doğru olgu seçimine, cerrahi planlamaya ve protetik uygulamanın başarısına bağlıdır. Bunların her birinde yıllar içerisinde önemli gelişmeler olmuştur. Son dönemdeki implant tasarımları estetik bölgede başarılı olmak isteyen klinisyenler için yeni olanaklar sunmaktadır. Hatalı flep tasarımları hassas bir bölge olan yumuşak doku alanında başarısızlığa sebep olur. Bu sunumda gerekli miktarda sert ve yumuşak doku elde etmeye yönelik modern flep tasarımlarının gereksinimlerinden bahsedilecektir.

Grafting in the Aesthetic Zone –Modified Incision –Flap Design and Suture: Clinically it is a tremendous challenge to create natural gingival esthetics following delayed implant placement after bone augmentation. Stability of the soft tissue during implant surgery is of major importance for the implant site and adjacent teeth. Cases where only the tooth is compromised and not the soft tissue or osseous form a flapless surgery can be performed. In cases of a localized horizontal/vertical deficiency, dehiscence, or fenestration another approach is necessary Function and aesthetic with implants depend on case selection, planning surgery and prosthetic reconstruction. Each of this has evolved dramatically over the years. Latest implant designs helps the clinician more and more in achieving this up to date goals in the aesthetic zone.Wrong Flap design lead to dramatical failure in this sensitive soft tissue zone The lecture will comment the necessary requirements for modern flap design according to the amount of necessary bone and soft tissue regeneration.

Dr. Reza Tabrizi is assistant professor of Oral and Maxillofacial surgery ,Shahid Beheshti University of Medical Sciences and a senior researcher in Cranimaxillofacial research center in Tehran University of Medical science. Fellowship of microvascular surgery and reconstruction in 2011. Head of department of CMD 2012-2014 of Shiraz university .AOCMF middle east faculty member since 2014. Fifty five publications in international journals and author of” Basics of Microvascular Reconstruction of Maxillomandibular Defects” in the text book of advanced oral and maxillofacial surgery vol 2. Reconstruction and orthognathic surgery are my interested fields.

Serbest Vaskularize Fibula Grefti Mandibula Rekonstruksiyonunda Altın Standart mıdır?

Mandibulanın rekonstrüksiyonu çiğneme, ve oral yeterliliği içeren çeşitli kozmetik ve fonksiyonel zorluklar göz önüne alınmalıdır. Mandibular defektlerin ablative cerrahisini takip eden rekonstrüksiyon, oral bölgenin ve derinin kapatılması, kaybedilmiş kemiğin replasmanı gerektirmekle birlikte bazı durumlarda; temporomandibular eklemin fonksiyonunun sağlanması için de rekonstrüksiyon gerekebilmektedir. Fibula kemiği, oral ve maksillofasiyal rekonstrüksiyonda, çene kemiklerindeki benign veya malign tumor ablasyonları sonrası en sık kullanılan kemiktir. Fibulanın diğer kemiklere göre; yirmi beş santimetre uzunluğu ile en uzun kemik olması, osseointegre implantlara destek olabilen bikortikal yapısı, geniş çaplı ve anastomozu kolaylaştıran uzun vasküler pediküle sahip olması, yumuşak dokunun rekonstrüksiyonuna olanak vermesi gibi avantajları vardır. Bu sunumda serbest vaskularize fibula greft endikasyonları, post operatif problemler ve son olarak dental implantlarla rekonstrüksiyonu tartışılmaktadır. Çift tabakalı fibula greftleri ve üç boyutlu tekniklerle önceden hazırlanmış plakların kullanımı rekonstrüksiyonun amaçlarına ulaşmasını kolaylaştırır.

Mandibular Reconstruction Using the Free Vascularized Fibula Graft: Is it a Gold Standard for Mandibular Defects?

The reconstruction of the mandible is a complex procedure because various cosmetic as well as functional challenges must be addressed, including mastication and oral competence. Effective reconstruction following ablative surgery of mandibular defects requires the provision for adequate oral lining, skin, and replacement of missing bone; in some situations, restitution of function of the temporomandibular joint also requires reconstruction-preferably achieved in one stage. The fibula bone is most commonly used in oral and maxillofacial reconstruction following benign or malignant jaw tumor ablation. It has several advantages over other bones, including being the longest bone with lengths up to 25 cm, having bicortical structures that can support osseointegrated dental implants, having a large caliber and long vascular pedicles which provide easier anastomosis, and having thin and pliable skin paddles as well as available muscular cuffs around the fibula which can be used for reconstructing the various soft tissue defects. Free Vascularized Fibula Graft' indications, post operation problems and final reconstruction with dental implants are discussed. Double barreling and prefabricated plates with three-dimensional approach may close us to reconstruction goals.

Dr. Ümit Ertaş Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde dekan ve profesördür. Dr. Ertaş lisans eğitimini 1994 yılında Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamlamıştır. Mezuniyeti sonrası, 1995 yılında Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi bölümünde doktora eğitimine başlamıştır. 1999 yılında doktora derecesini aldıktan sonra aynı yıl yardımcı doçent olmuştur. 2005 yılında doçent olan Dr. Ertaş 2010 yılında profesör olarak atanmıştır. 2008-2012 yılları arası dekan yardımcısı olan Dr. Ertaş 2012 yılında dekanlık görevini üstlenmiştir ve bu görevine halen devam etmektedir. Çok sayıda uluslararası ve ulusal yayını bulunan Dr. Ertaş, oral ve maksillofasiyal cerrahi konusunda bir çok kez uluslararası ve ulusal sunumlar yapmıştır. İlgi alanları; maksillofasiyal travmatoloji, TME rahatsızlıkları ve cerrahisi, ortognatik cerrahi, dudak damak yarıkları ve dental implantolojidir.

Maksillofasiyal Cerrahi Açısından Fasiyal ve Dental Estetik: Günümüzde, hastaların giderek artan oranda fasiyal ve dental estetik beklentiye sahip olduğu görülmektedir. Hastaların dental estetik beklentileri genellikle restoratif, protetik ve ortodontik tedaviler ile karşılanabilirken, fasiyal ve dental estetik problemlerin bir arada görüldüğü dentofasiyal deformitelerin tedavisi ve rekonstrüksiyonu için maksillofasiyal cerrahi işlemlere ihtiyaç duyulmaktadır. Fasiyal ve dental estetikte açılar, çizgiler, yüzeyler ve hacimlerden daha önemlisi, denge, oran, simetri ve uyumdur. Yumuşak ve sert dokulara yönelik maksillofasiyal cerrahi işlemler, ancak oklüzyon ve fonksiyon bir bütün olarak dikkate alınarak uygulandığında dental ve fasiyal estetik tam anlamıyla sağlanabilmektedir. Bu sunumun amacı; dentofasiyal deformitelerin tedavisi için uygulanan maksillofasiyal cerrahi işlemlerin fonksiyonel ve estetik sonuçları konusunda vakalar eşliğinde bilgilendirici ve yönlendirici olmaktır.

Facial and Dental Aesthetic from Perspective of Maxillofacial Surgery:

Contemporarily, patients have facial and dental aesthetic expectations with an increasing proportion. While dental esthetic demands of patients are generally satisfied by restorative, prosthetic and orthodontic therapies, maxillofacial surgery is required when dentofacial deformities that include both facial and dental esthetic problems are the case. In facial and dental esthetics, it is important to provide balance, proportions, symmetry and harmony rather than angles, lines, planes and volume. Maxillofacial surgery applied to soft and hard tissues is capable of constructing dental and facial esthetics properly only if occlusion and function are regarded as a whole. The aim of this presentation is giving information and instructions about functional and esthetic results of the maxillofacial surgery that have been applied for dentofacial deformities affecting face and jaws in accompany with different cases.

Dr Metin Şençimen 16.08.1972 tarihinde Eskişehir’de doğdu. İlk ve ortaokulu Ankara Tahsin Şahinkaya İlköğretim Okulu’nda tamamladı. Lise öğrenimini 1989 yılında Ankara Atatürk Lisesi’nde tamamladı. Aynı yıl Hacettepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi’ne girip 1994 yılında mezun oldu. 1995 yılında Hv.K.K.’nın açtığı sınavı kazanarak muvazzaf subaylığa nasbedildi. Stajerlik eğitimini takiben Kasım 1996’da Hv. ve Uzay Tababeti ve Fizyolojik Eğitim Kursuna katıldı. Bunu takiben 600 Yt Hv. Hastanesi (Etimesgut)’nde göreve başladı. 28 Ağustos 2000 tarihinde GATA Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi AD.’nin açmış olduğu sınavı kazanarak 2 Ekim 2000 tarihinde Doktora Öğrencisi olarak göreve başladı. 29 Haziran 2004 yılında doktorasını tamamlayarak, aynı bölümün uzman kadrosuna atandı. 2007 yılında yardımcı doçentlik, 2010 yılında da doçentlik ünvanı alan Metin Şençimen görevine GATA Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.da öğretim üyesi olarak devam etmektedir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Ortognatik Cerrahide Mandibuler Geri Alma Seçenekleri: İskeletsel Sınıf III maloklüzyonların düzeltilmesi, ortodontinin karşı karşıya olduğu en büyük sorunlardan biridir. Alt çeneyi geri almaya yönelik cerrahi girişimler, şiddetli mandibular prognatiye sahip hastaların tedavilerinde birincil tedavi seçeneği olsa da, ortognatik cerrahinin sonuçları bu hastalarda rijid fiksasyon uygulansa dahi çoğu zaman stabil değildir. Bu bölüm de sunulan veriler, mandibuler prognati nedeniyle 2008-2014 yılları arasında sagittal split ramus osteotomisi, vertikal ramus osteotomisi ve korpus osteotomisi ile mandibuler geri alma cerrahisi uygulanan hastaların kayıtlarından elde edilmiştir. Çalışmada, uygulanan teknikler tanımlanmış ve girişimlerin uzun dönem sonuçları tartışılmıştır.

Mandibular Set-Back Options in Orthognatic Surgery: The correction of Class III skeletal malocclusions has been one of the most difficult problems confronting orthodontics. Mandibular setback surgery is usually the surgical procedure of choice for most patients with severe mandibular prognathism, but the results of orthognathic surgery are frequently unstable even with rigid fixation. The sample of the current lecture consisted of the records of patients who had mandibular setback surgery for the correction of mandibular prognathism between 2008 and 2014 via sagittal split ramus osteotomy, vertical ramus osteotomy and corpus ostectomy. The techniques were described and the long term results of the operations were discussed.

Dr. Ümit Yolcu 1977 yılında Giresun'da doğmuştur. Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olduktan sonra aynı fakültede 2009 yılında Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalında doktora eğitimini bitirmiştir. 2009 yılında İnönü Üniversitesi'nde Yardımcı Doçent unvanını almıştır. Halen bu üniversitede akademik çalışmalarını yürütmeye devam etmektedir. Dr. Ümit Yolcu, çok sayıda TÜBİTAK ve Üniversitelerin Bilimsel Araştırma Projelerinde yürütücü ve araştırmacı olarak yer almıştır ve ulusal ve uluslararası dergilerde yayımlanan birçok yayını vardır. Özel ilgi alanları; oral implantoloji, ortognatik cerrahi, maksillofasiyal travma ve deneysel çalışmalardır.

Ortognatik Cerrahi: Daha Güvenli ve Kolay Bir Cerrahi İçin Kilit Noktalar:

Ortognatik cerrahi çeneler ve yüz arasındaki anormal ilişkiyi uygun hale getirmeyi hedefleyen düzeltici bir çene cerrahisi işlemidir. Konjenital, gelişimsel ve kazanılmış deformiteleri kapsayan çeşitli maksillofasiyal anomalileri tedavi etmek için kullanılabilir. Ortodontik tedavi gerektiren dentofasiyal deformiteli hasta populasyonunun yaklaşık %5' inin ortognatik cerrahiye gereksinimi olduğu tahmin edilmektedir. Bugüne kadar bir çok mandibular ve maksiller osteotomy tekniği ve modifikasyonu tarif edilmiştir. Fakat günümüzde bilateral sagittal split osteotomi, le fort 1 osteotomi ve genioplasti prosedürlerinin dentofasiyal deformiteleri düzeltmede kullanımı tüm dünyada yaygın olarak kabul görmektedir. Ortognatik cerrahi; başlangıç değerlendirmesi, cerrahi öncesi ortodonti, cerrahi planlama, ameliyat ve cerrahi sonrası ortodonti aşamalarını içermektedir. Bu aşamaların her biri başarılı sonuçlara ulaşmak için kritik öneme sahiptir. Bu sunum, sıklıkla kullanılan ortognatik cerrahi prosedürlerin perioperative döneminde daha güvenli ve kolay cerrahi için kilit noktalara odaklanmıştır.

Orthognathic Surgery: Key Points for More Reliable and Easier Surgery:

Orthognathic surgery is a corrective jaw surgery aiming to restore the abnormal relationship of jaws and face. It can be used to manage a broad spectrum of maxillofacial abnormalities, including congenital, developmental, and acquired deformities. It is estimated that nearly 5% of the population present with dentofacial deformities that are not amenable to orthodontic treatment requiring orthognathic surgery. Until day, several mandibular and maxillary osteotomy techniques and their modifications were described, but today bilateral sagittal split osteotomy, le fort I osteotomy and genioplasty procedures gain acceptance globally and widely used to correct dentofacial skeletal anomalies. orthognathic surgery involves several phases: the initial evaluation, presurgical orthodontics, surgical planning, surgery and postsurgical orthodontics. each of these phases is critical to attain successful outcomes. This presentation focuses on key points to obtain more reliable and easier surgery in the perioperative stage of the frequently used orthognathic surgery procedures.

Dr. Sinan Tozoğlu 1998 de Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi'nden mezun oldu ve doktorasını 2004 yılında aynı üniversiteden aldı. Hak kazandığı bursla 2006 yılında Temporomandibular eklem düzensizlikleri ile ilgili University of Florida da çalışmaları yaptı. Dr.Tozoğlu Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı kurucusu ve başkanıdır. Dr.Tozoğlu aynı zamanda Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi'nde 2011-2015 yıllarında dekan yardımcısı olarak görev yapmış ve fakóltenin kurulmasına katkıda bulunmuştur. İlgili alanları TMD, implantoloji ve travmatolojidir. Ulusal ve uluslararası bir çok yayını olan Dr. Tozoğlu, çeşitli ulusal ve uluslararası konferanslarda konuşma yapmak üzere davet edilmektedir. Dr.Tozoğlu çeşitli alanlarda araştırmalar yapmakta olup bunlardan bazıları Notch signaling on TME, arthrosetez, implantoloji-osseointegrasyon, ve yeni dizayn miniplak ve vidalardır.

Ağız Açıklığı Kısıtlılığı: Nedenleri ve Çözümleri:

Ağız Diş Çene Cerrahisi kliniklerinde sık karşılaşılan temporomandibular eklem düzensizliklerinden olan ağız açıklığı kısıtlılığı, sıkıntılı bir durum olup, kimi zaman hayatı tehdit edebilir. Çok sayıda etkeni olup, bunlar eklem içi veya eklem dışı nedenler olarak sınıflandırılır. Eklem içi veya eklem dışı olarak ayırım yapmak bazı olgularda oldukça güçtür. Hatta bazı olgularda radyolojik bulgular normal sınırlarda kaydedilmekte, ağız açıklığı kısıtlılığının nedenini tanılamak mümkün olamamaktadır. Sistemik olarak hastanın değerlendirilmesi tanı koymada büyük kolaylık sağlayacak ve neticede doğru tedavi planlaması ve tedavi yönetimi ile başarılı neticeler alınabilecektir.

Restricted Mouth Opening: Causes and Solutions:

Restricted mouth opening, common temporomandibular joint disorders frequently encountered in oral and maxillofacial surgery clinics, is a constant annoyance, and sometimes it can be life threatening. There are several reasons, all of which can be categorized as intra-articular or extra-articular causing it. In some patients, making a differentiation of intra or extra-articular is really difficult. The radiological findings are sometimes within normal limits and it is not possible to identify the causes of the restricted mouth opening. Systematic evaluation of patients will make the diagnosis easier and with the right treatment plan and management successful results can be obtained

Dr. Mustafa Sancar Ataç 1997 yılında İstanbul Üniversitesi'nden mezun oldu. 1998 yılında Gazi Üniversitesinde başladığı uzmanlık ve doktora eğitimini 2004 yılında tamamladı. Uzmanlık eğitimi dahilinde medikal eğitim programını, Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi, Kulak Burun Boğaz ve Anesteziyoloji ve Reanimasyon departmanlarında 2000-2001 yılları arasında tamamladı. 2002, 2004, 2005, ve 2011 yıllarında sırasıyla; New York Üniversitesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Enstitüsü, Kraniyofasiyal bölümü, Seattle Washington Üniversitesi Ağız ve Çene-Yüz Cerrahisi Departmanı, Zürih Hastanesi Çene-Yüz ve Ağız Cerrahisi Departmanı ve Siberya Rusya'daki Ilizarov Ortopedi ve Travmatoloji Merkezini ziyaret etmiştir. Yüzden fazla ulusal ve uluslararası bilimsel yayını ve sözlü-poster tebliği olan Dr. Ataç aynı zamanda 2008 yılından beri Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneğinde sayman olarak görev almaktadır. 2010 yılında doçent ünvanını almıştır. Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği tarafından Avrupa Kraniyomaksillofasiyal Cerrahi Derneğine ve Uluslararası Ağız ve Çene-yüz Cerrahisi Derneğine Türkiye temsilcisi olarak seçilmiştir. İleri implant cerrahisi, ortognatik ve düzeltici dentofasiyal deformite cerrahisi, temporomandibular eklem cerrahisi ve 3 boyutlu medikal dizayn ve baskı teknolojileri Dr. Ataç'ın ilgi alanları arasındadır.

Temporomandibular Eklem Bölgesinin Alloplastik Rekonstrüksiyonu:

Temporomandibular eklem bölgesinin rekonstrüksiyonu genellikle zor bir süreçtir. Patoloji, travma, doğumsal bozukluklar, enfeksiyon, sistemik hastalıklar, parafonksiyonlar, anatomik farklılıklar objektif ve subjektif semptomlara neden olabilen etyolojik faktörlerdir. Otojen ya da alloplastik rekonstrüksiyon yaklaşımları cerrahi girişimleri takiben çoğunlukla tercih edilen rekonstrüksiyon yaklaşımlarıdır. Bu sunumda literatür ve diğer uygulamalar ışığında farklı vakalar eşliğinde bu teknikler tartışılacaktır.

Alloplastic Reconstruction of the Temporomandibular Joint Region:

Reconstruction of the affected Temporomandibular region is generally a challenging process. Pathology, trauma, congenital anomalies, infection, systemic disease, parafunc-tions, anatomic variations are some of the etiological factors that may cause dysfunctions with objective and subjective symptoms. Autologous or alloplastic reconstruction approaches are mainly preferred to reconstruct the region following surgical interventions The current Alloplastic reconstruction approaches involve application of both stock and custom made materials. In this presentation these techniques are going to be discussed via different case presentations under the light of the current literatures and other applications.

Dr. Sevil Altundağ Kahraman 1995 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu. Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalında 1998 yılında başladığı doktora eğitimini, 2005 yılında tamamladı. 2011 yılında Doçent oldu. Halen G.Ü. Dişhekimliği Fakültesinde öğretim üyeliği görevini sürdürmektedir.

Maksillomandibular Rekonstrüksiyonda Farklı Yaklaşımlar:

Maksillomandibular defektlerin rekonstrüksiyonu, oral ve maksillofasiyal cerrahları en fazla zorlayan alanlardan birisidir. Rekonstrüksiyon, ilgili bölgenin destrüktif enfeksiyon, travma, maksillofasiyal tümör, hastalık ya da konjenital anomaliler sebebiyle kaybolmuş olan orjinal fonksiyon, form ve estetiğin restorasyonunu içerir. Amaç sadece kompleks mekanizmanın rehabilitasyonu değil, kemik devamlılığının tekrar sağlanması, fasiyal simetrinin, dental oklüzyonun ve çiğneme fonksiyonlarının restorasyonudur. Yeterli kemik gelişiminin olmaması ya da ilk etapta kemik kaybının olmasına yol açan faktörler, yapılacak rekonstrüksiyon prosedürünün tipini ve metodunu önemli derecede etkiler. Bu alanda yapılan cerrahi prosedür tipleri oldukça çeşitlidir ve sonuçları değişkenlik gösterir. Bu sunumun amacı, kemik defektlerinin rekonstrüksiyonunda kullanılan farklı cerrahi metodları (greftleme, distraksiyon osteogenezisi,...) ve otojenik kemik greft kaynaklarını (kostakondral greft, iliak greft) vaka örnekleri üzerinde tartışmaktır.

Different Approaches for Maxillomandibular Reconstruction:

Reconstruction of the maxillomandibular defects is one of the most discourage task presenting to the oral and maxillofacial surgeon. Reconstruction refers to the restoration of original function as well as in many instances the restoration of form and esthetics, that have been lost because of destructive infection, trauma, maxillofacial tumor, disease or congenital anomalies. The goals include not only rehabilitation of the complex mechanism, reestablishment of bone continuity, restoration of facial symmetry, occlusion of the dentition, and mastication. The factors leading to the lack of sufficient bone development or loss of bone in the first place have a role in the types and methods used to begin a reconstruction. The surgical procedures are varied and offer variable results. The aim of the presentation will highlight the different types of surgical methods (grafting, distraction osteogenesis,...) of bone defect reconstruction and as well as sources of autogenous bone grafts (costachondral graft, iliac graft) will be discussed with different case examples.

Dr. Hanefi Kurt 1974 yılında Muğla'da doğmuştur. İlk, Orta ve Lise öğrenimini Muğla'da tamamlamış, 1992 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde Lisans eğitimi-ne başlamıştır. 1997 yılında eğitimini tamamlamış ve aynı fakültede Protetik Diş Tedavisi Anabilimdalında Doktora başlamıştır. 2005 yılında "Redüksiyonlu disk deplasmanlarının tedavisinde kullanılan konservatif tedavi yöntemlerinin etkinliklerinin değerlendirilmesi" konulu Doktora tezini sunarak aynı bölümde Dr. Arş. Gör. olarak 2011 yılına kadar görev yapmıştır. 2010 yılında Ludwig-Maximilians-Universität München, Poliklinik für Zahnärztliche Prothetik 'de misafir araştırmacı olarak çalışmıştır. 2011 yılından buyana İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilimdalında Doçent Doktor olarak görev yapmaktadır. Çene eklemi rahatsızlığı tedavisi konusunda uzun yıllardır bilimsel ve klinik çalışmalarını sürdüren Doç. Dr. Hanefi Kurt evli ve bir çocuk babasıdır.

Temporomandibular Rahatsızlıkların Tedavisinde kullanılan Splintler:

Temporomandibular rahatsızlıkların toplumda görülme sıklığı oldukça fazladır. Bu rahatsızlıklar diş hekimi, cerrah, fizik tedavi uzmanı ve psikiyatristleri içeren multidisipliner bir ekip tarafından tedavi edilmektedir. Bu rahatsızlığın tedavisinde diş hekiminin rolü özellikle interoklüzal apareylerin hazırlanması ve oklüzal düzensizliklerin dişlerin minesini seviyesinde yapılabilecek oklüzal uyumlandırmalardır. Bu konuşmada diş hekimlerinin muayenehane pratiğinde temporomandibular rahatsızlığı bulunan hastalara yaklaşımının nasıl olması gerektiği açıklanacak ve splintlerin tipleri uygulaması ve uygulaması sırasında dikkat edilmesi gereken püf noktaları anlatılacaktır.

Splints Used for the Treatment of Temporomandibular Disorders:

Prevalence of temporomandibular disorder is quite high among the population. These disorders are treated in a multidisciplinary approach by a team that involves a dentist, a surgeon, a physical therapist and a psychiatrist. The dentist's role in rehabilitation of this disorder is especially preparation of interocclusal devices and elimination of occlusal disorders by occlusal adjustments that can be done at enamel level. In this seminar, how the dentists should approach their patients, who have temporomandibular disorders, in their clinical practice will be explained. In addition, splint types, splint applications and the key points that should be considered during application will be described.

Dr. Sabri Cemil İşler 1979 yılında Çorlu'da doğdu. Orta ve lise öğrenimini Bilge Kağan Koleji'nde tamamlayarak 1997 yılında mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne girdi. 2002 yılında mezun olarak aynı fakültenin Ağız-Diş-Çene Hastalıkları ve Cerrahisi A.B.D'nda araştırma görevlisi olarak çalışmaya olarak başladı. 2008 yılında doktora tezini tamamlayarak Dişhekimliği Doktoru unvanını aldı. Aynı yıl, Almanya Osnabrück'te Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Bölümünde 6 ay süreyle fellowship yaptı. 2012 yılında Doçentlik ünvanı aldı. Halen İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne Ağız-Diş-Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı'nda görevine devam etmektedir.

İliak Krest Ogmentasyonuna Bağlı Komplikasyonlar:

Ağız, diş ve çene cerrahisinde kemik kazanımına yönelik operasyonlar arasında iliak kemik ogmentasyonu oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Çeneleri ilgilendiren yetersiz kemik alanları, kist ve tümör cerrahisi sonrası oluşan kemik defektleri, erken yaşta çekilen dişler sonrası rezorbe kretler ya da konjenital diş eksiklikleri gibi durumların rekonstrüksiyonunda iliak kemik greftleri başarılı sonuçlar vermektedir. Ancak her cerrahi işlemde olduğu gibi iliak kemik ogmentasyonuna bağlı gelişebilecek çeşitli komplikasyonlar mevcuttur. Bunlar donör sahada ya da alıcı sahada meydana gelebilmektedir. Donör sahada osteotomi sonrası kanama, sinir hasarı, yabancı madde reaksiyonu, postop hematoma, yürümekte zorluk, iliak kemikte kırık, alıcı sahada ise genellikle yumuşak doku yetersizliğine bağlı postop greft kaybı gibi durumlar meydana gelebilmektedir. Bu sunumda sizlere cerrahi işleme bağlı gelişebilen istenmeyen durumlar ve tedavileri hakkında bilgiler vereceğiz.

Complications Associated with Iliac Crest Bone Augmentation:

Iliac crest bone augmentation has an important role as the bone augmentation methods in oral and maxillofacial surgery. Cyst and tumor surgery, early tooth extractions, congenital missing tooth can cause poor bone areas or massive bone defects on craniofacial bones. Iliac crest bone augmentation allows to reconstruct these defects successfully. However, there are a few complications like other surgical operations. These complications can be in the donor site or recipient site. Hemorrhage, nerve damages, foreign body reactions, postop hematoma, aesthetic complications, difficulty in walking, iliac bone fracture or graft loss according to insufficient soft tissue recover. In this presentation we defined these complications associated with the surgery and the treatment methods.

Dr.Belir Atalay 10.04.1976 yılında Zonguldak'ta doğan Doç.Dr.Belir Atalay ilk,orta ve lise öğrenimini TED Zonguldak Kolejinde tamamladıktan sonra 1994 yılında İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesine girmiştir. 1999 yılında aynı fakültenin ağız, diş, çene hastalıkları ve cerrahisi anabilim dalında doktora eğitimine başlamış 2006 yılında'Deneysel olarak demir eksikliği anemisi yapılan sıçanlarda kemik defektlerine yerleştirilen greft materyallerinin kemik iyileşmesine etkisinin histopatolojik olarak incelenmesi.' Başlıklı doktora tezini sunmuştur. Aynı anabilim dalında Uzman olarak eğitimine devam edip 2012 yılı Aralık ayında 'Doçent' ünvanı almıştır. Halen aynı Anabilim dalında görevine devam etmektedir. Doç Dr Belir Atalay'ın SCI ve SCI-E kapsamında olan 24 adet uluslararası ve bunun yanında 8 adet te ulusal makalesi bulunmaktadır. Ulusal Kanser kitabında 1 adet bölümü vardır. 2 Uluslararası 1 ulusal dergide hakemliği vardır. 17 si ulusal 40 'ı uluslararası kongre ve sempozyum katılımı 3 konferans 13 kurs sunumu bulunmaktadır. 2006 yılında ABD Boston TUFTS üniversitesi Oral&Maksillofasiyal cerrahi kürsüsünde gözlemci olarak ameliyat ve klinik katılımı olmuştur. Türk Oral&Maksillofasiyal Cerrahi Derneği, ACBID, Türk Oral Cerrahi Derneği ve ITI üyelikleri mevcuttur. Doç Dr Belir Atalay evli ve 2 çocuğu vardır.

Maksiller Defekt ve Atrofilere Zigomatik İmplant Destekli Çözümler: Cerrahi ve protetik müdahalelerle dişsiz çenelerin ya da maksillektomi defektlerinin rehabilitasyonu, oral fonksiyonu ve fasiyal görünümü iyileştirmeyi amaçlamaktadır. Yetersiz kemik varlığında çeşitli kemik greftleme ve sinüs tabanı yükseltme teknikleri implant cerrahisi öncesinde veya eş zamanlı olarak yapılmaktadır. Ancak, geleneksel implantlar ile tedaviler ileri derecede kemik rezorpsiyonu ya da maksillektomi hikayesi olan hastaların beklentilerini karşılayamamaktadır. Zigoma implantları, maksillektomi defektleri kadar atrofik dişsiz maksillaların tedavisinde alternatif bir seçenek olmaktadır. 1988 de Branemark tarafından tanıtılan zigoma implantı, rehabilitasyon prosedürlerini olduğu kadar kemikten ankraj almayıda kolaylaştıran etkili bir tedavidir. Son iki dekat boyunca tedavi edici bir seçenek olduğu kanıtlanan bu yaklaşım, hastalara immediyat sabit protez sağlamakta ve büyük operasyonlara gereksinimi azaltmaktadır. Sunum zigoma implantları, cerrahi ve protetik tekniklerini, maksillektomi defektleri ve ileri derecede rezorbe maksillaların rekonstrüksiyonunun klinik sonuçları üzerine bilgiler içermektedir.

Zygomatic Implants Supported solutions for Maxillary Defects and Atrophies: Rehabilitation of the edentulous jaws or maxillectomy defects with both surgical and prosthodontic intervention aims to restore oral function and facial appearance. In the case of insufficient bone volume, various bone grafting and sinus floor augmentation techniques prior to, or simultaneously with implant placement have been performed as in needed. However, conventional implant treatments cannot meet the expectations of such patients who have advanced bone resorption or maxillectomy history. The zygoma implant has been an alternative option in the management of the atrophic edentulous maxilla as well as for maxillectomy defects. Zygoma implant, introduced by Branemark in 1988, is an effective technique that can facilitate not only the rehabilitation procedures but also to obtain bone anchorage. This approach, proven to be an therapeutic option during the last two decades, may provide an immediate fixed prosthesis of the patient and eliminates the requirement for major operations. The presentation includes the indications for zygoma implants, the surgical and prosthetic techniques and also information on the clinical outcome of the reconstruction of severely resorbed maxilla and maxillectomy defects.

ABSTRACTS

Abstracts: Oral Presentations

[SS-01]

Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisinde Drenleme ve Kinezyobant Uygulamalarının Postoperatif Ağrı, Ödem, Trismus Üzerine Olan Etkinliğinin Araştırılması

Ayşenur Uzun¹, Sırmahan Çakarer¹, Berivan Beril Kılıç², Başak Keskin¹, Cengizhan Keskin¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Uzman Fizyoterapist

Amaç: Gömülü üçüncü molar dişlerin cerrahi çekimi sonrası oluşan ödem ve trismus hastanın fonksiyon ve estetiğini bozmakta, ağrı da hastayı rahatsız ederek günlük yaşantısındaki performansının azalmasına, dolayısıyla medikal yönüyle birlikte sosyoekonomik problemlere de yol açmaktadır. Bu çalışmada, klinikte pratik olarak uygulanabilecek dren ve kinezyo bantlarının, diş hekimliğinin minör cerrahisinin rutin operasyonları olarak kabul edilen mandibular üçüncü molar cerrahisinden sonra oluşan ağrı, ödem ve trismus üzerine etkisinin objektif yöntemler kullanılarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bilateral gömülü mandibular üçüncü molar dişinde çekim endikasyonu olan 14 hasta, drenleme (1. grup) ve kinezyobantlama (2. grup) olarak iki gruba ayrılmıştır. 1. grupta, cerrahi operasyonda süturdan sonra, vertikal insizyonun apikal kısmına lastik dren dikilerek yerleştirilip 2 gün bırakılmış, 2. grupta cerrahi çekimin yapıldığı tarafa fizyoterapist tarafından kinezyobant uygulanmıştır. Operasyondan sonraki 1.,2. ve 7. günlerde kaydedilen ödem, trismus ve ağrı ölçümleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ödem ve trismus bulguları, dren uygulanan grupta (1. grup) daha az olup, istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Ağrıya ilişkin değerler 1. grup <2. grup şeklinde kaydedilmiş ancak gruplar arasında etkinlik açısından istatistiksel farklılık saptanmamıştır.

Sonuç: Gömülü üçüncü molar diş cerrahisinde postoperatif morbiditeye yönelik yürütülen ilaç ve tıbbi cihaz çalışmalarında, alerji veya ilaç yan etkisi gibi komplikasyon risklerinin bulunması araştırmacıları alternatif yöntemleri incelemeye yöneltmiştir. Çalışmamızda kullanılan dren ve kinezyobant uygulamaları, operasyon sonrası oluşan ve hastaların sosyal aktivitelerini etkileyen konforsuz dönemi azaltmada etkilidir. Dren uygulaması, postoperatif ödem ve trismusun azaltılmasında daha başarılıdır.

Comparative Effect of Kinesiotape and Tube Drain on Postoperative Morbidity After Third Molar Extraction: A Randomized, Split-Mouth, Observer-Blind Clinical Trial

Ayşenur Uzun¹, Sırmahan Çakarer¹, Berivan Beril Kılıç², Başak Keskin¹, Cengizhan Keskin¹

¹Department of the Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Istanbul University, Istanbul, Turkey

²Expert Physiotherapist

Objective: The aim of the present study was to compare the effects of the surgical drain and kinesiotape applications on swelling, pain, and trismus after mandibular third molar surgery, thus improving patients' postoperative morbidity.

Materials-Methods: Fourteen patients with bilateral symmetrical mandibular impacted third molars were enrolled in this randomized, split-mouth, observer-blind clinical trial. The patients were randomly divided into two groups: the first was treated by a drain tube in the vertical incisional line area, and the second with the kinesiotape placed on the neck of the patient after surgical removal of the tooth. Pain, trismus, and facial swelling were measured on days 1, 2 and 7 postoperatively.

Results: Facial swelling ($p < 0.05$) and trismus ($p < 0.05$) were significantly less in the drained group compared with those kinesiotaped. Although there was no significant difference on pain control, patients in the drain group perceived lower morbidity.

Conclusion: The present study showed that tube drain and kinesiotape applications are both promising, simple and economical approach for managing postoperative morbidity which are free from systemic adverse reactions, thus improving patients' quality of life. Conventional wound closure with a tube drain is more effective way in minimising postoperative swelling and trismus after extraction of mandibular third molars.

[SS-02]

Düşük Enerji Seviyeli Lazer Terapisi ve Mecsina Adlı Hemostatik Ajan Kullanılarak Sert Doku İyileşmesinin Histolojik ve Morfolojik Değerlendirilmesi

Anıl Özyurt¹, Mehmet Nadir Güngör², Çiğdem Elmas³, Tuncay Peker⁴

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Edirne

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

³Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Ankara

⁴Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Düşük enerji seviyeli GaAIAs lazer terapisi ile Mecsina adlı bitkisel kaynaklı hemostatik ajanın birlikte uygulanarak kemik iyileşmesi üzerindeki etkilerinin incelenmesi

Gereç-Yöntem: 32 adet Long Evans cinsi dişi ratların sol mandibula diastema bölgelerinde küresel kemik defekt alanları oluşturuldu.

Denekler; hiçbir işlem yapılmayan kontrol grubu, sadece GaAIAs düşük enerji seviyeli lazer terapisi uygulanan lazer grubu, sadece Mecsina hemostatik ajan uygulanan Mecsina grubu ve lazer ile birlikte Mecsina uygulanan lazer-Mecsina adlı 4 gruba ayrıldı. Lazer 7 gün boyunca 10 J/cm² olacak şekilde ve Mecsina 0,01mL likit olarak cerrahi işlem esnasında uygulandı. Cerrahi işlemi takiben 30 günlük süre sonunda tüm denekler kurban edilmek üzere kemik iyileşmesi histolojik, immunohistokimyasal ve radyolojik olarak değerlendirildi.

Bulgular: Histolojik değerlendirmede lazer-Mecsina grubunun diğer gruplara kıyasla daha yaygın kalsifiye kemik dokusuna ve daha fazla osteoblast sayısına sahip olduğu istatistiksel olarak saptandı ($p<0,05$). Morfolojik değerlendirmede nitel inceleme yapılarak lazer-Mecsina

grubunun diğer gruplara kıyasla daha fazla kemik dokusu oluşumuna sahip olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Lazer ve Mecsina'nın birlikte kullanılmasının kemik iyileşmesini hızlandırmada etkili bir yöntem olduğu sonucuna varılmıştır.

Histological and Morphological Evaluation of the Effects of Low Level Laser Therapy with Mecsina Hemostopper on Hard Tissue Healing

Anıl Özyurt¹, Mehmet Nadir Güngör², Çiğdem Elmas³, Tuncay Peker⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Trakya University, Edirne, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

³Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara, Turkey

⁴Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: The aim of this study was to investigate the effect of GaAIIAs laser used in low level laser therapy with Mecsina herbal hemostopper application on hard tissue healing.

Materials-Methods: Standart spherical bone defects were created on the left mandible diastema sites of 32 female Long Evans rats. The experimental animals were allocated to four groups as follows; control group (nothing applied), the laser group (GaAIIAs low level laser therapy), the Mecsina group and the laser-Mecsina combination group. Mecsina in liquid form was applied at a volume of 0,01mL. The laser treatment was performed for a duration of 7 days after surgery at an energy dose of 10 J/cm². All animals were sacrificed so as to observe hard tissue healing histologically, immunohistochemically and radiologically 30 days after the surgery.

Results: Histological assessment showed that there were significantly more calcified tissue areas and significantly more osteoblast cells in the laser-Mecsina combination group compared with the other groups (p<0.05). Qualitative morphological assessment showed that more bone tissue existed in the laser-Mecsina combination group compared with the other groups.

Conclusion: This study demonstrated that combined treatment with low laser therapy and Mecsina was the most effective treatment on hard tissue healing among all tested treatment modalities.

[SS-03]

Odaksız Ekstrakorporal Şok Dalga Tedavisinin Diyabetik Ratlarda Kritik Boyutlu Kemik Defektleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Enes Özkan¹, Mehmet Cihan Bereket², Mehmet Emin Önger³

¹Samsun Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu araştırmanın amacı, odaksız özellikteki ekstrakorporal şok dalga tedavisinin (ESWT) diyabetik ratlardaki kemik iyileşmesine olan etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 12 haftalık 40 adet Wistar ratı kullanıldı. Tüm deneklerin mandibularlarında kritik boyutlu kemik defektleri meydana getirildi. Hayvanlar diyabetik ve non-diyabetik olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Gruplardaki hayvanların yarısına 600 atımda ve 0,19 mJ/mm² yoğunluğunda ESWT uygulandı. Her bir gruptaki hayvanların yarısı cerrahiden 4 hafta, diğer yarısı 8 hafta sonra sakrifiye edildi. Radyolojik inceleme yüksek çözünürlüklü bilgisayarlı tomografi (HR-CT) ile elde edilen görüntülerde Hounsfield Unit (HU) değerleri ölçülerek gerçekleştirildi. Mikroskopik incelemede ise stereolojik yöntemler kullanıldı. HU, yeni kemik (NB), bağ dokusu (CoT) ve yeni damarlanma (NV) hacmi istatistik olarak değerlendirildi.

Bulgular: Stereolojik sonuçlara göre hem 4 haftalık hem de 8 haftalık D-E- grubunda D-E+ grubuna göre daha yüksek NB ve NV hacmi görüldü (p<0,05). CoT hacmi ise D-E+ grubunda D-E- grubuna göre ve D+E- grubunda D+E+ grubuna göre daha yüksek bulundu (p>0,05). D+E- grubunda D+E+ grubuna göre anlamlı olarak daha fazla NB hacmi görüldü (p=0,002). 4 haftalık D-E+ ve D+E+ grubunda tüm parametreler açısından benzer sonuçlar tespit edildi. 8 haftalık D+E+ grubunda D-E+ ve D+E- grubuna göre daha fazla NB hacmi bulundu (p>0,05).

Sonuç: ESWT uygulamasının sağlıklı ratlarda olumlu bir etkisi bulunmazken diyabetiklerde kemik iyileşmesini indükleyici etkisi tespit edilmiştir.

The Effect of Unfocussed Extracorporeal Shock Wave Therapy On Critical Size Defects In Diabetic Rats

Enes Özkan¹, Mehmet Cihan Bereket², Mehmet Emin Önger³

¹Samsun Oral and Dental Health Hospital, Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

³Ondokuz Mayıs University, Medicine Faculty, Department of Histology and Embryology, Samsun, Turkey

Objective: The purpose of this study was to the effect of unfocussed extracorporeal shock wave therapy (ESWT) on the healing of bone defects in diabetic rat.

Material-Methods: Twelve-week-old forty Wistar rats were used. A critical-size defect was created in mandible of all rats. Animals were divided into two groups as non-diabetic (D-) and diabetic (D+). ESWT was performed to half of rats on as 600 pulses, 0,19 mJ/mm². Half of animals in each groups were sacrificed at 4th or 8th week. Radiographic examination was performed by measuring the Hounsfield Unit values on high resolution computed tomography (HR-CT) images. Microscopic examination of the samples was performed using stereological method. HU, New bone (NB), connective tissue (CoT) and neovascularization volume (NV) datas were statistically evaluated.

Results: Stereological findings indicated that the D-E- group showed higher volumes of NB and NV compared with D-E+ group in sacrificed

animals at both 4th and 8th week with statistically differences. Also, CoT volume was greater in D-E+ than D-E- and higher in D+E- than D+E+ (p>0,05). NB volume was statistically higher in D+E- compared with D+E+ group (p=0,002). Similar rates were occurred between D-E+ and D+E+ for all parameters in 4 week follow-up groups. Also, NB volume was greater in D+E+ than D-E+ and D+E- in 8 week follow-up groups (p>0,05).

Conclusion: While the repeated doses of ESWT don't have positive effect on bone defect regeneration in healthy rats, induce bone healing in diabetics.

[SS-04]

Orofasiyal Bölgede Yer Alan Vasküler Malformasyonların Perkutanöz Tedavisi

Alper Sindel¹, Özhan Özgür², Sathasivam Paraneetharan³, Timur Sindel²

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Antalya

³Poole Hastanesi Çene Yüz Cerrahisi Bölümü, Poole, Birleşik Krallık

Amaç: *Düşük akım hızlı vasküler malformasyonların tedavisinde floroskopi rehberliğinde perkutanöz bleomisin uygulamasının etkinliğinin değerlendirilmesi.*

Gereç-Yöntem: 2013-2015 yılları arasında, Girişimsel Radyoloji Ünitesi'nde orofasiyal bölgede vasküler anomali tanısıyla perkutanöz bleomisin tedavisi yapılan 23 hasta incelenmiştir. Hastaların yaş aralığı 8 – 34 (ort. 19.4) idi. Olguların 9'u dudakta, 6'sı dudak ve yanakta, 1'i damakta, 7'si dilde yerleşim gösteriyordu. Lezyonların 13'ü düşük akımlı venöz malformasyon, 8'si lenfatik malformasyon, 2'si ise mikstiptir. Lezyonların işlem öncesi ortalama hacmi 7.5 cm³ (4.0-12.7 cm³), maksimal çap ortalaması ise 3.5 cm (2.8-6.5 cm) idi. Hastalara floroskopi rehberliğinde seans başı 5-15 mg bleomisin opak madde karışımı verilmiştir. Olguların ilk 3 ay 3'er haftalık aralıklar ile klinik ve lezyon kontrolleri yapılmıştır. Ortalama 3 seans (1-6) tedavi yapılmıştır. Uygulanan bleomisin dozu ortalama 15 mg (5-40mg)'dir. Hastalar ortalama 18 ay (12-24 ay) takip edilmiştir.

Bulgular: *Klinik cevaba göre hastalar 4 ayrı gruba ayrılmıştır. Olguların tümünde klinik yarar gözlenmiştir. 11 hasta (%48) tam yanıt, 8 hasta (%35) belirgin yanıt, 4 hasta (%17) klinik yarar saptanmıştır. Tüm hasta grubunda var olan semptomlar kaybolmuş veya tama yakın gerilmiştir.*

Sonuç: *Düşük akım hızlı vasküler malformasyon tedavisinde, floroskopi rehberliğinde lezyon içi bleomisin enjeksiyonu, etkin, güvenilir, düşük komplikasyon oranlı bir yöntem olarak ilk seçenek tedavi kabulü görülebilir.*

Percutaneous Treatment of Vascular Malformations at Orofacial Region

Alper Sindel¹, Özhan Özgür², Sathasivam Paraneetharan³, Timur Sindel²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Akdeniz University Faculty of Dentistry, Antalya, Turkey

²Department of Radiology, Akdeniz University Faculty of Medicine, Antalya, Turkey

³Department of Maxillofacial Surgery, Poole Hospital NHS Foundation Trust, Poole, United Kingdom

Objective: To evaluate the efficiency of fluoroscopy-guided percutaneous bleomycin in treatment of low-flow vascular malformations.

Materials-Methods: 23 patients, ranging in age from 8 to 34 years old(mean age 19.4), suffering from vascular malformation at orofacial region were admitted to and treated at the Department of Interventional Radiology between 2013 and 2015. 23 lesions were located in orofacial region, 9 in lips, 6 in lips and buccal region, 7 in tongue. 13 of lesions were low-flow malformations, 8 of them were lenfatic malformations and 2 of them were mixed type. The mean volume of lesions was 7.5cm³ (4.0-12.7cm³) and the mean maximal diameter of lesions was 3.5 cm (2.5-6,5cm) before the intervention. All patients treated by fluoroscopy-guided percutaneous injections of mixture of 5-15 mg bleomycin and radioopaque agent per session. The patients were examined with an interval of three weeks for the first three months. The average times of application were 3(1-6). The mean amount of bleomycin administered was 15mg (5-40 mg). The duration of follow-up ranged from 12 to 24 months(mean month 18).

Results: Patients were divided in four groups according to clinical response. Clinical benefits were achieved in all patients. 11 patients(48%) had complete response, 8 patients (35%) had obvious response and 4 patients (17%) had clinical benefits. The symptoms were completely disappeared or decreased in all patients.

Conclusion: We concluded that fluoroscopy-guided intralesional injection of bleomycin may be accepted as the first method because of its effectiveness, reliability and low complication rate for treatment of low-flow vascular malformations.

[SS-05]

Maksiller alveolar atrofinin tedavisi amacıyla iliak kret augmentasyonu gerçekleştirilen hastalarda preoperatif ve postoperatif yürüme analizlerinin karşılaştırılması

Erol Cansız¹, Suzan Cansel Doğru³, Derya Karabulut³, Yunus Ziya Arslan³, Yener Temelli², Ekin Akalan⁴

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi İstanbul Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Makine Mühendisliği Bölümü, İstanbul

⁴İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı maksiller atrofinin tedavisi amacıyla iliak kret augmentasyonu uygulanan hastalarda preoperatif ve postoperatif yürüme analizlerinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: İliak kret augmentasyonu uygulanan hastalarda preoperatif ve postoperatif 2. 3. ve 4. haftalarda İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi Ortopedi Anabilim Dalı Yürüme Laboratuvarında yürüme analizleri gerçekleştirilmiştir. Elde edilen kinetik, kenamatik ve temporoplatal yürüme parametreleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Elde edilen veriler ışığında hastaların 3. haftanın sonunda preoperatif dönemle eş yürüme karekteri sergilediği istatistiksel olarak belirlenmiştir.

Sonuç: İliak kret augmentasyonu gerçekleştirilen hastalarda yürüme bozukluğunun iyileşmesi için ortalama 3 haftalık bir süre gereklidir.

Evaluation of preoperative and postoperative gait analyses of patients subjected to iliac crest augmentation for the treatment of maxillary alveolar atrophy

Erol Cansız¹, Suzan Cansel Doğru³, Derya Karabulut³, Yunus Ziya Arslan³, Yener Temelli², Ekin Akalan⁴

¹Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

²Istanbul University Istanbul Faculty of Medicine, Orthopedics and Traumatology Department, Istanbul

³Istanbul University Faculty of Engineering, Department of Mechanical Engineering, Istanbul

⁴Istanbul University, Faculty of Health Science, Physiotherapy and Rehabilitation Division, Istanbul

Objective: The main goal of this study is to evaluate the preoperative and postoperative gait characteristics of the patients subjected to iliac crest augmentation performed to treat maxillary alveolar atrophy.

Materials-Methods: Gait analyses was performed to the patients who underwent iliac crest augmentation on the Istanbul University Department of Orthopedics and traumatology, gait laboratory preoperatively and postoperatively at 2., 3. and 4. weeks

Results: It was statistically significant that the gait characteristics are the same as with the preoperative period after 3 weeks.

Conclusion: Healing of gait disturbances after iliac crest augmentation procedure can be maintained after 3 weeks.

[SS-06]

Periferik Dev Hücreli Granüloma ve Periferik Ossifiye Fibroma'nın Birbirine Dönüşme İhtimalinin Her İki Lezyonu da Aynı Anda İçeren Hibrid Ara Lezyonun incelenerek araştırılması

Ömür Dereci¹, Bülent Celasun², Adnan Öztürk³, Ömer Günhan⁴

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Eskişehir

²Gören Patoloji Laboratuvarı, Ankara

³Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

⁴Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Histolojik olarak hem periferik ossifiye fibroma (POF) hem de periferik dev hücreli granüloma (PDHG) lezyonlarına benzeyen ara hibrid lezyonların tanımlanması ve bu iki antitenin birbirine dönüşebilme ihtimalinin değerlendirilmesi.

Gereç-Yöntem: Daha önce tedavi edilmiş 112 POF olgusu ve 147 PDHG olgusunun klinik bilgileri ve histolojik kesitleri arşivlerden çıkarıp retrospektif olarak incelendi. Seçim kriterleri olarak aynı lezyon içinde POF ile karakterize kemik veya sement üretimi, osteoklast benzeri dev hücre kümelerinin varlığı ve gevşek kollojenize stroma belirlendi. Aynı ara lezyon içindeki 2 farklı lezyon alanı arasındaki kollojenize stroma maturasyon farkını belirlemek için Tip 1 ve Tip 3 kollajen immünboyalı kullanılmış ve semikantitatif olarak değerlendirilmiştir.

Immunohistokimyasal boyanma, boyanmanın şiddetine göre 1- Hafif 2- Orta 3- Şiddetli olarak derecelendirilmiştir.

Bulgular: Seçim kriterlerine göre hem POF hem de PDHG özellikleri taşıyan 10 lezyon belirlendi. Ara lezyonların POF kısımları orta-şiddetli Tip 1 ve difüz hafif Tip 3 kollajen boyanma yoğunluğu gösterdi. Ancak PDHG'ye benzeyen kısımlarda hafif Tip 1 kollajen ve şiddetli Tip 3 kollajen boyanma yoğunluğu gözlemlendi.

Sonuç: On ara lezyondan elde edilen histolojik verilerle POF ve PDHG lezyonlarının birbirine dönüşebildiği hipotezi desteklenmektedir.

Evaluation of the Hypothesis of Possible Transformation of Peripheral Giant Cell Granuloma And Peripheral Ossifying Fibroma with Examination of Intermediate Hybrid Lesions Which are Composed of These Two Separate Lesions

Ömür Dereci¹, Bülent Celasun², Adnan Öztürk³, Ömer Günhan⁴

¹Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

²Gören Pathology Laboratory, Ankara

³Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

⁴Gülhane Military Medical Academy, Department of Pathology, Ankara

Objective: To evaluate intermediate and shared features of hybrid lesions with histologic similarities of both Peripheral Ossifying Fibroma (POF) and Peripheral Giant Cell Granuloma (PGCG) and to discuss the possible relationship between these two lesions.

Materials-Methods: The clinical data and histologic slides of 112 cases of POF and 147 cases of PGCG were retrieved from archives and retrospectively evaluated. Histologic slides were reexamined in order to define the shared features. Selection criteria was the presence of both loose and collagenized stroma, clusters of osteoclast type giant cells and formation of bone or cementum within the same lesion. For comparison of connective tissue maturation, type 1 and type 3 collagen fibril immunostainings were performed and evaluated semiquantitatively. According to the density, extensity and homogeneity of staining, the immunohistochemical staining was graded as 1-mild 2- moderate and 3- severe and slides were evaluated.

Results: Ten cases with features resembling to both POF and PGCG are selected. Parts of intermediate lesions resembling POF showed grade 2-3 type 1 collagen staining intensity, while parts resembling PGCG were characterized by grade 1 type 1 collagen staining intensity.

Diffuse grade 1 type 3 collagen staining intensity was observed in POF counterparts of the intermediate lesion. PGCG counterparts showed grade 3 type 3 collagen staining intensity.

Conclusion: A hypothesis of transformation between POF and PGCG can be supported by the histopatological evidence which we obtained from presented 10 cases.

[SS-07]

Botulinum Toksininin Nokturnal Bruksizm Üzerine Klinik Etkilerinin Değerlendirilmesi

Fatih Asutay

Afyon Kocatepe Üniversitesi

Amaç: Konservatif tedavi seçeneklerinden sonuç alınamayan nokturnal bruksizm hastalarının Botulinum toksini (Botox) enjeksiyonu sonrasında klinik değerlendirmesini yapmak.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi'nde Botulinum toksini enjeksiyonu yapılmış yaşları 23 ile 55 arasında değişen 25 kadın hasta dahil edilmiştir. Hastaların enjeksiyon öncesi ve sonrası (2.hafta, 1.ay, 3.ay, 4.ay ve 6.ay) ağrı sonuçları VAS (Visual Analogue Scale) kullanılarak ölçüldü. Bunun dışında; ağız açma miktarı, yakınma süresi, etkinin başlama ve kaybolma zamanı da kaydedildi.

Bulgular: Botulinum toksini uygulamasının ağrı sonuçlarında olumlu sonuç verdiği görüldü. Sadece iki hastada yan etki görülürken hastaların ağız açma miktarında bir değişiklik görülmedi.

Sonuç: Botulinum toksini nokturnal bruksizm tedavisinde etkili sonuç vermektedir.

The Evaluation of the Clinical Effects of Botulinum Toxin on Nocturnal Bruxism

Fatih Asutay

Afyon Kocatepe University

Objective: Nocturnal bruxism can be managed by Botulinum Toxin (Botox) in patients who have not responded to conservative treatment. The aim of this study was to evaluate the efficacy of Botulinum Toxin-A (BTXA) in the treatment of nocturnal bruxism.

Materials-Methods: The retrospective study comprised 25 female patients, aged 23–55 years (mean 35.84±8.41 years). All patients received a single injection of BTXA in the right and left masseters. Evaluation was made by Visual Analogue Scale (VAS) values, complaint duration, onset of effect and duration of effectiveness.

Results: BTXA produced significant improvements in pain scores. Only 2 adverse events (8%) were recorded. No significant differences were observed in respect of maximum mouth opening scores.

Conclusion: BTX-A is effective in the treatment of nocturnal bruxism.

[SS-08]

Günübirlik mandibular üçüncü molar cerrahisi geçirecek hastalarda remifentanilin farklı dozlarının sedo-analjezik etkinliğinin ve preoperatif anksiyenin ağrıya olan etkisinin değerlendirilmesi

Aysun Çağlar Torun¹, Mehmet Ziya Yılmaz², Nilüfer Özkan¹, Burcu Üstün³, Ersin Köksal³, Cengiz Kaya³

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı, günübirlik mandibular üçüncü molar cerrahisi geçirecek hastalarda remifentanilin farklı dozlarının sedo-analjezik etkinliğinin ve preoperatif anksiyenin intraoperatif ağrıya olan etkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Hastalar uygulanan remifentanil infüzyon dozlarına göre iki gruba ayrıldı: 0.05 ug / kg / dakika (R1 grubu) ve 0.1 ug / kg / dakika (R2 grubu). Şu faktörler değerlendirilmiştir: hemodinamik parametreler, Sürekli Kaygı Envanteri-I skoru, lokal anestezi enjeksiyona bağlı ağrı düzeyi, Ramsay Sedasyon Skalası (RSS) skor > = 3'e ulaşmak için gerekli zaman, bolus doz miktarı, toplam ilaç tüketimi, iyileşme süresi, hastanın ve cerrahın memnuniyeti ve komplikasyonlar.

Bulgular: Lokal anestezi sırasında hissedilen ağrı değerlendirildiğinde, Görsel Analog Skala (VAS) skoru R1 grubunda 22 ve R2 grubunda 25 idi (p = 0.006). RSS skor > = 3'e ulaşmak için gerekli zaman R1 grubunda 5 dakika ve R2 grubunda 4 dakika idi (p <0.001). VAS göre, hasta memnuniyet skoru R1 grubunda 90 ve R2 grubunda 100 idi ve cerrah memnuniyeti puanı R1 grubunda 80 ve R2 grubunda ise 90 idi (sırasıyla p = 0.008 ve p = 0.004). Diğer parametreler açısından anlamlı bir fark yoktu.

Sonuç: Yüksek anksiyete intraoperatif ağrı düzeyini etkilemedi. Yüksek dozlarda Remifentanil'in diş hekimliğinde, güvenli bir şekilde birçok günübirlik müdahaleler için kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.

Evaluation of the sedo-analgesic activity of different doses of remifentanil and effects of preoperative anxiety on pain in outpatient mandibular third molar surgery

Aysun Çağlar Torun¹, Mehmet Ziya Yılmaz², Nilüfer Özkan¹, Burcu Üstün³, Ersin Köksal³, Cengiz Kaya³

¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, Samsun

²Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontia, Samsun

³Ondokuz Mayıs University, Faculty of Medicine, Department of Anesthesiology, Samsun

Objective: The aim of this study was to assess the sedo-analgesic activity of different doses of remifentanil and effects of preoperative anxiety on intraoperative pain in outpatient mandibular third molar surgery

Materials-Methods: The patients were divided into two groups according to the remifentanil infusion doses applied: 0.05 µg/kg/min (R1 group) and 0.1 µg/kg/min (R2 group). The following were evaluated: hemodynamic parameters, State-Trait Anxiety Inventory-I score, pain level due to local anesthesia injection, time to reach Ramsay Sedation Scale (RSS) score of ≥ 3 , amount of bolus dose, total drug consumption, recovery period, patient's and surgeon's satisfaction, and complications.

Results: When the pain that was felt during local anesthesia was evaluated, the Visual Analog Scale (VAS) score was 22 in the R1 group and 25 in the R2 group ($p=0.006$). The time to reach an RSS score of ≥ 3 was 5 min in the R1 group and 4 min in the R2 group ($p<0.001$). According to the VAS, the patient satisfaction score was 90 in the R1 group and 100 in the R2 group, and the surgeon satisfaction score was 80 in the R1 group and 90 in the R2 group ($p=0.008$ and $p=0.004$, respectively). There was no significant difference in the other parameters.

Conclusion: High anxiety did not affect intraoperative pain level. We conclude that high doses of remifentanil can be safely used for various same-day interventions in dentistry.

[SS-09]

Periodontitisli hastalarda immedat ve konvansiyonel olarak yerleştirilen implantların başarılarının değerlendirilmesi

Adnan KILINÇ¹, Nesrin Saruhan¹, Mustafa Gündoğdu², Gülnihal Emrem Doğan³, Ümit Ertaş¹

¹Atatürk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

²Atatürk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Ana Bilim Dalı, Erzurum

³Atatürk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji, Ana Bilim Dalı, Erzurum

Amaç: Bu çalışmanın amacı, periodontitisli hastalarda normal alveol kemiği içerisine konvansiyonel olarak ya da diş çekimi sonrası immedat olarak yerleştirilen implantların başarısını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu retrospektif çalışma toplam 12 hasta da gerçekleştirilmiştir. Hastalara, klinik ve radyolojik değerlendirmelere göre kronik periodontitis teşhisi konulmuştur. Bu çalışmaya aynı prosedür içerisinde hem iyileşmiş kemik içerisine hemde periodontal olarak ümitsiz kabul edilen dişlerin çekiminden sonra implant yerleştirilmiş ve parsiyel yada total implant destekli sabit protetik tedavi uygulanmış, tedavisinin üzerinden en az 12 ay geçmiş olan hastalar dahil edilmiştir.

Bulgular: Yaşları 27 ila 62 (ortalama 48.6) arasında değişen 12 (4 bayan, 8 erkek) hastanın ortalama takip süresi 17.5 aydır (12-24 ay). Toplam 152 implant yerleştirilmiştir. 3 tanesi başarısız olmuştur. İmplantların başarı oranı maksillada immedat grupta % 98, konvansiyonel grupta %97.4'dür. Mandibulada ki implantların başarı oranı immedat grupta %96.9, konvansiyonel grupta %100'dür.

Sonuç: Periodontitisli hastalarda, parsiyel yada total implant destekli sabit protetik tedavi için hem immedat hemde konvansiyonel olarak implant yerleştirilmesi başarılı olup uygun bir tedavi seçeneğidir. Bu çalışma ortalama 17.5 aylık takip dönemini içermekte olup kısa dönemde implant başarısını değerlendirmektedir, bu nedenle uzun dönem çalışmalarına ihtiyaç vardır.

An assessment of success of immediate and conventional implantation in periodontally compromised patients

Adnan KILINÇ¹, Nesrin Saruhan¹, Mustafa Gündoğdu², Gülnihal Emrem Doğan³, Ümit Ertaş¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ataturk University, Erzurum, Turkey.

²Department of prosthodontics, Faculty of Dentistry, Ataturk University, Erzurum, Turkey.

³Department of Periodontics, Faculty of Dentistry, Ataturk University, Erzurum, Turkey.

Objective: The aim of this study was evaluated success of implants placed immediately after extraction of teeth or as conventional in normal alveolar bone in periodontally compromised patients

Materials-Methods: A retrospective study was performed in a total of 12 patients. Patients had been diagnosed with chronic periodontitis based on clinical and radiographic assessment. In this study, patients who had implant placement in both healed bone and the extraction sites of teeth accepted periodontally hopeless in the same procedure and a fixed full arch restoration or a fixed partial implant supported restoration for mandible or maxilla passed at least 12 months over the treatment were selected for inclusion.

Results: Twelve patients (4 female and 8 male) ranging in age from 27 to 62 years (mean 48.6 years), the mean duration of follow-up was 17.5 months (range 12–24 months). A total of 152 implants were placed. Only 3 implants were failed. The success rate of implants in the maxilla was 98% in the immediate group and 97.4 % in the conventional group. The success rate of implants in the mandible was 96.9 % in the immediate group and 100 % in the conventional group.

Conclusion: Both conventional and immediate implant placement for full or partial arc implant-supported fixed prosthetic treatment in the periodontally compromised patients are successful and an appropriate treatment option. This study evaluates implant success in the short term including an average of 17.5 months follow-up period, for this reason long term studies are need.

[SS-10]

Mandibula Angulus Kırıklarının Tedavisinde Transbukkal ve Transoral Lateral Kortikal Plak Fiksasyon Stabilitesinin Biyomekanik Olarak Karşılaştırılması

Mehmet Melih Ömezli¹, Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Emrah Polat², Ertunç Dayı², Hojjat Ghahramanzadehasi³, Serap Karagol⁴

¹Ordu Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu

²Atatürk Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

³Atatürk Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Makina Mühendisliği Bölümü, Erzurum

⁴Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü, Samsun

Amaç: Bu deneysel çalışmanın amacı mandibula angulus kırıklarında uygulanan 2 farklı osteosentez tekniğinin biyomekanik özelliklerinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada medullar ve kortikal kısımları bulunan 20 adet sentetik poliüretan insan mandibula replikası kullanılmıştır. 20 adet hemimandibula replikası deneysel angulus kırık hattı oluşturulmasının ardından 2 gruba ayrılmıştır (n=10). Her iki grupta fiksasyon amacıyla 6 delikli titanyum miniplak kullanılmış olup, transbukkal grupta (Grup A) 7 mm uzunluğunda 2.0 mm self tapping titanyum vidalar 85° referans açısı ile yerleştirilirken, transoral grupta (Grup B) aynı ebatlarda titanyum vidalar 15° referans açısı ile yerleştirilmiştir. Tüm modeller, bir fiksasyon aygıtı yardımıyla, basma testi uygulayan bir servohidrolik test cihazına yerleştirildi ve her bir modele sürekli doğrusal kuvvet uygulandı. Oluşan maksimum yük ve bu değerdeki yer değiştirme miktarları özel bir yazılımla dijital olarak kaydedildi.

Bulgular: Gruplar arası karşılaştırma P<0.05 önem derecesinde bağımsız t test kullanılarak yapıldı. Yapılan çalışma sonucunda maksimum yük ve bu değerdeki deplasman miktarları açısından her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır.

Sonuç: Bu deneysel çalışma sonucunda transbukkal ve transoral yaklaşım arasında fiksasyon stabilitesi açısından istatistiksel bir fark olmadığı görüldü. Bir başka deyişle mandibular angulus kırıklarının tek miniplakla tedavisinde vida pozisyonu ve açısının fiksasyon stabilitesine etkisi olmadığı görülmüştür.

Biomechanical Comparison of Transoral and Transbuccal Lateral Cortical Plate Fixation Stability for the Management of Mandibular Angle Fractures

Mehmet Melih Ömezli¹, Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Emrah Polat², Ertunç Dayı², Hojjat Ghahramanzadehasi³, Serap Karagol⁴

¹Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu, Turkey

²Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

³Ataturk University, Faculty of Engineering, Department of Mechanical Engineering, Erzurum, Turkey

⁴Ondokuz Mayıs University, Faculty of Engineering, Department of Electrical&Electronics Engineering, Samsun, Turkey

Objective: The purpose of this experimental study was to compare the biomechanical behaviors of two different types of osteosynthesis that are used in the treatment of mandibular angle fractures.

Materials-Methods: Twenty synthetic polyurethane human mandible replicas with a medullar and a cortical portion were used in this study. Twenty polyurethane hemimandibles were divided into two fixation groups followed by establishment of an experimental angle fracture (n = 10). In both groups, 6-hole titanium miniplate is used for the fixation. The transbuccal group (Group A) was fixed with 7 mm long self tapping 2.0 mm system titanium screws with 85° to reference line and the transoral group (Group B) was fixed with same screws with different angulation as 15° to reference line. All hemimandibles were mounted in a servo hydraulic testing unit to perform a compression test and continuous linear force applied to each model. Peak point loadings and displacements values at peak loads for each subject were recorded digitally by software.

Results: The comparison between groups was analyzed with the independent samples t test and P < 0.05 considered significant. The results show that there were no significant differences between two groups for peak loads and displacement values at peak loads.

Conclusion: The results of this experimental study demonstrated that there were no significant differences between the transbuccal and transoral methods in terms of fixation stability. In other word, the screw position and angle seem to no have influence on the fixation stability in treatment with single miniplate of the mandible angle fracture.

[SS-11]

Alveolar Kemik Ogmentasyonuna Bağlı Gelişen Komplikasyonlar

Gökhan Gürler, Çağrı Delilbaşı, Çağrı Gençer

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İmplant planlamasında hekimi en çok zorlayan konulardan biri hastada yetersiz ve atrofik kemik bulunmasıdır. Bu nedenle kemik yükseltme işlemleri sıklıkla tercih edilmekte, çeşitli greft materyalleriyle yetersiz kemik bölgesinin rehabilitasyonu amaçlanmaktadır. Bu çalışmada otojen simfiz ve ramus blok greftleme, alveol kret split ve lateral sinüs lifting uygulanan hastalarda gelişen intraoperatif ve postoperatif komplikasyonların retrospektif olarak incelenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğinde 2012-2015 yılları arasında implant öncesi alveol kemik ogmentasyonu yapılan 20 otojen blok greftleme, 112 lateral sinüs lifting ve 20 alveol kret split hastası incelendi. Cerrahi işlem sırasında ve sonrasında gelişen komplikasyonlar ve tedavi yaklaşımları değerlendirildi.

Bulgular: Alveol kemik ogmentasyonu sırasında otojen blok kemiğin kırılması, donör sahada hemoroji, kötü split, sinüs membranı perforasyonu, görüldü. Postoperatif dönemde enfeksiyon, donör sahada parestezi, orantral fistül, implant kaybı gibi komplikasyonlarla karşılaşıldı.

Sonuç: Alveol kemik ogmentasyonuna bağlı intraoperatif ve postoperatif komplikasyon gelişme riski düşük olmakla beraber işlemler genelde başarıyla sonuçlanmaktadır.

Complications Related to Alveolar Bone Augmentation

Objective: One of the most challenging factors for the practitioner in implant planning is the presence of inadequate or atrophic bone. For this reason, bone augmentation techniques are commonly preferred together with the rehabilitation of the inadequate bone by using various graft materials. In this study, retrospective evaluation of the intraoperative and postoperative complications in patients who have undergone autogenous symphysis and ramus bone grafting, alveolar ridge splitting and lateral sinus lifting.

Materials-Methods: Patients treated at İstanbul Medipol University School of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 2012-2015 were evaluated. Of those patients 20 undergone autogenous bone grafting, 112 undergone lateral sinus lifting and 20 undergone alveolar ridge splitting. Intraoperative and postoperative complications as well as treatment approaches were assessed.

Results: During alveolar bone augmentation, fracture of the autogenous block bone, excessive bleeding in donor site, bad split, sinus membrane perforation were encountered. In the postoperative period infection, paresthesia in the donor site, oroantral fistula, implant loss were noticed.

Conclusion: The risk of intraoperative and postoperative complications in alveolar bone augmentation is relatively low and the procedure has a high success rate.

[SS-12] Lateral Sinüs Ogmentasyonunda Allogreft ve Lökosit-Plateletten Zengin Fibrin (L-PRF) Kullanımının Mikroskopik ve Radyolojik Olarak İncelenmesi

Çağrı Delilbaşı¹, Nilüfer Ulaş², Kader Aydın³, Murat Akkoyunlu¹, İlknur Keskin²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Lateral sinüs ogmentasyonunda çeşitli greft materyalleri tek olarak veya diğer rejeneratif materyallerle karıştırılarak uygulanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, lateral sinüs ogmentasyonunda allogreft ve L-PRF karışımıyla sadece allogreft kullanılmasının histolojik ve radyolojik olarak karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Lateral sinüs ogmentasyonu uygulanacak 24 hastadan rastgele olarak allogreft ve allogreft+L-PRF grupları oluşturuldu. Allogreft grubunda maksiller sinüs membranını eleve ettikten sonra greft materyali olarak dondurulmuş kurutulmuş kortikokansellöz kemik partikülleri kullanıldı. Diğer grupta ise aynı greft materyali hastadan kan alınarak elde edilen L-PRF ile karıştırılarak uygulandı. İşlemden 4 ay sonra hastalardan alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) ile ogmentasyon bölgesinin yüksekliği ve yoğunluğu karşılaştırıldı. İmplant yerleştirilmesi sırasında ogmentasyon edilen bölgeyi içerecek şekilde kemik örnekleri alınarak histolojik inceleme için gönderildi. İmplant yerleştirilmesinden takiben 1. ve 2. yıllarda implant çevresi boyun rezorpsiyonu panoramik radyografilerle incelendi.

Bulgular: İki grup arasında yeni oluşan kemiğin yapısı, osteoblast sayısı, lenfosit yoğunluğu, bağ dokusu yoğunluğu ve kapiller sayısı açısından bir fark görülmedi. Ogmentasyon sonrası 4. ayda CBCT incelemesinde kemik yüksekliği ve yoğunluğu açısından bir fark yoktu. İmplantların yerleştirilmesini takiben alınan 1. ve 2. yıl kontrol panoramik radyografilerinde implant çevresi boyun rezorpsiyonunda anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Lateral sinüs ogmentasyonunda dondurulmuş kurutulmuş allogreft içine L-PRF eklenmesinin histolojik ve radyolojik olarak bir etkisi gözlenmedi.

Microscopic and Radiographic Evaluation of Allograft and Leukocyte-Platelet Rich Fibrin (L-PRF) Combination in Lateral Sinus Augmentation

Çağrı Delilbaşı¹, Nilüfer Ulaş², Kader Aydın³, Murat Akkoyunlu¹, İlknur Keskin²

¹İstanbul Medipol University School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²İstanbul Medipol University School of Medicine, Department of Histology and Embryology

³İstanbul Medipol University School of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology

Objective: Lateral sinus augmentation is performed using various graft materials alone or in combination with other regenerative materials. The purpose of this study was to compare allograft alone or allograft and L-PRF mixture histologically and radiologically in lateral maxillary sinus augmentation procedure.

Materials-Methods: A total of 24 patients who were undergoing lateral sinus lifting, were allocated randomly into allograft alone group and allograft+L-PRF group. After maxillary sinus membrane elevation, freeze-dried corticocancellous allograft bone particles were used in the allograft group. In the allograft+L-PRF group, L-PRF was prepared from patients by withdrawing venous blood and then mixed with allograft. The height and density of the augmented region were compared in cone beam computed tomography (CBCT) taken 4 months following the surgery. During implant placement bone samples were harvested including the augmented region and processed for histological evaluation. Implant bone resorption at 1 and 2 years following implant insertion were measured on panoramic radiographs.

Results: There were no significant differences between the two groups regarding bone structure, number of osteoblasts, intensity of lymphocytes, density of connective tissue and number of capillaries. There were also no differences between bone height and density in CBCTs after 4 months following augmentation. There was no significant difference regarding bone resorption at 1 and 2 years following implantation between the groups ($p>0.05$).

Conclusion: We did not observe affect of L-PRF mixed with freeze-dried allograft histologically and radiologically in lateral sinus augmentation.

[SS-13]
Erkek Ratlarda Heparinin İndüklediği Osteoporozda Darbeli Elektromanyetik Alanın Kemik Mineral Yoğunluğu, Biyomekanik Özellikler ve RANK / RANKL / OPG Üzerine Etkileri

Müge Çına Aksoy¹, Olgun Topal¹, Hatice Varol Özkavak², Duygu Kumbul Doğuç³, Azime Aslıhan İlhan⁴, Selçuk Çömlekçi⁵

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Isparta

²Süleyman Demirel Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Makine ve Metal Teknolojileri Bölümü, Isparta

³Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Isparta

⁴Süleyman Demirel Üniversitesi Isparta Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Isparta

⁵Süleyman Demirel Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü, Isparta

Amaç: Yaşlanan dünya nüfusu nedeniyle, yaşlılığa bağlı tıbbi sorunlar sağlık sistemine ve ekonomiye önemli ölçüde yük getirmektedir. Yaşlı bireylerde osteoporoz (OP) nedeniyle oluşan kemik kütle kaybı önemli bir sağlık problemi ve popüler bir biyomedikal araştırma konusudur. Osteoporoz için güncel tıbbi yaklaşımlarda, farmakolojik tedavi seçenekleri dahilindeki bazı ilaçlar istenmeyen yan etkilere yol açabilmektedir. Kemik kütle kaybının önlenmesi veya kemik kütlesinin artırılmasına yönelik alternatif yöntemler araştırılmaktadır. Darbeli elektromanyetik alan uygulamaları (PEMF) farklı sonuçları olan ve iyi araştırılan yöntemlerden biridir. PEMF üzerine yapılan çalışmaların çoğu postmenopozal dönemdeki kadınlar ya da overektomi yapılmış ratlar üzerinedir, ancak epidemiyolojik veriler OP'un kadınlarda olduğu kadar erkeklerde de önemli olduğunu göstermektedir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamız, erkek ratlarda heparine bağlı OP üzerine PEMF'in etkilerini değerlendiren ilk çalışmadır. Ratlara 33 gün boyunca heparin enjeksiyonu yapılarak OP oluşturulmuş ve deneyin 35. gününden başlayarak 4 hafta boyunca günde 1 saat 0,8-mT şiddetinde ve 7,3 Hz frekansında PEMF uygulanmıştır. PEMF'in kemik dokusuna yanıtı, kemik mineral yoğunluğu sonuçları, biyomekanik ölçümler ve nükleer faktör κ B reseptör aktivatörü/ RANK ligand / osteoprotegerin (OPG / RANK / RANKL) kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: OP modellerinde PEMF'in kemik kütlesinin onarımına anlamlı olarak etki etmediği gözlemlenmiştir. Biyomekanik ölçümlerde PEMF uygulaması ile ilgili bulgular yetersiz bulunmuştur.

Sonuç: Osteoporoz ve osteoporoz gelişimi için biyolojik yatkınlık olduğunda, PEMF'in etkili olduğu ve PEMF'nin kemik remodelingi üzerine olumlu etkilerinin kadınların hormonal durumları ile ilişkili olabileceği sonucuna varılmıştır.

Effects of Pulsed Electromagnetic Field on Bone Mineral Density, Biomechanical Properties, and RANK / RANKL / OPG in Heparin-Induced Osteoporosis in Male Rats

Müge Çına Aksoy¹, Olgun Topal¹, Hatice Varol Özkavak², Duygu Kumbul Doğuç³, Azime Aslıhan İlhan⁴, Selçuk Çömlekçi⁵

¹Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, Isparta

²Süleyman Demirel University Vocational School of Technical Sciences, Department of Machine and Metal Technologies, Isparta

³Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Isparta

⁴Süleyman Demirel University Isparta Vocational School of Health Services, Department of Medical Services and Techniques, Isparta

⁵Süleyman Demirel University Faculty of Engineering, Department of Electronics and Communication Engineering, Isparta

Objective: Owing to the aging world population, medical problems due to old age significantly burden healthcare and economic systems. A major health problem in elderly individuals is loss of bone mass due to osteoporosis (OP), a popular biomedical research subject. Current medical approaches to OP include pharmacological treatment options, with undesirable adverse effects resulting from many drugs. Alternative methods have been investigated to prevent bone-mass loss or increase bone mass. Pulsed electromagnetic field (PEMF) applications are well-studied modalities with varying results. Most studies on PEMF were conducted on postmenopausal women or ovariectomized rats, but epidemiological data suggest that OP in males is as crucial as in females.

Materials-Methods: This study is the first to evaluate the PEMF effects on heparin-induced OP in male rats. We induced OP by administering heparin injections to rats for 33 days, and applied PEMF at a 0.8-mT intensity and 7.3-Hz frequency for 1 h daily for 4 weeks starting from the 35th day of the experiment. The response to PEMF in bone tissue was evaluated using bone mineral density results, biomechanical measurements, and receptor activator of nuclear factor κ B/RANK ligand/osteoprotegerin (OPG/RANK/RANKL) evaluations. Results: We observed that PEMF did not significantly affect bone mass restoration in OP models. The biomechanical measurements revealed inconclusive findings in favor of PEMF application.

Conclusion: We concluded that the presence of OP and the biological background from which OP develops contribute to the PEMF effects, and hormonal exposure in females may be related to the favorable effects of PEMF on bone remodeling.

[SS-14]
Sertralinin uyku esnasındaki bruksizm değerleri üzerine etkisinin BiteStrip vasıtası ile değerlendirilmesi

Muhammed İsa Kara¹, Elif Tarım Ertaş², Emrullah Özen¹, Meral Atıcı², Selami Aksoy³, Muharrem Şerif Erdoğan⁴, Muhammet Furkan Cıvık¹

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

³Karşıyaka Devlet Hastanesi, Psikiyatri bölümü, İzmir, Türkiye

⁴İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Amaç: Literatürde Seçici Serotonin Gerilim İnhibitörünün (SSRI) uyku esnasında görülen bruksizm (SB) üzerine etkileri ile ilişkili iyi tasarlanmış kontrollü çalışmaların sayısının az olmasından dolayı bu konu ile ilgili bir fikir birliği bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı

depresyon ve anksiyete teşhisi konulan hastalarda bir SSRI olan sertralinin SB üzerindeki etkilerini değerlendirmektedir. Gereç-Yöntem: Depresyon ve/veya anksiyete teşhisi konulan otuz SSRI kullanan hastada Sürekli Kaygı Envanteri (STAI) 1,2 ve Beck Depresyon Envanteri (BDI) çalışmada kaydedilmiştir. SSRI' nın neden olduğu bruksizmi değerlendirmek amacı ile klinik muayene ve hasta anamnezine ek olarak BiteStrip'ler kullanılmıştır. Bruksizm değişikliklerini değerlendirmek amacı ile BiteStrip ölçümleri sertralin kullanımından önce ölçülmüştür ve 7 ve 15 gün sonrasında da tekrarlanmıştır. Aynı zamanda bruksizm değişikliklerinin subjektif değerlendirmesi amacı ile sertralin kullanımından önce ve 15 gün sonra bir görsel analog skala (VAS) kullanılmıştır. Bulgular: Sertralin kullanımından 7 ve 15 gün sonra bruksizmin anlamlı bir şekilde arttığı gözlenmiştir (p<0.01). Aynı zamanda hastaların diş sıkma ve/veya gıcırdatmalarının başladığı ya da şiddetlendiğinin farkında olduğunu gösteren VAS değerlerinin de sertralin kullanımından sonra arttığı (p<0.01) gözlenmiştir. Sonuç: Bu çalışma bir SSRI olan sertralinin SB'yi başlatabildiğini ya da şiddetlendirebildiğini göstermiştir. Psikiyatristler ve dişhekimleri sertralinin bruksizm yapma potansiyelini göz önünde bulundurmaları gerekmektedir. Bu konu ile ilgili çalışmaların az olması nedeni ile sertralin kaynaklı SB' nin doğrulanması amacı ile ek çalışmalara gerek vardır.

Analysis of the influence of sertraline on sleep bruxism scores by means of the BiteStrip

Muhammed İsa Kara¹, Elif Tarım Ertaş², Emrullah Özen¹, Meral Atıcı², Selami Aksoy³, Muharrem Şerif Erdoğan⁴, Muhammet Furkan Cıvık¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Izmir Katip Çelebi University, Izmir, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Izmir Katip Çelebi University, Izmir, Turkey

³Department of Psychiatry, Karsiyaka Government Hospital, Izmir, Turkey

⁴Department of Orthodontia, Faculty of Dentistry, Izmir Katip Çelebi University, Izmir, Turkey

Objective: There is no consensus on the potential role of selective serotonin reuptake inhibitors (SSRIs) in sleep bruxism (SB) due to a lack of well-designed, controlled studies. The aim of this study was to evaluate the effect of an SSRI, sertraline, on SB in patients diagnosed with depression and anxiety.

Materials-Methods: Thirty SSRI users diagnosed with depression and/or anxiety with the State-Trait Anxiety Inventory (STAI) I and II and Beck Depression Inventory (BDI) were enrolled in the study. BiteStrips were used, in addition to a clinical examination and patient history, to evaluate SSRI-induced bruxism. The BiteStrip measurement was done before sertraline use and was repeated 7 and 15 days later to evaluate bruxism changes. A visual analogical scale (VAS) was also used before and on the 15th day of sertraline use for a subjective assessment of changes in bruxism.

Results: Bruxism increased significantly 7 and 15 days after using sertraline (p<0.01). The VAS scores also increased after sertraline use (p<0.01), which indicates that the patients were aware of initiating or exacerbating tooth clenching and/or grinding.

Conclusion: This study showed that sertraline, an SSRI, may initiate or aggravate SB. Psychiatrists and dentists should consider the possible drawbacks of sertraline for preventing potentially significant patient morbidity-related bruxism. As there is a scarcity of studies on this topic, additional research is needed to confirm the existence of sertraline-induced SB.

[SS-15]

Siklosporin A Uygulanan ve Diş Çekimi Yapılan Sıçanlarda Çekim Soketlerinin İyileşmesi Üzerine Resveratrolün Etkilerinin Değerlendirilmesi

Ayşe Özcan¹, Hilal Alan¹, Ümit Yolcu¹, Mehmet Gül²

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Malatya

²İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu çalışmanın amacı deneysel olarak siklosporin A (CsA) uygulanan ve diş çekimi yapılan sıçanlarda sistemik resveratrol (RSVL) uygulamasının çekim soket iyileşmesi üzerine etkilerini histopatolojik ve immünohistokimyasal olarak incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 72 adet Sprague-Dawley cinsi sıçan 4 ana gruba ayrıldı: Kontrol, CsA, RSVL, CsA+RSVL grubu. Kontrol ve RSVL grubu dışındaki gruplara, CsA subkutan enjeksiyonla 10 mg/kg/gün dozunda uygulandı. 8. gün, tüm sıçanların alt 1. ve 2. büyük azı dişleri çekildikten sonra her ana grup 2 alt gruba ayrıldı. RSVL, sıçanların diş çekimleri yapıldığı gün intraperitoneal yolla (10 µmol/kg) uygulanmaya başlandı. Denekler 14. ve 28. günlerde sakrifiye edildikten sonra mandibulaları çıkartılıp histopatolojik incelemeye alındı. Elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: RSVL grubunda yeni kemik yapımı 14. günde diğer gruplara göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Diğer gruplar arasında 14. günde yeni kemik yapımında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. RSVL grubunda yeni kemik yapımı 28. günde, CsA ve CsA+RSVL gruplarına göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Kontrol grubunda 28. günde yeni kemik yapımı, CsA grubundan anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Diğer gruplar arasında 28. günde yeni kemik yapımı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. İmmünohistokimyasal analizde osteokalsin ve osteopontin düzeylerinin 14. ve 28. günlerde RSVL grubunda diğer gruplara göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca CsA+RSVL grubunun 28. gün osteokalsin ve osteopontin düzeyleri CsA grubundan anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Sonuç: CsA'nın soket iyileşmesini olumsuz olarak etkilediği ve RSVL'nin soket iyileşmesini artırdığı tespit edilmiştir. Ayrıca CsA uygulanan sıçanlarda diş çekimi sonrasında RSVL uygulamasının soket iyileşmesini istatistiksel bir fark olmaksızın artırdığı gösterilmiştir.

Evaluation of the Effect of Resveratrol on the Healing of Extraction Sockets in Cyclosporine A Administered Rats

Ayşe Özcan¹, Hilal Alan¹, Ümit Yolcu¹, Mehmet Gül²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Inon University, Malatya, Turkey

²Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Inonu University, Malatya, Turkey

Objective: The aim of this study was to examine histopathologically and immunohistochemically the effects of resveratrol (RSVL) on the socket healing after tooth extractions in cyclosporine A (CsA) administered rats.

Materials-Methods: 72 Sprague-Dawley rats were divided into four main groups: Control, CsA, RSVL, CsA+RSVL. Except control and RSVL groups, all groups received 10 mg/kg/day CsA. Eight days following the injection mandibular first and second molar teeth were extracted and groups were divided into 2 subgroups. RSVL (10 µmol/kg) was given intraperitoneally for 14 and 28 days. After the sacrifice, hemimandibles were removed for histopathological examination. Histopathological findings were statistically analyzed.

Results: In RSVL group, new bone formation was significantly more than other groups on 14th days. New bone formation was no significantly between others groups on 14th days. In RSVL group, new bone formation was significantly more than CsA and CsA+RSVL groups on 28th days. In control group, new bone formation was significantly more than CsA group on 28th days. New bone formation was no significantly between others groups on 28th days. Immunohistochemical analysis showed higher levels of osteocalcin and osteopontin in the RSVL group than in the other groups. In CsA+RSVL group, osteocalcin and osteopontin levels were significantly higher than CsA group on 28th days.

Conclusion: Our results revealed that CsA severely impaired the healing of extraction sockets in rats and RSVL enhanced the healing of extraction sockets. Additionally, this study showed that the application of RSVL in CsA-administered rats increased the socket healing without statistical difference.

[SS-16]

Otojen Greftleme Sonrası EşZamanlı ve Gecikmiş İmplant Yerleştirilmesinin Karşılaştırılması

Emre Tosun, Canseda Avağ, Murat Akkocaoğlu
Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç

Bu retrospektif çalışmanın amacı anterior iliak krestten alınan kemik grefti ile yapılan otojen greftleme sonrası eşzamanlı ve gecikmiş implant yerleştirilmesini karşılaştırmaktır.

Method

10 sıralı hasta bu retrospektif çalışmaya dahil edilmiştir. 42'si eşzamanlı 61' i gecikmiş olmak üzere toplam 103 implant yerleştirilmiştir. Gingival indeks, plak indeksi, kemik rezorpsiyonu ve implant başarı oranı değerlendirilmiştir.

Bulgu

Eşzamanlı yerleştirilen implantlarda artmış kemik rezorpsiyonu ve başarısızlık oranı kaydedilmiştir.

Sonuç

Eşzamanlı yerleştirilen implantlarda toplam tedavi süresi 3 ay daha kısa olduğundan hastaların memnuniyeti artmıştır. Ancak komplikasyon oranı düşünülünce gecikmiş implant yerleştirilmesi daha güvenli ve tutarlı bir tedavi protokolü olarak öne çıkmaktadır.

Comparison of the Simultaneous and Delayed Implant Placement Following Autogenous Bone Grafting

Emre Tosun, Canseda Avağ, Murat Akkocaoğlu
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Dentistry School, Hacettepe University, Ankara, Turkey

Objective

The aim of this retrospective study is to compare simultaneous and delayed implant placement after autogenous bone grafting using anterior iliac crest as a donor site.

Methods

Eleven consecutive patients were included in this retrospective study. Total of ... implants were placed; ... simultaneously and ... delayed. Gingival index, plaque index, bone resorption and implant success rates were evaluated.

Results

Increased bone resorption and increased implant failure rates were recorded in simultaneously placed implants.

Conclusions

Total treatment time was 3 months shorter with simultaneous placement of implants, which improves the patients overall satisfaction. However considering the complication rates, delayed implant placement becomes prominent as a safer and more consistent treatment protocol.

[SS-17]

Çekim Socketsinin Augmentasyonunu Takiben Yapılan Dental İmplantlarda Klinik Fonksiyon Sonrası Alveol Kret Yanıtının Değerlendirilmesi

Duygu Ofluoglu¹, Sertan Ergun¹, Onder Solakoglu²

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Özel Klinik, Hamburg, Almanya

Amaç: Çekim sonrası kemik kaybını önlemek için, membranla birlikte veya membransız kemik greftleri konularak soket koruma yöntemi uygulanmaktadır. Bu çalışmada, çene kemiğinin farklı bölgelerinde diş çekimini takiben soket koruma yöntemi uygulandıktan sonra, alveol kemiğinde elde edilen kazanç ve implant sonrası oluşan kemik kaybı değerlendirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tek diş çekimi ve takiben dental implant yapılan 33 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Toplam 36 diş çekilmiş ve 3 gruba ayrılmıştır (1. grup; n:13, santral, lateral ve kanin dişler- 2.grup; n:9, premolarlar- 3.grup; n:14, molarlar). Çekim sonrasında alveol kretinde oluşan boşluk kemik grefti ve kollajen membran kullanılarak augmented edilmiş, çekimlerden 4 ay sonra olacak şekilde toplam 36 implant yerleştirilmiştir. Farklı zamanlarda paralel teknik kullanılarak standart periapikal röntgenler alınmıştır. Mesial (ABC-M), distal (ABC-D) ve santral (ABC-C) alanda, alveol kemik tepesinden sement-mine birleşim noktasına (CEJ) kadar olan mesafeler ölçülmüştür. İmplantların yerleştirilmesini takiben, implantın etrafındaki kemik seviyesi ile referans nokta arası mesafe mesial ve distalden radyografik olarak ölçülmüştür.

Bulgular: ABC-M açısından değerlendirildiğinde 2. ve 3. gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken, 1. ve 2. gruplar arasında bir fark bulunmamıştır. ABC-C açısından değerlendirildiğinde gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmazken, farklı zamanlarda yapılan ölçümlerde her grubun kendi içinde istatistiksel farklılık görülmüştür.

Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre, her grupta istatistiksel olarak anlamlı derecede kemik kazancı sağlandığı görülmüştür.

Alveolar Bone Crest Response Through Clinical Functioning of Dental Implants Placed After Augmentation of Extraction Sockets

Duygu Ofluoglu¹, Sertan Ergun¹, Onder Solakoglu²

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Private Practice, Hamburg, Germany

Objective: Preserve post-extraction bone loss, socket preservation has been described and bone grafts in combination with or without membranes have been used. We aimed to evaluate the gain in the alveolar bone following the socket preservation and bone loss after implantation regarding to the different tooth areas.

Patients and Methods: 33 patients with single tooth extraction and implant placement were enrolled in this study. 36 teeth were extracted, three groups were formed (First group; n:13, centrals, laterals and canines, second group; n:9, premolars and third group; n:14, molars), alveolar ridges were preserved using bone graft and collagen membrane, 36 implants were placed at the 4 month after extraction. Standardized intraoral periapical radiographs using parallel technique with an occlusal bite index were taken different time points. The distances from the alveolar bone crest at the mesial (ABC-M), distal (ABC-D) and central (ABC-C) aspects of the socket to the cemento-enamel junction (CEJ) were measured. After implantation, the bone level around the implants to the reference line was measured mesially and distally, radiographically.

Results: There was statistically significant difference between group 2 and 3 regarding to ABC-M whereas no statistically significant difference was observed between group 1 and 2. No statistical significant differences were observed between the groups regarding to ABC-C whereas every group in itself reveals statistical differences at different time points regarding to ABC-C levels.

Conclusion: According to the results of this study, statistically significant gains in bone volume in the extraction sockets have been revealed in every group.

[SS-18]

Plateletten Zengin Fibrinin Oro-Antral İlişki ve Fistül Tedavisindeki Etkisi

Sinan Tozoğlu, [Burak Kocabalkan](#), Göksel Şimşek Kaya, Mehmet Ali Altay, Salih Çelik
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya

Amaç:

Oro-antral ilişki oral kavite ile maksiller sinüs arasındaki patolojik ilişkidir. Teşhis valsalva manevrası veya soketin künt bir aletle nazikçe sondlanmasıyla devamlılık kontrolü yapılması gibi yöntemlerle konulabilir. Tedavi metodu açıklığın büyüklüğüne, süresine, sinüzit varlığına göre değişiklik gösterir. Oro-antral ilişki kapatılmazsa oro-antral fistüle dönüşebilir. Bu fistül büyük boyutlarda olduğunda, mukoza flebi kaydırılarak kapatılması güçleşir ve tedavisi için daha komplike cerrahilere ihtiyaç olur. Çalışmamızda oro-antral ilişki veya fistül oluşmuş 18 hastanın Plateletten Zengin Fibrin (PRF) kullanılarak cerrahi tedavisi yapılması ve tedavi başarısı incelenmiştir.

Gereç-Yöntem:

Kliniğimizde oro-antral ilişki veya fistül varlığı saptanan 18 hastada ilişkinin büyüklüğüne göre 2-4 adet 10 ml lik vacutainer ile venöz kan alınarak santrifüj edilmiştir. Fistül yolu epiteli ve mevcut patolojik dokular çıkartılmış, sinüs içine lavaj yapılmıştır. Prf ile soket içi doldurulmuş ve dişeti marjini kısmında da membran halinde yerleştirilerek 3.0 absorbe olan suture ile suture edilmiştir. Hastalara yaşam kalitesi formu verilmiş ve kullanılan ağrı kesici sayısı kaydedilmiş, 10. Günde suturelar alınmıştır. Hastalar 1.,3. ve 12. aylarda takibe çağırılmıştır.

Bulgular:

Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmelerde başarılı kapanma gözlenmiş, yeni kemik oluşumu kaydedilmiştir. Hastaların ağrı şikayetinin ve kullandığı ağrı kesici sayısının az olduğu görülmüştür.

Sonuç:

Bu yöntemle PRF 'nin biyolojik membran özelliği ve içerdiği büyüme faktörleri sayesinde kapatılması güç oro-antral fistüllerde bile başarılı

sonuçlar verdiği görüldü. Bu yöntemle post operatif enflamasyon azalması sağlanabileceği, yumuşak doku ve kemik iyileşmesine katkısı olacağı kanaatindeyiz.

The Effect of Platelet Rich Fibrin On Treatment of Oro-Antral Communication and Fistula

Sinan Tozoğlu, Burak Kocabalkan, Göksel Şimşek Kaya, Mehmet Ali Altay, Salih Çelik
Akdeniz University Dentistry Faculty Oral and Maxillofacial Surgery Department, Antalya

Objective:

Oro-antral communication is a pathological communication between maxillary sinus and oral cavity. Diagnosis can be made by Valsalva maneuver, probing socket with a blunt probe. Treatment method depends on size of communication, duration and presence of sinusitis. If oro-antral communication is not treated it may transform into oro-antral fistula. When the fistula is large in size it's more difficult to enclose it. In this study 18 patients with oro-antral communication or fistula treated surgically with using platelet rich fibrin (PRF) and surgical success is evaluated.

Materials-Methods:

18 patients diagnosed with oro-antral relation or fistula were drawn 2-4 tubes of blood depending on size of oro-antral communication and these tubes were then centrifuged. Fistula and pathological tissues were removed and sinus lavage was performed if necessary. Socket was filled with PRF and PRF membranes were sutured to coronal part of socket with 3.0 absorbable suturing material. Patients were evaluated with quality of life form and amount of analgesics used. Sutures were removed post operative 10th day. Follow up examinations were made at 1st, 3rd, and 12th months.

Results:

On clinical and radiological examinations, successful closure and new bone formation was detected. Pain and usage of analgesics were less in patients treated with PRF.

Conclusion:

With growth factors and biologic membrane properties of PRF, patients with complex cases of oro-antral fistula may be treated successfully. With this method, we conclude that the reduction of post operative inflammation can be achieved and this will contribute to soft tissue and bone healing.

[SS-19]

Oral ve Maksillofasial Cerrahilerde Kullanılan İntravenöz (TİVA) ve İnhalasyon Anestezi Prosedürlerinin Postoperatif Komplikasyonlar ve Derlenme Süresi Açısından Karşılaştırılması

Özlem Kocatürk¹, Hasan Onur Şimşek², Umut Demetoğlu², Burcu Gürsoytrak²

¹Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Anesteziyoloji Bölümü, Aydın

²Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Aydın

Amaç: İki farklı genel anestezi prosedürünün, postoperatif komplikasyon sıklığını belirlemeyi ve derlenme bulgularını karşılaştırmayı amaçladık.

Gereç-Yöntem: 01.07.2016-01.03.2016 tarihlerinde, TİVA ve inhalasyon anestezi (İA) yöntemleri ile 30 dk ve üzeri cerrahi geçirmiş olan toplam 303 hasta çalışmaya alındı. Cerrahi tipleri, major ve minör cerrahi olarak gruplandırıldı.

Postoperatif komplikasyon ve derlenme bulguları; hipoksi, taşikardi, bradikardi, hipertansiyon, hipotansiyon varlığı, mAldrete Skoru 9 olana kadar geçen derlenme süresi, derlenme süresince ek analjezi ihtiyacı ve bulantı-kusma varlığı olarak belirlendi.

Bulgular: TİVA uygulanmış 41 hastada major cerrahi %19.5, minör cerrahi %80.5 iken, IA kullanılan 262 hastada major cerrahi oranı %10.7, minör cerrahi oranı %89.3 olarak bulundu.

Vital fonksiyonlarla ilişkili komplikasyon riski, her iki anestezi yönteminde düşüktü. Ancak major ve minör cerrahiler açısından TİVA ve IA grubu arasında fark yoktu.

TİVA altında major cerrahi geçirenlerde ek analjezi insidansı %12.5, bulantı-kusma insidansı % 12.5, derlenme süresi ortalama 14 dk bulundu. TİVA altında minör cerrahi geçirenlerde ise ek analjezi insidansı %9.0, bulantı-kusma insidansı % 6.0, derlenme süresi ortalama 12 dk idi.

IA altında major cerrahi geçirenlerde ek analjezi insidansı %10.7, bulantı-kusma insidansı %35,7 derlenme süresi ortalama 6 dk bulundu. IA altında minör cerrahi geçirenlerde ise ek analjezi insidansı %9.8 bulantı-kusma insidansı %20.9, derlenme süresi ortalama 5 dk idi.

Sonuç: Derlenme süresi, TİVA grubunda, özellikle major cerrahi geçirenlerde uzundu. Bulantı-kusma insidansı IA grubunda tüm cerrahilerde yüksek bulundu. IA prosedürünün TİVA'ya göre daha fazla bulantı-kusmaya yol açtığı ancak daha kısa sürede derlendiği gözlemlendi. Uzun süreli girişimlerde IA'nın mutlaka bulantı-kusma premedikasyonu ile yapılmasını ve TİVA'ya göre kısa derlenme süresi açısından tercih edilebileceğini düşünmekteyiz.

The Comparison of Intravenous Anesthesia (TIVA) and Inhalation Anesthesia Procedures used in Oral and Maxillofacial Surgeries in view of Post-operative Complications and the Recovery Process

Özlem Kocatürk¹, Hasan Onur Şimşek², Umut Demetoğlu², Burcu Gürsoytrak²

¹Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery and Anesthesiology, Aydın

²Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The aim of us is to define the incidence of postoperative complications two anaesthetics procedures and to compare the recovery findings.

Materials-Methods: During the period between 01.07.2016 and 01.03.2016, totally 303 patients were included in the study, who had oral and maxillofacial surgeries (over 30 min) in Intravenous Anesthesia (TIVA) and Inhalation Anesthesia (IA). Operation types were determined as major and minor surgery.

Postoperative complications and recovery process were determined as tachycardia, bradycardia, hypertension, hypotension presence, the recovery time until the m Aldrete Score reaches 9, need for additional analgesia during recovery, and the presence of nausea-vomiting.

Results: While in 41 patients for whom TIVA was applied, the major surgery rates were found as 19.5% and minor surgery rates were 80.5%, for the 262 patients for whom IA method was used the major surgery rate was found as 10.7% and the minor one was found as 89.3%.

Incidences of the patients, having had major surgeries under TIVA, for additional analgesic, for nausea and vomiting, and for the recovery period on average were found as 12.5%; 12.5%; 14 min respectively. As for the patients having had minor surgeries under TIVA, the same values were 9.0%; 6.0%; 12 min respectively.

Incidences of patients, having had major surgeries under IA, for additional analgesic for nausea-vomiting, for the recovery period on average were found as 10.7%; 35.7%; 6 min respectively. The patients having had minor surgeries under TIVA performed the same values as 9.8%; 20.9%; 5 min respectively.

Conclusion: It was observed that the IA procedure caused more nausea-vomiting than TIVA; however, it had a shorter recovery period ($p < 0.05$). We have been in the opinion of that IA absolutely must be done with nausea-vomiting premedication and that it could be preferred owing to the shorter recovery.

[SS-20] Bifosfonat Uygulanarak Osteonekroz Meydana Getirilmiş Ratlarda, Teriparatidin Biyokimyasal Etkilerinin Değerlendirilmesi

Aydın Keskinrüzgar¹, Mutan Hamdi Aras², Seyithan Taysi³, Tuncer Demir⁴, Ümit Yolcu⁵, Sedat Çetiner⁶

¹Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adıyaman

²Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Gaziantep

³Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyokimya Ana Bilim Dalı, Gaziantep

⁴Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Ana Bilim Dalı, Gaziantep

⁵İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Malatya

⁶Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bifosfonatlar paget, multiple myelom, metastatic kanser, hiperkalsemi ve osteoporoz gibi hastalıklarda kullanılmaktadır. Bu ilaçların en büyük problemi diş çekimi sonrasında çene kemiklerinde ortaya çıkan osteonekrozlardır. Teriparatid yeni kemik oluşumunda kullanılan güncel bir ajandır. Bu çalışmanın amacı; bifosfonat uygulanarak osteonekroz meydana getirilmiş ratlarda, teriparatidin kemik yapım ve yıkımından sorumlu biyokimyasal etkilerinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 90 rat kullanıldı ve 3 gruba ayrıldı (bifosfonat grubu, teriparatid grubu ve sham grubu). Bifosfonat ve teriparatid gruplarına yedi hafta boyunca zoledronik asit uygulandı. Sekizinci haftada ratların sol üst birinci molar dişi çekilerek defekt oluşturuldu. Ayrıca teriparatid grubu 3 alt gruba ayrıldı; diş çekimi öncesinde, diş çekiminin hemen sonrasında ve osteonekroz oluşuktan sonra. Bifosfonat ve teriparatid uygulanan gruplar 10., 15. ve 17. haftalarda alt gruplara ayrılarak sakrifiye edildi. Ratlardan alınan kan örneklerinde kemik yapım ve yıkımından sorumlu biyokimyasal belirteçler; N-Telopeptid, C-Telopeptid, Osteokalsin, Alkalen fosfotaz, Fosfor ve Kalsiyum değerlendirildi.

Bulgular: N-Telopeptid değerleri teriparatid uygulanan gruplarda bifosfonat uygulanan gruplara göre daha yüksek çıkmıştır. Bu gruplar arasındaki farklar istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0.05$). C-Telopeptid, Osteokalsin, Alkalen fosfotaz, Fosfor ve Kalsiyum değerlerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($P > 0.05$).

Sonuç: Bifosfonatlar N-Telopeptidler üzerinde negatif etki göstererek kemik yıkımını engellemekte ve yeni kemik oluşumu durdurmaktadır. Bunun sonucunda osteonekroz alanları iyileşmemektedir. Teriparatid uygulanmasının, bifosfonatın bu negatif etkisini azaltarak yeni kemik oluşumuna katkı sağladığı bulunmuştur. Osteonekrozun engellenmesinde olumlu etkiye sahip olan teriparatid, osteonekroz tedavisinde güncel bir yaklaşım olarak kullanılabilir.

Evaluation of the Biochemical Effects of Teriparatide on Rats Developing Osteonecrosis with Bisphosphonate

Aydın Keskinrüzgar¹, Mutan Hamdi Aras², Seyithan Taysi³, Tuncer Demir⁴, Ümit Yolcu⁵, Sedat Çetiner⁶

¹Oral and Maxillofacial Surgery of the Department, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

²Oral and Maxillofacial Surgery of the Department, Faculty of Dentistry, Gaziantep University, Gaziantep, Turkey

³Biochemistry of the Department, Faculty of Medicine, Gaziantep University, Gaziantep, Turkey

⁴Department of Medical Physiology, Faculty of Medicine, Gaziantep University, Gaziantep, Turkey

⁵Oral and Maxillofacial Surgery of the Department, Faculty of Dentistry, İnönü University, Malatya, Turkey

⁶Oral and Maxillofacial Surgery of the Department, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara Turkey

Objective: Bisphosphonates are used in diseases such as Paget, multiple myeloma, metastatic cancer, hypercalcemia and osteoporosis. The major problem of bisphosphonates are formed osteonecrosis of the jaw-bone after tooth extraction. Teriparatide is a current agents

used in new bone formation. The purpose of this study was to evaluate the biochemical effects of teriparatide on rats developing osteonecrosis with bisphosphonate use.

Materials-Methods: In our study, we used 90 rats, were divided into 3 groups (Bisphosphonate, teriparatide and sham groups). Zoledronic acid was administered for seven weeks in the bisphosphonate and teriparatide groups. Maxillary first molar extractions and bone defects were established in the eighth week. Also the teriparatide group was divided three subgroups; prior to tooth extraction, immediately after tooth extraction and after occurred osteonecrosis. The groups were sacrificed at weeks 10, 15 and 17. In blood samples taken from the rats, which are responsible for the biochemical markers of bone formation; N-Telopeptide, C-Telopeptide, osteocalcin, alkaline phosphatase, phosphorus and calcium were evaluated.

Results: N-Telopeptide values were larger in the teriparatide groups than in the bisphosphonate groups. There were statistically significant differences ($p < .05$). C-Telopeptide, osteocalcin, alkaline phosphatase, phosphorus and calcium values between the groups were no statistically significant difference.

Conclusion: Bisphosphonates have negative effects on N-Telopeptide, which inhibited bone resorption and new bone formation is stopped, whereas teriparatide was found to be effective in eliminating the negative effects of bisphosphonates. Teriparatide had positive effects in preventing osteonecrosis; therefore, the teriparatide is the current approach can be used in the treatment of osteonecrosis.

[SS-21]

İmplant yerleşimi öncesi rezorpsiyonun değerlendirilmesi: Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve iliak blok kemik greft uygulaması karşılaştırması

Alper Bahattin Gültekin¹, Erol Cansız², Cemil Sabri İşler², Serdar Yalçın¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Maksilladaki defektlerin rekonstrüksiyonunda yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve iliak blok kemik greft uygulaması sonrası rezorpsiyon hacminin karşılaştırılması.

Gereç-Yöntem: Alveol kemik defektleri implant yerleştirilmesi amacıyla, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu (YKR) ya da iliak blok kemik greftleme tekniklerinden biri kullanılarak iki aşamalı şekilde ogmente edilmiştir. YKR grubunda, lokal anestezi yardımıyla otojen kemik partikülleri deproteinize sığır kemiği ile karıştırılarak kullanılmış ve rezorbe olan ya da olmayan membranla kapatılmıştır. İliak grubunda, defektli bölgeye iliak kret trikortikal kemik bloğu genel anestezi yardımıyla uygulanmıştır. Kemik rezorpsiyonunun değerlendirilmesi için implant yerleşimi öncesi iliak ve YKR gruplarında sırasıyla 3-4 ve 6-9 ay iyileşme beklenmiştir. Greftlenen bölgelerdeki hacimsel değişimin hesaplanabilmesi için radyolojik taramalar konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) kullanılarak cerrahi öncesi ve sonrasında yapılmıştır. CBCT görüntüleme operasyon öncesi (V-0), operasyon sonrası 3. haftada (V-I) ve son olarak implant yerleşimi öncesinde (V-II) yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 18 hasta (10 YKR, 8 iliak) dahil edilmiştir. Greft hacmi her iki grupta da V-I ve V-II arasında anlamlı şekilde azalmıştır. YKR grubundaki hacim azalması iliak grubuna göre daha düşük bulunmuştur.

Sonuç: Çalışmanın sınırlamaları dahilinde, elde edilen bulgular her iki tekniğin de sert doku ogmentasyonu için öngörülebilir sonuçlar ortaya koyacağını göstermiştir. Bununla birlikte, YKR tekniği iliak kemik blok greft uygulamasına oranla zaman içinde daha fazla hacim stabilitesi sağlamaktadır. Klinisyenler tedavi planlaması sırasında greftlenen bölgelerin rezorpsiyonuyla ilgili önlemler almalıdır.

Evaluation of resorption before implant placement: A comparison of guided bone regeneration and iliac block bone grafting

Alper Bahattin Gültekin¹, Erol Cansız², Cemil Sabri İşler², Serdar Yalçın¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral Implantology

²Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: To compare the volume of resorption following guided bone regeneration and iliac block bone grafting, for correcting deficient maxillary alveolar ridges.

Materials-Methods: Alveolar ridge defects were augmented in a two stage procedure using guided bone regeneration (GBR) or the iliac block bone grafting technique for the placement of dental implants. In the GBR group, autogenous bone particles were applied with deproteinized bovine bone as the composite, and covered with resorbable or non-resorbable membrane, under local anesthesia. In the iliac group, an iliac crest tricortical bone block was grafted to the deficient site, under general anesthesia. To evaluate bone resorption, the iliac and GBR groups were allowed to heal for 3 to 4 and 6 to 9 months, respectively, before dental implant placement. Radiological scans were performed both before and after surgery, using cone beam computed tomography (CBCT), in order to calculate the volumetric changes of the grafted sites. CBCT imaging was performed before the operation (V-0), within 3 weeks after operation (V-I), and, finally, before implant placement (V-II).

Results: We included 18 patients (10 GBR, 8 Iliac) in this study. Graft volume reduced significantly between V-I and V-II, in both groups. The GBR group showed a lower reduction in volume compared to the iliac group.

Conclusion: Our results suggest predictable outcomes with regard to hard tissue augmentation for both techniques. However, GBR may

offer greater volume stability, over time, compared to iliac bone block grafting. Clinicians should take precautions with regard to grafted site resorption during treatment planning.

[SS-22]
Frontal kemik defektlerinin lokalizasyonunun iki farklı implant tasarımının primer stabilite değerlerine etkisi: İn-vitro çalışma

Ugur Mercan¹, Hakan Bilhan², Deniz Gokce Meral¹, Sehnaz Kazokoglu², Gokce Aykol Sahin³, Onur Geckili⁴

¹Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D, Diş Hekimliği Fakültesi, Okan Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

²Protetik Diş Tedavisi A.D, Diş Hekimliği Fakültesi, Okan Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

³Periodontoloji A.D, Diş Hekimliği Fakültesi, Okan Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

⁴Protetik Diş Tedavisi A.D, Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, frontal kemik defektlerinin lokalizasyonunun iki farklı implant tasarımının primer stabilite değerlerine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: 8 sığır kaburgasına implantlar yerleştirilmeden önce 2 kaburgaya koronal, 2 kaburgaya orta ve 2 kaburgaya apikal üçlüde olacak şekilde defekler oluşturuldu ve 2 kaburgaya kontrol amacı ile herhangi bir defekt oluşturulmadı. Her bir kaburgaya 8 implant yerleştirilerek şekilde 32 silindirik implant ve 32 konik implant yerleştirildi. İmplantlar yerleştirildikten sonra implant stabilitesi elektronik perküsyon testi (periotest) ve rezonans frekans analiz (RFA) yöntemleri ile ölçüldü.

Bulgular: İki implant dizaynının stabilite değerleri arasında kontrol grubunun ISQ değerleri hariç istatistiksel olarak herhangi bir fark bulunamamıştır. Her iki implant türü için stabilite değerleri koronal defektlerde istatistiksel olarak düşük çıkmıştır. Diğer defekt türleri arasında istatistiksel herhangi bir fark bulunamamıştır.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde orta ve apikal defektler ile karşılaştırıldığında, koronal defektlerin primer implant stabilitesini olumsuz etkileyebileceği sonucuna varılabilir. İstatistiksel olarak anlamlı olmasa da, paralel dizaynlı implantların konik dizaynlı implantlara göre koronal kemik defektinden kaynaklanan primer stabilite kayıpları daha azdır.

The influence of the localization of frontal bone defects on primary stability values of two different implant designs: an in-vitro study

Ugur Mercan¹, Hakan Bilhan², Deniz Gokce Meral¹, Sehnaz Kazokoglu², Gokce Aykol Sahin³, Onur Geckili⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Okan University, Istanbul, Turkey

²Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Okan University, Istanbul, Turkey

³Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Okan University, Istanbul, Turkey

⁴Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Istanbul University, Istanbul, Turkey

Objective: The aim of this study was to determine the influence of different frontal bone defect localizations on primary stability values of two different implant designs.

Materials-Methods: 8 fresh cow rib segments were prepared before implant installation as 2 segments with coronal, 2 segments with middle and 2 segments with apical defects and 2 segments without any defect. 32 cylindrical (parallel walled) implants were placed in 4 segments and 32 tapered implants were placed in the remaining 4 segments. After insertion of the implants, implant stability measurements were performed by using electronic percussive testing (periotest) and resonance frequency analysis (RFA).

Results: No significance was detected between the stability values of the two implant designs except the ISQs of control groups. For both implant types, stability values were significantly lower in coronal defects (p<0.01). No significant differences were detected in other defect types.

Conclusion: Within the limitations of this study it may be concluded that coronal defects may influence primary implant stability negatively, compared to middle and apical defects. Although statistically not significant, coronal bone defects caused lower primary stability values with the tapered implant design compared to the parallel implant design.

[SS-23]
Alveolar inferior anestezi ile intraligamentar anestezinin karşılaştırılması

Ahmet Hüseyin Acar

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, alt çene büyük azı dişlerinin çekiminde mandibular anestezi ile intraligamentar anestezinin karşılaştırılması.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 30 hastadan simetrik 60 adet yirmi yaş dişi çekilmiştir. Her hastanın bir tarafındaki yirmi yaş dişi mandibular anestezi diğer taraftaki yirmi yaş dişi ise intraligamentar anestezi ile çekilmiştir. Anestezi sırasındaki ağrı, çekim ağrısı, çekim sonrası alınan analjezik tablet sayısı ve alveolit değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan istatistiksel değerlendirmede intraligamentar anestezide daha az anestezi ağrısı olduğu diğer bulgularda bir fark olmadığı anlaşılmıştır.

Sonuç: İnaligamentar anestezi mandibuladaki tek molar çekimlerinde mandibular anesteziyeye alternatif olabilir.

Comparison of inferior alveolar nerve block and intraligamentary anesthesia

Objective: Aim of this study is to compare the alveolar nerve block and intraligamentary anesthesia in the single mandibular molar extraction.

Materials-Methods: In this split mouth study, 60 mandibular molar were extracted in 30 patients. The molars were symmetrically positioned and extracted with either the alveolar nerve block or intraligamentary anesthesia. Injection pain, tooth extraction pain, the number of analgesics tablets taken, alveolar osteitis were recorded.

Results The statistical evaluation showed that injection pain was lower in intraligamentary anesthesia group while there were no differences between two group for tooth extraction pain, the number of analgesics tablets taken, alveolar osteitis.

Conclusion: Intraligamentary anesthesia can be used as an alternative to alveolar nerve block in mandibular single tooth extraction.

[SS-24] Çenelerde Görülen Lezyonların Klinik ve Histopatolojik Tanıları Arasındaki Tutarlılığın Değerlendirilmesi: Altı Yıllık Retrospektif Çalışma

Elif Peker¹, İnci Rana Karaca¹, Merve Çakır³, Faruk Öğütü¹, Elif Sibel Gültekin²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

³Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışma, fakültemizde kayıtlı olan çene lezyonlarının popülasyondaki sıklığı ve dağılımını yansıtmakla birlikte bu lezyonların klinik ve histopatolojik tanıların tutarlılık derecesini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: 2008-2013 yılları arasında biyopsisi yapılan 1938 lezyon gözden geçirilmiş, 1473'ü çalışmaya dahil edilmiştir. Bu lezyonların klinik ve histopatolojik tanıları ile birlikte lezyonun yeri ve hastaların demografik verileri değerlendirilmiştir. Lezyonlar 3 ana gruba ayrılmıştır: 1- gelişimsel/reaktif ve inflamatuvar lezyonlar, 2- kistik lezyonlar ve 3- tümör ve tümör benzeri lezyonlar. Elde edilen veriler kaydedilmiş ve tanımlayıcı istatistik yöntemlerle analizi yapılmıştır.

Bulgular: Lezyonlardan 396'sı Grup-1'de yer almakta olup, bu grupta en sık görülen lezyon periapikal granülom olmuştur. Grup-2'de 789 lezyon mevcut olup, bu grupta en sık görülen lezyon radiküler kisttir. 288 lezyon Grup-3'te bulunmakta olup, keratistik odontojenik tümör en sık görülen tanı olmuştur. Biyopsisi yapılan bu lezyonlardan 291'inin klinik ve histopatolojik değerlendirmeleri sonucunda konulan tanıların farklı olduğu izlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, bazı malign karakterli lezyonların klinik tanıların reaktif, inflamatuvar, kistik ya da benign bir lezyon olduğu belirlenmiştir, bu yüzden biyopsisi alınan lezyonların histopatolojik değerlendirmesinin rutin olarak yapılmasının önemi vurgulanmıştır.

A Six Year Retrospective Study of Biopsied Jaw Lesions with the Assessment of Concordance Between Clinical and Histopathological Diagnoses

Elif Peker¹, İnci Rana Karaca¹, Merve Çakır³, Faruk Öğütü¹, Elif Sibel Gültekin²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

²Department of Oral Pathology, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Yeni Yüzyıl University, İstanbul, Turkey

Objective: The aim of the study was to present the frequency and distribution of biopsied jaw lesions recorded in Gazi University, Faculty of Dentistry and gather the information about the consistency between provisional and final diagnoses of the lesions.

Materials-Methods: Biopsies of 1938 lesions (2008–2013) were reviewed and 1473 lesions were included in this study. The provisional diagnosis and histopathological validations of lesions were compared. Data on the location of the lesion, as well as patient demographics, were evaluated. The lesions were divided into three major groups as 1 - developmental/reactive and inflammatory lesions of the jaw, 2 - cystic lesions and 3 - tumor and tumor-like lesions. The variables were recorded and analysed using descriptive statistics.

Results: Three hundred and ninety-six lesions were in Group 1, and periapical granuloma was the most frequent diagnosis. Seven hundred and eighty-nine lesions were in Group 2, and the radicular cyst was the most frequent diagnosis. Two hundred and eighty-eight lesions were in Group 3, and the keratocystic odontogenic tumor was the most frequent. Two hundred and ninety-one biopsied lesions were in disagreement with respect to the diagnoses on clinical and histopathological examination.

Conclusion: Consequently, a provisional diagnosis of some of the malignant lesions was reactive, inflammatory, cystic or benign lesions, therefore the importance of evaluation of the specimen is emphasized.

[SS-25] Ailesel Akdeniz Ateşi hastası yetişkinlerin mandibular kemik mineralizasyon yoğunluğunda azalma

Yusuf Atalay¹, Ömer Çakmak², Fatih Asutay¹, Sena Ulu³, Selma Eroğlu⁴, Özlem Solak⁴

¹AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİM DALI AFYONKARAHİSAR, TÜRKİYE

²AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PERIODONTOLOJİ ANABİLİM DALI AFYONKARAHİSAR, TÜRKİYE

³AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ İÇ HASTALIKLARI ANABİLİM DALI AFYONKARAHİSAR, TÜRKİYE

Amaç: Ailesel Akdeniz Ateşi (AAA) otozomal resesif karekterli, ateş atakları ve serozitlerle birlikte görülen bir genetik bozukluktur. AAA'lı hastalar klinik semptomlarla ilişkili pek çok ilaç kullanılmaktadır. AAA tedavisinde kullanılan bu ilaçlar kemik kaybına neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı AAA'lı yetişkinlerde mandibular kemik dansitesinin çift taraflı X ışını absorptiometresi (DXA) ile açıklamaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada AAA teşhisi konmuş 28(12 bayan, 16 erkek) hastayı; 32(18 erkek 14 bayan) herhangi bir enflamatuvar rahatsızlığı bulunmayan sağlıklı bireyler ile karşılaştırmaktır. Mandibular kemik mineral yoğunlukları DXA ile ölçüldü.

Bulgular: AAA'lı hastalar ve kontrol grubundaki sağlıklı bireyler arasında cinsiyet, yaş veya vücut kitle indeksi açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Fakat mandibular kemik mineralizasyon yoğunluğunda AAA'LI hastalarda belirgin azalma vardır.

Sonuç: Her ne kadar çoktan seçmeli bir çalışmaya göre herhangi bir değerlendirme yapmak zor olsada AAA azalmış kemik mineralizasyon yoğunluğu ile ilişkilendirilebilir. Bu çalışmanın sonuçları mandibuladaki kemik dansitesinin AAA'lı hastalarda, kontrol grubundaki sağlıklı bireylere göre daha az olduğunu açığa çıkarmıştır.

Decreased mandibular bone mineral density in adults with Familial Mediterranean Fever

Yusuf Atalay¹, Ömer Çakmak², Fatih Asutay¹, Sena Ulu³, Selma Eroğlu⁴, Özlem Solak⁴

¹AFYON KOCATEPE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY AFYONKARAHİSAR, TÜRKİYE

²AFYON KOCATEPE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PERIODONTOLOGY AFYONKARAHİSAR, TÜRKİYE

³AFYON KOCATEPE UNIVERSITY FACULTY OF MEDICINE DEPARTMENT OF INTERNAL MEDICINE AFYONKARAHİSAR, TÜRKİYE

⁴AFYON KOCATEPE UNIVERSITY FACULTY OF MEDICINE DEPARTMENT OF PHYSICAL MEDICINE AND REHABILITATION AFYONKARAHİSAR, TÜRKİYE

Objective: Familial Mediterranean fever (FMF) is an autosomal recessive disorder characterized by attacks of fever and serositis. Patients with FMF may use a lot of medications associated with the clinical symptoms. Drugs that are used in the treatment of FMF may cause bone loss. The aim of this study was to define mandibular bone mineral density (BMD) in adults with FMF using dual energy X-ray absorptiometry (DXA) technique.

Materials-Methods: The study comprised 28 patients diagnosed with FMF (male/female: 16/12), and 32 healthy control subjects (male/female: 18/14) with no history of inflammatory disease. The BMD of each mandible was measured by DXA.

Results: There was no statistically significant difference in gender, age or body mass index (BMI) between the FMF patients and the control group but mandibular BMD was significantly decreased in patients with FMF.

Conclusion: However, it is difficult to draw any conclusions from the current cross-sectional study, FMF were found to be associated with decreased mandibular bone density. The results of the present study revealed that the mandibular BMD level was lower in FMF patients than in the control group.

[SS-26]

Türk Diş Hekimliği Öğrencilerinin Kardiopulmoner Resüsitasyon Bilgilerinin Değerlendirilmesi

Aysun Çağlar Torun¹, Mehmet Ziya Yılmaz²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışma ile Türkiye'de eğitim alan son sınıf lisans ve lisansüstü öğrencilerinin, kardiopulmoner resüsitasyon (KPR) ile ilgili bilgi ve deneyimlerinin, anket soruları kullanılarak değerlendirilmesi planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: 99 son sınıf lisans öğrencisi ve 38 en az bir yıllık deneyimi olan lisansüstü öğrencileri çalışmaya dahil edildi. Bütün diş hekimlerinden KPR bilgi ve deneyimleri ile ilgili 23 soruluk anketi doldurmaları istendi.

Bulgular: Lisans eğitimi esnasında son sınıf öğrencilerinin 68.7%'si (n = 68) KPR eğitimi alırken, araştırma görevlilerinin 60.5%'si (n = 23)'nin aldığı belirlendi (p = 0.010, p = 0.016, sırasıyla). Lisans eğitimi sonrasında ise lisansüstü öğrencilerinin 7.9%'nin (n = 3) KPR eğitimi aldığı tespit edildi (p = 0.028). Katılımcıların ortalama yıllık KPR sayıları, diş hekimlerinin büyük bölümünün hiç KPR yapmadıklarını gösterdi. Katılımcıların KPR bilgileri ile ilgili 16 soruya verdikleri cevaplar değerlendirildi. Son sınıf lisans öğrencilerinin ortalama 5 (0-10) soruya, lisansüstü öğrencilerinin ise ortalama 6 (0-10) soruya doğru cevap verdikleri belirlendi (p = 0.034). 5 diş hekimi hiçbir soruyu doğru yanıtlayamadı, bütün sorulara doğru yanıt veren diş hekimi olmadı.

Sonuç: Medical acil durumların yönetilmesindeki eksiklik, trajik sonuçlara bazen de legal komplikasyonlara neden olabilir. Türkiye'de diş hekimliği öğrencilerinin bu tür durumlarla başa çıkabilmelerini sağlamak için, eğitimleri KPR becerileri ile ilgili eğitimi de içermelidir. Bu eğitim zorunlu olmalıdır.

Evaluation of Cardiopulmonary Resuscitation Knowledge and Experiences of Dental Students in Turkey

Aysun Çağlar Torun¹, Mehmet Ziya Yılmaz²

¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, Samsun

²Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontia, Samsun

Objective: The aim of this questionnaire study was to evaluate the cardiopulmonary resuscitation (CPR) knowledge and experience of senior class undergraduate and postgraduate students in Turkey.

Materials-Methods: 99 senior class undergraduate students and 38 postgraduate students who has at least one year experience were included in the study. Dentists were asked to complete a 23-item questionnaire relating to CPR knowledge and experience.

Results: In the study, 68% (n = 68) of senior class undergraduates and 60.5% of postgraduates (n = 23) had received CPR training as part of their undergraduate education (p = 0.010 and p = 0.016, respectively). On the other hand, only 7.9% (n = 3) of the postgraduate students had received CPR training as part of their postgraduate education (p = 0.028). The majority of the participants had never performed CPR. Analysis of the answers of the participants to 16 questions relating to CPR knowledge revealed that, on average, the senior class undergraduates gave the correct answer to five of the 16 questions, whereas the postgraduates gave the correct answer to six of the 16 questions (p = 0.034). None of the students answered all the questions correctly.

Conclusion: Shortcomings in the management of medical emergency situations may have major consequences, including legal one. To ensure that dental students in Turkey are properly equipped to deal with such situations, their education should include training in CPR skills. Such training should be mandatory.

[SS-27]

Nazotrakeal Entübasyon Deneyimlerimiz

Ayşe Hande Arpacı

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Ağız, diş ve çene cerrahisi ve yoğun bakım hastalarında tercih edilen nazotrakeal entübasyon, tüpün laringoskopiden önce nazal kavitede orofarinkse ilerletilmesi dışında orotrakeal entübasyona benzetilse de deneyim gerektiren preoperatif uygulanan testler, dikkatli anamnez ile başarı oranı artan bir girişimdir. Bu sunumda, erişkin olgulardaki nazotrakeal entübasyon deneyimlerimizi paylaşmak istedik. **Gereç-Yöntem:** 2015-2016 yılları arasında kliniğimizde opere edilen 18 yaş ve üzeri 300 olguya ait kayıtlar incelendi. Preoperatif vizitte tek tek burun delikleri kapatılarak nazal kavite açıklıkları test edildi, tespit edilen uygun burun delikleri dosyalarına işaretlendi. Operasyon odasına alınan olgulara 0,05mg/kg intravenöz midazolamın ardından nazal dekonjestan sprey uygulandı. Anestezi indüksiyonu ile uygun relaksasyonun ardından uygun boyutta nazotrakeal tüple entübe edilebilen olgular çalışma kapsamına alındı. Kayıtlarında eksik bilgi bulunan, 18 yaşından küçük olgular ile nazotrakeal entübe edilememiş olgular çalışma dışı bırakıldı.

Bulgular: %48'i erkek, %52'si kadın toplam 300 olguya ait kayıtlar retrospektif olarak incelendi. Olguların %1.03'ünde 8.0 numara, %36.98'inde 7.5 numara, %36.33'ünde 7.0 numara, %14.66'sında 6.5 numara, %11'inde 6.0 numara nazotrakeal tüp kullanıldığı, tüm olgularda direk laringoskopi ile uygun görüşün sağlanabildiği, %23 olguda tüpü yönlendirmede güçlük nedeniyle Magill pensi kullanıldığı, postoperatif %0.9 olguda ise ekstübasyon sonrası kanama nedeniyle nazal kaviteye tampon uygulandığı saptandı.

Sonuç: Uygun boyut ve yapıda nazotrakeal tüpün yanısıra hastanın entübasyona uygun burun deliğinin tespiti, nazal dekonjestan sprey ile olası mukozal konjesyonunun- travmatizasyonunun engellenmesi ile tüm olgularda nazotrakeal entübasyonu başarı ile gerçekleştirdiğimiz kanısındayız.

Our Nasotracheal Intubation Experiences

Ayşe Hande Arpacı

Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara

Objective: Nasotracheal intubation is preferred in oral and maxillofacial surgery cases and intensive care units. Apart from the fact that the tube is pushed into the oropharynx via the nasal cavity before laryngoscopy, it is similar to orotracheal intubation. Preoperative testing and meticulous examination increases success rate. We share our experience of nasotracheal intubation in adult population.

Materials-Methods: Records of 300 patients over the age of 18, operated between 2015-2016 were evaluated. Closing a single nostril during initial visits tested nasal cavity openings and favorable nostril was noted. In the operation room, 0,05mg/kg intravenous midazolam was administered followed by nasal decongestant spray application. After anesthesia induction and relaxation, patients were intubated using suitable size tubes. Patients with lacking data, pediatric patients and patients who did not get intubated via nasotracheal approach were excluded.

Results: Of the 300 patients evaluated 48% were female, 52% were male. For 1,03% of patients size 8, for 36,98% of patients size 7,5, for 36,33% of patients size 7, for 14,66% of patients size 6,5, for 11% of patients size 6 nasotracheal tubes were used. Convenient view was achieved with laryngoscope in all patients; Magill gripper was used in 23% of patients when directing the tube was troublesome, tamponade was applied to the nasal cavity in 0,9% of patients, when bleeding was observed.

Conclusion: We are in the opinion that success rate increases by using the appropriate size and structured tubes, detection of favorable nostril, nasal decongestant spray application for avoiding excess congestion and traumatization.

[SS-28]

Kantaronun (Hypericum Perforatum) Xenogenic Greft Üzerindeki Etkisi: Tavşan Modelinde Histomorfometrik Çalışma

İbrahim Damlar¹, Osman Fatih Arpağ², Ufuk Tatlı³, Ahmet Altan⁴

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi AD, Hatay

²Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, Hatay

³Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi AD, Adana

⁴Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi AD, Tokat

Amaç: Bu çalışmanın amacı H.perforatum'un xenogenic greft materyalleri üzerine olan etkilerini histomorfometrik olarak incelemektir. **Gereç-Yöntem:** 10 adet (ortalama 3 kg) erkek erişkin Yeni Zellanda tavşanı çalışmada kullanıldı. Parietal ve frontal kemiklere üç adet 6 mm'lik kraniotomi defektleri oluşturuldu. Defektler sırasıyla 1. Xenogenic greft (Grup XG) 2. H.perforatum ile beraber xenogenic greft (Grup HP) ve 3. defekt oluştururken açığa çıkan kemiğin ezilmesiyle elde edilen otojen greft (Grup AT) ile dolduruldu. Denekler 4 hafta sonra sakrifiye edildi. Örneklerin histomorfometrik analizi yapıldı.

Bulgular: Yeni kemik, kemik iliği ve rezidüel greft miktarı açısından üç grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlemlendi ($p<0.05$). Grup HP'de rezidüel greft miktarı Grup XG'ye göre anlamlı azalma saptandı($p=0.0147$). TbTh, TbWi and TbSp gibi mikromimari parametrelerde üç grup arasında anlamlı fark bulundu($P<0.05$). Ancak NNd:NTm parametrelerinde sadece Grup AT ve Grup XG arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.05$)

Sonuç: Kantaron (Hypericum perforatum)'un zeytinyağı ekstraktı, xenogreft ile doldurulan kemik defektlerinin iyileşmesini hızlandırmaktadır.

Effects of Hypericum Perforatum on Healing of Xenogenic Graft: A Histomorphometric Study in a Rabbit Model

İbrahim Damlar¹, Osman Fatih Arpağ², Ufuk Tatlı³, Ahmet Altan⁴

¹Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hatay

²Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department Periodontology, Hatay

³Cukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

⁴Gaziosmanpasa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat,

Objective: The aim of this study is to investigate effects of the Hypericum Perforatum on bone healing in a rabbit calvarial model. **Materials-Methods:** Ten male New Zealand rabbits were used in the study. Three bicortical defects have been performed on calvarial bones. These defects were filled with xenograft (Group XG), xenograft+Hypericum perforatum oil extract (Group HP), and autogenic graft (Group AT). After 4 weeks postoperatively, all rabbits were sacrificed and bone defects were examined histomorphometrically. **Results:** With regard to tissue compartments including new bone, marrow space, and residual bone graft; statistically significant differences were observed among groups ($p<0.05$). The volume of residual graft was significantly decreased in Group HP compared to Group XG ($p=0.0147$). With regard to the micro-architectural parameters of de novo bone formation, the differences between all groups were also statistically significant regarding Trabecular thickness (TbTh), trabecular width (TbWi) and trabecular separation (TbSp) ($p<0.05$). There were no significant differences in NNd:NTm between Group AT and Group HP ($p>0.05$), and Group XG and Group HP ($p>0.05$). On the other hand, the difference in node/number of terminus (NNd:NTm) between Group AT and Group XG were significant ($p<0.05$). **Conclusion:** Oil extracts of hypericum perforatum improves bone healing in defects filled with bovine derived xenografts.

[SS-29]

Hypericum Perforatum L. Bitkisinden Elde Edilen Kantaron Yağının Yara İyileşmesi Üzerine Etkilerinin Deneysel Olarak İncelenmesi

Dila Çelikkol¹, Hüseyin Köşger¹, Ceylan Hepokur², Mehmet Tuzcu³

¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye

²Cumhuriyet Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye

³Cumhuriyet Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye

Amaç: Türkiye'de yaygın olarak bulunan Hypericum perforatum L. bitkisinin kurutulmuş çiçek ve yapraklarından zeytinyağında bekletilerek elde edilen ekstrenin ratlarda deneysel olarak oluşturulan yaralara; topikal olarak uygulanması sonucunda, yara iyileşmesindeki değişikliklerin histopatolojik ve immunohistokimyasal (ELISA) yöntemlerle incelenmesi ve yara iyileşmesine katkıda bulunabilecek yeni ajanların geliştirilmesine yardımcı olmak amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 32 adet erkek Wistar albino cinsi rat kullanılarak 8'erli 4 grup oluşturulmuştur. Bütün gruplarda ratların sırt bölgesinde 6mm çapında 2 defekt oluşturulmuştur. Bu defektlerden sağdakine H. perforatum bitkisinden elde edilen kantaron yağı topikal olarak uygulanmış, soldaki defektlere hiçbir uygulama yapılmamıştır. Gruplar 4., 7., 14. ve 21. günlerde sakrifiye edilmiştir. Deney sonrasında kantaron yağının yara iyileşmesine olan etkisi değerlendirilmiştir.

Sonuçlar: Histopatolojik ve immunohistokimyasal değerlendirme sonuçlarına göre; FGF, VEGF ve EGF gibi yara iyileşmesini etkileyen parametrelerde anlamlı bir şekilde artış görülmesine rağmen epitelizasyon derecesi, PMNL infiltrasyonu, makrofaj miktarı bakımından anlamlı bir fark yoktur. Yara yüzey alanı kantaron yağı uygulanan yumuşak doku defektlerinde uygulanmayan gruplara nazaran 4. ve 7. günlerde anlamlı bulunmuştur. Kantaron yağının topikal kullanımının yara iyileşmesinde güvenli ve etkin olarak kullanılabileceği tespit edilmiştir.

The Experimental Investigation of Centaury Oil That is Derived from Hypericum Perforatum L. on Wound Healing

Dila Çelikkol¹, Hüseyin Köşger¹, Ceylan Hepokur², Mehmet Tuzcu³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Cumhuriyet, Sivas, Turkey

²Department of Biochemistry, Faculty of Pharmacy, University of Cumhuriyet, Sivas, Turkey

³Department of Pathology, Faculty of Veterinary, University of Cumhuriyet, Sivas, Turkey

Objective: We aimed to investigate the changes in wound healing, after plant oil obtained from *H. perforatum* L. which is commonly found in Turkey, is applied topically on wounds which are created experimentally on rats are assessed by histopathological and immunohistochemical methods (ELISA) and to help the development of new agents that could contribute to wound healing.

Materials-Methods: In this study, using a total of 32 Wistar male rats four groups were created consisting 8 rats each. In all groups, on the back area of the rats, both at the right and the left of the midline, defects were created in 6 millimeters in diameter. Oil derived from *H. perforatum* L. plants is topically applied to the defects on the right, and no application was performed to the defect on the left. Groups were sacrificed on days 4th, 7th, 14th and 21st. The effect of the centaury oil on wound healing was evaluated after experiment.

Results: According to the histopathological and immunohistochemical evaluation; although the parameters that affect the wound healing such as FGF, VEGF and EGF, are observed to increase significantly; there is no significant difference at the extent of epithelialization, PMNL infiltration, and the amount of macrophages. Wound surface areas of centaury oil applied soft tissue defects compared to the untreated groups are found significant in the 4th and 7th days.

Conclusions: It has been found that topical application of centaury oil used as safe and effective on wound healing.

[SS-30]

Simvastatin ile Karıştırılan Otojen Diş Kemik Greftin Kemik Formasyonuna Etkisi

Ufuk Taşdemir¹, Mustafa Kırtay², Ali Keleş³, Nazlı Çil⁴, Gülçin Abban⁴, Yavuz Dodurga⁵

¹Pamukkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Denizli

²İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

³İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Malatya

⁴Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji Anabilim Dalı, Denizli

⁵Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Denizli

Amaç: Otojen diş kemik greft materyali çekilen dişlerden hazırlanmakta ve kemik augmentasyon işlemlerinde kullanılmaktadır. Bu greft materyalinin yapısı ve sahip olduğu içerik, kemikteki yapı ve unsurlarla benzerlik göstermektedir. Bu çalışmanın amacı simvastatin ile karıştırılan mineralize diş kemik greftin diğer greft türleriyle karşılaştırmalı olarak osteoinduktif kapasitesinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 60 adet rat kalvaryumunda standart 6 mm çapında kemik defekti oluşturulmuştur. Çalışma 1 kontrol ve 4 adet Deneş grubunda oluşmaktadır. Kontrol grubunda (12 rat) defektler boş olarak bırakılmıştır. Grup 1 de defekt bölgesine ksenojen kemik grefti simvastatin ile karıştırılarak uygulanmıştır. Grup 2 de otojen kemik greft simvastatin ile Grup 3 de ise otojen diş kemik greft simvastatin ile karıştırılarak uygulanmıştır. Grup 4 te ise defek bölgesine tek başına otojen diş kemik grefti uygulanmıştır. Otojen diş kemik grefti ratlardan çekilen dört adet molar dişten Smart Dentin Grinder cihazıyla hazırlanmıştır. Ratlar post-op 7. gün ve 28. Gün sakrifiye edilerek defekt alanındaki iyileşmenin immunohistokimyasal (BMP-2 ve Osteokalsin) olarak incelenmesi için histolojik kesitler alınmıştır.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre Grup 3 teki BMP-2 ve Osteokalsin ekspresyonu diğer gruplarla immunohistokimyasal olarak karşılaştırıldığında daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca 7. gündeki ekspresyon miktarı 28. güne göre daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre mineralize dişler demineralizasyon prosedürüne ihtiyaç duyulmadan kemik greft olarak kullanılabilir. Simvastatin, mineralize diş kemik greftin osteoinduktif etkisini artırmaktadır. Diğer greftlere alternatif olarak simvastatin ile karıştırılan mineralize diş kemik greft kemik rejenarasyonu için klinikte immediate olarak kullanılabilir.

Influence of Autogenous Tooth Bone Graft Mixed With Simvastatin on Bone Formation

Ufuk Taşdemir¹, Mustafa Kırtay², Ali Keleş³, Nazlı Çil⁴, Gülçin Abban⁴, Yavuz Dodurga⁵

¹Pamukkale University, Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Denizli

²İnönü University, Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Malatya

³İnönü University, Dentistry Faculty, Endodontic Department, Malatya

⁴Pamukkale University, Medicine Faculty, Histology Department, Denizli

⁵Pamukkale University, Medicine Faculty, Medical Biology Department, Denizli

Objective: Autogenous tooth bone graft (ATGM) material is prepared from extracted teeth and has been used for bone augmentation. This graft materials have similar structure and components likely bone. The aim of this study was to evaluate the influence of simvastatin on osteoinduction of mineralized autogenous tooth bone graft compare with other bone grafts.

Materials-Methods: In 60 rats a standardized 6.0-mm- diameter critical size bone defect was created calvarium. Study consist of one control and four experimental groups. In the control group (12 rats) defects were left empty. In Group 1 defects were grafted with xsenogenic bone graft mixed simvastatin, In Group 2 autogenous bone graft mixed with simvastatin, In Group 3 ATGM mixed with simvastatin. In the other

experimental Group 4 defect was grafted with only ATGM. Autogenous tooth bone grafts prepared from four rat molar teeth and particulated by Smart Dentin Grinder. Rats were sacrificed at 7 days and 28 days after surgery. Histological slides were prepared from each defect site for both immunohistochemical analysis [(BMP-2) antibody and osteocalcin antibody].

Results: The results showed that in Group 3 BMP-2 and Osteocalcin expression was higher than the other groups. The results showed that amount of expression was higher at 7th day than 28th day.

Conclusion: This study concluded that mineralized teeth used for bone grafts lack of demineralization process. Simvastatin enhance osteoinductive properties of mineralized tooth bone graft. Immediately, autogenous mineralized tooth bone graft mixed with simvastatin used for bone regeneration compare to other grafts.

[SS-31]

Türk toplumunda ters üçüncü büyük azı dişlerin sıklığı: 3227 panoramik radyografinin retrospektif olarak incelenmesi

Ferhat Ayrancı¹, Saim Yanık²

¹Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ordu Üniversitesi

²Göztepe Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Kadıköy, İstanbul

Amaç: Gömülü inverted üçüncü molar dişler, maksillar veya mandibular olsun, oldukça nadir görülen klinik vakalardır. Bu çalışmanın amacı, bir grup Türk nüfusunda, gömülü inverted üçüncü azı dişlerin insidansını, ilişkili patolojilerini ve bu vakaların yönetimini belirlemektir. Gereç-Yöntem: Bu çalışmada Ekim 2013 ve Şubat 2016 tarihleri arasında Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine ve Göztepe Diş Hastanesine cerrahi tedavi için sevk edilen hastaların panoramik radyografileri retrospektif olarak değerlendirildi. Gömülü inverted üçüncü azı dişler; vakaların tipine, ilişkili patolojilere ve tedavi şekillerine göre değerlendirildi.

Bulgular: İncelenen 3227 radyografi içinde 2 adet gömülü inverted vakasına rastlanmıştır ve 0.0006% ılık bir orana denk gelmektedir. Her iki hastada erkek ve hastaların biri 34 diğeri ise 57 yaşındadır. Vakaların her ikisi de unilateral, asemptomatik ve vakalarla ilişkili klinik ve radyografik olarak patolojik bir bulgu yoktur.

Sonuç: Gömülü inverted üçüncü molar dişler oldukça nadir görülen vakalardır ve literatürde çok az vakaya rastlanmaktadır. Bu vakaların erken teşhisi olası komplikasyonların engellenmesi ve daha başarılı tedavisi için önemlidir. Bu dişlerin cerrahi olarak tedavisinde, oluşabilecek risk faktörleri dikkatlice değerlendirilmelidir.

Prevalence of inverted third molars in Turkish population: A retrospective survey of 3227 panoramic radiographs

Ferhat Ayrancı¹, Saim Yanık²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University

²Göztepe Dental Healthy Center, Kadıkoy, İstanbul

Objectives: Inverted and impacted third molars, whether maxillary or mandibular, are uncommon clinical entities. Aim of the present study was to report the incidence of inverted third molars, incorporated pathologies and its management in a group of Turkish population.

Material-Method: The panoramic radiographs of the patients who referred to Ordu University Faculty of Dentistry and Göztepe Dental Hospital between October 2013 and February 2016 for surgical treatment retrospectively evaluated. The cases of inverted third molars were determined and evaluated with respect to its type, combined pathology and treatment.

Result: Of the 3227 radiographs included in the study, 2 were seen to present as inverted third molar illustrating 0.0006 % of the sample. Patient were 34 and 57 years old and male. Case was seen unilaterally, asymptomatic and pathology free clinically and radiographically.

Conclusion: Inverted third molar is a very rare clinical condition and, also very few cases have been reported in the literature. Early detection is essential to preclude complications and providing more successful treatment. The risk factors associated with surgical removal of inverted impactions should be weighed carefully and communicated to the patient.

[SS-32]

Lokal Antioksidan Ajanların Ratlardaki Kemik İyileşmesi Üzerine Etkisi

Halit Furuncuoğlu, Emel Bulut

Ondokuzmayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı antioksidan özelliğe sahip propolis, üzüm çekirdeği ekstresi ve Ankaferd kanama durdurucu'nun ratlardaki kemik iyileşmesi üzerine olan etkilerinin araştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada 64 adet dişi erişkin, Wistar-Albino cinsi rat kullanıldı. Ratların kalvaryalarında 5mm'lik trefin frez ile standart kemik defektleri açıldı. Defektlerin içine defektle aynı boyutta jelatin sünger yerleştirildi. Defekt bölgesi, 16 denekte 0,5 ml serum fizyolojik (SF) ile (Kontrol grubu), 16 denekte 0,5 ml Propolis ile (Propolis grubu), 16 denekte 0,5 ml üzüm çekirdeği ekstresi ile (Üzüm grubu), 16 denekte 0,5 ml Ankaferd kanama durdurucu ile (Ankaferd grubu) irriga edildi. Ardından defektler primer olarak kapatıldı. Gruplardaki deneklerin yarısı 14. günde (Kontrol14, Propolis14, Üzüm14 ve Ankaferd14 grubu), diğer yarısı 28. günde sakrifiye edildi (Kontrol28, Propolis28, Üzüm28 ve Ankaferd28 grubu). Rat kalvaryalarından örnekler alınarak histopatolojik olarak incelendi. Propolis, üzüm çekirdeği

ekstresi ve Ankaferd'in DPPH serbest radikali süpürme aktiviteleri ve toplam fenolik madde miktarları belirlendi.

Bulgular: Histolojik değerlendirme sonucunda primer kemik hacmi Üzüm14 ve Ankaferd14 grubunda Kontrol14 grubundan, Propolis28 grubunda diğer tüm gruplardan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). DPPH serbest radikal süpürme aktivitesi en yüksek bulunanlar sırasıyla propolis, üzüm çekirdeği ekstresi ve Ankaferd, toplam fenolik madde miktarı en yüksek bulunanlar ise sırasıyla propolis, Ankaferd ve üzüm çekirdeği ekstresi olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Çalışma sonucunda üzüm çekirdeği ekstresi ve Ankaferd'in erken dönemde (14 gün), propolisin geç dönemde (28 gün) daha etkili olduğu belirlenmiştir.

The Effect of Local Antioxidant Agents on Bone Healing of Rats

Halit Furuncuoğlu, Emel Bulut

Ondokuzmayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The purpose of this study to investigate the effects of propolis, grape seed extract and Ankaferd blood stopper which are antioxidant products on bone healing of rats.

Materials-Methods: We used 64 Wistar female rats. 5mm in diameter bone defects were created on the calvaria of the rats with trephine. Gelatine sponge was placed on the defect. Irrigation was performed on the defect area with 0.5ml SF in Control group, with 0.5ml Propolis in Propolis group, with 0.5ml grape seed extract in Grape group and with 0.5ml Ankaferd blood stopper in Ankaferd group. Then the defect was closed primarily. Half of the rats were sacrificed on 14th day (Control14, Propolis14, Grape14 and Ankaferd14 groups), the other half were sacrificed on 28th day (Control28, Propolis28, Grape28 and Ankaferd28 groups). Samples were collected from the calvaria of the rats and examined histopathologically. DPPH free radical scavenging activity and total phenolic content of propolis, grape seed extract and Ankaferd blood stopper were determined.

Results: Primary bone volume of the Grape14 and Ankaferd14 groups were significantly higher compared with the Control14 group, the Propolis28 group was significantly higher compared with all other groups ($p<0,05$). Those with the highest DPPH free radical scavenging activity were propolis, grape seed extract and Ankaferd, those with the highest total phenolic content were propolis, Ankaferd and grape seed extract respectively.

Conclusion: We concluded that grape seed extract and Ankaferd are more effective in early periods (14 days) of healing, while propolis in late periods (28 days) of healing.

[SS-33]

Üzüm Çekirdeği Ekstresi (Vitis Vinifera) ve Düşük Doz Lazer Tedavisinin (DDL) Kırık İyileşmesi Üzerine Olan Etkilerinin Histomorfometrik Olarak İncelenmesi

Bilal Ege¹, Mutan Hamdi Aras², Hasan Akgül³, Muhammed İsa Kara⁴, Işıl Aydemir⁵, Sevinç İnan⁵, Sevil Kahraman⁶

¹Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Adıyaman, Türkiye

²Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Gaziantep, Türkiye

³Akdeniz Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji AD, Antalya, Türkiye

⁴Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, İzmir, Türkiye

⁵Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Bölümü, Manisa, Türkiye

⁶Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye

Amaç: Çalışmamızın amacı üzüm çekirdeği ekstresi (ÜÇE) ve düşük doz lazer tedavisinin (DDL) kırık iyileşmesi üzerine olan etkilerinin araştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 48 adet yetişkin erkek Wistar Albino rat kullanılmıştır. Tüm deneklerin sağ mandibulalarında kırık hattı oluşturulmuştur. Denekler her biri 12 hayvan içerecek şekilde rastgele 4 ana gruba (K, E, L, EL), sonrasında bu gruplar kendi içerisinde 7. ve 21. günler olmak üzere iki alt gruba ayrılmıştır. ÜÇE deneklere sakrifiye edilecekleri güne kadar 300 mg/kg/gün olacak şekilde verilmiştir. DDL uygulaması ise 7. gün gruplarında 7 gün; 21. gün gruplarında ise 14 gün süreyle 48 saat aralıklarla kırık hattı boyunca 2 farklı noktaya 23 J/cm² dozda uygulanmıştır. Kırık sonrası 7. ve 21. günlerde histomorfometrik ve oksidan ve antioksidan sistem üzerine biyokimyasal analizler yapılmıştır.

Bulgular: Biyokimyasal incelemeler sonucu 7. gün TAS değerlerinde sadece ekstre (E7) grubunda anlamlı fark görülürken; 21. gün gruplarında 7. günde gözlemlenen sonuçların aksine burada ekstre grubundan ziyade en iyi sonuçların lazer ve ekstre+lazer grubunda görülmüştür. Histolojik incelemeler sonucunda operasyon sonrası hem 7. hemde 21. günlerde ekstre verilen (E, EL) gruplarda kontrol grubuna kıyasla yeni kemik oluşumu ve osteoblast sayısı istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde arttığı bulunmuştur. Tek başına DDL grubu ise iyileşme için yeterli etkiyi gösterememiştir.

Sonuç: Üzüm Çekirdeği ekstresi kırık iyileşmesini hızlandırdığı görülmekle beraber kırık iyileşmesini destekleyici bir unsur olarak değerlendirilebilir. Ayrıca elde edilen veriler ekstrenin lazer ile birlikte kullanımının daha etkili olduğunu da göstermiştir.

Histomorphometric Analysis of The Effects of Grape Seed Extract (Vitis Vinifera) and Low-Level Laser Therapy (LLLT) on Fracture Healing

Bilal Ege¹, Mutan Hamdi Aras², Hasan Akgül³, Muhammed İsa Kara⁴, Işıl Aydemir⁵, Sevinç İnan⁵, Sevil Kahraman⁶

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gaziantep University, Gaziantep, Turkey

³Department of Biology, Faculty of Science, Akdeniz University, Antalya, Turkey

⁴Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

⁵Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Celal Bayar University, Manisa, Turkey

⁶Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: The aim of this study was to research the effect of Grape Seed Extract (GSE) and Low Laser Level Therapy (LLL) on the healing of fractured mandible.

Materials-Methods: Forty-eighth male Wistar albino rats were used in this study. A vertical fracture line were performed in right mandible of all. Animals were randomly divided into 4 groups (K, E,L,EL), then each group were subdivided to two groups according to the 7th and 21st day. While GSE was given to the subjects as 300 mg/kg/day until the day they were sacrificed. LLLT was applied to the 7th day groups for 7 days and to the 21st day for 14 days with 48 hour intervals on 2 different points along the fracture line at a dose of 23 J/cm².

Histomorphometric and biochemical analyses were performed at 7 and 21 days after fracture.

Results: Biochemical analysis showed a significant difference between TAS value in only E7 group. And the best results were seen in laser and extract + laser groups in 21 day groups in contrast to 7 day. The histological examinations showed that new bone formation and osteoblasts were significantly increased in the groups were given extract (E,EL) in both 7 and 21 days. Only the LLLT group was not able to show sufficient efficacy for healing.

Conclusion: Grape seed extract expedites fracture healing and can be used as a supporting factor in the improvement of fracture healing. Moreover, the datas show that the using of extract with laser is more effective on the healing.

[SS-34]

Capparis spinosa ekstresinin deneysel olarak oluşturulan kemik defektlerinde yeni kemik oluşumuna etkisinin incelenmesi

Mustafa Kırtay¹, Hasan Yeler², İsa Kara³, Hasan Akgül⁴, Hacı Hasan Esen⁵, Mustafa Cihat Avunduk⁵

¹İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye

²Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye

³Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

⁴Akdeniz Üniversitesi, Fen Fakültesi, Botanik Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

⁵Necmettin Erbakan Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı; antioksidan özelliği gösteren, osteoblastik aktiviteyi artırıcı özelliği bulunan flavanoid ve quercetin moleküllerini içeren Capparis spinosa ekstresinin (CSE) sistemik kullanımı neticesinde, ratlarda deneysel olarak oluşturulan kemik defektlerindeki osteoblastik aktiviteye etkisini immünohistokimyasal olarak incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 48 adet erkek Wistar cinsi albino rat kullanılarak 8'erli 6 grup oluşturulmuştur. Bütün gruplarda ratların sağ mandibulasında 5 mm çapında defekt oluşturulup bu defekt at kaynaklı bir ksenograft (Bio-gen®-BGM) ile doldurulmuştur. İlk 3 grup 7. günde, ikinci 3 grup ise 28. günde sakrifiye edilmiştir. Deney gruplarına iki farklı dozda CSE (2. ve 5. gruplara 20 mg/kg, 3. ve 6. gruplara 40 mg/kg) verilerek deney sonrasında yeni kemik formasyonuna etkisi değerlendirilmiştir.

Bulgular: Immünohistokimyasal olarak yapılan değerlendirme sonuçlarına göre; erken dönemde kemik iyileşmesini etkileyen parametrelerde (BMP-2, VEGF, Osteonektin, Osteokalsin) anlamlı bir şekilde artış görülmüştür.

Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre; CSE verilen gruplarda BMP-2, VEGF, Osteonektin, Osteokalsin değerlerinde erken dönemde artış görülmesi nedeniyle CSE'nin yeni kemik oluşumunu artıracığını düşünmekteyiz.

The evaluation of capparispinosa extract effect on bone defects formed experimentally

Mustafa Kırtay¹, Hasan Yeler², İsa Kara³, Hasan Akgül⁴, Hacı Hasan Esen⁵, Mustafa Cihat Avunduk⁵

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İnönü University Faculty of Dentistry, Malatya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Malatya, Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, İzmir, Turkey

⁴Department of Botany, Akdeniz University Faculty of Science, Antalya, Turkey

⁵Department of Pathology, Necmettin Erbakan University Faculty of Medicine, Konya, Turkey

Objective: This study aimed to examine the immunohistochemical effects of an antioksidan Capparis spinosa Extract (CSE) that contain flavonoids and quercetin biomolecules which have ability to increase osteoblastic activity determine osteoblastic activities on bone defect that formed experimentally in rats.

Materials-Methods: In this study, 48 male Wistar albino rats were used. Six groups created and each group has 8 rats. In all groups, 5 mm diameter bone defect formed on right mandibula of rats and then defects were filled with equine bone grafts (Bio-gen®-BGM). The first three groups in 7th days and second three groups were sacrificed in 28th days after surgery. CSE was given two different doses (group 2 and 5 20 mg/kg, group 3 and 6 40 mg/kg) on the experimental groups to evaluate new bone formation.

Results: Immunohistochemical results were assessed; in early stage it has shown significant increase in the parameters (BMP-2, VEGF, Osteonectin, Osteocalcin) effect bone healing.

Conclusion: The results of this study demonstrated that increased value of BMP-2, VEGF, Osteonectin, Osteocalcin in early stage of healing in CSE groups suggest that CSE would increase new bone formation.

[SS-35]

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne başvuran hastalarda diş çekimi sonrası alveolitis görülme oranının araştırılması

Onur Şahin

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Hastanın konforunu ve hekimin prestijini sarsan alveolitis hakkındaki son gelişmeleri incelemek ve daha geniş bulgularla alveolitis üzerine literatüre yeni kazanımlar sağlamaya çalışmak çalışmamızın amacını oluşturmaktadır

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada diş çekimi sonrası yara yeri iyileşmesi sıkıntılı olan, ağrı, enfeksiyon, kötü koku şikayetiyle gelen 301 hasta dahil edilmiştir. Çalışmamızda, fakültemize çeşitli nedenlerle başvuran, diş çekimi sonrasında alveolitis olan hastaların, cinsiyete ve yaşa göre dağılımı ve alveolitisin etyolojik sebeplerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Bulgular: Bu çalışmada diş çekimi sonrası alveolit görülen 301 hastada alveolitisin etyolojik sebepleri üzerine sorular sorularak anket yapılmıştır. Hastaların yaşlarıyla alveolit oluşma oranı arasında anlamlı bir ilişki olduğu, alt çenede ve özellikle büyük azılar bölgesinde daha fazla alveolit meydana geldiği bulunmuştur. Çekim zorluğu, sigara ve diş fırçalama alışkanlığı ile alveolit oluşması arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Ayrıca bayan hastalarda daha fazla alveolit görülmüştür. Bireylerin diş çektirme sebeplerine göre dağılımına bakıldığında hastaların 159' u ağrı nedeniyle dişini çektirmiştir.

Sonuç: Çalışmamıza katılan 301 kişilik alveolitis grubunda hastaların kadın ve erkek oranlarına göre dağılımı incelendiğinde; kadınlarda alveolit olgusu daha fazla görülmüştür. Hastaların yaş ortalaması 35,12 olup, en sık alveolitis ile karşılaşan grup, %48,2 oranında 20-29 yaş arasındadır. Çalışmamızda alveolitis olgusu tespit edilen diş çekim soketleri, posterior ve anterior diş grupları olarak gruplandırıldığında; 301 olgudan 252'si posterior bölgede, 49'u da anterior bölgede olduğu saptanmıştır. Sonuç olarak, 20-29 yaş grubu hastalarda, alt çenede ve özellikle büyük azılar bölgesindeki çekimlerde daha fazla alveolit oluşmakla birlikte; alveolit oluşumunu engellemek için tüm hasta gruplarında ve tüm çekimlerden önce oral hijyenin düzeltilmesi, işlemler sırasında titiz çalışılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Investigation of the incidence of alveolitis after the tooth extraction in patients admitted to Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

Onur Şahin

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: The aim of our study is to examine the latest developments about alveolitis shaking the patient's comfort and the prestige of the doctor and to try providing new benefits with the wider findings on alveolitis to literature.

Materials-Methods: It has been included 301 patients that healing of wound area after tooth extraction has trouble and coming due to pain, infection, bad odor complaints to this work. In our study, It is intended that the distribution of patients with alveolitis after tooth extraction by depending age and gender is evaluated on the etiological causes of alveolitis.

Results: In this study, Inquiry has been conducted by asking the questions about the etiological causes of alveolitis to 301 patients seen alveolitis after tooth extraction. It has also been observed more alveolitis in female patients. When the distribution of patients according to causes of their tooth extraction has been considered, the 159 patients have their teeth extracted due to pain.

Conclusion: When the distribution of according to men and women rates of patients in the 301-person alveolitis group participating in our study is examined, cases of alveolitis have been seen more on the women. The average age of the patients is 35,12 and the group encountering most frequently with alveolitis is between 20-29 years by 48,2 %. Finally, it has been concluded that attempts shall be made rigorous during the operations and that the oral hygiene shall be corrected in all patient groups and before any extraction to prevent the formation of alveolitis,

[SS-36]

Üzüm çekirdeği ekstresi (Vitis vinifera) ve düşük doz lazer tedavisinin (DDL) ağız içi yara iyileşmesine olan etkilerinin histomorfometrik olarak incelenmesi

Mehmet Demirkol¹, Mutan Hamdi Aras¹, Hasan Akgül², Muhammed İsa Kara³, Işıl Aydemir⁴, Sevinç İnan⁴, Sevil Kahraman⁵

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep

²Akdeniz Üniversitesi Fen Fakültesi, Biyoloji Ana Bilim Dalı, Antalya

³Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

⁴Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Manisa

⁵Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı üzüm çekirdeği ekstresinin (ÜÇE) ve düşük doz lazer tedavisinin (DDL), ratlarda palatinal mukozadaki iyileşme özelliklerini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Ratların palatinal yumuşak dokularına, standart biyopsi punch ile tam kalınlık 4 mm çapında mukozal defekt oluşturuldu. Ratlar rastgele 4 gruba ayrıldı (n=18) ve daha sonra her biri yara iyileşmesinin 4., 7. ve 14. günlerinde sakrifiye edilmek üzere 3 alt gruba ayrıldı. Kontrol grupları (KG4, KG7, KG14); tedavi edilmeyen, üzüm çekirdeği ekstresi grupları (ÜÇE4, ÜÇE7, ÜÇE14); orogastrik yolla ÜÇE verilerek tedavi edilen, lazer grupları (DDL4, DDL7, DDL14); lazer grupları, ÜÇE ve DDL grupları (ÜÇE+DDL4, ÜÇE+DDL7, ÜÇE+DDL14.); kombine tedavi uygulanan gruplar olarak ayrıldı. DDL ve ÜÇE+DDL gruplarına 4 gün boyunca günde bir kez 8 J/cm² dozunda olmak üzere DDL uygulandı (810 nm dalga boyunda, devamlı modda, 0.25 W, 9 sn). ÜÇE sistemik olarak orogastrik yolla 300 mg/kg/gün olarak ÜÇE ve ÜÇE+DDL gruplarına sakrifiye olacakları günde kadar verildi. Epitelde mitoz sayısını, kapiller, fibroblast, kollajen lif ve inflamatuvar hücre sayısını değerlendirmek için histomorfometrik inceleme uygulandı.

Bulgular: 4. günde epiteldeki mitoz sayısında diğer tüm çalışma gruplarında kontrol grubuna göre önemli istatistiksel farklılık vardı (p < 0.05). 7. ve 14. günlerde sadece ÜÇE veya DDL gruplarına göre ÜÇE+DDL7 ve ÜÇE+DDL14 grupları daha hızlanmış yara iyileşme bulguları gösterdi.

Sonuç: Elde edilen veriler, ÜÇE ve DDLT'nin birlikte kullanımının sadece ÜÇE ya da lazer gruplarına göre palatinal yumuşak doku iyileşmesinde daha etkili olduğunu göstermiştir.

Histomorphometric analysis of the effects of grape seed (*Vitis vinifera*) extract and low-level laser therapy (LLLT) on intraoral wound healing

Mehmet Demirkol¹, Mutan Hamdi Aras¹, Hasan Akgül², Muhammed İsa Kara³, Işıl Aydemir⁴, Sevinç İnan⁴, Sevil Kahraman⁵

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gaziantep University, Gaziantep, Turkey

²Department of Biology, Faculty of Science, Akdeniz University, Antalya, Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

⁴Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Celal Bayar University, Manisa, Turkey

⁵Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: The aim of this study was to investigate the healing properties of grape seed extract (GSE) and low-level laser therapy (LLLT) on the rat palatal mucoperiosteal wounds.

Materials-Methods: A standardized full-thickness wound was created in the mucoperiosteum of the hard palates of the rats using a 4-mm-diameter biopsy punch. The animals were randomly divided into four groups (n=18) and further divided into three subgroups for sacrifice on the 4th, 7th and 14th days of wound healing. Control groups (CG4, CG7, CG14); untreated groups, grape seed extract groups (GSE4, GSE7, GSE14); treated with GSE via orogastric, GSE and laser groups (GSE+LLLT4, GSE+LLLT7, GSE+LLLT14.); treated with GSE via orogastric with applying diode laser, laser groups (LLLT4, LLLT7, LLLT14); radiated with diode laser. LLLT and LLLT+GSE groups received at 8 J/cm² dose from first to fourth days (810 nm, continuous mode, average power 0.25 W, application time 9 s). GSE were systemically administered via oro-gastric (300 mg/kg per day) in the GSE and GSE+LLLT groups until sacrifice. Histomorphometric examination was performed to determine the number of epithelial mitosis, capillaries, fibroblasts, intensity of inflammatory cells, and collagen fibers.

Results: There were statistically significant (p < 0.05) differences in epithelial mitosis numbers at 4th day when GSE4, LLLT4 and GSE+LLLT4 compared to CG4. GSE+LLLT7 and GSE+LLLT14 groups showed a more accelerated wound healing properties compared only GSE and LLLT groups.

Conclusion: The data strongly indicate that combined therapy of GSE+LLLT is more efficient than only laser or GSE groups in the hard palate wound healing process.

[SS-37] Gömülü alt yirmi yaş dişlerine ait radyografik görüntülerin cerrahi uygulama yönünden retrospektif olarak değerlendirilmesi

Anıl Seçkin, Erkan Erkmen

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Çalışmada, çekim endikasyonu olan alt gömülü yirmi yaş dişinin radyolojik, klinik ve cerrahi değerlendirmeleri yapılmıştır. Bu amaçla 1016 hastada toplam 1479 dişte işlem öncesi, sırası ve sonrası bulgular incelenerek radyografiler üzerinden yapılan gömülü alt yirmi yaş dişi sınıflamalarının cerrahi komplikasyonlarla olan ilişkisi araştırılmıştır.

Gereç-Yöntem: Gömülü dişlerin mandibuladaki konumuna ve komşu dişlerle ilişkisine göre sınıflandırmaları yapılmış, çevre dokularda neden oldukları patolojiler ve çekim sonrası komplikasyonları kaydedilmiştir. Ayrıca dişlerin cinsiyetlere göre dağılımı, çekim endikasyonları ve gömülü dereceleri saptanmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulguların literatür bulgularıyla tartışıldığı çalışmamızın sonuçları gömülü alt yirmi yaş dişinin çevre dokularda çeşitli patolojilere neden olabileceğini, ayrıca operasyon sırasında ve sonrasında çeşitli komplikasyonların ortaya çıkabileceğini ancak bu komplikasyonların yerinde ve gerekli girişimlerle giderebileceğini göstermektedir.

Sonuç: Gömülü alt yirmi yaş dişlerin sınıflandırılması; komplikasyonları azaltmak için yol gösterici olmakla birlikte cerrahin bilgi ve tecrübesi en önemli faktörlerdir.

Retrospective evaluation of impacted lower third molars' radiographic imagines in terms of and surgical practise

Anıl Seçkin, Erkan Erkmen

Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara

Objective: In this study, clinical, radiological and surgical evaluation of impacted lower third molars which were planned to extract was performed. For this reason, preoperative and postoperative results of 1479 teeth of 1012 patients were analyzed.

Materials-Methods: The impacted teeth have been classified according to location in the os mandible and adjacent tissue pathologies have been recorded. Additionally, distribution of the impacted teeth according to sex and the degree of impaction was detected. Nevertheless, indication for extraction of these impacted teeth and the complications occurred during and after the surgical extraction were determined.

Results: Our results, compared with the current literature showed that impacted lower third molars can not only cause various pathologies in the adjacent tissues. But also can cause complications during and after the operation. These complications can be eliminated with the

precise and necessary interventions.

Conclusion: As a result various complications of impacted mandibular third molar extraction may occur, surgeon should have enough knowledge and experience about it.

[SS-38]

Rat Kalvaryl Kemik Defektlerinde Strontium Ranelatın Kemik Rejenerasyonundaki Etkinliğinin Araştırılması

Muhammet Fatih Özüpek¹, Ümit Yolcu¹, Mehmet Gül², Mustafa Sinan Kaynak³, Yeşim Aktaş⁴, Sevil Kahraman⁵

¹Inönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

²Inönü Üniversitesi, Tıp fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Malatya

³Inönü Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı, Malatya

⁴Erciyes Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı, Kayseri

⁵Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız,Diş,Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Strontium ranelat hem anabolik ve hem de antikatabolik etkili bir ilaçtır. Bu çalışmada, ağızdan alınan ve kontrollü salım ilaç taşıma sistemleri içine yerleştirilen strontium ranelatın yeni kemik oluşumundaki etkinliğini araştırmayı amaçladık.

Gereç-Yöntem: Çalışmada, 32 adet wistar albino rat kullanıldı. Hayvanlar 4 gruba ayrıldı. Her hayvanın kafatasına sağ tarafta 5mm çapında defekt açıldı. Birinci ve 2. gruptaki defektler boş bırakıldı. 3. gruptaki defektlere strontium ranelat yüklenen polilaktik-ko -glikolik asit (PLGA) partikülleri, 4. gruptaki defektlere boş PLGA partikülleri konuldu. 2. gruptaki hayvanlar orogastrik yolla günlük 625mg/kg strontium ranelat (Protelos 2g, Servier) ile beslendi. Bütün hayvanlar 2. ayın sonunda sakrifiye edildi.

Bulgular: Numuneler histolojik ve histomorfometrik olarak değerlendirildi. Histomorfometrik analiz sonucunda, yeni kemik oluşumunda, 3. grupta diğer gruplara oranla istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. (p<0.05). İlk gruptaki yeni kemik oranı 2. ve 4. gruptan anlamlı şekilde düşük bulunmuştur. (p<0.05). 2. ve 4. gruplar arasında fark bulunmamıştır. (p>0.05).

Sonuç: Sonuç olarak strontium ranelatın yeni kemik oluşumunu artırdığı görülmüştür. Strontium ranelatın kontrollü salım ilaç taşıma sistemleri içine yerleştirilen formu, ağızdan alınan formuna kıyasla daha iyi sonuç vermiştir.

Investigation of Effectiveness on Bone Regeneration of Strontium Ranelate in Rat Calvarial Bone Defect

Muhammet Fatih Özüpek¹, Ümit Yolcu¹, Mehmet Gül², Mustafa Sinan Kaynak³, Yeşim Aktaş⁴, Sevil Kahraman⁵

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Inonu University, Malatya, Turkey

²Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Inonu University, Malatya, Turkey

³Department of Pharmaceutical Technology, Faculty of Pharmacy, Inonu University, Malatya, Turkey

⁴Department of Pharmaceutical Technology, Faculty of Pharmacy, Erciyes University, Kayseri, Turkey

⁵Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: Strontium ranelate is a drug that have anabolic and anticatabolic effect. The aim of this study was to evaluate the effect of strontium ranelate that received orally and loaded in controlled release drug delivery system on new bone formation.

Materials-Methods: In our study, 32 Wistar albino rats were used and divided into 4 groups. A 5mm diameter unilateral (right side) bone defect was created in the skulls of each animal. In the first and second groups, no material was used in the defects. In third group, the defects were filled with Poly Lactic-co-Glycolic Acid (PLGA) material that loaded with strontium ranelate. In fourth group, the defects were filled only PLGA material. The rats in the second group were fed with daily 625 mg-kg strontium ranelate (Protelos 2g-Servier) via orogastric. All animals were sacrificed at the end second month.

Results: The histologic and histomorphometric examination of samples were made for evaluate to new bone growing. On the histomorphometric examination, there was statistically significant difference in between third group and others group (p<0.05). New bone area reduced significantly in first group than second and fourth groups (p<0.05). There was no difference between second and fourth group (p>0.05).

Conclusion: In conclusion, Strontium ranelate increases new bone formation. Additionally, these results suggest that strontium ranelate that loaded in Controlled-release drug delivery system increases new bone formation than strontium ranelate received orally.

[SS-39]

Transvers Maksiller Genişletme için Özgün Bir Konservatif Operasyon Tekniği ve Sonuçları

Ertan Yalçın¹, Ümit Ertas¹, Ali Kiki²

¹Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum, Türkiye.

²Ortodonti Anabilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum, Türkiye.

Cerrahi destekli hızlı maksiller genişletme prosedürü, iskeletsel gelişimi olgunlaşmış ve olgunlaşmamış olup ortodontik tedavinin etkisiz olduğu hastalarda transvers maksiller genişlemeye imkan verdiği için birçok vakada son derece kullanışlı bir teknik olarak görülmektedir. SARME ilk olarak 1959'da Kole tarafından tanımlanmış olup, sonrasında birçok modifikasyon geçirmiştir. Ancak, cerrahi teknik konusunda literatürde bir konsensüs yoktur.

Bu gözlemsel çalışma, transvers maksiller genişletme için uyguladığımız özgün bir konservatif operasyon tekniği ve bu konuda ki deneyimlerimizi göstermektedir.

Çalışma protokolüne 16 hasta dahil edildi. Elde edilen sonuçlar memnuniyet vericiydi ve arzu edilen miktar transvers iskeletsel düzeltme elde edilmişti.

Outcomes of a Novel Conservative Operation Technique for Transverse Maxillary Expansion

Ertan Yalçın¹, Ümit Ertaş¹, Ali Kiki²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY.

²Department of Orthodontics, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY.

Surgically assisted rapid maxillary expansion (SARME) procedure seems to be particularly useful in such cases, because it enables transverse maxillary expansion in patients with a mature skeleton or in immature patients where orthodontic treatment has been ineffective. SARME was described for the first time by Kole in 1959, and has undergone many modifications since then. However, there is no consensus in the searched literature regarding the surgical technique.

This observational study is demonstrating our experience with a novel conservative operation technique for transverse maxillary expansion. Sixteen patients completed the study protocol. The results obtained were satisfactory and the desired amount of transverse skeletal correction was achieved.

[SS-40] Düşük Doz Lazer Tedavisi ile Ozon Tedavisi Kombinasyonlarının Sutural Yeni Kemik Oluşumuna Etkisi: Histomorfometrik Çalışma

Muhammed İsa Kara¹, Muharrem Şerif Erdoğan², İhsan Sami Güvenç³, Emrullah Özen¹, Fatih Günhan¹, Selin Ursavaş⁴

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir

³Uşak Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Uşak

⁴Sanko Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç:

Bu çalışmadaki amacımız, Düşük Doz Lazer Tedavisi ile Ozon tedavisi kombinasyonu etkinliğini değerlendirmektir.

Materyal ve Metod

Wistar türü 24 adet albino ratlar rastgele her gruba 6 (n=6) denek olacak şekilde 4 gruba ayrılmıştır. Grup (1) kontrol, grup 2 Düşük Doz Lazer Tedavisi, grup 3 Ozon Tedavisi, grup 4 Ozon+ Düşük Doz Lazer Tedavisi kombinasyonu olarak belirlenmiştir. Ekspansiyon cihazı maksiler kesici dişler arasına yerleştirilmiştir. 5 günlük genişletme ve 12 günlük konsolidasyon periodundan sonra tüm ratlar sakrifiye edilmiştir. Düşük Doz Lazer Tedavisi 2. ve 4. Gruplara 0.3 W'lık güç, 16 J/cm² yoğunlukta gün aşırı uygulanmıştır. Bu işlem ilk genişletme periyodundan sakrifikasyona kadar devam etmiştir. Yeni kemik oluşumu ve osteokalsin analizi için histomorfometrik değerlendirmeler yapılmıştır.

Bulgular

Yeni kemik alanı oluşumunun (DDL+O) grubunda DDLT (p<0.05), O (p<0.05) ve kontrol gruplarına (p<0.01) göre daha fazla bir artış gösterdiği görülmüştür. DDLT ve Ozon gruplarında kontrol grubuna göre daha fazla kemik oluşumu tespit edilmiştir. DDLT ve Ozon grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuç

Elde edilen bulgulara dayanarak Düşük Doz Lazer Tedavisi ve Ozon tedavisi kombinasyonunun genişletilen suturlar arasındaki kemik oluşumunu artırarak RME işleminde sonra görülen relapsı engelleyebildiği sonucuna varılmıştır.

The Effect of Low Level Laser Therapy and Ozon Therapy on sutural bone regeneration: A Histomorphometric Study

Muhammed İsa Kara¹, Muharrem Şerif Erdoğan², İhsan Sami Güvenç³, Emrullah Özen¹, Fatih Günhan¹, Selin Ursavaş⁴

¹İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

²İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

³Uşak University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Uşak

⁴Sanko University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Gaziantep

Objective: The goal of the study was to examine the effects of the combination of low-level laser therapy (LLLT) and ozone therapy.

Materials-Methods: Male Wistar albino rats (n=24) were randomly separated into four groups of six rats each: (1) control, (C), (2) Low Level Laser Therapy, (LLLT), (3) Ozone therapy (O), LLLT combined with ozone therapy (O+LLLT). Expansion appliances were affixed to the maxillary incisors. After a 5-day expansion and 12-day consolidation period all rats were sacrificed. The therapeutic laser was performed on 2. and 4. groups and was used with a power of 0.3 W and an energy density of 16 J/cm²/point, every other day, started first expansion period until rats sacrificed. Histomorphometric examination was conducted in order to analyze new bone formation and osteocalcin.

Results: New bone area increased significantly more in LLLT+O groups than in the LLLT ($p<0.05$), O ($p<0.05$), and control groups ($p<0.01$). LLLT and O groups also showed superior bone regeneration compared to the control groups. No statistically significant difference was found between LLLT and O groups.

Conclusion: The results show that combined LLLT + O treatment may increase new bone regeneration on expanded suture area while minimize the risk of the relapse after RME procedure.

[SS-41] Rapid Maksiller Ekspansiyon Prosedüründe Bor Ve Dental Pulpa Kaynaklı Mezenkimal Kök Hücre Kombinasyonunun Yeni Kemik Oluşumu Üzerine Etkileri

Muhammed İsa Kara¹, Muharrem Şerif Erdoğan², Hakan Darıcı³, Emrullah Özen¹, Seyfi Kelebek¹

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, İzmir

³Sanko Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç:
Çalışmanın amacı ratlarda palatal sutura ekspansiyonunda sistemik bor ve pulpa kaynaklı mezenkimal kök hücrelerin kombine uygulamalarının yeni oluşan kemik üzerine etkilerinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem:

24 erkek Wistar albino rat her bir grupta altı denek olacak şekilde rastgele dört gruba ayrıldı. Gruplar Kontrol (K), Sistemik Bor (B), Pulpa Kaynaklı Mezenkimal Kök Hücre (pMKH), ve sistemik Bor + pMKH (B+pMKH) olacak şekilde tasarlandı. Bor ve B+pMKH gruplarında 3 mg/kg Bor sistemik olarak oro-gastrik yol ile ekspansiyon esnasında ve retansiyon periyodu süresince uygulanmıştır. pMKH ve pMKH+B gruplarında $1 \times 10^3 \times 10^2$ pulpa kaynaklı mezenkimal kök hücre lokal olarak midpalatal sutura bölgesine enjekte edildi. Midpalatal suturada genişletme yapabilmek için ekspansiyon cihazları kullanıldı. 5 günlük ekspansiyon ve 10 günlük konsolidasyon döneminden sonra ratlar sakrifiye edildi. Yeni oluşan kemiğin niceliğini ve niteliğini değerlendirmek için histomorfometrik ve immünohistokimyasal analizler yapıldı.

Bulgular:

Gruplar arasında yeni oluşan kemik doku değerlendirildiğinde, B+pMKH grubunun diğer gruplar ile kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görüldü (B, $P<0.05$; pMKH, $P<0.05$ ve kontrol $P<0.01$). Aynı zamanda kontrol grubu ile kıyaslandığında Bor ve pMKH gruplarında da kemik oluşumunun istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde arttığı ($P<0.05$) gözlemlendi. Ancak pMKH ve Bor grupları arasındaki farklılığın ise istatistiksel olarak anlamlı olmadığı gözlemlendi ($P>0.05$).

Sonuç:
Sistemik Bor ve pulpa kaynaklı mezenkimal kök hücrelerin kombine kullanılması genişletilen sutura bölgesindeki osteoblastik aktiviteyi artırabilir ve dolayısı ile rapid maksiller ekspansiyondan (RME) sonra görülen nükslerin en aza indirilmesini sağlayabilir.

Combined effects of boric acid and dental pulp mesenchymal stem cells on new bone regeneration in the rapid maxillary expansion procedure

Muhammed İsa Kara¹, Muharrem Şerif Erdoğan², Hakan Darıcı³, Emrullah Özen¹, Seyfi Kelebek¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, İzmir, Turkey

²Department of Orthodontia, İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, İzmir, Turkey

³Department of Histology and Embryology, Sanko University Faculty of Medicine, Gaziantep, Turkey

Objective:

The aim of the study was to assess the influence of combine use of systemically administered boric acid (BA) and pulp derived mesenchymal stem cells (MSCs) on expanded sutures in rats.

Materials-Methods:

Twenty-four male Wistar rats were used. The animals were randomly separated into four groups of six rats each: Control (C), Systemic BA (BA), Pulp derived MSCs, (pMSC), Systemic BA and pMSCs, (BA+pMSC). In BA and BA+pMSC groups, 3 mg/kg BA was systemically administered via oro-gastric way during expansion and retention periods. In pMSC and BA+pMSC groups, $1 \times 10^3 \times 10^2$ pMSC's were injected locally into the midpalatal suture area of all the pMSC and BA+pMSC groups. In order to create expansion on the midpalatal area, expansion appliances were used. After 5-days expansion period and 10-days consolidation, rats were sacrificed. Histomorphometric and immunohistochemistry examination was performed to determine the volume and area of new bone.

Results:

When the groups were assessed for new bone tissues, substantial differences were seen among the BA+MSCs group compared to other groups (BA, $p<0.05$, pMSCs, $p<0.05$ and control $p<0.01$). The results also demonstrated that there was an increase in bone regeneration in the BA and pMSCs groups that was significantly greater than in the control ($p<0.05$) groups. No statistically significant difference was found between pMSCs and BA groups ($p>0.05$).

Conclusion:

Combine use of systemically administered boric acid (BA) and pulp derived mesenchymal stem cells (pMSCs) may accelerate osteoblastic activity in expanded suture area and may also minimize post expansion relapse after RME.

[SS-42]

Kısa İmplantlar Kemik Ogmentasyonlarına Alternatif Olabilir mi?

Bilge Duymaz, Ozen Onur

Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Dental implant uygulamalarında, dişsiz bölgede bulunan kemiğin kalitesi ve kantitesi, implantın erken dönem osseointegrasyonunda ve ileri dönem prognozunda hayati önem taşır. Kemiğin yetersiz olduğu olgularda implant tedavisi öncesi gerekli kemik hacminin kazanılması amacıyla sinüs tabanı yükseltme, burun tabanı yükseltme, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, otojen blok kemik greftleri ile ogmentasyon, distraksiyon osteogenez, split osteotomi ve inferior alveolar sinir lateralizasyonu gibi yöntemler kullanılır. Hasta konforunun olumsuz etkilendiği bu işlemlerde tedavi süresinin uzaması, maliyetin artmasının yanı sıra yönetimi güç ciddi komplikasyonlar meydana gelebilir, vital yapılarda kalıcı hasar gelişebilir. Hastanın yaşı, sistemik ve sosyokültürel durumu operasyonlara her zaman uygun olmayabilir. Bu tür olgularda kısa implantlar günümüzde olası komplikasyonları en aza indirmek ve post operatif hasta konforunu artırmak için tercih edilen minimal invaziv yöntemdir. Standart yapıda üretilmiş, < 10mm implantlar kısaltılmış implant olarak tanımlanırken, rezorbe kretilerde yeterli stabilite ve dayanıklılığı sağlamak amacıyla özel olarak tasarlanmış, boyları 4-6 mm arasında değişen implantlar ise kısa implantlar olarak adlandırılmaktadır. Kısa implantlarda implantın kemik ile temas eden yüzeyinin azalması bir dezavantaj gibi görünse de kısa implantların farklı şekilde dizaynı ve geliştirilmiş yüzey özellikleri sayesinde bu olumsuzluk giderilmiştir. Sonuç olarak, kısa implantlar ile planlanan protetik rehabilitasyonun başarısı kısa implantların dizaynının yanı sıra hastanın bu tedaviye uygunluğunun doğru değerlendirilmesinden ve tedavi protokolünün doğru oluşturulmasından etkilenmektedir. Kemik ogmentasyonlarının başarısızlığının çok daha ağır sonuçlar doğurabileceği unutulmamalıdır.

May short implants be an alternative treatment to bone augmentation?

Bilge Duymaz, Ozen Onur

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

High quality bone in edentulous areas plays a vital role in early osseointegration and long term prognosis in dental implant treatment. Owing to bone resorption, the residual ridge is often inadequate for ideal implant placement. Several techniques, such as guided bone regeneration (GBR), block grafts, sinus augmentation and distraction osteogenesis have been proposed to augment the deficient residual ridge before or simultaneously with implant placement. These bone augmentation techniques extend the period and cost of treatment and decrease the comfort of patients. Serious complications can occur and it is hard to manage these complications. These can damage vital structures. The age, systemic condition and socio-cultural status of the patients may not be suitable for operations. Such risks lead physicians to different searches. Short implant application is a minimal invasive treatment to decrease complications and increase the post operatif comfort of patients. < 10mm implants produced with standard structure are named as shortened implants. Implants at lengths between 4-6mm which have enough stability and strength at resorbed alveolar crests are named short implants. The special design and enhanced surface properties of short implants eliminates the disadvantage that can be caused by diminished contact surface with the bone. In addition to the short implant design, the patients true assessment affects the success of prosthetic rehabilitation. It should not be forgotten that failure at bone augmentation may result in undesirable situations.

[SS-43]

Maksillofasiyal bölgenin kistleri; klinik, radyografik analizleri ve tedavisi

Cevat Tuğrul Turgut, Alen Palancıoğlu, Mehmet Yaltırık

Istanbul Üniversitesi diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Çeşitli vakaların tedavisinin paylaşımı

Olgu: Maksillofasiyal bölgede görülen geniş radyolüsent kistik lezyonlar

Sonuç: Oral ve Maksillofasiyal cerrahlar olarak geniş spektrumu içeren hasta profilleri ile karşılaşmaktayız. Yaptığımız operasyonlar gömülü diş çekimi, kist-tümör enükleasyonu, patolojik lezyon eksizyonu, periapikal ve protetik sert/yumuşak doku rejenerasyonu/düzeltilimi, kırık stabilizasyonu gibi cerrahi işlemler ve mevcut enfeksiyonların kontrol altına alınmasıdır.

Bu sözlü sunum sizlere İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda karşılaştığımız ve çözüme kavuşturduğumuz bazı vakaları gösterecektir.

Cysts of maxillofacial region; clinical, radiographic analysis and treatment

Cevat Tuğrul Turgut, Alen Palancıoğlu, Mehmet Yaltırık

Istanbul

Objective: The sharing of treatment of some cases

Case: The large radiolucent cystic lesions that shown in maxillofacial region

Conclusion: As oral ve maxillofacial surgeon we experience highly large spectrum of patients. In cases we perform some surgical operations like submerged/impacted tooth extractions, cyst-tumor enucleations, excise pathologic lesions, periapical, preprosthetic and oral hard/soft tissue management, stabilize fractures and taking controll of infections.

This oral presentation shows you that some cases we come along and solve in Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[SS-44]

Maksillada Osteosarkom: Teşhis ve Tedavi

Şenol Çomoğlu¹, Sait Sönmez¹, Servet Akyıldız², Sırmahan Çakarer², İbrahim Doğan³, Azize Demir³, Kemal Değer¹, Cengizhan Keskin²

¹Istanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Osteosarkom, neoplastik hücrelerin osteoid doku veya kemik dokusu ürettikleri primer malign bir tümördür. Baş ve boyun bölgelerinde nadir görülür. Ağrılı veya ağrısız şişlik ve ilgili bölgede diş kaybı semptomları arasındadır. Yapılan bazı çalışmalarda çene osteosarkomlarının prognozu çene dışı osteosarkomlara göre daha iyidir. Bu sunumda mesane kanseri hikayesi olan 67 yaşında erkek hasta değerlendirilmiştir. Hasta protez uyumunun bozulması, sol damakta şişlik ve yüzün sol tarafında ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Biyopsi yapıldı ve osteosarkom tanısı konuldu. Hastaya genel anestezi altında orbita alt kenarına kadar uzanan hemimaksillektomi yapıldı. Geçici obtüratör protez sağlam maksillaya fikse edildi. Kalıcı obtüratör protez için sağ üst çeneye 3 adet implant uygulandı. Olgunun tanı ve tedavi yöntemleri mevcut literatürler dahilinde değerlendirilmiştir.

Osteosarcoma of The Maxilla: Diagnosis and Treatment

Şenol Çomoğlu¹, Sait Sönmez¹, Servet Akyıldız², Sırmahan Çakarer², İbrahim Doğan³, Azize Demir³, Kemal Değer¹, Cengizhan Keskin²

¹Istanbul University, Faculty of Medicine, Department of Ear Nose and Throat, Istanbul

²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

³Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul

Osteosarcoma is a primary malignant tumour of the bone in which the neoplastic cells produce osteoid or bone. They are rare in head and neck sites. The Symptoms include swelling with or without pain and loosening of the teeth. Some studies have shown that patients with osteosarcoma of the jaws had a better survival than those with extragnathic osteosarcomas. In our case 67 years old male with a history of urinary bladder cancer was presented. The patient complaints were fitting problem associated with his maxillary total prosthesis, swelling on the left palatal site and pain on left side of the face. The biopsy was performed and osteosarcoma of the jaw was diagnosed. Under general anesthesia an hemimaxillectomy was performed through the orbital rim. During the operation, temporary obturator was fixed to the intact side of the maxilla by using miniscrews. For the adaptation of the permanent obturator prosthesis, three dental implants were performed at the right side of the maxilla 3 months after surgery. The diagnosis and the management methods was evaluated within the current literature.

[SS-45]

Mandibular Eozonofilik Granuloma

Ulviyya Mammadova, Sevil Kahraman, Ertan Delilbaşı, Elmir Seyidli

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Amaç: Langerhans hücreli histiyositozis (LHH) etiyolojisi belli olmayan sebeplerden dolayı langerhans hücrelerinin klonal çoğalmasıyla karakterize, lokalize, solit ve multiple destrüktif lezyonlar oluşturan bir hastalıktır. Eozinofilik granüloma (EG), Langerhans hücreli histiyositozis hastalık grubunun en iyi lokalize edilen formu olup, kemik tümörleri içinde % 1'den az oranı ile nadir görülen bir tümördür. Tüm EG vakalarının yaklaşık % 10-20'si mandibula tutulumludur.

Olgu: Bu vaka raporunda, mandibular korpus bölgesinde bilateral radyolusent lezyon görülen, insizyonel biyopsi ile EG histopatolojik tanısı konulan ve genel anestezi altında ekstraoral opere edilen 30 yaşında bir erkek hasta sunulmuştur.

Sonuç: Hastalık, multifokal tutulumlar açısından araştırılmalı ve seyrek de olsa rekürrens riski nedeniyle olguların klinik ve radyolojik takipleri yapılmalıdır.

Eosinophilic granuloma of the mandible

Ulviyya Mammadova, Sevil Kahraman, Ertan Delilbaşı, Elmir Seyidli

Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial surgery department Ankara

Objective: Langerhans cell histiocytosis (LCH), which is granulomatous disease of unknown etiology, is characterized by the idiopathic proliferation clonal Langerhans cells, resulting in localized, solitary or multiple destructive lesions. Eosinophilic granuloma(EG) is a local and one of the rarest bone tumors representing less than 1% of them. Nearly 10% to 20% of all cases of eosinophilic granuloma occur in the

jaws.

Case: We report the case of bilateral solitary EG involving mandibular corpus in a 30 -year-old male patient. The following incisional biopsy and histopathological result, patient was operated under general anesthesia with extraoral approach.

Conclusion: Although most cases of oral Langerhans cell histiocytosis are localized, systemic involvement must also be considered and dental professionals have an important role in early detection of the disease.

[SS-46]

Maksiller Defekte Neden Olan Oral Malign Neoplazmlara Multidisipliner Yaklaşımımız

Mehmet Kemal Tümer¹, Nihat Akbulut¹, Ahmet Eyibilen², Levent Gürbüzler², Yeliz Hayran³

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak-Burun-Boğaz Anabilim Dalı, Tokat

³Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç

Oral kavite kanserleri dünya genelinde rastlanan önemli sağlık problemleridir ve görülme sıklığı gün geçtikçe artmaktadır. Biz de oral bölge kanseri nedeniyle yapılan maksillektomi ve oluşan defekt için ameliyat esnasında protetik stent hazırladığımız iki vakayı sunacağız.

Olgu 1

Sağ maksiller kemik bölgesinde şişlik şikayeti olan 78 yaşında erkek hastaya, yapılan biyopsi sonucu skuamoz hücreli karsinom teşhisi konuldu. Testere yardımıyla sağ total ve sol parsiyel maksillektomi ile birlikte tutulum gösteren cilt, yumuşak damağın bir kısmı ve lateral rinotomi ile burun kanadı spesmene katılarak intraoral ve ekstraoral yaklaşımla lezyon total çıkarıldı. Göz altına miniplak yardımıyla tutturulan titanyum mesh ile destek sağlandı. Çıkarılmış olan cilt dokusu nedeniyle oluşan defekt pediküllü alın flebi ile kapatıldı. Hazırlanan immediate stent ağız içinden sino-oral boşluğa yerleştirildi. Stent solda üst damağa 2 adet vidayla ve diğer dört ayrı noktada sütürlerle tesbitlendi.

Olgu 2

77 yaşında kadın hasta sağ sert damak bölgesinde meydana gelen şişlik şikayetiyle kliniğe başvurdu. Muayenede sağ sert damak-yumuşak damak birleşim hattına 1 cm uzaklıkta 2x2 kitle izlendi. Yapılan insizyonel biyopsi adenoid kistik karsinoma olarak sonuçlandı. Hastaya intraoral yolla ile sağ parsiyel maksillektomi yapıldı. Hazırlanan immediate stent ayrı ayrı noktalarda sütürlerle üst çeneye tesbitlendi.

Sonuç

Ağız içi şüpheli bütün vakalardan biyopsi alınmalıdır. Cilt tutulumu gösteren lezyonlarda pediküllü alın flebi ile rekonstrüksiyon başarılı estetik kazanımlar sağlamaktadır. Malign neoplazmlar nedeniyle maksillektomi yapılan hastaların çiğneme, yutma ve konuşma rehabilitasyonları hazırlanan bir obturatorle sağlanabilmektedir.

A Multidisciplinary Approach To Oral Malign Neoplasms Causing Maxillary Defect

Mehmet Kemal Tümer¹, Nihat Akbulut¹, Ahmet Eyibilen², Levent Gürbüzler², Yeliz Hayran³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gaziosmanpaşa University, Tokat

²Department of Otorhinolaryngology, School of Medicine, Gaziosmanpaşa University, Tokat

³Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Gaziosmanpaşa University, Tokat

Objective

Oral cavity cancers are an important health problem all over the world and they get more common by an increasing incidence. In the study, two cases for which during operations we prepared prosthetic stents for maxillectomy applied owing to oral cancer and resulting defect were examined.

Case 1

78-year-old male patient was diagnosed with squamous cells carcinoma who complained about a swelling on right maxillary bone. Right total and left partial maxillectomy was performed. Involved skin, some parts of soft palate and nasal cavity was added into the specimen. It was supported by attaching a titanium mesh under-eye with miniplate. The defect of skin tissue was repaired with pedicled forehead flap. The stent was fixed with 2 screws to left alveolus and utilizing four sutures to right residual soft tissue.

Case 2

A 77-year-old female patient applied to the clinic with the complaint of swelling on right hard palate. In the examination, a mass with 1 cm distance to the right hard palate- soft palate combination line was observed. The incisional biopsy was resulted as adenoid cystic carcinoma. Right partial maxillectomy was performed to the patient. The immediate stent were fixed at maxilla by utilizing sutures at different points.

Conclusion

For all suspicious oral cases, biopsy should be performed. Reconstruction with pedicled forehead flap provides successful aesthetic results. Chewing, swallowing and speaking rehabilitations of patients whom maxillectomy was applied owing to malignant neoplasms may be supported by an obturator.

[SS-47]

Class III MRONJ vakalarının PRF ve LPT ile kombine tedavisi

Firdevs Şenel, Çiğdem Köşe

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi AD, Rize

Amaç:
İlaça bağlı çenelerde görülen osteonekroz (MRONJ) iyi tanımlanan fakat süreç yönetimi zor olan bir patolojik durumdur. Trombositten zengin fibrin(PRF); içerdiği büyüme faktörleri ve osteoindüktif proteinleri sayesinde kemik yapımının hızlandırılması ve artırılmasında majör rol oynamaktadır. Diğer yandan, lazer fototerapi uygulaması(LPT); enflamasyon, pro-enflamatuvar sitokinlerin salınımı ve angiogenez de dahil olmak üzere birçok biyolojik prosesleri modüle etmektedir.

Olgu:
Bu çalışmada Class III MRONJ tanısı konulan iki hastaya PRF ve LPT tedavi protokollerinin ayrıntılı uygulanması amaçlandı.

Sonuç:
Çalışmada elde edilen sonuçlar ve karşılaştırılmalı olarak mevcut MRONJ tedavi protokolleri tartışıldı.

Treatment of Class III medication-related osteonecrosis of the jaw(MRONJ) patients by combined platelet rich fibrin(PRF) and laser phototherapy(LPT)

Firdevs Şenel, Çiğdem Köşe
RTEU Faculty of Dentistry, Department of OMFS, Rize

Objective:

Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is a well-recognized pathologic entity that is challenging and difficult to manage. Platelet-rich fibrin(PRF) is a concentrate of growth factors and osteoconductive proteins, which can play a major role in bone biology by accelerating and enhancing bone repair and regeneration. On the other hand, laser phototherapy(LPT) is a therapeutic resource capable of modulating various biological processes, including inflammation, secretion of pro- and anti-inflammatory cytokines, and angiogenesis.

Case:

The aim of this presentation is to present two patients with a diagnosis of class III medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) and their treatment protocol with PRF and LPT in detail.

Conclusion:

Results and comparison of the technique with mronj treatment guidelines also discussed.

[SS-48]

Maksillofasiyal Bölge Rekonstrüksiyonunda Kullanılan Poröz Polietilen İmplantlar: Sonuçları ve Komplikasyonları

Sükran Tüfekçioğlu, Gamze Şenol Güven, Sina Uçkan
İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dentofasiyal deformite tanısıyla opere edilen ve ideal estetiğin sağlanması için poröz polietilen (Medpor) implantlar kullanılan vakaların endikasyon ve postoperatif komplikasyonlar açısından değerlendirilmesidir.

Olgu: Dentofasiyal deformite nedeni ile opere edilen ve ideal estetiğin sağlanması amacıyla 5 hastada (3 kadın 2 erkek) 7 medpor implant kullanıldı. Preoperatif dönemde tedavi planlaması amacıyla bütün hastalardan standart fotoğraflar, panoramik, sefalometrik ve posterior-anterior radyografi; postoperatif dönemde ise sadece panoramik radyografi alındı.

Sonuç: Tedavi sonrası erken dönemde hastalarda kanama, enfeksiyon, operasyon bölgesinde açılma gibi herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Ancak 1 hastada cerrahiden 5 ay sonra, operasyon bölgesinde tek taraflı pü akışıyla birlikte yumuşak dokuda açılma gözlendi. Hastaların postoperatif 1 yıllık takiplerinde yüz estetiğinden memnun oldukları kaydedildi.

Porous Polyethylene Implants in Maxillofacial Region Reconstruction: Outcomes and Complications

Sükran Tüfekçioğlu, Gamze Şenol Güven, Sina Uçkan
İstanbul Medipol University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective: The aim of this study was to assess the indications, outcomes and complications of patients treated with porous polyethylene (Medpor) for correcting dentofacial deformities.

Case: Five patients (3 women and 2 men) who were operated due to the dentofacial deformity were evaluated. Seven Medpor implants were used to ensure optimal aesthetic. Standard photographss, panoramic, cephalometric, and posterior-anterior radiographies from all patients were taken for treatment planning in the preoperative period; In the postoperative period only panoramic radiographs were taken.

Conclusion: After the surgery any complications such as bleeding, infection, wound dehiscence were not seen. However, 5 months following the surgery in one patient dehiscence and infection of the soft tissue occurred. 1-year postoperative follow-up of the patients revealed that they all were satisfied with the aesthetic their of face.

[SS-49]

Oro-antral Bağlantı ve Fistüllerin Tedavi Yöntemleri: Geleneksel ve Güncel Yaklaşımlar

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Hasan Can Akgün
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Oroantral bağlantı (OAB) ağız boşluğu ve maksiller antrum arasında çeşitli nedenlerle meydana gelen anormal bağlantı veya geçiş olarak tanımlanır. OAB diş çekiminden hemen sonra meydana gelen taze sinüs perforasyonlarını ifade ederken, Oroantral fistül (OAF) kendi kendine iyileşmemiş uzun süreli, kronik oroantral bağlantıları ifade eder. OAB'nin en önemli etiyolojik faktörü üst çene posterior dişlerin çekimidir. Yine bu bölgeye yakın dentoalveolar infeksiyonlar, odontojenik kistler, benign veya malign tümörler ve cerrahi tedavileri, sinüs lifting prosedürleri ve implant uygulamaları diğer etyolojik faktörler olarak sıralanabilir. OAB ve OAF tedavisinde birbirine benzer cerrahi yöntemler tercih edilmektedir. Geleneksel olarak en çok flep yöntemleri tercih edilse de günümüzde çok sayıda yeni yöntemlerde denenmekte ve başarılarıyla ilgili sonuçlar yayımlanmaktadır. Bu bildirinin konusu OAB ve OAF tedavisinde kullanılan geleneksel ve güncel yöntemlerin literatür ışığında sunulmasıdır.

Treatment of the Oro-antral Communications and Oro-antral Fistulas: Conventional and Current Approaches

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Hasan Can Akgün

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Oro-antral communication (OAC) is defined as an abnormal connection between the oral cavity and the maxillary antrum which occurs as a consequence of various reasons. OAC describes the fresh sinus perforation occurred immediately after tooth extraction, while oroantral fistula (OAF) refers the chronic oro-antral connection which characterized by fistulas. The most important etiological factor of OAC is extraction of maxillary posterior teeth. However, dentoalveolar infections adjacent to maksillary antrum, odontogenic cysts, benign or malignant tumors and their surgical treatments, sinus lifting procedures and implant applications can be considered as other etiological factors of OAC. In the treatment of OAC and OAF similar surgical procedures are preferred. Although, conventionally the flap operation is the most preferred method, satisfactory results of a large number of new methods have been published nowadays. This review aimed to present the conventional and current treatment methods of oroantral connection and oroantral fistula with the review of literature.

[SS-50]

Temporomandibular Eklem Ankilozu Cerrahisi Sonrası Erken Dönem Fizik Tedavi: Multidisipliner Yaklaşım

Murat Ulu¹, Nükhet Kütük², Özgür Gözlüklü¹, Derya Özer Kaya³, Hilal Öztürk Gözlüklü⁴, Hüseyin Akçay¹, Alper Alkan²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalı, İzmir

²Erciyes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalı, Kayseri

³İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İzmir

⁴Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Giriş

Temporomandibular eklem post-travmatik ankilozu; çocukluk ve adolesan çağda geçirilen çene travması sonucu disk gelişiminin etkilenmesine bağlı ortaya çıkan bir patolojidir. Tedavisi; genellikle cerrahi olmakla birlikte, ameliyat sonrası erken dönemde yoğun fizyoterapi gerekmektedir. Bu olgu sunumunda temporomandibular eklemde meydana gelen ankilozun cerrahi tedavisi ve sonrasında fizyoterapist eşliğinde yapılan fizyoterapi uygulamaları anlatılacaktır.

Vaka Raporu

15 yaşında erkek hasta İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına ağız açıklığında kısıtlılık şikayeti ile başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde; 8 yaşında maksillofasiyal travmaya maruz kaldığı ve ağız açıklığının o günden sonra giderek azaldığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik muayenede ağız açıklığı 21 mm olarak tespit edildi. Yapılan CBCT ve MRI incelemelerinde sağ temporomandibular eklemde ankilotik kitle varlığı tespit edildi ve diskin tamamen dejenere olduğu gözlemlendi. Hastaya genel anestezi altında; sağ tme deki ankilotik kitlenin eksizyonunu takiben, bilateral koronoidektomi yapılarak operasyon sonlandırıldı. Post operatif 3. haftada ise primer yara iyileşmesi tamamlandıktan sonra fizyoterapist gözetiminde yoğun manuel terapi ve ev egzersizi programı uygulandı. Hastanın post operatif 7. Ay takibinde herhangi bir nüks gözlenmedi. Hastanın dental düzensizliklerinin giderilmesi amacıyla ortodontik tedavisine devam edilmektedir.

Sonuç

Eklem cerrahileri sonrası erken ve geç dönem fizyoterapi uygulamaları tedavinin başarısına önemli katkılar sağlamaktadır. Fizyoterapi; yumuşak dokuların, eklemi oluşturan komponentlerin eski fonksiyonlarını kazanabilmesi ve yapılan cerrahinin stabilizasyonu açısından önem arz etmektedir. Temporomandibular eklem ankilozu vakaları; cerrahi, fizik tedavi, ortodonti ve zaman zaman da protez bölümlerinin birlikte hareket etmesi ile tedavi edilebilen komplike olgulardır.

Early Stage Physical Therapy After Ankylosing Temporomandibular Joint Surgery: A Multidisciplinary Approach

Murat Ulu¹, Nükhet Kütük², Özgür Gözlüklü¹, Derya Özer Kaya³, Hilal Öztürk Gözlüklü⁴, Hüseyin Akçay¹, Alper Alkan²

¹İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

²Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

³İzmir Katip Çelebi University Health Science Faculty, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, İzmir

⁴Dokuz Eylül University, Health Science Institute

INTRODUCTION

Post-traumatic ankylosis of the temporomandibular joint, a kind of pathology, that is the result of developmental insufficiency of tmj disc depends on jaw trauma in childhood or adolescence term. Its treatment usually surgical, in addition patient need intensive physiotherapy in postoperative period. In this case report; we presented that temporomandibular joint ankylosis surgery and post-operative physical therapy

applications accompanied by physiotherapist.

CASE REPORT

15 years old male patient referred to Izmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Clinic complaint about limitation of mouth opening. Patient had got a jaw trauma history in 8 years old and after this event mouth opening was limited increasingly. In clinical examination amount of mouth opening was 21 mm. In radiological, CBCT and MRI, evaluation ankylotic mass and completely degenerative disc was determined in right temporomandibular joint. In general anesthesia, ankylotic mass was removed afterwards right and left coronoid process also. In post-operative third week, after primer wound healing was done, patient was underwent intensive manual therapy and home exercise program. End of the post-operative 7.th month there was any recurrence. Patient was consulted with orthodontic clinic for occlusal derangement.

CONCLUSION

Early term physiotherapy provide a significant contribution to the success of the treatment after temporomandibular joint surgeries. Physiotherapy is important about to win the old function of the disc components and soft tissue and also stabilization of performed surgery. Temporomandibular joint surgery cases are complicated situations which is required multidisciplinary approach include orthodontics, maxillofacial surgeon, physiotherapist sometimes prosthodontics.

[SS-51]

Posterior Maksillaya Uygulanan İliak Blok Greftin Dental İmplant İle Sabitlemesi Vaka Sunumu

İbrahim Damlar¹, Soydan Kılıç¹, Berk Turgay¹, Hüseyin Berkay Belgin²

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Hatay

²Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Hatay

Amaç:

Posterior maksiller bölgenin implant destekli protez ile rehabilitasyonu, maksiller sinüslerdeki sarkma nedeniyle bazı zorluklar içerebilir. Otojen iliak greftler, bu sorunun çözümünde en sık kullanılan blok greftleme kaynaklarından birisidir. Ancak genel anestezi gerektirmesi ve operasyon sonrası hasta bakımının zorluğu, iliak greftlemenin dezavantajlarından. Aynı zamanda, iliak greftleme sonrası implantasyon için bekleme süresi blok greftlemede cerrahların karşılaştığı önemli problemlerdendir.

Bu çalışmanın amacı, iliak blok grefti dental implantlar yardımıyla maksillaya sabitleyip, protetik restorasyona kadar olan bekleme süresini azaltmaktır

Olgu:

46 yaşındaki kadın hastada genel anestezi altında bilateral maksiller sinüs lift operasyonu yapıldı ve kullanılan otojen iliak greft dental implantlar ile sabitlendi. Rutin açık sinüs lift prosedürlerinden sonra iliak blok greftler şekillendirildi ve yerleştirildi. Blok greftin sabitlemesinde mini vida yerine sol maksillada 3, sağ maksillada 2 implant olmak üzere toplam 5 implant kullanıldı. Operasyondan 4 ay sonra implantlar protetik olarak yüklendi.

Sonuç:

Operasyon sonrası yapılan radyolojik ve klinik muayenelerde implantların beşininde osseointegre oldukları ve iyi sdtabilizasyon gösterdikleri gözlemlendi. Protetik yüklemmeden sonraki 1,3 ve 6. Aylardaki muayenelerde implantlarda herhangi bir probleme rastlanmadı.

Stabilization of Iliac Crest Graft with Simultaneous Application Of Dental Implants in the Posterior Maxilla: A case report

İbrahim Damlar¹, Soydan Kılıç¹, Berk Turgay¹, Hüseyin Berkay Belgin²

¹Mustafa Kemal University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Hatay

²Mustafa Kemal University Dentistry Faculty, Prosthetic Dentistry Department, Hatay

Objective:

The implant-supported rehabilitation of posterior-maxillary may be complicated because of pneumatization of maxillary sinuses. Iliac crest grafts are one of the most frequently used autologous bone resource. In the other hand, it requires general anesthesia and postoperative care. Also surgeons must wait after grafting procedures to applicate the implants.

The aim of this study is to shorten the loading time, by iliac bone grafting with simultaneous implantation of dental implants.

Case:

46 years-old female patient underwent simultaneous implant placement with autologous iliac graft under general anesthesia. After open sinus lift procedures on both side of maxilla, the iliac bone was shaped and placed. Instead of miniscrew fixation the grafts were fixed with 5 dental implants (2 implants in the right maxilla, 3 implants in the left maxilla). After 4 months, healing caps were placed. Osseointegration of implants were identified clinically and İmplants were loaded with fixed prosthesis.

Conclusion:

Clinical and radiological examinations were followed during postoperative period. All implants was osseointegrated and both of 5 implants were showed good stability. After prosthetic functionalization, implants were assessed 1-3-6 months and showed no radiological and clinical alterations.

Simultaneous Application Of İmplants and autologous iliac grafts could be advantageously according to open maxillary sinus elevation procedures. At the same time, the requirement of general anesthesia and postoperative care must be considered when indication period.

[SS-52]

J bone graft for the reconstruction of jaws

Mustafa Sancar Ataç, [Yeliz Kılınc](#)
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara

Anterior iliak krest, oral ve maksillofasiyal cerrahi girişimlerde kortikal ve kansellöz kemiklere ihtiyaç duyulduğunda sıklıkla kullanılan bir donör bölgedir. İliumun medial bölgesi kolay ulaşım, çok miktarda kemik alınabilmesi, yaranın primer kapatılabilmesi ve düşük morbiditeye bağlı olarak literatürde sıklıkla tercih edilen bir bölge olarak ifade edilmektedir. J kemik grefti tekniği, ortopedik cerrahide belirgin kemik kaybının eşlik ettiği post-travmatik tekrarlayan omuz instabiliteilerinin anatomik restorasyonunda tanımlanmıştır. Bu teknik iliak krestten testere ve dönen enstrümanlar ile J şeklinde bikortikal kemik grefti elde edilmesini içermektedir. J kemik grefti tekniğinin oral ve maksillofasiyal cerrahiye adapte edilmesi atrofik maksilla ve mandibulanın rekonstrüksiyonunda faydalı bir seçenektir. Bu teknik, yazarlarca atrofik alveolar kretlerin çift yönlü ogmentasyonları için tanımlanmaktadır.

Çenelerin rekonstrüksiyonunda J kemik grefti

Mustafa Sancar Ataç, [Yeliz Kılınc](#)
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

The anterior iliac crest is a commonly used donor site, when both cortical and cancellous bones are required in oral and maxillofacial surgical interventions. The medial side of the ilium is often described in the literature as a preferable site, owing to its easy accesibility, the possibility of harvesting large amounts of bone, the ability to close the wound primarily, and its low morbidity. In the field of orthopedic surgery, the J-bone graft technique has previously been described for the anatomic restoration of the bony glenoid surface in cases of post-traumatic recurrent shoulder instability with significant bone loss. The technique involves harvesting a bicortical bone graft from the iliac crest, which is shaped into the form of letter "J" using an oscillating saw and a high speed bur. Adopting the J-bone graft technique to oral and maxillofacial reconstructive surgery seems to be a useful option especially for the bony reconstruction of the atrophic maxilla and mandible. The technique is described by the authors for the bidirectional augmentation of the atrophic alveolar crests of the jaws.

[SS-53]

Maxillary Calcifying Epithelial Odontogenic Tumor

[Selim Aydın Gümüşdal](#), Sabri Cemil İşler, Abdülkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Kalsifiye epitelyal odontojen tümör (Pindborg tümörü) nadir görülen ve lokal agresif karakterli odontojen epitelyal bir neoplazmdir. Genellikle mandibula posterior bölgede görülürler. Maksiler tutulum oldukça nadir olmakla beraber bu alandaki lezyonlar daha agresif ve hızlı gelişim gösterirler. Lezyonun lokalizasyonu, gelişim hızı, anatomik yapılarla yakınlığı ve erken teşhisi gibi durumlar tedavisinde değişikliklere yol açmaktadır. Bu sunumda alveol kreti içerisinde, maksiler birinci ve ikinci molar dişlerin kökleri arasında yer alan lezyonun klinik, radyolojik, histopatolojik incelemeleri ve cerrahi operasyonu anlatılmıştır.

Maksillada Kalsifiye Epitelyal Odontojenik Tümör

[Selim Aydın Gümüşdal](#), Sabri Cemil İşler, Abdülkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem
Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Calcifying epithelial odontogenic tumor (Pindborg tumor-CEOT) is locally aggressive and rare odontogenic epithelial neoplasm. It is mostly located in the posterior mandible. Maxillary occurrence is extremely rare and this location leads the lesion to become more aggressive and rapid involving to the surrounding tissues. Treatment of the lesion has a variety of choice due to location of the lesion, rapid invasion, proximity to vital structures and early diagnosis. We present clinical, radiographic, histopathologic examinations and surgical operation of a CEOT in the alveolar process between maxillary first and second molar roots.

[SS-54]

Osteoradyonekrozun Cerrahi Tedavisinde Tetrasiklin Fluorasans Yöntemi: Bir Olgu Sunumu

[Gökay Karapınar](#), Kıvanç Bektaş Kayhan, Meral Ünür
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu olgu bildiriminde amacımız tetrasiklin fluorasans yöntemi kullanılarak osteoradyonekrozun cerrahi tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu: Osteoradyonekroz (ORN) tanısı histopatolojiden çok primer olarak hastanın medikal hikayesi ile konulmaktadır. ORN toplam 50 Gy'den fazla radyoterapi alınması ve en az 2 aydır kendiliğinden iyileşmeyen eksoze kemik görülmesi olarak tanımlanır. ORN'nin cerrahi tedavisinde en büyük zorluk canlı ve nekrotik kemik ayırımının yapılmasıdır. İyatrojenik kırık veya nekroze alanın artmasının önlenmesi için cerrahi olarak nekroze dokunun debridmanı önemlidir. Tetrasiklin fluorasans işaretleme yöntemi ile intraoperatif olarak cerrahi sınırlar belirlenebilmektedir. Bu yöntem ile vital kemik nekrotik kemiğin aksine belirgin fluorasans göstermektedir. Bu olgu bildiriminde, 61 yaşında

maksillektomi geçirmiş ve 3 yıl önce radyoterapisi tamamlanan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Gerekli diş çekimleri yapıldıktan sonra sağ alt çene premolar diş bölgesinde küçük bir alanda 0.5cm×0.5cm boyutunda kemiğin ekpose olduğu görüldü. Lokal irrigasyon, antimikrobiyal gargara ve antibiyotik tedavisi 2 ay boyunca uygulandı. 1 hafta tetrasikin kullanımı sonrası cerrahi işlem VELscope Vx floresans ışığı kullanılarak gerçekleştirildi.

Sonuç: Sonuç olarak bu yöntemin nekrotik kemiğin sınırlarının belirlenmesinde ve ORN'nin cerrahi tedavisinin geliştirilmesinde etkili olduğunu gördük.

Tetracycline Fluorescence in Surgical Treatment of Osteoradionecrosis: A Case Report

Gökay Karapınar, Kıvanç Bektaş Kayhan, Meral Ünür
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: Our aim is to present a case that is used tetracycline fluorescence in surgical treatment of osteoradionecrosis.

Case: The diagnosis of osteoradionecrosis(ORN) of the jaw is primarily based on medical history, rather than histopathology. The infected ORN is defined by a history of a cumulative irradiation dosage of more than 50 Gy and exposed bone without self-healing tendency for at least 2 months. The surgical management of ORN is the difficulty distinguishing between viable and necrotic bone. The difficult aspect of the surgical approach lies in the decision of the extent of the debridement in order to prevent an iatrogenic fracture or progression of ORN. Tetracycline fluorescence labeling can be used to determine the intraoperative decision. With this technique, vital bone, in contrast to necrotic bone, showed detectable fluorescence. In this case report, 61 years old male patient who underwent maxillectomy and seen radiation therapy 3 years ago, presented to our clinic. After necessary extractions were done, a small area in mandible premolar region did not healed properly and 0.5cm×0.5cm bone exposed. Local irrigation, antimicrobial rinse and antibiotic treatment were given during 2 months. After 1 week tetrasycline therapy, the surgery was done using VELscope Vx fluorescence lamp.

Conclusion: In conclusion, we found that this technique helped us to define the margins of necrotic bone, thus improving surgical therapy for ORN.

[SS-55] Overdenture İmplant Uygulaması Öncesi Horizontal Kemik Kaybının Otojen Blok Greft İle Ogmentasyonu: İki Vaka Sunumu

Mustafa Kırtay¹, Aynur Turan¹, Güler Yıldırım²
¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Malatya
²İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: Maksillofasial bölgede birçok nedene bağlı olarak kemik defektleri gelişebilir. Bu defektlerin tedavisi için geçmişten günümüze kadar farklı materyal ve yöntemler kullanılmıştır. Otojen kemik greftleri, bu materyaller arasında altın standart olarak tanımlanmıştır. İmplant uygulamalarında, implant çevresinin yeterli genişlik ve yükseklikteki alveolar kemikle çevrili olması gerekir. İdeal alveolar kret yüksekliği ve genişliği elde etmek için çeşitli cerrahi teknikler uygulanmaktadır. Bu yöntemler arasında mandibular simfiz blok greft tekniği; ulaşılması kolay, kortikokansellöz bir kemik greft morfolojisi ve minimal greft rezorpsiyonu sunmaktadır. Bu olgu sunumunda simfiz blok greft tekniği ile ogmente edilen horizontal alveolar kemik defektlerinin tedavisi sunuldu.

Olgu: 56 ve 58 yaşlarında sistemik hastalığı olmayan 2 hasta implant uygulaması için kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda, vertikal kemik seviyeleri yeterli, horizontal kemik kayıpları mevcut olan hastalara simfiz bölgesinden alınan otojen blok kemik grefti uygulandı. Aynı cerrahi sahadaki implant uygulanması planlanan bölgelere vertikal olarak yerleştirildi. Hastalar 4 ay sonra implant cerrahisi için çağrıldı ve ilgili bölgelerde yeterli bukkolingual genişlikte kemik elde edildiği görüldü.

Sonuç: Alveolar kretlerdeki defektlerin ogmentasyonu amacıyla intraoral blok greft uygulamasında genellikle iki farklı cerrahi saha oluşturulmaktadır. Çalışmamızda blok greft uygulaması için donör ve alıcı bölgenin aynı olması, yeni bir cerrahi alan yaratılmaması dolayısıyla bu tekniğin avantajlı bir seçenek olduğu düşünülmektedir.

Autogenous Block Graft Augmentation Procedure On Horizontal Bone Defects Before Dental Implant Overdenture Placement: Report of Two Cases

Mustafa Kırtay¹, Aynur Turan¹, Güler Yıldırım²
¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İnönü University Faculty of Dentistry, Malatya
²Department of Prosthodontics, İnönü University Faculty of Dentistry, Malatya

Objective: In maxillofacial region, there may be several factors causing bone defects. Different materials and methods have been used to reconstruct osseous defects from past to present. While many bone substitutes are available, autogenous bone grafts remain the "gold standard" for reconstruction. The entire implant environment should be surrounded with sufficient width and height of the alveolar bone. Various surgical techniques are used to achieve the ideal height and width of the alveolar crest. Among these methods, mandibular symphysis block graft technique offers minimal graft resorption and corticocancellous graft morphology. Also, it is easy to apply. This case report described the treatment of horizontal alveolar ridge defect augmented with symphysis block graft technique.

Case: 56 and 58-years old female patients were admitted to our clinic for dental implant treatment. After clinical and radiographic examination, autogenous block graft was applied to 2 patients who had horizontal bone defect. Grafts were taken from symphysis area.

They were placed vertically to the implant regions. Patients were called for implant placement after 4 months. It was recognized that sufficient buccolingual bone width were obtained.

Conclusion: Generally, for intraoral bone graft processing, two different operational sites were created. In our study, it was concluded that because the donor and recipient sites were in the same region and there was only one operational site, this technique was one of the tailored option.

[SS-56]

Blow-out Fraktür Onarımında Mesh Rekonstrüksiyonu

Tayfun Cıvak, Altan Varol

Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Orbita taban fraktürleri tüm yüz iskeleti fraktürleri içinde kozmetik ve fonksiyonel sonuçlarından dolayı ayrı bir öneme sahiptir. Blow-out fraktürleri tek başına görülebildiği gibi zigomatikomaksiller kompleksin diğer kırıkları ile kombine bir şekilde meydana gelebilmektedir. Klinik muayenede hematoma ve ödeme sıklıkla diplopi ve enoftalmus eşlik etmektedir. Diplopi kas ya da ligament sıkışmasından kaynaklanmaktadır. Orbita fraktürlerinin teşhisinde bilgisayarlı tomografi altın standart olan görüntüleme yöntemidir. Teşhiste koronal kesitler oldukça faydalıdır. BT incelemesinde orbita tabanında %50 oranında defekt ya da orbita hacmindeki %20 lik değişiklik varlığı cerrahi tedavi gerektiğini düşündürür. Cerrahi onarımın amacı orbita fraktürüne bağlı semptomları tedavi etmek ve fasiyal görünümü düzeltmektir. Blow-out fraktürlerinin tedavisi zorlu bir alan olmaya devam etmektedir çünkü çeşitli cerrahi yaklaşımlar ve rekonstrüksiyon materyalleri bulunmaktadır. Bu sunum son bir yıl içerisinde tedavi edilen altı göz tabanı kırığı vakasını sunmaktadır. Hastaların tedavisinde dört farklı cerrahi yaklaşım kullanılmıştır; subsilier, subtarsal, transkonjunktival + lateral kantopektisi yaklaşımı ve mevcut laserasyondan yaklaşım. Tüm vakaların rekonstrüksiyonu titanyum meşler kullanılarak gerçekleştirilmiştir ve postoperatif takipleri sorunsuzdur.

Mesh Reconstruction for Blow-out Fractures

Tayfun Cıvak, Altan Varol

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Orbital floor fractures have a different significance in facial skeleton fractures on account of the adverse cosmetic and functional implications. Blow-out fractures can occur alone or in combination with zygomaticomaxillary complex. Diplopia and enophthalmos frequently accompany to hematoma and edema on examination. Diplopia result from muscle or ligament entrapment. The gold standard imaging modality for the diagnosis of orbital fractures is computed tomography, especially coronal planes. On CT evaluation, defects of %50 of the orbital floor or a %20 change in orbital volume are considered to be operative indications. The goal of surgical repair is treat symptoms associated with orbital fracture and restore facial appearance. The surgical management of blow-out fractures continues to be a challenging field because various approaches and reconstruction materials are available. This presentation reports six patients with orbital floor fracture cases treated in the recent year. Four different surgical access including subciliary, subtarsal, transconjunctival + lateral canthopexy approaches and existing laceration have been performed for exposure the fracture lines. All cases reconstructed with titanium meshes and postoperative follow-ups were uneventful.

[SS-57]

Mediale Deplase Olmuş Kondil Fraktürünün Kapalı Tedavi ile Spontan Redüksiyonu

Nazife Begüm Karan¹, Sevil Kahraman²

¹RTE Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Rize

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Amaç: Yüz kemiklerinin en sık görülen kırıkları mandibula kırıklarıdır. Mandibula kırıklarının da %18-57'sini kondil kırıkları oluşturur. Internal fiksasyon yapılan açık tedavi veya kapalı tedavi seçenekleri arasında hala tartışmalar mevcuttur. Kondil fraktürlerini ayırt etmeye yarayan bir çok sınıflandırma mevcuttur. En basit olan sınıflandırmalar deplasman ve dislokasyon arasındaki ayrım üzerine oluşturulmuştur. Deplasmanda kondil parçasının eklem boşluğu içerisinde yer değiştirmesi söz konusu olurken dislokasyonda kırık parça eksartiküle olmuştur.

Olgu: Bu vakada çift taraflı kondil kırığı mevcuttur. Sol tarafta kondil laterale deplase, sağ tarafta ise mediale deplase olarak görülmektedir. Sol taraf için açık redüksiyon ve sağ için takip planlanmıştır. Sol taraftaki laterale deplase olan fragmanın açık redüksiyonu ile birlikte sağ taraftaki mediale deplase fragmanın spontan olarak zamanla yerine yerleştiği görülmüştür. Periyodik radyograflar alınmış ve altıncı ayın sonunda her iki tarafta da tam bir iyileşme gözlenmiştir. Oklüzyon ilişkisi ve tme fonksiyonu tamdır. Ameliyat sonrası ikinci yılda hiçbir komplikasyon mevcudiyeti yoktur ve maksimum interoklüzal ağız açmada deviasyon görülmemiştir. Hasta sonuçtan memnundur.

Sonuç: Kondil fraktürleri hem kapalı hem açık olarak tedavi edilebilir. Bu vaka raporunda opere edilmemiş mediale deplase olan fragmanın spontane redüksiyonu mevcuttur. Sonuç olarak; mediale deplase olan kondil fraktürlerinin halen artiküler boşluk içerisinde olması durumunda dislokasyon da mevcut değilse, kapalı tedavi seçeneğinin kondil fraktürleri için ilk tedavi olarak değerlendirilmesi uygundur.

Spontaneous Reduction of the Medially Displaced Condyle By Closed Treatment

Nazife Begüm Karan¹, Sevil Kahraman²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, RTE University, Rize

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara

Objective: Most common fractures of the facial bone are fractures of the mandible. Condyle fractures(CF) represents 18–57% of all mandibular fractures. There are still controverseries between the open reduction with internal fixation(ORIF) and closed treatment as the most appropriate treatment for CF's. Several classifications has been developed to differentiate condyle fractures. The basic classifications based on the differences between displacement and dislocation. "Displacement" describes the shift of the fractured fragment which still lies in the articular joint, "dislocation" describes exarticulation of the fractured segment.

Case: In this report a case of bilateral condyle fracture is present. Lateral displacement was seen on the left side and medial on the right. Open reduction was performed for the laterally displaced farcture. With the management of this side spontaneous regression of the medially displaced fragment was seen on the right. Periodic radiographies was taken and in the 6th month of the surgery complete total healing was achieved on each side with normal occlusion and tmj function. In the second year of surgery neither complications nor deviation was seen even on maximal interocclusal mouth opening and patient was content with the outcome.

Conclusion: Both close and open treatment for the reconstruction of CF's has acceptable results. In this report a significant spontaneous reduction was seen on the unoperated medially displaced fracture side. In conclusion, closed therapy should be the first treatment of choice if the medially displaced fragment still lies in the articular joint without any dislocation.

[SS-58]

Atipik Papillon-Lefevre Sendromlu Türk Hastada CTSC(CATHEPSİN C) geninde ilk defa tespit edilen 15 Baz Delesyonu

Onur Öznalçın¹, Kaifee Arman², Mutan Hamdi Aras¹, Yusuf Ziya İçci²

¹Gaziantep Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

²Gaziantep Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı

Amaç: Papillon-Lefevre sendromu tanısı konulan hastanın gen taramasının yapılarak genetik farklılıkların araştırılması amaçlanmıştır.

Olgu: 14 yaşındaki erkek hasta total dişsizlik nedeni ile Gaziantep Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesine başvurmuştur. Hastanın Klinik Ön tanısında Papillon-Lefevre sendromu düşünülmüştür. Hastanın El ve ayaklarında Sendroma Bağlı semptomların izlenmemesi amacıyla kesin tanı için genetik tarama yapılmıştır. Sonuç Papillon Le-fevre tanısı kesinleşmiştir. Hastanın Genetik taramasından Daha Önce Karşılaşılmayan Farklılıklar tespit edilmiştir.

Sonuç: CTSC(Cathepsin C) geninin direk sıralama sonucunda 5. egzon da baz delesyonu gözlenmiştir. Bunun bir sonucu olarak mutant CTSC(Cathepsin C) proteini beş amino asit daha kısa olmaktadır.

A novel fifteen-base deletion of the CTSC(CATHEPSİN C) gene identified in a Turkish patient with atypical Papillon-Lefevre syndrome

Onur Öznalçın¹, Kaifee Arman², Mutan Hamdi Aras¹, Yusuf Ziya İçci²

¹Gaziantep University, Department of Oral And Maxillofacial Surgery

²Gaziantep University, Department of Medical Biology

Objective: For A definitive Diagnosis, blood sample was taken from the patient for genetic investigation.

Case: A 14-year-old Turkish boy was referred to our clinic. The patient was presented with complain of severe periodontitis, resulting in the loss of all deciduous and most permanent teeth. Intraoral examination revealed generalized aggressive periodontitis with premature loss of all deciduous and almost all permanent teeth. Interestingly, dermatological examinations revealed no sign/complain regarding the typical and common skin symptoms of PLS, or any palmoplantar eruption. The palm and the sole of the feet had no signs of hyperkeratosis. After obtaining written informed consent, blood sample was taken from the patient for genetic investigation. Genomic DNA was extracted and purified from peripheral blood leukocytes of the patient using the QIAamp DNA Blood Mini Kit (Qiagen).

Conclusion: we have detected a novel fifteen-base deletion in the CTSC gene of atypical PLS and thus extending the range of mutations in the CTSC gene.

[SS-59]

Mandibulada koronal split osteotomi-Modifiye Visor osteotomi tekniği

Mustafa Sancar Ataç, Yeliz Kılınc

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara

Şiddetli rezorbe mandibulanın kemik ogmentasyonu protetik rehabilitasyon amacıyla gerekli olabilmektedir. Literatürde osteotomi tekniklerinden distraksiyon osteogenezine kadar birçok teknik tanımlanmıştır. Visor osteotomi atrofik mandibulada rekonstrüktif cerrahinin dönüm noktası olup günümüze kadar çeşitli modifikasyonlar göstermiştir. Bu sunumda mental bölgede mandibulanın inferior kenarına kadar uzanan koronal split osteotominin yapıldığı yeni bir modifikasyon tanımlanmaktadır. Bu modifikasyonun temel avantajı suprahiyoid kas

ataçmanlarına zarar vermeksizin lingual korteksin korunmasıdır. Teknik yüksek oranda hassastır ve kemik segmentlerin ayrılması sırasında istenmeyen kırıklar meydana gelebilmektedir.

Coronal split osteotomy of the mandible-A modified visor osteotomy technique

Mustafa Sancar Ataç, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

The bony augmentation of severely atrophied mandible is generally required for the purposes of prosthetic rehabilitations. The treatment strategies have been well defined in the literature ranging from osteotomy techniques to distraction osteogenesis. Visor osteotomy is the milestone of the reconstructive surgery for the atrophied mandible which has received some modifications. In this presentation the authors describe a new modification of Visor osteotomy in which a complete coronal split osteotomy down to the inferior border at the mental region has been performed. The main advantage of this modification is to preserve the lingual cortex without disturbance of the suprahyoid muscle attachments. The procedure is thought to be a "highly sensitive" one and undesired fractures may occur during splitting of the bony segments.

[SS-60] Mandibular Multikistik Ameloblastoma: Bir Olgu Sunumu

Fatmanur Ketenci, Melike Koraltan, Defne Yalçın Yeler
Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD, Sivas

Amaç: Multikistik ameloblastoma vakası sunmak ve ameloblastomayla ilgili genel bilgi vermek
Olgu: 20 yaşında bayan hasta alt çene sağ premolar bölgede ağrılı şişlik nedeniyle radyoloji kliniğimize başvurdu. Alınan panoromik radyografda multiloküler görüntü veren radyolüsent lezyon izlendi. Yapılan insizyonel biyopsi sonucunda ameloblastoma teşhisi kondu. Rezeksiyon uygulandı ve tekrarlama riskinden dolayı hasta takibe alındı. Bir yıl sonra gerçekleştirilmek üzere rekonstrüksiyon cerrahisi planlandı.

Sonuç: Multikistik ameloblastomalar diğer türlere oranla daha agresif seyirlidir ve tekrarlama oranı daha yüksektir. Özellikle kist duvarından komşu dokulara doğru penetrasyon gerçekleştiği zaman yüksek rekürrens eğilimi gösteren bir tümör olması nedeniyle rezeksiyon tercih edilmelidir. Radyografik olarak ayırıcı tanıda cherubism, odontojenik myxoma, santral dev hücreli granülom, santral hemanjiyom ve diğer multiloküler görüntü veren lezyonlar göz önünde bulundurulmalıdır.

Mandibular Multicystic Ameloblastoma: A Case Report

Fatmanur Ketenci, Melike Koraltan, Defne Yalçın Yeler
Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Sivas

Objective: To present a case of multicystic ameloblastoma and to give general information about ameloblastoma
Case: A 20-year-old female patient applied to our radiology department because of swelling and pain in mandibular right premolar region. A radiological examination revealed a multilocular radioluscent lesion. An incisional biopsy was performed and the tumor was diagnosed as an ameloblastoma. The lesion was treated with resection. The patient will receive follow up schedule hereafter. It planned to perform reconstruction surgery a year later.

Conclusion: Multicytic ameloblastomas are relatively more aggressive than other subtypes and have higher recurrence rate. It is a tumor with a strong propensity of recurrence, especially when the ameloblastic focus penetrates the adjacent tissue from the wall of the cyst. Because of this, resection should be preferred for treatment. Cherubism, odontogenic myxoma, central giant cell granuloma, central hemangioma and other multilocular lesions should be considered on radiographic differential diagnosis of multicystic ameloblastoma.

[SS-61] Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarında Girişimsel Yöntemler

Mustafa Koparal
Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi, Adıyaman, Türkiye

Giriş: Artrosentez redüksiyonlu veya redüksiyonsuz anterior disk deplasmanında kullanılabilen bir tedavidir. Bu çalışmamızın amacı artrosentez ile birlikte hyaluronik asit uygulamasının konservatif tedavi yöntemine göre etkinliğini araştırmaktır.
Hastalar ve Yöntem: Temporomandibular eklem şikayeti olan 30 hasta bu çalışmaya dahil edildi. Hastalar her grupta 10 kişi olacak şekilde 3 gruba ayrıldı. Tüm hastaların işlem öncesi Maksimum Ağız Açıklığı (MAA) ve görsel ağrı değerleri (VAS) kaydedildi. Birinci gruptaki hastalara sadece artrosentez uygulandı, ikinci gruptaki hastalara artrosentez ile birlikte hyaluronik asit enjeksiyonu yapıldı, üçüncü gruptaki hastalara ise konservatif tedavi yapıldı. İşlem sonrası 1.,6.ve 12. haftalarda hastaların maximum ağız açıklığı ve görsel ağrı değerleri ölçüldü. Elde edilen veriler başlangıç değerleriyle kendi arasında ve gruplar arasında istatistiksel olarak değerlendirildi.
Bulgular: Tüm çalışma gruplarında (G1 ve G2) VAS skorları kontrol grubuna (G3) göre istatistiksel olarak anlamlı bir düşüş göstermiştir (P<0.001). Tüm çalışma gruplarında (G1 ve G2) MAA değerleri kontrol grubuna (G3) göre istatistiksel olarak anlamlı bir artış göstermiştir

(P<0,001).

Sonuç: Artrosentez tek başına ya da Hyalüronik asitle Konservativ tedaviye kıyasla ağrıyı azaltan ve maksimum ağız açıklığını arttıran bir yöntemdir.

Interventional Techniques in Temporomandibular Joint Disorders

Mustafa Koparal

Adıyaman University Dentistry Faculty Oral and Maxillofacial Surgery, Adıyaman, Turkey

Objective: Arthrocentesis is a technique that can be used in anterior disc displacement with or without reduction. This study compared the efficacy of arthrocentesis without or with hyaluronic acid (HA) administration and conservative treatment.

Patients and Methods: This study included 30 patients with temporomandibular joint disorders (TMJDs) who were randomized into three groups of 10 patients each: arthrocentesis only, arthrocentesis with HA injection, and conservative treatment. For each patient, the maximum mouth opening (MMO) and visual analog scale (VAS) scores were recorded before and 1, 6, and 12 weeks after the procedure. The outcomes were compared among the groups and with baseline values.

Results: The VAS scores decreased significantly, whereas the MMO increased significantly in both study groups compared with the control group (both P<0.001).

Conclusion: Arthrocentesis alone or with HA appears to provide superior sustained pain relief and increased MMO compared with conservative treatment.

[SS-62]

Lokal anestezi ile uyanık kör nazotrakeal entübasyonu

Nima Moharamnejad¹, Hüseyin Cihad Turgut³, Behnam Bohluli², Mehmet Barış Şimşek³

¹Baş ve Boyun Enstitüsü, OR. Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Toronto Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Toronto.

³Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Hava yolu yönetimi, çene cerrahisi birimlerine birincil gereksinimleri olan ve tedavi aynı bölgede odaklanmış olduğundan zor adımlardan biridir. Maksillofasiyal travma, masseterik trismus veya temporomandibular ankiloz havayolu yönetiminde en zor durumlardır. İdeal olarak fiber optik destekli entübasyon tercih edilmelidir fakat cihazın olmaması durumunda ağız ve çene cerrah veya anestezi uzmanı alternatif teknikleri kullanmalıdır. Bu makalede yazarların tarafından laringeal lokal anestezi ile uyanık kör nazal entübasyon non-invazif bir yöntem olarak değerlendirilmektedir.

Gereç-Yöntem: 8 hastada burun boşluğu, orofarenks terminal dalları, dil ve epiglot bölgelerin perkütan lokal anestezi sonrası uyanık kör burun entübasyonu uygulandı. Komplikasyonlar ve başarısız denemeler kaydedildi.

Bulgular: Tüm hastalar ilk denemede entübe edildi; En sık görülen komplikasyonu subglottik bölgeye geçişi üzerinde öksürük refleksidir.

Sonuç: Cerrahin non-invaziv havayolu yönetimi bilgisi, travmatik transkutanöz yöntemlerin morbiditesini azaltabilir. Uyanık kör nazotrakeal entübasyon ağız açıklığı kısıtlı olan hastalarda güvenli yöntemlerden olabilir.

Awake blind nasotracheal intubation with local anesthesia

Nima Moharamnejad¹, Hüseyin Cihad Turgut³, Behnam Bohluli², Mehmet Barış Şimşek³

¹Head and Neck Institute, OR. Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

²Toronto University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Toronto.

³Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: Maintaining the airway in maxillofacial surgery units one of the primary requirements and difficult steps since the treatment is focused on the same region. The maxillofacial trauma, sever masseteric trismus or temporomandibular ankylosis are the most challenging cases in airway management. Ideally fiber optic assisted intubation the method of choice however in case of unavailability of device on site the oral and maxillofacial surgeon and anesthesiologist should be aware of alternative techniques. In this article authors presented the non-invasive method of awake blind nasal intubation with laryngeal local anesthesia.

Materials-Methods: 8 patients are premedicated and monitored during procedure. The awake blind nasal intubation was performed after application percutaneous local anesthesia for terminal branches of nasal cavity, oropharynx, and posterior third of tongue and epiglottis regions. Complications and unsuccessful tries recorded.

Results: All patients were intubated uneventfully with first attempt; most seen complication was coughing on passage through subglottic region.

Conclusion: The awareness of surgeon of non-invasive airway management could reduce the hazard of traumatic transcutaneous methods.

Awake blind nasotracheal intubation is one of the safe methods for patient with limited mouth opening.

Abstracts: Poster Presentations

[PS-001]

Lateral Boyunda Epidermoid Kist: Olgu Raporu

Bilge Çadır¹, Metin Çiriş², İsmail Çevik², Orhan Çelik³

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Türkiye

²Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji A.D., Türkiye

³Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji A.D., Türkiye

Birinci derecede sevk nedeni ve hasta şikâyeti doğrultusunda seri diş çekimleri ve rezidüel kist enükleasyonu yapılan 33 yaşında psikolojik rahatsızlığı olan erkek hastanın sağ lateral boyun bölgesinde asemptomatik şişlik tespit edilmiştir. Klinik olarak yumuşak, ağrısız, yüzeysel, hareketli şişlik Sternokleidomastoid kas, Parotis bezinin posterior lobu ve deri arasında lokalizeydi. Palpe edilebilen Lenfadenopati (LAP) yoktu. Bu verilere dayanarak ön tanı Servikal lenfoepitelial kist şeklindeydi. Ultrasonografik (US) tetkikler 32x13mm boyutunda normal Lenf noduna (LN) benzemeyen hipoekoid, oval şekilli, avasküler, sınırlı solid lezyona ilaveten herhangi bir patolojik servikal LAP olmadığını rapor etmiştir. Klinik olarak kist sıvısı aspire edilemedi. Bununla birlikte İnce İğne Aspirasyon (İİA) biopsisi kistik lezyon tanısı şeklindeydi. Bu verilere dayanarak, lokal anestezi (40mg/ml Articaine hydroclorur (HCL)&0.006mg/ml Epinefrin HCL) ile Ring blokajı takiben lezyonun uzun aksı boyunca yapılan insizyonla ve kist kapsülü perforasyonundan kaçınarak lezyonu açığa çıkarmak için künt diseksiyonla lezyon çıkartılmıştır. Belirli bir aşamada kapsüller perforasyondan kaçınmamakla birlikte kist kapsülü ve sarımsı macun kıvamında içeriği başarıyla uzaklaştırılmıştır. Histopatolojik tanı Epidermoid kist şeklindeydi. Hasta herhangi bir komplikasyon olmaksızın 1.5 yıl takip edildi. Prognozu iyi.

An Epidermoid Cyst of the Lateral Neck: A Case Report

Bilge Çadır¹, Metin Çiriş², İsmail Çevik², Orhan Çelik³

¹Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Türkiye

²Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Pathology, Türkiye

³Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Radiology, Türkiye

33-years-old psychologically disturbed male patient presented an asymptomatic swelling at the right lateral neck underwent serial teeth extractions and residual cyst enucleation on the basis of his primary referral requirement and complaints. Clinically soft, painless, superficial moving swelling was located between Musculus sternocleidomastoideus, posterior lob of the Parotid gland and neck skin. There was no Lymphadenopathy (LAP) palpable. On the basis of these data initial diagnosis was Cervical lymphoepithelial cyst. Ultrasonographic (US) investigation reported no pathological cervical LAP in addition to a hipoecoid, oval shaped, avascular, demarcated solid lesion in 32x13mm diameter unlike regular Lymph node (LN). No cystic fluid was able to aspirated clinically. However Fine Needle Aspiration (FNA) biopsy reported cystic lesion. On the basis of these data, having performed Ring block with a local anesthetic (40mg/ml Articaine hydroclorur (HCL)&0.006mg/ml Epinefrin HCL), the lesion was removed via longitudinal insision through the its' long axis and blunt dissection to explore the lesion avoiding capsular exposure. Although, capsular exposure was unavoidable at some stage, the cyst was removed with its' capsule and yellowis pasty ingradient sucesfully. Histopathological diagnosis was Epidermoid cyst. Patient have been followed up for 1.5-year with no complication. Prognosis is good.

[PS-002]

Fokal Semento-osseöz Displazi: 2 Olgu

Sinan Ay, Ömür Dereci, Siavash Abbasgholizadeh

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı 2 fokal semento-osseöz displazi olgusunu klinik, demografik ve radyografik özellikleriyle beraber sunmaktır. Olgu: Çenelerindeki hafif ağrı nedeniyle kliniğimize farklı zamanlarda yönlendirilen 2 hastada ağrının nedenini anlamak amacıyla klinik ve radyografik muayeneleri gerçekleştirildi. Her iki hasta da 40'lı yaşlarında ve kadındı. Ağız içi muayenelerde şikâyet bölgelerinde herhangi bir patolojik değişikliğe rastlanmadı. Alınan panoramik radyografilerde her iki hastanın da mandibulasında dişsiz bölgelerde radyolusent-radyopak alanlar içeren iyi sınırlı lezyonlar gözlemlendi. Lezyonlar klinik ve radyografik verilerle fokal semento-osseöz displazi olarak teşhis edildi ve herhangi bir tedavi planlanmadan hastalar takibe alındı.

Sonuç: Çenelerindeki fokal semento-osseöz displazisi genellikle orta yaşlı bayanlarda görülen fibroosseöz bir lezyondur. Yaygın olarak görülmezler ve sıklıkla radyografilerde şans eseri teşhis edilirler. Enfekte olmamışlarsa cerrahi eksizyon tercih edilen bir tedavi yöntemi değildir. Literatürde rutin takip kontrolleriyle lezyonun gelişimsel safhalarının gözlenmesi önerilmektedir.

Focal Cemento-osseous Dysplasia: 2 Cases

Sinan Ay, Ömür Dereci, Siavash Abbasgholizadeh

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir, Turkey

Objective: To present clinical, demographic and radiographic features of 2 cases of focal cemento osseous dysplasia.

Case: Two cases referred to our clinic with a mild pain on their lower jaw. Clinical intraoral and radiographic examination with panoramic

radiographs were performed. Both patients were female at the fourth decade of their life. There was no sign of pathological changes on the mandibles in intraoral examination. Radiographic examinations revealed radiolucent-radiopaque mixed lesions with well-defined borders on the mandible of both patients. A diagnosis of focal-cemento osseous dysplasia was made for both patients and they were undertaken follow-up periods.

Conclusion: Focal cemento-osseous dysplasia of the jaws is a fibroosseous lesion which is predominantly seen in middle aged females. It is not common and frequently diagnosed incidentally on radiographs. Surgical excision is not a preferred option unless the lesion is infected. Routine follow-ups were recommended to observe the developmental stages of the lesion.

[PS-003]

Kombine Spinal Epidural Anestezi Kullanılarak Gerçekleştirilen Anterior İliak Greft Augmentasyonu

Gökçen Erdem, Erol Cansız, Tolga Şitilci, Sabri Cemil İşler
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Alt ekstremitte cerrahilerinde kombine spinal ve epidural anestezi sık uygulanan rejonel anestezi yöntemleridir. Hiperatrofinin tedavisinde iliak greft ile augmentasyon altın standart olarak değerlendirilmektedir. Kombine spinal epidural anestezinin genel anesteziyeye birtakım dezavantajları bulunmasına rağmen, anterior iliak greft augmentasyonları için kombine spinal epidural anestezi kullanımının pek çok avantajı bulunmaktadır. Bu vakada kombine spinal epidural anestezi ve intravenöz derin sedasyonla gerçekleştirilmiş anterior iliak greftin donör saha olarak kullanıldığı augmentasyon işlemi sunulmaktadır.

Anterior Iliac Graft Augmentation With That Combined Spinal Epidural Anaesthesia

Gökçen Erdem, Erol Cansız, Tolga Şitilci, Sabri Cemil İşler
İstanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Objective: Combined spinal and epidural anaesthesia is one of the methods of anaesthesia that is frequently used for the lower extremity surgery. Iliac graft augmentation in the treatment of hyperatrophy is a golden standard. Although there are some disadvantages of combined spinal epidural anaesthesia compared to general anaesthesia there are a lot of advantages of usage of combined spinal epidural anaesthesia for anterior iliac crest augmentation. In that case anterior iliac crest augmentation with combined spinal and epidural anaesthesia and intravenous deep sedation is represented.

[PS-004]

Mandibulada Keratokistik Odontojenik Tümör: Vaka Raporu

Mehmet Emin Toprak, Begüm Okur, Sibel Çebi
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Keratokistik odontojenik tümörler (KCOT) çene kemiklerinde görülen benign neoplazmlardır, radyografik olarak; iyi sklerotik sınırlı radyolüsent gölge şeklinde görüntü verirler. KCOTlerin; dental lamina veya dental lamina artıkları gibi primordiyal dokulardan geliştiği düşünülmektedir. KCOT geniş bir yaş aralığında görülebilmekle beraber bildirilen olgulara bakıldığında ortalama görülme yaşı 30.8'dir. Olgu: 65 yaşında, sağlıklı kadın hasta sağ üst çenesinde yaklaşık 1 yıldır mevcut olan ağrısız şişlik şikayetiyle kliniğe başvurmuştur. Yapılan intraoral muayenede sol ramus bölgesinde yaklaşık 2 cm büyüklüğünde şişlik görülmüştür. Radyolojik değerlendirmelerde sol yükselen ramusta radyolüsent lezyon görülmüştür. Aspirasyon biyopsisi yapılmış, kist sıvısına benzer materyal elde edilmiştir. Lezyon lokal anestezi altında total enükleasyon ile çıkarılmıştır. Histopatolojik değerlendirme sonucunda Lezyona KCOT tanısı konulmuştur. Hasta takip edilmektedir.

Sonuç: KCOTlerin tedavisinde enükleasyon sıklıkla tercih edilir. Cerrahi müdahale öncesi, klinik ve radyolojik olarak keratokist tanısının konulması kolay değildir. Keratokistik odontojenik tümörlerin tedavi seçenekleri arasında nüksü önlemede en etkin yöntem rezeksiyon olarak görülmektedir. Ancak yine de en öncelikli tedavi seçeneği enükleasyon olup nüks ihtimaline karşı düzenli takibi şarttır.

Keratocystic Odontogenic Tumour in the Mandible: A Case Report

Mehmet Emin Toprak, Begüm Okur, Sibel Çebi
Oral And Maxillofacial Surgery, Gazi University, Ankara, Türkiye

Objective: Keratocystic odontogenic tumour (KCOT) is a benign intraosseous neoplasm of the jaw, radiographically; shows a radiolucent shadow with a well-defined sclerotic border. KCOT's are thought to arise from the dental lamina or primordial origin as they arose from remnants of the dental lamina. KCOTs were found to occur in patients of a wide age range, with an average patient age of 30.8 years. Case: A 65 years old healthy woman presents herself in consultation for a swelling in the left mandible. On intraoral examination, a localized solitary swelling was present in the lower left buccal region measuring approximately 2 cm. The radiographic examinations show a radiolucent lesion in the left rising ramus. Aspiration biopsy was performed and liquid cystic material was obtained. Treatment consisted of enucleation of the lesion. After histopathological examination the certain diagnosis was KCOT. The patient is still under follow-up. Conclusion: Enucleation often preferred for the treatment of KCOTs. It's not easy to diagnose clinically and radiologically KCOTs before

surgery. Among treatment options of KCOTs; resection is considered most effective method in preventing relapse. But enucleation is the most preferred treatment method for these kinds of lesions. The regular follow up is very important to reduce the relapse.

[PS-005]

Gömülü Mandibular 3. Molar İle İlişkili Dentigeröz Kist: Bir Olgu Sunumu

Hızır İlyas Köse

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı mandibulada gömülü üçüncü molar diş ile ilişkili dentigeröz kistin teşhis ve tedavisini anlatmaktır.

Olgu: 44 yaşında erkek hasta bir diş hekimi tarafından rutin radyografide tespit ettiği gömülü sağ mandibular 3. molar diş ve bu dişle ilişkili geniş bir radyolüsent lezyon nedeniyle kliniğimize gönderilmiş. Öncelikle marsüpyalizasyon yapmak için dren yerleştirildi. Dren yerleştirme esnasında alınan biyopsi patolojiye gönderildi. Biyopsi sonucu dentigeröz kist olarak gelen lezyon boyutu küçüldükten sonra eksize edildi.

Sonuç: Sonuç olarak sunulan bu vakada olduğu gibi dentigeröz kistler sıklıkla gömülü 3. molar dişlerin çevresinde ve rutin radyografik muayene sırasında fark edilirler. Herhangi bir bulgu vermeden ciddi boyutlara ulaşabilirler. Bu yüzden gömülü 3. molar dişleri bulunan hastalar belirli periyotlarla radyolojik olarak takip edilmelidir.

Dentigerous Cyst Associated With An Impacted Mandibular Third Molar: A Case Report

Hızır İlyas Köse

University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: The purpose of this study is to explain the diagnosis and treatment of dentigerous cyst associated with mandibular third molar.

Case: 44-year-old male patient was sent to our clinic because of the right mandibular third molar found by the dentist in routine radiography and a wide radiolucent lesion associated with this tooth. First, drainage was placed to make marsupialization. The biopsy taken during drainage placement was sent to pathology. The lesion, the biopsy result of which showed that it was dentigerous cyst, was excised after it was downsized.

Conclusion: As a conclusion, dentigerous cysts are generally realized around the mandibular third molars and during routine radiological examination. They can reach serious sizes without showing any symptoms. Thus, patients with mandibular third molars should be followed radiologically within specific periods.

[PS-006]

Osseointegre Dental İmplant Kırığı: Olgu Sunumu

Hızır İlyas Köse

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı dental implantlarda kırıklara yol açan olası sebepleri ve tedavi için mevcut seçenekleri bulmaktır.

Olgu: Mandibular sağ posterior bölgede daha önce yaptırmış olduğu implantlardan birinin kırılması sonucu sabit protezini kaybeden 72 yaşında erkek hasta yeniden protez yaptırmak üzere kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan radyolojik muayenesinde 46 no'lu implantının gövde kısmından kırıldığı, kırık kısmın tamamen kemik ile kaplanmış olduğu ve kırık parça etrafında herhangi bir lezyon olmadığı görüldü. Kırık implant parçasının bırakılıp kırık parçanın distaline implant yerleştirildi.

Sonuç: Bu vaka raporunda implantların geç komplikasyonlarından biri olan implant kırıkları tartışıldı. Dental implant kırıklarına katkıda bulunan sebepler çok çeşitlidir. Genellikle implant kırıklarının tamiri kırık parçanın çıkarılması, başka bir implantın yerleştirilmesi ve yeni bir portezin yapılmasıdır.

Osseointegrated Dental Implant Fracture: A Case Report

Hızır İlyas Köse

University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: Objective of this work was to investigate possible causes that may lead to fracture of dental implants, as well as options available for treatment.

Case: 72-year-old male patient who lost his fixed prosthesis after one of the implants he had at the right mandibular posterior area was broken came to our clinic to have prosthesis again. His radiological examination showed that his implant number 46 had been broken from the root, the broken part was completely covered with bone and there was no lesion around the broken part. The broken implant part was left and implant was placed to the distal of the broken part.

Conclusion: This case report discusses implant breakage, which is one of the late complications of implants. The causes which contribute to dental implant breakage are various. In general, implant breakage is repaired by removing the broken part, placing another implant and making a new prosthesis.

[PS-007]

Maksiller Sinüs İçine Yer Değiştiren Dental İmplant: Olgu Sunumu

Hızır İlyas Köse

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmada dental implantın maksiller sinüs içine yer değiştirmesi ve tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 62 yaşında erkek, alt çenede sabit protezleri, üst çenede total dişsizliği olan hasta; üst çenesine implant destekli tam protez yaptırmak amacı ile kliniğimize başvurdu. Hastanın fiziksel ve radyolojik olarak yapılan muayenesinde genel olarak maksillasının atrofik olduğu ve kret kalınlığının iyi olmadığı tespit edildi. Hastaya kemik artırımı işlemleri yapılması gerektiği ancak bu şekilde başarılı bir implant operasyonu yapılabileceği anlatıldı. Ancak hasta herhangi bir ek cerrahi işlem ve maliyet arzu etmediğini ifade ederek bu haliyle bir çözüm bulunmasını talep etti. Hastanın hem sağ hem de sol 1. premolar bölgesine transkrestal yaklaşım ile sinüs tabanı kaldırma işlemi yapılarak iki adet implant uygulandı. İşlemden iki ay sonra implantın sinüs içine yer değiştirdiği görüldü. Oluşması muhtemel bir sinüs patolojisinden kaçınmak için sinüs içine yer değiştiren implant caldwell luc operasyonu yapılarak çıkarıldı.

Sonuç: İmplantların maksiller sinüs içine yer değiştirmesi genellikle yetersiz cerrahi planlama veya cerrahi teknik ile ilgilidir. Maksiller posterior bölgenin anatomisi ve fizyolojisi komplikasyon olmaksızın yeterli primer stabilizasyona izin vermez. Şayet implant maksiller sinüs içine yer değiştirirse muhtemel sinüs patolojilerini önlemek için çıkarılmalıdır.

Migration of a Dental Implant into The Maxillary Sinus: A Case Report

Hızır İlyas Köse

University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: In the present paper, case of dental implant displacement into the maxillary sinus and treatment are presented.

Case: 62-year-old male patient, who had fixed prosthesis on the lower jaw and who was edentulous on the upper jaw, came to our clinic to have implant supported complete denture to his upper jaw. The patient's physical and radiological examination showed that his maxilla was atrophic and crest thickness was not good in general. The patient was explained that he needed bone increasing processes and a successful implant operation could be made after this. However, the patient expressed that he did not want any additional surgical processes and costs and asked for a solution as was. Two implants were applied on the patient's both right and left first premolars with transcrestal approach by raising the sinus floor. Two months after the process, it was seen that the implant was displaced inside the sinus. The implant which was displaced was removed by caldwell luc operation.

Conclusion: Displacement of implants in the maxillary sinus is generally associated with insufficient surgical planning or surgical technique. The anatomy and physiology of the maxillary posterior do not allow for enough primary stability to avoid complications. If the implant is displaced in the maxillary sinus, the implant should be removed to avoid possible sinus pathology.

[PS-008]

Yükleme Yapılmadan Oluşan Peri-implantitis ve Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Hızır İlyas Köse

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Sunulan çalışmada protetik tedavi yapılmadan meydana gelen peri-implantitis ve tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: Peri-implant dokularında sadece yumuşak dokularında meydana gelen enflemasyona peri-implant mukositis denir ve bu geri dönüşümlü bir olaydır. Enflemasyon ile birlikte kemik kaybının da görülmesine peri-implantitis adı verilir ve bu durum geri dönüşümsüzdür. 43 yaşında erkek hasta kısmi diş eksikliği şikâyetiyle implant yaptırmak amacıyla kliniğimize başvurdu. Hastaya lokal anestezi altında 35 ve 36 dişler bölgelerine dental implant uygulandı. 1,5 ay sonra kontrol için alınan panoramik radyografide 36 no'lu bölgeye yapılan implantın boyun bölgesinde kemik kaybı olduğu, yapılan ağız içi muayene de ise implantı çevreleyen dişetinde supürasyon, sondlamada kanama ve artmış peri-implant cep varlığı olduğu gözlemlendi. Titanyum periodontal küretler kullanılarak implant yüzeyi mekanik debridmanı yapıldı ve kemik defekt alanından granülasyon dokuları uzaklaştırıldı. Bu işlemlerin ardından implant yüzeyi povidon iyodür ile kimyasal olarak temizlendi ve defekt alanı demineralize kemik grefti ile doldurularak, kollajen membran ile örtüldü. 3 ay sonra yapılan kontrolde peri-implant yumuşak dokuların periodontal sağlığına kavuştuğu, defekt alanının kemik rejenerasyonu ile tamamen iyileştiği görüldü.

Sonuç:

Sonuç olarak periimplant hastalıkların etyolojisinde önemli bir rol oynayan periodontitis en önemli risk faktörleri arasında görülmektedir. Periodontitis hikayesi ve yetersiz oral hijyen alışkanlığı bulunan hastalarda dental implant uygulamaları periimplantitis oluşumuna sebep olabilir. Buna ilaveten uygun devirle çalışılmaması ve implant cerrahisi süresince yeterli soğutma yapılamaması implantın boyun bölgesindeki alanda nekroza yol açabilir ki bu durum implant etrafında kemik kaybına sebep olabilir.

Occuring Before Loading Peri-implantitis and Its Treatment: A Case Report

Hızır İlyas Köse

University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: In this study, a case with peri-implantitis occurred before prosthetic rehabilitation and its treatment is presented.

Case: 43-year-old male patient came to our clinic to have implant with a complaint of partial missing tooth. The patient was applied implant to the 35 and 36 teeth area under local anesthesia. In the panoramic radiography for control 1,5 months later, bone loss was seen in the

neck area of the implant made on 36 and intraoral examination showed suppuration on the gum around the implant and probing showed bleeding and increased peri-implant pocket. Mechanical debridement was applied on the surface of the implant by using titanium periodontal curettes and granulation tissues were removed from the bone defect area. After this process, implant surface was cleaned chemically with povidone iodine and the defect area was filled with demineralized bone graft and covered with collagen membrane. The check up three months later showed that peri-implant soft tissues had gained their periodontal health and the defect area had completely recovered with bone regeneration.

Conclusion: As a conclusion, periodontitis is shown among the most important risk factors which play a role in the etiology of peri-implant diseases. Thus, in patients with a history of periodontitis, not changing insufficient oral hygiene habits may cause predisposition to peri-implantitis in dental implant applications. In addition, not working with suitable cycle and not making enough cooling during implant surgery may cause necrosis in implant's bone in neck area, which will in turn cause bone loss around the implant.

[PS-009]

Ağız ve Çene Cerrahisinde Periosteumun Alternatif Bir Greft Materyali Olarak Kullanımı: Literatür derlemesi

Hızır İlyas Köse, Bora Özden

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Ağız ve çene cerrahisinde sert doku kayıplarının onarılmasında birçok materyal kullanılmaktadır. Kemik greftleri bu materyallerin başında gelmekte olup, otojen, allojen, ksenojen veya alloplastik olarak sınıflandırılırlar. Kemik greftlerinin osteokondüktif, osteojenik veya osteoindüktif özellikleri, bu materyallerin kullanılmasında ve iyileşme paterninde belirleyicidir.

Periosteum; travma, tümör ve lenfosit mitojenlerin etkisiyle çoğalabilmek için uyarılabilme yetisine sahip osteoprogenitör hücreler ihtiva eden, bir kemik örtüsü olarak tanımlanabilir. Yapılan birçok çalışmada periosteumun progenitör hücreleri sayesinde kırık ve kemik rejenerasyonuna katkı sağladığı gösterilmiştir.

Bu derleme çalışmasında, çeşitli kemik greftleri ile periosteal greftlerin osteojenik kapasitelerinin literatür ışığında açıklanması ve karşılaştırılması amaçlanmıştır.

The Usage of Periosteum As An Alternative Graft Material In Oral and Maxillofacial Surgery: Literature review

Hızır İlyas Köse, Bora Özden

University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

In maxillofacial surgery, many graft materials have been used for the treatment of bony defects. Bone grafts are the main graft materials and they are classified as autogenous, allogeneic, xenogenic or alloplastic. The osteoconductive, osteogenic and osteoinductive properties of bone grafts determines the pattern of healing process and the utilization of the material.

Periosteum can be defined as a bony cover that has osteoprogenitor cells with an ability of proliferation by trauma, tumor and lymphocyte mitogens. Most studies have shown periosteum promotes the bone and cartilage tissue regeneration.

The aim of this review is the comparative investigation of osteogenic capacity of different bone grafts and periosteal grafts in literature.

[PS-010]

Mandibulada görülen ameloblastomanın eksizyonu sonrasında hastanın implant destekli sabit protez ile rehabilitasyonu: Bir olgu sunumu ve beş yıllık takip

Ceren Damla Coşkun¹, Özgür Öztürk², Meral Ünür¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İmplant & Akademi Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, İstanbul

Ameloblastoma lokal invazyon yapan, yavaş büyüyen, odontojenik epitelden kaynaklanan benign bir tümördür. En sık görülen ikinci odontojenik neoplazmdır. Kadın ve erkekte eşit oranda görülürken, 3.-4. dekatta insidansı pik yapar. % 80 mandibulada görülür. Olguların % 50- % 80'i gömük bir dişle birlikte görülür ve dentigeröz ameloblastoma olarak adlandırılır. Gömük bir diş bulunmayan lezyonlara ise non-dentigeröz ameloblastoma denir. Genellikle rutin radyografik kontrol sırasında tesadüfen teşhis edilir. Kesin tanı için biyopsi gerekir. Tedavisinde tümörün total eksizyonu yapılır. Eksizyondan sonra genellikle hastanın kozmetik ve fonksiyonel ihtiyaçlarının karşılanması için kemik defektinin rekonstrüksiyonu gerekmektedir.

28 yaşında erkek hasta sağ alt çenenin lingualinde ağrısız şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Radyografik muayenede sağ alt kaninden sağ alt birinci molara kadar uzanan non-dentigeröz multiloküler lezyon görüldü. Alınan biyopsi sonucunda ameloblastoma teşhisi kondu. Lezyonun total eksizyonu yapıldı ve ilişkili olduğu tüm dişler çekildi. Tümörün eksizyonundan 1.5 yıl sonra bölgeye implanlar yerleştirildi ve metal seramik köprü yapılarak hastanın rehabilitasyonu sağlandı. Hastamızın 5 yıllık klinik ve radyografik kontrollerinde herhangi bir anamoliye rastlanmadı.

Implant-prosthetic rehabilitation on a patient after mandibular ameloblastoma excision: A case report and five years follow-up

Ceren Damla Coşkun¹, Özgür Öztürk², Meral Ünür¹

Ameloblastomas are benign, slow growing, persistent, and locally aggressive tumors of odontogenic epithelial origin. It is the second most common odontogenic neoplasm. Its peak incidence is in the 3rd-4th decades and the male to female ratio is 1/1. 80% of ameloblastomas occur in the mandible. Between 50% and 80% of cases are associated with an impacted tooth, and are often called a 'dentigerous' variant of ameloblastoma. The few that are not associated with impacted teeth are called as a 'non-dentigerous' variant. It may present as a result of routine radiographic examination finding. Diagnosis mainly from tissue biopsy and characteristic findings on plain X-rays does assist in differentiating between types of ameloblastoma. The challenges in the management of this tumour is to provide complete excision and reconstruction of the bony defect in order to give reasonable cosmetic and functional outcome to the patient.

This paper reports case of ameloblastoma in a 28-year-old male patient presented with complaint of painless swelling on the right lingual side of mandible. The lesion was not associated with an impacted tooth ('non-dentigerous' variant) and presented as a multi-locular radiolucency. A biopsy was done, confirming the diagnosis of ameloblastoma. Surgical excision of the lesion was carried out, along with the right mandibular canine and the right mandibular first molar. After 1.5 years excision the lesion placement of implants were done.. The patient was rehabilitated by metal-ceramic bridge restoration. Follow-up at five years peri-implant soft tissues and radiographic finding show a healthy status.

[PS-011]

Santral Dev Hücreli Granuloma

Elşan Muradov

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği fakültesi, Ağız,yüz ve çene cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Mandibula anterior bölgede sağ premolar ve kanin dişler arasında uzanan, ilgili dişlerin migrasyonuna ve premolar dişin evre 2 sallanmasına neden olan, ağrısız, ekspansiyon yapan kemik içi radyolüsent uniloküler lezyonun değerlendirilmesi.

Olgu: 30 yaşında kadın hasta kliniğimize alt anterior bölgesinde ağrısız şişlik şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın geçmiş medikal hikayesinde herhangi bir sorun yoktur. Lenf nodu muayenesi ve ağız açıklığı normal sınırlardadır. Klinik muayenede alt 43,44 numaralı dişler bölgesinde ekspansiyon izlenmiştir. Alınan panoramik radyografda sağ premolar ve kanin arasında uzanan, radyolüsent, uniloküler bir lezyon saptanmıştır. Lezyon ile ilişkide ki 43, 44 numaralı dişlerin vital olduğu görülmüştür. Lezyon cerrahi operasyonla eksize edildikten sonra sallanan diş komşu dişlere siplintlendi. Eksize edilmiş lezyon inceleme sonucu Santral Dev Hücreli Granulom teşhisi koyuldu.

Sonuç: Santral Dev Hücreli Granülom; Dünya Sağlık Örgütüne göre, multiple kanama odağı, multinükleer dev hücre agregasyonu ve trabeküler kemik dokusu ile birlikte hücreli fibröz dokudan oluşan kemik içi bir lezyon olarak tanımlanır. Santral Dev Hücreli Granülom yüz kemiklerini; özellikle mandibulayı ve maksillayı tutar. 1. molar dişlerin anteriorunda izlenmekle birlikte bazen orta hattı geçebilir. Histolojik olarak hiperparatiroidizm Brown tümöründen ayırt edilememekle birlikte; klinik, radyografik incelemeler ve laboratuvar bulguları ile doğru bir teşhis yapılabilir.

Central Giant Cell Granuloma

Elşan Muradov

Gazi University, Faculty of the Dentistry, Department of the Oral and Maxillofacial surgery, Ankara

Empty Abstract Body!

[PS-012]

Ağız Ve Çene Cerrahisinde Periosteumun Greft Olarak Kullanımı: Literatür Derlemesi

Hızır İlyas Köse, Bora Özden

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu derleme çalışmasında, çeşitli kemik greftleri ile periosteal greftlerin osteojenik kapasitelerinin literatür ışığında açıklanması ve karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Metod: Ağız ve çene cerrahisinde sert doku kayıplarının onarılmasında birçok materyal kullanılmaktadır. Kemik greftleri bu materyallerin başında gelmekte olup, otojen, ksenojen veya alloplastik olarak sınıflandırılırlar. Kemik greftlerinin osteokondüktif, osteojenik veya osteoindüktif özellikleri, bu materyallerin kullanılmasında ve iyileşme paterninde belirleyicidir.

Sonuç: Periosteum; travma, tümör ve lenfosit mitojenlerin etkisiyle çoğalabilmek için uyarılabilme yetisine sahip osteoprogenitör hücreler ihtiva eden, bir kemik örtüsü olarak tanımlanabilir. Yapılan birçok çalışmada periosteumun progenitör hücreleri sayesinde kırık ve kemik rejenerasyonuna katkı sağladığı gösterilmiştir.

The Usage Of Periosteum As A Graft Material In Oral And Maxillofacial Surgery: Literature Review

Hızır İlyas Köse, Bora Özden

Objective: The aim of this review is the comparative investigation of osteogenic capacity of different bone grafts and periosteal grafts in literature.

Methods: In maxillofacial surgery, many graft materials have been used for the treatment of bony defects. Bone grafts are the main graft materials and they are classified as autogenous, allogeneic, xenogenic or alloplastic. The osteoconductive, osteogenic and osteoinductive properties of bone grafts determines the pattern of healing process and the utilization of the material.

Conclusion: Periosteum can be defined as a bony cover that has osteoprogenitor cells with an ability of proliferation by trauma, tumor and lymphocyte mitogens. Most studies have shown periosteum promotes the bone and cartilage tissue regeneration.

[PS-013]

Santral Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Sunumu

Ahmet Taylan Çebi¹, Selin Eren¹, Metin Berk Kasapoğlu¹, Fatma Nihan Aksakallı², Çetin Kasapoğlu¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi

²İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Oral Patoloji Bilim Dalı

Amaç: Maksillofasiyal bölgedeki dev hücreli lezyonlar asemptomatik olarak yavaşça büyüeyebilen ve yüksek oranda agresif tümörlere dönüşebilen ve tedavi sonrasında rekürrens sıklıkla görüldüğü lezyonlardır. Hızlı ekspansiyon sürecinde ağrı ve kök rezorpsiyonuna sebep olabilmektedir. Çenelerin dev hücreli granülomları ya periodontal ligaman, mukoperiost gibi periferal dokulardan kaynaklanır ya da santral olarak kemik kaynaklı olabilir. Santral dev hücreli granülomlar iyi huylu çene tümörlerinin yaklaşık %7'sini oluşturmaktadır. Santral dev hücreli granülom; ağrı, lokal kemik destrüksiyonu, kök rezorpsiyonu ve köklerde yer değiştirme ile kendini gösteren yavaşça büyüyerek agresif bir hal alan lezyondur. Lezyonun yetersiz temizlenmesinden sonra nüks kaçınılmazdır. Bu nedenle amacımız tedavi sırasında sağlam dokudan da bir miktar eksize ederek nüks oluşumunu engellemektir.

Olgu: Bu olguda mandibula anterior bölgede santral dev hücreli granüloma sahip 21 yaşındaki kadın hasta rapor edilmiştir. Lezyonun agresif bir seyri olduğundan dolayı tedavi sırasında lezyonun etrafındaki sağlam doku da bir miktar eksize edilmiştir.

Sonuç: Rutin kontroller sonucunda herhangi bir nüks görülemezle birlikte hasta protetik tedaviden sonra oldukça memnun kalmıştır.

Central Giant Cell Granuloma: A Case Report

Ahmet Taylan Çebi¹, Selin Eren¹, Metin Berk Kasapoğlu¹, Fatma Nihan Aksakallı², Çetin Kasapoğlu¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

²Istanbul University Faculty of Medicine Department of Oral Pathology

Objective: Giant cell lesions of the maxillofacial area can vary from asymptomatic radiolucency of slowly growing lesion to aggressive tumours showing high recurrence rate as well as rapid expansive progression characterized by root resorption and pain. Giant cell granulomas of the jaws arise either peripherally in periodontal ligament, mucoperiosteum, or centrally in the bone. The central giant cell granuloma constitutes approximately 7% of the benign jaw tumors. The clinical behavior of central giant cell granuloma (CGCG) ranges from a slowly growing asymptomatic lesion to an aggressive lesion manifesting with pain, local bone destruction, root resorption, or displacement of teeth. Recurrence risk is high after insufficient treatment. So our goal is to prevent recurrence of the lesion and excise an amount of healthy tissue.

Case: In this case we report a 21-year-old female patient with central giant cell granuloma in whom two surgical operation were performed. Because of aggressive course of the lesion, we have excised with the surrounding healthy tissue.

Conclusion: After routine controls, no recurrence has been seen and the patient is satisfied with her prosthetic treatment.

[PS-014]

Maksiller sinüste kök ve taşkın dolgu

Cevat Tuğrul Turgut, Alen Palancıoğlu, Mehmet Yaltırık

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Maksiller Sinüste taşkın dolgunun ve sinüse kaçmış kök tedavisinin paylaşılması

Olgu: Maksiller Sinüste Kök ve Maksiller Sinüse Taşkın Dolgu

Sonuç: Dişlerin restorasyon ihtiyacının ana sebeplerinden biri çürüktür. Çürük alanının pulpaya yakın olduğu durumlarda ve/veya diş enfekte ise veya protetik preparasyonda preparasyon açısı pulpal dokuyu da içine alacaksa tedavi endodontik tedaviye döner. Endodontik tedavide pulpa extirpe edilir, pulpa boşluğu şekillendirilir, yıkanır ve anatomik apeks bölgesine kadar gutta perka ile doldurulur. dolm alanının her zaman öngörülebilmesi mümkün değildir ve over enstrümantasyona sebep olunabilir.

Çürükler; periodontal protetik ortodontik istekler veya medikal faktörler dişin çekimine sebep olabilmektedir. Bu proses de kırıklara, kanamaya diğer dişlerde ve sinir dokusunda sert ve yumuşak dokularda hasara ve dişlerin sinüs gibi anatomik boşluklara kaçırılması gibi komplikasyonları içinde barındırmaktadır.

Bu bağlamda 2 vaka sunmaktayız. Vakaların biri overenstrümente olmasına rağmen asemptomatik ancak kırık sebebiyle restore edilebilecek kronu bulunmadığı ve maksiller sinüse doğru taşkın dolgu görüldüğü için çekimi yapılan bir vaka görülmektedir. Diğeri ise normal çekim yapılırken hatalı kuvvet uygulanması sonucu kökün sinüse kaçırıldığı bir vakadır

Her iki vaka problemlerin özel muayene koşullarında farkedilmesinin ardından İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına yönlendirilmiş ve problemin ivedilikle çözüme kavuşturulması sağlanmıştır.

Over instrumentation and root in maxillary sinus

Cevat Tuğrul Turgut, Alen Palancıoğlu, Mehmet Yalırık
Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The sharing treatment of over instrumentation and root in maxillary sinus

Case: Root in maxillary sinus and over instrumentation to maxillary sinus

Conclusion: One of the main reason of restoration requirement of teeth is decay. When decayed size is near to pulp and/or tooth is infected or at the prosthetic preparation period as the preparation angle result-preparation contain pulp- the treatment turns endodontic therapy. At endodontic treatment the pulp extirpated, pulp space shaped, irrigated and filled with gutta perka to anatomical apex area. The filling side doesn't always foresee and causes over instrumentation

The caries and periodontal, prosthetic, orthodontic orders or medical factors cause an extraction of tooth. This process has some complications like fractures, hemorrhage, damaging other teeth or soft/hard tissues and nerve or getting away anatomical sides like sinus with wrong force

We introduce two cases. One of them is asymptomatic over instrumentation but there is no restorable crown with fracture and over instrumentation to sinus caused extraction. The second one is getting one root away to maxillary sinus area at normal extraction with wrong force.

Both cases directed to Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery when problems've noticed at local dentist offices in Istanbul. We've solved problems immediately

[PS-015]

Intraoral Lipoma: Vaka Raporu

Anıl Cesur, Erol Cansız, Ammar Derviş
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Yağ dokusunun iyi huylu tümörü olan lipomlar, vücutta sıklıkla karşımıza çıkmakla beraber, ağız içinde ender de olsa görülebilirler. Lipomlar çoğunlukla kemik invazyonu olmadan, submuköz ve asemptomatik büyürler. Lipomlar ince bir kapsül ile çevrili, sarımsı renkli yavaş büyüyen lezyonlardır. Genellikle asemptomatik olan lipomlar travma sonucu enfekte olarak ağrıya sebep olabilirler. Tedavileri enkleasyondur. İntramuskuler tipleri hariç rekürrens ender görülmekle birlikte, tümörün tamamen enkle edilmesi rekürrensi önlemede temel faktördür. Bu vaka raporunda asemptomatik olarak ekspansif büyüyerek kozmetik şikayete ve fonksiyon kaybına neden olan intraoral lipom olgusu sunulmuştur.

Olgu: Sağ alt çenede vestibüler sulkus bölgesinde lokalize 2 yıldır yavaş yavaş geliştiği öğrenilen şişlik şikayetiyle İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuran erkek hastanın yapılan intraoral muayenesinde sulkus bölgesinde çevresinden izole, sert, palpe edilebilir, submukozel kütle tespit edildi. Radyolojik incelemede patolojik bulguya rastlanmadı. Lezyonun, biopsi için gerçekleştirilen cerrahi yaklaşımda lipom benzeri makroskobik özellikleri nedeniyle tamamen çıkarılmasına karar verildi. Çevre dokulardan rahatlıkla izole edilebilen, multilobuler, ince kapsüllü lezyon enkle edildi. Yara 3/0 ipek suturela primer olarak kapatıldı. 1 haftalık iyileşme sürecinde herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı. Lezyonun histopatolojik incelemesinde olgun adipose hücrelere rastlandı ve intraoral lipom öntanısı doğrulandı. Hastanın 2 yıllık takibinde rekürrens görülmedi.

Sonuç: Yağ dokusunun iyi huylu tümörü olan lipomlar vücudun çeşitli yerlerinde sıklıkla karşımıza çıkmakla birlikte ağız içi olgular oldukça azdır. Bu tip tümörlerin varlığında tümörün kapsülüyle birlikte tamamen enkle edilmesi olası rekürrens ihtimalini minimuma indirger.

Case Report: Intraoral Lipoma

Anıl Cesur, Erol Cansız, Ammar Derviş
İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey

Objective: Lipomas are benign tumors comprising mature adipocytes. Although they seen frequently in the body, they are rare in oral regions. Lipomas mostly occur asymptomatic and without bone invasion. Lipomas are yellowish, capsulated and they generally have well-defined margins. They can be infected by trauma and cause pain. Their treatment is surgical excision and recurrence is rare. Herein, we report a case of intraoral lipoma on the mandibular vestibule treated by surgical excision.

Case: Patient referred to İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey with complain of swelling in the right side of the mandible. During intramural examination of the patient isolated, firm, palpable submucosal lesion had been found. No pathological sign found in the radiography. Lesion surgically excised and the surgical wound sutured with 3/0 silk suture.

Conclusion: Lipomas are benign tumors comprising mature adipocytes. Although they seen frequently in the body, they are rare in oral regions. Total surgical excision of the lipomas decrease recurrence to minimum level.

[PS-016]

Küretaj ile Tedavi Edilen Büyük Ameloblastom

Servet Akyıldız, Sırmahan Çakarer, Başak Keskin, Cengizhan Keskin
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Ameloblastomlar, odontojen epitelyal kaynaklı bir gerçek bir neoplazidir. Ameloblastomlar en sık görülen odontojenik tümörlerdir ve çene kemiklerinde görülen tümörlerin %10 unu oluştururlar. Bu olgu raporunda 30 yaşında kadın hastada teşhis edilen sağ mandibula ramusu tamamen içeren geniş sınırlı ameloblastom sunulmaktadır. Genel anestezi altında küretaj ve ostektomi uygulanmıştır. Ameloblastoma genellikle radikal yaklaşımla tedavi edilmektedir. Bu sunumda geniş bir mandibula ameloblastomunun konservatif yöntemle tedavisi sunulmaktadır. Tedavi yöntemi mevcut literatür dahilinde değerlendirilmiştir.

A Large Ameloblastoma Treated With Curettage

Servet Akyıldız, Sırmahan Çakarer, Başak Keskin, Cengizhan Keskin
Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

The ameloblastoma is a true neoplasm of odontogenic epithelial origin. Ameloblastomas are the most common odontogenic neoplasm and account for approximately 10% of all tumors that arise in the mandible and maxilla. We presented a 30 years old female patient who had a large ameloblastoma of the complete ramus of the right mandible. Curettage and ostectomy were performed under general anesthesia. The ameloblastomas are treated commonly with radical surgery. In this report a large ameloblastoma of the mandible was treated with conservative approach. The management method was discussed within the current literature.

[PS-017]

Maksillada Solid Anevrizmal Kemik Kisti Olgusu

Servet Akyıldız, Sırmahan Çakarer, Başak Keskin, Cengizhan Keskin
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Solid anevrizmal kemik kisti çene kemiklerinde nadiren görülmektedir. Alt çenede üst çeneye göre daha sık karşılaşılmaktadır. Etyolojisi bilinmemektedir. Dokuz yaşında kadın hasta yüzünün sol tarafındaki şişliğin değerlendirilmesi için kliniğimize yönlendirilmiştir. Bildirilen diğer olguların çoğundan farklı olarak lezyon maksillada teşhis edilmiştir. Tedavi genel olarak cerrahi küretajdır. Sunumda lezyonun radyolojik, klinik özellikleri ve tedavisi mevcut literatür dahilinde değerlendirilmiştir.

Solid Aneurysmal Bone Cyst of the Maxilla

Servet Akyıldız, Sırmahan Çakarer, Başak Keskin, Cengizhan Keskin
Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Solid aneurysmal bone cyst occurs occasionally in the jaws. It is more common in the mandible than maxilla. The etiology is unknown. A 9 years old female patient, was referred to our department for the assesment of a large swelling of the left side of the face. Differently than the other cases reported, the present lesion was located at the maxilla. Treatment methods is surgical curettage generally. Resection and adjuvant cryotherapy have been proposed for large or recurrent lesions. The radiological, clinical characteristics of the lesion and the treatmet were discussed.

[PS-018]

Squamoz hücreli karsinomda inferior hemi-maxillektomi ve defektin fibular osteokutanöz free-flap ile rekonstrüksiyonu

Melek Koltuk¹, Erol Cansız¹, S. Cemil İşler¹, Bora Başaran²
¹İstanbul Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi ABD, İstanbul
²İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz ABD, İstanbul

Amaç: Fibular osteokutanöz free flap'in hemi maxillektomi defektinde kullanılmasının estetik ve fonksiyon açısından değerlendirilmesi.
Olgu: Oral bölge malign neoplazmalarının %90-95'ini squamoz hücreli karsinomlar oluşturmaktadır. Dişeti, alveolar mukoza ve damağı kapsayan karsinomlar oldukça sık görülür. Bu tümörlerin tedavisinde, sınırlarına göre; total, inferior ya da hemi-maxillektomi uygulanmaktadır. Rezeksiyon sonucu oluşan defektin rekonstrüksiyonu için, çeşitli bölgelerden alınan mikrovasküler free-flapler kullanılmaktadır.

Sonuç: Bu vakada rekonstrüksiyon; kortikal kemik desteğinin yüksek ve donör bölge morbiditesinin düşük olduğu fibular osteokutanöz free flap kullanarak gerçekleştirilmiştir. Fonksiyonel ve estetik açıdan hastayı memnun edici sonuçlara ulaşılmış kontrol seanslarında herhangi bir problem görülmemiştir.

Management of squamous cell carcinoma with inferior hemi-maxillectomy and reconstruction of defect with fibular osteocutaneous free-flap

Melek Koltuk¹, Erol Cansız¹, S. Cemil İşler¹, Bora Başaran²

¹Istanbul University, Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

²Istanbul University, Medical Faculty, ENT Department, Istanbul

Objective: Aesthetically and functionally evaluation of using fibular osteo-cutaneous free-flap in hemi-maxillectomy defect.

Case: Squamous cell carcinomas constitute %90-95 of oral malign neoplasms. Carcinomas which include alveolar mucosa, gum and palatinal mucosa are seen frequently. To treat this tumors inferior or hemi maxillectomy is being performed according to its borders. For reconstruction the defect which occurs after resection, micro-vascular flaps from variable areas are being used.

Conclusion: In this case; reconstruction is being performed by using fibular osteo-cutaneous free-flap which has high cortical bone support and shows low donor site morbidity. We achieved functionally and aesthetically pleasing results and there was no problem observed in control sessions.

[PS-019]

Tüm ağız implant destekli sabit restorasyonlarda klinik başarı: olgu sunumu

Sibel Dikicier¹, Emre Dikicier²

¹Çorlu Asker Hastanesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Tekirdağ, Türkiye

²Çorlu Asker Hastanesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Tekirdağ, Türkiye

Amaç: Özellikle posterior maksillada implant yerleştirilmesi, vertikal defekt olduğunda zor bir prosedürdür. Lateral yaklaşımla sinüs membran elevasyonu, lateral antrostomi olarak bilinir ve vertikal mevcut kemik miktarını arttırmak için güvenilir bir tekniktir. Böylece, dişsiz posterior maksillaya implant yerleştirilmesine imkan verir. Bu olgu sunumunun amacı, lateral antrostomi sonrası tam dişsiz maksilla ve mandibulaya yapılan implant destekli sabit protezlerin değerlendirilmesidir.

Olgu: 46 yaşında erkek hasta, implant tedavisi için konsulte edilmiştir. Hasta mevcut dental durumundan memnun değildi ve sabit protez ile tedavi edilmek istiyordu. Hastaya, tüm ağız implant destekli sabit restorasyon planlandı. Kalan tüm periodontal defektli dişleri çekildi. Sağ ve sol posterior maksillada mevcut kemik yüksekliği 4 mm olduğundan 2 aşamalı lateral antrostomi gerçekleştirildi. Sinüs lift prosedüründen 4 ay sonra dişsiz arklara implantlar yerleştirildi. 4 aylık osseointegrasyon periyodundan sonra, 24 üye implant destekli sabit tüm ağız protezler, grup fonksiyonu tipi okluzyonla bitirildi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, estetik ve fonksiyonel başarı ile birlikte, yüksek başarı yüzdesi, sert dokuların korunması ve yüksek hasta memnuniyeti göstermektedir ki, bu klinik prosedür dişsiz arklarda güvenli, etkili, ve pratik bir tedavi opsiyonudur.

The clinical success of full-arch implant supported fixed restorations: a case report

Sibel Dikicier¹, Emre Dikicier²

¹Çorlu Military Hospital, Department of Prosthodontics, Tekirdag, Turkey

²Çorlu Military Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tekirdag, Turkey

Objective: Implant placement, especially in the posterior maxilla is a challenging procedure when vertical deficiencies are occurred. Sinus floor elevation by lateral approach is also known as lateral antrostomy which is a predictable technique to increase vertically available bone volume of the edentulous posterior maxilla giving the possibility to place implants. The purpose of this case report was to evaluate a case for implant- supported fixed prosthesis in the completely edentulous maxilla and mandible after lateral antrostomy.

Case: A 46-years-old male patient presented for an implant treatment consultation. The patient was not satisfied with function and aesthetics of his current dental condition and claimed a fixed restoration. Implant supported fixed full arch restorations were planned for the rehabilitation of the both edentulous maxilla and mandible. All remained periodontally defected teeth were extracted. The 2-step lateral antrostomy was performed for left and right posterior maxilla due to the residual ridge bone was less than 4 mm-height. Osseointegrated implants were placed in each edentulous arch 4 months after the sinus lifting procedure. After the osseointegration period of 4 months, 24 unit implant retained fixed full arch prosthesis was finished for the maxilla and mandible with a group function type occlusion.

Conclusion: In this case report, the high success rate, preservation of hard tissues, and general high patient satisfaction with aesthetic and functional outcome showed that this clinical procedure can be considered a safe, effective, and predictable treatment option for the edentulous arches.

[PS-020]

Olgu sunumu: Bir hastada tüm ağız implant destekli sabit restorasyon

Emre Dikicier¹, Sibel Dikicier²

¹Çorlu Asker Hastanesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Tekirdağ, Türkiye

²Çorlu Asker Hastanesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Tekirdağ, Türkiye

Amaç: Dental implantların uzun dönem klinik başarısında cerrahi ve protetik öngörüler artmıştır. Bununla beraber; artan hasta beklentileri ve teknolojik avantajlar, implant destekli tüm ağız sabit restorasyonlarda yeni teknikler gelişmesine liderlik etmektedir. Bu sunumun amacı, tüm

ağız sabit implant destekli restorasyonda klinik sonuçların ve genç bir hastanın beklentilerinin değerlendirilmesidir.

Olgu: Hastanın kalan tüm periodontal defektli dişleri çekildi. İyileşme periyodundan sonra, dişsiz maxilla ve mandibulaya toplam 12 adet implant yerleştirildi. 3 aylık osseointegrasyon periyodu ardından, üst ve alt çeneye daimi implant destekli sabit protez bitirildi. İmplant osseointegrasyonu, peri-implant mukozanın sağlığı, protetik fonksiyon ve estetik 1 hafta sonra, 1,3, ve 6. aylarda izlendi. 1 yıllık takipte, implantlar ve restorasyonlarda herhangi bir fonksiyonel yada estetik problem gözlenmedi.

Sonuç: Bu olgunun sonuçlarına göre, implantlarla desteklenen sabit protezler, uygun ve öngörülebilir olup, hasta memnuniyetini arttırmakta ve sağlıklı yaşam kalitesi oluşturmaktadır.

Case presentation: Full-mouth implant-supported fixed rehabilitation of a patient

Emre Dikicier¹, Sibel Dikicier²

¹Corlu Military Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tekirdag, Turkey

²Corlu Military Hospital, Department of Prosthodontics, Tekirdag, Turkey

Objective: Improvements in surgical and prosthetic predictability have increased the long-term clinical success of dental implants. However, increasing patient demands and technological advances have led to development of new techniques to fabricate implant supported full-arch fixed restorations. The purpose of this report is to determine the clinical outcomes and a young patients' satisfaction of full-mouth implant-supported rehabilitation.

Case: All remained periodontally defected teeth were extracted. After the healing period, twelve dental implants were placed into the edentulous maxillary and mandibular alveolar processes. Following the osseointegration period of 3 months, full-mouth implant supported definitive fixed prostheses were fabricated to upper and lower jaws. Osseointegration of the implants, peri-implant mucosa health, prosthesis function, and esthetics were assessed after 1 week and 1, 3, and 6 months. After a year of follow-up, no functional or esthetic difficulties with the implants and restorations were noted.

Conclusion: The results of this case report confirm that rehabilitation with a fixed prosthesis supported by implants is a viable and predictable treatment and increases patients' satisfaction and improves oral health-related quality of life.

[PS-021]

Santral dev hücreli granulom:vaka raporu

Elşan Muradov, Musa Sadikhov

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği fakültesi, Ağız,yüz ve çene cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Mandibula anterior bölgede sağ premolar ve kanin dişler arasında uzanan, ilgili dişlerin migrasyonuna ve premolar dişin evre 2 sallanmasına neden olan, ağrısız, ekspansiyon yapan kemik içi radyolüsent uniloküler lezyonun değerlendirilmesi.

Olgu: 30 yaşında kadın hasta kliniğimize alt anterior bölgede ağrısız şişlik şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın geçmiş medikal hikayesinde herhangi bir sorun yoktur. Lenf nodu muayenesi ve ağız açıklığı normal sınırlardadır. Klinik muayenede alt 43,44 numaralı dişler bölgesinde ekspansiyon izlenmiştir. Alınan panoramik radyografda sağ premolar ve kanin arasında uzanan, radyolüsent, uniloküler bir lezyon saptanmıştır. Lezyon ile ilişkide ki 43, 44 numaralı dişlerin vital olduğu görülmüştür. Lezyon cerrahi operasyonla eksize edildikten sonra sallanan diş komşu dişlere siplintlendi. Eksize edilmiş lezyon inceleme sonucu Santral Dev Hücreli Granulom teşhisi koyuldu.

Sonuç Santral Dev Hücreli Granülom; Dünya Sağlık Örgütüne göre, multiple kanama odağı, multinukleer dev hücre agregasyonu ve trabeküler kemik dokusu ile birlikte hücreli fibröz dokudan oluşan kemik içi bir lezyon olarak tanımlanır. Santral Dev Hücreli Granülom yüz kemiklerini; özellikle mandibulayı ve maksillayı tutar. 1. molar dişlerin anteriorunda izlenmekle birlikte bazen orta hattı geçebilir. Histolojik olarak hiperparatiroidizmin Brown tümöründen ayırt edilememekle birlikte; klinik, radyografik incelemeler ve laboratuvar bulguları ile doğru bir teşhis yapılabilir.

Central giant cell granuloma: case report

Elşan Muradov, Musa Sadikhov

gazi University, Faculty of the Dentistry, Department of the Oral and Maxillofacial surgery, Ankara

Objective: The object of this report is to evaluate a painless unilocular intraosseus radiolucent lesion exhibited expansion, lining in the anterior of the mandible between right premolar and canine, causing migration of relevant teeth and second stage premolar mobility.

Case: 30-year-old woman was admitted to our clinic with a painless swelling in the lower anterior region. There is no problem in the patient's past medical history. Lymph node examination and opening of the mouth is normal limits. There is expansion in the 43 and 44 numbers teeth. In the panoramic radiography was detected radiolucent, unilocular lesion between the right premolars and canine. 43 and 44 numbers teeth are vital. After extraction of the lesion mobile tooth splinted to the adjacent teeth. The laboratory examination of the lesion was diagnosed central giant cell granuloma.

Conclusion: Central Giant Cell Ganuloma; According to World Health Organization multiple bleeding center, together with multi nuclear giant cell agregation and trabecular bone consist of fibrous tissue and defined as intraosseus lesion. Central Giant Cell Ganuloma can occur in the facial bones, especially in mandibula and maxilla. Generally it is located anterior of the first molar, but sometimes can cross the midline.

Histologically it is identical to the Brown tumor of hyperparathyroidism. With the aid of clinical, radiographic investigations and laboratory findings right diagnosis can be achieved.

[PS-022]

MRONJ sonucu gelişen patolojik fraktür: Bir olgu sunumu

Özlem Karacan, Emine Akbaş, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: MRONJ'un patolojik fraktür gibi komplikasyonlarına dikkat çekmek

Olgu: 81 yaşında erkek hasta şiddetli ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan panoramik radyografide mandibula corpusunda fraktür tespit edilmiştir. Yapılan ekstraoral muayenede orokütanöz fistül saptanmıştır ve intraoral muayenede maksilla ve mandibulada osteonekroz alanları mevcuttur. Anamnez, klinik ve radyografik muayene sonucunda MRONJ'a bağlı patolojik fraktür teşhisi konmuştur.

Sonuç: Patolojik fraktür, mandibulada MRONJ'un en ciddi komplikasyonunu oluşturmakta ve hastanın yaşam kalitesini ciddi ölçüde etkilemektedir. Ancak bu sorunun henüz kesin bir tedavisi yoktur. Bu nedenle klinisyenler hasta anamnezini alırken ve cerrahi girişimleri planlarken oldukça dikkat etmelidir.

Pathologic fracture due to MRONJ: A case report

Özlem Karacan, Emine Akbaş, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler
Istanbul University Dentistry Faculty, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: To pay attention of complications of MRONJ such as pathologic fracture.

Case: 81-year-old man is directed to our clinic with complain of severe pain. A fracture of mandible corpus is identified on the panoramic radiography which is taken from the patient. An oro-cutaneous fistula is observed during extraoral examination and there are osteonecrosis areas observed at the maxilla and mandible while examining intraoral tissues. According to results of clinical and radiological examination and the history of the patient, pathologic fracture due to MRONJ is diagnosed.

Conclusion: The pathologic fracture represents the severest complication of MRONJ in the mandible, and seriously effects the quality of life of the patient. However; there is no certain treatment for this issue. For this reason clinicians must pay attention significantly while taking patient history and planning any surgical attempt.

[PS-023]

İş Kazası Sonucunda Lefort I, Bilateral Kondil ve Simfiz Kırıkları Tespit Edilen Hastaya Yaklaşım

Özge DOĞANAY, Alp Saruhanoglu, Belir Atalay
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız diş ve çene cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Maksillofasiyal yaralanmalar hayatı tehdit edici olabilmektedir, bu yüzden erken müdahalede bulunulmalıdır. İlk müdahalenin amacı hayati fizyolojik fonksiyonları ve kanamayı kontrol altına almaktır. Daha sonra, hastalar değerlendirilmekte ve hastanın yaralanma bölgesi ve yaşamsal bulgularının stabil olup olmamasına bağlı olarak tedavi öncelikleri belirlenmektedir.

Olgu: Bir hasta; ağrı, okluzal uyumsuzluk ve yüzünde görülen şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Anamnezinde kaza sonucu çatıdan düştüğü öğrenilmiştir. Yaşamsal bulguları normale döndükten sonra yapılan radyografik ve klinik muayeneler maksilla ve mandibulada multipl kırıkların olduğunu göstermiştir.

Sonuç: Olguda, ilk olarak dental arklar ve okluzal ilişki orijinal konumlarına getirilmeye çalışılmıştır ve aşağıdan yukarıya doğru, çenelerdeki kırıklar onarılmaya çalışılmıştır. Çeneler osteosentez plakları ve intermaksiller fiksasyon ile stabilize edilmiştir.

Management of A Patient with Le Fort I, Bilateral Condylar and Symphysis Fractures Resulting From A Work Accident

Özge DOĞANAY, Alp Saruhanoglu, Belir Atalay
Istanbul University Dentistry Faculty, Department of Oral&Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: Maxillofacial injuries can be a life threatening, so immediate intervention should be done. The goal of initial emergency care is to control vital physiologic functions and bleedings. After that, patients are assessed and treatment priorities are established based on patients' injuries and the stability of their vital signs.

Case: A patient, referred to our department was suffered from pain, occlusal disharmony, edema on his face. In the history, he accidentally fell from the roof while he was working. After stabilization of his vital signs, radiographic and clinical examinations showed multiple fractures on both maxilla and mandible.

Conclusion: In this case, first both dental arches and occlusal unity were reconstructed in their original relation and from inferior to the superior direction, the fractures of jaws were reconstructed. The jaws were stabilized with osteosynthetic plates and intermaxillary fixation.

[PS-024]

Segmental Mandibular Defektin Rekonstrüksiyonunda İliak Greftlerin Kullanımı:Vaka Raporu

Batuhan Hıdıroğlu, Erol Cansız

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,İstanbul

Amaç: Çene ve yüz defektleri konjenital, edinsel veya gelişimsel nedenler sonucu ortaya çıkabilir. Bu defektlerin protetik tedavilerinin yapılabilmesi için ileri cerrahi yöntemler kullanılabilir. Altın standart olan otojen kemik greftlerinin kullanımı son yıllarda yaygınlaşmıştır. Ramus, fibula ve iliak mandibula defektlerinde sık kullanılan otojen kemik greftlerindedir.

Olgu: Alt çene ön bölgesinde segmental defekti olan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Estetik ve fonksiyonel şikayetleri olan hastaya protetik tedavi yapılabilmesi için otojen kemik grefti alınmasına karar verildi. Hem hastanın yaşı hem de defektin büyüklüğü göz önüne alınarak iliak kemik grefti alınmasına karar verildi.

Sonuç: İliak kemik, hem kortikokansellöz kemik yapısına sahip olması hem de ağız içindeki donör sahalara göre daha fazla kemik elde edilebilmesi bakımından preprotetik cerrahide sıklıkla kullanılmaktadır.

Using Iliac Graft for Segmental Mandiblar Defect Reconstruction:A Case Report

Batuhan Hıdıroğlu, Erol Cansız

Istanbul University Faculty of Dentistry,Department of Oral and Maxillofacial Surgery,İstanbul

Objective: Maxillofacial defects might appear as a consequence of developmental, congenital, acquired reasons. Advance surgical methods can be used for prosthetic rehabilitation of this defects.Using autogenous bone grafts which is known as gold standart is spread in recent years.Ramus fibula and iliac bone are the most used donor sites for autogenous grafts.

Case: Patient with mandiblar anterior segmental defect was referred to our department.Autogenous bone graft harvesting is considered for patient who has functional and aesthetically complaints. It was decided to use iliac graft considering both patient's age and the size of defect.

Conclusion: Iliac bone is frequently using for preprothetic surgery because of both having corticocancellous bone structure and gaining much more bone amount rather than intraoral areas.

[PS-025]

Bukkal Kaydırma Flep Yöntemiyle Oroantral Fistül Tedavisi

İbrahim Köse¹, Mahmut Koparal¹, Yusuf Atalay², Serhat Atılğan³

¹Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi,Adıyaman

²Afyonkocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi,Afyon

³Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi,Diyarbakır

Genellikle maksiller dişlerin çekimini takiben ortaya çıkan bir sekel olan oroantral fistülün kapatılması diş hekimliği cerrahisinde önemli bir konudur. 5 mm'den daha küçük perforasyonlar sıhhatli bir pıhtı oluşması şartıyla kendiliğinden kapanabilir. Daha büyükleri ise mutlaka bir cerrahi müdahaleyi gerektirirler. Hastada yeme, içme ve konuşma zorluğu oluşturmasının yanı sıra sinüzit, rinit, otit ve kavernöz sinüs trombozu gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilmesi dolayısıyla oroantral birleşimlerin mümkün olduğunca erken kapatılmaları gerekir. Kronik maksiller sinus açıklıkları (KMSA) veya oroantral (OAF) fistüller, genellikle akut maksiler sinüs açıklıklarından daha büyüktür ve sinüs açıklıklarının fark edilmemesi veya tedavi edilmesine rağmen başarılı olunamaması sonucu oluşur. Seksen iki yaşında kadın hasta sekiz ay devam eden sağ tarafta yüz ağrısı yakınmasıyla kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede molar diş çekimi sonrasında meydana gelen oroantral fistül oluşumu izlendi. Fistül bukkal flep kaydırma yöntemiyle kapatıldı. Ameliyat sonrasında yapılan altı aylık klinik kontrolünde de herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı.

Oroantral Fistula Treatment With Buccal Sliding Flap Method

İbrahim Köse¹, Mahmut Koparal¹, Yusuf Atalay², Serhat Atılğan³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkocatepe University, Afyon, Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Dicle University, Diyarbakır, Turkey

The creation of an oroantral communication is not an uncommon sequelea to the extraction of maxillary teeth, particularly molars. Small perforations through healthy tissue may heal spontaneously, provided the socket is filled with a satisfactory blood clot. Nevertheless, in the majority of cases, it is safer to perform a surgical closure. Closure of oroantral fistulae in one of the most challenging and difficult problems of oral surgery. In addition to difficulties in eating, drinking, and speaking, it gives rise more important complications such as sinusitis, otitis media, rhinitis, and cavernous sinüs thrombosis. Therefore it requires immediate closure. There have been various closure techniques reported. in the literature. Chronic maxillary sinus openings or oroantral fistulaes are usually larger than acute maxillary sinus communications and occur if the sinus perforation could not noticed or treated unsuccessfully. Eighty-two years-old female patient which with complaints for 8 months facial pain on the right side, was admitted to our clinic. İn clinical and radiological examinationoroantral fistula formation occurred after molar tooth extraction was followed. Fistula was closed with a buccal sliding flap method in the clinical examination six months after the surgery did not encountered any complications.

[PS-026]

Geniş Mandibular Kistlerin Konservatif Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Mahmut Koparal¹, Hilal Alan², Derya Gündüz³, Belgin Gülsün⁴, İbrahim Halil Erdogdu⁵, Veysel İçen⁴, Rojdan Güneş⁴

¹Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi, Adıyaman

²Inönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çene Cerrahisi, Malatya

³Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protez ABD, Adıyaman

⁴Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi, Diyarbakır

⁵Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji ABD, Adıyaman

ÖZET Odontojenik kistler arasında en sık görülenler radiküler ve rezidüel kistlerdir. Radiküler kistlerin tedavilerinde erken dönemde kök kanal tedavisi yeterli olabilirken tanıda gecikmiş büyük hacimli radiküler ve rezidüel kistlerin tedavisinde enükleasyon veya marsupiyalizasyon uygulanır. Enükleasyon; kistin anatomik yapılara komşuluğu, kaybolmuş kemik yapısının rekonstrüksiyon zorluğu, post operatif enfeksiyon gelişmesi gibi dezavantajlara sahiptir. Marsupiyalizasyon tedavisi ise enükleasyon tedavisine göre çok daha az komplikasyon ihtimaline sahiptir. Bu iki vaka raporunda sunulan büyüklüğe nadiren ulaşabilen kistik lezyoların; başarılı marsupiyalizasyon tedavisini sunduk.

Conservative Treatment Of Large Cystic Lesions Of The Mandible:2 Case Report

Mahmut Koparal¹, Hilal Alan², Derya Gündüz³, Belgin Gülsün⁴, İbrahim Halil Erdogdu⁵, Veysel İçen⁴, Rojdan Güneş⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Inonu University, Malatya Turkey

³Department of Prosthesis, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

⁴Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Dicle University, Diyarbakır, Turkey

⁵Department of Pathology, Faculty of Medicine, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

ABS TRACT Radicular and residual cysts are most frequently ones among odontogenic cysts. Enucleation or marsupialization is applied in treatment of large volume radicular and residual cysts delayed to diagnose, the root canal therapy may be sufficient in early period in treatment of the radicular cysts. Enucleation has any drawbacks such as neighborhood of the cyst to anatomic structures, reconstruction obligation of the lost bone structure, post-operative infection development, etc. Marsupialization therapy has a very less complication possibility compared to enucleation therapy. We submitted successful marsupialization therapy of the cystic lesions, which may reach rarely the size given in these two care reports.

[PS-027]

Gecikmiş Dönem Aşırı Deplase Dişsiz Mandibula Kırığının Tedavisi: Vaka Raporu

Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayranci, Burak Cezairli, Halil Anlar

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, 52200, Ordu, Türkiye

Fasiyal yaralanmaların büyük bir kısmını oluşturan mandibula kırıkları, yaşamın üçüncü dekadında ve sıklıkla erkeklerde görülür. İleri derecede atrofik dişsiz mandibula kırıkları yaygın olmamakla birlikte bu kırık tipleri tüm mandibular fraktürlerin % 1-5 ini teşkil etmektedir. Hastaların yaşlı ve çeşitli medikal problemlere sahip olmaları nedeniyle bu tip kırıkların tedavisi kompleks bir hal almaktadır. Miniplak kullanılarak yapılan internal fiksasyon, rekonstrüksiyon plakları, tel osteosentezi ve protezin sirkummandibular bağlama ile indirekt fiksasyonu tedavi seçenekleri arasında yer almaktadır. Bu vaka raporunda aşırı deplase dişsiz korpus fraktürü olan hastanın cerrahi tedavisi sunulmuştur.

The Treatment of Delayed Period Excessively Displaced Edentulous Mandible Fracture: A Case Report

Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayranci, Burak Cezairli, Halil Anlar

Department of Oral Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, 52200, Ordu, Turkey

Mandibular fractures are a common form of facial injury and occur most frequently in males during the third decade of life. Fractures of the severely atrophic edentulous mandible are not common, and representing less than 1 % to 5 % of all mandibular fractures. Patient management is more complicated due to patients often being elderly with more complex medical problems. The available treatment methods include open reduction with internal fixation using miniplates, reconstruction plates, wire osteosynthesis and indirect fixation by circum-mandibular wiring of a prosthesis. This case report presents the surgical treatment of the edentulous patient who has excessively displacement corpus fracture.

[PS-028]

Periapikal Cerrahi Uygulama Kararını Etkileyen Faktörler: Retrospektif Çalışma

Göksel Şimşek Kaya¹, Nesrin Saruhan², Günay Yapıcı Yavuz³, Ümit Ertaş²

¹Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Antalya, Türkiye.

²Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum, Türkiye

³Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Adıyaman, Türkiye.

Amaç: Periapikal cerrahi günümüzde periapikal lezyonlu dişlerin, özellikle de ortograd olarak kanal tedavisinin yenilenmesi sorunlu ise güvenilir bir tedavi prosedürüdür. Ancak, periapikal cerrahi vakalarında tedavi planlaması ile ilgili bilgi oldukça azdır. Bu sebeple, bu çalışmada periapikal cerrahi öncesi karar verme sürecini etkileyen faktörler değerlendirilmiştir.

HASTA VE Yöntem: Bu çalışmada, periapikal cerrahi uygulanan 821 hastada 1,110 diş retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Başlıca semptomlar, kanal dolgununun kalitesi ve koronal restorasyon yada post varlığı ve periapikal dokuların durumu ile ilgili bilgiler kaydedilmiştir. Bulgular: 821 hastanın, 544'ü (%66.3) kanal tedavisi/ kanal tedavisi yenileme ile, 244'ü (%24.8) koronal restorasyon ile ve 60'ı (%7.3) post ile tedavi edilmiştir. Kistik lezyonlar 125 (%15.2) hastada ve tedaviye dirençli enfeksiyon 162 (%19.7) hastada görülmüştür. Tüm apikal lezyonların yarısına yakını (%45) 5 mm'den büyüktür. Yazarlar apikal cerrahi uygulamalarının sadece 434'ünü (%52.9) gerekli olarak değerlendirmişlerdir.

Sonuç: Bu bulgulara göre, periapikal cerrahi uygulama kararı cerrah, endodontist ve protez uzmanlarını içeren multidisipliner yaklaşım gerektirir.

Factors Affecting the Decision to Perform Periapical Surgery: A Retrospective Study

Göksel Şimşek Kaya¹, Nesrin Saruhan², Günay Yapıcı Yavuz³, Ümit Ertaş²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Akdeniz University Faculty of Dentistry, Antalya, TURKEY.

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY.

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adıyaman University Faculty of Dentistry, Adıyaman, TURKEY.

Background: Periapical surgery is now a reliable therapeutic procedure for the treatment of teeth with periapical lesions, particularly when orthograde retreatment is problematic. However, little information is available regarding treatment planning of cases referred for periapical surgery. Therefore, this study was conducted to analyze the factors that affect the decision-making process prior to periapical surgery.

PATIENTS AND Methods: This study retrospectively assessed clinical and radiographic data from 1,110 teeth in 821 patients undergoing periapical surgery. The information recorded included main symptoms, quality of root-canal filling, and presence of coronal restoration or post and periapical tissue status.

Results: Out of 821 patients, 544 (66.3%) underwent endodontic treatment/retreatment, 204 (24.8%) were treated with coronal restorations and 60 (7.3%) were treated with posts. Cystic lesions were present in 125 (15.2%) patients and treatment-resistant infection in 162 (19.7%). Close to half of all apical lesions (45%) were >5 mm in size. The authors concluded that apical surgery was justified in only 434 (52.9%) subjects.

Conclusion: On the basis of these findings, it is believed that the decision to perform periapical surgery requires a multidisciplinary approach involving surgeons, endodontists and dental prosthetic specialists.

[PS-029]

Agresif Periodontitisli Hastanın İmplant Üstü Tüm Ağız Restorasyonla Tedavisi: Olgu Sunumu

Aydın Özkan¹, Hande Yeşil¹, Hasan Ayberk Altuğ²

¹Mevki Asker Hastanesi, Diş Tedavi Merkezi

²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı ileri derece periodontitisli hastaların tedavisinde ideal fonksiyon ve estetiği sağlamak için cerrahi ve protetik diş hekimliği takım çalışmasının sonuçlarını sunmaktır.

Olgu: Cerrahi ilk aşamada, hastanın bütün kalan dişleri travmatik olarak çekildi ve hastaya immediate protez takıldı. 3 Hafta sonra, çift taraflı sinüs lift ile birlikte üst çeneye 8, alt çeneye 6 implant yerleştirildi. İmplant yerleştirildikten sonra geçici tam protezler yeniden yumuşak astar materyali ile şekillendirildi. Nihai restorasyonlar üç ay sonra bitirildi ve tatminkar kozmetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edildi.

Sonuç: Agresif periodontitisli hastalarda implant tedavisi, yeterli enfeksiyon kontrolü ve oral hijyen eğitimiyle birlikte kontrendike değildir.

Full Mouth Rehabilitation with Implant-Supported Prosthesis in a Patient with Aggressive Periodontitis: A Case Report

Aydın Özkan¹, Hande Yeşil¹, Hasan Ayberk Altuğ²

¹Mevki Military Hospital, Centre for Oral and Dental Health

²Gulhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The aim of this case report was to present the combined surgery and prosthetic treatment of the severe periodontal disease patient to maintain the ideal function and esthetics.

Case: In the first surgery, all remaining teeth of the patients were extracted with an atraumatic technique and delivered immediate dentures. Three weeks after the first surgery, bilateral sinus lift was performed then 8 implants were inserted in maxilla and 6 in mandible. After the

implant placement interim complete dentures were again relined with soft lining material. Final restorations were placed three months later, and satisfactory cosmetic and functional outcome resulted.

Conclusion: Implant treatment in patients with aggressive periodontitis is not contraindicated provided that adequate infection control and oral health maintenance are assured.

[PS-030]

Geniş Hacimli Odontojenik Kistin Enükleasyonu

Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Emine Akbaş, Sabri Cemil İşler
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Odontojen kistler diş hekimliği cerrahisinde oluşum ve tedavileri açısından geniş bir yer tutmaktadır. Kistlerin oluşum şekilleri çeşitlilik göstermekle beraber tedavileri genellikle benzerlik göstermektedir. Kemik içi lezyonlarda en sık kullanılan ve başarılı sonuçlar veren tedavi yöntemleri enükleasyon yada marsupyalizasyon sonrası enükleasyondur. Bu sunumda anterior maksillada oluşmuş geniş hacimli odontojen kistin enükleasyonu anlatılmıştır.

Enucleation of Huge Odontogenic Cyst

Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Emine Akbaş, Sabri Cemil İşler
Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

In the oral and maxillofacial surgery cysts have an important part both in terms of formation and treatment. There are differences about the formations of the cysts but usually the treatments are similar. For intraosseous lesions enucleation or enucleation after marsupialisation are common and most effective treatment methods. In this presentation, we defined enucleation of a large volume odontogenic cyst in the anterior maxillary region.

[PS-031]

Mandibular Deviasyonda Çene Ucu Rekonstrüksiyonu

Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Emine Akbaş, Sabri Cemil İşler
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Çene osteotomileri hem fonksiyonel hemde estetik kazanımlar sağlanan cerrahi operasyonlardır. Genioplasti ile dikey, yatay, segmental yada yüzdeki herhangi bir sorun için seçenekler sunabilmektedir. Çenelere uygulanan kemik manipülasyonlar ve implant uygulamaları yüzde estetik kazanımlar sağlayan cerrahilerdir. Genioplasti uygun preoperatif değerlendirme ve doğru teknik uygulama ile yapıldığında sert ve yumuşak doku arasında uyumlu, alt yüz diş bileşenleri ile dengeli sonuçlar veren bir tekniktir. Bu sunumda, mandibular deviasyonun başarısız ortodontik kamufülaj tedavisi sonrası cerrahi olarak düzeltilmesi anlatılmaktadır.

Chin Reconstruction in Mandibular Deviation

Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Emine Akbaş, Sabri Cemil İşler
Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Chin osteotomy is used in esthetic and functional procedure; genioplasty shows different surgical options as lineal osteotomy, curved osteotomy, segmental osteotomy and others for different conditions of the face. The alteration of the chin through either osseous manipulation or implant augmentation, is an integral component of aesthetic surgery of the face. When performed with proper preoperative assessment and technical execution, the results can harmonize and restore balance between skeletal, soft tissue, and dental components of the lower face. In this case, surgical operation was performed that correction of mandibular deviation, after the inadequate orthodontic camouflage treatment.

[PS-032]

Ekstraoral Fistül Yolu Revizyonu

Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Emine Akbaş, Sabri Cemil İşler
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Odontojen enfeksiyonlar dental kaynaklı mikroorganizmaların sebep olduğu doku yanıtıdır. Tedavi edilmeyen durumlarda enfeksiyon öncelikle kemikte, periost altında daha sonrada mukozada yıkımla sonuçlanan durumlar oluşturur. En sonunda ise mukoza perforasyonunu takiben enfeksiyon dış ortama açılabilir. Akut durumlar hastalarda şiddetli şikayetlere sebep olurken, kronikleşmiş olgularda şikayetler azalır ve hastanın hekime başvurusu gecikmektedir. Bu sunumda yirmi yıldan uzun süredir alt molar diş kaynaklı ekstraoral fistülizasyonun tedavisi anlatılmaktadır.

Extraoral Fistula Revision

Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Emine Akbaş, Sabri Cemil İşler
Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Odontogenic infections are immune responses caused by microorganisms from the dental tissues. In untreated infections can be caused destruction primarily in bone, subperiosteum and the mucosa. Finally there is an extraoral or intraoral fistula can be comes out. Patients has severe complaints according to acute form of the infection but when the infection comes to chronic form, patients are ignoring their conditions because of reducing the complaints. In this presentation we defined an extraoral fistula revision, that exists over twenty years.

[PS-033]

Radiküler Kist Enükleasyonunu Takiben Maksillanın Vaskülarize Olmayan Kemik Grefti İle İmmediat Rekonstrüksiyonu: Olgu Sunumu

Deniz Yaman, Ahmet Canpolat, Faruk Öğütlü, Semih Ayrıkçıl, Sevil Kahraman, Ertan Delilbaşı
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç:
Radiküler kist, öncesinde travma ya da enfeksiyöz durumu takiben ilerleyen oral kavitede en sık karşılaşılan kisttir. En çok dişlerin apikalinde(periapikal kist) ve çekim sonrası çenede devamlılığını sürdürmüş olarak (rezidüel kist) gözlenmektedir. Maksillanın başarılı bir şekilde rekonstrüksiyonu iyi ve kötü karakterli patojenlerinin tedavisinde oldukça önemlidir. Bu vakada radiküler kist enükleasyonunu takiben maksillanın vaskülarize olmayan kemik grefti ile immediat rekonstrüksiyonu rapor edilmiştir.

Olgu:
55 yaşında erkek hasta Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral ve Maksillofasial Cerrahi Anabilim Dalına maksilla sağ tarafta 2 ay boyunca devam eden şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Tedavi protokolü preoperatif tomografi ile kortikal perforasyon ve yumuşak doku yayılımı değerlendirilip radiküler kist tanısı alınan bölgenin enükleasyonunun genel anestezi altında gerçekleştirilmesidir. Anterior iliak krestten alınan blok greft estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonu sağlamak amacıyla yerleştirilmiştir. Kortikokanselöz kemik partikülleri blok kemikle birlikte mini plak ve vidalarla fiks edilmiştir.

Sonuç:
Radiküler kist enükleasyonunu takiben maksillanın vaskülarize olmayan kemik grefti ile immediat rekonstrüksiyonu başarılı bir tedavidir. Alıcı ve verici sahalarda herhangi majör komplikasyon gözlenmemiştir ve iyileşme sorunsuz gerçekleşmiştir

Immediate Reconstruction Of The Maxilla With Nonvascularized Iliac Bone Graft Following The Enucleation Of Radicular Cyst: A Case Report

Deniz Yaman, Ahmet Canpolat, Faruk Öğütlü, Semih Ayrıkçıl, Sevil Kahraman, Ertan Delilbaşı
Gazi University Dentistry Faculty, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective:
Radicular cyst, usually preceded by trauma or an infectious condition which is followed by enlargement, is one of the most commonly occurring cyst in the oral cavity. It is found mostly at the apices of the tooth (periapical cyst) and remains in the jaw after removal of the offending tooth (residual cyst). Successful reconstruction of maxillary defect is essential component in the treatment of benign and malignant pathology. In this case report we presented an immediate reconstruction of the maxilla with nonvascularized iliac bone graft following the enucleation of radicular cyst

Case:
The patient, a 55 -year-old male, was referred to the Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department, with the chief complaint of swelling on the right side of the maxilla since 2 months. Our treatment protocol involved pre-operative imaging by cone-beam computed tomography (CBCT) to assess for cortical perforation and soft tissue extension. It was diagnosed as radicular cyst which was initially treated by enucleation of the cyst under general anaesthesia. Anterior iliac crest graft was placed for aesthetic and functional rehabilitation. Bone block with corticocancellous chips was secured with fixation screws and mini-plates.

Conclusion:
Treatment of radicular cyst with enucleation and immediate reconstruction with non-vascularized bone graft from the anterior iliac crest was successful. No major complications were observed from the donor and recipient sites and the healing was uneventful.

[PS-034]

Bişat Yağ Dokusu İle Oroantral Açıklığın Kapatılması

Deniz Yaman, Ulviyya Mammadova, Ertan Delilbaşı
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç:
Oroantral fistül (OAF) oral kavite ve maksiller sinüs arasındaki patolojik açıklıktır. Açıklık posterior maksillada molar ve premolar köklerin sinüs zemini arasındaki yakın anatomik ilişkiye bağlı olarak bu dişlerin çekiminden sonra ağırlıklı olarak ortaya çıkar. Buna ek olarak, fistül

maksiller kist, iyi huylu veya kötü huylu tümör tedavi sonrası veya travma kaynaklı oluşabilir. 3 mm'den az genişlikte olan defektlerde enfeksiyon olmadan spontan iyileşme sağlanabilmektedir. 5 mm 'den daha büyük açıklıkta flep kaydırılması gerekmektedir. Bu vakada bişat yanak yağ dokusu kullanılarak oroantral fistül (7.47 mm genişlikte) tedavisi rapor edilmiştir

Olgu:

40 yaşında kadın hasta oral ve maksillofasial cerrahi bölümüne maksilla sol tarafta oroantral açıklık şikayetiyle başvurmuştur. Hastanın 7 sene önce nasofarenks kanseri tedavisi için radyoterapi gördüğü öğrenilmiştir. Muayenesinde sol maksillada daimi 1.molar dişin çekildiği ve oronasal ilişkiye bağlı sıvı akışının olduğu izlenmiştir. Lokal anestezi altında oral defekt alanının saplı bişat yağ dokusu ile rekonstrüksiyonu yapılmıştır.

Sonuç:

Postoperatif dönemde komplikasyon gözlenmemiştir. Bukkal yağ dokusu ile oroantral fistül tedavisi birçok avantaja sahiptir. Bunlar, kolay yaklaşım, minimum diseksiyon, iyi hareketlilik ve iyi kan desteğiyle düşük komplikasyon oranına sahip olmasıdır

Closure Of Oroantral Communications With Bichat's Buccal Fat Pad

Deniz Yaman, Ulviyya Mammadova, Ertan Delilbaşı

Gazi University Dentistry Faculty, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective:

The oroantral fistula (OAF) is a pathological communication between the oral cavity and the maxillary sinus. These kinds of communications arise mainly after extraction of posterior maxillary teeth due to the close anatomical relationship between the root apices of the molar and premolar teeth and the sinus floor. In addition, a fistula might originate following removal of maxillary cysts, benign or malignant tumors or trauma. Defects less than 3mm in width might heal spontaneously in the absence of infections. Communications wider than 5 mm require the use of rotating and sliding flaps to provide closure. In this case report we presented a treatment of oroantral fistula (7.47 mm in width) using buccal fat pad.

Case:

The patient, a 40 year-old female, was referred to the Dentistry Faculty of Oral Maxillofacial Surgery Department, with a complain of oroantral fistula in the left side of the maxillar region. The patient has a history of radiotherapy seven years before for nasopharynx cancer treatment. On examination her left maxillary permanent first molar was already taken and there was nasal discharge of oral fluids along with nasal twang. We performed a pedunculated buccal fat pad for the reconstruction of the oral defect under local anaesthesia.

Conclusion:

The postoperative period was uneventful. Treatment of oroantral fistula using buccal fat pad has many advantages. Its location allows easy access, minimum dissection, good mobility, good blood supply and low rate of complications

[PS-035]

Renal Yetmezlik Hastasında Mandibular Santral Dev Hücreli Granülomanın Brown Tümöründen Ayırıcı Tanısı ve Tedavisi

Burcu Baş, Kanber Kamberoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç:

Santral dev hücreli granülomalar (SDG) daha çok gençlerde ve kadınlarda görülen ve sıklıkla mandibulada lokalize olan tümör benzeri lezyonlardır. Bazı lezyonlar asemptomatik seyretmekle beraber çoğunda, çenelerde genişleme, ağrı, kortekste perforasyon ve parestezi gibi bulgular izlenir. Santral dev hücreli granüloma agresiv olan ve olmayan olarak iki tipe ayrılır. Agresiv olanlarda korteks erozyonu, dişlerde rezorbsiyon, ağrı, hızlı büyüme ve sık nüks görülür.

Olgu:

İki aydır sol mental sinirin inerve ettiği bölgede parastezi, ağrı ve şişlik şikayetleri ile kliniğimize başvuran erkek hastanın, alınan radyografilerinde sınırları düzensiz, 34 ve 35 nolu dişlerin köklerinde rezorbsiyon yapan multiloküler görünümde, radyolüsent lezyon saptandı. Lokal anestezi ile alınan insizyonel biyopsi sonucu santral dev hücreli granüloma olarak rapor edildi. Kitle genel anestezi altında total olarak eksize edildi. Altı aylık takipte nüks izlenmedi.

Sonuç:

Santral dev hücreli granülomanın histopatolojik ve klinik görünümü; cherubism ve hiperparatiroidizm de görülen brown tümörüne benzerlik gösterir. Bu vakada brown tümörü, lezyonun multifokal olmaması, serum kalsiyum, parathormon seviyelerinin de yükselme olmaması ve patoloji raporu ile tanı dışı bırakılmıştır.

Differential Diagnosis of Central Giant Cell Granüloma from Brown Tumor in Renal Failure Patient

Burcu Baş, Kanber Kamberoğlu

University of Ondokuz Mayıs School of Dentistry, Department of Oral and Maksillo Facial Surgery, Samsun

Objective:

Central giant cell granuloma (CGCG) is more often in the mandible of both females and young individuals. Some of these lesions may be asymptomatic. Expansion in jaws, pain, perforation of cortex and paresthesia are clinical possible features of CGCGs. They exhibit aggressive or non-aggressive behavior. In aggressive type of CGCG cortex erosion, tooth resorption, pain, rapid growth and relapse may occur.

Case:

The x-ray of the male patient with the complains of paresthesia in the area of left mental nerve for two months including pain and swelling, indicated radiolucent, multilocular, resorption of roots tooth #34, #35 and irregular border shape lesion. Under local anesthesia, incisional biopsy was performed and the result stated that the lesion was Central Giant Cell Granuloma. The lesion was excised totally in general anesthesia. 6 month follow up reveals no sign of recurrence.

Conclusion:

Histopathologic a land clinical feature of CGCG is similar to cherubism and Brown tumor seen in hyperparatyroidism. In this case Brown tumor probability was eliminated because lesion was not multifocal, and there was no increase in serum calcium and level of parathormon. Additionally pathological result supported the diagnosis.

[PS-036]

Mandibulada Geniş Reziduel Kist;Vaka Raporu

Gelengül Urvasızoğlu, Mert Ataoğl, Nesrin Saruhan, Berkay Aşkın
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi ABD,Erzurum

Amaç: Rezidüel kistler, çeneleri etkileyen osseöz-dekstrüktif lezyonların en sık görülenlerinden biridir ve inflamatuvar odontojenik kistler sınıfındadır. İnflamatuvar kistler, çenelerde en sık görülen lezyonlardır, çenelerde görülen kistlerin %50 ila %75 ini oluşturmaktadır. Bu durum genellikle asemptomatiktir ancak etkilenen alanda yavaş büyüyen şişliğe neden olabilmektedir. Radyografik olarak bu lezyonlar iyi sınırlı kemik içi radyolüsent lezyonlar olarak görülmektedirler.

Vaka Raporu:43 yaşında kadın hasta kliniğimize rutin radyolojik diş muayenesinde farkedilen geniş kist için başvurmuştur. Fizik muayenesi ve rutin laboratuvar testleri normal olarak görüldü. Sol posterior mandibulaya uzanan bukko-lingual yönde ekspansiyona ve lingual kısımda perforasyona neden olan mandibular kanalın üst sınırlarını etkileyen geniş rezidüel kistdeğerlendirilmiştir. Klinik ve radyolojik bulgular ışığı altında bu vaka rezidüel kist olarak teşhis edildi. Lezyon cerrahi olarak enükle edildi ve kist epiteli intraoperatif ve postoperatif komplikasyon olmaksızın çıkartıldı. Preoperatif tanı histopatolojik olarak desteklendi. 6 aylık takipte komplikasyon veya şikayet görülmedi.

Sonuç: Efektif cerrahi tedavi için ayırıcı tanılar önemlidir. Enükleasyon, geniş rezidüel kistlerin tedavisinde marsüpyalizasyona göre daha etkili bir metottur. Bu sunumun amacı, mandibuladaki geniş rezidüel kistin enükleasyonla tedavisini sunmaktır

Massive Residual Cyst Of Mandible: Case Report

Gelengül Urvasızoğlu, Mert Ataoğl, Nesrin Saruhan, Berkay Aşkın
Oral and Maxillofacial surgery department,Atatürk University,Erzurum,Turkey

Objective: Residual cysts are a part of the inflammatory group of odontogenic cysts which are one of the most common osseous-destructive lesions affecting the jaws. Inflammatory cysts are the most common cystic lesions in the jaws; they constitute 50 to 75% of all oral cysts. This condition is usually asymptomatic but can result in a slow-growth expansion in the affected region. Radiologically, these lesions appear as a well-defined intraosseous radiolucency

Case: 43 year-old female patient is referred to our department for massive cyst which was showed during routine radiological examination of the teeth. Her physical examination was unremarkable, and routine laboratory tests were within normal limits. It's examined that a massive residual cyst extending in left posterior mandible with bucco-lingual expansion and perforation of lingual bone wall and cortical border of mandibular canal. Based on clinical and radiological findings the present case was diagnosed as a residual cyst. The lesion was surgically enucleated and cyst epithelial extract without any intraoperative or postoperative complication. Preoperative diagnosis was confirmed by histopathologically. There was no complication or complaint in 6-month follow-up

Conclusion: The differential diagnosis is important for effective surgical treatment. Enucleation is more efficient treatment method than marsupialization for massive residual cyst. The aim of this presentation is to report a massive residual cyst in mandible and its treatment with enucleation.

[PS-037]

Açık Redüksiyon ile Orta Yüz Kırığının Tedavisi: Olgu Sunumu

Pınar Çelik Topçu, Deniz Akın, Ülkem Cilasun, Fatih Mehmet Coşkunes, Bahadır Kan
Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Fasial kırıkların en sık görülen nedenleri trafik kazaları, saldırılar ve düşmelerdir. Fasial kemikler önde konumlanmaları nedeniyle böyle travmalara maruz kalırlar. En çok etkilenen kemikler mandibula, zigomatik ve nasal kemiklerdir. Maksiller kırık nadiren görülür. Maksiller kırıkların %25'i Le Fort I kırıklarıdır.Le Fort I kırıklarının tedavisi intermaksiller fiksasyon yapılarak yada yapılmadan açık redüksiyon ve internal fiksasyondur.

45 yaşında erkek hasta yüzüne aldığı yumruk darbesi nedeniyle kliniğe başvurmuştur. Maksillofasial muayenede hastanın maloklüzyonu olduğu, premaksillasının hareketli olduğu, bukkal sulkusta da ekimoz bulunduğu gözlenmiştir. Radyolojik muayene Le Fort I seviyesinde maksiller kırığı ve sağ tarafta zigomatikofrontal butres kırığını göstermiştir. Genel anestezi altında intraoral insizyon ve kaş insizyonu, açık redüksiyon ve fiksasyon yapılmıştır.

Bugüne kadar maksillofasial kırıklar için birçok açık ve kapalı teknik tanımlansa da Le Fort I kırıklarının standart tedavisi maluniondan

kaçınmak için rijit internal fiksasyondur. Bahsedilen vakada ameliyattan önce intermaksiller fiksasyonla uygun okluzyona gelinebilse de segmentlerin immobilizasyonu titanyum miniplaklarla sağlanmıştır. Zigomatikofrontal kırığın rijit fiksasyonu güvenli ve kolay olan kaş yaklaşımıyla gerçekleştirilmiştir.

Treatment of Midface Fracture with Open Reduction: A Case Report

Pınar Çelik Topçu, Deniz Akın, Ülkem Cilasun, Fatih Mehmet Coşkunes, Bahadır Kan
Department of the Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli University, Kocaeli, Turkey

The most common causes of facial fractures are traffic accidents, aggressions and falls. Facial bones are extremely exposed to such trauma due to upfront location. The most effected bones are mandible, zygomatic and nasal bones. Maxillary fractures are rarely seen. %25 of maxillary fractures are isolated Le Fort I fractures. Treatment of Le Fort 1 fractures is open reduction and internal fixation with / without intermaksiller fixation.

Case: 45 Year old man was referred to clinic because of fist blowing to his face. In his maxillofacial examination he had malocclusion, his premaxilla was mobile, ecchymosis was present in the buccal sulcus. Radiologic examination revealed the fractures of maxilla in Le Fort I level and zygomaticofrontal buttress in right side. Under general anesthesia, open reduction and fixation of fractures with intraoral and eyebrow incision.

Even though many open and closed techniques have been described for the treatment of maxillofacial fractures, the rigid internal fixation is the standard of treatment for Le Fort I fracture in order not to encounter a malunion. In the present case even if patient was able to present proper occlusion with intermaksillary fixation before surgery, immobilization of segments was achieved with titanium miniplates. Moreover rigid fixation of zygomaticofrontal fracture was done with eyebrow approach which is safe and easy way.

[PS-038]

Mandibulada Radyopak Bir Lezyon Gibi Görünen ve Yanlış Yorumlanan Tonsil Taşı: Vaka Raporu

Hüseyin Ozan Akıncı¹, Nazife Begüm Karan²

¹Gazi Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Rize

Amaç: Tonsil taşları, kronik enflamasyonlar sonucu tonsil kriptalarının bakteri ve organik debris ile kaplanması ile oluşan kalsifiye yapılardır. Tonsiller üzerinde küçük kalsifiye alanlar sık görülebilirken, büyük boyutlarda ve yoğunluklardaki tonsil kalsifikasyonları nadir olarak görülürler. Bu vaka raporunda; rutin panoramik radyografik incelemede gömülü 20 yaş dişi ile ilişkide bir lezyon gibi görülen radyopak görüntünün tomografik inceleme sonucunda ramus bölgesine süperpoze olup yanlış yorumlanan bir tonsil taşının görüntüsü olduğu sunulmaktadır.

Olgu: 60 yaşında kadın hasta kliniğimize tekrarlayan boğaz ağrıları, yutkunmada güçlük ve sağ tarafta çenelere, dişlere ve kulağa vuran ağrı şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde gömülü 48 numaralı diş varlığı ve bu dişin kronuyla ilişkide, mandibuler ramusa uzanan radyopak bir lezyon tespit edilmiştir. İlgili dişle herhangi bir müdahalede bulunmadan önce panoramik radyografiyi desteklemek amacıyla alınan BT görüntüleri gömülü 48 numaralı dişle ilişkili bir kemik içi lezyonun bulunmadığını, farinks bölgesinde görülen bir radyopasitenin varlığını açığa çıkarmıştır. Öntanı olarak tonsil taşı varlığından şüphelenilmiş olup hastaya durum hakkında bilgiler verilir Kulak-Burun-Boğaz bölümüne yönlendirilmiştir. Kulak-Burun-Boğaz bölümü tarafından yapılan tetkikler ve alınan MR görüntüleri öntanıyla doğrulamış olup tonsillektomi ve tonsillolit çıkarılması işlemi başarıyla gerçekleştirilmiştir. Operasyon sonrası yapılan 1 yıllık takipte herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılması.

Sonuç: Tonsil taşları günümüzde çok sık karşılaşılan oluşumlar olmayıp, rutin panoramik radyografiler sırasında ortaya çıkabilmektedir. Mandibulada görülen radyopak lezyonların ayırıcı tanısında göz önünde tutulmalı ve tanı koyarken herhangi bir şüphe duyulduğunda BT ve MR gibi gelişmiş görüntüleme yöntemlerine başvurılmamalıdır. Hekimler, hayalet ve süperpoze görüntülerin en çok yanlış yorumlamalara ve hatalı teşhislere sebep olan etkenler olduğunu ve ayırıcı tanındaki önemini unutmamalıdır.

A Misdiagnosed Tonsillolith Appears As A Radiopaque Lesion In Mandible: A Case Report

Hüseyin Ozan Akıncı¹, Nazife Begüm Karan²

¹Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Recep Tayyip Erdoğan University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

Objective: Tonsilloliths are known as calcified structures caused by chronic inflammation of the tonsils. They are usually small and packed with dead bacteria and organic debris. Small areas of calcifications on tonsils are frequently encountered while larger concentrations and volumes of calcifications occurs with a much lower incidence. The purpose of this case report is to present a radiopaque lesion associated with an impacted third molar on routine panoramic radiograph came up with a definitive diagnosis of tonsillolith.

Case: A 60 year-old female patient was referred to our clinic with a chief complaint of recurrent soar throat, disfagia, a pain reflected to right side of the mandibular area and a foreign body sensation while swallowing. Clinical and radiographic examination revealed a radiopaque lesion related with an impacted third molar. CBCT images revealed the radiopacity was related with the soft tissue in the pharynx zone with a prediagnosis of tonsillolith. The patient directed to department of Otolaryngology, removal of the tonsillolith and a total tonsillectomy was performed. No major complications seen during the one year postoperative follow up.

Conclusion: Tonsilloliths are rare findings, which may be detected on routine radiographic examination. It should be considered in the differential diagnosis of radiopaque lesions involving the mandible. When in doubt, advanced imaging techniques such as CT and MRI may be useful in establishing a definitive diagnosis. Dental practitioners should be aware of such superimpositions which can cause misinterpretation of lesions and must be considered in the differential diagnosis of lesions or structures.

[PS-039]

Büyük Bir Dentigeröz Kistin Marsupyalizasyonu: Vaka Raporu

Erol Aydın, Erkan Arslan, Ufuk Tatlı, Hüseyin Can Tükel
Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ADANA

Amaç: Dentigeröz kistler; çenelerde odontojenik kistler arasından ikinci en sık, gelişimsel kistler arasından ise en sık gözlenen kistlerdir. Dentigeröz kistler gömülü dişlerin kronlarına mine-sement birleşiminden bağlanıp kronu çepeçevre sararlar. Genellikle asemptomatik seyretmekle birlikte zaman zaman kortikal ekspansiyona neden olan çok büyük boyutlara ulaşabilirler. Bir çok vakada ilgili dişin çıkarılıp kist dokusunun enükleasyonu kesin tedavi seçeneğidir. Kistin çok büyük boyutlara ulaştığı vakalarda ise marsüpyalizasyon, dekompresyon sağlanarak kistin küçülmesini sağladığı ve böylece anatomik yapıların cerrahi işlem sırasında zarar görmesini engellediği için önemli bir tedavi seçeneğidir.

Olgu: Mandibula posterior bölgede şişlik şikayetiyle kliniğimize başvuran 56 yaşındaki hastanın yapılan radiografik incelemesinde gömülü 3. molar dişini çevreleyen büyük bir radyolüsent lezyon saptandı. Yapılan aspirasyon ve insizyonel biyopsiler sonrasında lezyon dentigeröz kist olarak tanımlandı. Kist kavitesine bir adet geniş nelaton sonda yerleştirilerek kavite içi basıncın elimine edilip kavitenin irrigasyonunun yapılması amaçlandı. Yaklaşık 6 ay süren takip periyodundan sonra CBCT ve OPG incelemelerinde kistin belirgin olarak küçüldüğü gözlemlendi. Hasta genel anestezi altında opere edilerek kist enükleasyonu ve ilişkili dişin çekimi yapıldı. 12 aylık takip sonucu herhangi bir nüks gözlenmedi ve sağlıklı kemik oluşumu izlendi.

Sonuç: Kist tedavi seçenekleri enükleasyon, marsupyalizasyon, marsüpyalizasyon sonrası enükleasyon olarak sınıflandırılabilir. Büyük boyutlara ulaşan kistlerde marsupyalizasyon sonrası enükleasyon daha güvenli bir tedavi seçeneğidir. Zira bu boyutlardaki kistlerde uygulanacak marsupyalizasyonla kist boyutları küçülecek, sınırları çevre anatomik yapılardan uzaklaşacak, sağlıklı kemik kalınlığı artacak ve komplikasyon riski azalacaktır.

Marsupialization of a Large Dentigerous Cyst: A Case Report

Erol Aydın, Erkan Arslan, Ufuk Tatlı, Hüseyin Can Tükel
Çukurova University Faculty of Dentistry, Dept. of Oral and Maxillofacial Surgery, ADANA

Objective: Dentigerous cysts are the second most common type of odontogenic cysts, and the most common type of developmental cysts of the jaws. Dentigerous cysts attach to the cement-enamel junction and enclose the crown of the impacted teeth. These cysts are usually asymptomatic; however they are capable of achieving significant size and cause cortical bone expansion. For treatment; removal of the associated tooth and enucleation of the cyst tissue is definitive therapy in most cases. In large cyst cases, marsupialization of the cyst to allow decompression is an important treatment option to protect adjacent anatomic structures.

Case: A 56-year-old patient was admitted with a complaint of swelling on the right mandible. A large radiolucent lesion around the crown of the impacted third mandibular right molar was detected by cone beam computed tomography and panoramic radiography examination. After aspiration and incisional biopsy, the lesion was diagnosed as a dentigerous cyst. A catheter was inserted into the cyst cavity in order to eliminate the pressure and irrigate the cavity. After six months of follow up period, CBCT and OPG examinations showed that the cyst got smaller. Total excision of the cyst was performed and the related tooth was removed under general anesthesia. The postoperative healing was uneventful and there was no recurrence during the 12th month of follow-up.

Conclusion: Treatment options for cysts are summarized as enucleation, marsupialation and enucleation following marsupialization. In large cyst cases, enucleation following marsupialization is safer treatment option. Marsupialization provides reduction of cyst volume, increase of bone thickness surrounding the cyst; and so borders of cyst become distant from adjacent anatomic structures. Thus, complication risk decreases.

[PS-040]

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na Başvuran Hastalarda Obstrüktif Uyku Apnesi Risk Analizi Ölçümü

Bedia Beyza Demir, Ece İrem Ravalı, Mesture Ayfer Kaynar
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD İstanbul

Amaç: Obstrüktif uyku apnesi sendromu (OSAS) yaygın, belirti vermeyen, uykuda tekrarlayan apneik hipopneik episodlarla karakterize ve potansiyel olarak yaşamı tehdit edebilen ventilasyon düzensizliğidir. OSAS tanısında polisomnografik incelemenin altın standart olduğu bilinmektedir. Ancak pahalı, zaman alan ve özel bir ekipman ve laboratuvar gerektiren bir test olması nedeniyle, alternatif tanı yöntemleri, kesin tanıya yeterli olmasa da, sıklıkla tercih edilmektedir. STOP-Bang anketi hastaların OSAS risk değerlerini belirlemek açısından

kullanımı kolay ve doğru sonuçlar veren bir yöntemdir. Bu çalışmada hastaların risk analizleri STOP-Bang anketi ile yapılmıştır ve medikal anamnezlerinin, sigara ve alkol kullanımlarının, mallampati skorlarının, oklüzyon tiplerinin ve boyun açılarının STOP-Bang anketi sonuçlarına göre dağılımları incelenmiştir.

Gereç-Yöntem: Çalışma 01.02.2016-22.02.2016 tarihleri arasında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı kliniğine başvuran, yaş ortalaması 43,95 olan 55 kadın ve yaş ortalaması 47,53 olan 45 erkek olmak üzere toplam 100 hasta üzerinde anket uygulaması şeklinde yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızın sonucunda diyabeti ve/veya hipertansiyonu bulunan hastaların STOP-Bang anketine göre belirlenen risk düzeyi açısından anlamlı derecede daha riskli olduğu ve boyun açısı arttıkça riskin anlamlı düzeyde arttığı görülmüştür ($p<0,001$). Sigara ve alkol kullanımı, mallampati skoru ve oklüzyon tipi değerlendirmelerinin sonucunda ise anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Sonuç: Elde edilen bu sonuçlarla, OSAS şüphesi olan olgularda STOP-Bang anketi uygulamasının daha geniş gruplarda yapılmasının OSAS tanısı açısından önemli olabileceği sonucuna varılmıştır.

Obstructive Sleep Apnea Syndrome Risk Analysis in İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Bedia Beyza Demir, Ece İrem Ravalı, Mesture Ayfer Kaynar

Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery İstanbul/Turkey

Objective: Obstructive sleep apnea syndrome (OSAS) is a common, asymptomatic ventilation disorder, which characterized by apneic hypopneic episodes and potentially threatens life. It is known that polysomnographic analysis is the golden standard in OSAS diagnosis. However, since it is an expensive, time consuming and laboratory requiring test, the alternative diagnostic techniques are not preferred frequently, even though results are not sufficient for diagnosis. As one of the alternative diagnostic techniques, the STOP-Bang questionnaire gives correct results, and it is easy to use to determine the OSAS risk values of the patients. In this study, the patients' risk analysis' is observed by distribution of medical history, cigarettes and alcohol consumption, mallampati scores, occlusion type, neck angles are done by the STOP-Bang questionnaire.

Materials-Methods: The study is performed on patients who referred to İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 01.02.2016-22.02.2016. 55 women patients with the age average of 43.95, and 45 men with the age average of 47.53, as a total 100 patients participated in the study.

Results: As a result of this study, the OSAS risk, from the patients with diabetes and/or hypertension were found statistically significantly high, and the neck angle increases the risk increases significantly ($p<0,001$). As a result of cigarettes and alcohol, mallampati scores and occlusion type evaluation, a statistically significant difference was not observed.

Conclusion: With these obtained results, it's deduced that in cases when OSAS is suspected, the application of STOP-Bang questionnaire on wider groups of patients might be important in terms of diagnosis.

[PS-041]

Hemanjiyomun Kriyocerrahi İle Tedavisi

Kübra Öztürk, Hüseyin Ozan Akıncı, Ertan Ali Delilbaşı

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Vasküler anomalilerin, tümörleri ve malformasyonları içeren çeşitleri vardır. Hemanjiomalar nadir görülen benign vasküler tümörlerdir. Histolojik olarak kapiller, kavernoöz ve miks hemanjiom olmak üzere 3 türü vardır. Ağız boşluğunda meydana gelmesi muhtemel alanlar arasında dudaklar, dil, yanak mukozası ve damak vardır. Hemanjiomlar kadınlarda erkeklere göre daha sık görülür. Bu olgu, 32 yaşındaki bir kadın hastanın sağ yanak mukozasında görülen kapiller hemanjiomu sunmaktadır.

Olgu: 32 yaşında kadın hasta sağ yanak mukozasındaki kırmızı şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Lezyona diaskopi testi uygulandı. Klinik tanı hemanjiyom olarak konuldu. Lezyona kriyoterapi uygulandı ve takibe alındı. Birinci seans sonrası lezyonda gerileme görüldü 10 seans kriyoterapi sonunda lezyonda tamamen gerileme görüldü. Rekürrens ihtimaline karşı hasta takibe alındı.

Sonuç: Hemanjiomlar çoğunlukla dudaklar, yanak mukozası, dil ve damakta meydana gelir. Lipomlar yüzeysel yerleşen yüzeysel sarımsı renkte iken hemanjiomlar genellikle kırmızımsı mavi renkten koyu mavi renge değişim gösterir. Bu lezyonlar piyojenik granülom ile karıştırılabilir, histopatolojik inceleme nihai tanı için önemlidir. Özellikle deri ve ağız mukozası gibi zor lokalizasyonlarda kriyoterapi mükemmel sonuçlar gösterir. Özellikle kapiller hemanjiyomlarda kriyoterapi ile başarılı sonuçlar alınmaktadır.

Cryosurgical Treatment Of Hemangioma

Kübra Öztürk, Hüseyin Ozan Akıncı, Ertan Ali Delilbaşı

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Vascular anomalies comprise a widely heterogeneous group of tumours and malformations. Hemangiomas are rare benign vascular tumors. Histologically, there are several types including capillary, cavernous and mixed hemangiomas. The possible sites of occurrence in oral cavity are lips, tongue, buccal mucosa, and palate. Hemangiomas occur more common in females than males. This case report presents a case of capillary hemangioma in right buccal mucosa in a 32-year-old woman.

Case: 32-year-old woman was referred to our clinic with a red swelling on the right buccal mucosa. The lesion was performed to test diaskop. Hemangioma was made as a clinical diagnosis. The lesion was followed by cryotherapy. After first session the lesion was reduced.

As a result of 10 sessions of cryotherapy, the lesion completely regressed. Patient was followed up to possibility of recurrence. Conclusion: Hemangiomas occur mostly on the lips, buccal mucosa, tongue, and palate. Lipomas when superficially placed show yellowish surface discoloration and hemangiomas usually have reddish blue to deep blue color. As the lesions can be confused with pyogenic granuloma, histopathological examination is important for a final diagnosis. The cryotherapy in skin and oral mucosa, especially in difficult locations, produces excellent results. In those cases the cryotherapy is the method of choice. In founded indications capillary hemangiomas could be successfully treated.

[PS-042]

Kısa Dönem Flurbiprofen Kullanımı Ve Yan Etkisi-Ürtiker: Bir Vaka Raporu

Kübra Öztürk, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Nonsteroid antiinflatuar ilaçlar ağrı tedavisi ve inflamasyonlarda en sık reçete edilen ve kullanılan ilaçlardır. Nonsteroid antiinflatuar ilaçlar, beta laktam grubu antibiyotiklerden sonra yan etkileri nedeniyle en sık konsülte edilen ilaçlardır. NSAİ ya bağlı immün sistem reaksiyonları nadir görülür ve flurbiprofene bağlı alerjik reaksiyon rapor edilmemiştir.

Olgu: Bu vakada flurbiprofene bağlı egzematöz ve ürtiker tipte alerjik reaksiyonu anlatıyoruz. 39 yaşında kadın hasta, daha önce geçirilmiş alerji öyküsü yok, diş çekimi ağrısı için günde 3 kez perioral reçete edilen 100 mg flurbiprofen işleminden 2 saat sonra alıyor. 1 gün sonra kliniğimize genel eritematöz döküntüler ve ürtiker lezyonları nedeniyle başvurdu. Solunumla ilgili zor nefes alma ve ısıklık sesi gibi semptomları yoktu.

Hasta 1 hafta sonra kontrole geldi ve ürtiker semptomlarında azalma görüldü.

Sonuç: Flurbiprofen ve ibuprofen, ketoprofen ve tiaprofenik asit arasındaki çapraz-reaktiflik, ortak antijenik determinantların olduğunu göstermektedir. Diğer NSAİ'ler ile karşılaştırıldığında propiyonik asit türevlerinin yüksek alerjik reaksiyon sıklığı gösterebileceği bilinmektedir. Bu durumda klinik ve alerji özellikleri tip IV aşırı duyarlılık göstermektedir. Patch testi bu ilaçlara karşı gecikmiş aşırı duyarlılığı teyit için klinik olarak yararlıdır.

Short-term Use Of Flurbiprofen And Adverse Effect- Urticaria: A Case Report

Kübra Öztürk, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Nonsteroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs) are the most commonly used drugs and widely prescribed for treating pain and inflammatory conditions. Adverse reactions to drugs are a frequent cause of morbidity and medical consultation; it is no surprise that nonsteroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs) run second, after antibiotics, mainly of the β -lactam group (penicillins and cephalosporins). Immune-mediated reactions to nonsteroidal antiinflammatory drugs (NSAIDs) are unusual, and true allergy to the drug flurbiprofen has never been documented.

Case: Here we describe a patient with an allergic reactions of eczematous and urticarioid type, to flurbiprofen (Majezik, Sanovel, İstanbul). A 39-year-old man, without any personal or familiar history of atopy, 2 h after taking 100mg of flurbiprofen perioral on day 3 of treatment for tooth extraction pain. 1 day later, she came our department for generalized erythematous rash and some urticarioid lesions. There were no respiratory symptoms like wheezing, chest tightness and difficulty breathing. The patient was examined a week later and all symptoms were in remission.

Conclusion: There is an evidence showing cross-reactivity between flurbiprofen and ibuprofen, ketoprofen and tiaprofenic acid, suggesting common antigenic determinants. Higher frequency of allergic reaction to propionic acid derivatives as compared to other NSAIDs is also known which indicates a probable class effect. The clinical and allergologic features of this case strongly suggest type IV hypersensitivity. Patch testing with NSAIDs is useful for confirming clinical diagnoses of delayed hypersensitivity to these drugs.

[PS-043]

Mandibulada Geniş Radiküler Kist Tedavisi: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan, Gelengül Urvasızoğlu
Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum, Türkiye.

GİRİŞ: Radiküler kistler; çeneleri etkileyen, en sık görülen inflamatuvar kaynaklı kistik lezyonlardır. Genellikle asemptomatiktir ve rutin radyolojik değerlendirme sırasında fark edilmektedirler. Radyografik olarak, diş kökünü içeren yuvarlak ya da oval, iyi sınırlı radyolüsent görüntü lezyonun klasik tanımlamasıdır.

VAKA RAPORU: 42 yaşında erkek hasta mandibula ön bölgede şişlik ile kliniğimize başvurmuştur. Radyolojik değerlendirmede iyi sınırlı, periapikal radyolüsent lezyon görülmüştür. Genel anestezi altında kist enükleasyonu yapılmış ve mandibuler anterior kesici dişlere apikal rezeksiyon uygulanmıştır.

TARTIŞMA: Radiküler kistlerin ayırıcı tanısında, diğer patolojik radyolüsent periapikal görüntüler veya anatomik yapılar göz önünde tutulmalıdır.

Treatment of Extensive Radicular Cyst in Mandible: A Case Report

Ümit Ertaş, [Nesrin Saruhan](#), Gelengül Urvasızoğlu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY.

Introduction: Radicular cysts are the most common cystic lesions of inflammatory origin which affects the jaws. They are generally asymptomatic and are recognized during routine radiologic investigations. Radiographically, the classical description of the lesion is a round or oval, well-circumscribed radiolucent image involving the apex of the tooth.

Case: A 42-year-old male patient was attended to our department for a swelling in the anterior region of the mandible. In radiological examination, radicular cyst appeared as a well-circumscribed periapical radiolucent. Cyst was enucleated and apical resection was performed to mandibular incisor teeth under general anesthesia.

Discussion: Radicular cysts should be considered in the differential diagnosis with other pathological radiolucent periapical images or anatomical structures.

[PS-044]

İskeletsel Fasiyal Asimetrinin Düzeltilmesinde İnför Alveoler Sinir Repozisyonu ile Birlikte Bimaksiller Ortognatik Cerrahi: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, [Ertan Yalçın](#)

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum, Türkiye.

Asimetri; homolog elemanlar arasındaki uyumsuzluğu ve yapılar arasındaki dengede değişikliği belirtmek için kullanılan bir terimdir. Fasiyal asimetri tüm popülasyonda yaygındır ve genellikle subklinik olarak görülmektedir. Bununla birlikte, önemli derecedeki fasiyal asimetri sadece fonksiyonel değil aynı zamanda estetik sorunlarla da sonuçlanabilmektedir. Asimetri tedavisi; hastanın yaşına, etiolojisine ve uyumsuzluk derecesine dayanmaktadır ve asimetrik ortodontik tedaviden ortognatik cerrahiye kadarki tedavileri içerebilmektedir. Bu vaka raporunda, özellikle mandibulada fasiyal asimetrisi olan 20 yaşında bayan hastanın alveoler sinir repozisyonu ile birlikte bimaksiller ortognatik cerrahi ile iskeletsel fasiyal asimetrisinin tedavisi sunulmaktadır.

Bimaxillary Orthognathic Surgery with Inferior Alveolar Nerve Repositioning to Correct Skeletal Facial Asymmetry: A Case Report

Ümit Ertaş, [Ertan Yalçın](#)

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY.

The term "asymmetry" is used to make reference to dissimilarity between homologous elements, altering the balance between structures. Facial asymmetry is common in the overall population and is often presented subclinically. Nevertheless, on occasion, significant facial asymmetry results not only in functional, but also esthetic issues. Subsequent asymmetry treatment depends on patient's age, the etiology of the condition and on the degree of disharmony, and might include from asymmetrical orthodontic treatment to orthognathic surgery. In this case report, 20 year-old female patient with facial asymmetry especially in mandible and its treatment with bimaxillary orthognathic surgery and alveolar nerve repositioning to correct skeletal facial asymmetry is presented.

[PS-045]

Ekstrakorporal Şok Dalga Tedavisinin Oral ve Maksillofasiyal Bölgedeki Kullanımı

[Enes Özkan](#)¹, [Tuğba Haliloğlu Özkan](#)², [Damla Torul](#)³

¹Samsun Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Şok dalgaları dokular üzerinde mekanik ve biyolojik etkilere neden olan yüksek basınçlı, kısa süreli ve hızlı yükselen spesifik ses dalgalarıdır. Ekstrakorporal şok dalga tedavisi etkili, güvenli, invaziv olmayan ve birçok avantaja sahip modern bir tedavi metodudur. İlk olarak böbrek ve üreter taşlarının tedavisi amacıyla kullanılan şok dalga tedavisi, cihazların ortopedi/travmatoloji ve dermatoloji amaçlı geliştirilmesiyle kas-iskelet sistemi hastalıklarında ve rejeneratif tedavide kullanılmaya başlanmıştır. Oral ve maksillofasiyal bölgede subkondiler kırık, mandibular distraksiyon, sialolitiasis tedavisi, ortodontik diş hareketi, ortodontik mini vida stabilizasyonu, detartraj ve biyofilmin (oral bakteriler) uzaklaştırılması, periodontal terapi ve alveol kemiği rejenerasyonu gibi durumlarda şok dalgalarının etkinliğinin araştırıldığı laboratuvar, deneysel ve randomize kontrollü klinik çalışmalar yapılmıştır. Şok dalga tedavisi anti-inflamatuar, angiogenezis ve osteogenezis etkisine sahiptir ve kallus formasyonunu ve mezenşimal hücre farklılaşmasını uyarır. Ancak dokular üzerinde optimum etkilerin meydana gelmesi için gerekli olan enerji yoğunluğu ve atım sayısı gibi şok dalga parametreleri hususunda fikir birliği bulunmamaktadır. Klinikte rutin kullanımı için terapötik ve yan etkilerinin değerlendirildiği ileri çalışmaların yapılması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı ekstrakorporal şok dalga tedavi prensibinin bilimsel temeli hakkında bilgi vermek ve oral ve maksillofasiyal alandaki uygulamaları hakkında literatürün derlemesini yapmaktır.

Extracorporeal Shock Wave Therapy On Oral And Maxillofacial Region

Enes Özkan¹, Tuğba Haliloğlu Özkan², Damla Torul³

¹Samsun Oral and Dental Health Hospital, Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Ortodontics, Samsun, Turkey

³Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

Shock waves are short-term, high peak pressure and fast rising sonic specific waves which cause mechanical and biological effects on tissues. Extracorporeal shock wave therapy is an effective, safe, non-invasive and modern treatment method has many advantages. Firstly, shock wave therapy were used for the treatment of kidney and ureteral stones. As a result of development of the devices for orthopedics/ traumatology and dermatology, it has been started to use on musculoskeletal system diseases and regenerative medicine. There are several experimental and randomized controlled clinical research that investigated the effectiveness of shock waves on as subcondilar fractures, mandibular distraction, sialolithiasis therapy, orthodontic tooth movement, orthodontic mini-screw stabilization, scaling, biofilm (oral bacteria) removal, periodontal status and alveolar bone regeneration on oral and maxillofacial region. Shock wave therapy has anti-inflammatory, osteogenesis and angiogenesis effect that stimulates callus formation and differentiation of the mesenchymal cells. But there is no consensus on shock wave parameters like energy density and number of pulses required for optimum effects on tissues. For routine uses in clinic, there is need for further studies evaluating the therapeutic and adverse effects. The aim of this study is to give a brief information about the scientific basis of the principle of extracorporeal shock wave therapy and to review the literature about oral and maxillofacial applications of it.

[PS-046]

Palatinal Bölgedeki Minör Tükrük Bezinden Kaynaklanan Pleomorfik Adenoma: Bir Olgu Raporu

Tayfun Cıvık¹, Ayşegül Sipahi¹, Altan Varol¹, Bahar Gürsoy¹, Merva Soluk Tekkeşin²

¹Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Tükrük bezi tümörleri baş-boyun bölgesi tümörlerinin yaklaşık %3 ünü oluşturmaktadır. Pleomorfik adenoma ise tüm tükrük bezi tümörleri içinde en sık görülenidir. Minör tükrük bezi tümörleri ise vakaların % 10 unu oluşturmaktadır ve başlıca sert damakta görülmektedir. Bu olgu sunumu sert damakta lokalize pleomorfik adenoma vakasını klinik ve histopatolojik özellikleri, tedavisi ve postoperatif takibini sunmayı amaçlamaktadır.

Olgu: Son bir yıldır damağındaki büyüyen ağrısız şişlikten şikayetçi olan 46 yaşındaki erkek hasta Marmara Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine yönlendirilmiştir. Yapılan klinik muayenede 3 cm çapında ağrısız, sert, noduler kitle saptanmış olup kitlenin üzerindeki mukozanın görünümü normaldir. İnsizyonel biyopsi sonrası pleomorfik adenoma teşhisi konulan kitle cerrahi olarak etrafındaki bir miktar sağlıklı dokuyu da içerecek şekilde tamamen çıkarılıp cerrahi alan sekonder iyileşmeye bırakılmıştır. Postoperatif 10 aylık takip sonrası bütünüyle iyileşme gözlenmektedir ve nüks bulgusuna rastlanmamıştır.

Sonuç: Palatal bölge pleomorfik adenomanın intraoral en sık görüldüğü bölgedir ve kadınlarda görülme sıklığı erkeklere oranla fazladır. Düşük te olsa rekürrens ve malign transformasyon riskinden dolayı bu tümörün en iyi tedavi seçeneği geniş cerrahi eksizyondur. Tradition ve arkadaşları bir pleomorfik adenoma vakasından multipl metakronöz nazal kavite, kafa derisi ve ensefalik alan metastazını rapor etmişlerdir. Bu tümörler ağrısız yavaş büyüyen lezyonlar olsa da erken dönemde tespit etmek ve bütünüyle uzaklaştırmak oldukça önemlidir.

Pleomorphic Adenoma of the Minor Salivary Gland of the Palate: A Case Report

Tayfun Cıvık¹, Ayşegül Sipahi¹, Altan Varol¹, Bahar Gürsoy¹, Merva Soluk Tekkeşin²

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumor Pathology, İstanbul

Objective: Salivary gland tumors account for approximately 3 % of all head and neck tumors and pleomorphic adenoma is the most common of all salivary gland tumors. The minor salivary glands are affected in about 10 % of the cases mainly in the hard palate region. The aim of this paper is report a pleomorphic adenoma case occurred hard palate with clinical, histopathological features, its treatment and postoperative follow-up.

Case: A 46 year old man complaining of a large painless mass that had occupied the palate for one year was referred to the Oral and Maxillofacial Surgery Clinic of Marmara University. Intraoral examination revealed 3.0 cm painless, firm, nodular mass with a normal mucosal appearance. It was diagnosed pleomorphic adenoma after incisional biopsy. Thereafter the tumor was excised completely and surgical field was left to secondary healing. 10 months follow-up showed complete healing and no sign of recurrence was observed.

Conclusion: The palatal site is the most common intraoral site for pleomorphic adenoma with female predilection. Best treatment option of this tumor is wide surgical excision due to recurrence potential and malignant transformation risk with low frequency. Tradition et al reported multiple metachronous nasal cavity, scalp and encephalic metastases of a pleomorphic adenoma. Even though these tumours are painless and slow growing ones, it is important to identify these cases rather early and extirpate them totally.

[PS-047]

Mandibulada Yerleşik Büyük Bir Periferik Dev Hücreli Granulomanın Tedavisi; Olgu Sunumu

Sencer Seçer¹, Aydın Gülses¹, Hilal Peker Öztürk², Necdet Doğan¹, Metin Şençimen¹, Hasan Ayberk Altuğ¹, Denizhan Avcı¹

¹GATA Dış Hekimliği Bilimleri Merkezi Ağız Dış Çene Cerr. AD.

²GATA Dış Hekimliği Bilimleri Merkezi Ağız Dış Çene Radyolojisi AD.

Amaç: Dev hücreli granulomalar maksilla ya da mandibulada gözlenen neoplazmik olmayan lezyonlardır. Bunların arasında periferik dev hücreli granuloma, oral kavitenin periostundan köken alan ve tümör gibi büyüyen bir oluşumdur. Bu oluşum komşu kemiği nadiren etkiler ancak radyografide çanak şeklinde yüzeysel yıkım gözlenebilir.

Olgu: 36 yaşında kadın hasta sağ alt mandibula bölgesinde 6 aydır büyüyen lezyon şikayeti ile Ağız Dış Çene Cerrahisi Kliniğine başvurmuştu. Hastadan alınan radyolojik tetkikler sonucu alveoler kemikte yüzeysel yıkım alanları tespit edildi. Lokal anestezi altında lezyon eksize edilerek lezyon ile ilişkili olduğu düşünülen dişler çekildi. Lezyonun patolojik incelemesi ön teşhisi doğruladı. Hasta lezyonun tekrarlama olasılığı bulunduğu için kontrollere çağrıldı.

Sonuç: Periferik dev hücreli granulomanın erken ve kesin tanısının yapılması diş ve kemik dokulara minimal hasar verecek tedavilerin yapılabilmesine imkan sağlar. Klinik ve radyolojik bulgulara ek olarak histopatolojik inceleme yapılarak lezyonun diğer benzer lezyonlardan ayırt edilmesi gereklidir.

Management Of A Large Peripheral Giant Cell Granuloma Settled On The Mandible; A Case Report

Sencer Seçer¹, Aydın Gülses¹, Hilal Peker Öztürk², Necdet Doğan¹, Metin Şençimen¹, Hasan Ayberk Altuğ¹, Denizhan Avcı¹

¹GMMA Dental Sciences Center Oral and Maxillofacial Surgery Department

²GMMA Dental Sciences Center Oral and Maxillofacial Radiology Department

Objective: Giant cell granulomas are non-neoplasm lesions occur in maxilla or mandibula. One of these named as peripheral giant cell granuloma (PGCG) grows like a tumour and generally be derived from the alveolar crest's periosteum in oral cavity. It rarely affects the underlying alveolar bone therefore "cupping" superficial resorption can be seen on radiography.

Case: A 36-year-old female patient was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery complaining of a lesion expanding in the right lower jaw since 6 months. The lesion was excised under local anesthesia. The teeth associated with the lesion were extracted.

Patient is advised observation for recurrence.

Conclusion: The early and precise diagnosis of PGCG, allows conservative management with minimal risk for the adjacent tooth or bone. Clinical and radiological examinations excluding other pathologies requires additional histopathological confirmation for entitling the lesion.

[PS-048]

Anterior Mandibulada Travmatik Kemik Kisti: İki Olgu Sunumu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Tahsin Tepecik, Mert Ataol

Atatürk Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ERZURUM

Amaç: Travmatik kemik kisti, kist epiteli görülmeyen ve neoplastik olmayan bir kemik lezyonudur. Bu kistin tanı kriterleri epitelyal sınırı olmayan kemik duvarlarla çevrili epitelyal sınırı olmayan tek lezyon varlığıdır. Yaygın olarak posterior mandibulada oluşan lezyon sıklıkla kemik ekspansiyonu yapmaz ve asemptomatiktir. En sık posterior maksillada görülür. Vakaların çoğunda kist asemptomatik olarak kalmış ve rutin radyografik muayene sırasında fark edilmiştir. travmatik kemik kisti radyografik olarak düzensiz veya scalloped sınırlı radyolüsent görüntü olarak tanımlanmıştır.

Olgu: 16 yaşında kadın ve 25 yaşında erkek hastalar anterior mandibuladaki asemptomatik, unilokuler radyolüsentinin değerlendirilmesi için anabilim dalımıza başvurmuşlardır..Hastaların medikal öyküsü normaldir Fakat minör travma hikayesi bulunmaktadır ve lezyonla ilişkili tüm dişler vitaldir

Sonuç: Travmatik kemik kistleri unilokuler, basit, tek, hemorajik veya idiyopatik olarak görülebilir. Genellikle asemptomatiktirler ve rutin radyolojik muayenede fark edilirler. Pek çok lezyona benzeyen klinik ve radyografik özellikleri nedeniyle özellikle çenenin translüsent lezyonları ile travmatik kemik kisti arasında ayırıcı tanı koymak önemlidir.

Traumatic Bone Cyst in the Anterior Mandibular Region: Two Case Reports

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Tahsin Tepecik, Mert Ataol

Ataturk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, ERZURUM

Objective: Traumatic bone cyst is a non-neoplastic osseous lesion due to absence of epithelial lining. The diagnostic criteria of the cyst t is a single lesion without an epithelial lining, surrounded by bony walls. The lesion often presents asymptotically without any bone expansion, the most common location being the posterior mandible... In majority of the cases the cyst remained asymptomatic and is revealed during routine radiographic examination. Radiographically traumatic bone cyst presents as a radiolucent image with well-defined irregular or scalloped margins.

Case: A 16 year-old female and 25 year-old male patients were referred to our department, for evaluation of an asymptomatic unilocular radiolucency on anterior mandible Patients revealed no contributory medical history, but reported a minor trauma and. All teeth associated with lesions were vital.

Conclusion: Traumatic bone cysts may be seen as unilocular, simple, solitary, hemorrhagic, or idiopathic. They are usually asymptomatic and appear on routine radiological examination. Because of similar clinical and radiographic features with numerous lesions, it is important to establish the differential diagnosis between traumatic bone cysts and other bone lesions of the jaws - especially translucent lesions. The

aim of this presentation is to report two cases of anterior mandibular traumatic bone cysts and discuss the diagnosis and management of this entity.

[PS-049]

Mandibuler Kanal ile İlişkili Radiküler Kistin Tedavisi: Vaka Raporu

Adnan Kılınç, Mert Ataoğ, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ERZURUM

Amaç: Radiküler kistler, enfekte yada nekrotik pulpa sebebiyle apikal dokulardan gelişen ve çenelerde en sık görülen kistik lezyonlardır. Radiküler kistler genellikle asemptomatiktir ve rutin radyolojik değerlendirme esnasında teşhis edilirler. radyolojik olarak etkilenen dişin apeksini kapsayan lezyon yuvarlak yada oval, düzgün sınırlı radyolüsent görünüm bu lezyonun klasik tanımlamasıdır.

Olgu: 15 yaşında bayan hasta sol mandibuler 1. büyük azı diş kaynaklı mandibular kanalın kortikal sınırı ile ilişkili radiküler kist için kliniğimize başvurmuştur. Fizik muayenesi ve rutin laboratuvar testleri normal sınırlardadır. Kistin enükleasyonu yapılmış ve ilişkili diş çekilmiştir. 3 aylık takiplerde komplikasyon yada şikayet görülmemiştir.

Sonuç: Tedavi metoduna karar vermek için kistin boyut ve konumu ve anatomik komşulukları önemlidir. Bu sunumun amacı mandibular kanal ile ilişkili radiküler kist ve ayırıcı tanısı ve tedavisini sunmaktır.

Treatment of Radicular Cyst Associated with Mandibular Canal: A Case Report

Adnan Kılınç, Mert Ataoğ, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Ataturk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, ERZURUM

Objective: Radicular cysts are the most common cystic lesions which affect the jaw that develop in the apical tissues as consequence of an infected and necrotic pulp. Radicular cysts are generally asymptomatic and are diagnosed during routine radiologic examinations. Radiographically, the classical description of the lesion is a round or oval, well-circumscribed radiolucent image involving the apex of affected tooth.

Case: 15 year-old female patient was referred to our department for radicular cyst due to mandibular left first molar tooth associated with cortical border of mandibular canal. Her physical examination was unremarkable, and routine laboratory tests were within normal limits. This cyst was enucleated and the associated tooth was extracted. There was no complication or complaint in 3-month follow-up.

Conclusion: For deciding the treatment method, they are important that the size and location of cyst and anatomic proximity. The aim of this presentation is to report a radicular cyst on mandible associated with mandibular canal, its differential diagnosis and treatment.

[PS-050]

Gömülü Maksiller Kanin Ototransplantasyonu

Mert Ataoğ, Berkay Aşkın, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ERZURUM

Amaç: Gömülü dişlerin yaklaşık %19,5'ini gömülü kanin dişler oluşturur. Gömülü dişlerin tedavi seçeneklerinden biri de transalveolar transplantasyondur. Bu teknik gömülü dişin çekimi ve orjinal bölgeye dişin yerleştirilmesini içerir. Alıcı saha gömülü dişlerin normal erüpsiyonunun olması gereken ve alveolar bölgede cerrahi olarak hazırlanan alandır. Cerrahi olarak hazırlanan soket ile transplante edilen dişin olabildiğince çok teması başarı oranı açısından önemli bir faktördür. Bu vaka raporunun amacı gömülü maksiller kanin dişin transplantasyonunu sunmaktır.

Olgu: 35 yaşında bayan hasta maksiller süt kanin dişinde çürük ve gömülü maksiller daimi kanin diş varlığı şikayetleri ile kliniğimize başvurmuştur. Palatal mukoperiosteal flep kaldırılmıştır. Süt dişi ve gömülü kanin diş çekimleri zarar vermeden yapılmıştır. Cerrahi saha implant frezleri ile hazırlanmış ve çekilen diş sokete yerleştirilmiştir. 6 aylık takipte mobilite, rezorbsiyon yada başka bir komplikasyon ve şikayet görülmemiştir.

Sonuç: Gömülü maksiller kanin dişlerin tedavi seçenekleri arasında; ortodontik olarak sürdürülmesi, ototransplantasyon ve implant destekli veya sabit protetik tedavi bulunmaktadır. Ototransplantasyon tekniği uygun bir alternatiftir. Bu vaka raporunda gömülü maksiller kanin dişi bulunan bir hastanın ototransplantasyon ile tedavisi sunulmuştur.

Autotransplantation of Impacted Maxillary Canine

Mert Ataoğ, Berkay Aşkın, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu
Ataturk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Impacted canine teeth composed approximately 19, 5% of all impacted teeth. Transalveolar transplantation is one of the treatment choices of impacted teeth. This technique involves extraction of impacted teeth and repositioning it to the original site. Recipient site is the impacted teeth's normal eruption site that is surgically prepared in alveolar area. Maximal contact of the surgically prepared socket with transplanted teeth is an important factor of success rate. The aim of this case report is to present the autogenous transplantation of impacted maxillary canine tooth

Case: 35 year-old woman patient was referred to our clinic with a complaint of decayed maxillary primary canine and impacted maxillary

canine. A palatal mucoperiosteal flap was elevated. The primary canine tooth is extracted and the permanent canine is gently elevated and extracted. Then, surgical site was prepared with implant burs and the extracted tooth transplanted to this socket. There was no mobility, resorption or any other complication and complaint after 6-month follow-up.

Conclusion: Among the treatment choices for impacted maxillary canines are ortodontic eruption, autologous transplantation and implant supported or fixed prosthetic treatment. The autotransplantation technique is a reasonable alternative. In this case report, treatment of an impacted maxillary canine by autotransplantation is presented.

[PS-051]

İntermaksiller Fiksasyona Bağlı Diş Ekstrüzyonun Tedavisi: İki Vaka Raporu

Ertan Yalçın¹, Mert Ataoğlu¹, Ertunç Dayı¹, Mehmet Uğurlu²

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ERZURUM

²Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, ERZURUM

Amaç: Mandibula kırıkları maksillofasial cerrahi uygulamalarında oldukça sık karşılaşılan ve nazal kemikten sonra ikinci en sık görülen fasiyel kemik kırıklarıdır. Mandibulanın fonksiyonunu sağlamak, uygun okluzyonu oluşturmak ve ikincil komplikasyonları en aza indirmek için tedavisinde dikkatli olunmalıdır.

Olgu: 18 yaşında erkek hasta ve 32 yaşında bayan hasta kliniğimize mandibula fraktürleri ile başvurmuşlardır. Ark bar ve elastikler ile intermaksiller fiksasyon yapılmıştır. Bir haftalık takipte, diğer anterior maksiller dişlerdeki ligatür tellerinin gevşemesi sebebiyle sağ santral kesici dişin ekstrüzyonu görülmüştür. Bu komplikasyonu çözmek için, ark bar tekrar adapte edilmiştir. Sonrasında bu dişin labial yüzeyine button yapıştırılmış ve 20 gr. intrüzyon kuvveti uygulayacak şekilde elastik ile ark barın çengelleri ile butun arasına yerleştirilmiştir. Bir hafta sonra hasta tekrar çağırılmış ve dişin normal pozisyonuna yerleştiği görülmüştür. 3 aylık kontrollerinde bir sorun yada şikayet yoktur.

Sonuç: Ark barlar kullanılarak yapılan intermaksiller fiksasyon en sık uygulanan ve en geniş kabul gören metottur. Ancak bu tedavi şekli çeşitli dezavantajlara sahiptir ve çeşitli komplikasyonlara sebep olur. Bu sunumun amacı intermaksiller fiksasyonu takiben görülen iki adet diş ekstrüzyonu tablosunu ve ortodontik elastikler ile tedavisini sunmaktır.

Management Of Tooth Extrusion Due To Intermaxillary Fixation: Two Case Reports

Ertan Yalçın¹, Mert Ataoğlu¹, Ertunç Dayı¹, Mehmet Uğurlu²

¹Ataturk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, ERZURUM

²Ataturk University Faculty of Dentistry Department of Orthodontics, ERZURUM

Objective: Mandible fracture is among the most frequently encountered injuries in the maxillofacial surgery practice and represents the second most commonly fractured bone in the facial skeleton following nasal bone. They must be managed carefully to maintain the function of the mandible, reestablish proper occlusion, and minimize secondary complications.

Case: 18 year old male patient and 32 year old female patient was referred to our department with mandibular fractures. Intermaxillary fixation with arch bar and elastics was completed. At one week follow-up, right central incisor tooth extrusion was showed because of loosening of ligation wires on other anterior maxillary teeth. For getting over this complication, first we adapted the arch bar over again. Then a button was bonded to labial surface of this tooth and an elastic was placed between this button and hooks of arch bar with an intrusion force of 20 g.. The patient was recalled one-week later and it's showed that this tooth intruded as the normal position. There was no complaint or problem at three month follow up.

Conclusion: Intermaxillary fixation with usage of arch bars is the most conventional and widely accepted method. But this treatment modality has some disadvantages and can cause some complications. The aim of this presentation is to report two cases of tooth extrusion complication followed intermaxillary fixation and its management with orthodontic elastics.

[PS-052]

Mandibulada ossifiye fibrom: iki vaka raporu

Hasan Yeler, Ezgi Aydın

Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Sivas

Amaç: Ossifiye fibroma kemiğin benign bir neoplazisi olarak sınıflanır ve davranış gösterir. Bir fibro-osseoz lezyon tipi olduğu düşünülür ve sıklıkla osteofibröz displazi olarak da bahsedilir. Mandibulada daha sık olmak üzere, iki çenede de görülebilir. Bu tümör tipi, hücresel olarak yoğun, fibröz doku içerisinde değişen oranlarda kemik, sement veya ikisine de benzeyen kalsifikasyonlar barındırır.

Olgu: Bu olgu sunumunda kliniğimize başvuran ve ossifiye fibrom tanısı almış iki farklı hastadan bahsedilmiştir.

Sonuç: Ayırıcı tanıda fokal semento-osseoz displazi, osteoid osteoma, fibröz displazi gibi diğer tümörler göz önünde bulundurulmalıdır. Ossifiye fibromların çoğu cerrahi eksizyon ile tedavi edilir ve iyi prognoza sahiptir.

Ossifying fibroma of the mandible: a report of two cases

Hasan Yeler, Ezgi Aydın

Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Sivas

Objective: Ossifying fibroma behaves like and is classified as a benign bone neoplasm. It is considered to be a type of fibro-osseous lesion, commonly referred to as osseofibrous dysplasia. It can affect both the mandible and the maxilla, particularly the mandible. This bone tumour consists of highly cellular, fibrous tissue that contains varying amounts of calcified tissue resembling bone, cementum or both.

Case: In this case report, two different patients were mentioned. They were both referred to our clinic and have gotten ossifying fibroma diagnosis.

Conclusion: Neoplasms such as focal sementum-osseous dysplasia, osteoid osteoma and fibrous dysplasia should be considered for differential diagnosis. Generally ossifying fibromas get treated with surgical excision and have a good prognosis.

[PS-053]

Büyük radiküler kistin enükleasyon ve iliak kemik grefti ile tedavisi: Olgu sunumu

Ümit Ertaş, Gelengül Urvasızoğlu, [Nesrin Saruhan](#)

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Çenelerin en yaygın kistleri radiküler kistlerdir. Canlılığını kaybetmiş diş apekslerinde önceden varolan periapikal granülomlardan gelişir. Maksiller molarların apekslerinde geliştiğinde maksiller sinüslerle ilişkili olabilirler. Bu sunumda sağ maksiller sinüsle ilişkili olan büyük bir lezyona sahip 25 yaşındaki erkek hastayı sunuyoruz. Lezyon intraoral yaklaşımla eksize edildi ve defekt iliak kemik grefti ile rekonstrükte edildi.

Treatment of a large radicular cyst by enucleation and iliac bone graft: A case report

Ümit Ertaş, Gelengül Urvasızoğlu, [Nesrin Saruhan](#)

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

The most common cysts of the jaws are the radicular cysts. It develops from preexisting periapical granuloma at the apex of the nonvital tooth. When they are located at the maxillary molars' apices, they may involve maxillary sinuses. Presented here is a case of a 25-year-old man who had unusually large lesion that involved the right maxillary sinus. The lesion was removed via intraoral approach and the defect was constructed with iliac bone graft.

[PS-054]

Mandibuladaki büyük dentigeröz kistin ekstraoral yaklaşım ve rekonstrüksiyon plağı ile tedavisi: Olgu sunumu

Ümit Ertaş, [Adnan Kılınc](#)

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Foliküler kistler olarak da adlandırılan dentigeröz kistler benign odontojenik kistlerdir ve gelişimsel oldukları düşünülür. Gömülü daimi dişlerin kuronları ile ilişkilidirler. Yaygınlıkta radiküler kistlerden sonra ikincidirler. Yavaş büyürler ve aşırı büyük boyutlara ulaşabilirler. Böyle olduğunda dentigeröz kistler çevreleyen kemiği büyük ölçüde zayıflatır ve onları kırığa dayanıksız hale getirirler. Kırık oluşmasa bile, rekonstrüksiyon plakları ile stabilizasyon zayıflamış segmentlerin olası kırık riskini düşürmek için uygulanabilir. Bu sunumda mandibulada gömülü kaninle ilişkili olan büyük dentigeröz kist ve rekonstrüksiyon plağı ile ekstraoral yaklaşımla tedavisi sunulmaktadır.

Large dentigerous cyst of the mandible treated with reconstruction plate via extraoral approach: A case report

Ümit Ertaş, [Adnan Kılınc](#)

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery.

Dentigerous cysts also called follicular cysts are benign odontogenic cysts and are thought to be developmental in origin. They are associated with the crowns of impacted permanent teeth. They come second after radicular cysts in prevalence. They grow slowly and can reach extensive size. When this happens, dentigerous cysts can greatly weaken the surrounding bone and make them susceptible to fracture. Even if the fracture did not occur, stabilization with reconstruction plates can be performed to decrease the risk of possible fracture of the weakened segments. Here we report a case of the extensive dentigerous cyst associated with impacted canine in the mandible and treatment via extraoral approach by reconstruction plate.

[PS-055]

Dil kökündeki adenoid kistik karsinomanın mandibula simfiz bölgesine metastazı: Olgu sunumu

Adnan Kılınc, Ümit Ertaş, [Tahsin Tepecik](#)

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Adenoid kistik karsinoma (AKK) tükürük bezlerinin malign epitelial tümördür ve yavaş, lokal invaziv büyüme ve lokal rekürrens ve uzak metastaz eğilimi yüksek olmasıyla karakterizedir. Glandular, tubular ve solid büyüme paternlerine sahip, duktal ve bazal/myoepitelial

hücrelerden oluşur. Uzun dönemde (15-20 yıl) yavaş fakat devamlı ilerlemesi ile %60 ila % 90 oranında fatal seyri vardır. Bu sunumda 57 yaşındaki kadın hastanın daha önceden opere olmuş dil kökü AKK'sının mandibula simfizine metastazı sunulmaktadır.

Metastasis of the adenoid cystic carcinoma of the root of the tongue to the symphysis of mandible: A case report

Adnan Kılınç, Ümit Ertaş, Tahsin Tepecik
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery.

Adenoid cystic carcinoma (ACC) is a malignant epithelial tumor of salivary glands and characterized by indolent, locally invasive growth with high tendency for local recurrence and distant metastasis. It consists of ductal and basal/myoepithelial cells that are in a glandular, tubular and solid growth patterns. It has a slow but continuous progression with long term (15-20 years) fatal outcome in 60 % to 90 % of patients. This presentation shows a metastasis from previously treated ACC of the root of the tongue of a 57-year-old woman to the symphysis of the mandible.

[PS-056]

Gerileyen cherubism: Olgu sunumu

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Tahsin Tepecik
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Cherubism nadir görülen, otozomal dominant özellik gösteren kalıtsal bir hastalıktır. Genellikle çocuklarda çenede çift taraflı ağrısız şişlikler şeklinde görülür ve ergenlik döneminden sonra kendiliğinden geriler. Polikistik fibro-osseöz lezyonlarla kemik yapısında yıkıma ve şişliklere neden olur. Radyolojik olarak çok sayıda, mandibula ve maksilla da belirgin sınırlarıyla görülen multiloküler radyolüsenler şeklindedir. Bu sunumda yetişkin bir hastada gerilemekte olan cherubism vakasını sunuyoruz. Hastalığından haberdar olmayan hastanın, çocukluğunda belirgin bir yüz anormalliği olmadığını belirtmesi nedeniyle hafif şiddetli bir cherubism vakasının gerileyen fazında olduğu kanaatindeyiz.

Regressing cherubism: A case report

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Tahsin Tepecik
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery.

Cherubism is a rare hereditary disorder of autosomal dominant inheritance. It is usually presented as bilateral painless swelling of jaws in childhood and begins to regress spontaneously after puberty. It causes destruction and swelling of the bone structure with polycystic fibro-osseous lesions. Radiologically multiple, multilocular radiolucencies with evident borders are noted in both mandible and maxilla. Here we present a case of a regressing cherubism in an adult patient. He was not aware of the disorder and since he did not confirmed any abnormality of face shape or size in his childhood, we suspect a previous mild form of the disorder in its regressing phase.

[PS-057]

Piezocerrahi Destekli Konservatif Enükleasyon Yaklaşımı: Olgu Sunumu

Hüseyin Akçay, Keremcan Kuru, Murat Ulu, Toghrol Aliyev, Özgür Gözlüklü
Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Çenelerde görülen epitelyal odontojenik kistlerin tedavisinde genellikle enükleasyon veya marsüpyalizasyon yöntemleri kullanılmaktadır. Asemptomatik olabilen bu lezyonlar maksillofasiyal bölgelerde çok büyük boyutlara ulaşabilmekte, etrafında bulunan anatomik yapılara yakınlığı cerrahi prosedürü zorlaştırabilmektedir.

Kistlerin tedavileri sırasında olabildiğince konservatif yöntemler tercih edilmeli ve kemiğin şekli ve hacmi korunmalıdır.

Olgu: Bu vaka sunumunda alveol kemik içinde santral yerleşimli, mandibular kanal ile yakın ilişkide gözüken kistik lezyonun kemik sınırları korunarak yapılan tedavisi sunulmaktadır. Enükleasyon planlanan hastada kist kavitesine ulaşmak amacıyla bukkal yüzeyinde bulunan kalın kortikal kemiğin kaldırılması kemik konturunun bozulmasına, mandibulanın daha da zayıflamasına neden olabileceği ve giriş sahasından bölgeye yumuşak doku göçünü engellemek amacıyla biyomateryal uygulaması gerektireceği için farklı bir yöntem düşünülmüştür. Kistik lezyona ulaşmak için bukkal kemik dokuda piezocerrahi ile linguale doğru daralacak şekilde açılı düzgün kemik kesileri yapılarak dörtgen şeklinde kortikal kemik kapak halinde çıkarılmış ve bölgeden kistin enükleasyonu başarıyla gerçekleştirilmiştir. Daha sonra kortikal kapak yerine tekrar yerleştirilerek bölgedeki alveolar kemiğin devamlılığını koruması sağlanmıştır. 5 aylık iyileşme dönemi sonrası alınan CBCT de kemik sınırları korunarak tedavinin başarıyla sağlandığı izlenmiştir.

Sonuç: Piezocerrahi sistemin, hassas kemik kesileri yapması, mandibular kanal gibi anatomik yapılara zarar vermemesi, rezidüel kemiğin iyileşmesini hızlandırması gibi avantajları vardır. Uyguladığımız yöntemde de hassas, içe doğru daralan ve ince kemik kesileri gerekmemekte olup bu piezocerrahi ile sağlanmıştır. Santral konumlu geniş kistik lezyonlarda, enükleasyon planlanan yüzeyde kalın kemik duvarı mevcutsa piezocerrahi destekli bu yöntem konservatif bir yaklaşım sağlamaktadır.

Conservative Cyst Enucleation Aided Piezosurgery: Case Report

Objective: Epithelial odontogenic cysts of the jaws can reach large sizes without any symptoms and cause difficulties on surgical procedures because of close relationships with anatomical structures. As conservative as possible treatment methods should be preferred for management of cysts on maxillofacial region and shape and volume of alveolar bone should be protected.

Case: In this case report we are presenting the management of a cystic lesion, that centrally located in alveolar bone and in close proximity with mandibular canal, with a conservative approach for protecting bone shape and volume. Removal of the thick buccal cortical bone to reach cyst cavity as conventional approach can cause deformation on bone borders and weaken mandible especially in big cystic lesions. We planned a conservative approach for eliminating this risks and avoid biomaterial application for preventing soft tissue penetration to the cyst cavity. On buccal bone linguallly angulated regular cuts were created with piezosurgery and a rectangle shaped cortical bone was removed like a bow cover than cyst was enucleated. After that alveolar bone borders were protected with repositioning of the cortical buccal bone to cover the region. Alveolar bone border protection and successful treatment results were observed on CBCT which was taken after 5 months of healing period.

Conclusion: Piezosurgery system has advantages such as delicate bone cuts, prevent damage of anatomical structures like mandibular canal and accelerate healing of residual bone tissue. This piezosurgery aided procedure provides a conservative approach on enucleation of centrally located large cystic lesion when buccal cortical bone is thick.

[PS-058]

Ankiloglossi ve tedavisi: Olgu sunumu

Tahsin Tepecik, Tuğrul Türen, Ümit Ertaş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Ankiloglossi veya dil bağı kısa ve sıkı lingual frenulum nedeniyle oluşan, dilin normal fonksiyonunu kısıtlayan konjenital bir durumdur. Orta şiddetli formlarından ağız tabanına tam yapışıklığa kadar çeşitlilik gösterir. Bebeklik döneminde emzirmede zorluğa ve daha sonraki yıllarda konuşmada bozukluklara neden olabilir. Basit cerrahi yöntemlerle tedavisi mümkündür. Bu sunumda 18 yaşındaki erkek hastada görülen dil bağı ve tedavisini sunuyoruz

Ankyloglossia and its treatment: A case report

Tahsin Tepecik, Tuğrul Türen, Ümit Ertaş
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Ankyloglossia or tongue-tie is a congenital condition which limits the normal functioning of the tongue due to short and tight lingual frenulum. It shows variability from being a mild form to complete fusing to floor of the mouth. It can cause difficulty in breast-feeding in infancy and speech later in life. It can be treated by simple surgical procedures. Here we report a case of the tongue tie in 18 year-old-boy and its treatment by frenectomy.

[PS-059]

Basis mandibulada bulunan molar dişin ekstraoral yaklaşımla çekimi: Olgu sunumu

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Tahsin Tepecik
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Diş kökünün üçte ikisi geliştiğinde çene arkına sürmüş olması gerekir. Eğer diş hala arktan belli bir uzaklıkta bulunuyorsa gömülü kaldığı söylenebilir. Diş germinin malpozisyonu sonucu veya erüpsiyon yolundaki engeller dolayısıyla gömülü kalmaya yol açabilir. Fakat gerçek mekanizma hala bilinmemektedir. Burada mandibular basiste derin bir şekilde gömülü kalmış mandibular birinci molar dişe sahip 29 yaşındaki erkek hastayı sunuyoruz. Diş enfekteydi ve üzerindeki alveolar kemik rezorpsiyona uğramıştı. Tedavide ekstraoral yaklaşım ve mandibula kırığı riskini önlemek amacıyla monokortikal miniplak fiksasyon tekniği kullanılmıştır.

Molar tooth at the basis of mandible extracted via an extraoral approach: A case report

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Tahsin Tepecik
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

When the two thirds of a tooth's root is developed, it should have emerged into arch. If the tooth still remains at some distance from the arch, it is said to be impacted. Impactions can be seen because of malpositioning of the tooth bud or restriction in the path of eruption. But the actual mechanism is still unknown. Here we report a unusual case of a 29-year-old man who had an deeply impacted mandibular first molar to mandibular basis. The tooth was infected and the overlying alveolar bone was resorbed. Extraoral approach was used and monocortical miniplate fixation technique was included to decrease the risk of mandibular fracture.

[PS-060]

Mandibular nonunion vakasının rekonstrüksiyon plak fiksasyonu ile tedavisi: Olgu sunumu

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Nesrin Saruhan, Tahsin Tepecik
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Mandibula fraktürlerinin, intraosseöz tel bağlamalı veya bağlamaksızın maksillomandibular fiksasyon, eksternal rijid fiksasyon ve internal rijid fiksasyon gibi çeşitli tedavi seçenekleri vardır. Bu yöntemler komplikasyonlardan bağımsız değildir (enfeksiyon, malunion, gecikmiş kaynama, nonunion, his duyusunda değişiklikler, maloklüzyon ve fasiyal deformite gibi). Burada, başka bir merkezde üç ay önce miniplak fiksasyon tekniği ile ilk tedavi görmüş olan bilateral mandibular fraktüre sahip 34 yaşındaki erkek hastayı sunuyoruz. Mandibula sağ tarafında nonunion'a eşlik eden osteomyelit saptandı. 6 haftalık antibiyoterapiden sonra cerrahi debridman yapıldı ve rekonstrüksiyon plağı submandibular yaklaşımla uygulandı.

Treatment of the mandibular nonunion with reconstruction plate fixation: A case report

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Nesrin Saruhan, Tahsin Tepecik
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery.

There are various treatment options for mandibular fractures including maxillomandibular fixation with and without intraosseous wiring, external rigid fixation and rigid internal fixation. These methods are not free from complications (e.g. infection, malunion, delayed union, nonunion, alterations of sensation, malocclusion and facial deformity). Here we report a case of bilateral mandibular fracture of a 34 year-old man who had received his first treatment three months earlier with miniplate fixation technique in another center. Osteomyelitis was developed on his right side of mandible and nonunion was noted. After 6 weeks of antibiotherapy, surgical debridement was performed and reconstruction plate was used via submandibular approach.

[PS-061]

Temporomandibuler eklem ankilozunun gap artroplasti ile tedavisi: Olgu sunumu

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Tahsin Tepecik
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Temporomandibuler eklem (TME) ankilozu mandibular hareketi kısmen veya tamamen kısıtlar. Mandibular kondilin mandibular fossa ile füzyonu sonucu gerçekleşir. Yüz gelişiminden önce olduğunda mikrognati ve fasiyel aimetriye sebep olur. Tek taraflı olduğunda mandibula ankilozu tarafa doğru deviasyona uğrar. Temporomandibuler ankilozun tedavisi cerrahi müdahale ile mümkündür. Bu sunumda sağ TME'sinde ankilozu bulunan 17 yaşındaki kız hastayı sunuyoruz. Preauriküler yaklaşımla gap artroplasti uygulandı. Temporal kas flebi ara materyal grefti olarak kullanılmıştır.

Treatment of temporomandibular joint ankylosis by gap arthroplasty: A case report

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Tahsin Tepecik
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery.

Temporomandibular joint (TMJ) ankylosis restricts the range of mandibular motion partially or completely. It involves fusion of the mandibular condyle to the mandibular fossa. If it occurs before facial development, it produces micrognathia and facial asymmetry. Deviation of the mandible to the ankylosed side occurs when it is unilateral. Management of TMJ ankylosis is mainly through surgical intervention. We present a case of 17 year-old-girl who had TMJ ankylosis in her right side. Gap arthroplasty via preauricular approach was performed. Temporalis muscle flap was used as an interpositional material.

[PS-062]

Oro-antral Fistül Kapatılmasında Pediküllü Bukkal Yağ Pedi Kullanımı Sonrası Beklenmeyen Bir Komplikasyon: Amfizem

Revnak Metin, Ufuk Tatlı
Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ADANA

Amaç: Oro-antral ilişki, oral ve antral kaviterler arasındaki abnormal bağlantıdır. Enfeksiyon, kistler, travma, tümörler, minör dentoalveolar cerrahi prosedürler ve maksiller posterior dişlerin çekimleri bu patolojik duruma sebep olabilir. 1 Orta ve büyük boyutlardaki defektlerin flep teknikleri ile cerrahi olarak kapatılması gerekmektedir. Son yıllarda, bukkal yağ pedi (BYP) kullanılması, avantajlı özellikleri sebebiyle intraoral defektlerin kapatılmasında kabul gören bir yöntem haline gelmiştir. Bu bildiride, oro-antral fistül kapatılmasında BYP kullanımı sonrası erken dönemde gelişen bir komplikasyon sunulmuştur.

Olgu: 27 yaşındaki erkek hasta, 26 nolu diş çekim bölgesindeki ağrı ve iltihap sebebiyle kliniğimize başvurdu. Hasta 2 ay önce dişini çektiğini ve çekim bölgesinin iyileşmediğini belirtti. Radyolojik ve klinik inceleme sonucu oro-antral fistül gözlemlendi. Oro-antral ilişki lokal anestezi altında pediküllü BYP tekniği kullanılarak cerrahi olarak kapatıldı. Hasta, operasyondan 2 saat sonra, sol yanağında büyük bir şişlik ile geldi. Hasta hapşurduktan sonra, 10 saniye içinde yüzünün aniden şiştiğini söyledi. Klinik inceleme sonucu amfizem tanısı konuldu. Ağız-

içi muayenede, yara bölgesinde bir açılma gözlenmedi. Enfeksiyon riskine karşı parenteral antibiyotik uygulamasını takiben 10. günde amfizem tamamen iyileşti. 3 aylık takip sonrasında ağız içerisinde sorunsuz iyileşme gözlemlendi. Sonuç: İpsilateral taraftaki 4-5 cm çapa kadar olan oral defektlerin rekonstrüksiyonu için pediküllü BYP kullanımı başarılı ve güvenilir bir yöntemdir. 2,3 BYP kullanımı sonrası amfizem oluşumu beklenmeyen ve nadir görülen bir komplikasyondur. Hapşurma sırasında oluşan basınca rağmen ağız içerisinde yara bölgesinde açılma gözlenmedi. Bu durum BYP uygulamasının güvenilirliğini göstermektedir.

An Unexpected Complication After Use of Pedicled Buccal Fat Pad for Closure of Oro-antral Fistulae: Emphysema

Revnak Metin, Ufuk Tatlı

Çukurova University Faculty of Dentistry, Dept. of Oral and Maxillofacial Surgery, ADANA

Objective: The oro-antral communication is abnormal connection between the oral and antral cavities. Surgical closure is necessary for large sized defects. Use of buccal fat pad has become a well accepted technique for covering intra-oral defects. In this paper; a complication developed in the early period after use of BFP for closure of oro-antral fistulae was illustrated.

Case: A 27-year-old male patient was referred to our clinic due to pain and pus discharge in the extraction site of tooth #26. The patient reported that he was underwent tooth extraction 2 months ago but the extraction site did not heal. As a result of radiographic and clinical examinations, oro-antral fistula was observed. The oro-antral communication was surgically closed by use of pedicled BFP technique under local anesthesia. The patient came in with large swelling in the left cheek, 2 hours after the operation. Patient said that within 10 seconds after he sneezed, suddenly his face was swollen. Emphysema was diagnosed as the result of the clinical examination. No wound dehiscence was found in intra-oral examination. The patient was prescribed parenteral antibiotics in order to prevent possible infection risk, the emphysema was completely healed in 10 days. Uneventful healing was observed in intra-oral region during 3-month of follow-up.

Conclusion: The use of a pedicled BFP is a successful method. Emphysema formation is a seldom and unexpected complication after use of BFP. Despite high pressure occurred during sneezing, no wound dehiscence was observed in intra-oral surgical area. This shows the reliability of BFP technique.

[PS-063]

Wharton kanalındaki dev sialolitinin tedavisi: Olgu sunumu

Adnan Kılınç, Tahsin Tepecik, Nesrin Saruhan, Ümit Ertay

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Orta yaşlı insanlar arasında submandibular tükürük bezinin en yaygın hastalığı sialolitir. Tükürük bezi içinde veya kanallarında tükürük taşlarının gelişimi ile karakterizedir. Çoğu tükürük bezi sialolitleri, içeriğinin alkali özellikte olması, daha yüksek mukus üretimi ve uzun katlantılı bir seyir izlemesi nedeniyle submandibular bezlerde gelişir. Şişlik ve ağrı ana şikayetlerdir ve kalkulusun kanalı tamamen tıkadığı durumlarda bu şikayetler şiddetlenir. Bu raporda sol submandibular kanalda dev sialoliti bulunan 24 yaşındaki bayan hastayı ve tedavisini sunuyoruz.

Treatment of the giant sialolithiasis in wharton canal: A case report

Adnan Kılınç, Tahsin Tepecik, Nesrin Saruhan, Ümit Ertay

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery.

Sialolithiasis is the most common disease of the submandibular salivary gland among middle aged adults. It is characterised by the development of salivary stones in salivary ducts or in the glands themselves. Most of the salivary sialoliths develop in the submandibular glands due to the alkalinity of its saliva, greater amount of mucus production and long and folded anatomy of the duct. Swelling and pain are major complaints and these can be severe if the calculus totally blockaged the duct. We here present a case of a 24-year-old woman who has a giant sialolith in her left submandibular duct and its treatment.

[PS-064]

Hastalarda Keratokistik Odontojenik Tümörün Marsupializasyon ve Sonrasında Enükleasyon ile Tedavisi: 4 Olgu Sunumu

Pınar Yüce, Pınar Çelik Topçu, Eser Tutuş, Bahadır Kan, Fatih Mehmet Coşkunses

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör (KCOT); lokal destrüksiyon potansiyeli ve birden fazla olma eğilimi gösteren, benign, uni veya multikistik bir intraosseöz odontojen tümördür. Lokal agresiftir ve yüksek nüks oranı ile her iki çenede görülebilir. Marsupializasyon KCOT tedavisinde direk endike olmamasına rağmen, geniş tümörlerin tedavisinde etkili ve konservatif bir tedavi seçeneğidir. Bildiride; çene kemik bütünlüğünü korumak için marsupializasyon ve sonrasında enükleasyon ile tedavi edilen 4 adet geniş KCOT vakası sunulmuştur. Amaç; geniş KCOT tedavisinde, bu iki aşamalı protokolün değerlendirilmesidir.

Olgu: Yaşları 29 ve 40 arasında değişen, biyopsi ile mandibular KCOT bulunduğu saptanmış 4 hasta (3 erkek 1 kadın); başlangıçta tümör üzerindeki mukozanın ekzizyonu ve kistik kavite içine pencere açılmasını içeren marsupializasyon ile tedavi edildi. Kaviter dren vasıtası ile açık tutuldu. Radyolojik olarak hacimde azalma bulgusu ile beraber 1 yıldan daha kısa bir süre sonra, enükleasyon uygulandı. Tüm hastalar marsupializasyon sürecinde, günlük olarak kistik kaviteyi serum ile yıkamaya uyum gösterdi. Enükleasyon, tam iyileşmeye öncülük etti. 3 ay

ve 2 yıl arasında değişen takip dönemi süresince, nüks bulgusu gözlenmedi. Hastalar hala takip altında.

Sonuç: Marsupializasyon ve sonrasında enükleasyonun esas avantajı, lezyon içindeki anatomik yapıların ve kemik bütünlüğünün korunmasıdır. Kooperasyon gösteren hastalarda bu iki aşamalı cerrahi protokol, daha az invaziv bir yaklaşıma olanak sağlar. Bununla beraber yüksek nüks oranından dolayı dikkatli hasta takibi tavsiye edilir.

Treatment of Keratocystic Odontogenic Tumour in Patients by Marsupialization and Later Enucleation: Report of Four Cases

Pınar Yüce, Pınar Çelik Topçu, Eser Tutuş, Bahadır Kan, Fatih Mehmet Coşkunes
Kocaeli University Faculty Of Dentistry Department of Oral Maxillofacial Surgery, Kocaeli

Objective: Keratocystic odontogenic tumour (KCOT) is a benign uni- or multicystic intraosseous odontogenic tumour with a potential of local destruction and tendency for multiplicity. KCOTs are locally aggressive and occur in the bone of both jaws with a notably high recurrence rate.

Although it is not directly indicated for KCOTs marsupialization is an effective and conservative treatment option for large KCOTs. This report describes four cases of large KCOTs which were treated by marsupialization and later enucleation to preserve jaw's integrity. The aim of this report is to evaluate this two-stage protocol in treatment of large KCOTs

Case: Four patents (3 males and 1 female) between the ages of 29 and 40 with biopsy-proven mandibular KCOTs were initially treated by marsupialization consisting of excision of overlying mucosa and opening of a window into the cystic cavity. The cavities were kept open by a drain. After a mean period of less than 1 year, with radiologically evident reduction in size, enucleation was carried out.

Conclusion: The main advantage of marsupialization and later enucleation is the preservation of important anatomical structures involved in the lesion and jaw's continuity. In a selected group of cooperative patients, this two-stage surgical protocol allows for a less invasive approach. However, because of the high recurrence rate of KCOTs, careful follow-up is advised.

[PS-065]

Kompaund Odontoma: Vaka Raporu

Burak Ergüder, Merve Çakır
Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Odontomalar yavaş büyümeleri ve agresif olmamalarıyla karakterize çenelerin en sık karşılaşılan odontojenik tümörleridir.

Odontomalar, epitelyal ve ektomezenşimal dokuların (mine, dentin, sement ve pulpa dokusu) çeşitli proporsiyonlarda ve farklı derecedeki büyüklüklerinden oluşan selim miks tümörlerdir. Morfolojik olarak kompleks ve kompaund olarak ikiye ayrılır. Kompleks tip çeşitli dental dokuların düzensiz kitleler halinde bulunması iken, kompaund olan ise dişlerle yüzeysel anatomik benzerlik gösteren diş benzeri dokulardır. Odontomalar genellikle asemptomatiktir, sıklıkla sürmesi gecikmiş ya da gömülü bir daimi diş ve düşmemiş bir süt dişiyle alakalıdır. Nadir vakalarda ağrı, enfeksiyon, bölgesel lenfadenopatiler, alveoler kemik ekspansiyonu, dişlerde yer değiştirme görülür.

Olgu: 48 yaşındaki kadın hastanın radyografisinde sağ tuber maksilla bölgesinde radyopak, yuvarlak, dişe benzeyen, herhangi bir şişlik oluşturmamış bir lezyon tesbit edildi. Lokal anestezi altında intraoral yolla lezyon cerrahi olarak çıkarıldı. Histopatolojik muayene sonucunda kompaund odontoma teşhisi konulmuştur.

Sonuç: Hasta bir ay sonra kontrole çağrıldı ve klinik muayenesi sonucunda semptomsuz ve tatmin edici bir iyileşme görüldü.

Compound Odontoma: Case Report

Burak Ergüder, Merve Çakır
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Yeni Yüzyıl University, İstanbul

Objective: Odontomas are the most common odontogenic tumors of the jaws and characterized by their slow growth and nonaggressive behavior. They are mixed benign tumors composed of both epithelial and ectomesenchymal tissues (enamel, dentine, cementum and pulp tissue) in variable proportions and with different degrees of development. Morphologically odontomas can be classified as complex, when present as irregular masses containing different types of dental tissues, or as compound if there is superficial anatomic similarity to even rudimentary teeth – the denticles. Odontomas are generally asymptomatic, often associated with delayed eruption or impaction of permanent teeth and retained primary teeth. In some occasional cases, pain, infection, regional adenopathies, alveolar bone expansion and tooth displacement may be present.

Case: A 48 year old female patient whose radiograph showed the presence of a lesion formed by a radiopaque round tooth-like structure in the right region of tuber maxilla without any swelling. Under local anesthesia, access to the lesion was achieved via intra-oral approach and its surgical removal was performed. The histopathologic examination confirmed the diagnosis of compound odontoma.

Conclusion: The patient was recalled after one month, clinical examination revealed uneventful and satisfactory healing.

[PS-066]

Le Fort 1 Osteotomisi ile Birlikte İnterpozisyonel Greftleme Yapılarak Atrofik Maksillanın Rekonstrüksiyonu: Vaka Raporu

Elmir Seyyidli, Zeliha Hayırlıdağ, Ertan Ali Delilbaşı, Sevil Altundağ Kahraman
Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Uzun süren dişsizlik; maksillada kemik rezorpsiyonuna neden olur ve maksillomandibular ilişki bozulur. Le Fort 1 osteotomisi ile interpozisyonel kemik grefti ileri derecede atrofik maksillaya sahip hastalarda kullanılır. Maksillanın daha önde pozisyonlandırılması için Le Fort I osteotomisiyle birlikte otojen interpozisyonel kortikokansellöz kemik grefti maksillanın aşağı ve öne yeniden konumlanmasını sağlayarak uygun boyutta implantların yerleştirilebilmesi için yeterli kemik volümü kazandırır.

Olgu: 63 yaşında sağlıklı kadın hasta üst çenede dişsizlik şikayeti ile kliniğe başvurmuştur. Yapılan intraoral ve radyolojik muayenesinde hastanın üst çenedeki dişlerini çok erken kaybettiği ve maksillanın vertikal ve horizontal yönde ileri derecede rezorbe olduğu gözlenmiştir. Genel anestezi altında maksillanın optimum maksillomandibular ilişkisi için Le Fort 1 osteotomisine eşlik eden interpozisyonel iliak greft uygulanmıştır.

Sonuç: Le Fort 1 osteotomisine eşlik eden interpozisyonel kemik greftleme ciddi rezorbe dişsiz maksillaya sahip hastalarda öngörülebilir bir tedavidir. Anterior iliak krestten alınan kemik grefti ile birlikte Le Fort 1 osteotomisi ciddi atrofik maksillalarda üç boyutlu rekonstrüksiyon sağlar. Operasyondan 6 ay sonra hastaya 4 adet implant uygulandı. Yapılan implantların 3 ay osteointegrasyonları beklendikten sonra overdenture protez yapıldı

Reconstruction of The Atrophic Maxilla With The Interpositional Bone Grafting/ Le Fort 1 Osteotomy: A Case Report

Elmir Seyyidli, Zeliha Hayırlıdağ, Ertan Ali Delilbaşı, Sevil Altundağ Kahraman
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Edentulism causes progressive bone resorption of the maxilla, which can lead to altered maxillo-mandibular relationship. Le Fort 1 osteotomy and interpositional bone graft in combination uses in the reconstruction of patients with extreme atrophic maxilla. In this situation, Le Fort 1 osteotomy associated with autogenous interpositional bone grafts allows a forward and/or downward repositioning of the maxilla in order to correct intermaxillary vertical, anterior– posterior, and transverse discrepancies, while the interpositional bone grafts allow enough bone augmentation to embed implants of adequate dimensions.

Case: A 63 -year-old systemically healthy woman has admitted to the our clinic with complaint of severely edentulous maxilla. The patient had lost her maxillar teeth very early ages, severe vertical and harizontal bone resorption have seen after an intraoral and radiographic examination. The severe atrophic maxilla has been down fractured with Le Fort 1 osteotomy and has been harvested from anterior ilium for dental implant rehabilitation under general anesthesia.

Conclusion: Le Fort 1 osteotomies with interpositional bone grafts can be a predictable treatment for edentulous patients with severely resorbed maxilla. Le Fort 1 osteotomy and inlay bone grafts taken from the anterior iliac crest to three dimensionally reconstruct severely atrophied maxilla. Operation 6 months follow up, 4 implants were performed in patient. After waiting for osteointegration of implants made 3 months, over-denture prosthesis was performed.

[PS-067]

Odontojenik keratokist tedavisinde konservatif yaklaşım: Vaka raporu

Salih Çelik, Vahdet Batmaz, Sinan Tozoğlu
Akdeniz Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Antalya, Türkiye

Amaç: Bu sunuda büyük odontojenik kistlerde konservatif tedavi yaklaşımının önemini vurgulanmaktadır.

Olgu: Odontojenik keratokist genellikle çenelerde meydana gelen gelişimsel bir kisttir ve boyutları birkaç mm den çenenin yarısını tutacak kadar büyüklükte değişkenlik gösterebilir. Tedavisi enükleasyon, küretaj veya marsupializasyondur. Tedavi seçiminde hastanın yaşı, lezyonun büyüklüğü, lezyonun lokalizasyonu, lezyonun yumuşak doku içerip içermemesine ve hastanın önceki tedavi hikayesine göre değişkenlik gösterir. Bu sunuda, angulus bölgesinden kondil boynu bölgesine kadar ramusta geniş bir yer kaplayan, tedavisinde marsupializasyon uygulanan 18 yaşında erkek hastanın klinik bulguları, takip sonuçları yer almaktadır. Hastanın tedavisi ve takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Takibi yapılan hastanın tedavisinde büyük ilerleme kaydedilmiş, sadece minimal bir cerrahi ile tedavi bitirilecektir.

Conservative approach in the treatment of odontojenic keratocyst: Case report

Salih Çelik, Vahdet Batmaz, Sinan Tozoğlu
Department Of Oral and maxillofacial Surgery, Faculty Of Dentistry, Akdeniz University, Antalya,Turkey

Objective: The aim of this study is to emphasize the importance of conservative treatment in large odontogenic keratocysts.

Case: Odontogenic keratocyst (OKC) is a developmental cyst usually appearing in the jaws. Its dimension may vary from few mm's to a size that may cover almost half of a jaw. Treatment options include enucleation, curettage or marsupialization. Treatment selection depends on the age of the patient, lesion's size and localization, its invasion to soft tissues and previous treatments. This presentation includes clinical symptoms and follow-up data of an 18-year-old male patient, who was treated with marsupialization of a large OKC in the ramus extending from mandibular angulus to the condylar neck. Treatment and follow-up of the patient still continue

Conclusion: A major advance were recorded in the treatment result. The treatment of patient still continue and will be terminated by a second minimal surgery.

[PS-068]

Dişsiz Atrofik Maksillanın İliak Kemik Grefti İle Rekonstrüksiyonu: Vaka Serisi

Sevil Altundağ Kahraman, Elmir Seyyidli, Zeliha Hayırlıdağ, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Oral ve maksillofasial cerrahide orta ve ileri derecede rezorbe maksilla ve mandibulanın endosteal implant yerleşimi için rekonstrüksiyonu önemli bir konudur. Otojen kemik grefti yüksek implant başarısı ve düşük morbidite oranına sahip olmasından dolayı tercih edilir. Geniş miktarda kemik volümüne izin verdiği için iliak krest uygun bir donör sahadır.

Olgu: Atrofik maksillaya sahip 5 hasta implant yerleşimi öncesinde iliak kemik grefti kullanılarak ogmentasyon klinik ve radyolojik muayene sonucu planlanmıştır. Genel anestezi altında tüm hastalarda lateral pencere tekniği ile sinüs tabanı yükseltilerek blok greftler yerleştirilmiştir. Alıcı sahaya kortikokansellöz bloklar vida plaklar yardımıyla yerleştirilip immobilize ve komprese edilmiştir. Kemik greftinin iyileşme dönemi olan 4 ay sonra implantlar yerleştirilmiştir.

Sonuç: İleri düzeyde alveoler kemik atrofisi bulunan olgularda, implant tedavisi öncesinde kemik ogmentasyonu amacıyla ağız-dışı donör saha olarak anterior iliak krest yeterli miktarda otojen kemik sağlamaktadır ve başarıyla kullanılabilir

Reconstruction of the Atrophic Edentulous Maxilla with Iliac Crest Grafts: A Case Series

Sevil Altundağ Kahraman, Elmir Seyyidli, Zeliha Hayırlıdağ, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Reconstruction of the moderately to severely resorbed maxillary and mandibular alveolar bone in preparation for endosseous dental implant placement can be one of the most challenging tasks presenting to the oral and maxillofacial surgeon. Autogenous bone is a reliable grafting material providing predictable long-term results with high implant survival/success rates and low morbidity rates. A suitable donor area is the anterior iliac crest because it allows for removal of a large amount of bone.

Case: Five patients with atrophic maxilla, who had been referred for bone augmentation using iliac bone grafting before the placement of dental implants, Under general anesthesia, all patients received augmentation of the sinus floor on both sides with the lateral window technique. Corticocancellous blocks were immobilized and compressed on the recipient area with osteosynthesis screws and plates. Endosteal implants were placed after 4 months of bone-graft healing.

Conclusion: Severe alveolar bone atrophy in patients, prior to treatment in order to implant treatment for bone augmentation; anterior iliac crest extraoral donor sites provide a sufficient amount of autogenous bone and used successfully

[PS-069]

Mandibulada Ameloblastomanın Anteior İliak Kemik Grefti İle Rekonstrüksiyonu: Bir Olgu Sunumu

Zeliha Hayırlıdağ, Sevil Altundağ Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Odontojenik epitel artıklarından köken alan ameloblastoma neoplazmlar içinde oldukça yaygındır. Ameloblastomalar lokal agresif lezyonlardır ve geç teşhis edilirse çenede geniş yer kaplayabilirler. Mandibular rezeksiyon tümör, kist, enfeksiyon ve travmadan kaynaklanan destrüktif lezyonlarda tedavi modelidir. Anterior iliak kemik grefti çene rezeksiyonlarını takiben rekonstrüksiyon için bir tedavi seçeneğidir.

Olgu: 68 yaşında erkek hastada mandibula anterior bölgede asemptomatik şişlik şikayeti mevcuttu. Yapılan insizyonel biyopsi sonrası histopatolojik tanı ameloblastoma olduğu belirlendi. Anterior mandibulaya marjinal rezeksiyon uygulandı. Anterior iliak greft mandibular rekonstrüksiyon için kullanıldı.

Sonuç: Protetik rehabilitasyonu desteklemek için anterior iliak kemik grefti kullanılarak ameloblastomadan dolayı oluşan mandibular defekt cerrahi rekonstrüksiyon yaklaşımı uygulanmıştır.

Ameloblastoma of Mandible Reconstructed with an Anterior Iliac Crest Bone Graft: A Case Report

Zeliha Hayırlıdağ, Sevil Altundağ Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The ameloblastoma is the most common neoplasm arising from odontogenic epithelium. Ameloblastomas can be locally aggressive and may involve a large portion of the mandible when detected late. Mandibular resection is a major treatment modality for many destructive mandibular

lesions resulting from tumors, cysts, infections and trauma. Anterior iliac crest bone graft is a treatment option in mandibular reconstruction following jaw resection

Case: A 68-year-old male with the chief complaint of an asymptomatic swelling in respect to anterior mandibular region. An incisional biopsy was performed; the histopathological examination of the specimen revealed ameloblastoma. A marginal resection of the anterior mandible was performed. Anterior iliac crest graft was used for mandibular reconstruction.
Conclusion: An innovative surgical reconstruction approach has been used in the case for treatment of an anterior mandibular defect created by ameloblastoma by using anterior iliac crest graft supported for prosthetic rehabilitation.

[PS-070]

Kompond Odontoma: Olgu Sunumu

Tuğçe Çevik, Hasan Hüseyin Köşger, Halit Şengel
Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Sivas

Odontomalar en yaygın odontojenik benign tümörlerdir ve genellikle asemptomatiklerdir. Sıklıkla rutin radyografik muayenede teşhis edilir. Bu tür lezyonlar orjinlerini mezenşimal ve epitelyal hücrelerden alırlar. Kompleks odontoma ve kompond odontoma olarak sınıflandırılır. Kompond odontomalar üst çene anterior bölgede görülürken, kompleks odontomalar alt çene posterior bölgede görülür. Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 23 yaşındaki bayan hasta kliniğimize rutin dental muayene için başvurdu. Klinik muayene sonrası sağ alt kanin dişin eğimli sürdüğü gözlemlendi. Radyografik muayenede, sağ alt kanin dişin kök ucunda 5 adet diş benzeri radyopak yapı gözlemlendi. Lokal anestezi altında, hasta cerrahi prosedürlere uygun olarak opere edildi. Patolojik incelemede kompond odontoma olduğu doğrulandı. Benign doğasına rağmen odontomalar semptom vermeksizin dişin gömülü kalması ve eğimli sürmesine yol açabilir. Rutin radyografik muayene bu tür lezyonların erken teşhisinde önemlidir.

Compound Odontoma: Case Report

Tuğçe Çevik, Hasan Hüseyin Köşger, Halit Şengel
Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Sivas

Odontomas are the most common odontogenic benign tumors and generally they are asymptomatic. They are often diagnosed with routine radiographs. These lesions receive their origin from mesenchymal and epithelial cells. They are classified as complex odontoma and compound odontoma. As compound odontomas exist in the anterior areas of maxilla, complex odontomas are exist in the posterior areas of the mandible.

23 years old female patient without any systemic disease was referred to our clinic for routine dental examination. After clinical examination inclination was observed in the right mandibular canine eruption. On the radiographic examination, five radiopaque tooth-like structure was observed around the right mandibular canine root. Under local anesthesia, the patient was operated with surgical procedures. The pathologic report was compound odontoma. Despite of their benign nature, odontomas may cause symptomless tooth impaction or inclination. Routine radiographic examination is important for early detection of such these lesions.

[PS-071]

Osteoradyonekrozun Cerrahi Tedavisinde Tetrasiklin Kemik Floresansı Yöntemi: Bir Olgu Sunumu

Gökay Karapınar, Kıvanç Bektaş Kayhan, Meral Ünür
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu olgu bildiriminde amacımız tetrasiklin kemik floresansı yöntemi kullanılarak gerçekleştirilen osteoradyonekrozun cerrahi tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu: Osteoradyonekroz(ORN) tanısı histopatolojiden çok primer olarak hastanın medikal hikayesi ile konulmaktadır. ORN toplam 50 Gy'den fazla radyoterapi alınması ve en az 2 aydır kendiliğinden iyileşmeyen eksoze kemik görülmesi olarak tanımlanır. ORN'nin cerrahi tedavisinde en büyük zorluk canlı ve nekrotik kemik ayrımının yapılmasıdır. İyatrojenik kırık veya nekroze alanın artmasının önlenmesi için cerrahi olarak nekroze dokunun debridmanı önemlidir. Tetrasiklin floresans işaretleme yöntemi ile intraoperatif olarak cerrahi sınırlar belirlenebilmektedir. Bu yöntem ile vital kemik nekrotik kemiğin aksine belirgin floresans göstermektedir. Bu olgu bildiriminde, 61 yaşında maksillektomi geçirmiş ve 3 yıl önce radyoterapisi tamamlanan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Gerekli diş çekimleri yapıldıktan sonra sağ alt çene premolar diş bölgesinde küçük bir alanda 0.5cm×0.5cm boyutunda kemiğin eksoze olduğu görüldü. Lokal irrigasyon, antimikrobiyal gargara ve antibiyotik tedavisi 2 ay boyunca uygulandı. 1 hafta tetrasiklin kullanımı sonrası cerrahi işlem VELscope Vx floresans ışığı kullanılarak gerçekleştirildi.

Sonuç: Sonuç olarak bu yöntemin nekrotik kemiğin sınırlarının belirlenmesinde ve ORN'nin cerrahi tedavisinin geliştirilmesinde etkili olduğunu gördük.

Tetracycline Bone Fluorescence in Surgical Treatment of Osteoradionecrosis: A Case Report

Gökay Karapınar, Kıvanç Bektaş Kayhan, Meral Ünür
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: Our aim is to present a case that is used tetracycline bone fluorescence in surgical treatment of osteoradionecrosis.

Case: The diagnosis of osteoradionecrosis (ORN) of the jaw is primarily based on medical history, rather than histopathology. The infected ORN is defined by a history of a cumulative irradiation dosage of more than 50 Gy and exposed bone without self-healing tendency for at least 2 months. The surgical management of ORN is the difficulty distinguishing between viable and necrotic bone. The difficult aspect of the surgical approach lies in the decision of the extent of the debridement in order to prevent an iatrogenic fracture or progression of ORN. Tetracycline fluorescence labeling can be used to determine the intraoperative decision. With this technique, vital bone, in contrast to necrotic bone, showed detectable fluorescence. In this case report, 61 years old male patient who underwent maxillectomy and seen radiation therapy 3 years ago, presented to our clinic. After necessary extractions were done, a small area in mandible premolar region did not healed properly and 0.5cm×0.5cm bone exposed. Local irrigation, antimicrobial rinse and antibiotic treatment were given during 2 months. After 1 week tetracycline therapy, the surgery was done using VELscope Vx fluorescence lamp.

Conclusion: In conclusion, we found that this technique helped us to define the margins of necrotic bone, thus improving surgical therapy for ORN.

[PS-072]

Maksillada Görülen Santral Dev Hücreli Granülom: Vaka Raporu

Arda Öztan¹, Kıvanç Bektaş Kayhan¹, Gülsüm Ak¹, Bilge Bilgiç²
¹Istanbul Üniversitesi, Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul
²Istanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu rapor 52 yaşında kadın hastada, sol maksiler bölgedeki geniş santral dev hücreli granülom vakasını ve cerrahi olarak tedavisini sunmaktadır

Olgu: 52 yaşında kadın hasta epistaksis ve posterior maksiler bölgede ekspansif travmatik lezyon tanıları ile İstanbul Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Panoramik radyografi ve dental volumetrik tomografi değerlendirmeleri sonucunda maksiler sinüs ve nazal kavite ile ilişkili uniloküler radyolüsent lezyon saptandı. Biyopsi sonucunda santral dev hücreli granülom olarak kesin tanıya varıldı. Hastanın opere edilmesine ve lezyonun elektrokoter ile çıkarılmasına karar verildi.

Sonuç: Dev hücreli granülom cerrahi olarak iyi bir prognozla tedavi edilebilir

Central Giant Cell Granuloma of the Maxilla: Case Report

Arda Öztan¹, Kıvanç Bektaş Kayhan¹, Gülsüm Ak¹, Bilge Bilgiç²
¹Istanbul University, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul
²Istanbul University, Faculty of Medicine, Department of Medical Pathology, İstanbul, Turkey

Objective: This report presents a case of central giant cell granuloma of the left posterior maxilla and its surgical removal in 52 years old woman

Case: A 52 years old woman was referred to our clinic; Oral and Maxillofacial Surgery Department of İstanbul University, with epistaxis and diagnosis of a huge traumatic lesion in posterior maxillar area. Panoramic radiographic examination and dental volumetric tomography revealed a unilocular, radiolucent lesion in relation with maxillar sinus and nasal cavity. Biopsy was taken and exact diagnose determined as central giant cell granuloma. it was decided to operate patient and remove lesion with electrocautery.

Conclusion: Giant cell granuloma can be treated surgically with good prognosis

[PS-073]

Dental implant iyileşme başlığı yerleştirilmesi sonrası meydana gelen kronik sialadenit

Yavuz Tolga Korkmaz¹, Onur Yılmaz¹, Saadettin Kayıpmaz²
¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.
²Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD.

Amaç: Bu vaka sunumunda dental implant iyileşme başlığı nedeniyle submandibular bezde meydana gelen kronik sialadenit anlatılmaktadır. Olgu: 35 yaşında erkek hasta mandibula sağ bölgenin dental implant rehabilitasyonu için kliniğimize başvurdu. Hastanın herhangi bir sistemik hastalığı yoktur. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında sağ mandibula posterior bölgeye iki adet implant yerleştirildi. İmplantlar uygulandıktan üç ay sonra iyileşme başlıkları yerleştirildi. Bir hafta sonra, hastanın ağız tabanında şişlik ve ağrı şikayeti vardı. Uygulanan medikal tedavi başarısız olduğu için insizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik değerlendirme neticesinde submandibular bez enfeksiyonu olduğu belirlendi. Daha sonra lokal anestezi altında submandibular bezin enfekte bölgesine parsiyel sialoadenektomi uygulandı. Sonuç: Alt çene posterior bölgede implant uygulanan hastalarda tedavi süresince nadiren de olsa kronik siladenit meydana gelebileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Development of chronic sialadenitis after dental implant healing abutments setting

Yavuz Tolga Korkmaz¹, Onur Yılmaz¹, Saadettin Kayıpmaz²

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Radiology

Objective: This case report aims to present chronic sialadenitis in the submandibular gland due to healing abutments of dental implants.

Case: A 35 years old male patient was referred to our clinic for dental implant rehabilitation. The patient has no systemic disease. After clinical and radiological examinations, we performed two dental implants in right posterior mandible. Three months after placing implants, healing abutments were placed. One week later, the patient was suffering from swelling and pain in the floor of the mouth. Patient's symptoms did not disappear after medical treatment, so incisional biopsy was performed. Histopathological examination confirmed chronic sialadenitis of submandibular gland. Then under local anesthesia, partial sialoadenectomy was performed to remove infected part of the gland.

Conclusion: Patients who are placed dental implants in mandible posterior region should be considered for chronic sialadenitis development.

[PS-074]

Büyük Ameloblastoma Rezeksiyonu Sonrası İmmediat Serbest Fibular Flep ile Mandibula Rekonstrüksiyonu

Celal Çandırılı, Emre Balaban, Onur Yılmaz, Sadi Memiş

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Bu vaka sunumunda sağ mandibuladaki geniş ameloblastomanın segmental rezeksiyonu sonrası immediat serbest fibula flebi ile rekonstrüksiyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 23 yaşında kadın hasta ağrı şikayeti olmadan sağ mandibulada şişlik sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Hasta başka bir cerrah tarafından ameloblastoma nedeniyle 3 kez küretaj ile tedavi edilmiştir. Teşhis insizyonel biyopsi ile kesinleşmiştir. Segmental rezeksiyon ve rekonstrüksiyon için serbest mikrovasküler fibular greft tedavisi için uygulanmıştır. 6 aylık takip sürecinde herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Sonuç: Ameloblastomaların tedavisi için segmental rezeksiyon sonrası immediat serbest mikrovasküler fibular flep ile rekonstrüksiyon başarılı bir tedavi methodudur. Bu tedavi seçeneği ile iyi estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilir.

Reconstruction of Mandible With Immediate Free Fibular Flap After Resection of Large Ameloblastoma

Celal Çandırılı, Emre Balaban, Onur Yılmaz, Sadi Memiş

Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: This case report aims to present reconstruction with immediate free fibular flap after segmental resection of large ameloblastoma in right mandible.

Case: A 23 years old female patient referred to our clinic with swelling but no pain at right mandible. The patient treated with curettage 3 times for ameloblastoma by another surgeons. The diagnosis of this lesion was confirmed by incisional biopsy. Segmental resection and free fibular microvascular flap for reconstruction was performed for treatment. There was no complication seen in six months follow up period.

Conclusion: Reconstruction of mandible with immediate free fibular microvascular flap after segmental resection is a successful method for treatment of ameloblastomas. Good aesthetic and functional results can be achieved with this treatment option.

[PS-075]

Mandibulada görülen Bilateral Dentigeröz Kistın Marsüpyalizasyonu

Onur Yılmaz¹, Yavuz Tolga Korkmaz¹, Mehmet Uğur²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.

²Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD.

Amaç: Bu vaka sunumunda marsüpyalizasyon ile tedavi edilen, mandibulada gömülü 3. molar dişler ile ilişkili bilateral dentigeröz kist anlatılmaktadır.

Olgu: 16 yaşında erkek hasta, mandibulada bulunan bilateral kistik lezyonların değerlendirilmesi için kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografide gömülü 3. molar dişler ile ilişkili, iyi sınırlı, uniloküler, radyolüsent alanlar görüldü. Radyografik ve klinik muayeneden sonra insizyonel biyopsi ve marsüpyalizasyonun aynı anda uygulanmasına karar verildi. Histopatolojik değerlendirmede bilateral dentigeröz kist olduğu doğrulandı. Bir yıl marsüpyalizasyon periyodunun ardından lezyonlar tamamen iyileşti, enükleasyona gerek kalmadı.

Sonuç: Bu vaka raporu bilateral büyük boyuttaki dentigeröz kistlerin, takip edilebilen vakalarda marsüpyalizasyon ile başarıyla tedavi edilebileceğini göstermiştir.

Marsupialization of the Bilateral Dentigerous Cyst in Mandible

Onur Yılmaz¹, Yavuz Tolga Korkmaz¹, Mehmet Uğur²

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Objective: This case report aims to present bilateral dentigerous cyst associated with mandibular impacted third molars treated with marsupialization.

Case: A 16 years old male patient was referred to our clinic for the evaluation of two bilateral asymptomatic, cystic lesions in the mandible without any syndrome. In panoramic radiography, it was shown two well-defined unilocular radiolucent areas related to unerupted mandibular third molars. After radiographic (CBCT and panoramic radiography) and intraoral examinations, we decided to perform an incisional biopsy and marsupialization simultaneously. The histopathological examination confirmed bilateral dentigerous cycts. After one-year marsupialization period, lesions were healed completely, there was no need for further surgical operation such as enucleation.

Conclusion: This report shows that bilateral large dentigerous cycts can be treated succesfully via marsupialisation in well-controlled cases.

[PS-076]

Alt Çenede Dentinojenik Gölge Hücreli Tümör: Olgu Sunumu

Senem Yıldırım¹, Yiğit Şirin¹, Merva Tekkeşin²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Patoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Bu olgu sunumunda alt çenede görülen dentinojenik gölge hücreli tümörün agresif, kemik içi tipinin bildirilmesi amaçlanmıştır. 15 yaşında erkek hasta, sol yanak içi ve çene altında ağrısız sert şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın ağız içi muayenesinde sol alt ikinci büyük azı dişinin sürmediği görülmüştür. Klinik olarak sol boyuna doğru inen submandibular lenfadenopatinin geliştiği gözlenmiştir. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülerinde alt birinci büyük azı dişinden başlayarak ramus mandibulaya kadar uzanan, içinde alt ikinci büyük azı dişini bulunduran, sınırları düzgün, radyolüsent, tek loblu lezyon saptanmıştır. İnsizyonel biyopsi sonucunda kitle dentinojenik gölge hücreli tümör tanısı almıştır. Lokal anestezi altında, ağız içinden kesi yapılarak kist içine lastik diren yerleştirilmiş ve direni her hafta yenilemek suretiyle 6 ay boyunca kistin drenajı sağlanmıştır. Drenleme işlemi tamamlandığında, cerrahi girişim yapılarak kist gömülü diş ile birlikte çıkarılmıştır. Histopatolojik incelemede çeper biçiminde fibröz bağ dokusu ve bağ dokusunun iç yüzeyini döşeyen epitel izlenmiştir. Epitelin bazı alanlarında gölge hücre toplulukları ve irili-ufaklı kalsifikasyon alanları görülmüştür. Hastanın 1.,3. ve 6.ay takiplerinde radyografik ve klinik olarak herhangi bir anomaliye rastlanmamış, iyileşmenin sorunsuz olarak gerçekleştiği görülmüştür. Büyümüş olan submandibular lenf nodlarının küçüldüğü gözlenmiştir. Dentinojenik gölge hücreli tümörün kemik içi tipi agresif büyüyen ve radikal cerrahi uygulanması gereken bir oluşumdur. Bu olguda, hastanın yaşı göz önünde bulundurularak konservatif yaklaşım benimsenmiş ve hastanın uzun dönem takip edilmesi uygun görülmüştür.

Dentinogenic Ghost Cell Tumor Of Mandible: A Case Report

Senem Yıldırım¹, Yiğit Şirin¹, Merva Tekkeşin²

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

²Istanbul University Institute of Oncology, Department of Pathology, Istanbul, Turkey

This report aims to present a case of an aggressive intraosseous dentinogenic ghost cell tumor (DGCT) in the mandible. A 15 year old male patient was referred with complaints of painless swelling in the left buccal mucosa and submandibular region. Clinical examination revealed submandibular lymphadenopathy in the left side of the neck as well as a missing second molar. Cone beam computed tomography scans showed a well – defined, radiolucent, unilocular lesion associated with a molar tooth extending from first molar to the ramus mandible. An incisional biopsy was performed and the lesion was diagnosed as dentinogenic ghost cell tumor. Under local anesthesia, a rubber drain plug was inserted into the lesion to allow for continued drainage of the cyst and it was replaced each week for six months. Once the drainage has completed, the lesion and impacted tooth were surgically removed. Healing was uneventful. The histopathological examination exhibited a solid, well-circumscribed mass within a fibrous connective tissue showing odontogenic epithelium with ghost cells. The clinical and radiographic findings obtained from follow-up visits which had been performed after 1, 3 and 6 months following surgery revealed a complete healing without any recurrence. The enlarged submandibular lymph nodes regressed during this period. The intraosseous type of DGCT has an aggressive behavior and radical treatment options should be considered to avoid recurrence. With regards to the patient's age, a conservative surgery and a long term follow up was planned in this case.

[PS-077]

Mandibular Eozinofilik Granülom: Olgu Raporu

Şeyma Alla, Mehmet Ali Erdem, Abdulkadir Burak Çankaya, Çetin Kasapoğlu

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Langerhans hücreli histiyositoz, patolojik langerhans hücrelerinin idiyatik proliferasyonu ile karakterize etiyolojisi bilinmeyen nadir görülen bir hastalıktır. Eozinofilik granülom langerhans hücreli histiyositozisin yaygın görülen formudur ve tipik kemik lezyonları ile

karakterizedir. Bu çalışmada mandibular premolar bölgede eozinofilik granüloma sahip olan bir olgu bildirilmiştir.

Olgu: 37 yaşında erkek hasta bir diş hekimi tarafından, sağ mandibular premolar bölgede görülen radyolüsent lezyon nedeniyle, İstanbul üniversitesi, diş hekimliği fakültesi, oral ve maksillofasial cerrahi anabilim dalı'na yönlendirilmiştir. Lezyondan insizyonel biyopsi ile parça alınmış ve histopatolojik inceleme sonucu eozinofilik granülom teşhisi koyulmuştur. İki ay sonra lezyon tamamen eksizye edilmiştir fakat histopatolojik inceleme sonucu sadece fibrotik dokuya rastlanmıştır.

Sonuç: Eozinofilik granülom, langerhans hücreli histiositozun yaygın görülen bir formudur ve en fazla birinci ve üçüncü dekatlarda ortaya çıkar. Yetişkinlerde nadiren görülür. Yetişkin formu genellikle tek bir organı etkiler ve asemptomatik olup spontan iyileşme görülebilir. Bizim olgumuzda da lezyon spontan olarak gerilemiştir.

Eosinophilic Granuloma of the Mandible: A Case Report

Seyma Alla, Mehmet Ali Erdem, Abdulkadir Burak Çankaya, Çetin Kasapoğlu
Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Objective: Langerhans cell histiocytosis (LCH), is a rare disorder of unknown etiology characterized by idiopathic proliferation of abnormal langerhans cells. Eosinophilic granuloma is a common expression of Langerhans cell histiocytosis and corresponds with typical bone lesions. The aim of this report to describe a male patient has eosinophilic granuloma in the mandibular premolar area.

Case: A 37 year-old male patient referred to Istanbul University, faculty of dentistry, oral and maxillofacial surgery department by a dentist owing to radiolucent lesion on the right mandibular premolar area. An incisional biopsy was performed and patient was diagnosed with eosinophilic granuloma. Two months later, the lesion excised completely but there was only fibrotic tissue on the histopathological examination.

Conclusion: Eosinophilic granuloma is the common form of Langerhans cell histiocytosis and is mostly seen between the first and third decades. It is rarely seen in adults. Adults are usually confined to a single organ and may be asymptomatic and spontaneously regress. In our case, the lesion spontaneously regressed, too.

[PS-078]

Dentigeröz Kist İle İlişkili Tek Taraflı Periferik Fasiyal Paralizi

Senem Yıldırım Türk¹, Deniz Basaran¹, Bedia Samancı², Bayram Şahin³, Merva Tekkeşin⁴, Yiğit Şirin¹
¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Istanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Nöroloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

³Istanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz & Baş-Boyun Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

⁴Istanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Patoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Bu bildiri, iltihapsal dentigeröz kiste bağlı gelişen, sağ alt çenede ağrı ve yüzün sağ yarısında giderek artan uyuşma şikayetiyle kliniğimize başvuran 57 yaşındaki erkek hasta sunulmaktadır. Hastanın konik ışıklı bilgisayarlı tomografi tetkiklerinde sağ alt çene ikinci büyük azı dişinin distal kökünden başlayıp yükselen ramusa kadar uzanan ve gömülü üçüncü büyük azı dişini ihtiva eden kemik içi lezyon olduğu görüldü. Ağız içi muayenede, ikinci büyük azı dişinin distalinden retromolar bölgeye kadar olan alanı kaplayan mukozada his kaybı olduğu saptandı. Klinik muayene bulgularında hastanın sağ taraftaki alın çizgilerinin ve nazolabial oluğun düzleştiği gözlemlendi. Hastanın sağ kaşını kaldıramadığı ve sağ gözünü kapatamadığı, dudaklarını büzemediği ve sağ ağız köşesini hareket ettiremediği tespit edildi. Tam kan sayımı testi sonuçları normal değerlerde olan hasta, cerrahi girişim öncesinde nöroloji ve kulak burun boğaz (KBB) klinikleri ile konsulte edildi. Nöroloji kliniğinden istenen kontrastlı kranial manyetik rezonans görüntüleme tetkiklerinde herhangi bir anomaliye rastlanmadı. KBB kliniğinde yapılan işitme testi sonuçları normal olarak değerlendirildi. Hastaya cerrahi girişimden önce 10 gün süreyle kullanması için steroid, vitamin B ve vitamin D3 reçete edildi. Lokal anestezi altında kist çıkarıldı, ikinci ve üçüncü büyük azı dişleri çekildi. Yapılan histopatolojik inceleme sonucunda kitle "iltihaplı dentigeröz kist" olarak tanımlandı. Cerrahi girişimden sonraki 10. gün kontrolünde hastanın motor hareketlerinin geri dönmeye başladığı gözlemlendi. Hastanın 1 yıllık klinik takibinde uyuşma hissi ve duyu kaybının ortadan kalktığı, motor fonksiyonlarının tamamen geri kazanıldığı gözlemlendi. Radyografik kontrollerde herhangi bir nüks ya da anomaliye rastlanmadı. Sonuç olarak, periferik fasiyal paralize neden olan etkenin doğru saptanması ve multidisipliner yaklaşımla tedavi prensiplerinin belirlenmesi önem taşımaktadır.

Unilateral Peripheral Facial Nerve Paralysis Due To Mandibular Dentigerous Cyst

Senem Yıldırım Türk¹, Deniz Basaran¹, Bedia Samancı², Bayram Şahin³, Merva Tekkeşin⁴, Yiğit Şirin¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

²Istanbul University Istanbul Faculty of Medicine, Department of Neurology, Istanbul, Turkey

³Istanbul University, Istanbul Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology & Head and Neck Surgery, Istanbul, Turkey

⁴Istanbul University, Institute of Oncology, Department of Pathology, Istanbul, Turkey

The aim of this report is to describe a case of inflammatory dentigerous cyst in the mandible of a male patient, presenting with complaints of pain and progressive hemi-facial paresthesia including mandibular incisive teeth. Cone beam computed tomography scans showed an intra-osseous lesion around the impacted third molar tooth in the right mandibular angle region which extends from the distal root of second molar to the lower third of the ascending ramus. Intraoral examination revealed anesthesia of the alveolar mucosa of retro-molar region as well as the area distal to the second molar. Extra oral examination demonstrated that there was unilateral lack of forehead wrinkles and flattened nasolabial fold. The patient was unable to lift his right eyebrow and close his right eye. Moreover, he was not capable of moving the right corner of his mouth and pursing his lips. Complete blood count test was within normal limits. The patient was then referred to neurology and otorhinolaryngology clinics for preoperative consultation. There was not an abnormality detected on contrast cranial magnetic resonance imaging. The audiometric test results were also normal. The patient was preoperatively prescribed steroids, vitamin B complex and vitamin D3 for ten days. Under local anesthesia, the cyst was enucleated, second and third molar teeth were extracted. The lesion was diagnosed as inflammatory dentigerous cyst in the histopathological examination. One year follow up findings revealed a complete recovery. Peripheral facial nerve paralysis due to an odontogenic cyst is a rare entity which requires a multidisciplinary approach.

[PS-079]

Topikal Mentol ve Sıcak Uygulamasının Miyofasial Ağrı Bulgu ve Belirtileri Üzerindeki Etkilerinin Karşılaştırmalı olarak İncelenmesi

Cansu Alpaslan, Deniz Yaman
Gazi Üniversitesi

Amaç: Miyofasial ağrılı hastalarda etkilenen kaslara sıcak ve/veya soğuk uygulamasını içeren fizik tedavi yaklaşımları hastalara verilen öneriler arasında yer almaktadır. Ancak bu uygulamaların kısa ve uzun dönem etkileri ve karşılaştırmalı etkinlikleri konusunda fazla bir veri bulunmamaktadır. Soğuk uygulamada genellikle buz, sıcak uygulamada ise nemli sıcak önerilmektedir. Buz uygulaması gün içerisinde çok pratik bir uygulama olmayıp, hasta için de rahatsızlık verici olabilmektedir. Bu nedenle biz çalışmamızda buz yerine topikal mentol (Biofreeze) kullanarak kısa ve uzun dönem etkilerini sıcak ile karşılaştırmayı amaçladık.

Gereç-Yöntem: Bu randomize klinik çalışmaya miyofasial ağrı tanısı koyulan 52 hasta dahil edildi. Bir gruptaki hastalara (n:26) ağrıyan kasları üzerine 7 gün süreyle günde 2 kez topikal mentol uygulamaları, diğer gruptaki hastalara (n:26) ise nemli sıcak uygulamaları önerildi. Fizik tedavi uygulamaları 7. Günde sonlandırıldı ancak hastaların 7 ve 21. günlerde de takipleri yapıldı. Değerlendirme parametreleri vizüel analog skala ile ölçülen ağrı düzeyi, maksimal ağız açıklığı ile lateral çene hareketlerinin miktarını içermektedir. Hastaların yaşam kalitesi OHIP-14 ile değerlendirildi.

Bulgular: Uygulama sonrası 7. günde 2 grup arasında ağrı düzeyi ($p=0.706$) ve ağız açıklığı miktarı ($p=0.095$) açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. Topikal mentol uygulanan gruptaki hastalarda lateral çene hareketlerinin miktarında istatistiksel olarak anlamlı (sol taraf $p=0.022$, $p<0.05$, sağ taraf $p=0.015$, $p<0.05$) fark saptandı. Tedavi öncesi ve tedaviden 21 gün sonraki OHIP-14 skorları 7. gün skorlarına göre yüksek bulundu.

Sonuç: Miyofasial ağrısı olan hastalarda hem topikal mentol hem de nemli sıcak uygulaması ağrının azaltılması ve yaşam kalitesinin artmasındaki etkileri kısa dönemi kapsamakta, uygulama bırakıldıktan sonra etkileri uzun dönemde devam etmemektedir.

Comparative Evaluation of Topical Menthol and Heat Application on Signs and Symptoms of Myofascial Pain

Cansu Alpaslan, Deniz Yaman
Gazi University

Objective: Physical therapy including heat and/or cold application to the affected muscles are used in patients with myofascial pain. There is not much data on their short and long-term effects and their comparative efficacies. Usually ice cubes are used for application of cold where, moisture heat is recommended for heat application. Since ice application is not convenient during the day and not comfortable for the patient we aimed to evaluate the efficacy of topical menthol (Biofreeze) instead of ice and compare its short and long term efficacy with heat application.

Materials-Methods: 52 patients with myofascial pain were included in this randomized clinical trial. Patients received either topical menthol or moist heat application on sore muscles twice a day for seven days. Severity of pain, amount of maximal mouth opening and lateral excursions were measured on days 7 and 21. Quality of life was evaluated by oral health impact profile-14.

Results: There was a significant difference only for lateral excursion range (left side $p=0.022$, $p<0.05$, right side $p=0.015$, $p<0.05$) in patients who received topical menthol. The pretreatment and post-treatment 21st days' OHIP-14 scores were found higher than the scores of 7th day indicating the beneficial effects of both applications on quality of life.

Conclusion: Both topical menthol and heat application have short term efficacy on reducing pain and increasing quality of life in patients with myofascial pain. However they don't have any benefit on signs and symptoms of myofascial pain in long-term.

[PS-080]

Sürmüş Kompound Odontoma: Nadir Bir Olgu

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Metehan Keskin
Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

Odontoma epitelyal ve mezenkimal odontojenik dokulardan kaynaklanan çene kemiklerinin en sık görülen benign odontojenik tümürüdür. Gerçek bir tümöral yapıdan ziyade odontoma hamartomatöz bir malformasyon olarak kabul edilmektedir ve histolojik olarak kompaund ve kompleks tipleri vardır. Kompound odontoma ilkel diş benzeri yapılar şeklinde görülürken, kompleks odontoma diş dokularının oluşmuş düzensiz bir kitle olarak gözlenmektedir. Bu patolojinin etyolojisi net olarak belirlenememiş olsa da, enfeksiyon, travma, aile öyküsü ve genetik mutasyon hazırlayıcı faktörler arasında kabul edilmektedir. Asemptomatik doğaları nedeniyle odontomalar, radyolojik incelemelerde tesadüfen saptanırlar ve genellikle gömülü bir dişle birlikte görülürler. Bu nedenle, çoğu durumda çene kemikleri içinde gömülüdürler. Ancak nadiren ağız içine sürmüş olarak da gözlenebilirler.

Bu posterde sol mandibular premolar bölge yerleşimli, sürmüş nadir bir odontoma vakası sunulmaktadır.

Erupted Compound Odontoma: A Rare Case

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Metehan Keskin

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Odontoma is the most common benign odontogenic tumour of the jaw bones which originate from the epithelial and mesenchymal odontogenic tissues. Rather than a true neoplasm it considered as a hamartomatous malformation and classified into compound and complex types based on histologic criteria. The compound odontoma appear as rudimentary tooth-like structures, whereas the complex odontoma is observed as an irregular mass of dental tissues. The exact etiology of this pathology is not clear but, infection, trauma, family history and genetic mutation are considered among the predisposing factors. Because of their asymptomatic nature, odontomas detected incidentally on radiographic examinations and they usually associated with an impacted tooth. Thus, most cases are found impacted within the jaw bones. However, in rare instances odontomas may erupt into the oral cavity. In this paper an erupted compound odontoma into the oral cavity in the left mandibular premolar region is presented.

[PS-081]

Erken teşhis edilen Oral Skuamöz Hücreli Karsinom: Bir olgu sunumu

Can Berk Özer, Meral Ünür, Merve Şirin, Hasan Ekmekcioğlu

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Oral skuamöz hücreli karsinom (OSHK), oral kavitede görülen malign tümörlerin % 90'ından fazlasını oluşturmaktadır. Sıklıkla 40 yaş üzeri erkeklerde görülür. Sigara, alkol kullanımı ve kötü ağız hijyeni en önemli etyolojik faktörlerdendir. Bu vaka raporunun amacı, skuamöz hücreli karsinomun klinik ve histopatolojik özelliklerini sunmaktır.

Metod: 60 yaşında erkek hasta, ağız tabanında 2 aydır iyileşmeyen ağrılı lezyon şikayeti ile anabilim dalımıza başvurdu. Hastanın 40 yıl boyunca günde 1 paket sigara ve alkol kullandığı öğrenildi. Hastaya 2 yıl önce alkola bağlı siroz nedeniyle karaciğer nakli yapıldığı saptandı. Ağız tabanında yaklaşık 1 cm boyutunda ülseratif lezyon görüldü. Histopatolojik inceleme yapılmak üzere lezyondan insizyonel biyopsi alındı.

Sonuç: Histopatolojik incelemenin sonucunda skuamöz hücreli karsinom teşhisi kondu. Hasta İstanbul Üniversitesi KBB Anabilim Dalı'na sevk edildi. Ağız tabanından tümör cerrahi olarak eksize edildi. Boyun ve bölgesel lenf nodülleri diseke edildi. Histopatolojik incelemede iyi derecede diferansiye (grade 1) invaziv skuamöz hücreli karsinom teşhisi kondu.

Tartışma: Oral skuamöz hücreli karsinomun tedavisinde erken teşhis, diğer kanserlerde olduğu gibi önem taşımaktadır. Tedavi ve hastalık sonrası sağ kalım oranı tümörün aşamasıyla doğrudan ilişkilidir. Diş hekimleri oral kanserlerin erken teşhisinde anahtar rol oynamaktadır. Sonuç olarak diş hekimleri orta yaşlı ve yaşlı bireylere rutin oral muayene yaparken ülseratif/eroziv lezyonlara karşı daha dikkatli olmalıdır.

Early diagnosed Oral Squamous Cell Carcinoma: A case report

Can Berk Özer, Meral Ünür, Merve Şirin, Hasan Ekmekcioğlu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Istanbul University, Istanbul, Turkey

Objective: Oral squamous cell carcinoma (OSCC) accounts for more than 90% of malignant tumours of the oral cavity. It is most likely to appear in males over 40 years of age. Smoking, alcohol consumption and poor oral hygiene are identified as the most common etiological factors. The objective of this case report is to present clinical and histopathological features of SCC.

Methods: A 60-years-old male with the chief complaint of a painful non healing ulcer in the mouth floor since 2 months was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery Faculty of Dentistry Istanbul University. Patient used to smoke 1 packet of cigarette daily for the last 40 years and use alcohol. Liver transplantation was performed due to alcoholic cirrhosis 2 years ago. An approximate 1 cm ulcerative lesion was observed in the floor of the mouth. An incisional biopsy was obtained from the lesion for histopathological examination.

Results: The diagnosis of SCC was made after incisional biopsy. The patient was referred to Department of Ear Nose Throat, Faculty of Medicine, Istanbul University. Tumour on floor of the mouth was surgically excised. The neck and regional lymph nodes dissection was performed. A diagnose of well differentiated (grade 1) invasive SCC was made following histopathological analysis.

Conclusions: Early detection is important to cure in OSCC as well as other cancer types. Treatment and disease-free survival rates are directly related to the staging of the tumour. Dentists play key role in early detection of oral cancers. Consequently, while dentists perform routine oral examination on middle aged and elder patients it is vital importance to pay more attention on ulcerative/erosive lesions.

[PS-082]

Lazer Destekli Gingivektomi Sonrasında Termal Travmaya Bağlı Ödem: Vaka Sunumu

Esmâ Bilge Şahin, Ali İlker Baştan, Nilüfer Özkan

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç:

Sabit protetik tedavinin uzun dönem başarısı, destek aldığı doğal dişlerin periodontal sağlığı ile ilişkilidir. Periodontal yıkıma uğramış doğal dişlerin tedavisi, protetik tedaviden önce ele alınmalıdır. Periodontal tedaviler mevcut doku yıkımına göre farklılık arz eder. Yumuşak doku düzensizliği ve hiperplazisi konvansiyonel yöntemlerle tedavi edilebildiği gibi modern diş hekimliğinde dental lazerlerle de tedavi edilebilmektedir. Yumuşak ve sert doku parametreleri dental lazer uygulamalarında tedavi başarısında kilit noktadır. Düşük enerji tedavi için yetersiz kalırken yüksek enerji termal travmaya bağlı doku zararı oluşturmaktadır. Bu poster sunumunda gingivektomi uygulanmış bir hastanın yüksek enerjili diode (810 nm) lazer uygulanmasına bağlı olarak oluşan aşırı ödem sunulmuştur.

Olgu:

55 yaşında bayan hasta kliniğimize üst çenede aşırı ağrı ve şişlik şikayeti ile başvurmuştur. Klinik ağız içi muayenesinde hastanın maksiller yapışık diş eti ve alveolar mukozada aşırı ödem tespit edilmiştir. Hastadan alınan anamnezde, hastanın kliniğimize baş vurmadan 1 hafta önce başka bir klinikte lazer destekli diş eti tedavisi olduğunu belirtmiştir. Hastaya NSAİ ilaç ve lokal steroid içerikli oral pomat tavsiye edilmiştir.

Sonuç:

Diode lazer sistemleri gingivektomi vakalarında uygulanabilecek bir tedavi yöntemi olmalarına rağmen, 4 W ortalama güç üzeri uygulamalar dokuda termal travma meydana getirebilmektedir. Lazer ışınlanması esnasında dokunun dinlendirilmesi çok önem taşımaktadır. Bazı yazarlar diode lazerlerin su soğutmalı çalışılmasını desteklemektedirler. Bu şekilde yumuşak dokuda termal travma minimize edilebilecektir.

Edema Cause By Gingivectomy With Laser Assistance: A Case Report

Esmâ Bilge Şahin, Ali İlker Baştan, Nilüfer Özkan

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

Objective:

For achieving Long term success of fixed prosthesis, periodontal health of supporting teeth is crucial. Priority must be given to periodontal treatment rather than prosthetic stage. Periodontal treatment approaches differ depending on the level of destruction of soft and hard tissue. Irregular and hyperplastic soft tissue can be manipulated even by conventional surgical systems or dental lasers which are available in modern dentistry. Optimum parameters of dental lasers are key points in success rate for soft and hard tissue treatments. Low energy than desired is insufficient for treatment, whereas higher energy than needed creates thermal trauma, which provokes tissue destruction. In this poster severe edema, caused by application of high energy with 810 nm diode laser, after gingivectomy is presented

Case:

55 years old female patient was referred to our clinic with severe pain and edema in maxillary area. Following clinical examination, severe edema related to attached gingiva and alveolar mucosa is identified. In anamnesis of the patient, she was undergone periodontal treatment with assistance of dental laser one week before getting in contact to our clinic. NSAİ medication and local steroid containing ointment are advised.

Conclusion:

Even diode laser (810 nm) is convenient systems for application of gingivectomy treatments, output energy higher than 4W may create thermal trauma. Tissue resting during irradiation is crucial. Some authors suggest water-cooling for diode laser application thus, thermal trauma will be minimized.

[PS-083]

Bilateral Mandibular Kondil Fraktürü Olgusunun Konservatif Yaklaşım ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Ayşenur Uzun, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarer, Cengizhan Keskin

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Mandibula kondil bölgesi kırıklarının tedavisi, fonksiyonel ve anatomik bozuklukların gelişimini önleme açısından önem taşır. Kondil bölgesi kırıklarının tedavisinde kırık parçaların uygun yöntemle fiksasyonu esastır. Kırık parçaların fiksasyonu için ise açık ve kapalı redüksiyon yöntemleri uygulanmaktadır. Bu raporda, travma sonrası meydana gelen çift taraflı kondil ve üç parçalı semfiz kırığına sahip olgunun intermaksiller fiksasyon ve anteriorda miniplak osteosentezi ile tedavisi sunulmuştur.

Conservative Treatment of Mandibular Bilateral Condylar Fracture: A Case Report

Ayşenur Uzun, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarer, Cengizhan Keskin

The treatment of condyle fractures has importance to prevent occurrence of functional and anatomical disturbances. The fixation of broken segments is essential to the treatment of condylar fractures. Open and closed reduction methods are applied for the fixation of broken segments. Conservative treatment of a patient with bilateral condylar fractures associated with symphysis fracture were presented in this report.

[PS-084]

Florid Fibroosseöz Displazi: Olgu Sunumu

Esmâ Bilge Şahin¹, Nilüfer Özkan¹, Mehtap Muğlalı¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç:

Florid fibroosseöz displazi (FOD) çenelerin nadir görülen fibro-osseöz lezyonlarından. Lezyonlar genel olarak radyografik muayene esnasında tesadüfen teşhis edilirler. Nadiren klinik semptom verirler. Kesin teşhis biyopsi ile konulur.

Olgu:

43 yaşında kadın hasta rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Radyolojik muayenesinde mandibular kanin, premolar, birinci ve ikinci molar dişlerin kökleriyle ilişkili mikst radyopak-radyolüsent çok sayıda lezyon izlendi. Hastanın mandibular sağ birinci molar dişi yoktu ve ilgili bölgede kemikte protezin altında radyopak bir odak mevcuttu; bu odak çıkartılarak biyopsiye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucu FOD olarak bildirildi.

Sonuç:

Florid fibroosseöz lezyonların tedavisi asemptomatik hastalarda rutin takiptir. Kesin ve erken teşhis ileride oluşabilecek gereksiz dental tedaviler gibi komplikasyonların önlenmesi bakımından önemlidir.

Florid Fibroosseous Dysplasia: A Case Report

Esmâ Bilge Şahin¹, Nilüfer Özkan¹, Mehtap Muğlalı¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine, Department of Pathology, Samsun, Turkey

Objective:

Florid osseous dysplasia (FOD) is a rare fibro-osseous lesion of the jaws. It is usually identified accidentally on radiographic examination. It rarely leads to clinical symptoms. The diagnosis is based on radiographic findings and biopsy.

Case:

A 43 years old female patient referred to our clinic for rutin examination. It was observed that multiple mostly dense mixed radiodense/radiolucent lesions closely associated with the roots of the mandibular canines, premolars, first and second molars; the mandibular right first molar was missed and she had bridge prostheses. There was a radiopaque focus placed on first molar region. Radiopaque focus where placed right first molar region that considered a small root part was removed and send to histopathological examination. Histopathological examination revealed a FOD.

Conclusion:

Treatment of FOD is rutin follow-up in asymptomatic patients. Early and definitive diagnosis are essential in order to prevent later complications, such as unnecessary treatments.

[PS-085]

Proliferatif verrüköz lökoplaki: Bir olgu nedeniyle

Sencer Seçer, Aydın Gülses, Metin Şençimen

Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç: Oral lökoplaki, oral mukozada en sık görülen premalign lezyon olup klinik ya da patolojik olarak herhangi bir hastalığa ait olmayan beyaz-gri plaklar ile karakterizedir. Lökoplakinin de dahil olduğu premalign lezyonlar, biyolojik davranışı selim olan ancak histopatolojik olarak hücrelerde atipi kriterleri ve maligniteye dönüşme potansiyeli taşıyan lezyonlardır. Verrüköz proliferatif lökoplaki, az rastlanılan, multi-fokal, yüksek malign transformasyon potansiyeli olan oral lökoplaki çeşididir. Bu çalışmada bukkal mukozada verrüköz proliferatif lökoplaki olgusu rapor edilmiştir.

Olgu: yaşında hasta yanak bölgesindeki beyaz lezyonu ısırma şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Lokal anestesi altında eksizyonel biyopsi uygulandı. Histopatolojik olarak lezyona proliferatif verrüköz lökoplaki tanısı koyuldu. Hasta takip için 6 aylık periyodlarla çağırılmaktadır.

Sonuç Verrüköz proliferatif lökoplaki ile tedavi edilen hastalar oral squamöz hücreli karsinoma'ya transformasyon riski nedeniyle 6 ayda bir rutin kontrollere çağırılmalıdır.

Proliferative verrucous leukoplakia: A case report

Objective: Leukoplakia considered as the most common premalignant oral lesion of the oral cavity and defined as, "a white patch or plaque that cannot be characterized clinically as any other disease". Precancerous lesions including oral leukoplakia have a benign biological, but the histopathological examination demonstrates atypical cells confined to the epidermis. Proliferative verrucous leukoplakia is described as a continuum of hyperkeratotic disease, and is an unusual, multi-fokal, progressive form of oral leukoplakia with high malignant potential as well as mortality rates. Here we report a case with proliferative verrucous leukoplakia of the buccal mucosa.

Case: A years old female patient admitted with the complaints of biting a white lesion of her buccal mucosa. Under local anesthesia, an excisional biopsy was performed. After histopathological examination, the diagnosis of proliferative verrucous leukoplakia was rendered. The patient was scheduled for further recalls in every 6 months.

Conclusion: Given the high tendency for oral squamous cell carcinomas to appear in patients with proliferative verrucous leukoplakia, they should be checked for life at least once every 6 months.

[PS-086]

Gömülü daimi keser diş; vaka raporu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Bahadır Sancar, Nesrin Saruhan, Mert Ataol
ATATÜRK Üniversitesi;Diş Hekimliği Fakültesi. Ağız, Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı; ERZURUM

Amaç: Dişlerin gömük kalmalarının lokal ve sistemik nedenleri olabilmektedir. Lokal faktörler; mekanik engeller (süpernümerer dişler, kistler veya tümörler), iskeletsel nedenlerle dental arkta yeterli yerin mevcut olmaması (mikrognati) veya süt dişinin erken kaybı olarak sayılabilir. Sistemik nedenler; genetik bozukluklar, endorin hastalıklar, geçmişte çenelere uygulanmış radyasyon tedavisi olabilir.

Olgu: 52 Yaşındaki bayan hasta kliniğimize üst çenesinde bulunan gömülü diş şikayetiyle başvurdu. Panoramik, periapikal ve oklusal radyografilerin değerlendirilmesinde maksillanın sağ anteriorunda gömülü kesici diş varlığı görüldü. Hastanın oral muayenesinde ağrı, şişlik ve başka herhangi bir bulguya rastlanmadı. Ancak hastaya üst çene total protez planlandığı için cerrahiye karar verildi. Lokal anestezi uygulandıktan sonra mukoperiosteal flep kaldırıldı ve diş çıkarıldı. Ardından flep 4/0 ipek suturla pirimer olarak kapatıldı.

Sonuç: Gömük dişlerin çekimi ağızda bırakıldıklarında tekrar eden enfeksiyonlara sebep olmaları, kistik lezyonlar oluşturabilmeleri, estetik problemler oluşturabilmeleri nedeniyle endikedir. Kesici dişlerin gömük kalmalarıyla ilgili yayın sayısı az olup bu konuda daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Impacted incisor tooth; case report

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Bahadır Sancar, Nesrin Saruhan, Mert Ataol
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ataturk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY

Objective: Failure of tooth eruption may be the consequence of local or systemic factors. These local factors may include mechanical obstruction (by a supernumerary tooth, cyst, or tumor); insufficient space in the dental arch due to skeletal incongruities(micrognathia); or to the premature loss of deciduous teeth or a tooth arch size discrepancy and systemic factors such as genetic disorders, endocrine deficiencies, and previous irradiation of the jaws are also associated with a failure of tooth eruption.

Case: A 52-year-old woman was referred to the oral and maxillofacial surgery department because of an impacted tooth. Radiographic examination (panoramic, occlusal and periapical radiographs) showed a displaced incisor tooth in right anterior maxilla. There were no pain, no swelling and any other findings in the general examination. But we planned the surgery for prosthetic rehabilitation. We performed the surgery under local anaesthesia. We lifted a mucoperiosteal flap and the tooth extracted. We finished with 4/0 silk sutures.

Conclusion: Indications for surgery involve a history of recurring infections, cystic lesions, aesthetic problems associated with the dental inclusions. A greater number of publications are needed on this topic.

[PS-087]

Diyabetik bir hastada maksiller osteomyelit tedavisi

Alpaslan Gündüz, Metin Şençimen, Aydın Gülses, Hasan Ayberk Altuğ
Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç Osteomyelit klinik sunumu ve tedavisi açısından patofizyolojik olarak karmaşık bir hastalıktır. Tedavisi çok zor olan enfektif bir hastalık olarak kabul edilir. İlerleyen kemik destrüksiyonu ve sekestr formasyonu ile karakterize bir durumdur. Bu vakada maksillasında osteonekroz gelişmiş diyabetik hasta rapor edilmiştir.

Olgu sunumu 78 yaşında bayan hasta üst çene ön bölgedeki protezinin çıkması şikayetiyle oral diaznoz ve radyoloji bölümüne başvurmuştur. Yapılan muayenesinin ardından kliniğimize yönlendirilmiştir. Hasta sağ üst premolar bölgedeki dişini çekirtmek istemiştir. Yapılan muayenede bölgedeki kemik dokuyu hastanın diş zannettiği anlaşılmıştır. Hasta bu bölgeyle bir sene den daha fazla çiğneme yapmıştır. Hastanın radyolojik ve klinik muayenesinde bölgedeki kemik dokunun nekroze olduğu görülmüştür. Hastanın lokal anestezi altında bölgedeki nekrotik kemik doku çıkarılmıştır. Alınan parçalar patolojiye gönderilmiştir. Patolojik incelemede sonuç, osteonekroz olarak gelmiştir. Hastada tam bir iyileşme sağlanmış ve hastaya protetik planlama yapılmıştır.

Sonuç Osteomyelit özellikle immun sistemi baskılanmış hastalarda ciddi bir enfeksiyondur. Dikkatli teşhis ve atravmatik yaklaşım klinik başarıda anahtar rol oynar.

Management of osteomyelitis of the maxilla in a diabetic patient

Alpaslan Gündüz, Metin Şençimen, Aydın Gülses, Hasan Ayberk Altuğ
Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

Objective Osteomyelitis is a disease which is heterogeneous in its pathophysiology, clinical presentation and management. It is considered to be one of the most difficult-to-treat infectious diseases. Progressive bony destruction and the formation of sequestra are hallmarks of the condition. Here we report the management of a diabetic patient with maxillary osteonecrosis.

Case: A female patient(78) applied to the department of oral diagnosis and radiology with complaint of ill fitting of her upper prosthesis. After her examination she has been referred to our clinic. The patient proclaimed that the roots in upper right premolar zone should be pulled. After carefully examination it has been s that she supposed the bony part as a tooth. She used this zone in chewing more than one year. The necrotic zone has been removed under local anesthesia and trimming of the bony edges was performed. Removed samples has been sent to pathology. The result of pathology has been announced as osteonecrosis. The healing was uneventfull and the patient was scheduled for prosthetic rehabilitation.

Result Osteomyelitis is a serious infectious condition, especially in immunocompromised patients. Carefully diagnosis and atraumatic management plays a key role in th e clinical success.

[PS-088]

Çocukta Birlikte Görülen Sublingual Dermoid Kist ve Heterotopik Gastrointestinal Kist: Olgu Sunumu

Göksel Şimşek Kaya¹, Sinan Tozoğlu¹, İrem Hicran Ozbudak², Dinçer Kader¹
¹Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, Diş Hekimliği Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, 07070, Antalya, Türkiye
²Patoloji, Tıp Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, 07070, Antalya, Türkiye

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı lingual dermoid kist ile birlikte heterotopik oral gastrointestinal kisti olan bir çocuk hastayı takdim etmektir. Olgu: Dört yaşındaki bir kız çocuğu konuşmasını etkileyecek nitelikte dilaltı ve ağız tabanında yer alan şişlikle kliniğimize başvurdu. MRI da iki kistik lezyon görüldü. Bu kistik lezyonlar intraoral yaklaşımla cerrahi olarak eksize edildi. İyileşme sorunsuzdu.

Sonuç: Histopatolojik inceleme sonucu kistlere lingual dermoid kist ve heterotopik oral gastrointestinal kist tanıları konuldu. Bu durum oldukça nadir olup, İngilizce literatürde yalnızca 3 adet olgu mevcuttur. Bu kistler muhtemel komplikasyonları önlemek ve hastanın yaşam kalitesini artırmak için acil olarak çıkarılmalıdır.

Coexisting Sublingual Dermoid Cyst and Heterotopic Gastrointestinal Cyst in a Child:Case Report

Göksel Şimşek Kaya¹, Sinan Tozoğlu¹, İrem Hicran Ozbudak², Dinçer Kader¹
¹Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, 07070, Antalya, Turkey
²Department of Pathology, School of Medicine, Akdeniz University, 07070, Antalya, Turkey

Objective: The purpose of this case report is to describe a child with coexisting heterotopic oral gastrointestinal cyst together with lingual dermoid cyst.

Case: A 4-year-old girl was admitted to our clinic presenting with swelling of the tongue and floor of the mouth that interfered with normal speech. At the MRI, two cystic lesions were seen. These cystic lesions were excised surgically via an intraoral approach, and recovery was uneventful.

Conclusion: After histopathologic examination, diagnosis of coexisting heterotopic oral gastrointestinal cyst together with lingual dermoid cyst was made. This is a rare condition, only three cases reported in the English language literature. These cysts should be removed urgently to enhance patient's life quality and to prevent possible complications.

[PS-089]

Büyüme ve Gelişim Geriliği Olan Bir Hastadaki Şiddetli Gingival Hiperplazinin Multidisipliner Yaklaşımla Tedavisi - 2 Yıl Takipli Olgu Sunumu

Esra Guzeldemir Akcakanat¹, Hilal Kan²
¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji ABD, Kocaeli, Türkiye
²Serbest Diş Hekimi/Ortodonti Uzmanı, Kocaeli, Türkiye

Amaç: Bu olgu sunumunda, büyüme ve gelişim bozukluğu olan 16 yaşında erkek bir hastada görülen şiddetli dişeti büyümesinin multidisipliner yaklaşımla tedavisi ve 2 yıllık takibi anlatılmaktadır.

Olgu: Klinik muayenesinde kısa boy, hipotelorizm, yatay boyutta palpebral fissür, çökük gözler, uzun filtrum, gingival hiperplazi, kulak anomalisi, pektus ekskavatum, mikro-retrognati, dar derin palatinum ve açık kapanışı içeren dismorfik özellikler gösteren hastanın ebeveynlerinin birinci derece akraba olduğu öğrenilmiştir. Hasta Periodontoloji Ana Bilim Dalı'na yeme güçlüğü ve estetik rahatsızlıklara

neden olan şiddetli dişeti büyümelerinin tedavisi için yönlendirildi. Diş taşı temizliği ve kök düzeltmesi tedavilerinin ardından, şiddetli dişeti büyümelerinin tedavisi için hastaya, bir seri periodontal flep operasyonu yapıldı. Hasta 6 ay takip edilip, tedavi sonuçlarının korunduğu izlendiğinde, ortodontik anomalilerin düzeltilmesi için ortodonti uzmanına yönlendirildi.

Sonuç: Hastanın periodontal tedaviler sonrası iyileşmesi sorunsuz olarak gerçekleşmiş olup, 2 yıldır kontrol altındadır. Hastanın posterior açık kapanışı ortodontik tedavi ile düzeltilmiş, anterior açık kapanış ise elastiklerle kapatılmaya başlanmıştır. Hasta çiğneme işlevini yerine getirebilmekte olup estetik görüntüsü düzelmiştir. Ortodontik tedavi devam etmektedir.

The Treatment of Severe Gingival Hyperplasia in a Patient with Growth and Development Disorder: Multidisciplinary Approach - A 2 Year Follow-up

Esra Guzeldemir Akcakanat¹, Hilal Kan²

¹Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kocaeli, Turkey

²Private Practice/Orthodontist, Kocaeli, Turkey

Objective: We report on a multidisciplinary treatment approach for the treatment of a 16-year-old male patient with growth and development disorder who had excessive gingival enlargement and a 2 year follow-up.

Case: The patient has first degree consanguineous parents, presented with dysmorphic features including short stature, hypotelorism, down slanting palpebral fissures, deep set eyes, long philtrum, gingival hyperplasia, auricular anomaly, pectus excavatum, micro-retrognathia, narrow high-arched palate and open-bite. He was referred to department of periodontology for treatment of his excessive gingival enlargement which was resulted with chewing difficulties and esthetic concerns. The patient was undergone through a periodontal therapy including a series of flap surgeries for removal of excessive gingival enlargement following scaling and root planing. The patient was followed for 6 months; the gingival enlargement did not reoccur and referred to department of orthodontics for his orthodontic abnormalities.

Conclusion: The healing was uneventful following periodontal treatments and the patient is undercontrol for 2 years. His posterior open bite is corrected with orthodontic treatment and his chewing and esthetic view is improved. He is periodontally healthy and stable, there is no reoccurrence. Orthodontic treatment is still continuing.

[PS-090]

Damak yarık onarımında temporal fasya grefti yönlülüğü

Nima Moharamnejad¹, Sercan Küçük Kurt², Murat Özle³, Mehmet Barış Şimşek³

¹Baş ve Boyun Enstitüsü, OR.

²Aydın Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

³Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: bu çalışmada dirençli damak yarık tedavisinde flep onarımı ile ek temporal fasya grefti etkinliğini değerlendirildi.

Gereç-Yöntem: Ön segment yarık damak ve oronazal fistül beş ardışık hasta Bardach çift flep yöntemi ile bu çalışmada tedavi edildi.

Temporal fasya iki ayrı tabaka halinde harveste edildi. Greftler nazal ve palatal mukozalarından arasındaki interpozisyonel uygulandı.

Hastalar herhangi bir komplikasyon için en az 6 ay süreyle izledi.

Bulgular: Dört erkek ve bir kadın bu çalışmaya dahil edildi, hastaların yaşı 10 ile 42 yıl ve ve takip süresi 2 yıl 6 ay arasındadır. Tüm hastalar sorunsuz iyileşti. Donör sahada ve yara cilt üzerinde herhangi bir alopesi yoktur.

Sonuç: Temporal fasya kullanımı özellikle riski durumlarda, dirençli geniş oronazal fistül onarımı için güvenli bir tedavi yöntemidir.

Versatility of temporalis fascia graft in cleft palate repair

Nima Moharamnejad¹, Sercan Küçük Kurt², Murat Özle³, Mehmet Barış Şimşek³

¹Head and Neck Institute, OR.

²Aydın University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey.

³Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: The study sought to evaluate the efficiency of additional temporal fascia graft with flap repair for treatment of refractory palatal cleft.

Materials-Methods: Five consecutive patients with palate cleft and oronasal fistula in anterior segment were treated with bardach double flap method. The temporalis fascia was harvested in two separated layers. The grafts applied interpositionally between nasal and palatal mucosa. Patients followed for at least 6 months for any complications.

Results: Four male and one female included in this study, patients' age ranged between 10 to 42 years. The follow-up period was 6 months to 2 years. All patients were healed uneventfully. There is one exposure of graft which is dressed, it is mucosalized and incorporated in surgical site. There is no alopecia on donor site and wound hides in hairs.

Conclusion: The use of temporalis fascia is safe and promising method for repairing refractory wide oronasal fistula, especially in cases who at risk of wound dehiscence.

[PS-091]

Pediatric Hastalarda Mandibular Dentigeröz Kistlerin Dekompresyonu: İki Olgu Sunumu

Ömür Dereci, Ömer Ekici, Sinan Ay

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu çalışmanın amacı çocuk hastalarda dekompresyonun ile tedavi edilen 2 adet dentigeröz kist olgusunu sunmaktır.

Yöntem: Mandibuler kist tedavisi amacıyla 8 ve 11 yaşında iki erkek hasta kliniğimize yönlendirildi. İlk hastada mandibula sağ bölgede 45 nolu dişle ilişkili büyük bir kistik lezyon tespit edildi. İkinci olguda da kistik lezyon 47 ve 48 no'lu dişlerle ilişkili olarak posterior mandibulada ortaya çıkmıştı. Her iki dentigeröz kist şiddetli diş deplasmanına neden olmuştu. İki hasta da kistik kaviteye birer steril plastik tüp yerleştirilerek gerçekleştirilen dekompresyon yöntemi ile tedavi edildi. Lezyonların boyutu azaldıkça bu tüplerin uzunluğu da periyodik olarak kısaltıldı.

Bulgular: Cerrahi işlemler sırasında insizyonel biyopsiler alınarak dentigeröz kistin klinik tanısı histopatolojik inceleme ile doğrulandı. Dekompresyon tedavisi süresince 3. ve 6. aylardaki panoramik radyografiler kistlerin boyutunda giderek azalma olduğunu gösterdi. Buna ek olarak, dekompresyon döneminde kist kavitelerinin kenarlarında yeni kemik oluşmaya başladı. Bir yıllık takip süresinde kist kavitesi ile ilişkili gömülü kalıcı dişlerin spontan olarak sürdüğü gözlemlendi.

Sonuç: Konservatif tedavi ile dentigeröz kist tedavisi çocuklarda tercih edilir. Dekompresyon kistik patolojileri tedavi etmek ve kist kavitesi içindeki dişleri korumak için güvenle uygulanabilen bir metottur.

Decompression of the Mandibular Dentigerous Cyst in Pediatric Patients: Report of Two Cases

Ömür Dereci, Ömer Ekici, Sinan Ay

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

Objective: The aim of this study was to present two pediatric cases of dentigerous cysts treated with decompression.

Methods: Two male patients, aged 8 and 11 years, were referred to our clinic for the treatment of mandibular cystic lesions. First patient was affected by a large cystic lesion at the right side of the mandible associated with tooth 45. For second case, cystic lesion arose in the posterior right mandible associated with teeth 47 and 48. Each dentigerous cyst promoted severe teeth displacements. Both patients were treated with decompression method in which a sterile plastic tube was inserted inside the cystic cavity. These tubes were periodically reduced in length as the lesion decreased in size.

Results: During the surgical procedures biopsies were made and the histopathological examinations confirmed the clinical diagnosis of the dentigerous cyst. During the treatment period of decompression, at 3rd and 6th months panoramic radiographs showed that the size of the cysts decreased gradually. In addition, bone started to develop at the margins of the cystic cavities during the decompression period. At the end of 1-year follow-up period, spontaneous eruption of impacted permanent teeth associated with cystic cavities were observed.

Conclusion: Treatment of dentigerous cyst with conservative therapy is preferable especially in children. Decompression is a simple and safe treatment option for the cystic pathologies, also, it preserves the tooth involved with the cyst.

[PS-092]

Mandibuladaki Büyük Kistik Lezyonlarda Dekompresyon Süresi Ve İlk Dental Volumetrik Tomografi Hacmi Arasındaki İlişki

Murat Ulu¹, Hüseyin Akçay¹, Seyfi Kelebek¹, Özgür Gözlüklü¹, Elif Tarım Ertaş², Fahrettin Kalabalık²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İzmir

Giriş

Dekompresyon ve marsüpiyalizasyon; radiküler kist, dentigeröz kist, odontojenik keratokistik tümör, ameloblastoma gibi büyük odontojenik kist ve tümörlerin tedavisinde oldukça kabul gören bir metottur. Çalışmanın amacı, geniş mandibular kistik lezyonlarda dekompresyon süresi ile alınan ilk dental volümetrik tomografi hacimleri arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Materyal metod

Çalışmaya mart 2012 ile ekim 2014 yılları arasında İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuran, dekompresyonu takiben enükleasyon ve küretaj uygulanan 8 hasta dahil edilmiştir. Tedavinin başlangıcından sonuna kadar her üç ayda bir aynı panoramik ve dental volumetrik tomografi cihazıyla radyolojik muayene takipleri yapılmıştır. Dental volumetrik tomografi görüntüleri DICOM formatı kullanılarak Mimics programına aktarılmıştır. Bu program sayesinde manuel olarak ilgili bölgelerde segmentasyonlar, kalıplar oluşturulmuş ve lezyonların volumetrik ölçümleri yapılmıştır.

Sonuç

Dekompresyon; düşük morbitide riski, non-invaziv oluşu, düşük rekürrens oranı ve kemik fraktürü gibi ciddi komplikasyonları engellediğinden dolayı, büyük kistik lezyonların tedavisinde tavsiye edilir. Kistik lezyonun hacmi arttığında, dekompresyon periyodu da genellikle uzar. Çalışmada kistik lezyonun hacmi ile dekompresyon periyodunun uzunluğu arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede bir ilişki saptanmıştır.

The Correlation Between Decompression Period And İnitial CBCT Volume Of Large Cystic Lesions Of The Mandibula

Murat Ulu¹, Hüseyin Akçay¹, Seyfi Kelebek¹, Özgür Gözlüklü¹, Elif Tarım Ertaş², Fahrettin Kalabalık²

¹Izmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Izmir

²Izmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Izmir

Introduction

Decompression and marsupialization are well accepted methods for treatment of large odontogenic cysts and tumors including radicular cysts (RCs), dentigerous cysts (DCs), keratocystic odontogenic tumors (KCOTs) and ameloblastomas (ABs). The aim of the present study is to evaluate the relationship between initial CBCT volume and decompression period of large mandibular cystic lesions.

Material and methods

The study were composed of totally 8 patients who underwent decompression followed by enucleation and curettage for treatment of an odontogenic cyst or cystlike tumor of the mandible within the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at the Izmir Katip Celebi University from March 2012 through October 2014. Follow-up radiographic examinations were done every three months by using same panoramic radiography and CBCT device from initial surgery to final treatment. The CBCT images were exported in Digital Imaging and Communications in Medicine (DICOM) format and imported in Mimics software. Editing masks and segmentations of the lesions were performed by manually. After editing masks, volumetric measurement of the lesions were performed by the software.

Conclusion

Decompression can be suggested for large mandibular cystic lesions in compatible patients because of many advantages including noninvasive, low risk of morbidity and severe complications such as bone fracture, recurrence of the lesions. When the volume of the cystic lesion increased, the duration of the decompression was usually prolonged and the relationship between volume and decompression period was found statistically significant.

[PS-093]

ortognatik cerrahide intraoperatif üç boyutlu navigasyon

Nima Moharamnejad¹, Behnam Bohluli², Mehmet Barış Şimşek³

¹Baş ve Boyun Enstitüsü, OR.

²Toronto Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Toronto.

³Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye.

stereolitografik modeller yıllardır ağız ve çene cerrahisinde kullanılmaktadır. Ancak bu modellerin somutluğu yüzünde operasyonda gerekebilir doğruluğu sağlayamamaktadır. Stereotaktik cerrahi navigasyon, yabancı cisim lokalizasyonu, implant yerleştirilmesi, tümör çıkarılması, temporomandibular eklem, yüz kırıkları redüksiyonu, kafa tabanı cerrahisi için bu duyarlılığın getirebilir. Sanal ön planlama ortognatik cerrahi rutin prosedürün bir parçası olarak ve bu planı aktarmak için seçeneklerden biridir ve cerrah anatomik yapıları önlemek rehberlik navigasyon sistemleri kullanılabilir. Bu derlemenin amacı ortognatik cerrahi navigasyon kılavuzluğunda esaslarını tartışmaktadır.

Intraoperative three dimensional navigation in orthognathic surgery

Nima Moharamnejad¹, Behnam Bohluli², Mehmet Barış Şimşek³

¹Head and Neck Institute, OR.

²Toronto University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Toronto.

³Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

The stereolithographic models have been used in oral and maxillofacial surgery for many years. However the tangibility of these models could not provide the accuracy which may be needed in operation on face. The new technology of stereotactic surgical navigation could bring this sensibility to operation room for orbital reconstruction, localization of foreign bodies, placement of implants, tumor removal, temporomandibular joint, reduction of facial fractures, skull base surgery. Virtual pre-planning is part of routine procedure of orthognathic surgery, to transfer this plan one of the options is navigation systems which could also guide the surgeon non-invasively avoid anatomic structures. In this article authors review the fundamental of stereotactic surgical navigation in orthognathic surgery and in operation room.

[PS-094]

Ameloblastomanın konservatif tedavisi: vaka raporu

Merve Çakır¹, Burak Ergüder¹, Gözde Kurt², Murat Öze³

¹Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Ameloblastoma, çenelerin en sık karşılaşılan agresif benign tümörüdür. İstatistiksel olarak mandibulada molar ve ramus bölgesinde daha sık görülür. Ameloblastoma, her yaş grubunda görülmekle beraber özellikle üçüncü ve dördüncü dekatta görülmektedir.

Olgu: 49 yaşındaki erkek hasta, 1 yıldır sol mandibula posterior bölgede var olan şişlik şikayetiyle kliniğe başvurmuştur. Ekstraoral muayenede sol mandibular bölgede şişlik olduğu tespit edilmiş, intraoral muayenede ise orta hattan sol angulus bölgesine kadar şişlik olduğu görülmüştür. Bilgisayarlı tomografide orta hattan sol angulusa kadar olan bölgede lezyon içinde yüzen dişlerle birlikte multiloküler radyolüsent alan tespit edilmiştir. İnsizyonel biyopsi sonucunda ameloblastoma teşhisi konulmuştur. Lezyon, lokal anestezi altında enükle edilerek agresif olarak kürete edilmiş, operasyon sırasında sol molar, premolar, kanin ve kesici dişler ile sağ kesici ve kanin dişler çekilmiştir. **Sonuç:** Hastanın takibi 2 aydır devam etmektedir ve nüks gözlenmemiştir.

Conservative treatment of ameloblastoma: A case report

Merve Çakır¹, Burak Ergüder¹, Gözde Kurt², Murat Özle³

¹Yeni Yüzyıl University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²Yeni Yüzyıl University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

³Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Ameloblastoma is the most common aggressive benign tumors of the jaws. It is statistically more frequent in the molar region and ramus of the mandible. Ameloblastoma can occur in all age groups especially in the third and fourth decade.

Case: A 49 year- old male patient presented with a 1 year history of painless swelling on the left mandibula posterior area. The extraoral examination revealed swelling in the region of the left mandibular corpus. Intraoral examination revealed swelling from midline to the left angulus area. Computed tomography showed multilocular radiolucent area with floating teeth from midline to the left angulus area. Incisional biopsy was performed and a diagnosis of ameloblastoma was made. Excision and aggressive curettage of the lesion was done under local anesthesia. During the surgery left molars, premolars, canine, incisors, right incisors and canine were extracted.

Conclusion: The patient's follow-up continues for 2 months with no recurrence.

[PS-095]

Gömülü Yirmi Yaş Dişiyle Birlikte İzlenen Travmatik Kemik Kisti: Vaka Raporu

Erman Şenel, Berrin İyilikçi

Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Denizli

Amaç: Travmatik kemik kistleri psödokistler içinde yer alır. Benign, epitelyal sınırı olmayan içi boş kemik içi kavitelelerdir. Sebebi tam olarak bilinmemekle birlikte sıklıkla travma kaynaklı olduğu düşünülmektedir. Bu kistler özellikle mandibulada gözlenir ve sıklıkla genç hastalar etkilenir.

Olgu: 14 yaşında erkek hasta sol alt posterior bölgesinde ağrı, şişlik ve trismus şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hasta klinik ve radyolojik olarak değerlendirildi. Hastada ilgili bölgede travma hikayesi yoktu. Klinik olarak bukkal ve lingual kemikte ekspansiyon ve trismus gözlemlendi. Panoramik radyografi ve bilgisayarlı tomografisinde gömülü üçüncü molar etrafında multiloküler, sınırları belirsiz radyolüsent lezyon görüldü. Lezyon içerisinde yer alan üçüncü molar diş ile birlikte kavite içindeki kemik septaları insizyonel biyopsi yapılarak alındı. Kistin içi boş olduğundan herhangi bir kist sıvısı aspire edilmedi. Histopatolojik değerlendirme sonucunda travmatik kemik kisti tanısı kondu. Herhangi ek bir cerrahi işlem yapılmadan bölge iyileşmeye bırakıldı.

Sonuç: Travmatik kemik kisti travma hikayesi olmadan ve gömülü yirmi yaş dişiyle birlikte görülebilir. Bu klinisyenlerin aklında bulunması gereken bir durumdur.

Traumatic Bone Cyst Associated with Impacted Wisdom Tooth: A Case Report

Erman Şenel, Berrin İyilikçi

Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Pamukkale University, Denizli

Objective: Traumatic bone cysts are situated in the pseudocysts. They are benign nonepithelial lined, empty, intraosseous cavities. Although the exact cause is unknown it's usually thought to be caused by trauma. These cysts are especially observed in the mandible and teenagers are most commonly affected.

Case: 14-year-old male patient was referred to our clinic with the complaint of pain, swelling and trismus in the left lower posterior region. The patient evaluated by clinically and radiographically. In the relevant area the patient had no history of trauma. Expansion of the buccal and lingual bone and trismus clinically observed. At the panoramic radiography and computerize tomography, multilocular radiolucent lesion was observed around the impacted third molar without any boundaries. Third molar which is located in lesion and the bone septa in the cavity were taken by incisional biopsy. The cyst was empty, so any cyst fluid wasn't aspirated. As a result of histopathological evaluation, traumatic bone cyst was diagnosed. Without any additional surgical procedures, area was allowed to heal.

Conclusion: Traumatic bone cyst can be seen with impacted wisdom tooth without trauma history. This is a condition that should be in the mind of the clinicians.

[PS-096]

Minör Tükürük Bezinin Mukoepidermoid Karsinoması

Kübra Öztürk¹, Sharif Rzayev¹, Emre Barış², Ertan Delilbaşı¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Tükürük bezi karsinomaları nadirdir ve bu neoplasmların bir çeşidi olan mukoepidermoid karsinoma daha sık rapor edilmektedir. Mukoepidermoid karsinoma daha çok parotid bezde gelişmekte, ikinci yaygın görülen alan palatinaldeki minör tükürük bezleridir. Dudakta en sık görülen malign minör tükürük bezi tümörleri de mukoepidermoid karsinoma ve adenoid kistik karsinomadır. Mukoepidermoid karsinomanın esas tedavi metodu tükürük bezinin malignansı ile birlikte cerrahi rezeksiyonudur.

Olgu: 48 yaşında kadın hastanın alt dudak iç sınırının 5 mm altında 1 yıldır devam eden sert şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurduğu vakayı rapor ediyoruz. Lezyon çevre sağlam mukozayıda içerecek şekilde eksize edildi. Lezyon histopatolojik inceleme için patoloji bölümüne gönderildi. Low-grade mukoepidermoid karsinoma teşhisi kondu. Hastadan PET taraması istendi. Tarama sonucunda herhangi bir metastaz veya lenf nodu tutulumu görülmedi.

Sonuç: Dudak minör tükürük bezlerinin malign tümörleri nadir görülmesine rağmen dudağın submukozal nodüllerinin tedavi ve prognozunda ayırıcı tanıda malignansi unutulmamalıdır.

The Minor Salivary Glands' Mucoepidermoid Carcinoma

Kübra Öztürk¹, Sharif Rzayev¹, Emre Barış², Ertan Delilbaşı¹

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Ankara

Objective: Salivary gland carcinomas are a rare and clinically diverse group of neoplasms among which mucoepidermoid carcinomas are reported to be the most frequently encountered. MEC mainly occurs in the parotid gland, along with minor glands being the second common site, particularly in palate. Most common malignant minor salivary gland tumours of the lip are mucoepidermoid carcinoma and adenoid cystic carcinoma. The main therapeutic method in the treatment of MEC, like in most types of salivary gland malignancies, is surgical resection.

Case: We report a case of 48-year-old female patient referred to our clinic with hard swelling in the lower lip mucosa, during 1 year period. The lesion was excised largely to include intact mucosa. The lesion sent to the Pathology Department for histopathological examination. Low-grade mucoepidermoid carcinoma was diagnosed. PET scan was requested from patient. As a result of the scan did not show any metastasis or lymph node involvement.

Conclusion: Although malignant tumours of minor salivary gland of lip are rare, therapeutic and prognostic implication mean that they should be considered in the differential diagnosis of submucosal nodule of lip.

[PS-097]

'All-On-Four' Konsepti: Bir Vaka Sunumu

Semih Karıcı¹, Özgür İnan², Gülsün Yıldırım¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Konya

Amaç: All-on-four konsepti 2003 yılında Malo ve arkadaşları tarafından geliştirilmiştir. All-on-four konsepti dişsiz arklarda yada immedat/çekim sonrası vakalarda immedat yükleme ile anterior bölgede 2 aksiyal, posterior bölgede 2 distale eğimli olmak üzere 4 implant kullanılarak protezin sabitlendiği bir tekniktir.

Bu teknik düz ve açılı multiunit abutmentler ile 4 implantın desteklediği cerrahi ile aynı gün yerleştirilen geçici, sabit, immedat yüklenen, full-ark protezi içerir.

Bu sunumun amacı all-on-four konsepti ile tedavi edilen bir hastanın sonuçlarının değerlendirilmesidir.

Olgu: 55 yaşındaki total dişsiz bayan bir hasta tüm ark sabit protez isteği ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede arkların implant destekli sabit protez için uygun olmadığı tespit edilmiştir ve hastaya 'all-on-four' konseptine uygun olarak protez yapılmasına karar verilmiştir.

Hastaya uygun rehber plaklar hazırlandı ve üst çeneye 6, alt çeneye 4 olmak üzere toplam 10 implant yerleştirildi ve hastanın protetik rehabilitasyonu sağlandı.

Sonuç: All-on-four konsepti mükemmel klinik sonuçlar ile dişsiz hastalar için son derece başarılı bir tedavi seçeneğidir.

'All-On-Four' Concept: A Case Report

Semih Karcı¹, Özgür İnan², Gülsün Yıldırım¹

¹Oral and Maxillofacial Surgery Department, Dental School, Selcuk University, Konya, Turkey

²Postodontics Department, Dental School, Selcuk University, Konya, Turkey

Objective: All-on-four treatment concept was developed by Maló et al in 2003. The All-on-Four treatment concept provides edentulous arches and immediate/ postextraction subjects with an immediately loaded, fixed prosthesis using 4 implants: 2 axially oriented implants in the anterior region and 2 tilted posterior implants.

The principle involves the use of 4 implants restored with straight and angled multiunit abutments, which support a provisional, fixed, immediately loaded, full-arch prosthesis placed on the same day of surgery.

The aim of this study was to evaluate the results of a patient treated with all-on-four concept.

Case: 55-years-old female patient was applied to our clinic with full-arch prosthesis request. It has been identified to be unsuitable arc for implant-supported fixed prosthesis in clinic and radiological examination. It was decided to making prosthesis in accordance with all-on-four concept.

Guide plates were prepared in accordance with patient. Total 10 implants were placed in the jaws. (6 maxilla; 4 mandible)and the patient was provided to prosthetic rehabilitation.

Conclusion: The All-on-four concept is a highly successful treatment option for the edentulous patient with excellent clinical outcomes.

[PS-098]

Atrofik Maksillanın Zigoma İmplantları ile Rehabilitasyonu: Bir Olgu Sunumu

Bahadır Kan¹, İsmail Doruk Koçyiğit², Pınar Çelik Topçu¹, Eser Tutuş¹, Önjen Tak³

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi -Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

²Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi -Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

³Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi -Protetik Diş Tedavisi

Amaç:

İleri maksiller atrofinin rehabilitasyonu cerrahları zorlayan bir durumdur. Progresif üst çene rezorbsiyonu ciddi derecede fonksiyonel ve estetik bozukluğa da öncülük etmektedir. Kemik ogmentasyonu ve zigomatik implantlar, aşırı derecede atrofik çenelerin rehabilitasyonu için kullanılan tedavi prosedürlerindedir. Alveolar kemiğe yerleştirilen konvansiyonel implantların yerine tercih edilen zigomatik implantlar; posterior maksiller bölgede rezidüel alveolar kretin palatal yüzü boyunca, maksiller sinüs ve zigomatik kemik gövdesi içine, ogmentasyon ihtiyacına gerek kalmadan yerleştirilmektedir. Konvansiyonel implantlar ve zigomatik implantlar birlikte; atrofik maksillanın restorasyonu için başarılı şekilde kullanılmaktadır.

Metod:

50 yaşında kısmi dişsiz erkek hasta dişlerinin eksikliğinden dolayı estetik ve fonksiyonel problemleri için kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda maksillanın ciddi atrofik olduğu tespit edildi. Maksillanın bilateral zigoma implant ile rehabilite edilmesine karar verildi. Genel anestezi altında maksilla iki konvansiyonel ve iki zigoma implant ve mandibulada all on 4 konsept dahilinde 4 implant kullanılarak tedavi edildi.

Sonuç:

Kemik greft prosedürlerinin; hospitalizasyon ihtiyacı, donör saha morbititesi, öngörülemez kemik greft rezorbsiyonu ve greft konsolidasyonu için implantın yerleştirilmesinin gecikmesi gibi limitasyonları vardır. Zigomatik implantlar greftleme prosedürleri ile ilgili komplikasyonları azaltır ve atrofik maksillanın rehabilitasyonunu basitleştirir. Literatürde farklı otörler tarafından değerlendirilen zigoma implantının başarı oranı; tekniği geçerli bir tedavi seçeneği olarak gösterecek şekilde, %82 ve %100 arasında değişmektedir.

Zygomatic İmplants Supported Rehabilitation Of Atrophic Maxilla: A CASE REPORT

Bahadır Kan¹, İsmail Doruk Koçyiğit², Pınar Çelik Topçu¹, Eser Tutuş¹, Önjen Tak³

¹Kocaeli University Faculty of Dentistry -Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Kırıkkale University Faculty of Dentistry-Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Kocaeli University Faculty of Dentistry-Department of Prosthodontics

Objective:

Maxillary atrophy constitutes a challenge for maxillofacial surgeons; additionally, progressive upper jaw resorption leads to both severe functional and esthetic impairment (1,2). Bone augmentation and zygomatic implant therapy procedures are often used to reconstruct extremely atrophic jaws. A zygomatic implant rather than being fixed into the alveolar bone is inserted through the palatal aspect of the residual alveolar bone in the posterior maxilla region, through the maxillary sinus and into the body of the zygomatic bone without the need for bone augmentation(3). Combination of conventional implants and zygomatic implants has been used successfully for restoration of atrophic maxilla

Methods:

Partially toothless 50 years male patient was admitted to our clinic for due to dental aesthetic and functional problems. As a result of clinical and radiological evaluation maxilla was found to be severely atrophic. It was decided to rehabilitate the maxilla with bilateral zygomatic implants. Under general anesthesia maxilla was treated with two conventional and two zygoma implants and manible with four implants within the all on 4 consept.

Results:

Bone grafting procedures have few limitations like need for hospitalization, morbidity of donor site, unpredictable resorption of the bone graft, and delayed placement of implant for the graft consolidation time (4). Zygomatic implants reduce the complications associated with bone grafting procedures and simplify the rehabilitation of atrophic maxilla.

Conclusions:

In literatures, the success rate of the zygoma implants obtained by different authors varies between 82 % and 100 %, indicating the technique as a valid treatment option(5).

[PS-099]

İmplant Yerleştirilmesi Sırasında Görülen İmplant Kırığı: Bir Olgu Sunumu

Bahadır Kan, Eser Tutuş, Pınar Çelik Topçu, Büşra Çetinkaya, Mehmet Fatih Coşkunes
Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi -Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Günümüzde oldukça yaygın olarak kullanılan dental implant tedavisinin başarısı, uygulanan dental implantların yüzey özelliklerinden hekimin tecrübesine kadar birçok faktöre bağlıdır. Bu faktörlerin bilinmesi başarıya giden yolda hekimlere rehber olmaktadır. Dental implantların kırılması, ciddi klinik sonuçları olan nadir görülen bir durumdur

Dental implantın kırılması dental implantın dizaynı, üst yapının tam olarak adapte olmaması, oklüzal kuvvetlerle ilişkili yükleme faktörleri, brüksizm gibi oklüzal parafonksiyonel aktivitelerin varlığı, dental implantın üzerine gelen kuvvetler, dental implantın sayısı, pozisyonu ve lokasyonu, dental implantın boyutu (dar çaplı dental implantlar geniş çaplı olanlara göre kırılmaya daha meyillidir), metal yorgunluğu ve implant çevresindeki marjinal kemik kaybı gibi bir çok faktöre bağlı olarak meydana gelebilir.

Bu poster sunumunda maksilla ve mandibulada rehabilitasyon için all on 4 konsepti planlanan hastada implant yerleştirilmesi sırasında meydana gelen dental implant kırığı sunulacak ve kırığın muhtemel sebepleri tartışılacaktır.

Implant Fracture Which Occurs During The Implant Placement Procedure: A Case Report

Bahadır Kan, Eser Tutuş, Pınar Çelik Topçu, Büşra Çetinkaya, Mehmet Fatih Coşkunes
Kocaeli University Faculty of Dentistry -Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Success of the dental implant treatment depends many factors such as surgen's experiments to surface features of dental implants. Knowing of these factors guide the surgeons to be successfull. Fracture of dental implants is a rare situation with severe clinical results. Several factors such as design of the dental implant, insufficient fit of the superstructure, load factors related to occlusal forces, the existence of occlusal parafunctional activity such as bruxism, the implant's bearing forces, number, position, location of the dental implant, implant size (small diameter implants tend to fracture more easily than large ones), metal fatigue and an marginal bone loss around the implant have been suggested possible causes of the fracture of the dental implants.

In this poster presentation, a patient with dental implant fracture while performing implant placement procedure which was planned all on 4 concept for the rehabilitation of the maxilla and mandible will be presented and possible causes of the fracture will be discussed.

[PS-100]

Aşırı Derecede Atrofiye Uğramış Maksillar ve Mandibular Alveolar Kretlerin Anterior Superior İliak Kret Grefti ve Bağ Dokusu Grefti ile Augmentasyonu: Bir Olgu Sunumu

Bahadır Kan¹, Pınar Çelik Topçu¹, Eser Tutuş¹, Berkay Tokuç¹, Fatih Mehmet Coşkunes¹, Öñjen Tak²

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi -Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi -Protetik Diş Tedavisi

Günümüz diş hekimliğinde çenelerin çiğneme fonksiyonunun dental implantlar ile restore edilmesi yaygın olarak kullanılmaktadır. Ancak oral ve maksillofasiyal cerrahide özellikle aşırı derecede atrofiye uğramış alveol kretlerinin augmentasyonu zorlu bir süreçtir. Maksilla ve mandibulada aşırı atrofiye uğrayan kretler, dental implant sistemleri ile kombine olarak onlay greft prosedürleri, lateral yaklaşımla sinus elevasyonu, interpozisyonel greftlerle Le Fort 1 osteotomisi, kret split/kret genişletme teknikleri ve alveolar distraksiyon osteogenezisi gibi çeşitli augmentasyon teknikleri ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilir.

Anterior iliak kret kemik augmentasyonu için sıklıkla kullanılan bir donör sahadır. Bu saha kansellöz ve kortikal kemiği de içeren otojen kemik grefti sağlamaktadır ve kemik remodelingi için gerekli olan osteoindüksiyon, osteokondüksiyon ve osteojenik potansiyele sahip elemanları içermektedir.

Bu poster sunumunda maksillası ve mandibulası anterior iliak kemik grefti ve serbest dişeti grefti ile augmente edilen 38 yaşındaki kadın hasta sunulacaktır.

Augmentation of Severely Atrophied Maxillary and Mandibular Alveolar Process with Anterior Superior Iliac Crest Autologous Graft and Connective Tissue Grafts: A Case Report

Bahadır Kan¹, Pınar Çelik Topçu¹, Eser Tutuş¹, Berkay Tokuç¹, Fatih Mehmet Coşkunses¹, Öngen Tak²

¹Kocaeli University Faculty of Dentistry -Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Kocaeli University Faculty of Dentistry-Department of Prosthodontics

In modern dentistry, dental implants are used widely for the restoration of the masticatory function. However, it is a difficult process in oral and maxillofacial surgery especially in extremely atrophied alveolar crests. Severe atrophy of maxilla and mandible can be treated successfully with various augmentation procedures such as onlay bone grafts, sinus floor elevation via a lateral approach, Le Fort I osteotomy with interpositional grafts, split ridge/ridge expansion techniques, and alveolar distraction osteogenesis in combination with dental implant systems.

Anterior iliac crest bone is a widely used donor site for bone harvesting. It provides an autologous bone graft consisting of cancellous bone and cortical bone and includes properties necessary for bone remodeling: osteoinduction, osteoconduction and osteogenic potential. In this poster presentation, a 38-year-old, female patient whose maxilla and mandible was augmented with anterior iliac bone and free gingival grafts will be presented.

[PS-101]

Parsiyel Mandibulektomi Sonrası Rekonstrüksiyon Plağı ile Kombine Kondil Protezi Uygulaması; Vaka Raporu

Elif Erelel, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarar

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Mandibulektomi sonrası alt yüz bölgesinin balansı etkilenmiş, mandibular fonksiyonları azalmış hastaların kaslarında ve temporomandibuler eklemlerindeki değişiklikler meydana gelir. Sonuç olarak hastalarda fonasyon, beslenme ve estetik yönden çeşitli sorunlar oluşur. Bu çalışmada, mandibulektomi sonrası tam kondil protezi ve rekonstrüksiyon plağı ile vakanın rehabilitasyonu sunulmuştur.

Olgu: Kliniğimize şişlik ve ağrı şikayetiyle başvuran hastanın alınan radyografilerinde, daha önce iki kez keratokist sebebiyle ameliyat edilmiş olmasına rağmen sol mandibular posterior bölgesinde nüks meydana geldiği belirlenmiştir. Genel anestezi altında gerçekleştirilen operasyonda intraoral ve Risdon yaklaşımının kombinasyonu ile mandibula ekspoze edilmiştir. Çıkarılan segmente kısımına uygun ölçülerde rekonstrüksiyon plağı çene kemiğinin şekline uygun hale getirilip uygun ölçülerdeki kondil başı proteziyle kombine edilmiştir. Rekonstrüksiyon plağının 4 adet vida ile mandibulaya fiksasyonu ve eklem başının glenoid fossaya yerleştirilmesiyle protezin adaptasyonu tamamlanmıştır.

Sonuç: Mandibulektomi vakalarında protetik rehabilitasyon tek başına yeterli olamaz. Birçok vakada protetik rehabilitasyondan önce cerrahi rekonstrüksiyon gerekir.

Mandibula rekonstrüksiyon plaklarının başlıca avantajları donör alan morbiditesine yol açmaması, düzgün kontür sağlaması, kondil rekonstrüksiyonu için uygun olması sayılabilir. Rezeksiyonun kondili içerdiği bu gibi olgularda plağa eklenen kondil protezleri morbidite insidansı düşük ve etkin bir çözüm sağlar.

Application of reconstruction plate combined with condylar prostheses after partial mandibulectomy; Case Report

Elif Erelel, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarar

İstanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Objective: Patients mandibular function decrease and lower face balance change after mandibulectomy. Because of this situation patients muscles and temporomandibular joints change. Result of this patients have speech, feeding and aesthetic problems. This case report presents rehabilitation of patient that rehabilitated with reconstruction plate combined with condylar prosthesis after mandibulectomy. mandibulectomy is a procedure that is used to eradicate disease that involves the lower jaw or mandible.

Case: A patient came our insitute because of swelling and pain, who underwent oral surgery because of keratocyst twice few years ago diagnosed with keratocyst. Because keratocyst was the third recurrence, a partial resection left posterior side of mandible with Risdon and intraoral surgery approach, was planned. According to the resection part of mandible, reconstruction plate and condylar prosthesis arranged. Reconstruction plate applied with four screws and condylar prosthesis adapted into glenoid fossa.

Conclusion: Rehabilitation of mandible with only prosthesis is not enough for mandibulectomy cases. Mostly, patients need surgery reconstruction. Advantages of mandibular reconstruction plates are providing less morbidity, successful outline and plates are appropriate for condylar prosthesis. Including condylar prosthesis for these cases that has resection of condylar area, provides less morbidity and successful solution.

[PS-102]

Transtuzumab (Herceptin) kullanımı ile ilişkili olabilecek ağırlı iyileşmeyen diş çekimi bölgesi

Cansu Alpaslan, Deniz Yaman

Gazi Üniversitesi

Amaç:

Dünya genelinde kadınlarda en sık rastlanan meme kanseri, kansere bağlı ölümlerde 2. sırada yer almaktadır. Tedavisi cerrahi, kemoterapi,

radoterapi, hormon tedavisi ve biyolojik tedaviyi içeren çok modelli yaklaşımları içermektedir. Trastuzumab, insan epidermal büyüme faktör reseptör 2 (HER2) olarak adlandırılan bir protein yüksek oranda içeren kanserlerin tedavisinde kullanılan monoklonal antikordur.

Trastuzumab antianjiyojenik faktörleri indükleyerek ve proanjiyojenik faktörleri baskılayarak anjiyogenezise engel olur. Bu sunumda transtuzumab (Herceptin) kullanan bir hastada ağrılı, iyileşmeyen çekim kavitesi saptanan bir olgu yer almaktadır.

Vaka Raporu:

40 yaşında kadın hasta sağ alt çene premolar diş bölgesinde iyileşmeyen çekim boşluğu, ağrı ve parestezi şikayeti ile başvurmuştur.

Hastanın anamnezinden dişin 3 yıl önce, meme kanseri nedeniyle transtuzumab (Herceptin) kullandığı sırada dişini çok şiddetli ağrıdığı için çektiği öğrenilmiştir. Kanser tedavisi bitiminden sonraki 6 ayda lokal nüks veya uzak metastaz gözlenmemiştir. Çene kemiğine metastaz veya ikinci bir primer kanser şüphesi ile çekim kavitesinden hem yumuşak hem sert dokuyu içerecek şekilde insizyonel biyopsi yapılmıştır. Histopatolojik incelemede yumuşak dokuda tümör infiltrasyonu ve kandida enfeksiyonu gözlenmemiş, granülasyon dokusunun olup fibrin eksuda ile kaplı olduğu izlenmiştir.

Sonuç: Henüz literatürde benzer bir olguya rastlanmamakla birlikte, ağrılı iyileşmeyen çekim bölgesinin transtuzumab tedavisi ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Bu tür antiresorptif ilaçları kullanan hastalarda oral cerrahi işlemlere dikkatle karar verilmelidir.

Painful Non-healed Dental Extraction Site Possibly Related with Transtuzumab (Herceptin) Therapy

Cansu Alpaslan, Deniz Yaman
Gazi University

Objective: Breast cancer is the most frequently diagnosed cancer in women worldwide and the second cause of cancer-related mortality. Current treatment for breast cancer is based on a multimodal approach including surgery, chemotherapy, radiotherapy, hormone and biological therapy. Trastuzumab is a monoclonal antibody used for cancers that have large amounts of a protein called human epidermal growth factor receptor 2 (HER2). Trastuzumab suppresses angiogenesis both by induction of antiangiogenic factors and repression of proangiogenic factors. A case of painful non-healed dental extraction socket with exposed bone in a patient with the history of transtuzumab (Herceptin) therapy is presented.

Case: A 40-year-old female reported with a complaint of non-healed painful dental extraction socket in mandibular premolar area together with pain and paresthesia. Tooth was extracted 3 years ago due to severe pain at the time while she had been treated for breast cancer with transtuzumab (Herceptin). The patient had no clinical evidence of local recurrence or distant metastasis during 6 months after breast cancer treatment ceased. Incisional biopsy both from soft tissue and bone at the extraction cavity was made with the suspicion of metastasis to jaw bone or second primary cancer. Histopathological finding showed no tumor infiltration or candida in soft tissue; however vascular granulation tissue was covered by fibrin exudate.

Conclusion: Although not reported in the literature yet, the painful non-healed dental extraction site may possibly be related with transtuzumab therapy. Oral surgical procedures should be planned attentively in patients using antiresorptive agents.

[PS-103]

Gömülü Süt İkinci Molar Diş Vaka Sunumu

Pembe Boğaç, Deniz Yaman
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Süt dişlerinin gömülü kalması daimi dişlerin gömülü kalması ile karşılaştırıldığında çok nadir olan bir olaydır. Yapılan çalışmalar süt dişlerinin gömülü kalma sıklığı en sık süt ikinci molarlar olmak üzere 1:10,000 oranındadır. Ankiloz, konjenital daimi diş eksikliği, periodontal membranda defekt, travma, periodontal ligamente hasar, daimi birinci molarların erken sürmesi, yıkıcı sürme kuvvetleri yada bu faktörlerin kombinasyonu gibi süt dişlerinin gömülü kalmasının birçok nedeni vardır. Gömülü süt molar diş, klinik ve radyolojik değerlendirmeler ile teşhis edilir.

Olgu: Bu vaka sunumu, 11 yaşındaki gömülü süt ikinci molar diş olan çocuk hastanın tanı ve tedavisini açıklar.

Sonuç: Tedavi lokal anestezi altında lingual flep kaldırılarak gömülü süt molar dişin cerrahi olarak çıkartılmasını içerir. Post-operatif kontroller düzenli olarak yapılmaktadır.

A Report Of An Impacted Primary Second Molar Tooth

Pembe Boğaç, Deniz Yaman
Gazi University Dentistry Faculty of Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara, Turkey

Objective: Primary tooth impaction is a rare phenomenon when compared to permanent teeth impaction. Studies report prevalence rates of primary tooth impaction to be from 1:10,000, most commonly involving the primary second molars. Several factors contribute to the impaction of a deciduous tooth including ankylosis, congenitally missing permanent teeth, defects in periodontal membrane, trauma, injury of the periodontal ligament, precocious eruption of the first permanent molar, defective eruptive force or a combination of these factors. Impacted deciduous tooth is diagnosed with clinical and radiological examinations.

Case: This report describes the diagnosis and treatment of a 11 year-old girl who presented an impacted second primary mandibular molar.

Conclusion: Treatment consisted of surgical removal of the impacted deciduous tooth using lingual flap under local anesthesia. Periodic examination was indicated for follow-up.

[PS-104]

Kondiler Osteomanın Cerrahi Tedavisi, Bir Olgu Sunumu

Cem Üngör¹, Çağaçan Pirpir¹, Burak Cezairli²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunda sağ temporomandibular eklem kondilinde bulunan osteomanın tedavisini sunduk.

Olgu: fasyal asimetri ve sağ taraf kulak bölgesinde rahatsızlık hissi bulunan 18 yaşında bayan hasta çalışmada sunuldu. hastanın herhangi bir sistemik hastalığı yokmuş ve Tme bölgesine eksternal olarak travma görmediğini belirtti. Hastanın fasyal bulgularında anterior protrüzyon ve çene ucunda sola deviasyon bununla birlikte fasyal asimetri gözlemlendi. Bilgisayarlı tomografi ile değerlendirilmede mandibular kondilde mesio-distal ve iç kısma doğru hiperplazi bulgusuna rastlandı ve mandibular kondil dışardan anteriora delase gibi gözlemlendi. tedavi stratejisi olarak tümörün rezeksiyonu ve fasyal asimetri ve maloklüzyon için hastanın takip edilmesi planlandı.

Sonuç: 1 yıllık takibi periyodu sonrası dengeli fasyal görünüş ve iyi oklüzyon sağlandı ve operasyon sonrası duysal hasar ve başka bir komplikasyon gözlenmedi.

Surgical Treatment of Condylar Osteoma, A Case Report

Cem Üngör¹, Çağaçan Pirpir¹, Burak Cezairli²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Karadeniz Technical University

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University

Objective: In this case report we present tretment of osteoma on the right temporomandibular joint condyle.

Case: The patient, a 18-year-old woman, presented with the chief complaint of facial asymmetry and a sense of discomfort in the right ear area. She had not any systemic disorder and had not experienced any external injury in the TMJ area. Her present status showed facial findings of anterior protrusion and leftdeviation in the chin area, along with marked facial asymmetry. Computed tomography findings indicated mesiodistal and inner bone hyperplasia in the right mandibular condyle, and the mandibular condyle exhibited outward anterior displacement. Our treatment strategy was resection of the tumour and follow-up for facial assymetry and malocclusion.

Conclusion: A well-balanced facial appearance and good occlusion were achieved at 1 year follow up period and no neurological disturbance and no other complication after operation were seen.

[PS-105]

Kortikotomi destekli hızlı ortodontik tedavi ile ön çapraz kapanışın tedavisi

Kanber Kamberoğlu, Ezgi Yüceer, Cihan Baylan, İsmail Şener

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç:

Kortikotomi destekli hızlı ortodontik tedavi geleneksel ortodontik tedavi süresini kısaltan, dişlerin hareket alanını 2-3 katına çıkaran, alveoler hacimde artış sağlayarak premolar dişlerin çekimine alternatif oluşturan popüler bir yöntemdir. Kortikotomi destekli hızlı ortodontik tedavi aynı zamanda kök rezorpsiyonu, nüks, ve enfeksiyon riskini azaltmaktadır. Ayrıca greftleme ile artan bukkal alveolar kemik hacmi relaps riskini azaltırken, diş hareket alanını artırmaktadır.

Olgu:

Ortodontis tarafından kortikotomi isteği ile hasta kliniğimize konsülte edildi. Ve yapılan muayeneler sonucunda kortikotomi işlemine karar verildi. Lokal anestezi ile tam kalınlık felp kaldırıldı. Vertikal kortikotomi kesileri subapikalde horizontal kesiler ile birleştirildi. Alveolar kemik dekortike edildi. Kortikotomi bölgeleri greftlernerek bölge primer olarak kapatıldı. Yapılan kortikotomi işlemi sonucunda 1 ay içinde için de ön çapraz kapanış tedavi edildi.

Sonuç:

Kortikotomi destekli ortodontik tedavi ile tedavi süresi ¼ süresine kadar kısalırken, dişler normal hareket alanlarını 2-3 katı daha uzağına hareket edebilirler. Kök rezorpsiyonları azalırken, kemik greftlemesi ile daha stabil sonuçlar elde edilmektedir.. Kemik greftlemesi aynı zamanda mevcut veya oluşması muhtemel fenestrasyon ve dehisenlerin onarılmasını sağlar, diş eti çekilmelerini önler.

Treatment of the anterior cross bite with corticotomy assisted rapid orthodontics

Kanber Kamberoğlu, Ezgi Yüceer, Cihan Baylan, İsmail Şener

University of Ondokuz Mayıs School of Dentistry, Department of Oral and Maksillo Facial Surgery, Samsun

Objective:

Corticotomy assisted rapid orthodontics is a popular treatment option that makes it possible to shorten the length of the traditional orthodontic treatment, accelerate movement surface of the tooth two or three fold higher and increase alveolar bone volume. Therefore, this treatment is important alternative to orthodontic treatment with extraction of premolar teeth. At the same time, corticotomy assisted rapid orthodontics decreases the risk of root resorption, recurrence and infection. Also, increased alveolar bone thickness with bone grafting reduces the possibility of recurrence and improves movement surface of the tooth.

Case:

The patient was sent to our clinic by an orthodontist for treatment options available for rapid movement of the incisors in the upper right quadrant. On intraoral examination corticotomy procedure was planned. After administration of local anesthesia a full thickness flap was raised. Vertical corticotomy cuts assembled with horizontal cuts at the subapical region. Alveolar bone was decorticated with drill. After the placement of the particulate bone graft material flap was approximated primary. As a result of corticotomy procedure, anterior cross bite fixed rapidly in a month.

Conclusion:

Corticotomy assisted orthodontics treatment duration is one quarter of conventional techniques. With this technique, teeth can move two or three fold away to normal movement range. As a result of bone grafting, root resorption rates decrease and post- treatment orthodontic stability enhances. At the same time bone grafting provides to treat existent or possible fenestrations and dehiscences, prevents gum recessions.

[PS-106]

Transmigre mandibular kaninin cerrahi tedavisi

Alpaşlan Gündüz, Serkan Kıran, Sencer Seçer, Aydın Gülses
Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç: Gömülü kanin nadir bir fenomen olmamasına rağmen transmigrasyonda olan orta hattı geçmiş kanin oldukça ender görülür. Bu vakada transmigrasyonda olan kaninin cerrahi tedavisi sunulacaktır.

Olgu: 22 yaşındaki erkek müzisyen hasta, ön dişleriyle ısırırken ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemeler simfiz mandibula bölgesinde transmigrasyon pozisyonunda kanin dişini teşhis etmemizi sağladı. Trapezoidal insizyon yaparak mandibular kanin iki parça halinde çıkartıldı.

Sonuç: Postoperatif dönem sorunsuz geçti. Kanin transmigrasyonu nadir bir fenomen olup cerrahi tedavi en iyi alternatiftir..Tedavi planlamasında erken teşhis önemli olup ilerde olabilecek komplikasyonlardan kaçınılmasını sağlar.

Surgical treatment of transmigrated mandibular canine

Alpaşlan Gündüz, Serkan Kıran, Sencer Seçer, Aydın Gülses
Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

Objective: The occurrence of canine impaction is not a rare phenomenon but transmigration of the tooth across the midline is a less common event. In this case we discussed the surgical treatment of transmigrated mandibular canine.

Case: The male musician patient who was 22 years old referred to our clinic with the complaints of pain when biting something or playing his saxophone with his front anterior teeth. Clinical and radiological examinations led to diagnosis of a transmigrated canine in the symphysis region. Surgical extraction of the tooth made via a trapezoidal incision by sectioning it into two parts.

Conclusions: Postoperative period was uneventful. The symptoms have resolved after extraction. Canine transmigration is a rare phenomenon and surgical treatment is the best alternative. An early detection is significant to plan the treatment and necessary for avoiding future complications.

[PS-107]

Maxillada keratokistik odontojenik tümör; vaka raporu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Bahadır Sancar, Nesrin Saruhan, Mert Ataol
ATATÜRK Üniversitesi;Diş Hekimliği Fakültesi. Ağız, Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı; ERZURUM

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör agresif klinik davranış, yüksek rekürrens oranı ve hızlı epitelyal çoğalma gösterir. Odontojenik keratokistin gösterdiği bu neoplastik özellikler nedeniyle 2005 yılında ismi keratokistik odontojenik tümör olarak değiştirilmiştir.

Olgu: 32 yaşındaki bayan hasta şikayeti olmaksızın rutin kontrol amacıyla kliniğimize başvurdu. Hastadan panoramik ve diğer radyografiler alınarak standart prosedür izlendi. Alınan radyografilerde sağ anterior maksillada dentigeröz kist benzeri radyolüsent lezyona rastlandı. Uygulanan lokal anestezi sonrası kist enükle edildi ve mesiodens çıkartıldı. Çıkan spesimen histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik incelemede keratokistik odontojenik tümör tanısı konuldu.

Sonuç: Keratokistik odontojenik tümörün tedavisinde agresif ve konservatif olmak üzere iki yol izlenir. Uygulanacak konservatif yaklaşımın özellikle genç hastalarda dişleri ve çeneleri korumak açısından avantajları mevcuttur, öte yandan agresif metod ise lezyonun neoplastik doğasından ötürü cerrahi rezeksiyonu savunur.

Keratocystic odontogenic tumor in maxilla; vaka raporu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Bahadır Sancar, Nesrin Saruhan, Mert Ataol
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ataturk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY

Objective: Keratocystic odontogenic tumor shows more aggressive clinical behavior including a high recurrence and demonstrates a high epithelial turnover rates. Because of these neoplastic features, the term "odontogenic keratocyst" was changed to "keratocystic odontogenic

tumor" in 2005.

Case: A 32-year-old female patient presented for a routine dental examination with no complaints. Panoramic and other radiographs were performed in accordance with standard procedures. A radiolucent lesion was identified in the anterior right maxilla and presumed to be a dentigerous cyst. The cyst was enucleated and mesiodens was extracted under local anesthesia. The flap was sutured for closing the wound primarily. The specimen was prepared and sent for histopathological examination. Histopathologically keratocystic odontogenic tumor was diagnosed.

Conclusion: Conservative or aggressive management has been suggested treatment of keratocystic odontogenic tumor. Conservative approaches have some advantages in that they avoid adverse effects on the development of involved teeth and the jaw when the patient is young, although aggressive methods, including surgical resection, can be recommended considering the nature of the neoplasm.

[PS-108]

Burada Süpernumere Kesici Dişler Olabilir!: Vaka Raporu

Hasan Ayberk Altuğ¹, Hüseyin Avandağ¹, Aydın Gülses¹, Tamer Zerener¹, Aydın Özkan²

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

²Mevki Asker Hastanesi, Diş servisi, Ankara Turkey

Amaç: Süpernumere dişler, normalden fazla sayıda dişin oluşumu ile sonuçlanan osteogenezis sırasında oluşan gelişimsel bozukluklar olarak tanımlanır. Süpernumere dişlerin etyolojisi tam olarak anlaşılamamış olsa da bu konuda farklı teoriler ileri sürülmüştür. Üst kesici dişler arasında görülen süpernumere dişler mesiodens olarakta adlandırılır ve görülme sıklığı % 0.15-1.9 arasındadır. Bu olgu raporunun amacı, üst çene ön bölgede sürme bozukluğuna neden olan süpernumere dişlerin tedavi yaklaşımını sunmaktır.

Olgu: 9 yaşındaki erkek hasta üst kesici kuron harabiyeti ve estetik şikayetle kliniğimize başvurdu. Hastanın panoramik röntgeninde süpernumere dişler tespit edildi. Süt kesicilerin düşmemiş olması ve sürekli santral kesicilerin sürmemesi, süpernumere dişlerle ilişkilendirildi. Hasta ve ebeveyn onamı alınarak cerrahi çekim planlandı. Cerrahi işlemde zarf flep dizaynı uygulandı. Süt dişi kökleri ve süpernumere dişler çekildi. Kanama kontrolü sağlandı ve flep eski konumuna yerleştirildi. Yara yeri ipek iplik ile kapatıldı.

Cerrahi işlem esnasında komplikasyon yaşanmadı. Hasta işlemi iyi düzeyde tolere etti. İşlemden bir hafta sonra diğışlerin alınması için çağrıldı. Ayrıca 6 aylık yara iyileşmesi takip edildi.

Sonuç: Mesiodens, çocuk hastalarda en sık olarak görülen gömülü dişlerdir. Kesici dişlerin sürme zamanı geciktiğinde, süpernumere dişlerin varlığı düşünülmemelidir.

Here could be Supernumerary Upper Incisors!: A Case Report

Hasan Ayberk Altuğ¹, Hüseyin Avandağ¹, Aydın Gülses¹, Tamer Zerener¹, Aydın Özkan²

¹Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

²Mevki Military Hospital, Dental Service, Ankara, Turkey

Objective: Supernumerary tooth is a term describing developmental disturbance occurring during osteogenesis resulting in the formation of teeth in excess of the normal number. The etiology of supernumerary tooth is not completely understood, and several theories have been proposed to explain their development. Supernumerary upper incisors—also known as mesiodentes—have a prevalence of 0.15–1.9%. In the present case report, we describe the approach taken in a boy who presented with upper anterior eruption disturbance because of two supernumerary teeth.

Case: A 9-year old male patient has admitted with complaints of aesthetic problems and destruction of upper teeth crown. A panoramic radiograph revealed the presence of supernumerary teeth. Prolonged retention of deciduous incisor teeth and delayed eruption of permanent teeth were related supernumerary teeth. The treatment plan involved surgical removal of both the mesiodentes after taking parent consent. Envelope flap design was applied to expose supernumerary teeth to be extracted. Then deciduous incisor and supernumerary teeth were extracted. Hemostasis was achieved and the flap was replaced back and sutured with nonresorbable black silk suture. The patient has tolerated the procedure well. The postoperative course was uneventful. The recall visits was scheduled for 1 week for suture removal and evaluation of healing followed by a 6 monthly recall pattern for continued observation.

Conclusion: Mesiodens is the most commonly impacted tooth in pediatric patients. Clinically, the presence of supernumerary tooth should be suspected if there is a delay in eruption of maxillary central incisors.

[PS-109]

Titanyum Mesh ve Heterogreft Kombine Edilerek İmplant Rehabilitasyonu Öncesi Sert Doku Oluşturma

Gürkan Raşit Bayar, Tamer Zerener, Serkan Kıran

Titanyum Mesh ve Heterogreft Kombine Edilerek İmplant Rehabilitasyonu Öncesi Sert Doku Oluşturma

Amaç: Atrofik maksilla ve mandibulalarda vertikal ve horizontal kemik oluşturma implant yerleştirmek için tartışılan bir prosedürdür. Bu konuyla ilgili bir çok ogmentasyon teknikleri tanıtılmış olup bunlar sırasıyla blok kemik grefti, kemik splinti, distraksiyon osteogenezi, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve titanyum mesh ile güçlendirilmiş bariyer membran teknikleridir. Bu vakada anterior bölgede travma geçirmiş hastada titanyum mesh ve heterogreft kombine edilerek kemik ogmentasyonu oluşturulması anlatılacaktır.

Olgu: 19 yaşındaki bayan hasta implant tedavisi için kliniğimize başvuruyor. 7 yıl önce hastanın santral dişlerinden biri yere düşme ve çarpma sonucu avulse oluyor Yerine reimplante ediliyor. Diğer santral dişle beraber kanal tedavileri bitiriliyor. Rayografik değerlendirmelerden sonra dişlerin çevresinde geniş rezorbsiyon alanları ve granülasyon dokusu görülüyor. Hastanın iki dişi çekilip yerleri

kürete edildi.

Sonuç: CT görüntülerinden implant yerleştirilmesi öncesi yeterli kemik dokusunun olduğu görüldü. Önemli miktarda kemik oluşumu titanyum mesh ile paralel kemik grefti kullanılarak başarılabilmektedir.

Hard Tissue Management Combined with Titanium Mesh and Heterograft Before Implant Placement

Gürkan Raşit Bayar, Tamer Zerener, Serkan Kıran

Hard Tissue Management Combined with Titanium Mesh and Heterograft Before Implant Placement

Objective: Vertical and horizontal alveolar ridge augmentation remains a challenging procedure for implant placement in atrophic maxilla and mandible. Several augmentation techniques have been introduced. These are respectively block bone graft, bone splitting, distraction osteogenesis, GBR, titanium mesh reinforced barrier membrane techniques. In our case we evaluated the bone augmentation technique combined with titanium mesh and heterograft after due to trauma anterior of the atrophied maxilla.

Case: 19 years old female patient referred to our department for implant treatment. 7 years ago one of the central tooth was avulsed due to falling and hitting the ground. One of the tooth was reimplanted and two of the central tooth endodontic treatments was finished. After evaluation of radiographic views we observed big resorption areas and granulous tissue around the teeth. We extracted the two central teeth curated the granulous tissue applied to the recipient atrophic area heterograft (Bovine) 1 cc reinforced with titanium mesh and primary sutured the area.

Conclusion: After 6 months later we observed the adequate bone volume for implant placement by the CT views. Substantial bone augmentation can be achieved using titanium mesh in conjunction with bone grafting.

[PS-110]

Concrescence'in histopatolojik analizi

Fevzi Erdemci¹, Aydın Gülses², Giray Bolayır³, Serpil Ünver Saraydın⁴, Berna Özdenoğlu⁴

¹5. Piyade Tugayı Sivas Türkiye

²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

³Cumhuriyet Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi AD. Sivas

⁴Cumhuriyet Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji AD. Sivas

Amaç: Concrescence en az iki diş üzerindeki sementin birleşimi olarak tanımlanır. Bu durum travma ya da çapraşıklık sonucu ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumunda hastamızın üst çene sağ bölgesinde görülen 3. ve 2. molar dişlerdeki birleşme olgusu anlatılmıştır.

Olgu: 21 yaşındaki erkek hasta ağrı şikayetiyle kliniğimize geldi.. Hastadan alınan panoramik görüntüsünde sağ 3. molar ile 2. molar dişlerinin birbiriyle birleşik olduğu görüldü.. Bunu takiben söz konusu dişler lokal anestezi altında uzaklaştırıldı ve histopatolojik olarak değerlendirildi.

Sonuç Concrescence, nadit görülen bir dental anomalidir. Histopatolojik incelemede bu anomalinin karakteristiği daha net olarak anlaşılakta ve pulpa taşı gibi eşlikçi patolojilerin varlığı tespit edilebilmektedir.

The histopathological analysis of concrescence

Fevzi Erdemci¹, Aydın Gülses², Giray Bolayır³, Serpil Ünver Saraydın⁴, Berna Özdenoğlu⁴

¹5th Infantry Brigade Sivas Türkiye

²Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

³Cumhuriyet University, Department of Prosthodontics Sivas

⁴Cumhuriyet University, Department of Histology and Embryology Sivas

Objective: Concrescence is a condition of teeth where the cementum overlying the roots of at least two teeth join together. The cause can sometimes be attributed to trauma or crowding of teeth. The aim of this study is to report a case with concrescence of upper right second and third molar.

Case: 21 years old male patient admitted with pain to our department. On the panoramic and periapical radiograph, the concrescence of the upper second and third molar was detected. Under local anesthesia, both teeth were extracted and histopathologically evaluated.

Conclusion: Concrescence is a rare entity. Histopathological examination allows to understand the characteristics of the lesion and is helpful in identifying associated pathologies such as pulpal stones.

[PS-111]

Benign Kemik Tümörü Osteoid Osteomanın Cerrahi Tedavisi

Gürkan Raşit Bayar, Serkan Kıran, Tamer Zerener

Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD.

Amaç: Osteoid osteoma benign bir kemik tümürüdür. Osteoblastlardan kaynaklanmakta olup osteoblastomanın küçük bir versiyonu olduğu düşünülmektedir. Osteoid osteomalara her yaşta olabilmekte erkeklerde yaklaşık olarak bayanlardan üç kat fazla gözlenmektedir.

Olgu: 78 yaşında yaşlı erkek hasta kanser korkusuyla kliniğimize başvurmuş olup Sağ üst maksilla tuber bölgesindeki kabarık kemik

çıkıntısından şikayetçiydi. Geceleri artan künt bir ağrısı olup uyku kalitesini etkilemekteydi. En yaygın semptom olan ağrısı NSAID grubu ağrı kesicilerle hafiflemektedir. Muayene sonucunda önemli oranda büyümüş kemik ve mukoza ile karşılaştık. Eksizyonel biyopsi alıp oral patolojiye gönderdiğimizde osteoid osteoma ve epitelyal hiperplazi teşhisi geldi. Panoramik radyografide mukoza ve kemikteki büyümede gözlenmekteydi. Bunun için posterior maksilla bölgesindeki kemik konturu ve mukoza kalınlığı için cerrahi operasyon planladık. Eliptik bir insizyonla mukozadaki fazlalığı azaltık ve kemikteki overkonturu azaltarak bölgeyi primer olarak kapattık. Sonuç: Bizim hastamızda, 6 ay sonraki radyografik ve klinik kontrollerde kemikteki büyümenin azaldığı ve ağrıda rahatlamanın olduğu gözlemlendi. Tedavi alternatifleri hastanın sağlık durumuna göre değişmektedir. Başlangıç durumlarındaki osteoid osteomalarda ağrı aspirin ve diğer NSAID grubu ilaçlarla azalmaktadır. Eğer bu tedavi alternatifleri başarısız olursa cerrahi tedavi bir başka alternatiftir.

Surgical Treatment of a Benign Bone Tumor Osteoid Osteoma

Gürkan Raşit Bayar, Serkan Kıran, Tamer Zerener
Gülhane Military Medical Academy Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Osteoid osteoma is a benign bone tumor that arises from osteoblasts. It is thought to be smaller version of an osteoblastoma. Osteoid osteomas may occur at any age of the life. Males are affected approximately three times more than females.

Case: 78 years old male patient referred to our clinic with fear of cancer. He has a complaints of protruding bone contour of the posterior right tuberosity of the maxilla. He has a dull pain that escalates at nights and affecting his sleep quality. The most common symptom pain relieved with medication of NSAID. We examined the significant growth of bone and mucosa and observed thickness of mucosa and bone growth from the panoramic radiographs. We took an excisional biopsy and send to specimen to oral pathology. Osteoid osteoma and epithelial hyperplasia diagnosed by oral pathology. We planned surgical operation to the posterior of the right tuberosity of maxilla. We made an elliptical incision decreased the hyperplastic mucosa and reduced the more overcounter of the bone and primary sutured.

Conclusion: In our patient, after 6 months radiographically and clinically control of the patient, the growth of the bone is reduced and the pain is relieved. Treatment varies based on health of patient. Pain may be relieved by aspirin and other NSAID at the beginning of the osteoid osteoma. If this therapy fails surgical treatment is another alternative.

[PS-112]

Aseptomatik Farkedilemeyen Gömülü Bir Diş Köküne Bağlı Gerçekleşen İmplant Kaybı: Olgu Sunumu

Enes Özkan, Hızır İlyas Köse
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı implantın osteointegrasyon başarısını etkileyen faktörleri ve başarısızlık durumunda implantın çıkarılmasını tartışmaktır.

Olgu: Pratisyen bir diş hekimi tarafından özel bir klinikte, aynı seansta farklı bölgelere implant uygulaması yapılan 35 yaşındaki sağlıklı erkek hasta, yalnızca maksiller 1 molar diş bölgesine yapılan implantta protezin yüklenmesinden bir hafta sonra baskı esnasındaki ağrı şikayeti nedeniyle kliniğimize yönlendirildi. Yapılan sondalamada implantın bukkalinde 5 mm cep olduğu tespit edildi. Alınan CBCT görüntüsünde implant etrafında radyolüsent saha olduğu gözlemlendi. Stabil olan implantın çıkarılması ve ilgili alanın yeniden rehabilite edilmesi planlandı. İmplant çıkarıldıktan sonra implant yuvasının bukkalinde, cerrahi öncesinde ve sonrasında elde edilen radyolojik görüntülerde farkedilemeyen gömülü bir kök parçası olduğu görüldü ve bu parça çıkarıldı. Aynı bölgeye 5x7 mm boyutlarında konik biçimli yeni bir implant yerleştirildi.

Sonuç: Optimum bir iyileşme için implantın tüm yüzeylerinin kemik ile tam bir teması gerekmektedir. Aksi halde osseointegrasyon gerçekleşmemekte, peri-implantitis oluşmakta ve implant yüzeyi fibröz doku ile kaplanmaktadır. Bu nedenle implant yapılacak bölge işlem öncesinde çok dikkatli bir şekilde değerlendirilmelidir.

Dental Implant Failure Due To An Unnoticed Asymptomatic Impacted Tooth Root: A Case Report

Enes Özkan, Hızır İlyas Köse
University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: The aim of this study was to discuss the factors affecting the success of osseointegration and removal of the dental implant in case of failure.

Case: 35 year old healthy male, who was made dental implants to different parts of his mouth in the same visit by a dental practitioner in a private clinic, was referred to our clinic because of pain at maxillary first molar teeth area during chewing pressure one week after the loading of prosthesis. It was found a 5 mm pocket in the buccal segment of the implant during probing on the oral examination. Radiolucent area around the implant was observed on the taken CBCT image. Removal of the stable implant and rehabilitation of the relevant field was planned. After the removal of the implant, it was noticed an impacted tooth root piece in the buccal nest of the implant. It can not be noticed on the obtained radiologic images both before and after surgery. and it was removed. A new conical 5x7 mm size implant were placed in the same area.

Conclusion: For an optimal healing, the entire surface of the dental implant must contact with bone. Otherwise, the osseointegration does not occur, peri-implantitis forms and implant surface is coated with fibrous tissue. For this reason, implant area must be considered very carefully before the operation.

[PS-113]

Posterior Maksillada Sürmemiş Dişle Birlikte Bulunan Geniş Kompleks Odontoma: Vaka Raporu

Çağrı Akçay, Sabri Cemil İşler, Melek Koltuk, Banu Gürkan Köseoğlu
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu rapor, gömük dişle birlikte bulunan geniş kompleks odontomanın cerrahi tedavisindeki önemli noktaları sunmaktadır.

Olgu: 16 yaşında kadın hasta posterior maksiller bölgede diş ağrısı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan panoramik radyografik incelemede, posterior maksillada, olağandışı bir pozisyonda gömük bulunan sol üst ikinci büyük azı dişiyle beraber bulunan etrafı radyolüsent bantla çevrili yaklaşık 5 cm x 3 cm boyutlarında radyopak lezyon gözlemlendi. Lezyon lokal anestezi altında enükle edildi.

Sonuç: Bu rapora göre geniş odontomaların davranışları ve prognozları küçük odontomalarla benzer görülmektedir. Bu yüzden konservatif cerrahi tedaviler, bu lezyonların tedavisinde endikedir.

Extensive Complex Odontoma with Unerupted Tooth in the Posterior Maxilla: A Case Report

Çağrı Akçay, Sabri Cemil İşler, Melek Koltuk, Banu Gürkan Köseoğlu
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: The report addresses points and pitfalls concerning surgery to remove extensive odontoma with unerupted tooth.

Case: A 16 year old female presented with pain in relation to left posterior teeth in the upper jaw. Panoramic radiography patient revealed a radiopaque lesion measuring 5 cm x 3 cm approximately in the left maxilla extending from alveolar ridge to the maxillary sinus in relation to the 27 region, encircled by a radiolucent band, 27 was impacted in an unusual position. Surgical enucleation management was preferred.

Conclusion: The present case appears to have similar behavior and prognosis of smaller odontomas. In this way, the conservative surgery approach appears to be indicated for such lesions.

[PS-114]

Kist Enükleasyonu Sırasında Fraktür Riskinden Kaçınmak İçin Profilaktik Fiksasyon: Bir Vaka Raporu

Nima Moharamnejad, Zeliha Hayırlıdağ, Ziver Ergun Yücel
Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Dentigeröz kist çenelerde görülen tüm kistlerin için de ikinci en yaygın görülen kisttir. Erkeklerde ve 2. ve 3. dekatlarda daha sık görülürler. Kistler erken tedavi edilmezlerse büyük boyutlara ulaşabilirler Büyük kistlerin tedavisi sırasında kemik volümünün azalması patolojik fraktür riskini artırır.

Olgu: 55 yaşında kadın hasta sol mandibula bölgesinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi ve radyolojik muaynesinde, gömülü üçüncü molar diş ile ilişkili radyolüsent lezyon gözlemlendi. Tedavisinde lezyonun enükleasyonu ve gömülü dişin çekimi planlandı. Cerrahiden önce birinci ve ikinci molar dişlere endodontik tedavi yaptırıldı. Enükleasyondan ve gömülü dişin çekiminden sonra cerrahi sırasında kemik volümünün azalmasından dolayı patolojik fraktür riskini önlemek için fiksasyon yapıldı. Fiksasyon için 2 mm plak ve 4 vida kullanılmıştır.

Sonuç: Postoperatif 6. ayda rekürrens yoktu ve iyileşme mükemmeldi. Plakın etrafında herhangi bir enfeksiyon gözlenmedi

Prophylactic Fixation During Enucleation Of The Cyst To Avoid Risk Of Fracture: A Case Report

Nima Moharamnejad, Zeliha Hayırlıdağ, Ziver Ergun Yücel
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Dentigerous cyst is the second most common cyst of the jaws of all odontogenic cysts. They are more frequent in males and second and third decades.

Cysts can reach the size effects if not treated early. Thereby reducing the volume of the treatment of large cysts bones increasing the risk of pathologic fracture.

Case: A 55 year old female patient presented our department for pain in the left mandible. On intraoral and radiological examination, an impacted third molar associated radiolusent lesion observed. Treatment of the lesion was planned enucleation lesion with extraction of impacted tooth. Before the surgery, left mandibular first and second molar endodontic treatment was performed. During the surgery, after enucleation and extraction impacted tooth fixation was performed to avoid pathological fracture of the bone volume reduction. For the fixation 2 mm plate and four screw was used.

Conclusion: Postoperative sixth month follow up no recurrence of the lesion and healing was very well. No infection was observed around the plate

[PS-115]

Periferik Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Sunumu

Selin Eren¹, Ahmet Taylan Çebi¹, Mustafa Ayhan¹, Hümeysra Kocaelli¹, Fatma Nihan Aksakallı², Çetin Kasapoğlu¹

¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Istanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Oral Patoloji Bilim Dalı

Amaç: Periferik dev hücreli granülom, oral kavitenin nadir görülen reaktif ektoptik bir lezyonudur. İrrite edici ve agresif faktörlerin sebep olabileceği düşünülse de, sebepleri tam olarak bilinmemektedir. Genellikle tedavide lezyonun enükleasyonundan sonra intraoral olarak koronal repozisyon flep tekniği kullanılmaktadır. Fakat bu uygulama vestibüler derinliği azaltmaktadır. Biz de olgumuzda, bu derinliği koruyabilmek için Rhomboid (Limberg) flep tekniğini kullanmayı tercih ettik.

Olgu: 57 yaşında kadın hasta tamamen dişsiz üst çenesinde protez altında beliren ve zamanla büyüyen mor renkli ve orta sertlikteki kıvama sahip bir kitle varlığı ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı'na başvurmuşur. Operasyon sırasında lezyonun enükleasyonundan sonra, vestibüler derinliği de korumak adına Rhomboid (Limberg) Flap tekniğini kullanarak operasyon sahasını primer olarak kapattık. Operasyondan sonra yara bölgesinin iyileşmesi için hastaya hyaluronik asit içerikli jel önerdik. Protetik rehabilitasyon için hala kontrollerimiz devam etmektedir.

Sonuç: Periferik dev hücreli granülomun erken teşhis ve tedavisi önemlidir. Klinik ve radyolojik bulgular ile histolojik değerlendirme, daha az diş kaybı ve daha fazla kemik dokusunun korunması adına konservatif bir yaklaşım ile lezyonun tedavisinin yapılmasına olanak sağlayabilir.

Peripheral Giant-Cell Granuloma: A Case Report

Selin Eren¹, Ahmet Taylan Çebi¹, Mustafa Ayhan¹, Hümeysra Kocaelli¹, Fatma Nihan Aksakallı², Çetin Kasapoğlu¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

²Istanbul University Faculty of Medicine Department of Oral Pathology

Objective: Peripheral giant-cell granuloma (PGCG) is an infrequent reactive exophytic lesion of the oral cavity. Its causes are not known, although it is thought that it may be due to an irritant or aggressive factor. Generally, reconstruction of soft tissue after the enucleation is achieved by coronally advanced flap in intraoral area. But, this approach causes decreasing of vestibular depth. Thus, in this case, we preferred another soft tissue surgery technique for eliminating the decreasing soft tissue depth: Rhomboid Flap.

Case: 57 year old woman who had growing mass under prostheses on the right maxilla was admitted to Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department. The lesion which was purple and medium hardness was excised with the amount of healthy tissue via cautery device. After the lesion was excised, reconstruction of soft tissue was done via performing the Rhomboid (Limberg) Flap. The result of the histological examination was peripheral giant-cell granuloma. After the operation the patient was advised about using hyaluronic acid gel around the operation site. This application was very useful for improvement of the wound and accelerated the epithelization. We are still waiting for the prosthetic rehabilitation.

Conclusion: The early and precise diagnosis of PGCG, based on the clinical and radiological findings and histological study, allows conservative management with a lesser risk for the teeth and adjacent bone.

[PS-116]

Odontojenik kist sıvısındaki HCMV ve EBV'nün polimeraz zincir reaksiyonuyla değerlendirilmesi

Fahriye Keskin¹, Sevgi Çiftçi¹, Sırmahan Çakarer², Başak Keskin Yalçın², Hülya Koçak Berberoğlu², Banu Gürkan Köseoğlu²

¹Istanbul Üniversitesi Mikrobiyoloji Anabilimdalı

²Istanbul Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilimdalı

Giriş: Odontojenik kistler çene kemiklerinde sıklıkla görülen patolojik lezyonlardır. Odontojenik epitelden kaynak alan bu lezyonlar ya nekroz dişlerin kök ucu enfeksiyonundan ya da nekrotik dişten kaynaklanan kronik irritasyona iltihapsal yanıt nedeniyle ortaya çıkarlar. Odontojenik kistlerin tiplerine göre patogeneze farklılık gösterebilmekte, nüks ile karşılaşılabilir. Periapikal lezyonlar da dahil olmak üzere periodontal iltihapların başlamasında oral bakterilerin rolü bildirilmiş ancak, bakterilerin tanımlandığı çalışmaya rastlanmamıştır. Bununla birlikte, insan cytomegalovirus (CMV) ve Epstein-Barr virus (EBV) gibi virüslerin periodontal lezyonlardaki iltihapsal hücrelerde gözlemlendiği bildirilmişse de, odontojenik kistlerde virüs varlığının etiopatogenezdaki rolünün açıklanmadığı saptanmıştır. Bu çalışmanın amacı Human cytomegalovirusun (HCMV) ve Epstein-barr virüs (EBV) 'nin radiküler (RD) ve odontojenik keratokist (OKK) sıvılarında patojenesinin rolünün değerlendirilmesidir.

Materyal-Metod: 11 kadın 23 erkek toplam 34 kişiden toplanmış olan 21 odontojenik keratokist ve 13 radiküler kist örneğine pcr yöntemi kullanılarak HCMV ve EBV virüslerinin varlığı araştırılmıştır.

Bulgular: EBV ve HCMV, hem RD de hem de OKK de bulunmuştur. 13 Odontojenik keratokistte (38.23%) ve 9 radiküler kistte (26.47%) EBV varlığı tespit edilmiştir. 1 OKK (2.94%) ve 3 RD (8.82%) 'de HCMV varlığı saptanmıştır.

Tartışma: Virüslerin odontojenik kistlerdeki patogenezinin rolünü değerlendirmek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Evaluation of HCMV and EBV in odontogenic cysts fluids by molecular biological methods

Fahriye Keskin¹, Sevgi Çiftçi¹, Sırmahan Çakarer², Başak Keskin Yalçın², Hülya Koçak Berberoğlu², Banu Gürkan Köseoğlu²

Introduction: Odontogenic cysts are commonly seen pathological lesions in the jaw. Originating from the odontogenic epithelium, these lesions either rise up because of the infections of the root apices or from the inflammatory reaction. The role of oral bacteria on periodontal infections were stated, however a study conducting the identification of bacteria was not found before. Along with this, viruses such as human cytomegalovirus and Epstein Barr virus were observed on the inflammatory cells present in the periodontal lesions. However the role of the virus presence in the odontogenic cysts' ethiopathology was not stated. The main purpose of this study is to evaluate the role of the Human Cytomegalovirus (HCMV) and the Epstein–Barr (EBV) viruses in the pathogenesis of the radicular cysts' (RCs) and odontogenic keratocysts' (OKCs) fluids.

Material-Methods: The fluid samples were collected from 34 (11Female, 23 Male, mean age 44,06± 12.24) patients. The samples consist of 21 OKCs and 13 RCs. PCR technique was used to assess the presence of HCMV and EBV.

Results: EBV and CMV were found in RCs and OKCs. EBV was present in 13 OKCs (38.23%) and in 9 RCs (26.47%). HCMV was detected in 1 OKCs (2.94%) and 3 RCs (8.82%). There was no statistical significance between cyst type, age, and sex.

Conclusion: EBV and HCMV were present in both RCs and OKCs. Further studies are needed to assess the role of these viruses in the pathogenesis of odontogenic cysts and to assess the possible correlation between these viruses and the bacteria.

[PS-117]

Mandibular Kondilde Osteoma: Bir Vaka Raporu

Elmir Seyyidli, Zeliha Hayırlıdağ, Ertan Ali Delilbaşı, Sevil Altundağ Kahraman
Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Osteoma kortikal ve kansellöz kemikten oluşan bir benign tümördür. Öncelikle iskelette kraniofasial kemikleri tutar. Osteoma asemptomatik, yavaş büyüyen genellikle soliter bir lezyondur. Osteoma genellikle genç erişkinlerde görülür.

Olgu: 50 yaşında kadın hasta ağız açmada kısıtlılık ve deviasyon şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografide iyi sınırlı, radyopak, yuvarlak sert kitle şeklinde lezyon gözlemlendi. Cerrahi prosedür olarak, preauriküler yaklaşımla TME bölgesine ulaşım sağlandı, kondilektomi ve dermal fat greft uygulandı. Histopatolojik olarak lezyonun merkezde gelişmiş geniş yağlı kemik iliği alanları bulunan matür kemik trabeküllerinden oluştuğu izlenmiş ve osteoma tanısı konmuştur.

Sonuç: Postoperatif 1.yılda interinsizal ağız açıklığında artma gözlenirken, preoperatif artmış olan deviasyon ortadan kalkmıştır. Rekürrens gözlenmemiş ve iyileşme döneminde herhangi bir komplikasyon görülmemiştir.

Osteoma of Mandibular Condyle: A Case Report

Elmir Seyyidli, Zeliha Hayırlıdağ, Ertan Ali Delilbaşı, Sevil Altundağ Kahraman
1Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Osteoma is a benign tumor composed of both cortical and cancellous bone. Firstly, osteoma settled in craniofacial bones in skeleton. Osteoma is a asymptomatic, slow-growing, usually solitar lesion. Osteoma affects generally young adults.

Case: A 50 year old woman has admitted to our department complaint of the deviation and limited mouth opening. A well-circumscribed, radiopaque, round mass lesion observed on the right condyle in ortopantomogram. Surgical procedure was condylectomy and dermal fat graft of the right TMJ with preauricular approaches. Histopathological findings; the lesion which developed large areas of bone marrow fat has been observed in the center consists of mature trabecular bone. Based on these findings; a diagnosis of osteoma was made.

Conclusion: Postoperative 1 year follow up, the interincisal mouth opening increased and the deviation disappeared. No recurrence was observed and recovery was good.

[PS-118]

Temporomandibular Bozukluğa Bağlı Miyofasiyal Ağrılı Hastalarda Baş Etme Tutumlarının Değerlendirilmesi

Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar¹, Cansu Alpaslan²

¹Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmada; temporomandibular bozukluğa bağlı miyofasiyal ağrısı bulunan hastalarda miyofasiyal ağrının etiolojisinde rol oynayan sosyodemografik özellikler, hastaların ağrı düzeyleri, baş etme tutumları ve bunların arasındaki ilişkinin araştırılması hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmaya miyofasiyal ağrı tanısı konmuş 100 hasta dahil edilmiştir. Çalışmada hastaların sosyo-demografik karakterlerinin ve baş etme tutumlarının değerlendirildiği 2 bölümden oluşan bir anket kullanılmıştır. Anketin ilk bölümünü sosyodemografik bilgi formu ve ağrı düzeyinin saptanmasında kullanılan VAS skalası, ikinci bölümünü ise hastaların baş etme tutumlarının değerlendirildiği COPE ölçeği oluşturmaktadır. Anketlerden elde edilen verilerin istatistiksel analizinde parametrik ve parametrik olmayan testlerden yararlanılmış ve istatistiksel anlamlılık düzeyi olarak p<0,05 kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızın istatistiksel analizinden elde edilen bulgular; miyofasiyal ağrılı hastalarda cinsiyet, yaş, eğitim durumu, şikayet süresi ve ağrı düzeyleri ile baş etme tutumları arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermiştir.

Sonuç: Sonuç olarak miyofasiyal ağrıya sahip hastalara aktif başa çıkma becerilerinin kazandırılmasının; hastaların ağrı ve stresle baş edebilmesi açısından önem taşıdığını göstermektedir

Evaluation of Coping Strategies in Patients with Myofascial Pain due to Temporomandibular Disorder

Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar¹, Cansu Alpaslan²

¹Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The objective of this study was to evaluate the socio-demographic characteristics, severity of pain, coping strategies in patients with myofascial pain of temporomandibular disorders and also to evaluate the relationship between those factors.

Materials-Methods: Total of 100 patients diagnosed with myofascial pain of TMD were included in this study. A two-part questionnaire was used for evaluation of socio-demographic characteristics and coping strategies of patients. The first part of the questionnaire consisted of questions to evaluate socio-demographic characteristics of patients and visual analogue scale to measure severity of pain, the second part consisted of COPE scale to evaluate coping strategies of patients. Parametric and non-parametric tests are used for statistical evaluation of the collected data and the significance level was determined as $p < 0,05$.

Results: The results of our study showed a significant relation between genders, age, level of education, duration of pain complaint, severity of pain and coping strategies as well as quality of life.

Conclusion: It is concluded that assisting the patients with myofascial pain of temporomandibular disorders to acquire active coping skills may help them to cope with pain and stress.

[PS-119]

Vertikal Alveoler Augmentasyonda Distraksiyon Osteogenezis Kullanımı

Erkan Arslan¹, Mehmet Emre Benlidayı¹, Nazlı Yeşilyurt², Mücahide Akoğlan²

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana Türkiye

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana Türkiye

Amaç:

Diş çekimi, periodontitis veya travma alveolar rezorbsiyona neden olabilmektedir. Bu durumda alveoler kemiğin yüksekliğindeki ve genişliğindeki eksiklikler implant yerleştirilmesini engellemektedir. İmplant yerleştirilmeden önce atrofik alveoler kemiğin vertikal augmentasyonunda distraksiyon osteogenezis tercih edilen tedavi yöntemlerinden bir tanesidir. Alveolar distraksiyon osteogenezis, alveoler kemik ve yumuşak dokuda vertikal yetersizlik olduğu durumlarda kullanılan başarılı bir augmentasyon tekniğidir.

Olgu:

Medikal olarak sağlıklı, 38 yaşında kadın hasta, alt çene ön bölgede diş kaybı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmesi artmış inter-insizal mesafe ile birlikte yetersiz kemik yüksekliği ve yetersiz bukkal kontur varlığını ortaya çıkardı. Kemik yüksekliğini artırmak için distraksiyon osteogenezis planlandı.

Lokal anestezi altında osteotomi sonrası distraktör yerleştirildi. Cerrahi sırasında distraktör bukkal tarafa yaklaşık 50° açıldı. Hasta 1 haftalık latent süre sonrasında aktivasyon parçasını 10 gün çevirdi. Sonunda 10,5mm kemik yüksekliği ve bukkal konturun iyileştirilmesi sağlandı. Konsolidasyon fazı 12 hafta devam ettirildi. Konsolidasyon fazının tamamlanması ile birlikte distraktör çıkartıldı ve eş zamanlı olarak 3 adet dental implant bölgeye yerleştirildi. İmplant destekli sabit protez iki aylık iyileşme dönemi sonrasında yapıldı.

Sonuç:

Alveolar vertikal distraksiyon osteogenezis yumuşak ve sert dokunun her ikisini de artırmak için kullanılan güvenilir ve öngörülebilir bir yöntemdir.

The Use of Distraction Osteogenesis for Vertical Alveolar Augmentation

Erkan Arslan¹, Mehmet Emre Benlidayı¹, Nazlı Yeşilyurt², Mücahide Akoğlan²

¹Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana Turkey

²Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Adana Turkey

Objective:

Extraction of teeth, periodontitis or trauma can cause a reduction in the alveolar ridge. In such cases alveolar bone ridge height and width deficiencies limit the use of endosseous dental implants. Distraction osteogenesis is one of the treatment options for vertical augmentation of atrophic alveolar bone before dental implant placement. In the event of alveolar bone and soft tissue vertical inadequacy, alveolar distraction osteogenesis is a successful augmentation technique.

Case:

A healthy 38-year-old woman was admitted with a complaint of missing teeth in the anterior region of the mandible. Clinical and radiologic examination of the patient revealed inadequate alveolar bone height and buccal contour with increased inter-incisal space. Distraction osteogenesis was planned to increase the alveolar bone height.

Alveolar distractor was placed following the osteotomy under local anesthesia. The distractor was angled to buccal side about 50° during surgery. The patient turned the activation instrument for 10 days following 1-week latency period. Finally 10.5 mm bone height was gained and the buccal contour of the alveolar ridge was improved. The consolidation phase took 12 weeks.

The alveolar distractor was removed and three dental implants were placed simultaneously after 12 weeks of consolidation period. Implant supported fixed prosthesis was performed after two months of healing.

Conclusion:

Alveolar vertical distraction osteogenesis is a reliable and predictable technique for increasing of both hard and soft tissue.

[PS-120]

Multipl Oral Skuamoz Papilloma: Bir Olgu Sunumu

Gökay Karapınar, Meral Ünür

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu olgu sunumu multipl oral skuamoz papilloma olgusundaki tedavi yaklaşımımızı sunmayı amaçlamaktadır.

Olgu: Human Papilloma Virus (HPV) vücudun kutanöz ve mukosal bölgelerini tutan geniş bir hastalık grubunun etkenidir. HPV'yi hem benign hem malign lezyonlarda tespit etmek mümkündür. 100'den fazla alt tipi ile HPV en sık görülen enfeksiyonlardan birisidir. Oral skuamoz papilloma (OSP) çok katlı skuamoz epitelin proliferasyonu ile beraber papiller veya verrüköz ekzofitik kitle oluşturan etkeni HPV olan, benign bir hastalıktır. HPV 6 ve 11 birçok OSP lezyonunda tespit edilmiştir. Lezyonların histopatolojik incelemesinde basiller seviyede hiperplazi ve hafif derecede atipik mitotik görünüm izlenebilmektedir. OSP en sık sırasıyla palatal mukoza, dilin laterali ve dorsumu ve alt dudakta görülmektedir. Bizim vakamızda 62 yaşında kadın hasta sert damağında, dilde ve bukkal mukozada çok sayıda papillomatöz lezyon ile kliniğimize başvurdu. Hastanın sistemik durumu sebebiyle diode lazer kullanılmasına karar verildi.

Sonuç: Sonuç olarak çok sayıda farklı HPV lezyonundan biri olan OSP'nin doğru tanısında ve gerekli tedavi seçeneğinin belirlenmesinde başarılı bir tedavi yaklaşımı tarafımızdan sunulmuştur.

Multiple Oral Squamous Papilloma: A case report

Gökay Karapınar, Meral Ünür

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: This case report aims to present our treatment approach for multiple oral squamous papilloma.

Case: Human papilloma virus (HPV) has a wide range of diseases affecting the cutaneous and mucosal areas of the body. It is possible to detect HPV either from a benign or a malignant lesion. HPV is one of the most common infection around the world with more than 100 different types. Oral squamous papilloma (OSP) is a benign proliferation of the stratified squamous epithelium and it creates a papillary or verrucous exophytic mass induced by human papillomavirus (HPV). HPV 6 and HPV 11 have been reported in many lesion studies. Lesions may have mildly atypical mitotic figures in variable hyperplasia of the basilar level. Papillomas were mostly seen on the palatal mucosa, dorsum and lateral borders of tongue and lower lips, respectively. In our case 62 years old female patient presented to our clinic with so many papillomatous lesions on her hard palate, tongue and buccal mucosa. It is determined to use diode laser because of the systemic condition of the patient. This case report presents our treatment approach for multiple oral squamos papilloma.

Conclusion: In conclusion, we presented a succesful diagnose and treatment approach for OSP.

[PS-121]

Kortikotomi Yardımıyla Diş Hareketinin Hızlandırılması; Vaka Sunumu

Hatice Özlem İrdem¹, Onur Öztürk¹, Nurdan Kafalı Ünsal², Mehmet Akın¹, Gülsün Yıldırım¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Çene Cerrahisi Konya

²Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi Konya

Amaç: Dentofasiyal deformitelerin cerrahi-ortodontik olarak düzeltilmesi yıllardır tercih edilen bir yöntemdir. Kök gelişimini tamamlamış ve okluzyonda olmayan dişlerin sadece ortodontik olarak repoze edilmesi mümkün değildir ya da oldukça zaman alır. Tedavi süresinin uzaması sonucunda gingival inflamasyon, dekalsifikasyon, diş çürükleri ve kök rezorpsiyonu görülebilir. Son yıllarda alveolar dekortikasyon ya da

kortikotomi diş hareketini hızlandırdığı için popüler bir yöntem haline gelmiştir. Kortikotomi ile kortikal tabaka kesilir ya da medüller kemiğe kadar perfore edilir, fakat tamamen mobil segment oluşturulmaz. Bu poster bildirisinin amacı kök gelişimini tamamlamış ve oklüzyona gelememiş alt molar dişin kortikotomi ile tedavisinin sunumudur.

Olgu: 16 yaşındaki bayan hasta horizontal gömülü 47 numaralı dişin alınması ve 46 nolu dişe kortikotomi yapılması için bölümümüze sevk edilmiştir. Hastanın cerrahi öncesi alt çenesine ortodontik braketleri takılmıştır. Gömülü 47 numaralı dişin çekimi esnasında oklüzyona gelemeyen 46 numaralı dişin mezial ve distaline 5'er tane perforasyon yapılmıştır. Hastanın üst çenesine daha önceden hazırlanmış sabit kancalı plaktan destek alınarak lastiklerle diş 6 ayda istenilen pozisyona getirilmiştir.

Sonuç: Kortikotomi yapılan bölgede osteoklastik ve osteojenik aktivite arttığı için dişin hareketi hızlanmaktadır. Kortikotomi, biyolojik süreçleri hızlandırır ve normal bir fraktür iyileşmesine benzer etkiler oluşturur. Bu tip vakalarda kortikotomi seçeneği akılda bulunması gereken uygun bir yöntemdir

Accelerating Tooth Movement With Corticotomy; A Case Report

Hatice Özlem İrdem¹, Onur Öztürk¹, Nurdan Kafalı Ünsal², Mehmet Akın¹, Gülsün Yıldırım¹

¹Selçuk University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Konya

²Oral and Dental Health Center Konya

Objective: Surgical-orthodontic correction of dentofacial deformities is a preferred method for many years. Teeth which have completed root formation are not able to repositioning with orthodontic treatment. Prolonged treatment duration has been linked to an increased risk of gingival inflammation, decalcification, dental caries, and root resorption. On recent years alveolar decortications, or corticotomies have become a popular means of increasing the rate of tooth movements. With corticotomies, the cortical layer is cut or perforated to the depth of the medullary bone; corticotomies do not create a mobile segment. The purpose of this poster presentation is treatment with corticotomy of completed root formation and non-occlusion lower molar tooth.

Case: An 18-year-old female patient was referred to our clinic to extract impacted second molar teeth and do corticotomy for the first molar teeth. Orthodontic bracket is attached to the lower jaw of the patient before surgery. The five perforation was made which non-conclusion teeth mesial and distal during the impacted second molar surgery. Non-occluded tooth was repositioned in 6 months with support from the hard plaque made in the upper jaw.

Conclusion: Tooth movements are accelerated owing to osteogenic and osteoclastic effect of the region made corticotomy. Corticotomy is accelerate biological processes and create similar effects ilke a normal fracture healing. The corticotomy option is an appropriate method should have in mind such this case.

[PS-122]

Oroantral İlişkinin Bukkal Yağ Dokusu Kullanılarak Kapatılması

Ömür Dereci, Caner Aktaş, Sinan Ay

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, saplı bukkal yağ dokusu kullanılarak kapatılan oroantral ilişkiye sahip 3 olguyu sunmaktır.

Olgu: İki kadın hasta diş çekimi sonrasında oluşan akut oroantral ilişki, 1 erkek hasta da daha önceki başarısız cerrahi tedaviler nedeniyle oluşan ve 6 aydır devam eden kronik oroantral fistül nedeniyle vestibül sulkus derinliği korumak amacıyla saplı bukkal yağ pedi flebi ile tedavi edildi. Bukkal mukozal flap kaldırıldıktan sonra periosttan yapılan 5 mm'lik bir insizyonla bukkal yağ dokusuna ulaşıldı. Saplı bukkal yağ dokusu sinüs açıklığını kapatacak şekilde uzatılarak palatinal submukozaya 4-0 PGLA dikiş ile dikildi. Post-operatif enfeksiyonu engellemek ve doku iyileşmesini kontrol altına almak için hastaya antibiyotik, ağrı kesici, dekonjestan ve gargara reçete edildi. Üç hastada da bukkal yağ pedinin tamamen epitelize olması ve iyileşmesi bir aylık kontrol periyodunda gerçekleşti.

Sonuç: Bukkal yağ pedi küçük ve orta büyüklükte oro-antral ilişkilerin tedavisinde kullanışlı, kolay, komplike olmayan bir tekniktir. Bukkal yağ pedinin kolaylıkla mobilize edilmesi, iyi damarsal beslenmesi ve minimal donör saha morbiditesi nedeniyle bu hastalarda ideal yöntem olarak kabul edilmektedir.

Use of Buccal Fat Pad for Oroantral Communication Closure

Ömür Dereci, Caner Aktaş, Sinan Ay

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir, Turkey

Objective: The aim of this study is to present three cases of acute and chronic oroantral communications (OAC) treated with pedicled buccal fat pad.

Case: Two cases of the OACs that immediately occurred after tooth extraction and one case of a chronic oro-antral fistula with 6-month duration were treated with pedicled buccal fat pad for the closure and protection of vestibular sulcus depth. The pedicled buccal fat pad was prepared by performing a 5 mm periosteal incision on the interior surface of the reflected mucoperiosteal flap. Pedicled buccal fat pad was sutured to palatal submucosa by using 4.0 PGLA suture. To prevent postoperative infection; analgesics, antibiotics, mouthwash, and decongestants were prescribed. Buccal fat pads were completely epithelialized and healing of the 3 cases were uneventful at the postoperative one-month control.

Conclusion: The buccal fat pad is a useful, easy, and uncomplicated alternative method for the reconstruction of small to medium-sized

oroantral communications. Easiness of mobilization, excellent blood supply and minimal donor site morbidity make the buccal fat pad an ideal option in such cases.

[PS-123]

Temporomandibuler eklem redüksiyonlu disk deplasmanı olgularında farklı eklem içi sodyum hyaluronat enjeksiyonunu uygulamalarının etkinliğinin araştırılması

Cansu Alpaslan, Buğra Yılmaz
Gazi Üniversitesi

Amaç: Temporomandibuler bozuklukların tedavisinde uzlaşılan görüş, etkileri geriye dönebilen basit yöntemlerin tercih edilmesidir. Eklem içi sodyum hyaluronat enjeksiyonu, basit, minimal invaziv yöntem olması ve tedavideki etkinliği açısından tercih edilmekle birlikte literatürde farklı uygulama protokolleri yer almaktadır. En etkin tedavi protokolünün belirlenebilmesi amacıyla farklı sürelerde yapılan eklem içi sodyum hyaluronat enjeksiyonlarının redüksiyonlu disk deplasmanının bulgu ve belirtileri üzerindeki tedavi etkinliklerinin karşılaştırmalı olarak araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü bu klinik çalışmada 80 hastada TME üst boşluğuna tek sefer, 1 hafta ara ile iki kez, 2 hafta ara ile iki kez 1ml sodyum hyaluronat enjeksiyonu ve kontrol olarak serum fizyolojik enjeksiyonu yapılmıştır. Hastaların işlem öncesi ve işlem sonrası 1. ve 6. aylardaki ağrı ve eklem sesine ilişkin vizüel analog skala skorları, maksimum ağız açıklığı ve lateral çene hareketlerinin miktarlarına ilişkin değerleri karşılaştırmalı olarak incelenmiş, ayrıca Helkimo klinik disfonksiyon indeksi ile de değerlendirmeleri yapılmıştır.

Bulgular: Uygulanan tüm tedavi protokolleri ile incelenen tüm parametrelerde iyileşme sağlanmıştır. Sodyum hyaluronat enjeksiyonu eklem sesini istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azaltmıştır. Çalışmamızda tedavi başarısı açısından incelenen parametrelerde tek enjeksiyon protokolü ile tekrarlayan enjeksiyonlar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuç: Temporomandibuler eklem redüksiyonlu disk deplasmanı olgularında, tek bir randevu ve klinik işlem gerektirmesi, tedavi maliyetlinin az olması açısından tek enjeksiyon protokolünün tercih edilmesi önerilmektedir.

Efficacy of different injection protocols of intraarticular sodium hyaluronate for the treatment of temporomandibular joint disc displacement with reduction

Cansu Alpaslan, Buğra Yılmaz
Gazi University

Efficacy of different injection protocols of intraarticular sodium hyaluronate for the treatment of temporomandibular joint disc displacement with reduction.

Aim: There is a consensus on using reversible and conservative treatments as a first line procedure in temporomandibular disorders.

Although intraarticular sodium hyaluronate injection is preferred for being a simple, minimally invasive and effective, there are different injection protocols in the literature. The objective of this study was to evaluate the efficacy of different protocols of intraarticular sodium hyaluronate injection comparatively on signs and symptoms of disc displacement with reduction.

Materials-Methods: In this randomized controlled trial, 80 patients received intraarticular injection of sodium hyaluronate either only once or twice 1 week or twice 2 weeks, patients who received intraarticular saline injection served as controls. Data related with visual analog scores of joint noise and joint pain, amount of maximal mouth opening and lateral jaw movements obtained before injection were compared with the data obtained 1 month and 6 months after injection and, all patients were evaluated by Helkimo clinical dysfunction index as well.

Results: All protocols provided an improvement in all parameters evaluated. Sodium hyaluronate injection reduced joint noises significantly. Single injection showed no differences compared with multiple injections in the outcome of evaluated parameters.

Conclusion: It is concluded that single injection should be the choice for treatment as it is more cost effective, requiring single visit and single clinical procedure for treatment of disc displacement with reduction.

[PS-124]

Genç hastalarda gömülü premolar dişlerle beraber görülen dentijeröz kistlerin tedavisinde nihai tedavi yöntemi olarak dekompresyon: Bir olgu sunumu ve literatür derlemesi

Mehmet Ali Altay¹, Sinan Tozoğlu¹, Özge Güngör², Burak Kocabalkan¹

¹Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye

Amaç: Bu raporun amacı, gömülü daimi premolar diş etrafında dentijeröz kist görülen genç hastanın başarılı tedavisini sunmaktır. Dentijeröz kistle ilgili olan premolar dişlerin sorunsuz sürebilmeleri için belirleyici faktörler değerlendirilmiş ve güncel bir literatür değerlendirmesi ile beraber sunulmuştur.

Olgu: On yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta alt çene sol taraf premolar-molar bölgede lokalize, şişliğe neden olmuş lezyon değerlendirmesi için tarafımıza yönlendirilmiştir. Radyografik değerlendirme sonucunda ilgili bölgede süt molar dişlerin kökleri ve daimi molar dişlerin kronları etrafında uniloküler, kistik bir lezyon izlenmiştir. Yanı sıra, alt dudak sol tarafta parestezi rapor edilmiştir. Lezyona, ilgili süt molar dişin çekilmesini takiben kistik kavite içerisine uzanan bir bölümü olan hareketli bir aparey yardımı ile dekompresyon tedavisi uygulanmıştır. İncil bir cerrahi işleme gerek kalmadan lezyon tedavi edilmiş ve gömülü premolar diş sorunsuz bir biçimde dental ark içinde yerini almıştır.

Sonuç: İnflamatuvar dentijeröz kistler, dentijeröz kistlerin bir türü olup en sık karma dentisyon döneminde görülürler. Tedavi alternatifleri enükleasyon ve/veya dekompresyonu içerir, ve hastanın yaşı, gömülü kalma düzeyi ve ilgili dişin kök formasyonu gibi bir çok faktörden etkilenir. Doğru endikasyonla uygulandığında, enfekte süt dişinin çekilmesi, kistik kavitenin ağız içerisine açılması ve idame edilmesi, ilgili daimi dişin ek bir cerrahi ve/veya ortodontik müdahaleye gerek olmaksızın kendiliğinden sürmesini sağlayabilir.

Decompression as a definitive treatment modality in young patients with dentigerous cysts around impacted permanent premolars: Report of a case and review of literature

Mehmet Ali Altay¹, Sinan Tozoğlu¹, Özge Güngör², Burak Kocabalkan¹

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya, Turkey

²Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Antalya, Turkey

Objective: The aim of this report is to present successful management of a dentigerous cyst around an impacted premolar in a young patient. The predictors of uneventful eruption of dentigerous cyst-associated premolars were examined and presented with a current review of the literature.

Case: Ten year-old otherwise healthy male patient was referred for an expansile lesion on the premolar-molar region of the left mandible. Radiographic examination revealed unilocular cystic lesion around the apices of deciduous molar teeth and crowns of permanent molars. Paresthesia on the left side of the lower lip was also reported. The lesion was managed by extraction of the deciduous molar and decompression of the cystic cavity using a removable appliance with an extension intruding into the cystic cavity via the extraction socket. The lesion was treated without further need for surgery and impacted premolar tooth erupted uneventfully in the dental arch.

Conclusion: Inflammatory dentigerous cyst, a variety of dentigerous cyst, is most commonly found in the mixed dentition, and treatment modalities include enucleation and/or decompression, which may be influenced by the age of the patient, severity of impaction, and root form of the associated tooth/teeth. When performed for the right indication, extraction of the infected deciduous teeth, exposure and maintenance of the cystic cavity can provide spontaneous eruption of the involved permanent teeth into the dental arch without the need for secondary surgical and/or orthodontic intervention.

[PS-125]

Dudak bölgesinde vasküler lezyonların eksizyonuna yönelik bir teknik

Aydın Gülses, Sencer Seçer, Metin Şençimen

Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç: Oral bölgede yer alan vasküler lezyonların eksizyonu, hekimin işlem esnasında hemorajik komplikasyonlarla karşılaşmasına neden olabilmektedir. Bu bildiride, alt dudakta hemanjiyom eksizyonu esnasında oluşabilecek kanama sorununa yönelik basit bir teknik sunulmuştur.

Olgu: 56 yaşında kadın hasta alt dudak orta hat bölgesinde mavimsi renk değişikliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesinde hemanjiyom benzeri lezyon tespit edilerek lokal anestezi altında eksizyon planlandı. Operasyon öncesinde inferior labial arterin dalları transkutanöz olarak 2/0 vicryl dikiş materyali ile künt bir şekilde bası altına alındı ve lezyon, rahatça uzaklaştırıldı.

Sonuç: Anatomik komşulukların bilinmesi, olası perioperatif komplikasyonların önlenmesinde büyük önem taşımaktadır.

A technical note on the excision of the vascular lesions of the lip

Aydın Gülses, Sencer Seçer, Metin Şençimen

Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

Objective: The excision of the vascular lesions of the oral region might result in hemorrhagic complications during surgery. In the current report, we describe a simple technique on the management of the possible hemorrhagic complication during the excision of the hemangioma of the lower lip.

Case: 56 year old female patient has admitted to our department with the complaints of a bluish lesion of her lower lip. The clinical examination revealed the presence of a hemangioma like lesion and an excision under local anesthesia was planned. Preoperatively, peripheral branches of the arteria labialis inferior were transcutaneously depressed via 2/0 vicryl sutures and the lesion was easily removed.

Conclusion: The knowledge regarding the anatomical structures plays a key role in the management of the possible complications perioperatively.

[PS-126]

Gömülü Süt Dişi olgu; Vaka Raporu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu¹, Sera Derelioğlu², Bahadır Sancar¹

¹ATATÜRK Üniversitesi;Diş Hekimliği Fakültesi. Ağız, Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı; ERZURUM

²ATATÜRK Üniversitesi;Diş Hekimliği Fakültesi. Pedodonti Anabilim Dalı; ERZURUM

Amaç: Gömük süt dişi olguları daimi dişlere nazaran oldukça nadir rastlanan olgulardır. Periodontal membran defektleri, periodontal ligament yaralanmaları, travmalar, sendromlar, hatalı erüpsiyon kuvvetleri ve bu faktörlerin kombinasyonu süt dişlerinin gömülmesi kalmasına sebep olabilmektedir. Biz bu vakada oldukça nadir görüldüğünü düşünerek gömük sağ süt santral süt dişi olgusu sunulmaktadır. **Olgu:** 4 yaşındaki kız çocuğu hasta kliniğimize sağ üst santral süt dişi yokluğu şikayetiyle başvurdu. Hastada herhangi bir ağrı veya rahatsızlık hikayesi yoktu. Hastanın anamnezi alındığı zaman, hastanın 6-9 aylıkken yüksekte düşme hikayesi olduğu öğrenildi. Hastada herhangi bir sendrom bulgusuna rastlanmadı. İlgili bölgede şişlik veya renk değişikliği gibi bulgulara rastlanmadı. Panoramik radyografide sağ anterior bölgedeki gömük santral süt dişi haricinde bütün dental yapıların normal olduğu gözlemlendi. Genel anestezi altında hastaya cerrahi girişim gerçekleştirildi; mukoperiosteal flep kaldırıldıktan sonra gömük diş çıkarıldı. Bölge 4-0 ipek suturla kapatıldı. **Sonuç:** Gömük dişlerin çekimi ağızda bırakıldıklarında tekrar eden enfeksiyonlara sebep olmaları, kistik lezyonlar oluşturabilmeleri, estetik problemler oluşturabilmeleri nedeniyle endikedir. Süt dişlerinin gömük kalmalarıyla ilgili yayın sayısı az olup bu konuda daha fazla araştırmaya ihtiyaç son derece fazladır.

Impacted Deciduous Tooth; case report

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu¹, Sera Derelioğlu², Bahadır Sancar¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ataturk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY

²Department of Pedodontics Surgery, Ataturk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY

Objective: Impaction of deciduous teeth is much rarer than that of permanent teeth. Various factors contribute to the impaction of a deciduous tooth, defects in the periodontal membrane, trauma, injury of the periodontal ligament, defective eruptive force, or a combination of these factors. The purpose of this report is to present a case of impacted right deciduous maxillary central tooth, considered a rarity in dental practice.

Case: A 4-year-old girl was referred to our clinic with the chief complaint of absence of one tooth on the right side of her anterior maxilla. No associated pain or discomfort was reported. The patient had trauma history, trauma had occurred in 6–9 months. No symptoms of syndromes were evident. There was no evidence of soft tissue swelling or discoloration of the surrounding dentition. A panoramic radiograph revealed normal dental development in all quadrants except on the anterior maxilla. It showed one unerupted tooth; namely, the maxillary right first primary incisor. We performed the surgery under general anaesthesia. We lifted a mucoperiosteal flap and the tooth extracted. We finished with 4/0 silk sutures.

Conclusion: Indications for surgery involve a history of recurring infections, cystic lesions, aesthetic problems associated with the dental inclusions. A greater number of publications are needed on this topic.

[PS-127]

Dental İmplant Üzerine Yumuşak Doku Migrasyonunu Engellemek için Akrilik Stent Kullanımı

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket, İsmail Şener

Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

İmplantolojideki gelişmelere rağmen sığ vestibül sulkusu olan hastaların rehabilitasyonu hala problem oluşturmaktadır. Özellikle atrofik anterior mandibulada sığ vestibül sulkusu, implant üzerine yumuşak doku migrasyonu ve kret tepesine yakın hale gelen mental kas atışmanı fonksiyonel ve estetik implant destekli protezlerin yapımı için engel teşkil etmektedir. Bu durumun üstesinden gelebilmek için vestibüloplasti yöntemleri kullanılmaktadır ancak vestibüloplasti işlemleri tek başına relapsı önleyememektedir. Vestibüloplasti ile uygulanan akrilik cerrahi stent relapsı önleyerek fonksiyonel olarak stabil cerrahi ve protetik sonuçlara ulaşılmasını sağlamaktadır.

Bu posterde atrofik mandibula anterior bölgede yerleştirilen implantların çevresindeki yumuşak dokunun ve yetersiz vestibül derinliğinin vestibüloplasti ve akrilik plak uygulaması ile tedavisi sunulmuştur.

A Screw-Retained Resin Stent to Prevent Soft Tissue Migration on Dental Implant

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket, İsmail Şener

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Despite the advances in implantology, patients with shallow vestibule sulcus is still a challenge to rehabilitate. Especially in atrophic anterior mandible shallow vestibule, soft tissue migration on dental implants and high insertion of the mentalis muscle to alveolar ridge prevents functional and esthetic implant supported prosthetic rehabilitation. Vestibuloplasty techniques used to manage this condition however, relaps of the soft tissues inevitably occur after surgery. The use of acrylic stents with mucogingival surgeries prevents the relaps of the soft tissues and provide functionally stable surgical and prosthetic results.

This presentation describes the improvement of the vestibular sulcus dept and soft tissues around dental implants with vestibuloplasty and postoperative acrylic resin stent screwed on osseointegrated implants placed at the anterior region of the mandible.

[PS-128]

Vida Destekli Kret Genişleme

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, İsmail Şener, Hasan Can Akgün

Diş kaybı sonucunda alveol kret genişliği orjinal genişliğinin yaklaşık % 50'si kadar azalabilmektedir. Dar rezidüel kretler başarılı implant uygulamalarını zorlaştırarak hekimler için sorun oluşturmaktadır. Bu problemin üstesinden gelebilmek için için yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, blok greftleme ve split kret gibi birçok teknik bildirilmiştir. Split kret tekniği atrofik maksillada ve mandibulanın rekonstrüksiyonu için uygulanan alternatif bir kret genişletme yöntemidir. Bu teknik atrofik kreti ikiye bölecek şekilde oluşturulan longitudinal fraktür hattının implant yerleştirilmesine imkân verecek düzeyde genişletilmesini amaçlamaktadır. Özellikle maksillada ve minimum 3mm genişliğinde olan kretlerde tercih edilen bu yöntem için uygun vaka seçimi cerrahi ve protetik açıdan başarılı sonuçlar elde etmek için önem arz etmektedir.

Bu posterde modifiye split kret tekniği uygulanan atrofik anterior maksillanın implant tedavisi öncesinde rehabilitasyonu sunulmuştur.

Screw Assisted Crest Expansion

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, İsmail Şener, Hasan Can Akgün
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

As a consequence of tooth loss dimension of alveolar crest decreases approximately 50 % of the original bone width. The narrow residual ridges remains challenge for the clinician to place dental implants successfully. Several techniques have been reported to overcome this problem such as guided bone regeneration, block grafting and ridge splitting for bone expansion. Crestal ridge splitting is an alternative technique that can be used in reconstruction of atrophic maxilla and mandible. This method aims splitting alveolar crests into two parts with a longitudinal fracture and to provide adequate space for implant placement. Especially, in maxilla and in the narrow ridges that are minimum 3 mm width this method can performed with high success rates. Thus, proper case selection and evaluation is important to achieving satisfactory surgical and prosthetic outcome.

This presentation describes management of atrophic anterior maxilla with modified ridge splitting and expansion technique.

[PS-129]

Estetik Bölgede Periapikal Enfekte Sokete İmmediat İmplant Yerleştirilmesi ve Papil Rejenerasyonu

Mehmet Emin Toprak¹, Mustafa Sancar Ataç¹, Merve Çakır², Aylin Yıkan Doğan³
¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara
²İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul
³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Güncel konseptte diş çekimi sonrası immediat implant yerleştirilmesi hastalar için öngörülebilir bir uygulamadır. Anterior maksillada tek diş implant uygulamalarının estetik sonuçları ekstra zorluklar çıkarmaktadır. Estetik bölgede implant sağ kalımı klinik başarı için yeterli değildir. İmmediat implant uygulamaları için en zor vakaların başında periapikal lezyonlu bölgeler gelmektedir. Fakat özel protokollere uyulduğu takdirde başarılı sonuçlar öngörülebilir.

Olgu: 40 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sağ kesici dişinde renk değişimi, hassasiyet ve çiğneme güçlüğü şikayeti ile başvurmuştur. Panoramik radyografide ilgili dişte apikal perforasyon, başarısız bir endodontik tedavi ve bununla ilişkili periapikal radyolüseni tespit edilmiştir. Hastanın oldukça kalın bir diş eti profili bulunmaktaydı. Maksiler kesici diş dikkatlice çekilmiş ve papil koruyucu bir flep dizaynı yapılmıştır. Periapikaldeki kistik dokular kürete edilmiştir. Lezyonun apikal bölgede bukkal kemiği perfore ettiği görülmüştür. implant soketi hazırlandıktan sonra 4.2 mm çapında ve 13 mm uzunluğunda bir implant (MIS C1) koronal kemikten 2mm aşağıda olacak şekilde yerleştirilmiştir. İlgili implant bölgesi zenogreft kaynaklı greft ve membran ile augmented edilmiştir. Hastaya yara iyileşmesinden sonra geçici bir protez yapılmış, papil rejenerasyonu sağlandıktan sonra (4 ay) metal destekli bir porselen kuron simante edilerek final protetik tedavi sağlanmıştır.

Sonuç: İmplant yüklenmesinden sonraki 2 yıllık takip periyodunda yumuşak dokunun oldukça sağlıklı ve estetik sonucun mükemmel olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar periapikal lezyonlu bölgelerde de immediat implant uygulamasının tedavi zamanını kısaltan ve estetik bölgelerde papil rejenerasyonunu kolaylaştıran bir prosedür olduğunu göstermektedir.

Immediate Implant Placement and Papillary Regeneration in a Periapical Infected Socket in the Esthetic Zone

Mehmet Emin Toprak¹, Mustafa Sancar Ataç¹, Merve Çakır², Aylin Yıkan Doğan³
¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara
²İstanbul Yeni Yüzyıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul
³Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: The placement of dental impants immediately after tooth extraction is a predictable concept for the patients. The esthetic outcomes of single-implant-treatment in the anterior maxilla represent an additional challenge. Implant survival isn't sufficient to determine clinical success in the esthetic zone. One of the biggest challenge in the immediate implant placement is the areas with periapical pathology. But it has predictable results if specific protocols are followed.

Case: 40-year-old male patient presented to our clinic with the main complaint of tooth discoloration, sensitivity and chewing difficulty in the maxillary right incisor. The patient had a thick biotype gingiva. Orthopantomography revealed an apical perforation and failed endodontic treatment and also accompanying periapical radiolucency. The tooth have been carefully extracted and a papillary preservation flap designed. Periapical lesions have been curretaged. The buccal bone was perforated by lesion in the apical part. After preparation of the

placement site a 4.2mm in diameter, 13mm long implant(MIS C1) have been placed 2mm below the labial bone crest. Bone grafting have been performed at the same time by using a xenogenic graft and membrane. After a healing period a provisional restoration was placed. After papillary regeneration(4 months) a final porcelain-fused to metal facing crown was cemented.

Conclusion: 2 years after implant loading the soft tissue was clinically healthy with excellent esthetic outcome. This results indicated that the immediate implant placement also in periapically infected sockets are effectively shorten treatment and regenerating papilla in esthetic zone.

[PS-130]

Kleidokraniyal Displazili Bir Ailenin Bireylerinde Görülen Dental Anomaliler

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Hasan Can Akgün, İsmail Şener
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Amaç: Scheithauer sendromu olarak da bilinen Kleidokraniyal Displazi (KKD), klavikular hipoplazisi veya aplazisi, dental anomaliler, kafatası süturlarında gecikmiş kemikleşme ile karakterize herediter konjenital bir bozukluktur. Bu hastaların genel sağlık durumu ve zeka seviyeleri genellikle normal olsa da, KKD'li hastalarda bir çok dental anomaliye rastlanabilmektedir. Bu posterin amacı kleidokraniyal displazili bir ailenin bireylerindeki dental anomalileri sunmaktır.

Gereç-Yöntem: Aynı ailenin mensubu olan kleidokraniyal displazili 8 bireyin klinik ve radyolojik incelemeleri yapılmıştır. Elde edilen veriler analiz edildi.

Bulgular: Klinik ve radyografik inceleme sonrasında hastalarda daimi dişlerde sürme anomalileri, persiste süt dişleri, dentijeröz kist, daimi dişlerde şekil ve pozisyon anomalileri, füzyon, infraoklüzyon, multiple süpernumere dişler ve maloklüzyon tespit edilmiştir.

Sonuç: KKD'li hastalarda dental tedaviler yeterli fonksiyon ve estetiğin sağlanması açısından zordur ve ortodontik, cerrahi ve protetik tedavileri kapsayan disiplinler arası bir yaklaşım gerektirmektedir.

Dental Anomalies in a Family with Cleidocranial Dysplasia

Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Hasan Can Akgün, İsmail Şener
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Objective: The Cleidocranial Dysplasia (CCD), also known as Scheithauer syndrome is a hereditary congenital disorder characterized by clavicular hypoplasia or aplasia, dental anomalies, delayed ossification of cranial sutures. Although, in the patients with CCD general health and the intellect is normal, variety of dental anomalies may occur. The aim of this paper is to present the dental anomalies in a family with cleidocranial dysplasia.

Materials-Methods: Clinic and radiographic examinations of 8 relatives with cleidocranial dysplasia were performed.

Results: Failure of eruption in permanent dentition, persisted deciduous teeth, dentigerous cyst, infraocclusion, position and shape anomalies of the permanent teeth, fusion, malocclusion and multiple supernumerary teeth (distomolar, meziodens, premolar teeth) were the dental anomalies observed as a result of clinic and radiological analysis.

Conclusions: Dental management of a patient with CCD is difficult and require interdisciplinary treatment approach involving orthodontics, maxillo-facial surgery and prosthodontics to provide proper function and esthetics.

[PS-131]

Lökoplaki Görüntüsü Sergileyen Periferel Dev Hücreli Granülom

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket, Enes Özkan, Hasan Can Akgün
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Periferel dev hücreli granülom (PDHG) periost ve periodontal membrandan kaynaklanan ve oral kavitede en sık rastlanan dev hücreli lezyondur. Klinik olarak tabanı sapsız veya saplı, iyi sınırlı, kırmızı-mor nodül olarak görüntü vermektedir. Lezyon daha sık olarak mandibulada gözlenmektedir. Lezyon geniş bir yaş aralığında görülebilse de en sık 5 ve 6. dekatta ve daha çok kadınlarda tespit edilmektedir. PDHG interdental papilla, dişsiz alveol ve nadiren peri-implant mukozaya yerleşebilmektedir. Etiyolojisi tam olarak belirlenememiş olsa da diş çekimi, protez vuruğu, periodontitis, uyumsuz restorasyonlar bu patolojinin predispozan faktörleri olarak düşünülmektedir.

Bu posterin amacı posterior maksillada klinik görünümü lökoplakiyi andıran periferel dev hücreli granülomun cerrahi tedavisini sunmaktır.

Peripheral Giant Cell Granuloma Mimicking Leukoplakia

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket, Enes Özkan, Hasan Can Akgün
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Peripheral giant cell granuloma (PGCG) is the most common giant cell lesion of the oral cavity, originating from the periosteum or periodontal membrane. It manifests clinically as a small, well-demarcated, red-purple nodule with a sessile or pedunculated base. Mandible is commonly involved by the lesion than maxilla. The lesion may occur over a wide age range; however it is commonly encountered between the fifth and sixth decades of life and has a slight female predilection. Peripheral giant cell granuloma may appear in the interdental papilla, edentulous alveolar margin and rarely around the peri-implant mucosa. The etiology of PGCG is unclear but local irritation or trauma

caused by tooth extraction, denture irritation, periodontitis and inadequate restorations considered among the predisposing factors for the development of this pathology.

This paper presents surgical excision of peripheral giant cell granuloma in the posterior maxilla that mimicking leukoplakia.

[PS-132]

Dudak Damak Yarıklı Bireyde Oronazal Fistül Onarımı: Olgu Sunumu

Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayranci, Burak Cezairli, [Efe Can Sivrikaya](#)
Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, 52200, Ordu, Türkiye

Oronazal fistül nazal ve oral kavitenin anormal olarak bağlantısıdır ve palatoplasti operasyonlarından sonra yüksek oranda görülebilmektedir. Primer damak onarımının ardından görülen palatal fistül insidansı %18 ile %34 arası değişmektedir. Oronazal fistül oluşumu, yetersiz flep kaldırılması sonucu gergin primer onarım, operasyon sırasında flep kenarlarına travma gelmesi, hatalı sütürleme, iyileşmekte olan yaranın travma alması, enfeksiyon, palatal dokunun nazal mukoza ile yetersiz bağlantısı, oral ve nazal kavite katmanları arasında hematoma oluşması ve flep nekrozu gibi durumlara bağlıdır. Oronazal fistüllerin onarımı zordur. 15 mm ve daha büyük defektlerde başarılı olarak kapatılması açısından bölgesel flep veya greft kullanılması önerilmektedir. Daha küçük defektlerde fistül bölgesi direkt olarak kapatılabilir.

Bu vaka sunumunda 15 yaşında dudak damak yarıklı hastada sert damak operasyonundan sonra oluşan oronazal fistül ve tedavisi anlatılacaktır.

Oronasal Fistula Repair In A Patient With Cleft Palate: A Case Report

Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayranci, Burak Cezairli, [Efe Can Sivrikaya](#)
Department of Oral Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, 52200, Ordu, Turkey

Oronasal fistula (ONF) an abnormal communication between the oral cavity and the nose is a complication of palatoplasty procedure which can have significant functional sequelae. The incidence of palatal fistula following primary repair varies widely with figures quoted ranging from 18% to 34%. Some of the causes of oronasal fistulas include extra tension on the primary sutures because of insufficient medial mobilization of the flaps, excessive trauma to the margins of the palatal flaps by instruments during surgery, faulty suturing, traumatic disruption of the healing wound, infections, inadequate attachment of the palatal tissue to the nasal mucosa, hematoma formation between the oral and nasal layers, and flap necrosis. Oronasal fistula are difficult to repair. In situations where there is a defect larger than 15 mm, successful closure may dictate utilization of additional soft tissue using a regional flap and or grafts. Smaller than 15 mm direct suturing methods will be usable.

This case report present a 15 year-old-child with fistula in cleft palate which caused the palate operation and its surgical procedure.

[PS-133]

Bir Olguda Konservatif Tedavi Protokolüyle Birlikte Devasa Kompleks Odontoma

[Nihat Akbulut](#)¹, Mehmet Kemal Tümer¹, Akgül Arıcı², Erkan Gökçe³, Levent Gürbüzler⁴

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Tokat

³Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Tokat

⁴Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Tokat

Odontomalar miks odontojenik tümörlerden bir tanesidir. Kompleks odontomalar odonyomaların bir alt grubundandır ve genellikle posteriyor mandibulada oluşurlar. Biz burada mandibulasının sağ tarafında 20 yaş dişi bölgesinde ağrı şikayetiyle birlikte 16 yaşında bayan bir hastayı sunmaktayız. Sistemik herhangi bir sorunu yoktu. Hasta klinik ve radyolojik olarak panoramik ve 3D bilgisayarlı tomografi kullanılarak muayene edildi. Radyolog lezyonun odontomayı çağrıştıran ve gömülü bir molar bir dişle birlikte olduğunu teyit etti. Sonrasında lezyona insizyonel teknik kullanarak bir biyopsi işlemi uygulandı. Histopatolojik inceleme kompleks odontoma lezyonunu ortaya çıkardı. Hastanın velisinin legal olurunun alınmasından sonra hastaya cerrahi bir operasyon planlandı. Hasta gömülü dişinin de çıkarılmasıyla birlikte yalnızca konservatif tedavi seçeneği kullanılarak opere edildi. Klinisyenler radikal tedavi seçeneklerinden veya başka gereksiz tedavilerden kaçınmak için bu gibi lezyonların erken tanısını yapmak amacıyla çok dikkatli olmalıdırlar.

Huge Complex Odontomas with Conservative Treatment Protocols in a Patient

[Nihat Akbulut](#)¹, Mehmet Kemal Tümer¹, Akgül Arıcı², Erkan Gökçe³, Levent Gürbüzler⁴

¹Gaziosmanpasa University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Tokat, Turkey.

²Gaziosmanpasa University, Faculty of Medicine, Pathology Department, Tokat, Turkey.

³Gaziosmanpasa University, Faculty of Medicine, Radiology Department, Tokat, Turkey.

⁴Gaziosmanpasa University, Faculty of Medicine, Otorhinolaryngology Department, Tokat, Turkey.

Odontomas are one of the mixed odontogenic tumors. Complex odontomas are a subgroup of odontomas and they usually occur in posterior mandible. We present A 16-year-old female patient with complaint of pain in her third molar area at the right side of the mandible.

Her systemic anamnesis was unremarkable. The patient was examined clinically and radiologically using panoramic roentgen and 3D computerized tomography. Radiologist confirmed that the lesion resembled odontomas and impacted molar tooth. Then, a biopsy procedure was applied to the lesion area by incisional technique. Histopathologic examination revealed the complex odontoma lesion.

A surgical operation was planned after taking proper consent of the patient's guardian. The patient was operated using only conservative treatment option since the accompanying impacted tooth could be removed. Practitioners must be careful to make early diagnosis of such lesions in order to avoid radical treatment options or other unnecessary treatments.

[PS-135]

Mandibulada dentigeröz kistin enükleasyonla tedavisi: vaka raporu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan, Salih Karaavcı
Atatürk Üniversitesi;Diş Hekimliği Fakültesi. Ağız, Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı; ERZURUM

Amaç: Dentigeröz kistler çenelerde görülen kistler içerisinde sıralamada sıklık açısından ikinci sırada yer alırlar ve genelde asemptomatik olup, geniş alanları kaplarlar. Çevre canlı dokuları, kemik ve diş dokularında yıkım yapmalarından dolayı tedavileri genelde ilişkili oldukları dişle beraber kistin çıkarılmasıdır. Bu vakada, sağ mandibular premolar bölgede dişle ilişkili geniş dentigeröz kist vakası sunulmaktadır.

Olgu: 34 Yaşında bayan hasta alt dudağında uyuşukluk şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonrasında 45 numaralı diş içerisine alan kistik doku tespit edildi. Hastanın dudağında uyuşukluk olup ağrı ve şişlik yoktu. Kist dokusunun 43 ve 44 nolu dişlerin köklerinde resorbsiyon yaptığı görüldü. İlgili bölgedeki premolar ve kanin dişlere yapılan kanal tedavisi sonrası kist ve kistle ilişkide olan 45 numaralı diş çıkarıldı. Flap pirimer olarak kapatıldıktan sonra çıkarılan kistik doku histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik değerlendirme sonucunda dentigeröz kist teşhisi konuldu.

Sonuç: Dentigeröz kistin ayırıcı tanısında keratokist, unistik ameloblastom, santral dev hücreli granulom ve büyük radiküler kist göz önüne alınmalıdır. Tek başına radyografi yeterli olmayıp teşhiste klinik muayene ve histopatolojik değerlendirmenin verileri bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Tedavi edilmeyen dentigeröz kistlerden nadiren de olsa odontojenik tümör ve sokuamoz hücreli karsinom gelişme riski vardır. Dentigeröz kistlerin tedavilerinde marsüpralizasyon ve enükleasyon tedavileri uygulanmaktadır.

Enucleation of mandibular dentigerous cyst: case report

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan, Salih Karaavcı
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ataturk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY

Objective: Dentigerous cysts, which are the second most commonly seen odontogenic cysts in the jaws, usually expand asymptotically and extensively. They are surgically eliminated along with the accompanying impacted tooth, because of their destructive nature to the surrounding vital structures, tissues, bone and teeth. In the case report, the patient had enlarged dentigerous cyst in the right mandibular premolar region, with an accompanying impacted tooth is presented.

Case: A case of 34 years old female patient reported with the chief complaint the numbness on lip. Clinical and radiological examination the cystic tissue with tooth 45 was viewed at right mandible. Patient had the numbness on lip, no pain, no swelling. The cyst had resorbed roots of teeth 43 and 44. The teeth 43 and 44 were non vital. After endodontic treatment of premolar and canine, the cyst was enucleated and second premolar was extracted. The flap was sutured for closing the wound primarily. The specimen was prepared and sent for histopathological examination. Histopathological view confirmed the diagnosis of dentigerous cyst.

Conclusion: Odontogenic keratocyst, unicystic ameloblastoma, central giant cell granuloma, a large radicular cyst must be considered in the differential diagnosis of a dentigerous cyst. Radiographical examination cannot differentiate the above-mentioned lesions, so a histopathological examination should be performed. Untreated dentigerous cysts rarely develop into an odontogenic tumor or a malignancy like squamous cell carcinoma. The available options for the treatment of these lesions include total enucleation of the cyst with primary closure or marsupialization.

[PS-136]

Simfiz grefti ile anterior maksiller augmentasyon, bir olgu sunumu

Çağaçan Pirpir, Onur Yılmaz, Emre Balaban, Celal Çandırlı
Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: In this case we present augmentation on severe resorbed maxillary anterior region with symphysis grafting.

Olgu: sağlıklı, sigara kullanmayan 36 yaşında erkek hasta kliniğe maksilla anterior bölgeye implant yapmak için başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmede bölgede ciddi rezorbsiyon gözlemlendi. tedavi planında simfiz grefti ile transvers ve vertikal augmentasyon sonrası bölgeye implant uygulanmasına karar verildi. hastada operasyon sonrası nörolojik bir hasar veya başka bir komplikasyon gözlenmedi. Cerrahiden 4 ay sonra bölge klinik ortopantomograf ile radyografik değerlendirildiğinde yeterli kemik yüksekliği ve genişliği gözlemlendi ve implant uygulaması yapıldı.

Sonuç: son zamanlarda artan sayıda çalışmada alveol krette ciddi rezorbsiyon bulunan vakaların augmentasyonuna odaklanılmıştır. birçok otör kemik augmentasyonu için otojen kemik greftlemeyi önermektedir. otojen kemik grefti augmentasyon için altın standarttır.

Anterior maxillary bone augmentation with symphysis grafting, a case report

Objective: bu çalışmada maksiller anterior bölgedeki ciddi rezorbsiyonun simfiz grefti ile augmentasyonu sunulmuştur.
Case: The patient was a healthy, non-smoking 36 years old male patient was referred to our clinic dental implant rehabilitation on maxillary anterior region. On clinic and radiographic evaluation revealed severe resorption in this region. A treatment plan was developed that called for placement of a dental implant after healing of transversal and vertical bone augmentation carried out with symphysis grafting. No neurological disturbance and no other complication after operation were seen.
After four months of surgery on clinic and radiographic evaluation with orthopantomography (OPT) was revealed adequate bone height and length and implant placements were done.

Conclusion: An increasing number of studies have recently focused on augmented severely resorbed alveolar crest. Many authors recommend autologous bone graft harvesting for bone augmentation. Autologous bone graft harvesting is a gold standart for augmentation.

[PS-137]

Odontojenik kistlerin marsüpyalizasyon yardımıyla enükleasyonu: İki olgu nedeniyle

Sencer Seçer, Aydın Gülses, Metin Şençimen, Hasan Ayberk Altuğ
Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç: Marsüpyalizasyon, büyük boyutlu, komşu dişin sürdürülmesinin amaçlandığı ya da anatomik oluşumlara komşu kist varlığında tercih edilen bir tedavi yöntemidir. Bu raporun amacı, tekniği tanımlamak ve marsüpyalizasyon uygulanan hastaların klinik sonuçlarını sunmaktır.
Olgu: Marsüpyalizasyona müteakip kist enükleasyonu uygulanan iki vaka raporu sunulmuştur.
Sonuç: Marsüpyalizasyon, başarılı bir kooperasyon gerektiren, minimal invaziv bir tedavi yöntemi olarak klinik önemini korumaktadır.

Enucleation of odontogenic cysts with the aid of marsupialisation: report of two cases

Sencer Seçer, Aydın Gülses, Metin Şençimen, Hasan Ayberk Altuğ
Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

Objective: Marsupialisation is a treatment modality especially in patients with large cysts, cysts adjacent to the teeth which are thought to be preserved and cysts neighbouring anatomical vital structures.
Case: Two cases who underwent marsupialisation followed by cyst enucleation were described.
Results: Marsupialisation, which requires a successful cooperation, remains its clinical importance as a minimally invasiv treatment option.

[PS-138]

Ağız mukozasının siyah pigment lezyonları: iki vaka nedeniyle

Sencer Seçer, Aydın Gülses, Metin Şençimen
Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç: Siyah pigment lezyonlar, ağız içerisinde nadiren gözlenir. Bu lezyonlar, fizyolojik değişikliklerden sistemik hastalıklara ve malign neoplazmlara uzanan klinik birçok duruma eşlik edebilir.
Olgu: Bu çalışmada melanin inkontinansına bağlı siyah pigment lezyonları bulunan iki hasta sunulmuştur.
Sonuç: Siyah pigment lezyonlar, hastanın detaylı bir tıbbi ve dental hikayesinin alınmasını, ağız içi ve ağız dışı muayeneyi ve bazı durumlarda biyopsi ve biyokimyasal incelemeyi gerektirir.

Black pigmented lesions of the oral mucosa: report of two cases

Sencer Seçer, Aydın Gülses, Metin Şençimen
Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

Objective: Black pigmented lesions are rarely found in the mouth. Such lesions represent a variety of clinical entities, ranging from physiologic changes to manifestations of systemic illnesses and malignant neoplasms.
Case: In this study 2 patients with keratosis with melanin incontinence were described.
Conclusion: Evaluation of a patient presenting with a black pigmented lesion should include a full medical and dental history, extraoral and intraoral examinations and, in some cases, biopsy and laboratory investigations.

[PS-139]

Soliter Kemik Kisti: Vaka Raporu

Abdülkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem, Çağrı Akçay, Melek Koltuk, Banu Gürkan Köseoğlu

Amaç: Bu olgu raporu, 14 yaşında kadın hastada, sol mandibular kanin-premolar bölgesinde bulunan soliter kemik kistinin cerrahi tedavi prosedürünü sunmayı amaçlamaktadır.

Olgu: 14 yaşında kadın hasta, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniğinden, rutin radyografide fark edilen radyolüsent lezyonun konsültasyonu ve tedavisi için İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Kliniğine yönlendirilmiştir. Panoramik radyografik muayenede, sol mandibular korpus bölgesinde uniloküler radyolüsent lezyon gözlenmiştir. İlgili bölgede herhangi bir parestezi, anestezi veya ağrı semptomu yoktur. Lezyonun sınırlarının, anatomik yapılarla ve diş kökleriyle olan ilişkisinin net olarak izlenebilmesi için dental volümetrik tomografi alınmıştır. Kesin tanı için lezyonun cerrahi olarak opere edilmesine karar verilmiştir. Kavitede herhangi bir kist epiteli, kist sıvısı gözlenmemiş, boş bir kemik kavitesi izlenmiştir. Kesin tanı soliter kemik kisti olarak konulmuştur.

Sonuç: Soliter kemik kisti cerrahi olarak mükemmel prognozla tedavi edilebilir.

Solitary Bone Cyst: A Case Report

Abdülkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem, Çağrı Akçay, Melek Koltuk, Banu Gürkan Köseoğlu
Istanbul University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: This report present a case about surgical management of a solitary bone cyst in left mandibular canine and premolar area in a 14-year-old women.

Case: A 14-year-old woman was directed to Oral and Maxillofacial Surgery Department of İstanbul University from Department of Pediatric Dentistry for consultation and management of radiolucent lesion which noticed in routine panoramic radiographic examination. During radiographic assessment in left mandibular corpus; unilocular, radiolucent lesion was observed. Patient has no paraesthesia, anaesthesia or pain in related site. To see the exact border lines, relations with vital structures and root tips Dental Volumetric Tomography was demanded. It was decided to operate patient to get a precise diagnosis.. In cavity, there was no trace of cyst epithelium or fluid, a hollow area within the bone was viewed. The exact diagnose determined as solitary bone cyst.

Conclusion: Solitary bone cyst can be treated surgically with excellent prognosis.

[PS-140]

Uzmanlık eğitiminde kanıta dayalı uygulamanın yeri: Mezuniyet öncesi programlar öğrencileri yeterince hazırlıyor mu?*

Cansu Alpaslan, Gökhan Alpaslan
Gazi Üniversitesi

Amaç: Ağız, Diş ve Çene Cerrahisindeki gelişmelerin, piyasaya yeni çıkan çeşitli ürünlerin ve araştırma sonuçlarının hızla ve katlanarak artması son kullanıcı olan bizlerin bu bilgi yoğunluğu ile baş edebilmesi gibi zorlukları beraberinde getirmektedir. Bu nedenle, ulaşılan bilginin eleştirel olarak nasıl değerlendirileceğinin bilinmesi, hastaların bireysel tedavilerinde kanıt değeri yüksek olan bilgiye ulaşma becerisinin geliştirilmesi ve bu bilginin pratik uygulama ile birleştirilmesi bir gereklilik olarak kabul edilmelidir. Bu projede dişhekimliği eğitiminin bu becerileri kazandıracak şekilde düzenlenmesi ve iyileştirilmesine katkıda bulunmak ve mezuniyet sonrası eğitimin daha etkin yürütülmesi amacıyla örnek bir kanıta dayalı dişhekimliği müfredatının geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Türkiye'den Gazi Üniversitesi koordinatörlüğünde Belçika'da KU Leuven, Fransa'da Paris Diderot Üniversitesi, Norveç'te UiT The Arctic University of Norway ve Hollanda'da Radboud Üniversitesi dişhekimliği fakültelerindeki mezuniyet öncesi "kanıta dayalı dişhekimliği" müfredatı incelenmiştir.

Bulgular: 5 farklı ülkedeki diş hekimliği fakültesinde kanıta dayalı dişhekimliği eğitim-öğretimi konusunda öğretilen konular içerik ve öğrenme çıktıları açısından benzerlik göstermekle birlikte, yöntem, toplam ders saati, öğrenciyeye verilen ödevler, değerlendirme yöntemleri, kaçınıcı sınıftan itibaren öğretilmeye başlandığı, ayrı bir ders olarak verilir vermediği gibi kriterler açısından farklılıklar bulunmaktadır.

Sonuç: Doktora ve uzmanlık öğrencilerinin araştırma, eleştirel düşünce ve hastalarının tedavilerinde en iyi bilimsel kanıtları kullanma becerilerini geliştirecek "kanıta dayalı dişhekimliği" eğitiminin mezuniyet öncesi ve sonrası eğitim müfredatında yer alması desteklenmelidir. 2014 (2014-1-TR01-KA203-011254 KA2–Yenilik ve İyi Uygulama Değişimi için İşbirliği) "Erasmus+ Programı kapsamında Avrupa Komisyonu tarafından desteklenmektedir. Ancak burada yer alan görüşlerden Avrupa Komisyonu ve Türkiye Ulusal Ajansı sorumlu tutulamaz."

The context of evidence based practice in residency training: Is undergraduate dental education content enough to train students?*

Cansu Alpaslan, Gökhan Alpaslan
Gazi University

Objective: Advancements in oral surgery, tremendous increase in newly developed materials, products and research findings challenge the end users to deal with this information overload. Critical assessment of the information obtained, finding the best available scientific

evidence and combining it with practice is a prerequisite for the care of an individual patient. This Project is undertaken to produce a model EBD curriculum in order to bring students the knowledge and skills and also to increase the efficacy of residency training.

Materials-Methods: The undergraduate evidence based dentistry curriculum of dental schools from 5 different countries; Gazi University from Turkey, KU leuven from Belgium, Paris Diderot University from France, UiT The Arctic University of Norway and Radboud University from Netherlands were assessed.

Results: Topics covered and learning outcomes of evidence based dentistry course are somewhat similar in all dental schools, there are variations in the mode of teaching, teaching hours, home works, modes of assessment, the stage it is introduced and according to whether it is taught as a separate course or not.

Conclusion: EBD course, that will enhance the skills of research, critical thinking and combining the best scientific evidence for the treatment of patients should be considered as an integral part of undergraduate and postgraduate dental education.

*(2014-1-TR01-KA203-011254 KA2 – Cooperation and Innovation for Good Practices) “Funded by the Erasmus+ Program of the European Union. However, European Commission and Turkish National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein”

[PS-141]

Dentigeröz kist: pediyatrik bir olgu nedeniyle

Ömer Orkun Cevizcioğlu¹, Aydın Gülses¹, Metin Şençimen¹, Ceyhan Altun²

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Pedodonti AD. Ankara

Amaç: Dentigeröz kistler, dişlerin kuru ile ilişkili, benign neoplazmlardır. Bu olgu raporunun amacı çocuk hastada alt çene yirmi yaş dişinin kuronunu deplase eden dentigeröz kist olgusunu sunmaktır.

Olgu: 10 yaşındaki erkek çocuk hasta alt çene sol posterior bölgede şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Radyolojik incelemesinde ilgili bölgedeki henüz oluşmamış yirmi yaş dişinin folikülünü deplase eden radyolüsent lezyon tespit edildi. Genel anestezi altında kist enukleasyonu ve ilgili yirmi yaş dişin çekimi yapıldı.

Sonuç: Dentigeröz kistler, dişlerin ektopik yerleşimlere neden olabileceğinden erken safhada teşhis edilmeleri klinik olarak büyük önem taşımaktadır.

Dentigerous cyst in a pediatric patient: a case report

Ömer Orkun Cevizcioğlu¹, Aydın Gülses¹, Metin Şençimen¹, Ceyhan Altun²

¹Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

²Gülhane Military Medical Academy, Department of Pediatric Dentistry Ankara

Objective: Dentigerous cysts are benign neoplasms associated with the crowns of the teeth. The aim of this report is to present the case of a pediatric patient with a dentigerous cyst displacing the crown of the lower wisdom tooth.

Case: A 10 years old boy was referred with the complaints of swelling on the left posterior mandible. Radiological analysis revealed the presence of a radiolucency displacing the follicle of the lower wisdom tooth. Under general anesthesia, the cyst was enucleated and the corresponding tooth was extracted.

Conclusion: Early diagnosis of dentigerous cysts plays a key role clinically, thus they can cause displacement of the associated teeth.

[PS-142]

Intravenöz bifosfonat tedavisi esnasında PRF destekli diş çekimi

Aydın Gülses, Sencer Seçer, Ömer Orkun Cevizcioğlu, Metin Şençimen

Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç: Bifosfonat kullanmakta olan ancak dental cerrahi gereksinimi bulunan hastaların tedavi süreçleri diş hekimliği kliniğinde büyük bir sorun teşkil etmektedir.

Olgu: Meme CA tanısı nedeniyle 3 yıldır intravenöz zoledronik asit kullanmakta olan hasta, sağ üst büyük azı dişlerinde kronik enfeksiyon bulguları ile kliniğimize başvurmuştur. Onkoloji AD ile yapılan konsültasyon neticesinde hastanın kullanmakta olduğu ilaçları kesmesinin uygun olmayacağı değerlendirilmiştir. Lokal anestezi altında mukoperiostal flep kaldırılarak söz konusu dişler çekilmiş, kemik kenarları düzeltilerek defekt içerisine prf uygulanmıştır.

Sonuç: 6 aylık takip süresince herhangi bir enfeksiyon gözlenmemiştir. İntravenöz bifosfonat tedavisi altındaki hastalarda ertelenemez oral cerrahi işlemler prf yardımıyla ve atravmatik olarak gerçekleştirilebilir.

PRF assisted tooth extraction in a patient undergoing intravenous bisphosphonate therapy

Aydın Gülses, Sencer Seçer, Ömer Orkun Cevizcioğlu, Metin Şençimen

Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

Objective: The surgical dental treatment of patients taking intravenous bisphosphonates is a challenging procedure.

Case: The patient who was diagnosed with breast cancer and taking intravenous zoledronic acid for 3 years has admitted to our department with chief complaints regarding chronic infection of her upper right molar teeth. After consultations with the department of Oncology, it was decided to continue the bisphosphonate therapy. Under local anaesthesia, a mucoperiosteal flap was raised, the teeth was extracted, the bony edges of the defect was trimmed and the defect was filled with prf.

Conclusion: During the six months follow up, no signs of an infection was seen. In patients taking intravenous bisphosphonates, undelayable surgical procedures could be performed with the aid of prf and atraumatically.

[PS-143]

İmplant Etrafında Keratinize Bukkal Yumuşak Dokuyu Desteklemek İçin Rulo Yarım Kalınlıkta Flap Dizaynı: Olgu Sunumu

Hızır İlyas Köse

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmada 22 nolu diş bölgesine yerleştirilen implantı destekleyen bukkal keratinize dişeti miktarının rulo yarım kalınlıkta flap tekniği ile artırılmasını sunulmuştur.

Olgu: 22 nolu diş bölgesine yerleştirilen implant için 2 ay osseoentegrasyon süresi beklenmiş ve healing abutmentleri takılmak üzere hasta kliniğimize başvurmuştur. Bukkal dişeti kalınlığı ölçüldüğünde, implant ile komşu dişler arasında 1.5 mm lik fark gözlenmiştir. İmplantın üzerindeki yumuşak doku palatinala yakın kısmından insize edilerek tam kalınlıkta flap eleve edilmiştir. Eleve olan flep tekrar yarım kalınlıkta insize edilerek vestibule katlanmış ve rulo flep şeklini almıştır. Gingiva formerları takılarak yumuşak doku sutura edilmiştir.

Sonuç: Serbest diş eti grefti ve aloderm içerikli greftlerin kullanılmasına gerek kalmadan implantı bukkaldestekleyen dişeti miktarı arttırılmış ve estetik ile fonksiyon sağlanmıştır. Rulo flap peri-implant yumuşak doku şekillendirilmesinde uygulanabilecek güvenli bir yöntemdir.

Half Thickness Roll Flap Design For Increasing The Volume Of Keratinized Buccal Soft Tissue Supporting The Implant: A Case Report

Hızır İlyas Köse

University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: In this paper increasing volume of buccal keratinized gingiva by using half thickness roll flap technique for dental implant placed in #22 is presented.

Case: Two months is waited for Osseo-integration of the dental implant, which is placed in tooth #22 area. After this period of time the patient is referred to our clinic for placement of healing abutment. It is indicated that the width of soft tissue for buccal-palatal size is 1,5 mm less than soft tissue supporting neighbor teeth. The incision for the flap overlaying the dental implant is performed close to palatal side and the total thickness flap is elevated. Then the elevated flap was separated by scalpel as half thickness and the lower part is placed to the vestibule side of implant as roll flap design. The gingiva former is placed and the wound sides are sutured.

Conclusion: The volume of the soft tissue supporting the dental was increased and satisfying esthetically result was achieved without any need of free gingiva graft and aloderm containing graft material. Roll flap design is a safe method that can be preferred for manipulating of soft tissue.

[PS-144]

Epulis Fisuratum`um 810 nm Diode Lazer Sistemleri İle Su Soğutmalı Ortamda Lokal Anestezi Eksizyonu: Olgu Sunumu

Hızır İlyas Köse

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmada lokal anesteziye gerek kalmadan epulis fisuratumun 810 nm diode lazer ile eksizyonu vakası sunulmaktadır.

Olgu: 62 yaşında erkek hasta total dişsizlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın maksiller anterior bölgesinde vestibuler sulkusta uyumsuz hareketli proteze bağlı olarak epulis fissuratum tespit edilmiştir. Bu vakada lokal anestezi gereksimi olmadan, 4 W çıkış gücü ve CW (continues watt), 400 µm fiber uç kullanılmıştır. Lazer ışınlanması esnasında doku dinlenmesine izin verilmesi ve termal travmanın önlenmesi amacıyla dışarıdan su soğutması uygulanmıştır. Termal etkinin minimize edilmesi ile hastanın lazer destekli eksizyon işlemi esnasında ağrı duymaması sağlanmıştır.

Sonuç: 810 nm diode lazer sistemleri oral cerrahinin yumuşak dokuya yönelik diğer işlerinde olduğu gibi epulis fisuratum eksizyonunda başarılı ve düzenli bir şekilde uygulanabilecek bir yöntemdir.

Removing Of Epulis Fissuratum Without Local Anesthesia By Using 810 nm Diode Laser System Under Water-cooling Condition: A Case Report

Hızır İlyas Köse

University of Ondokuz Mayıs, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: In this paper, excision of epulis fissuratum without local anesthesia using by 810 nm diode lasers under water-cooling is presented.

Case: 62 years old male patient was referred to our patient with total edentulous complain. Epulis fissuratum related to poorly adapted removable prosthesis is diagnosed in vestibular sulcus of anterior maxillary area. In this case, output power 4W, CW(continues watt), 400 µm fiber, 810 nm diode laser system is used without any local anesthesia. Tissue resting and eliminating of thermal trauma is achieved by water-cooling during laser irradiation. Because of minimizing thermal trauma, painless treatment is performed.

Conclusion: As in other applications of oral surgery, excision of epulis fissuratum using by 810 nm diode laser is a successful and safely method that can be preferred.

[PS-145]

Ossifying fibrom; Vaka raporu

Adnan Kılınc, Bahadır Sancar, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
ATATÜRK Üniversitesi;Diş Hekimliği Fakültesi. Ağız, Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı; ERZURUM

Amaç: Ossifying fibroma terimi benzer histolojik yapıları ve şekil olarak farklı davranışlar sergileyen lezyonları kapsar. Ossifying fibroma genel olarak posterior mandibulada yerleşim gösterir. Erkeklerde daha sık olmakla beraber yaşamın üçüncü ve dördüncü dekatlarında daha sık görülmektedir. Zaman zaman dişlerde yer değiştirme ve yüzde asimetriye sebep olabilir. Radyograflerde lezyonlar genelde fibröz kapsül ile çevrili ve iyi sınırlı olarak izlenir.

Olgu: 41 yaşında bayan hasta kliniğimize sağ posterior mandibulada ağrısız, yavaş büyüyen lezyon şikayetiyle başvurdu. Yapılan muayenesinde ekstra oral bulguya rastlanmadı. Palpasyon esnasında ağrı veya uyuşukluk hikayesi vermedi. Yapılan vitalite testlerinde 44, 45 nolu dişler vital bulundu. Alınan panoramik ve periapikal radyograflerde 1-1,5cm boyutlarında radyolüsent sınırlı radyopak lezyon tespit edildi. Lokal anestezi sonrası yapılan cerrahi eksizyon ile lezyon çıkarıldı. Yapılan patolojik değerlendirme sonrası ossifying fibroma tanısı konuldu.

Sonuç: Küçük lezyonlar genelde asemptomatik ve ağrısız olurlar.Lezyonlar genelde farklı derecelerde radyoopasite gösteren radyolüsent sınırlı lezyonlardır. Kesin tanı histopatolojik inceleme ile konur. Tedavisi anestezi altında cerrahi eksizyondur.

Ossifying fibrom; Case report

Adnan Kılınc, Bahadır Sancar, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ataturk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY

Objective: The terms of 'ossifying fibroma' includes lesions with similar histological compositions and different forms of clinical behavior. Ossifying fibromas occur usually in the posterior region of the mandible.They are more common in females, and present greatest incidence in the third and fourth decades of life. Tooth displacement and facial asymmetry may occasionally occur. Radiographic examination,the lesion are usually well-defined, with a thin radiolucent line that represents a fibrous capsule.

Case: A 41-year-old female patient was referred to our department with a slowly growing non-painful swelling of the right mandible. There were no extra-oral findings. No pain or prasthesia was achieved on palpation. Panoramic and periapical views were ordered. Vitality tests were done and teeth 44, 45 were found to be vital. Radiografic examination;a well-defined complete opaque lesion, lesion diameter was 1-1,5cm. Surgical excision was performed under local anesthesia. Pathologic examination of lesion revealed ossifying fibroma.

Conclusion: Small lesions are asymptomatic and pain-free. The lesions are radiolucent with radiopaque foci, depending on the quantity of tissue calcification, which gives rise to varying degrees of radiopacity. The final diagnosis is made through a histopathological examination. Treatment with surgical excision is performed under anesthesia.

[PS-146]

Miyofasiyal ağrı-disfonksiyon sendromu ile durumluk-sürekli kaybının ilişkisinin tedavi öncesi ve sonrası değerlendirilmesi

Şakir Katı¹, Ercüment Önder², Cahit Üçok¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

²Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Temporomandibular eklem hastalıkları eklem patolojisinden yada çiğneme kaslarına ait patolojilerden kaynaklanabilir. Çiğneme kaslarına ait TME hastalıkları içinde en sıklıkla karşılaşılan miyofasiyal ağrı sendromu (MAS) dur. Mevcut çalışmalar, TMD ile çeşitli psikiyatrik hastalar, anksiyete, depresyon ve kişilik bozuklukları gibi psikolojik rahatsızlıklar arasında bir ilişkinin olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda kendi hastalarımızdan elde edilen, miyofasiyal ağrı-disfonksiyon sendromu tedavisi öncesi ve tedaviden 2 ay sonrasındaki durumluk-sürekli kaygı puanları ile Öner ve arkadaşlarının tespit ettikleri, benzer özelliklere sahip örneklem gruplarından elde edilen kaygı düzeyleri arasındaki farkın anlamlı olup olmadığı araştırılmıştır.

Bulgular-Sonuç: Tedaviden sonraki durumluk ve sürekli kaygı durumlarının, tedaviden önceye göre daha az olduğunu,en büyük kaybının tedavi öncesi sürekli kaygı olduğunu,en az kaybının tedavi sonrası durumluk kaygı olduğunu,sürekli kaybının durumluk kaygıya göre tedavi öncesinde de sonrasında da fazla olduğu görülmüştür.

Research of relationship between myofascial pain-dysfunction syndrome and state-trade anxiety before and after treatment

Şakir Katı¹, Ercüment Önder², Cahit Üçok¹

¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Temporomandibular joint (TMJ) disorders can originate from pathologies of joints or of muscles of mastication. The most common TMJ disorder originating from muscles of mastication is the myofascial pain syndrome (MPS). Available studies have established a clear association between TMD and various psychiatric disorders and psychological disorders such as anxiety, depression, and personality disorders.

Materials-Methods: In our study, 60 patients diagnosed with myofascial pain syndrome were asked to complete a form named state-continuous anxiety inventory before and 2 months after treatment. Our study aimed to analyze the statistical significance of the difference between state-continuous anxiety scores of our own study subjects before and 2 months after myofascial pain-dysfunction syndrome treatment and the anxiety levels of sampling groups with similar properties determined by Öner et al.

Results and Conclusion: State and continuous anxiety levels measured after the treatment were lower than those measured before the treatment, the most intensive anxiety was continuous anxiety before the treatment, the least intensive anxiety was state anxiety after the treatment, continuous anxiety was more intense than state anxiety both before and after the treatment.

[PS-147]

Maksilla ve mandibulada çoklu keratokistik odontojenik tümör: olgu sunumu

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier²

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Çorlu Asker Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

20 yaşında erkek hasta alt çenede şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirmede alt çene sağ sol yirmi yaş ve üst çene maksiller sinus içinde yirmi yaş dişi teşhis edildi. Üst çene maksiller sinus içindeki diş çekimi için lokal anestezi yapıldı. Caldwell lock prosedürüyle maksiller sinüse ulaşıldı. Yirmi yaş diş çekimi yapıldı ve kist epiteli patolojik değerlendirmeye gönderildi. Alt çene sağ ve sol mandibuler yirmi yaş diş çekimleri yapıldı. Alınan kist epiteli örnekleri patolojik değerlendirmeye gönderildi. Her üç örnekte keratokistik odontojenik tümör olarak raporlandı. Hasta takibe alındı.

Multipl keratocystic odontogenic tumor in the maxilla and mandible: A rare case report

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier²

¹Gulhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Corlu Military Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Keratocystic odontogenic tumor is known as a local aggressive neoplasm originating from the dental lamina and connected with impacted teeth. A 20-year-old male patient applied with a complaint of swelling, pain and purulence in the jaws to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery. Radiographic examination revealed multiple unilocular, well-defined, radiolucent lesions associated with impacted teeth in the maxilla and mandible. Intraoral inspection showed buccal and lingual expansions in the anterior region of the mandible. Under local anesthesia, all lesions were enucleated and the impacted teeth were extracted. Histopathologic examinations of all lesions revealed diagnosis of keratocystic odontogenic tumor. Multiple cystic lesions of jaws –especially in younger individuals- should be suspected for possible aggressive jaw lesions with undermining possible genetic disorders.

[PS-148]

Alt çene geniş yayılım gösteren dentigeröz kistin enükleasyonu: olgu sunumu

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier², Hakan Avsever³

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Çorlu Asker Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

³Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

62 yaşında erkek hasta dış merkezde radyolojik tetkikte kist teşhis edilmesi sonrası kliniğimize başvurdu. Radyolojik tetkikinin değerlendirmesi sonucu alt çene sağ yirmi yaş diş bölgesinde ramus ve corpusta yaygın kist teşhis edildi. Hastaya lokal anestezi yapıldı. mukoperiosteal flep kaldırıldı. Alt sağ yirmi yaş diş çekimi yapıldı ve kist epiteli bütünlüğü bozulmadan çıkartıldı. Kist epiteli patolojik değerlendirmeye gönderildi. İnceleme sonrası dentigeröz kist tanısı alındı.

Enucleation of large mandibular dentigerous cysts in a patient: case report

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier², Hakan Avsever³

¹Gulhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Corlu Military Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Gulhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

A dentigerous cyst is one of the most common developmental odontogenic cyst. It is a benign and asymptomatic intraosseous lesion that affects the bones of maxillofacial complex, interfering with tooth eruption. This poster presentation reports the 62 year old male patient that have large mandibular cysts and enucleation of lesion and extraction of the impacted third molar teeth. All the radiographs showed large cysts with radiolucent areas involving right mandibular impacted third molar teeth. The patients were followed at least 6 months and gradual reduction of the radiolucent area were observed.

[PS-149]

Üst çenede geniş yayılım gösteren dentigeröz kist

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier², Hakan Avsever³

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Çorlu Asker Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

³Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

27 yaşında erkek hasta üst çenede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Radyolojik değerlendirmede Üst çene sağ lateral diştten sol ikinci molar dişe uzanan radyolüsent alan görüldü. Klinik muayenede sol maksillada şişlik teşhis edildi. Lokal anestezi altında kist epitelinin üzerindeki kemik doku kaldırıldı. Kist epitelinin bütünlüğü bozulmadan enükle edildi. Çıkartılan kist epiteli patolojik değerlendirmeye gönderildi.

Surgical approach for a large maxillary dentigerous cyst

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier², Hakan Avsever³

¹Gulhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Corlu Military Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Gulhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Dentigerous cyst is a developmental odontogenic cyst and most common cyst in oral and maxillofacial surgery. It is a benign and asymptomatic intraosseous lesion. Treatment can be change marsupialization to enucleation. The aim of this case presentation was to evaluate the use of enucleation in the management of large dentigerous cyst of the maxilla. A 27-year-old male patient presented with swelling and pain at maxillary region. The original radiographic cone-beam dental tomography image suggested the presence of an odontogenic cyst, extended from right second incisor to left second molar. Based on a clinical diagnosis of dentigerous cyst, an excisional biopsy was performed, the lesion was totally enucleated under local anesthesia. The histological analysis confirmed that the lesion was a dentigerous cyst with no evidence of epithelial invasion in the connective tissue wall.

[PS-150]

Dental implant yerleştirilmesi için inferior alveolar sinir lateralizasyonu: olgu sunumu

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier², Sibel Dikicier³

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Çorlu Asker Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

³Çorlu Asker Hastanesi, Protetik Diş Tedavisi

Amaç: Dişsiz atrofik posterior mandibulada sabit protez yapımı için inferior alveolar sinir lateralizasyonu ve transpozisyonunun implant yerleştirilmesiyle kombine edilmesi, bazı durumlarda hastaya en faydalı olabilecek bir prosedürdür. Bu sunumun amacı, alveolar sinir lateralizasyonu cerrahisi ve ardından implant yerleştirilmesi prosedürünü tanımlamaktır.

Olgu: Kısmen atrofik mandibulaya sahip, kret tepesi - mandibular kanal arasında 7 mm. den az kemik yüksekliği olan ve sinir lateralizasyonu uygulanan 52 yaşında erkek hasta sunulmaktadır. 13 mm. yüksekliğinde osseoentegre implant yerleştirildi ve hastaya 2 ay boyunca laser uygulandı. Bunun sonrasında alveolar sinir fonksiyonu normaldi. 4 aylık osseoentegrasyon prosedürü sonrası sabit protez bitirildi.

Sonuç: Dikkatli operasyon öncesi cerrahi ve protetik planlama, görüntüleme ve uygulama ile, bu prosedür dişsiz posterior mandibular segmentlerde implant yerleştirilmesi için başarılı bir tekniktir.

Inferior alveolar nerve lateralization for dental implant placement: a case report

Ümit Karaçaylı¹, Emre Dikicier², Sibel Dikicier³

¹Gulhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Corlu Military Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Corlu Military Hospital, Department of Prosthodontics

Objective: Inferior alveolar nerve lateralization and transposition in combination with the installation of dental implants is sometimes the only possible procedure to help patients to obtain a fixed prosthesis, in edentulous atrophic posterior mandibles. The aims of this presentation were to describe the surgical technique of the inferior alveolar nerve lateralization followed by implant installation.

Case: 52-year-old male patient who had a severely atrophied jaw and showing bone height less than 7 mm from the bone crest and the

mandibular canal was submitted to surgery lateralization of the inferior alveolar conducted. An osseointegrated implant (13 mm in length) were performed and the patient was treated with laser procedure for 2 months. After that, patient showed normal inferior alveolar nerve function. The definitive fixed prosthesis was finished four months after surgery.

Conclusion: With careful pre-operative surgical and prosthetic planning, imaging, and extremely precise surgical technique, this procedure can be successfully used for implant placement in edentulous posterior mandibular segments.

[PS-151]

Trifid Mandibuler Kanal: Nadir Bir Anatomik Bulgu

Ümit Karaçaylı¹, Hakan Avsever², Seda Özgedik², Savaş Özarslantürk²

¹GATA Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., Ankara, Türkiye

²GATA Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD., Ankara, Türkiye

Amaç: Trifid mandibuler kanal nadir bir anatomik varyasyondur. mandibuler kanal varyasyonlarının konum ve biçimleri klinik olarak önem gösterir. Bu vaka raporu CBCT ile tespit edilen trifid mandibuler kanal olgusunu sunmaktadır. Bu sunumun asıl amacı muhtemel anatomik varyasyonlara karşı dikkat çekmektir.

Olgu: 38 yaşındaki bayan hasta maksiller ve mandibuler parsiyel dişsizlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. İntraoral ve ekstraoral muayenede önemli bir bulguya rastlanmadı. Panoramik radyografik muayenede kemik yüksekliği ve anatomik yapıların normal olduğu görüldü. Preoperatif radyolojik değerlendirme için implant rehabilitasyonu öncesi CBCT alındı. CBCT görüntülerinde sağ mandibuler bölgede trifid mandibuler kanal görüldü.

Sonuç: Trifid mandibuler kanal çok nadir bir durumdur ve sıklıkla rutin panoramik radyografik değerlendirmelerde yanlış teşhislere sebep olur. Anatomik yapılar ve varyasyonları hakkındaki bilginin artması cerrahi işlemler sırasında ortaya çıkabilecek komplikasyonların önüne geçer. Bu sebeple geniş kapsamlı ve detaylı preoperatif radyolojik değerlendirme mutlaka uygun radyolojik teknik kullanılarak yapılmalıdır.

Trifid Mandibular Canal: A Rare Anatomical Finding

Ümit Karaçaylı¹, Hakan Avsever², Seda Özgedik², Savaş Özarslantürk²

¹GMMA Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²GMMA Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

Objective: Trifid mandibular canal is a rare anatomical variation. The location and configuration of mandibular canal variations has important clinical implications. This case report presents a rare case of trifid mandibular canal detected by CBCT. The main purpose of this report is to pay attention to possible anatomical variations.

Case: A 38-year-old female referred to our clinic with a complaint of maxillary and mandibular partial edentulism. Intraoral and extraoral examinations showed no significant issues. On panoramic examination it was observed that the bone height and anatomical structures were normal. The CBCT was performed before dental implant rehabilitation for preoperative radiologic evaluation. On CBCT image, it was observed a trifid mandibular canal variation on the right side of mandible.

Conclusion: The trifid mandibular canal is very rare condition and frequently misdiagnosed in routine panoramic radiographic examination. Increasing the knowledge about anatomical structures and their variations will provide the clinicians to avoid complications during surgery procedures. Hence, comprehensive and detailed preoperative radiologic evaluation should be applied by using appropriate radiologic technique.

[PS-152]

Bilateral Koronoid Hiperplazisi: Koronoid Proçesler Üzerindeki Travmanın Etkisi. Vaka Sunumu

Pembe Boğaç, Elmir Seyidli, Sevil Kahraman, Ertan Delilbaşı

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Koronoid hiperplazisi ağız açmada ileri düzeyde zorlukla eşlik eden histolojik olarak normal olan kemiğin olağandışı uzamasıdır ve mandibular hareketler sırasında uzamış koronoid proçeslerin zigomatik arka çarpıştığı yapısal değişikliktir. Bu durum koronoid proçeslerin zigomatik kemiğin temporal yüzeyi yada zigomatik arkın medial yüzeyi ile teması sonucu ağız açmada ileri düzeyde ağrısız zorluğa neden olur. Koronoid hiperplazisi tanısı panoramik radyograflar yada bilgisayarlı tomografi görüntülemelerle konulur. Bu vaka sunumunda hasta intraoral yaklaşımlı bilateral koronoidektomi yapılarak tedavi edildi.

Olgu: 24 yaşında erkek hasta, son 6 yıldır ağız açıklığındaki belirgin kısıtlılık şikayeti mevcut. Hastadan alınan anamezde 16 yaşında bir travma hikayesi olduğu öğrenildi. Klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonrasında koronoid proçeslerde olağandışı bir hiperplazi görüldü ve cerrahi tedavi planlandı. Genel anestezi altında oral entübasyon ile bilateral koronoidektomi uygulandı.

Sonuç: Bilateral koronoid rezeksiyonunu takiben ağız açıklığı 20mm'den 41mm'ye çıkartıldı. Böylece intraoral yaklaşımlı koronoidektomi ve post-operatif dönemde uygulanan fiziktedavi etkili tedavi prosedürleridir.

Bilateral Coronoid Hyperplasia: The Role Of Trauma On Coronoid Process. A Case Report

Pembe Boğaç, Elmir Seyidli, Sevil Kahraman, Ertan Delilbaşı

Gazi University Dentistry Faculty of Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara, Turkey

Objective: Coronoid hyperplasia is defined as an abnormal bony prolongation of histologically normal bone that there is progressive difficulty in mouth opening. It is a structural change in which the increased coronoid process strikes against the zygomatic arch during the mandibular movements. This leads to a progressive, painless difficulty in opening the mouth due to the contact of a coronoid process with the temporal surface of the zygomatic bone or medial surface of the zygomatic arch. The condition can be diagnosed by panoramic radiographs or with computerized tomography scans. In this reported case, the patient was treated with the bilateral coronoidectomy using an intraoral approach

Case: The patient was a 24-year old man, who sought attendance complaining of a gradual reduction of his mouth opening in the past 6 years and he had a trauma history when he was 16 years old. After clinical and radiological evaluation, the diagnosis of the abnormal coronoid hyperplasia was approved and the surgical treatment was proposed. Under general anesthesia with oral intubation the bilateral coronoidectomy was performed

Conclusion: Maximum mouth opening was improved from 20 mm to 41 mm following bilateral coronoid resection. Therefore coronoidectomy by an intraoral approach and the physiotherapy performed in the postoperative period were efficient procedures

[PS-153]

Romatoid artrit hastasında lazer vestibüloplasti uygulaması

Aydın Gülses¹, Sencer Seçer¹, Alper Uyar², Hasan Ayberk Altuğ¹, Metin Şençimen¹

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Protetik Diş Tedavisi AD. Ankara

Amaç: Tüm dişsiz hastaların rehabilitasyonunda protezin sağlıklı sert ve yumuşak doku desteği üzerine konumlandırılması büyük önem taşımaktadır. Doku destekli protez uygulanabilmesi ve uygun destek ve tutuculuğun sağlanması için preprotetik cerrahi gerekliliği söz konusu olabilmektedir. Özellikle immun baskılayıcı ajan ve/veya steroid tedavisi altındaki hastalarda lazer ile uygulanacak pre-protetik tedavinin daha az travmaya yol açarak daha uygun yara iyileşmesi sağlayacağı öne sürülmektedir.

Olgu: Bu çalışmada, 56 yaşında ve 12 yıldır romatoid artrit hikayesi olan ve uyumu iyi olmayan 7 yıllık total protezi bulunan hasta sunulmuştur. Klinik muayenede üst çenede epulis benzeri yumuşak doku büyümeleri tespit edilmiştir.

Yumuşak doku büyümeleri lazer ile eksize edilmiş ve vestibuler sulkus derinleştirilmiş, 19 gün sonra yara iyileşmesi tamamlanarak her iki çenede protetik tedavi uygulanmıştır.

Sonuç: Lazer kesisi, kanamayı azaltarak daha rahat bir çalışma sahası sunmasının yanında, bağışıklık sistemi baskılanmış hastalarda postoperatif ağrı ve enflamasyonu azaltmaktadır.

Laser vestibuloplasty in a patient with rheumatoid arthritis

Aydın Gülses¹, Sencer Seçer¹, Alper Uyar², Hasan Ayberk Altuğ¹, Metin Şençimen¹

¹Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

²Gülhane Military Medical Academy, Department of Prosthodontics Ankara

Objective: One of the greatest challenges when rehabilitating fully edentulous patients, is to manufacture a denture to be placed on healthy hard and soft tissues. This requires performing preprosthetic surgery to receive a tissue-borne prosthesis, as well as providing suitable retention and support. It has been suggested that pre-prosthetic surgery via laser devices will elicit lesser trauma and thus allow prompt tissue healing, especially in patients taking immunosuppressive agents and/or steroid therapy.

Case: The case presented herein is that of a 56 year old male, with 12 years of rheumatoid arthritis history. The patient had been wearing dentures for the last 7 years; his dentures were ill-adapted. Intra-oral clinical examination revealed epulis like soft tissue hyperplasias of the maxilla. Laser surgery was performed to remove the soft tissue growths and deepen the vestibule. 19 days after surgery, tissues were completely healed, the vestibule had recovered and the rehabilitation was completed with the manufacture of bimaxillary dentures.

Conclusion: It was thus concluded that laser vestibuloplasty offers the advantages of laser incision, which decreases hemorrhage, provides better operating field and reduces post-operative inflammation and pain in immuno compromised patients.

[PS-154]

İnflamatuvar Dentigeröz Kist: Nadir Bir Olgu

Lütfiye Yanmaz, Barış Aydil, Çağrı Akçay

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dentigeröz kistler en yaygın görülen ikinci odontojen kistlerdir. Bu lezyonlar ya gelişimsel ya da inflamatuvar olarak oluşurlar. Bu bildiride sol mandibular gömülü ikinci ve üçüncü molar dişle ilişkili inflamatuvar dentigeröz kist olgusu rapor edilmiştir.

Olgu: 17 yaşında erkek hasta sol mandibula posteriorda gömülü ikinci ve üçüncü molar dişle ilişkili kistik lezyon nedeniyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Lezyon enükle edilerek patolojiye gönderilmiş ve histopatolojik inceleme sonucu inflamatuvar dentigeröz kist tanısı koyulmuştur.

Sonuç: Dentigeröz kistler gömülü bir dişin kuronunu çevreleyen gelişimsel epitelyal odontojen kistler olarak tanımlanırlar. Olguların çoğu enükleasyonla tedavi edilebilirken daha geniş lezyonlar kistin içerisindeki basıncı azaltmak amacıyla marsüpyalize edilebilirler.

Inflammatory Dentigerous Cyst: A Rare Case

Lütfiye Yanmaz, Barış Aydil, Çağrı Akçay
Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Objective: Dentigerous cysts are the second most common type of odontogenic cysts. There are two types of dentigerous cysts by origin: developmental or inflammatory. This report describes a case has an inflammatory dentigerous cyst related to unerupted mandibular left second and third molars.

Case: A 17 year-old male patient referred to our clinic by a dentist because of cystic lesion related to mandibular second and third molar on the left mandibular posterior area. Lesion was enucleated and sent to the pathology. Histopathological examination confirmed the diagnosis of inflammatory dentigerous cyst.

Conclusion: Dentigerous cysts are defined as epithelial developmental odontogenic cysts surrounding the crown of an unerupted tooth. Most cases can be treated by enucleation but larger lesions may be surgically drained and marsupialized to relieve the pressure within the cysts.

[PS-155]

Kanaliküler adenoma: bir olgu nedeniyle

Aydın Gülses¹, Alparslan Gündüz¹, Metin Şençimen¹, Ömer Günhan²
¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara
²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Patoloji AD. Ankara

Amaç: Kanaliküler adenoma, minör tükürük bezlerinden kaynaklanan ve nadir görülen benign bir neoplasmadır. Kadınlarda erkeklere oranla daha sık rastlanır. Lezyon, genelde üst dudakta ağrısız kitle şeklinde ortaya çıkar.

Olgu: Çalışmamızda sol üst dudak mukozasında 8 aydır gelişen ağrısız kitlesi olan 52 yaşındaki bayan hasta sunuldu. Kitle, extraoral olarak farkedilen asimetriye neden olmaktadır.

Sonuç: Tümörün uzaklaştırılmasına müteakip dudak asimetrisi ortadan kalktı. Histopatolojik incelemede kanaliküler adenomu tanısı koyuldu. 1 yıllık takip sürecinde herhangi bir olumsuz bulguya rastlanmadı.

Canaliculary adenoma: a case report

Aydın Gülses¹, Alparslan Gündüz¹, Metin Şençimen¹, Ömer Günhan²
¹Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara
²Gülhane Military Medical Academy, Department of Pathology Ankara

Objective: The canalicular adenoma is an uncommon benign neoplasm deriving from the minor salivary glands. It is more common in females than in males. The lesion usually occurs as a painless mass in upper lip.

Case: In our study, we present a 52 years old female patient with a mass growing painlessly for 8 months in the upper lip mucosa.

Conclusion: After removal of the tumor, the existing assymetry has resolved. The mass was diagnosed as minor salivary gland canalicular adenoma on histopathological examination. The patient was free of symptoms during the 1 year follow up period.

[PS-156]

Mandibular Kanal ve çoklu aksesuar mental foramen varyasyonu: İki rastlantısal ender bulgu

Hakan Avsever¹, Aydın Gülses², Bülent Pişkin³, Hilal Peker Öztürk¹
¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Oral Diagnoz ve Radyoloji AD. Ankara
²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara
³Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Protetik Diş Tedavisi AD. Ankara

Amaç: Mandibular kanal varyasyonları ve aksesuar mental foramen, rastlantısal olarak teşhis edilen en sık rastlanan anatomik varyasyonlardır. Bu yapıların varlığı ve tespiti, yirmi yaş ve implant cerrahisi gibi işlemler açısından tedavi planında önemli rol oynar. Bu yapıların varlığı, ancak detaylı radyolojik inceleme ile ortaya konulabilir. Konvansiyonel radyolojik yöntemlerin teknik kısıtlılıkları nedeniyle bu tarz anatomik varyasyonlar rutin radyolojik incelemelerde gözden kaçabilir. CBCT uygulamalarının yaygınlaşan kullanımı, klinisyenlere anatomik oluşumlar ve varyasyonları hakkında ayrıntılı bilgi sunmaktadır.

Olgu: 56 yaşında erkek hasta diş eksikliği hikayesi nedeniyle kliniğimize müracaat etti. 3D Accuitomo 170 (3D Accuitomo; J Morita Mfg. Corp., Kyoto, Japan) cihazı ile CBCT preoperatif inceleme yapıldı. Cerrahi sahanın dışında, tek tarafta mandibular kanal varyasyonu ve iki aksesuar mental foramen tespit edildi.

Sonuç: Anatomik yapıların ve varyasyonlarının olası konum ve seyri hakkındaki bilgi düzeyi, klinik başarı açısından çok önemlidir. Olası bir güçlük ya da komplikasyonu önlemek açısından radyolojik inceleme, uygun bir teknikle ve dikkatlice yapılmalıdır.

Variation Of Mandibular Canal And Multiple Accessory Mental Foramen: Two Rare Incidental Findings

Hakan Avsever¹, Aydın Gülses², Bülent Pişkin³, Hilal Peker Öztürk¹

¹Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral Radiology Ankara

²Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

³Gülhane Military Medical Academy, Department of Prosthodontics Ankara

Objective: The mandibular canal variations and accessory mental foramen are two of the most common anatomical variations which were frequently found incidentally. The existence and detecting of these structures play an important role in determining the treatment plan especially in surgical procedures such as implant placement or mandibular third molar extraction. The only way to reveal these structures is a comprehensive radiologic evaluation. Due to some limitations of conventional radiologic modalities, some precious details such as anatomical variations could be frequently missed in routine radiographic examination. The widespread use of CBCT in dentistry allows clinicians to reveal accurate and valuable information about anatomical structures and their unexpected variations.

Case: A 56-year-old male patient referred to our clinic with a chief complaint of missing teeth. A CBCT image was obtained by using 3D Accutomo 170 (3D Accutomo; J Morita Mfg. Corp., Kyoto, Japan) for preoperative radiologic evaluation. Although it was out of interest area, we observed a mandibular canal variation and two accessory mental foramens at the same side of mandible.

Conclusion: Knowledge of the correct position and course of normal anatomical structures and their variations is important. In order to prevent any difficulties or complications, radiologic evaluation should be carefully made by using appropriate technique.

[PS-157]

Travmatik Kemik Kisti: İki Olgu Nedeniyle

Lütfiye Yanmaz, Şeyma Alla, Barış Aydil, Mehmet Ali Erdem

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Travmatik kemik kisti literatürde epiteli olmayan kemik içi kaviteler olarak tanımlanır. Bu bildiri de mandibula anterior bölgede travmatik kemik kisti olan iki olgu rapor edilmiştir.

Olgu: Konservatif tedavi nedeniyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran iki hasta radyografide mandibula simfiz bölgesinde görülen kistik lezyon nedeniyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Her iki hastadan da alınan anamnezde geçmişte travma hikayesi olduğu öğrenilmiştir. Hastalar travmatik kemik kisti ön tanısıyla opere edilmiştir ve operasyon ön tanısı doğrulamıştır.

Sonuç: Travmatik kemik kisti etyolojisi tam olarak bilinmeyen fakat çoğu olguda travma hikayesi olduğu için travmayla ilişkilendirilen lezyonlardır. Genellikle asemptomatik olup tedavisi kist kavitesinin kürete edilerek kanla dolmasının sağlanmasıdır.

Traumatic Bone Cyst: A Report of Two Cases

Lütfiye Yanmaz, Şeyma Alla, Barış Aydil, Mehmet Ali Erdem

İstanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Objective: Traumatic bone cyst is defined as an intraosseous pseudocyst that has no epithelial lining. This report describes two patients have traumatic bone cysts in the anterior mandibular area.

Case: Two patient were referred to İstanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department because of a cystic lesion in the anterior mandibular area. Patients are reported history of trauma. Provisional diagnosis of traumatic bone cyst was considered by surgery.

Conclusion: Traumatic bone cyst has unknown etiology but most of cases have trauma history. This lesion is generally asymptomatic. Treatment is surgical curettage for filling with blood the cavity.

[PS-158]

Radiküler kistin apiksektomi ve retrograd dolgu ile birlikte eksizyonu, kist kavitesinin prp jelatin sünger karışığı ile doldurulması: Vaka raporu

Elshan Muradov, Elmir Seyidli

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Radiküler kist inflamatuvar kistler sınıflanmasına dahil olup, karies ve pulpal nekroz nedeniyle periapikal dokuların verdiği enflamasyon reaksiyonudur. Çene kistlerinin 60% radiküler ve ya rezidüel kistlerdir. Radiküler kistleri radyografik olarak kronik periapikal periodontitis lezyonlarından ayırmak çok zordur. Bu bildiri de maxilla anterior bölgede olan radikular kist sunulmaktadır.

Olgu: 42 yaşlı kadın hasta kliniğimize 5 aydır maxilla anterior bölgede olan ağrı, şişkinlik ve püy akıntısı şikayeti ile baş vurmuştur. Radyografik muayeneden sonra hastada 11, 12 ve 21 numaralı dişlerle ilişkisi olan büyük periapikal radyolüsent alan görülmüştür. Vitalite testinden sonra 12 numaralı dişin devital olduğu kesinleştirilmiştir. Hastanın 12 numaralı dişine kanal tedavisi yapıldıktan sonra lokal

anestezi altında semilunar insizyonla kist eksize edilmiştir. Etken dişe yapılan apikal rezeksiyondan sonra MTA(mineral trioksit agregat) ile retrograd doldurulmuştur. Ameliyatın sonunda, kist kavitesi PRP(platelet zengin plazma) spongostan karışığı ile doldurulup primer kapatılmıştır. Eksize edilen kist patoloji bölümüne gönderilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, radiküler kist ağız boşluğunda bulunan yaygın lezyondur. Genellikle, fark edilmeden büyür, nadiren palpe edilebilir ölçülere kadar genişler. Bu vakada radiküler kistin tedavisinde kistin enakülasyonu, etken dişin retrograd dolgu ile apikal rezeksiyonu ve dişin endodontik tedavisi ile başarılı sonucu görülmüştür. Aynı zamanda PRP- nin yara iyileşmesinde etkili olduğu görülmüştür.

Excision of a radicular cyst together with apicoectomy and retrograde filling, obliteration of the cyst cavity gelatin sponge mixed with PRP: Case report

Elshan Muradov, Elmir Seyidli

Gazi University, Faculty of the Dentistry, Department of the Oral and Maxillofacial surgery, Ankara

Objective: The radicular cyst has been classified as inflammatory cyst, as a consequence to pulpal necrosis following caries, with an associated periapical inflammatory response. Around 60% of all jaw cysts are radicular or residual cysts. Many times it is difficult to differentiate radicular cysts from the obligatory pre-existing chronic periapical periodontitis lesions radiographically. This paper presents a case of radicular cyst in the maxillary anterior region.

Case: A 42-years old woman was admitted to our clinic with complaints of pain in the anterior of maxilla for 5 months, swelling and pus discharge. The radiographic examination showed that there is a large radiolucent area associated with 11,12 and 21st teeth. It is understood by the vitalite test that 12. tooth was devital. After root canal treatment of right central incisor, under local anesthesia enucleation of cyst was performed by seminlunar incision. Apical resection of the associated tooth followed by retrograde filling with MTA (mineral trioxide aggregate). Later, cyst cavity was closed primarily after filling a cavity with a mixture PRP(platelet rich plasma) and gelatin sponge. Excised cyst was sent to pathology.

Conclusion: To conclude, a radicular cyst is a common condition found in the oral cavity. However, it usually goes unnoticed and rarely exceeds the palpable dimension. This case illustrates the successful management of a radicular cyst with enucleation, apical resection, retrograde filling with MTA and endodontic treatment. At the six-month posttreatment follow-up, no recurrence was seen. This case report demonstrates that PRP was effective on wound healing.

[PS-159]

Maksillada Pleomorfik Adenom: Vaka Raporu

Deniz Yaman¹, Eda Uçbaş¹, Sevil Kahraman¹, Ertan Delilbaşı¹, Sibel Elif Gültekin²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç:

Pleomorfik adenom(PA) tükürük bezlerinin en yaygın neoplasmıdır. PA'nın, doğal seyri içinde malign transformasyon gösterme eğilimi gözlenmiştir. Pleomorfik adenomun ayırıcı tanısı mucoepidermoid karsinom, karsinoma ex pleomorfik adenom ya da mukosel, ve skuamoz hücreli karsinomu içermektedir. Bu vaka raporunda maksilla sağ taraf palatinal bölgede yavaş büyüyen, ağrısız, düzgün yüzeyli, kubbe şeklinde, sert kitle olarak gözlenen pleomorfik adenom rapor edilmiştir.

Olgu:

27 yaşında erkek hasta Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral ve Maksillofasial Cerrahi Anabilim Dalına 2015 yılında maksilla sağ taraf palatinal bölgede sert kitle şikayeti ile başvurmuştur. Hastada pleomorfik adenomla ilişkili herhangi bir enfeksiyon ve aile öyküsü bulunmamaktadır. Manyetik rezonans görüntülemeye maksilla sağ taraf palatinalde iyi sınırlı, yuvarlak, ekzofitik 1 x 0.5x 0.3 cm boyutunda lezyon görüntülenmiştir. İnsizyonel biopsi sonrasında alınan örnek histopatolojik inceleme için oral patoloji bölümüne gönderilmiştir. Histopatolojik tanı pleomorfik adenom olarak rapor edilmiştir. Genel anestezi altında lezyonun konservatif eksizyonu uygulanmıştır.

Sonuç:

İyileşme komplikasyonsuz gerçekleşmiştir. Hastada tumorun cerrahi eksizyonundan 7 ay sonrasında iyi estetik ve fonksiyonel sonuçlar alınmıştır.

Pleomorphic Adenoma Of The Maxilla: A Case Report

Deniz Yaman¹, Eda Uçbaş¹, Sevil Kahraman¹, Ertan Delilbaşı¹, Sibel Elif Gültekin²

¹Gazi University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara, Turkey

²Gazi University Dentistry Faculty, Oral Pathology Department, Ankara, Turkey

Objective:

Pleomorphic adenoma (PA) is the most common neoplasm of the salivary glands. It has shown a tendency to undergo malignant transformation in its natural course. The differential diagnosis include mucoepidermoid carcinoma, mucocele or carcinoma ex pleomorphic adenoma and squamous cell carcinoma. In this case report we presented a pleomorphic adenoma as a slowly-enlarging, painless, smooth-surfaced, dome-shaped and firm mass in the right palate of the maxillar region.

Case:

The patient, a 27-year-old male, was referred to the Gazi University Dentistry Faculty of Oral Maxillofacial Surgery Department in 2015, with a complain of firm mass in the right palate of the maxillar region. There was no history of infectious disease or positive family history of PA. Magnetic resonance imaging (MRI) showed a well defined, round, exophytic soft tissue area of altered signal intensity measuring 1 x 0.5x 0.3 cm in the right palate of maxillar region. The following insicional biopsy, the sample was sent to the department of oral pathology for the histopathological diagnosis. Histopathological diagnosis was pleomorphic adenoma. We performed a conservative excision of the tumour with a margin of normal tissue under general anaesthesia.

Conclusion:

The healing was uneventful. The patient presented good aesthetic and functional results seven months after total surgical removal of the tumours.

[PS-160]

Mandibular Premolarlara Bağlı Gelişen Dentigeröz Kist

Kübra Öztürk¹, Süleyman Bozkaya¹, Benay Yıldırım², Esra Karaalioğlu³

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Dentigeröz kistler genellikle gömülü veya sürmesini tamamlayamamış daimi dişlerin kronu çevresinde gelişir, erkeklerde ve hayatın ikinci ve üçüncü dekatında daha yaygın görülür. Bu kistler enfekte olana kadar yada radyografide tesadüfen teşhis edilene kadar tamamen asemptomatik olabilirler. Standart tedavi kistin enükleasyonu ve etkilenen dişin çekimidir.

Olgu: 12 yaşında erkek hasta sağ alt çenesinde 3 aydır geçmeyen şişlik ve bölgede diş eksikliği şikayetiyle pedodonti kliniğine başvurdu. Hastanın genel sistemik değerlendirmesinde geçmiş medikal öyküsü yok ve hematolojik testleri normal değerlerde olduğu görüldü. İntraoral muayenede mandibula 1. Ve 2 premolar bölgede kortikal kemikte ekspansiyona neden olan sert şişlik görüldü. Radyografide gömülü dişler çevresinde uniloküler sklerotik sınırlı radyolüsent lezyon görüldü. Tedavisinde kistin cerrahi enükleasyonu planlandı ama premolarları korumayı ve bölgeyi takip etmeyi tercih ettik. 7 ay sonraki kontrolde dişlerin sürdüğü ve kemikleşmenin devam ettiği görüldü.

Sonuç: Mümkün olduğunca konservatif bir tutum sergilemek bu hastaların psikolojik durumunu etkilemeden, kistin tedavisini ve okluzyonun fazla etkilenmeden dentisyonun devamlılığına izin vermeyi amaçlamalıdır.

Dentigerous Cyst Associated with Mandibular Premolar

Kübra Öztürk¹, Süleyman Bozkaya¹, Benay Yıldırım², Esra Karaalioğlu³

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Ankara

³Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara

Objective: Dentigerous cysts are generally associated with the crowns of impacted or unerupted permanent teeth and are more common in males, in the second and third decades of life.

Such cyst may remain completely asymptomatic unless when infected or discovered accidentally on radiographs. The standard treatment for these cysts is the enucleation and the extraction of the affected tooth.

Case: A 12-year-old male child patient referred to the Department of Pedodontics because of complaints swelling and missing teeth in the right side of the mandible for he last 3 months. On general examination, the patient was apparently healthy without any significant past medical history and routine hematological tests were within the normal limits. Intraoral examination revealed a hard swelling which caused bulging of the cortical bone in the mandibular right first and second premolar region. Panoramic radiograph revealed the presence unilocular radiolucent cystic lesion with sclerotic border. Surgical enucleation of the cyst was chosen as the treatment of choice. But we protected premolar teeth and chose to follow. 7 months later teeth were erupted and ossification was occurred.

Conclusion: Whenever possible, a conservative attitude should be taken, one that allows for the maintenance of the dentition and treatment of the associated cyst in order to not compromise either the occlusion or the mental state of these patients.

[PS-161]

Sinus Tabanı Yükseltmesinde Mandibuler Torusun Otojen Kemik Grefti Olarak Kullanımı: Vaka Raporu

İnci Rana Karaca, Elif Peker, Hüseyin Ozan Akıncı

Gazi Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: İmplant uygulamaları öncesi, maksiller sinüs pnömatizasyonu görülen vakalarda yeterli kemik mevcudiyetini sağlamak amacıyla yapılan sinüs tabanı yükseltmesi işlemi günümüz dişhekimliğinde rutin olarak yapılan bir tedavidir. Bu amaç ile otojen, allojen, sentetik veya herhangi ikisinin karışımı gibi birçok farklı greft materyalinden yararlanılmaktadır. Ağız içi kemik ekzostozlarının neoplastik olmayan kemik büyümeleri oldukları bilinmektedir. Bu vaka raporunun amacı; bir kemik ekzostozu olan mandibuler torusun sinüs tabanı yükseltilmesi

işleminde otojen bir kemik kaynağı olarak kullanılabilirliğini sunmaktadır.

Olgu: Kliniğimize başvuran çift taraflı mandibuler torusu bulunan hastanın, 26 numaralı dişini uzun zaman önce kaybettiği öğrenilmiş ve yapılan radyolojik incelemede o bölgede maksiller sinüsün pnömatize olduğu tespit edilmiştir. Hastanın tedavi ile ilgili beklentileri öğrenilmiş ve tedavi seçenekleri hakkında bilgi verilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayenesi ışığında, hastanın bilateral mandibuler torusunun alınıp 26 nolu diş bölgesindeki pnömatize sinüs tabanının eleve edilmesi işlemini takiben ilgili bölgeye otojen kemik grefti olarak uygulanması işlemi yapılmıştır. Operasyondan 6 ay sonra alınan panoramik radyografıta ilgili bölgede yeni kemik formasyonu gözlenmiştir. İlgili bölgeye 1 adet dental implant uygulanmıştır.

Sonuç: Mandibular torusun sinüs tabanının eleve edilmesi işleminde otojen kemik grefti olarak kullanılması başarı ile gerçekleştirilmiştir.

Utilization of Mandibular Torus as an Autogenous Bone Graft for Maxillary Sinus Lifting: A Case Report

İnci Rana Karaca, Elif Peker, Hüseyin Ozan Akıncı
Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Sinus lifting procedure is a common treatment for patients with sinus pneumatization to obtain enough bone volume before implant treatment. Different types of graft materials like autogenous, allogeneous, synthetic or a combination of two different types of grafting materials are currently being used for this purpose. Intraoral exostoses are known as nonneoplastic bone overgrowths. The aim of this case report is to exhibit the usage of the mandibular torus (A bone overgrowth) in maxillary sinus lifting procedure as an autogenous bone graft.

Case: A patient with bilateral mandibular torus whos left maxillary first molar teeth is missing has referred to our clinic and radiographic examination revealed that there is a maxillary sinus pneumatization at that left maxillary missing first molar teeth area. The expectations of the patient about the treatment are considered and the information about the treatment options are given. In the light of intraoral and radiographic examination, removal of the mandibular torus, followed by the lifting of the left maxillary sinus in the area of the first molar teeth using the bone particles of the mandibular torus as an autogenous bone graft has been applied. 6 months after the operation new bone formation observed by panoramic radiograph and 1 dental implant applied to the area.

Conclusion: Mandibular torus succesfully used as an autogenous bone graft for sinus floor elevation procedure.

[PS-162]

Intravenöz bifosfonat kullanımına bağlı gelişen osteonekrozun segmental rezeksiyonu ve PRP uygulanması ile tedavisi: Vaka raporu

Elshan Muradov, Dr. Elif Peker, Doç.dr. Süleyman Bozkaya
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği fakültesi Ağız,Diş ve Çene cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bifosfonatlar, metastatik kemik kanserlerin önlenmesinde ve osteoporözün tedavisinde kullanılmaktadır. İntravenöz (i.v) bifosfonat (pamidronat, zoledronat, ibondranat) tedavisine bağlı olarak çene kemiklerinde osteonekroz gelişmektedir. Bu bildiride IV bifosfonat kullanımına bağlı osteonekroz oluşan hastanın tedavisi sunulmuştur.

Olgu: Kliniğimize başvuran 55 yaşındaki erkek hastada, uzun süreli IV bifosfonat (zometa) kullanımına bağlı sol mandibula premolarlar bölgesinde asemptomatik osteonekroz görülmüştür. Hastaya gerekli klinik ve radyografik değerlendirme yapıldıktan sonra, tedavi amacıyla cerrahi debridman, sekestrasyon, segmental rezeksiyon yapıp ardından PRP(trombositle zengin plazma) uygulaması ile primer olarak kapatılmıştır. 6 aylık takip periyodu sonucunda yapılan klinik ve radyolojik incelemelerde yara bölgesinde açılma ya da osteonekrozun rekürrensi izlenmemiştir.

Sonuç. Bifosfonat kullanımına bağlı oluşan osteonekroz, i.v. bifosfonat kullanımının artmasına bağlı olarak daha sık görülmektedir. Bu nedenle bifosfonat tedavisi görecekte olan hastaların oluşabilecek komplikasyonların engellenmesi amacıyla, tedavi öncesinde diş hekimine yönlendirilip, tüm dental tedavilerinin yapılması önerilmektedir. Günümüzde bifosfonat kullanımına bağlı oluşan osteonekrozun tedavisinde segmental rezeksiyon,debridman ve PRP uygulanması yapılmaktadır. Bu vakada da bu tedavi yöntemleri uygulanarak 6 ay takiple her hangi bir nükse rastlanmadığı görülmüştür.

Segmental resection and PRP application treatment of osteonecrosis related to intravenous biphosphonate: Case report

Elshan Muradov, Dr. Elif Peker, Doç.dr. Süleyman Bozkaya
Gazi University, Faculty of the Dentistry, Department of the Oral and Maxillofacial surgery, Ankara

Objective: Bisphosphonates are used in the management of metastatic bone cancers and osteoporosis. Intravenous (i.v) bisphosphonate (pamidronate, zoledronate, ibondranate) treatment causes the osteonecrosis of the jaws. In this case report, treatment of a referred patient, is presented.

Case: A 55 years old male patient referred to our department with asymptomatic ostonecrosis in her left maxilla as a consequence of long term i.v. bisphosphonates consumption. The treatment protocol included debridement, sequestrectomy and PRP(platelet rich plasma) application therapy. After foregoing treatment wound closed primer. The patient has followed up periodically and clinical and radiological examination osteonecrosis recurrence was not observed at this period.

Conclusion: Occurrence of bisphosphonate induced osteonecrosis became frequent by the increase of i.v. bisphosphonate usage.

Therefore, the patients who will be treated by bisphosphonates must consult to a dentist and all dental treatments must be completed before the beginning of the therapy. By this way, the complications can be prevented. Today, in the treatment of bisphosphonate induced osteonecrosis is performed segmental resection, debridement and PRP implementation. In this case, has also used in this treatment protocol and not observed any recurrence 6 month follow up.

[PS-163]

Semento-Ossifiye Fibroma: İki Olgu Raporu

Ayşenur Uzun, Başak Keskin, Aydın Gümüşdal, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarer, Cengizhan Keskin
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Fibro-osseöz lezyonlar, kemiğin fibröz bağ dokusu ile yer değiştirmesi ile karakterize lezyonlardır. Semento-ossifiye fibroma, genellikle mandibulada ortaya çıkan benign fibro-osseöz bir lezyondur. Mandibulanın inferior sınırında ekspansiyon yapan olguların tedavisinde rezeksiyon yaklaşımı önerilmektedir. Bu raporda, dekstrüktif semento-ossifiye fibroma olgularının segmental mandibula rezeksiyonu ve rekonstrüksiyon plağı ile onarımı sunulmuş ve lezyonların klinik, radyolojik özellikleri ve tedavi protokolleri tartışılmıştır.

Cemento-Ossifying Fibroma: Two Case Reports

Ayşenur Uzun, Başak Keskin, Aydın Gümüşdal, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarer, Cengizhan Keskin
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Istanbul University, Istanbul, Turkey

Fibro-osseous lesions are characterized by the replacement of bone by a benign connective tissue matrix. Cemento-ossifying fibroma is a benign fibro-osseous lesion that occurs mostly in mandible. Resection with continuity defect is preferred in cases involving the inferior border of mandible or with close approximation to it. In this report, the treatment of two destructive cemento-ossifying fibroma cases with segmental mandibulectomy and reconstruction plate is presented.

[PS-164]

Dudak Damak Yarıklı Hastaların Sekonder Greftlemede Anterior İliak Krest Augmentasyonu: Vaka Raporu

Ceylan Güzel, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Anterior iliak krestin defekt onarımında kullanılmasının incelenmesi

Olgu: 37 yaşındaki erkek hasta, beslenme zorluğu ve konuşma bozukluğu şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan ağız içi klinik muayenesinde, üst çene sol vestibüler sulkus bölgesinde ve sol üst dört ve beş numaralı dişlerin palatinalinde, oronazal açıklık tespit edildi. Açıklığın kapatılması için anterior iliak kemik greftinin kullanımı uygun görüldü.

Sonuç: Anterior iliak krest sahip olduğu üstünlükler nedeniyle maksillofasial defektlerin onarımında öncelikli olarak tercih edilebilecek bir donör saha olmasına rağmen tedavi yönteminin risk ve komplikasyonları konusunda hastalar aydınlatılmalıdır.

Using of Anterior Iliac Crest for Secondary Alveolar Bone Grafting in Cleft Lip and Palate Patients: A Case Report

Ceylan Güzel, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler
Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Objective: Examination of using anterior iliac crest for alveolar defect rehabilitation

Case: 37 year-old male patient referred in our department with nutrition problems and speech disorder complaints. Following intraoral examination oronasal defect was detected in the maxillary left vestibular sulcus region and palatal side of maxillary left premolars. anterior iliac crest grafting was planned to treat defect.

Conclusion: The anterior iliac crest which has many advantages while treating maxillofacial defects, could be considered as primary for donor site. However the patient should be enlightened about the increased risk and complications.

[PS-165]

Tip 1 Dentin Displazisi

Gelengül Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D.

Amaç: Dentin displazisi (DD), yaklaşık her 100,000 hastada bir görülen bazen bir veya her iki dentisyonu etkileyen dentin formasyonundaki bozukluk olup otozomal dominant geçişli nadir görülen bir anomalidir. 1972 yılında Witkop dentin displazisini tip 1 radiküler dentin displazisi tip 2 dentin displazisi olmak üzere sınıflandırdı.

Olgu: 14 yaşında erkek ve 18 yaşındaki kadın hasta mobil dişler şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Diş kronları normal morfolojik karaktere sahipti ve normal renkteydi. Hastaların medikal hikayesinde herhangi bir sağlık sorununa rastlanmadı. Erkek hastanın mandibular santral ve lateral kesici dişleri mobildi ve kadın hastanın lateral kesici dişleri mobildi. Radyolojik muayenede dişlerin çoğunda, kök formasyonu olmayan pulpasız dişler ve bazı dişlerde de birkaç mm. kök görüldü.

Sonuç: Dentin displazisi tip 1; dentin displazisi tip 2, dentinogenezis imperfecta ve odontoplaziden ayırt edilmelidir. Dentin displazisinde tedavi seçenekleri takip ve rutin konservatif tedavilerdir. Ayrıca dentin displazili dişlere tedavi yaklaşımları periapikal cerrahi ve uzun kanallı dişlerde retrograd doldurmaktır.

Type 1 Dentin Dysplasia

Gelengül Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan

Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Dentin Dysplasia (DD), a rare anomaly is an autosomal dominant hereditary disturbance in dentin formation affecting either the primary or both the dentitions in approximately one patient in every 100,000. Witkop in 1972 classified DD into type I: Radicular DD and type II: Coronal dentin dysplasia.

Case: 14-year-old boy and 18-year-old woman were referred to our clinic due to mobile teeth. The crowns of their teeth had normal morphologic characteristics and normal color. The patients's medical history revealed no evidence of disturbance in general health. His mandibular central and lateral incisors were mobile and her mandibular lateral incisors were mobile. Radiographic examination revealed pulpless teeth with no root formation in most teeth and roots of only a few millimeters in some teeth.

Conclusion: Dentin dysplasia type I should be differentiated from dentin dysplasia type II, dentinogenesis imperfecta and odontodysplasia. Treatment options of DD are included follow-up and routine conservative treatment. Also the treatment of teeth with DD has included periapical surgery and retrograde filling, which is recommended in teeth with long roots.

[PS-166]

Maksillada Geniş Radiküler Kist: Vaka Raporu

Gelengül Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D.

Amaç: Radiküler kistler veya periapikal kistler nekrotik pulpa ve diş köklerinin etkilenmesi sonucu oluşan çenenin odontojenik kistleri olarak tanımlanmaktadır. Pulpa nekrozlarının sebebi travma veya enfeksiyon olabilmektedir. Radiküler kistler veya periapikal kistler devital dişin pulpasından kaynaklı inflamatuvar sürecin çoğalmasıyla Malassez epitel artıklarından meydana gelmektedir. Bu durum genellikle asemptomatiktir ancak etkilenen alanda yavaş büyüyen şişliğe neden olabilmektedir. Radyografik olarak bu lezyonlar iyi sınırlı periapikal lezyonlar olarak görülmektedir.

Olgu: 30 yaşında erkek hasta üst çenede bir yıla yakın süredir devam eden ağrı ve şişlik şikayetiyle kliniğimize müracaat etmiştir. Sağ üst çenesinde fistül mevcut olup palatal mukoza palpasyonu esnasında vestibül mukozada püy drenajı tespit edildi. Geniş radiküler kist gözlenen hastada panoramik radyografide diş kökü tespit edildi. Lezyon intraoperatif ve postoperatif komplikasyon olmaksızın enükle edildi ve kist epiteli çıkartıldı. Klinik ve radyolojik bulgular ışığı altında bu vaka histopatolojik olarak radiküler kist olarak teşhis edildi. 3 aylık takipte herhangi bir komplikasyon veya şikayet görülmedi.

Sonuç: Etkili bir tedavi için ayırıcı tanı önemlidir. Ayırıcı tanılar; ameloblastoma, odontojenik keratokist, periapikal sementomayı ve nasolabial kisti içermelidir. Tedavi metodunun kararı için kistin büyüklüğü ve anatomik yapılarla olan yakınlığı önemlidir. Geniş kistler için enükleasyon marsüpyalizasyona göre daha çok tercih edilmektedir. Bu sunumun amacı, maksilladaki geniş radiküler kistin enükleasyonla tedavisini sunmaktır.

Massive Radicular Cyst Of Maxilla: Case Report

Gelengül Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan

Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Radicular cysts or periapical cysts are defined as odontogenic cysts of jaw caused by necrotic pulp and involve the apex of offending tooth. The reason of pulp necrosis may be trauma or infection. It arises from epithelial cell rests of Malassez which proliferate by an inflammatory process originating from tooth pulp of a non-vital tooth. This condition is usually asymptomatic but can result in a slow-growth swelling in the affected region. Radiologically, these lesions appear as well-defined periapical radiolucency.

Case: A 30-year-old male patient for almost a year on going pain and swelling in the right upper jaw was admitted to our clinic. Fistula was seen at the right maxilla when palpation palatal mucoza and drained pus on vestibular mucoza. Massive radicular cyst observed on where radix was seen on panoramic radiography. The lesion was surgically enucleated and cyst epithelial was extracted without any intraoperative or postoperative complication. Based on clinical and radiographical findings the present case was diagnosed as a radicular cyst by histopathologically. There was no complication or complaint in 3-month follow-up.

Conclusion: The differential diagnosis is essential for an effective treatment. Differential diagnosis should include ameloblastoma, odontogenic keratocyst, periapical cementoma and nasolabial cysts. For deciding the treatment method, they are important that the size and

location of cyst and anatomic proximity is important. For massive cysts, enucleation is more preferred than marsupialization. The aim of this presentation is to report a massive radicular cyst on maxilla and its treatment with enucleation.

[PS-167]

Sinüs lifting operasyonu sonrasında gingival former takılma aşamasında implantın maksiller sinüse deplasmanı; Bir Olgu Sunumu

Yusuf Emes¹, Şebnem Bilici¹, Elif Erelel¹, Aliye Ceren Ürgün², Onur Geçkili², Anıl Cesur¹, Buket Aybar¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu olgu sunumunda; sinus lift sonrasında uygulanan greftin ossifiye olmaması sonucu maksiller sinüse deplase olan implantın cerrahi olarak çıkartılması anlatılmaktadır

Olgu: 72 yaşında üst çenedeki dişlerini tamamen kaybetmiş olan kadın hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğinde implant yapılmak üzere muayene edildi. Yapılan intraoral muayenenin röntgen ile tetkiki sonucunda hastanın maksillası implant cerrahisi için yeterli yükseklikte ve kalınlıkta görülmedi. Bu nedenle hastaya implant cerrahisi öncesinde sinüs lifting ve blok greft ogmentasyonu planlandı. İmplant öncesi cerrahi işlemler tamamlandıktan 6 ay sonra 13,15,16,22,24,26 numaralı diş bölgelerine implantlar yerleştirildi. 3 ay sonra gingiva başlıkları yerleştirilirken, dental implant yerinden oynayarak maksiller sinüs boşluğuna kaçırılmıştır. Fossa caninadan pencere açılarak maksiller sinüse girildi. Dişli penset yardımı ile sinüs içerisinden çıkarıldı. Serum fizyolojik ile yıkayıp, cerrahi alan dikiş ile kapatıldı.

Sonuç: Dental implant uygulamaları günümüzde hastalar tarafından gittikçe daha fazla tercih edilen bir yöntem haline gelmiştir. İmplant uygulamalarının yaygınlaşması ve hastaların implant destekli protezleri tercih etmeleriyle birlikte, maksillada yetersiz vertikal kemik mesafesinin olduğu vakalarda sinüs lifting operasyonuna ve çeşitli kemik grefti uygulamalarına ihtiyaç olmaktadır. Sinüs lifting sonrasında uygulanan greftin ossifiye olmama ihtimali olduğu göz ardı edilmemeli ve implantın gingiva başlıkları takılırken bile maksiller sinüse doğru implantın deplase edilebileceği bilinmelidir.

Displacement of the Dental Implant into The Maxillary Sinus Following Sinus Floor Augmentation, During Gingiva Former Application; A Case Report

Yusuf Emes¹, Şebnem Bilici¹, Elif Erelel¹, Aliye Ceren Ürgün², Onur Geçkili², Anıl Cesur¹, Buket Aybar¹

¹Istanbul University of Dentistry Faculty, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

²Istanbul University of Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics, Istanbul, Turkey

Objective: The purpose of this poster is to present complications of dental implant application after bone grafts that not ossifying following sinus lifting.

Case: A 72-years-old female patient with an edentulous maxilla was referred to department of Oral and Maxillofacial Surgery at Istanbul University Faculty of Dentistry for implant surgery. Following intraoral and radiographic examination, it was found that the bone volume was not sufficient for implant surgery. Sinus lifting and onlay block bone grafting operations prior to implant surgery were performed. 6 months later; dental implants were placed into the maxilla. 3 months after the implant surgery, one of the dental implants slipped into maxillary sinus at the time of gingiva former connection. The maxillary sinus was accessed via canine fossa. Dental implant was removed using a forceps. Maxillary sinus was lavaged with saline solution and secured with sutures.

Conclusion: Recently, dental implant applications and bone grafting procedures are more popular treatments than the other solutions. It must always be remembered that ossification may be not enough after bone grafting and it is possible to slipped into maxillary sinus at the time of gingiva former connection.

[PS-168]

Mandibulada Koronoid Proçese Kadar Uzanan Masif Rekürrent Keratokistik Odontojenik Tümör: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan, Ertan Yalçın

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum, Türkiye.

Giriş: Agresif klinik özellik gösteren gelişimsel bir odontojenik kist olarak tanımlanan odontojenik keratokistin terminolojisinin kistten tümöre değiştirilmesi önerilmiş ve keratokistik odontojenik tümör olarak yeniden adlandırılmıştır.

Vaka Raporu: 35 yaşında erkek hasta sağ mandibular posterior bölgede şişlik şikâyeti ile kliniğimize başvurmuştur. Radyografik muayenede mandibulada koronoid proçese kadar uzanan geniş multiloküler radyolüsent lezyon görülmüştür. Genel anestezi altında koronoid proçesin çıkarılması ile birlikte tümörün enükleasyonu yapılmış ve Karnoy solüsyonu uygulanmıştır.

Tartışma: Keratokistik odontojenik tümör lokal agresif davranış gösterir ve nüks oranı %62.5'ten fazladır. Sık nüks etmesine bağlı olarak hastalar uzun dönem takip edilmeli ve yakın radyolojik gözlem yapılmalıdır.

Massive Recurrent Keratocystic Odontogenic Tumor in Mandible Extending to Coronoid Process: A Case Report

Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan, Ertan Yalçın

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY.

Introduction: Odontogenic keratocyst is described as a developmental odontogenic cyst with an aggressive clinical behavior suggesting a change in its terminology from a cyst to a tumor and has now been renamed as keratocystic odontogenic tumor (KCOT).

Case: 35 year-old-male patient referred to our department complain with swelling at the right mandibular posterior region. In radiographic examination, multilocular massive recurrent radiolusent lesion was diagnosed in mandible extending to coronoid process. Under general anesthesia massive tumor was enucleated with removal of coronoid process and Carnoy's solution was applied.

Discussion: KCOTs have local aggressive behavior and recurrence rate up to 62.5%. Due to the frequent recurrence of KCOT, patients are recommended to be kept under long-term and close radiological supervision.

[PS-168]

Hallermann-Streiff Sendromlu Bir Hastanın Cerrahi Destekli Hızlı Maksiller Genişletme İle Rehabilitasyonu

Yusuf Emes¹, Anıl Cesur¹, Şebnem Bilici³, Eda Erorta², Elif Erelel¹, Evren Öztaş², Buket Aybar¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

³İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Hallermann-Streiff Sendromu oldukça nadir görülen ve esas olarak baş-boyun bölgesindeki multiple konjenital anomaliler ile tanı alan bir sendromdur. En sık gözlenen klinik özellikler kuşa benzer yüz görünümü, mandibula ve maksilla hipoplazisi, göz ve diş anomalileri, özellikle burun üzerindeki cilt atrofisi ve ufak vücut yapısıdır. Bu olgu sunumunda Hallermann-Streiff Sendromu nedeni ile kliniğimize başvurmuş olan hastanın SARME ile rehabilitasyonu anlatılacaktır.

Olgu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne dişlerindeki düzensizlik ve ön bölgede tam kapanmama şikayetiyle başvuran 20 yaşındaki Hallermann-Streiff Sendromlu kadın hastadaki bilateral transvers yetmezliğin Cerrahi Destekli Hızlı Palatal Ekspansiyon ile tedavi edilmesine karar verildi. Hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda lokal anestezi altında operasyona alındı. Sirkümvestibüler insizyon sonrası operasyon sahası, zigomatik arklar, anterior maksiller duvarlar, apertura priformis açığa çıkarıldı ve anterior nazal mukoza kemik bağlantılarından ayrılarak, lateral maksiller duvarda apertura priformisten başlayarak pterigomaksiller sutura kadar, Lefort 1 seviyesinde geniş bir kesi hattı yapıldı. Maksiller genişletme apereyi takılarak açılması kontrol edildi. Kanama kontrolünü takiben, vestibüler mukoza 3-0 ipekle suture edildi ve Bonded RPE apereyi uygulandı. Operasyondan 1 hafta sonar apereyi aktive edilmeye başlandı. 3 hafta sonunda 7 mm açılma elde edildi.

Sonuç: Cerrahi Destekli Hızlı Palatal Ekspansiyon büyüme-gelişim evresini tamamlamış bireylerde görülen sendroma bağlı, genetik veya sonradan kazanılmış transversal yetmezlik durumlarında kısa sürede istenilen transversal boyutun elde edilebildiği bir tedavi yöntemidir.

Rehabilitation of A Patient With Hallermann-Streiff Syndrome Using Surgically Assisted Rapid Maxillar Expansion

Yusuf Emes¹, Anıl Cesur¹, Şebnem Bilici³, Eda Erorta², Elif Erelel¹, Evren Öztaş², Buket Aybar¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey

²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul, Turkey

³Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul, Turkey

Objective: Hallermann-Streiff Syndrome is a considerably rare disorder that is principally diagnosed by multiple congenital anomalies observed in the head and neck region. The most frequently encountered clinical characteristics of the syndrome are bird-like facial appearance, hypoplastic mandible and maxilla, ocular and dental anomalies, skin atrophy, particularly on the nose, and short stature. In this case report a patient with Hallermann-Streiff Syndrome rehabilitated via SARME is presented.

Case: A 20-year-old woman who has Hallermann-Streiff Syndrome has referred to İstanbul University Faculty of Dentistry with the chief complaint of malocclusion and anterior open-bite. SARME was planned to correct the transverse compression. Patient was operated under local anesthesia in İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery. Following the circumvestibular incision Lefort 1 osteotomy was applied. Bonded Rapid Palatal Expander was adapted and the incision was sutured using 3.0 silk sutures. One week after the surgery the expander has been activated. At the end of 3 weeks a 7mm of expansion has been achieved.

Conclusion: Surgically Assisted Maxillary Expander is a suitable and fast treatment option for the patient who has transverse compressions congenitally or genetically.

[PS-169]

Mandibulada Diş Çekimi Sonrası Gelişen Osteomyelit: Olgu Sunumu

Tuğçe Çevik, Dila Çelikkol, Hasan Hüseyin Köşger

Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Sivas

Çenelerin osteomyelitleri ağız içerisinde kemiğin açığa çıkması olarak tanımlanır. Kemiğin önce medullasında ve havers kanallarında başlayıp daha sonra periostun etkilenmiş alanını tutan geniş bir enfeksiyondur. Bu makalenin amacı, mandibulada diş çekimini takiben gelişen osteomyelit olgusunu sunmaktır.

30 yaşında herhangi bir sistemik hastalığı olmayan erkek hasta kliniğimize alt çenede ağrı şikayetiyle başvurdu. Hastanın anamnezinde sol alt 1. molar dişinin 2 ay önce çekildiği belirlendi. Klinik muayenede alt çenede ağrı, hassasiyet mevcuttu ve kötü iyileşmiş alveolar kemiğin açığa çıktığı görüldü. Panoramik radyografide sekestrum olduğu gözlemlendi. Lokal anestezi altında, nekrotik kemik çıkarılıp küretaj ve irrigasyon yapıldı. Defekt alanına TZF (trombositten zengin fibrin) uygulandı.

Çenelerin osteomyelitleri, inatçı enfeksiyonlara yol açabilmesi nedeniyle üzerinde önemle durulmalıdır. Osteomyelit; şiddetli komplikasyonlara, fonksiyonel ve estetik bozukluklara yol açabilir.

Localized Osteomyelitis of The Mandible After Tooth Extraction: Case Report

Tuğçe Çevik, Dila Çelikkol, Hasan Hüseyin Köşger
Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Sivas

Osteomyelitis of the jaws can be defined as presence of exposed bone in the mouth, which begins as an infection of the medullary cavity, rapidly involves the haversian systems and extends to involve the periosteum of the affected area. The purpose of this paper is to present a case of osteomyelitis of mandible following tooth extraction.

A 30 years old male patient without any systemic disease was referred to our clinic the left mandibular pain. The left mandibular first molar had been extracted 2 months ago. Clinical examination revealed mandibular pain, tenderness, and a poorly healed socket with alveolar bone exposure. No fistula was detected in the adjacent mucosa or skin. There was evidence of sequestrum formation on panoramic radiography. Under local anesthesia, the necrotic bone was removed and complementary curettage and irrigation was performed. Then, PRF (Platelet rich fibrin) was placed into the defected area.

Osteomyelitis of the jaws should be considered carefully due to causing persistent infection. They may cause severe complications, functional and aesthetic disorders.

[PS-170]

Ratlarda hasarlı periferik sinir iyileşmesi üzerine hemostatik ajanlar ve doku yapıştırıcılarının etkileri: Part II, bir stereolojik çalışma

İsmail Şener¹, Cihan Bereket¹, Nilüfer Çakır Özkan¹, Mehmet Emin Önger², Muhsin Özdemir³

¹19 Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

²19 Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD, Samsun, Türkiye

³Özel Muayenehane, Antalya, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tarafsız yöntemlerle periferik sinir iyileşmesi üzerine lokal hemostatik ajanların ve doku yapıştırıcıların etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: 200-250 gr ağırlığındaki 42 adet Wistar rat kullanıldı. Hayvanlar standart sıcaklık ve ışık koşullarında muhafaza edilip rastgele 7 gruba ayrıldı: Kontrol, Oksidize rejener selüloz (ORC) (Surgicel®; Ethicon, Neuchâtel, İsviçre), Jelatin Sünger (GS) (Gelatang; Roeko, Langenau, Almanya), Siğir Kolajen (BC) (Lyostypt®; Braun, Melsungen, Almanya), Ankaferd Blood Stopper® (ABS) (Ankaferd Sağlık Ürünleri Ltd, İstanbul, Türkiye), glutaraldehit Cerrahi Yapıştırıcı (BioGlue®; Cryolife, Inc., Kennesaw, GA, ABD), ve N-butil-2 siyanoakrilat (Glubran® 2'dir; GEM SRL, Viareggio, İtalya). Ratların sol siyatik sinirleri ezme suretiyle yaralanmaya maruz bırakıldı. Sonra, yaralı sinir alanı ORC, GS, ve BC uygulandı. ABS grubunda, 2 ml abs üç dakika boyunca yaralanan sinir alanına, steril bir spanç ile uygulandı. BioGlue ve Glubran 2 grup, doku yapıştırıcı yaralı sinire damlatıldı ve üç dakika sertleşmesine izin verildi. Kontrol grubunda sinir yaralanması sonrası, cerrahi alan herhangi bir işlem yapmadan kapatıldı. Sinir örnekleri ameliyattan 12 hafta sonra (miyelinli akson sayısı, akson alanı ve miyelin kalınlıkları) stereolojik olarak değerlendirildi.

Bulgular: ORC'nin miyelinasyonu katkı sağladığı, BioGlue'nun ise önemli ölçüde akson sayısını arttırdığı bulunmuştur.

Sonuç: BioGlue ve ORC'nin periferik sinir rejenerasyonu üzerinde olumlu etkileri olabilir.

The effect of hemostatic agents and tissue adhesive on injured peripheral nerve healing in rats: Part II, a stereological study

İsmail Şener¹, Cihan Bereket¹, Nilüfer Çakır Özkan¹, Mehmet Emin Önger², Muhsin Özdemir³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

²Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

³Private Practice, Antalya, TURKEY

Objective: The aim of this study is to evaluate effects of local hemostatic agents and tissue adhesives on peripheral nerve healing using unbiased methods.

Materials-Methods: 42 Wistar rats weighing 200 to 250 g were used in this study. The animals were kept in standardized temperature and light conditions and randomly divided into seven groups: Control, Oxidized Regenerated Cellulose (ORC) (Surgicel®; Ethicon, Neuchatel, Switzerland), Gelatine Sponge (GS) (Gelatang; Roeko, Langenau, Germany), Bovine Collagen (BC) (Lyostypt®; Braun, Melsungen, Germany), Ankaferd Blood Stopper® (ABS) (Ankaferd Health Products Ltd, İstanbul, Turkey), Glutaraldehyde Surgical Adhesive (BioGlue®; Cryolife, Inc., Kennesaw, GA, USA), and N-butyl-2 cyanoacrylate (Glubran® 2; GEM S.r.l., Viareggio, Italy). The left sciatic nerves of rats were exposed to crush injury model. Then, the injured nerve was surrounded by ORC, GS, and BC, which were left in the area. In the ABS group, 2 ml ABS was used with a sterile sponge and left in the injured nerve area for three minutes. In the BioGlue and Glubran2 groups, tissue adhesives were dropped on the injured nerve and allowed three minutes to harden. After nerve injury in the control group, the surgical site was closed without any process. Nerve samples were evaluated stereologically in point of myelinated axon number, axon area, and myelin thickness at the end of 12 weeks after surgery.

Results: Bioglue was found to significantly increase axon number whereas ORC contributes myelinisation.

Conclusion: Bioglue and ORC might have positive effects on peripheral nerve regeneration.

[PS-171]

Dişeti Gülümsemesinin Lip Reposition ile Tedavisi

Kanber Kamberoğlu, Ali İlker Baştan, Cihan Baylan, İsmail Şener
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç:

Doğal dental estetiğin oluşturulmasında maksiller anterior dişler belirleyicidir. Bu dişlerin dizilimleri, açılanmaları ve boyutları kadar, dişeti seviyesinde sonlanma özellikleri de doğal estetik görüntü oluşturulması üzerine etkilidir. Tedavisi zor olan bu hastalarda multidisipliner yaklaşım, gülümsemenin komponenti olan dişler, dişeti ve dudaklar arasındaki dengenin ve uyumun artırılması için yararlı olmaktadır.

Olgu:

Kanın dişinin eksikliğini tedavisi için kliniğimize başvuran genç bayan hastanın, yapılan muayene sonucunda gülüş estetiği sadece eksik kanin dişinin tamamlanmasıyla değil ayrıca dişeti gülümsemesinin lip reposition ile tedavisine karar verildi. Lip reposition operasyonu ve implant yerleştirilmesi aynı seansta lokal anestezi altında yapıldı.

Sonuç:

Dişetinin aşırı derecede görünmesinin etiyojilerine bağlı olarak değişik tedavi yöntemleri vardır. Bu tedavi yöntemleri, gingivektomi, lip reposition ve ortognatic cerrahi uygulamaları ile maxillanın gömülmesini içermektedir. Tedavi yönteminin seçimi etiyojiye göre seçilmelidir. Dişeti gülümsemesinin tedavisinde vakaya göre tedavi yöntemleri kombine kullanılabilir. Hiperaktif üst dudağa bağlı olan gummy smile'in tedavisinde botulinum toksin-A, dudağın yeniden konumlandırılması ve myotomy benzer sonuçlar ortaya çıkarmasına karşın botulinum toksin-A belli zaman aralıklarında tekrarlanması, myotominin agresif bir tedavi olması ve parastezi gibi komplikasyonlarının olmasından dolayı dudağın yeniden konumlandırılması daha uygun bir tedavi yolu olarak görülmektedir.

Correction of Gummy Smile by Lip Repositioning

Kanber Kamberoğlu, Ali İlker Baştan, Cihan Baylan, İsmail Şener
University of Ondokuz Mayıs School of Dentistry, Department of Oral and Maksillo Facial Surgery, Samsun

Objective:

Achieving natural dental esthetics maxillary teeth are decisive factor. Borderline of gingiva is effective as alignment, angulation and size of teeth for natural esthetic feature. Multidisciplinary approach for achieving the harmony for smile components as teeth, gingiva and lips is beneficial for complicated patients

Case:

Young female patient was referred to our clinic for canine tooth missing. Following the clinical examination, lip repositioning is planned for increasing oro-facial esthetics. Lip repositioning and dental implant placement is performed in the same session under local anesthesia.

Conclusion:

Variation in etiology of gummy smile, different kind of treatment methods are available such as gingivectomy, lips repositioning, orthognathic surgery and intrusion of maxilla. The treatment approach must be preferred depending on etiology and combine techniques ac be used. Treatment of gummy smile related to hyperactive upper lip consist of botulinum tocsin-a, repositioning of lip and myotomy techniques. But need in reputation for application of botulinum tocsin-A during time plus, possessing an aggressive approach of myotomy surgery which may cause paresthesia, repositioning of lip becomes more convenient technique.

[PS-173]

Lateral Periodontal Kist: Nadir Bir Olgu Sunumu

Onur Şahin, Onur Odabaşı, Mehmet Emin Toprak
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Lateral periodontal kist (LPK) non-keratinize, non-inflamatuar sık gözlenmeyen gelişimsel bir odontojenik kisttir. Bütün odontojenik kistler arasında görülme sıklığı yaklaşık %0.4, bütün çene kemikleri kistleri arasında da %0.7 görülme oranına sahiptir. Bu lezyonların karakteristik özelliği sürmüş bir vital dişin lateral kök yüzeyi boyunca ortaya çıkmasıdır. Bu lezyonun dental lamina artıklarından oluştuğu düşünülmektedir ve erişkin gingival kistiyile benzer morfolojik bulguları paylaşmaktadır. Radyografik olarak iyi sınırlı, yuvarlak veya oval radyolüsent lezyonlardır ve genellikle sklerotik sınırlıdır. Genellikle dişlerin servikal marjinleri ve apeksleri arasında gözlenmektedir. LPK çoğunlukla mandibular premolar-kanin ve kesici dişler bölgesinde ortaya çıkmaktadır. Bu olgu sunumunda 40 yaşındaki erkek hastada, mandibular premolar bölgede lokalize lateral periodontal kist tanımlanmıştır.

Olgu: Kırk yaşındaki erkek hasta mandibular sol 1. Premolar ve kanin dişler arasında iyi, sklerotik sınırlı radyolüsent lezyon biyopsi amacıyla kliniğimize sevk edilmiştir. İntraoral muayenede sol mandibular kanin ve 1. premolar numaralı dişlerin köklerinin arasındaki alanda alveoler kemiğin devamlılığının olmadığı ve dişetinin palpasyonda fluktuan olduğu gözlemlenmiştir. Lokal anestezi altında, mukoperiosteal flep kaldırılıp, lezyonun tamamen enükleasyonu gerçekleştirilmiştir. Histopatolojik inceleme sonucunda lateral periodontal kist tanısı konulmuştur. Mukoperiosteal flep eski yerine suture edilmiş ve iyileşme dönemi sorunsuz geçmiştir.

Sonuç: Lateral periodontal kistin, benzer klinik ve radyografik özellik gösteren radiküler kist, glandular odontojenik kist, sialo-odontojenik kist veya keratokistik odontojenik tümör ile ayırıcı tanısı yapılmalıdır. Lateral periodontal kistin en çok tercih edilen tedavisi konservatif enükleasyon ve ardından tanıyı kesinleştirmek amacıyla yapılacak olan histolojik değerlendirmedir.

Lateral Periodontal Cyst: A Rare Case Report

Onur Şahin, Onur Odabaşı, Mehmet Emin Toprak
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: The lateral periodontal cyst (LPC) is a non-keratinized, non-inflammatory, uncommon type of developmental odontogenic cyst, representing about 0.4% of all odontogenic cysts and 0.7% of all cysts of the jaws. These lesions are typically occur along the lateral root surface of an erupted vital tooth. It is believed to arise from rest of the dental lamina, and it share same morphological findings with gingival cyst of the adult. The radiographic appearance is usually a well-defined, round or ovoid radiolucent lesion, usually with a sclerotic margin, preferentially localized between the apex and the cervical margin of the teeth. LPC occurs more commonly in the mandibular premolar-canine and incisor area. In this case we reported a lateral periodontal cyst that affected the mandible premolar area of a 40 years-old male patient.

Case: On intraoral examination, there was a painless, well-circumscribed, slight swelling, sited in the gingival mucosa between the left mandibular premolar and canine, which presented a hard consistency and was covered by normal mucosa. Under local anesthesia, a full-thickness mucoperiosteal flap was elevated and the lesion was completely enucleated. The histological diagnosis was lateral periodontal cyst. The mucoperiosteum was replaced and sutured. Healing was uneventful.

Conclusion: The differential diagnosis for LPC should be done with radicular cyst, glandular odontogenic cyst, sialo-odontogenic cyst, or keratocystic odontogenic tumor that might occur in the same location and have the same clinical and radiographic presentation. The most appropriate treatment of choice is conservative enucleation and after histological evaluation to confirm the diagnosis.

[PS-174]

Ağız ve çene ablatif cerrahisinde trans-oral robotik yaklaşım

Nima Moharamnejad¹, Eric J. Dierks², Mehmet Barış Şimşek³

¹Baş ve Boyun Enstitüsü, OR.

²Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Oregon Sağlık ve Bilim Üniversitesi, Portland, OR.

³Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Ablatif ağız ve çene cerrahisinde morbidite azalma ve organ koruma amaçla yeni teknolojileri kullanmak bir trenddir. Cerrahi robotların tanıtılmasından beri, bu cihazları kullanmak için birçok yöntem adapte ederek geliştirilmiştir. Robotik araçların orofarenks ve hipofarenksir tümör ameliyatları için büyük bir fırsat sunuyor. Erken evre tümörler tedavisinde, komşu anatomik organların korunması, konuşma ve yutma fonksiyonu daha az kaybolmasına, cilt insizyonsuz olduğu bu yaklaşımın avantajlarıdır. Bu derleme amacı, uygulama, eğitim ve trans-oral robotik cerrahi temellerini yayımlanan literatürler ışığında tartışmaktır.

Trans-oral robotic approach for oral and maxillofacial ablative surgery

Nima Moharamnejad¹, Eric J. Dierks², Mehmet Barış Şimşek³

¹Head and Neck Institute, OR.

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Oregon Health and Science University, Portland, OR; Head and Neck Surgical Associates, USA.

³Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

The organ preservation is concerning issue in ablative surgeries. The reduction of morbidity of ablative oral and maxillofacial surgery is trending to use new technologies. Since introduction of surgical robots, many methods are developed to adapt the instrument operation room. The delegation of robotic instruments provides great opportunity for oropharynx and hypopharynx tumor surgeries. The preservation of adjacent anatomic organs in early staged tumors, less significant deficits in speech and swallowing function, no skin incision are the advantages of this approach. This article presents a review of application, training and pitfalls of trans-oral robotic surgery.

[PS-175]

Raşitizmlı Hastada İmplant Uygulaması Sonucu Gelişen Patolojik Fraktür: Olgu Sunumu

Reha Gür, Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD İstanbul/Türkiye

Amaç: Raşitizmlı hastada uygulanan dental implant sonucu gelişen patolojik fraktürün mini plak sistemi tedavisi

Olgu: 55 yaşındaki raşitizmlı erkek hasta kliniğimize başvurdu. Alt çene simfiz bölgesinde dental implant sebepli patolojik fraktür saptandı. Fraktür ile ilişkili implantlar çıkarıldı. Sonrasında fraktürün tedavisi için mini plak sistemi ile rijit fiksasyon sağlandı.

Sonuç: Raşitizmlı hastalarda vitamin D eksikliği sebebi ile kemik mineral dansitesitesinin azalması deformitelerin, fraktürlerin görülme olasılığını arttırmaktadır. Bu sebeple raşitizmlı hastalarda dental implant tedavisi öncesinde gerekli kemik dansite testleri değerlendirilmelidir. İmplant cerrahisi sonucunda oluşabilecek komplikasyonlar göz önünde bulundurulmalıdır.

Pathologic fracture at mandibular symphysis due to dental implant placement in rickets patient: Case Report

Reha Gür, Selim Aydın Gümüşdal, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler

Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery İstanbul/Turkey

Objective: The treatment of pathologic fracture occurred at mandibular symphysis due to dental implant placement with mini plate system

Case: A 55-year-old man patient with rickets disease had come to our clinic. There was a pathologic fracture at mandibular symphysis through dental implant placement. Dental implants associated with the fracture are extracted. Then we used a mini plate system to provide rigid fixation in the treatment of pathologic fracture.

Conclusion: In rickets patients, defective mineralization potentially leads to fractures and deformities in the softened and weakened bones due to deficiency of vitamin D. Therefore all necessary bone density tests should be evaluated before the dental implant placement. Complications that may occur caused by dental implant surgery must be considered.

[PS-176]

Mandibulada Çoklu Kompound Odontoma: İki Olgu Raporu

Seyma Alla¹, Sedef Ayşe Uyanık², Mehmet Ali Erdem¹, Abdulkadir Burak Çankaya¹, İlknur Özcan²

¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Odontomalar mine, dentin, sement ve pulpa dokusundan oluşan benign odontojenik tümörlerdir. Bu tümörler kompleks ve kompound olarak ikiye ayrılırlar. Bu bildiride mandibulada çok sayıda kompound odontomaya sahip iki olgu rapor edilmiştir.

Olgu: 42 yaşında erkek hasta çürük dişleri nedeniyle fakültemize başvurdu. Alınan panoramik radyografide sağ mandibular kanin dişin apikalinde çok sayıda küçük diş benzeri radyopak yapılar olduğu görüldü. 15 yaşında kadın hasta rutin dental muayene için fakültemize başvurdu. Panoramik radyografide sol mandibulada çok sayıda diş benzeri radyopak lezyona rastlandı. Her iki hasta da opere edilerek lezyonlar tamamen eksize edildi.

Sonuç: Odontomalar mine, dentin, sement ve pulpa dokularının düzensiz gelişimiyle oluşurlar. Kompleks ve kompound olmak üzere ikiye ayrılırlar. Kompound odontomalar çok sayıda birbirinden ayrı küçük diş benzeri yapılardan oluşurken, kompleks odontomalar düzensiz diş dokularından oluşan kitleler olarak görülürler. Bu lezyonlar genellikle rutin radyografik inceleme ile ortaya çıkarlar.

Multiple Compound Odontomas in the Mandible: A Report of Two Cases

Seyma Alla¹, Sedef Ayşe Uyanık², Mehmet Ali Erdem¹, Abdulkadir Burak Çankaya¹, İlknur Özcan²

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

²Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology Department, İstanbul

Objective: Odontomas are benign odontogenic tumours formed of enamel and dentin, cement and pulp tissue. These tumours classified as complex and compound. This report describes two patient have multiple compound odontomas in the mandible.

Case: A 42 year-old male patient referred to our faculty for his caries. A panoramic radiograph revealed the presence of multiple small radio opaque tooth-like structures in the apical region of right mandibular canine tooth. A 15 year-old female patient referred to our faculty for routine dental examination. Panoramic radiograph revealed multiple tooth-like radioopaque lesions in the left mandible. Both patients were operated and lesions were excised completely.

Conclusion: Odontomas occur with the development of enamel, dentin, cement and pulp tissue in an irregular arrangement. There are two types of odontoma: complex and compound. A compound odontoma comprises of many separate, small tooth like structures, while a complex odontoma forms an irregular mass of dentin and enamel without likeness to a tooth. These lesions are usually revealed on routine radiography.

[PS-177]

Florid Semento-osseöz Displazi: Nadir Bir Olgu Raporu

Seyma Alla¹, Sedef Ayşe Uyanık², Taha Emre Köse², Mehmet Ali Erdem¹, Abdulkadir Burak Çankaya¹

¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Florid semento-osseöz displaziler periodontal ligament dokusundan kaynaklanan benign lezyonlardır. Bu çalışmanın amacı nadir olarak görülen mandibular florid semento-osseöz displazi olgusuna dikkat çekmektir.

Olgu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na diş çürüğü şikayetiyle başvuran 40 yaşında kadın hastadan alınan panoramik radyografide mandibulada çift taraflı çok sayıda radyopak-radyolüsent lezyonlar olduğu görülmüştür. Ön tanı olarak florid semento-osseöz displazi düşünülmüştür. Kesin tanı için biyopsi yapılmış ve histopatolojik inceleme sonucu florid semento-osseöz teşhisi doğrulanmıştır.

Sonuç: Florid semento-osseöz displazi, semento-osseöz displazilerin bir alt grubudur. Lezyonlar genellikle asemptomatik olup teşhis radyografik inceleme ile yapılır. Bu lezyonlar tedavi gerektirmez fakat periyodik klinik ve radyografik takip önerilmektedir.

Florid Cemento-osseous Dysplasia: A Rare Case Report

Seyma Alla¹, Sedef Ayşe Uyanık², Taha Emre Köse², Mehmet Ali Erdem¹, Abdulkadir Burak Çankaya¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

²Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology Department, Istanbul

Objective: Florid cemento-osseous dysplasia (FCOD) is a benign jaw lesion originating from periodontal ligament tissues. The aim of this study to describe a rare case of florid cemento-osseous dysplasia of the mandible.

Case: A 40 year-old female patient referred to Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology for dental caries. A panoramic radiograph was obtained and multiple radioopaque-radiolucent lesions were seen in the mandible. Initial diagnosis was florid cemento-osseous dysplasia. Biopsy was performed for certain diagnosis. Histopathological examination confirmed the diagnosis of florid cemento-osseous dysplasia.

Conclusion: Florid cemento-osseous dysplasia (FCOD) is one of the subgroups of cemento-osseous dysplasia (COD). Lesions are usually asymptomatic and diagnosis is made by radiographic examination. To manage FCOD, no treatment is necessary; however, periodic clinical and radiographic follow-up is recommended.

[PS-178]

Gömülü Üçüncü Molar Dişle İlişkili Paradental Kist: Nadir Bir Olgu Raporu

Seyma Alla¹, Sedef Ayşe Uyanık², Taha Emre Köse², Abdulkadir Burak Çankaya¹, Mehmet Ali Erdem¹

¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Paradental kist, sürmekte olan bir dişi içeren, özellikle perikoronitis olmak üzere inflamatuvar bir süreçle ilişkili lezyon olarak tanımlanır. Olgularda genellikle tekrarlayan perikoronitis hikayesi bildirilir ve sıklıkla periodontal cep ve kist arasında ilişki vardır. Bu bildiri de sürmemiş mandibular üçüncü molar dişle ilişkili bir paradental kist olgusu rapor edilmiştir.

Olgu: 63 yaşında erkek hasta sağ mandibular posterior bölgede dişeti üzerinde şişlik şikayetiyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Panoramik radyografide gömülü üçüncü molar dişle ilişkili iyi sınırlı radyolüsent bir lezyon görüldü. Gömülü diş lezyonunun enükleasyonu ile birlikte cerrahi olarak çıkarıldı.

Sonuç: Paradental kistler diğer kistlerden daha az görülürler. Olguların çoğunda mandibular üçüncü molar dişle ilişkilidirler ve genellikle üçüncü dekatta ortaya çıkarlar. Çocuklarda tedavi seçeneği olarak marsüpyalizasyon veya diş çekilmeksizin lezyonunun enükleasyonu tercih edilebilir. Bizim olgumuzda hastanın yaşından dolayı dişin çekimiyle birlikte lezyonunun enükleasyonu tercih edildi.

Paradental Cyst Associated with Impacted Third Molar: A Rare Case Report

Seyma Alla¹, Sedef Ayşe Uyanık², Taha Emre Köse², Abdulkadir Burak Çankaya¹, Mehmet Ali Erdem¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

²Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology Department, Istanbul

Objective: A Paradental cysts is defined as a lesion which is related to an inflammatory process, especially perikoronitis, involving a tooth in eruption. A history of recurrent perikoronitis is reported usually and there is often the presence of a communication between the periodontal pocket and the cyst. This report describes a rare case of paradental cyst with an unerupted mandibular third molar.

Case: A 63 year-old male patient referred to Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department with a swelling in the right mandibular posterior area. Panoramic radiography showed a well-defined radiolucency in association with impacted third molar. Impacted tooth was extracted surgically with enucleation of the lesion.

Conclusion: Paradental cysts occur less frequently than the other cysts. The majority of paradental cysts involve the mandibular third molar and usually occur third decade of life. Marsupialization or enucleation the lesion without extraction may be treatment options in the juvenile cases. In our case we enucleated the lesion with extraction of the tooth because of the patient's age.

[PS-179]

Case Report: Palatal island flap for closure of oroantral fistula

Onur Şahin, Onur Odabaşı, Mehmet Emin Toprak, Sharif Rzayev
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Oroantral açıklık, ağız kavitesi ve maksiller sinüs arasında meydana gelen anormal geçiş veya patolojik bağlantı olarak tanımlanmaktadır. Oroantral fistül terimi ise oluşmuş bu açıklığın kronik bir hale gelmesini ve perforasyon bölgesinin epitel ile örtülmesini ifade etmektedir. Oroantral fistüller en sık kökleri maksiller sinüs ile yakın ilişkide olan maksiller posterior dişlerin çekimi sonrasında oluşur. Oroantral fistüllerin kapatılmasında palatinal ada flebi, yeterli hacmi ve kan desteği ile özellikle geniş fistüllerin kapatılması için güvenli uygulanabilen bir tedavi yöntemidir.

Olgu: 29 yaşında erkek hasta iki ay önce diş merkezde sol üst 1. molar dişini aşırı çürük sebebiyle çekirmiştir. Ancak hasta çekim sonrası ağrılarının devam etmesi, geniz akıntısı, kötü tat, ağız kokusu ve aldığı gıdaların burnundan gelmesi şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucunda oroantral fistül olduğu gözlenmiştir. Radyografik inceleme ve periodontal sondla muayene sonucunda fistülün 4-5 mm açıklığında olduğu görülmüş ve hastaya lokal anestezi altında palatal saplı adaflebi ile oroantral fistülün kapatılması planlanmıştır.

Damak mukozası kanin diş hizasına kadar damar sinir paketine dikkat edilerek ve defektin palatinalinde bir sağlam doku köprüsü kalacak şekilde insize edilmiştir. Damar-sinir paketi 1x1 cm'lik bir adaya bağlı kalacak şekilde flebin uç kısmı ana parçadan kesilerek ayrılmıştır. Bu uç kısım hemostatla tutularak dekole edilen palataldeki doku köprüsünün altından geçirilmiştir. Defekt bölgesi palatinal ada flebiyle kapatılmıştır.

Sonuç: Palatal ada flebi tekrarlayan fistüllerin tedavisinde sahip olduğu mükemmel kan desteği ve yüksek başarı oranı nedeniyle tercih edilen bir yöntemdir. Vestibular derinliğe olumsuz bir etkisinin olmaması vestibular flebe göre önemli bir avantajdır. Bununla birlikte iyileşme süresinin göreceli olarak uzun ve ağırlı olması başlıca dezavantajdır.

Olgu Sunumu: Oroantral fistül kapatılmasında palatal ada flebi uygulaması

Onur Şahin, Onur Odabaşı, Mehmet Emin Toprak, Sharif Rzayev
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Oroantral communication is defined as an abnormal transition or pathological connection occurring between oral cavity and maxillary sinus. The term of the oroantral fistula describes that this formed openness becomes chronic and is covered with epithelium of the perforation area. Palatal island flap used for the closure of oroantral fistulas is a treatment methods that can be safely applied for the closure of the large fistulas especially with the support of sufficient volume and blood.

Case: 29-year-old male has extracted his upper left first molar due to excessive tooth decay two month ago in a clinic. However, the patient has consulted to the our faculty with complaints that persisting pain, postnasal drip, bad taste, halitosis etc after extraction. it is planned to close of the oroantral fistula with palatal island flap.

Palatal mucosa was incised from the canine level with attention to the neurovascular bundle and to remain a solid tissue bridge in the defected palatal area. The tip flap has been passed under the tissue bridge in the palatal side that is detached by holding with hemostat and defect area was sutured.

Conclusion: Palatal island flap is especially a preferred method for excellent blood supply and a high success rate in the treatment of large and recurrent fistulas. Lack of negative impact on the vestibular depth is an important advantage compared to vestibular flap. However, long healing period and painful palatal donor site is relatively major disadvantages.

[PS-180]

Ender boyutta bir submandibular tükürük taşı: Nadir bir olgu sunumu

Onur Odabaşı, Onur Şahin, Anıl Seçkin, Faruk Öğütlü, Bedreddin Cavlı
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Sialolitiazis tükürük bezi veya kanalı içinde kalsiyum ve komplekslerinin birikimi ile karakterize bir hastalıktır. Tükürük taşlarının %80'inden fazlası submandibular tükürük bezi veya kanallarında bulunur. Klinik özellikleri genellikle lokal şişlik, ağrı, etkilenen bölgenin enfeksiyonu ve tükürük bezi kanalının genişlemesiyle karakterizedir. Tükürük bezi taşları genellikle 5-10 mm boyutlarındadır ve 15 mm'den büyük olan taşlar megalith olarak isimlendirilir.

Biz bu olgu sunumunda 47 yaşındaki erkek hastada sol Wharton kanalından çıkarılan submandibular tükürük taşı tanımlayacağız.

Olgu: 47 yaşındaki erkek hasta 5 aydır sol alt submandibular bölgede ağrı ve rahatsızlık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hasta yemek yerken ağrısının arttığını ve diğer zamanlarda azaldığını ifade etti. İntraoral muayenede submukozal tükürük taşı saptandı. Submandibular tükürük bezine masaj yapıldığında tükürük kanalı girişinden tükürük akışı gözlenmedi. Lokal anestezi altında ağız tabanında insizyon yapıldı. Künt diseksiyonlarla tükürük taşına ulaşıldı. Oval, sert, sarı, 1.7 cm uzunluğunda bir örnek elde edildi.

Sonuç: Sialotiazis erkek yetişkinlerde daha yüksek prevalanslarda görülmekle birlikte her yaş grubunu etkileyebilen bir hastalıktır. Tükürük taşlarının bakteri, mukus ve hücre artıklarının tükürük kanallarında mineralize olmasıyla ortaya çıktığı düşünülmektedir. Vakaların %80'inde de submandibular tükürük taşı şu faktörlere bağlı olarak oluşur; salgının daha alkalın ve kalsiyum oranının fazla olması, tükürük akışının yer çekimine karşı olması ve submandibular tükürük bezi kanalının anatomisinin uzun ve kıvrımlı olmasıdır. Tükürük taşlarının tedavisinde amaç normal tükürük salgısını sağlamaya çalışmaktır.

A submandibular sialolith of unusual size: A rare case report

Onur Odabaşı, Onur Şahin, Anıl Seçkin, Faruk Öğütlü, Bedreddin Cavlı
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Sialolithiasis is a disease characterised by the development of salivary stones, known as calculi or sialoliths, in the salivary ducts or in the salivary gland themselves. More than 80% of salivary sialoliths occur in the submandibular gland or in its duct. The clinical presentation is usually characterized by local swelling, pain, infection of the affected area, and dilation of the salivary duct. Sialoliths commonly measure between 5 and 10 mm in size, and stones over 15 mm can be described megalith.

Case: A 47-year-old man reported complaints of pain and discomfort in the left lower submandibular region for duration of 5 month. The pain became aggravated during eating and was relieved by rest. On clinical examination there was notable submucosal mass consistent with sialolith. Saliva wasn't noted to flow from the orifices of the submandibular duct on the left side when the gland was massaged. Under local anesthesia the sialolith was carefully dissected and a oval, hard, yellow, 1.7 cm long specimen was obtained.

Conclusion: Sialolithiasis is a disease that can affect any age group, with a higher prevalence in male adults. In 80% of cases the submandibular gland is affected due to a number of factors, such as: the composition of the saliva produced by the gland, which is more alkaline and with a major concentration of calcium; the salivary flow occurs against gravity and, the long and tortuous anatomy of the duct of the submandibular gland. The treatment objective for sialoliths is restoration of normal salivary secretion.

[PS-181]

Şiddetli atrofik maksillada zigoma implant ile rehabilitasyonu

Nima Moharamnejad¹, Eda Ucaş², Mehmet Barış Şimşek²

¹Baş ve Boyun Enstitüsü, OR.

²Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu vaka raporunun amacı ileri derecede maksiller atrofisi bulunan hastaların tedavi yaklaşımlarını ifade etmektir. Bu vakanın tedavisi, rezidüel anatomik yapılarla yerleştirilen klasik implantların yanı sıra trans-sinüs tekniği kullanılarak yerleştirilen zigoma implantları tarafından desteklenmiş sabit maksiller protezden oluşur.

Olgu: 67 yaşında kadın hasta ve ileri derecede atrofik maksillaya sahiptir. Hastanın şikayeti geleneksel maksiller protezinin retansiyon ve kullanım uygunluğu açısından yetersizliğidir. Klinik ve radyografik değerlendirmeyi takiben tedavi planı implant destekli sabit protez ile yapılmıştır. Genel anestezi altında trans-sinüs tekniği kullanılarak iki zygomaya 45mm ve 42.5mm zigoma implantı yerleştirilmiştir. Ek olarak 2 klasik implant anterior alveoler kreste yerleştirilmiştir.

Sonuç: Cerrahi operasyonun ardından hasta 6 aydır takip altına alınmıştır. Bu takip periyodu sırasında istenmeyen herhangi bir durum ile karşılaşmamıştır. İkinci cerrahi prosedürü takiben hasta protez uzmanına yönlendirilmiştir.

Zygomatic implant for prosthetic rehabilitation of severely atrophic maxilla

Nima Moharamnejad¹, Eda Ucaş², Mehmet Barış Şimşek²

¹Head and Neck Institute, OR.

²Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: The purpose of this paper is to describe the treatment of a patient with severed maxillary atrophy. Treatment of this case consisted of maxillary fixed prostheses supported by conventional implants placed in residual anatomic structures in conjunction with zygomatic implants positioned using the trans-sinus technique.

Case: This case concerned a 67-year-old female patient with severe atrophy of the maxilla. The patient's main complaint was that she was displeased with the retention and suitability of her conventional maxillary denture. Following clinical and radiographic evaluations, for reduction of treatment time and morbidity of grafting procedure in advanced age, treatment plan was insertion of 2 zygomatic implant and 2 conventional implant for an implant-supported fixed prosthesis. Two 45mm and 42.5mm zygomatic implants was placed in the zygomas by using trans sinus technique under general anesthesia. In addition, 2 conventional implants were placed in the paranasal area.

Conclusion: Afterwards this surgical operation the patient has been followed up for 6 months. During this period, there has been no undesirable situations. Following second stage surgery, the patient was referred to a prosthodontist.

[PS-182]

Ağız ve çene rekonstrüksiyonunda, serbest flep başarı ve başarısız: kapsamlı sistematik derlemede

Nima Moharamnejad¹, Ata Garajei³, Mohamad Bayat³, Mehmet Barış Şimşek²

¹Baş ve Boyun Enstitüsü, OR.

²Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

³Tahran Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, kraniyomaksillofasiyal Araştırma Merkezi, Şeriatı Hastanesi, Tıp Bilimleri Tahran Üniversitesi, Tahran, İran

Amaç: Günümüzün serbest flepler oral ve maksillofasiyal rekonstrüksiyonunda altın standart sayılır. Bu sistematik derlemede, ağız ve çene rekonstrüksiyonunda erken dönemde başarısızlığının ve başarısızlık faktörleri hedefliyoruz.

Gereç-Yöntem: İlgili çalışmalar, Ocak 2000 ve Mayıs 2015 arasında serbest flep, baş ve boyun, rekonstrüksiyon anahtar kelimeler ile

PubMed endeksinde araştırılmıştır. Mantel-Haenszel yönteminin sabit etkileri ile, oral ve maksillofasiyal bölgenin rekonstrüksiyon için serbest flep kullanılan erken dönem başarısız analiz edildi.
Bulgular: 19 makale, bu çalışmaya dahil edildi. Bu çalışmalar sonuçlarında komplikasyon toplanmış göreceli riskleri ve güven aralıkları hesaplandı. toplam 2742 flep bu çalışmada değerlendirildi ve en yüksek başarısızlık (CI% 95 ile) derin sirkumfleks iliak arter flepte izlenmiştir. Diğer kullanan fleplerde anlamlı bir fark bulunmamaktadır.
Sonuç: En basit flep rekonstrüksiyon için ilk tercih edilmelidir. Erken eksplorasyon ve az kompleks flepler kurtarma aşamada en önemli faktörleri sayılır.

Ailing and failing free flaps in oral and maxillofacial reconstruction: scoping systematic review

Nima Moharamnejad¹, Ata Garajei³, Mohamad Bayat³, Mehmet Barış Şimşek²

¹Head and Neck Institute, OR.

²Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

³Tehran University of Medical Sciences, Department of oral and maxillofacial surgery, Craniomaxillofacial Research Center, Shariati Hospital, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Objective: Currently free flaps become the gold standard of oral and maxillofacial reconstruction. This article aim to review the current failing and ailing factors in early period of reconstruction of oral and maxillofacial surgery scope.

Materials-Methods: Relevant studies have been searched on PubMed index with free flap, head and neck, reconstruction key words between Jan 2000 and May 2015. The pooled odds ratio with fixed effects of the Mantel-Haenszel method was used for analysis of the early failing and ailing of free flaps for reconstruction of oral and maxillofacial region.

Results: After clinical appraise, 19 article was included in this study. These studies outcomes were used to estimate pooled relative risks of complications and confidence intervals. A total of 2742 flap were evaluate in these studies and The deep circumflex iliac artery flap was associated with highest failure (CI 95%). There was no difference in survival when comparing other used free flaps.

Conclusion: That most simple available reconstructive free flap is the first choice in most cases and bearing in mind the success rate as one of the most important factors before selecting primary flaps. Early exploration is critical to maximize the chances of flap salvage and less complex flap would easier to salvage.

[PS-183]

Mandibulanın Semento-ossifiye Fibromlar ile İlişkili Çift Taraflı İlaça Bağlı Gelişen Osteonekrozu: Olgu Sunumu

Büşra Çetinkaya, Fatih Mehmet Coşkunes, Bahadır Kan

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Bifosfonatların; kemik mineralizasyonunu artırarak ve osteoklast aracılı kemik rezorpsiyonunu inhibe ederek kemiğin kırılması riskini azaltmada etkili oldukları bilinmektedir. Çenelerin ilaçlarla ilişkili osteonekrozu; kraniyofasiyal bölgede radyasyon terapisi almamış, antirezorptif yada antianjiyojenik ilaç kullanmış yada kullanmakta olan hastalarda, maksillofasiyal alanda çıplak kemik bölgeleri yada ekstraoral/intraoral fistül yoluyla sondlanabilen kemik ile karakterizedir. Semento-ossifiye fibromlar iyi sınırlı yada nadiren kapsüllü, yavaş büyüyen neoplazmlardır, fibröz dokudan oluşurlar ve çeşitli miktarlarda kemik ve sement gibi mineralize materyal içerirler.

Olgu: Bu vakada; 73 yaşında, mandibula posterior bölgelerde semento-ossifiye fibromlarla ilişkili, önceden kullanmış olduğu alendronat sodiyuma bağlı bilateral osteonekroz lezyonları olan, osteoporoz hastası bir kadın sunulmaktadır.

Sonuç: Oral ve intravenöz bifosfonatların osteoporozun tedavisinde kullanılmaları önerilmektedir. Çenelerde fibroosseoz lezyon gibi histolojisi farklı oluşumlar ve dentoalveolar cerrahi girişimler; MRONJ gelişmesi için tetikleyici olabilir.

Bilateral MRONJ Associated with Cemento-ossifying Fibromas of Mandible: A Case Report

Büşra Çetinkaya, Fatih Mehmet Coşkunes, Bahadır Kan

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli

Objective: Bisphosphonates are known to being effective in increasing bone mineral density and lowering the risk of fracture through inhibition of osteoclast-mediated bone resorption and a consequent decrease in bone turnover. Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is an area of exposed bone or bone that can be probed through an intraoral or extraoral fistula in the maxillofacial region that has persisted for more than eight weeks in a patient who was receiving or had been exposed to antiresorptive or antiangiogenic agents without previous radiation therapy to the craniofacial region. The cemento-ossifying fibromas have been described as well demarcated or rarely encapsulated, slow growing neoplasms, consisting of fibrous tissue and containing varying amounts of mineralized material resembling bone and cementum.

Case: This case report presents a 73 years old woman who had bilateral osteonecrosis of posterior mandible associated with cemento ossifiye fibromas which was clinically assumed to be related with previous use of alendronate sodium.

Conclusion: Oral or intravenous bisphosphonates are the preferred pharmacologic agents in the treatment of osteoporosis.. Histologically different areas in jaws like fibro-osseous lesions and dentoalveolar surgery can be precipitating for developing MRONJ.

[PS-184]

Parsiyel Maksilla Rezeksiyonu Ve Bukkal Yağ Padi Rekonstrüksiyonu İle Tedavi Edilen Odontojenik Osteomyelit

Hüseyin Can Tükel, Erol Aydın, Mehmet Emre Benlidayı
Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ADANA

Amaç: Osteomyelit, genellikle medullar kavitenin enfeksiyonu olarak başlayan, hızla havers kanal sistemini çevreleyen ve periosta ulaşan enflamatuvar bir kemik hastalığıdır. Osteomyelitin en sık görülen etkeni odontojenik enfeksiyonlardır. Diğer nedenler ise; komplikasyonlu diş çekimleri, maksillofasiyal travmalar, yetersiz kırık tedavisi ve çenelerin radyasyon tedavileri olarak sıralanabilir. Günümüzde nadir bir hastalık olarak kabul edilen osteomyelit çok büyük oranda mandibulada gözlenir. Bu raporda ise nadir olarak gözlenen maksiller osteomyelit olgusu sunulmaktadır.

Olgu: Şiddetli ağrı şikayeti ve başarısız diş çekimi öyküsü ile kliniğimize başvuran 62 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik muayenesinde pü drenajı ve alveolar segmentte mobilite tespit edildi. Yapılan CBCT incelemesi sonrasında ise sol maksiller bölgede sekestr belirlendi. Hastaya genel anestezi altında parsiyel maksiller rezeksiyon uygulandı ve ilgili defekt bölgesinin bukkal yağ pedi ile rekonstrüksiyonu gerçekleştirildi. Operasyon sonrası iyileşme dönemi sorunsuz geçirdi, 6 aylık takip periyodunda nüks veya oroantral fistül oluşumu gözlenmedi.

Sonuç: Odontojenik enfeksiyonlar osteomyelitin en önemli etkenidir. Geniş maksillar osteomyelit vakalarında tercih edilen tedavi seçeneği kısmi maksillektomidir. Bu işlem sonucunda oluşabilecek oroantral ilişkinin kapatılması amacıyla bukkal flep, palatinal flep ve bukkal yağ pedi gibi bir çok teknik uygulanabilir. Bu vakada ise bukkal yağ pedi tercih edildi. Bukkal yağ pedi tekniği, geniş açıklıkları kapatabilecek bir hacme sahip olması, mobilizasyonunun kolay olması, iyi bir kan desteğine ve minimal donör alan morbiditesine sahip olması nedeniyle avantajlı bir tekniktir.

Odontogenic Osteomyelitis Treated By Partial Maxillary Resection And Reconstruction With Buccal Fat Pad

Hüseyin Can Tükel, Erol Aydın, Mehmet Emre Benlidayı
Çukurova University Faculty of Dentistry, Dept. of Oral and Maxillofacial Surgery, ADANA

Objective: Osteomyelitis is an inflammatory disease of the bone that usually begins as an infection of the medullary cavity, rapidly involves the haversian system, and quickly extends to the periosteum of the area. The most common cause of the osteomyelitis is odontogenic infections and the others are complication of dental extractions, maxillofacial trauma, inadequate treatment of a fracture and irradiation to the jaws. Osteomyelitis is considered a rare disease nowadays and most of these cases were reported on mandible. We report a case of maxillary osteomyelitis which is seen even rarer.

Case: A 62-year-old patient was admitted to our department with pain and a history of unsuccessful extraction attempt by a local dentist. On examination drainage from maxilla and mobile alveolar segment was noted. A sequestre on maxilla was detected clinically and by CBCT afterwards. Under GA partial maxillary resection was carried out and the defect was reconstructed with a buccal fat pad flap. The postoperative healing was uneventful and there was no recurrence or an oroantral fistula at the 6th month follow-up.

Conclusion: Odontogenic infections are the most common cause of osteomyelitis. In case of a large maxillary osteomyelitis partial maxillectomy is the treatment of choice. Many techniques have been proposed to close the resultant oro-antral communication. We preferred buccal fat pad flap because it is adequate to close large areas, easy to mobilize, has excellent blood supply and minimal donor site morbidity.

[PS-185]

Maksiller Sinüse Komşu, Gömülü Daimi Kanin Dişi İçeren Kompleks-Kompaund (Transisyonel) Odontoma: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu

Emel Bulut¹, Eren Yılmaz¹, Peruze Çelenk², Seda Gün³

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Odontomalar; çenelerde görülen benign, dental kökenli malformasyonlardır. Dişler gibi kalsifiye olurlar, sürebilirler. Genellikle 2. dekatta gözlenirler. Gömülü bir dişle birlikte olabilirler. Maksillada mandibulaya göre daha sık görülürler. Maksillada ise ön bölgede daha çok rastlanırlar. Radyografik olarak radyolüsent, karışık ve radyopak görüntü verebilirler. Histolojik olarak mine, dentin, sement ve pulpa gibi diş elemanları içerebilirler. Genel olarak kompaund ve kompleks olmak üzere ikiye ayrılırlar. Kompaund tipte minyatür dişler şeklinde görülürler. Kompleks tipte ise gelişigüzel dağılmış ve bir yumak halini almış diş yapıları şeklinde görülürler. Literatürde her ikisinin de özelliğini taşıyanları transisyonel odontoma olarak isimlendirilirler. Çoğunlukla asemptomatiktirler. Rutin radyografik incelemelerde farkedilirler. Eksize edilerek tedavi edilirler ve nüks etmezler. Bu vaka raporunda amacımız, nadir görülen bir kompleks-kompaund (transisyonel) odontoma olgusunu sunmaktır.

Olgu: 34 yaşındaki erkek hastamız, rutin dental muayene için fakültemize başvurdu. Radyografide 12-15 numaralı dişlerin apeksleri hizasında, sinüs ön duvarı ile orta hat arasında uzanan, radyopak görüntü veren bir lezyon izlendi. İleri tetkik için konik ışınli tomografi alındı. Yapılan incelemede lezyonun gömülü kanin dişi içine aldığı, bununla birlikte diş benzeri yapılar içerdiği ve en dıştan da kalsifiye bir yapı tarafından sarıldığı gözlemlendi. Hastanın ilgili bölgeden herhangi bir şikayetinin olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede herhangi bir

bulguya rastlanmadı. Lezyon total olarak eksize edildi ve transisyonel odontoma ön teşhisi ile histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucu da ön tanıyı doğruladı.

Sonuç: Literatürde transisyonel odontomayla ilgili sınırlı sayıda yayın mevcuttur. Detaylı incelemeler ile daha fazla vakanın transisyonel odontoma olarak teşhis edileceği öngörülmektedir.

Complex-Compound (Transitional) Odontoma, Neighboring Maxillary Sinus And Containing Unerupted Permanent Canine: A Rare Case Report

Emel Bulut¹, Eren Yılmaz¹, Peruze Çelenk², Seda Gün³

¹Ondokuz Mayıs University Faculty Of Dentistry Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs University Faculty Of Dentistry Department Of Oral And Maxillofacial Radiology, Samsun, Turkey

³Ondokuz Mayıs University Faculty Of Medicine Department Of Pathology, Samsun, Turkey

Objective: Odontomas are benign, dental origin malformations in jaws. They calcify and erupt like teeth. They are usually observed in second decade. They can be with an unerupted teeth. They are seen in maxilla and anterior region more common. In radiographies, they can be radiolucent, mixed or radiopaque. Histologically, enamel, dentin, cementum and pulp may contain. Generally, they are divided into two; compound and complex. Compound types appear as miniature teeth. Complex types are seen as random scattered and like a ball tooth structures. They are named in the literature as having characteristics of both transitional odontoma. Generally they are asymptomatic and realize in routine radiological examinations. Their treatment is excision and they don't relapse. Our aim in this case report is to present a complex-compound (transitional) odontoma.

Case: 34-year-old male patient was referred to our faculty for routine dental examination. In radiography, a radiopaque lesion was seen between 12-15 and front wall of the sinus-midline. Cone-beam CT was taken. In CT, there are a lot of tooth-like calcification, unerupted canine and a calcification surrounded all of these was observed. It was learned that the patient hasn't got any problem from the lesion area. There is no sign in the clinical examination. The lesion was totally excised and sent for histopathologic examination with transitional odontoma preliminary diagnosis. Histopathologic examination confirmed the preliminary diagnosis.

Conclusion: There are limited publication in the literature about transitional odontoma. It is predicted that more cases were diagnosed as transitional odontoma with detailed examinations.

[PS-186]

Travmatik Kemik Kisti: Olgu Sunumu

Eren Yılmaz¹, Emel Bulut¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Travmatik kemik kistleri, çenelerde nadir gelişen benign lezyonlardır. En çok korpus mandibula bölgesinde gelişirler. Adında kist geçmesine rağmen, histopatolojik olarak kist özelliklerini taşımazlar. Epitelden bir kapsül içermezler. Kemik içerisindeki boşluklardan ibarettirler. Klinik olarak bir bulgu vermezler. Radyolojik olarak sınırları kistler kadar belirgin değildir ve uniloküler veya multiloküler görüntü verebilirler. Dişler arasında tarak şeklinde bir radyolüseni şeklinde görülürler. Genellikle tesadüfen farkedilirler. Etiyolojileri tam olarak bilinmemekle birlikte geçirilen bir travma sonucu geliştikleri varsayılmaktadır. Genellikle bölgenin cerrahi olarak açılması ve küretajı tedavileri için yeterlidir. Bu vaka raporunda amacımız, bir travmatik kemik kisti olgusunu ve 5 aylık takibini sunmaktır.

Olgu: 13 yaşındaki bayan hastamız, rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Alınan radyografide 43 ile 46 numaralı dişler arasında iyi sınırlı, yuvarlak bir radyolüseni izlendi. Geçmişte çenesine travma aldığı ve lezyonun asemptomatik olduğu öğrenildi. Lezyondan biyopsi alındı. İlgili boşluk kürete edildi. Herhangi bir sıvı veya kist çepi benzeri oluşum içermediği görüldü. Biyopsi materyalinin histopatolojik incelenmesi sonucunda, sadece kortikal kemik kesitleri tespit edildi. Lezyona travmatik kemik kisti teşhisi kondu. 5 aylık takipte bölgede kemikleşme gözlemlendi.

Sonuç: Travmatik kemik kistlerinin kesin tanısı için klinik, radyolojik ve histopatolojik incelemeler oldukça önemlidir. Tedavisinde bölgenin küretajı çoğunlukla yeterlidir.

Traumatic Bone Cyst: Case Report

Eren Yılmaz¹, Emel Bulut¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs University Faculty Of Dentistry Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs University Faculty Of Medicine Department Of Pathology, Samsun, Turkey

Objective: Traumatic bone cysts are rare, benign lesions in jaws. They develop most in corpus mandibula. They are named "cyst" but they don't look like a cyst histologically. They haven't got an epithelial capsule. They consist of gaps in the bone. There are any sign clinically. Radiologically, their borders are not clear and they can be unilocular or multilocular. They appear as a radiolucency like comb between teeth. They are usually noticed by chance. Their etiology is unknown but assumed that develops as a result of trauma. Usually, opening of

the region and curettage is sufficient for treatment. Our aim in this case report is to present a traumatic bone cyst and 5-month follow-up.

Case: 13-year-old female patient was admitted to our hospital for routine examination. In radiography, a well-circumscribed, round radiolucency was observed between 43 and 46. It was learned that received trauma to the jaw and the lesion was asymptomatic. Biopsy was taken from the lesion. It's space was curetted. It was empty and there was any fluid or cyst-like formations in it. As a result of the histopathological examination of biopsy material, it was detected only in cortical bone sections. Traumatic bone cyst was diagnosed. 5-month follow-up showed ossification in the region.

Conclusion: For definitive diagnosis of traumatic bone cyst, clinical, radiological and histopathological examinations are very important. Curettage is often sufficient for their treatment.

[PS-187]

Periferel Dev Hücreli Granülom: İki Olgu Sunumu

Eren Yılmaz¹, Cihan Baylan¹, Emel Bulut¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Periferel dev hücreli granülomlar, dişetindeki hiperplastik, reaktif ve benign lezyonlardır. Travmatik diş çekimi, uyumsuz restorasyonlar, kötü oral hijyen gibi sebeplerle meydana gelebilirler. Genellikle 40-60 yaş arasında ve bayanlarda sık görülürler. Molar dişler bölgesinde daha az rastlanırlar. Klinik olarak mavi-mor renkli, çok loblu görünümündedirler. Radyografilerde yumuşak doku şeklinde izlenebilirler. Altlarındaki kemikte rezorpsiyon yapabilirler. Histopatolojik olarak karakteristik özelliğe sahiptirler ve çok çekirdekli dev hücreler içerirler. Eksize edilerek tedavi edilirler. Tam çıkarılmadıklarında nüks edebilirler. Bu vaka raporunda, mandibular molar bölgede görülen ve altındaki kemikte radyoopasite izlenen bir periferel dev hücreli granülom olgusunu sunmaktayız.

Olgu: Birinci vakada 57 yaşındaki bayan hastamız, sol alt bölgede, intraoral şişlik sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede çekilmiş molar dişler bölgesinde, mor renkli bir lezyon gözlemlendi. Radyografik muayenede ise ilgili bölgede, lezyonun altındaki kemikte radyoopak bir görünüm izlendi.

İkinci vakada 37 yaşındaki bayan hastamız, maksilla orta hattaki bir büyüme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede santral keserlerin çekildiği ve bu bölgede mor renkli bir lezyonun geliştiği görüldü. Radyolojik muayenede lezyon bölgesinde bir rezorpsiyon gözlemlendi.

Her iki lezyon da periferel dev hücreli granülom ön tanısıyla eksize edildi ve histopatolojik inceleme için gönderildi. Yapılan histopatolojik incelemeler de ön tanımızı doğruladı.

Sonuç: Periferel dev hücreli granülomlar, nüks etme ihtimaline karşı belirli aralıklarla kontrol edilmelidir.

Peripheral Giant Cell Granuloma: Two Case Reports

Eren Yılmaz¹, Cihan Baylan¹, Emel Bulut¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs University Faculty Of Dentistry Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs University Faculty Of Medicine Department Of Pathology, Samsun, Turkey

Objective: Peripheral giant cell granulomas are hyperplastic, reactive and benign lesions in gums. Reasons such as traumatic tooth extraction, incompatible restoration, poor oral hygiene can occur them. They are usually seen between 40-60 years old and women. They are rare in molar area. Clinically, they are blue-purple and multi lobed. In radiographies, their soft tissue border can be observed. They can be resorbed adjacent bone. They have characteristic appearance and contain multinucleated giant cells. They are treated by excision. They may recur when incomplete removal. In this case report, we present a peripheral giant cell granuloma in mandibular molar area which has a radiopacity on adjacent bone.

Case: Firstly, 57 years old woman patient applied our clinic for intraoral swelling on left mandibula. In clinical examination, there was a purple lesion on extracted molar teeth zone. In radiological examination, a radiopacity in bone under the lesion were seen.

Secondly, 37 years old woman patient applied our clinic for a hyperplasia complaint on maxillary midline. In clinical examination seen that santral incisors were extracted and in this area, a purple lesion was developed. In radiological examination, a resorption was seen in the lesion area.

Both lesions were excised and sent for histopathologic examination with peripheral giant cell granuloma preliminary diagnosis. Histopathologic examinations confirmed the preliminary diagnoses.

Conclusion: Peripheral giant cell granulomas, should be checked at regular intervals for relapse possibility.

[PS-188]

Mandibulada Görülen Üç Farklı Dentigeröz Kist Olgusu

Eren Yılmaz¹, Cihan Baylan¹, Nilüfer Özkan¹, Seda Gün²

Amaç: Dentigeröz (Foliküler) kistler, sürmemiş dişlerin kronları etrafındaki benign patolojilerdir. Tüm çene kistlerinin %20'sini oluştururlar. Erkeklerde yaklaşık 2 kat daha fazla görülürler. Genellikle 20-50 yaş arası bireylerde, rutin dental muayenede farkedilirler. Radyografilerde çoğunlukla gömülü bir dişin kronunu çevreleyen uniloküler radyolüseni şeklinde görülürler. Histopatolojik incelemelerde ince bir epitel tabakadan oluşan kapsül ve içerisinde kolesterol kristalleri şeklinde izlenirler. Bu vaka raporunda amacımız, üç farklı dentigeröz kist olgusunu sunmaktır.

Olgu: 1. vakada, 29 yaşındaki erkek hastamız, sol alt bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede posterior bölgede yarı gömülü bir diş olduğu görüldü. Alınan radyografide 37 ve 38 numaralı dişlerin horizontal olarak gömülü olduğu, 38 numaralı dişten mandibular kanala doğru da bir radyolüseninin devam ettiği görüldü. Konik ışınli tomografi alınarak üç boyutlu değerlendirme yapıldı. 2. vakada 50 yaşındaki erkek hastamız gömülü 38 numaralı dişi için kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede dişin tam gömülü olduğu, radyolojik muayenede ise dişin çevresinde bir radyolüseni olduğu görüldü. Bölge konik ışınli tomografi ile üç boyutlu olarak değerlendirildi. 3. vakada 58 yaşındaki erkek hastamız sağ alt çenesindeki, ağız içi şişlik ve ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan radyografide horizontal gömülü 48 numaralı dişin çevresinde, çekilmiş 47 numaralı diş bölgesine doğru uzanan bir radyolüseni gözlemlendi. Her üç vakada da dişler ve ilişkili lezyonlar, dentigeröz kist ön teşhisi ile çıkarılarak histopatolojik incelemeye gönderildi. Tümünde sonuçlar ön tanyılı doğruladı.

Sonuç: Dentigeröz kistler teşhis edildiğinde eksize edilmeli ve incelenmelidir. Tedavisi sonrası hastalar mutlaka takip edilmelidir.

Three Different Dentigerous Cysts In Mandible

Eren Yılmaz¹, Cihan Baylan¹, Nilüfer Özkan¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs University Faculty Of Dentistry Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs University Faculty Of Medicine Department Of Pathology, Samsun, Turkey

Objective: Dentigerous (follicular) cysts are benign pathology around crowns of unerupted teeth. They constitute 20% of all jaw cysts. They appear about 2 times more in men. They're often detected in a routine dental examination, between ages 20-50. On radiographs, they're seen as unilocular radiolucency, mostly surrounding unerupted tooth crowns. Histopathological examinations, they're observed as a thin epithelial layer capsule and in the capsule, cholesterol crystals can be seen. Our aim in this case report is to present three different dentigerous cysts.

Case: Firstly, 29-year-old male patient was admitted to clinic with complaints of pain in the lower left side. Clinical examination, A partially erupted tooth was seen in the posterior area. In radiography seen that 37 and 38 unerupted horizontally, a radiolucency between 38 and mandibular chanel. Three-dimensional evaluation was performed with cone-beam tomography. Secondly, 50-year-old male patient was admitted to clinic for unerupted 38. Clinical examination, tooth was fully in the jaw. Radiological examination, a radiolucency was seen around the tooth. The region was examined with cone-beam CT. Thirdly, 58-year-old male patient was admitted to clinic with complaints of pain and intraoral swelling in the lower right side. In radiography, a radiolucency around crowns of horizontally unerupted 48 was seen between 48 and 47's area. In all three cases, teeth and associated lesions was removed and sent for histopathologic examination as dentigerous cyst preliminary diagnosis. All results confirmed the preliminary diagnosis.

Conclusion: Dentigerous cysts should be excised and analyzed when detected. After treatment, patients should be followed.

[PS-189]

Daimi Diş Sürmesini Engelleyen Sünnümerer Dişler: İki Olgu Sunumu

Eren Yılmaz, Tuğçe Berre Karöz, Duygu Dinçer, Emel Bulut

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Dental arkta gelişen fazla dişlere sünnümerer veya sünnümerer dişler denir. Maksilla orta hattında, santral dişler bölgesinde gelişenlere ise özel olarak meziodens adı verilir. Etiyolojileri tam olarak bilinmemektedir. Sıklıkla gömülü kalırlar ve komşu daimi keserlerde sürme ve pozisyon bozukluklarına, dişetlerinde olumsuzluklara neden olurlar. Distrofiktiler, çeşitli şekillerde izlenebilirler. Sürenleri kron ve kök yapılarını içerirler. Gömülü kalanları ise genellikle diş tomurcukları şeklindedirler. Özellikle daimi dişlerin sürmesini engelleyenleri mutlaka çekilmelidir. Bu vaka raporunda amacımız, daimi dişlerin sürmesini engelleyen iki sünnümerer diş olgusunu sunmaktır.

Olgu: 1. vakada 9 yaşındaki erkek hastamız, üst süt santral keserlerin düşmemesi ve daimilerinin sürmemesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede 51-61 numaralı dişlerin yerinde ve sağlıklı olduğu görüldü. Radyografik muayenede ise süt santral keserlerin üzerinde birer sünnümerer diş tomurcuğunun bulunduğu, daimi santrallerin ise bunların üstünde geliştiği görüldü. Üç boyutlu inceleme için konik ışınli tomografi alındı. Hastaya ve ailesine bilgi verildi. Uyumlu bir hasta olması sebebiyle süt dişlerinin ve sünnümerer dişlerin lokal anestezi ile çıkarılması yoluna gidildi. 2. vakada 8 yaşındaki erkek hastamız 11 numaralı dişindeki sürme bozukluğu sebebiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede 11 numaralı dişin olmadığı, 21 numaralı dişin sürdüğü ve orta hatta bir meziodensin bulunduğu görüldü. Radyografik muayenede 11 numaralı

dişin sürmesinin bir sünrünerer diş tomurcuğu tarafından engellendiği görüldü. 11 numaralı dişi engelleyen sünrünerer diş tomurcuğunun ve 21 numaralı dişin mezialindeki meziodensin çekileceği, hastaya ve ailesine anlatıldı. Genel anestezi altında ilgili dişler çıkarıldı.

Sonuç: Daimi dişlerin sürmesini engelleyen sünrünerer dişler çıkarılmalı ve ilgili dişlerin sürüp sürmediği takip edilmelidir.

Surnumerary Teeth Which Bloked Permanent Tooth Eruption: Two Case Reports

Eren Yılmaz, Tuğçe Berre Karöz, Duygu Dinçer, Emel Bulut

Ondokuz Mayıs Univercity Faculty Of Dentistry Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

Objective: Extra teeth which developed in dental arch are called surnumerary or supernumerary teeth. If they are in the maxilla midline, given a special name mesiodens. Their etiology are unknown. They are often impacted. They cause eruption and position anomaly on permanent incisors. They are dystrophic, can seen various forms. Erupted teeth have got crown and root. Unerupted surnumerary teeth usually look like tooth buds. If they bloke permanent tooth eruption, they must be extracted. Our aim in this case report is to present two surnumerary teeth which bloked permanent tooth eruption.

Case: First case, 9 years old man patient came our clinic for persistant 51-61 and unerupted 11-21. In radiological examination, two surnumerary teeth buds were seen between primary and permanent teeth. Cone-beam tomography was filmed. Information was given to patient and his family. Primary teeth and surnumerary teeth buds were extracted with local anesthesia because of his compatibility. Second case, 8 years old man patient came our clinic for eruption problem in 11. In clinical examination seen that, 11 was not in the mouth. 21 erupted and there is a mesiodens in the midline. In radiological examination, 11's eruption was bloked by a surnumerary tooth bud. This bud's and erupted mesiodens's surgical extraction was explained to patient and his family. They were extracted with general anesthesia.

Conclusion: Surnumerary teeth, which bloked permanent tooth eruption, should be extracted. After that permanent teeth eruption should be checked.

[PS-190]

Yanlış Diş Çekiminin Önlenmesi: Olgu Sunumu

Eren Yılmaz¹, Işıl Karahasanoğlu², Emel Bulut¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amacı: Diş çekim komplikasyonları arasında yanlış dişin çekimi de yer almaktadır. Yetersiz bilgi birikimi, pratik eksikliği, yanlış radyografik değerlendirme, hekimler arası iletişim eksikliği, artan iş yüküne bağlı dikkatsizlik, bazı dişlerin konum ve özellik olarak benzer görünümü gibi birçok sebebi vardır. Çoğunlukla geridönüşümsüz bir hatadır ve ilgili diş kaybedilir. Böylece tedavi planında değişiklikler, etik ve hukuki sorunlar, maddi ve manevi kayıplar ile karşılaşılır. Özellikle çocuklarda, apeksi kapanmamış daimi dişlerin yanlış çekimi ise geridönüşümlü olabilmektedir. Gerekli müdahalenin vakit kaybetmeden yapılması ile diş kurtarılabilir. Bu vaka raporunda amacımız, yanlış çekilen, reimplante edilen ve 18 ay takip edilmiş bir diş olgusunu sunmaktır.

Olgu: 10 yaşındaki bayan hastamız diş çekimi için kliniğimize başvurdu. Hastamızın dosyasında 83 numaralı dişin çekim endikasyonu bulunduğu görüldü. İşlem gününden 3 ay önce alınan radyografide diş kökünün tamamen rezorbe olduğu tespit edildi. Klinik muayenede ise mobil olmayan ancak süt kanine benzeyen bir diş görüldü. Stajyer diş hekimi tarafından dişin çekimine başlandı. Davye ile çıkarılması sırasında, dişin daimi kanin dişi olduğu anlaşıldı. Soketinden tam olarak çıkarılmadan, herhangi bir şekilde kontamine olmadan derhal yerine yerleştirildi. 2 hafta semi-rijit splint uygulandı. 2 haftanın sonunda yapılan vitalite kontrolünde, dişin vital olduğu görüldü. Ardından düzenli aralıklarla 18 ay boyunca takip edildi.

Sonuç: Dikkatli klinik ve radyolojik muayeneler ile yanlış diş çekimleri önlenmelidir.

Preventing wrong tooth extraction: Case Report

Eren Yılmaz¹, Işıl Karahasanoğlu², Emel Bulut¹

¹Ondokuz Mayıs Univercity Faculty Of Dentistry Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs Univercity Faculty Of Dentistry Department Of Pediatric Dentistry, Samsun, Turkey

Objective: Wrong tooth extraction is a tooth extraction complication. There are many reasons such as insufficient knowledge, lack of practice, incorrect radiographic examination, lack of communication between doctors, inattention due to the increased workload, similar view of the location and characteristics of the some teeth. Often, this is an irreversible error and related tooth is lost. Thus, changes in the treatment plan, ethical and legal problems, material and moral losses is encountered. Especially in children, the unclosed apex of the permanent teeth's wrong extractions can be recycled. The tooth is survived by making the necessary interventions immediately. Our aim in this case report is to present a tooth which was wrong extracted, reimplanted and followed for 18 months.

Case: 10-year-old female patient was admitted to our clinic for tooth extraction. In patient's file, 83 has got extraction indication. In the radiograph which was taken 3 month before from operation day, the tooth root was completely resorbed. Clinical examination, there was a

non-mobile tooth like primary canine was seen. Tooth extraction was started by a intern dentist. During the extraction, it was understood that the tooth was a permanent canine. Before completely extract and without any contamination, the tooth was reimplanted. 2 weeks semi-rigid splint was applied. At the end of 2 weeks, vitality of tooth was checked and it was seen that the tooth was vital. Then it was followed for 18 months at regular intervals.

Conclusion: Wrong tooth extraction should be avoided with careful clinical and radiological examinations.

[PS-191]

Bilateral Temporomandibular Eklem Ankilozunun Temporomandibular Eklem Protezi ile Tedavisi: Bir Vaka Raporu

Nima Moharamnejad, Süleyman Bozkaya, Mehmet Barış Şimşek, Hüseyin Ozan Akıncı
Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Temporomandibular eklem ankilozu; mandibular kondil ve glenoid fossanın birleşmesi ve buna bağlı olarak ağız açıklığında kısıtlılık ve fonksiyon kaybı ile sonuçlanan tablo olarak tanımlanır. Genellikle travma, sistemik veya lokal enfeksiyonlara bağlı ya da romatoid artrit, sedef hastalığı gibi sistemik hastalıklar nedeniyle oluşabilir. Günümüzde; bu tarz temporomandibular eklem ankilozu vakalarında alloplastik temporomandibular eklem protezleri ile eklem rekonstrüksiyonu tedavisi rutin olarak kullanılan bir tedavi seçeneği olarak sunulmaktadır. Bu vaka raporunda; entübasyon sırasında oluşan, fark edilmeyen bilateral kondil kırığına bağlı temporomandibular eklem ankilozunun, bilateral alloplastik eklem protezi ile rekonstrüksiyonu ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 62 yaşında erkek hasta kliniğimize ağız açıklığında kısıtlılık şikayeti ile başvurmuştur. Alınan anamnezinde 1 yıl önce serebrovasküler olay geçirmiş olduğu ve o zamandan beri ağız açıklığında kısıtlılık olduğu öğrenilmiştir. Alınan BT ve panoramik radyografik incelemelerde çift taraflı kondil kırığına bağlı çift taraflı temporomandibular eklem ankilozu varlığı teşhis edilmiştir. Hastanın verdiği anamnez doğrultusunda; serebrovasküler olay için entübe edilirken travma sonucu kondil kırıklarının olduğu ve operasyon sonrası yoğun bakımda takip edilmesinden ötürü kondil kırıklarının gözden kaçmasına bağlı olarak eklem ankilozunun olduğu düşünülmektedir. Hastaya genel anestezi altında bilateral temporomandibular eklem ankilozunun alloplastik protez ile tek aşamalı rekonstrüksiyonu operasyonu başarıyla gerçekleştirilmiştir. Operasyon sonrası 2 yıllık takipte herhangi bir komplikasyon ile karşılaşmamıştır.

Sonuç: Anestezistler, genel anestezi altında yapılan operasyonlarda ağız, diş, çene ve çevre dokuların sağlığını göz önünde bulundurarak dikkatli ve nazik entübasyonun önemini unutmamalıdır. Yapılan operasyon ne olursa olsun, ekstübasyon sonrası ağız, diş, çene ve çevre dokuların bir ağız, diş ve çene cerrahi tarafından muayenesi, bu tip komplikasyonların önlenmesi açısından önem taşır.

Treatment of bilateral temporomandibular joint ankylosis with temporomandibular joint prosthesis: A Case Report

Nima Moharamnejad, Süleyman Bozkaya, Mehmet Barış Şimşek, Hüseyin Ozan Akıncı
Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: Temporomandibular joint ankylosis is defined as a loss of function and inability to open mouth due to a fusion of temporomandibular condyle and glenoid fossa. Total temporomandibular joint reconstruction with alloplastic temporomandibular joint prosthesis have been a treatment option in recent years. In this case report a patient with an unnoticed bilateral condyle fracture because of traumatic intubation which advanced into a temporomandibular joint ankylosis, was treated with bilateral alloplastic temporomandibular joint prosthesis is presented.

Case: A 62 year old male patient referred to our clinic with a complaint of inability to open mouth. A year ago he had cerebrovascular accident and a loss of function since then was revealed by the anamnesis. The radiographic evaluation of the panoramic and CT images has revealed bilateral temporomandibular joint ankylosis due to untreated bilateral condylar fractures. In the light of the anamnesis; the reason of the temporomandibular joint ankylosis is considered to the bilateral condylar fractures that have been due to the trauma during the intubation procedure and overlooking of the fractures because of the immobility in intensive care unit. In general anesthesia, the one staged treatment of the bilateral temporomandibular joint ankylosis with alloplastic prosthesis was done successfully. No major complications encountered after 2 year follow up.

Conclusion: Clinical and radiographical examination of the surrounding anatomical structures by a oral and maxillofacial surgeon post extubation of traumatic or difficult intubation is important for prevention of such complications.

[PS-192]

Büyük Boyutlara Ulaşmış Epulis Fissuratum: Bir Olgu Sunumu

Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu, Ali İlker Baştan, İsmail Şener
19 Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

Amaç: Epulis fissuratum(EF) genellikle uyumsuz total protezlerin kenarında oluşan lezyondur. Klinik olarak asemptomatik, sıkı, lastik kıvamda, yüzeiden yüksek, sapsız, pürüzsüz, hiperplastik mukozanın kıvrımları beyazımsı-pembemsi renkte, gingivolabial ya da gingivobukkal sulkusu içerir. Lezyonlar genellikle fasiyal tarafta linguale göre daha siktir ve boyutları travma derecesine göre değişebilir. Travma şiddetine bağlı olarak ağrılı lezyonlar eroziv, ülser, papiller olabilir. EF'nin oluşmasında birden çok mekanizma etkili olmasına rağmen, uyumsuz protez kenarının tekrarlayan travması mast hücrelerini içeren enflamatuar hücre infiltrasyonu bu lezyonun gelişimine neden olduğu öne sürülmüştür. Ancak patogenezi anlatan detaylı bilgiler mevcut değildir.

Olgu: 55 yaşında sistemik sağlıklı hasta 25 yıldır aynı protezi kullanmaktadır. Uzun süredir kullanılan protez uyumunu kaybetmiş ve maksilla vestibülde 8 cm büyüklüğünde EF oluşumuna neden olmuştur. Lokal infiltratif anesteziden sonra lezyon bistüri ile eksize edildi. Vestibül

sulkusun sığlaşmaması için gaz iyodoform ile sekonder iyileşecek alanların üzeri kapatıldı. Histopatolojik inceleme sonucu: Hastanın 1 aylık takibinde herhangi bir problem olmamıştır.

Sonuç: Hareketli protez kullanan hastalarda protez kenarlarının uzun olması, uyumsuz protez kullanımı ve uzun süre aynı protezin kullanımı EF'nin oluşumuna neden olmaktadır. Bu nedenle hareketli protez kullanan hastaların düzenli kontrolleri gerekmektedir.

Epulis Fissuratum in Highly Increased Volume: A Case Report

Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu, Ali İlker Baştan, İsmail Şener

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: Epulis fissuratum (EF), is a benign lesion of the soft tissue caused by poorly adapted removable prosthesis. Clinically, it is symptomless, firm, over layer of the surface, sessile, smooth whitish and pinkish color of hyperplastic mucosal folds including gingivolabial or gingivobuccal sulcus. Lesions in facial side are more often than lingual side and regarding to the degree of trauma, the size of the lesion can differ. Lesion can be sore, erosive, ulcerated and papillary depending the degree of trauma. Even there is still no clear knowledge about the pathogenity of these lesions, it is supposed that, inflammatory cell infiltration containing mast cells are responsible for growing the lesion caused by continues trauma of poorly adapted prosthesis.

Case: 55 years old male patient was referred to our clinic without any systemically problem as a complain of total edentoulism. He was using same removable prosthesis for 25 years which caused EF by poorly adaptation to the maxilla. The lesion was 8 mm in diameter and removed by a scalpel. To avoid becoming shallow of vestibular sulcus, gause iodoform containing spounce was inserted as secondary healing process. The patient was followed with assistance of histologically evaluating for a month without any problem.

Conclusion: Over size, poorly adapted and over usage of removable prosthesis cause EF lesions thus; it is advised for regular recalls of removable prosthetic patients

[PS-193]

Büyük Boyutlara Ulaşmış Keratokistik Odontojenik Tümör Tedavisi ve Uzun Dönem Takibi: Bir Olgu Sunumu

İsmail Şener, Ali İlker Baştan, Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu

19 Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör(KOT) gelişimsel odontojenik kistlerdir fakat agresif davranışı ve nüks potansiyeli nedeniyle 2005 yılında WHO tarafından tümör olarak yeniden sınıflandırılmıştır. Çenelerde sık görülmektedir. Dental lamina artıklarından veya örtücü oral epiteli kaplayan bazal hücrelerden geliştiğine dair görüşler mevcuttur. Her yaşta görülen bu neoplazm ikinci ve üçüncü dekatlarda pik yapar. Erkeklerde iki kat daha fazla görülür. Mandibulada görülme sıklığı maksillaya oranla 2 kat daha fazladır. Enükleasyon ve periferel kemiğin küretajı veya ostektomi nüks etmemesi için tercih edilen tedavi yöntemleridir.

Olgu: Mandibula anteriorunda şişlik nedeniyle kliniğe başvuran hastada sol premolar- molar bölge kret tepesinde şişlik mevcut idi. Hastadan insizyonel biyopsi alınıp patolojik incelemeye gönderildi. Biyopsi sonucu çok katlı yassı epitelle döşeli kistik lezyon tanısı alındı. Lezyon hastanın yaşlı olması nedeniyle bir sonraki seans total olarak enükle edildi ve tekrardan patolojik incelemeye gönderildi. İnceleme sonucu lezyonun parakeratotik tipte KOT olduğu görüldü. Hastanın 6 aylık takibinde lezyonun oluşturduğu kemik kavitesinin büyük miktarda dolduğu ve yer yer radyolüsent alanların var olduğu görüldü.

Sonuç: Bu neoplazmın nüks oranı fazla olduğundan hastanın uzun süre takibi gerekmektedir.

Treatment of Excessive Growth Keratocystic Odontogenic Tumor and Long Term Follow Up: A Case Report

İsmail Şener, Ali İlker Baştan, Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: Keratocystic odontogenic tumor (KOT), which shows an aggressive behavior, possesses recurrence potential, thus it is reclassified by WHO in 2015 as a tumor. It is common in the jaws. There is an opinion that KOT develops from residual dental lamina or basal cells covering oral epithelium. Even it is seen every term of life, it peaks in 2nd and 3rd decades and seen twice more in males. The frequency in mandible is twice more than maxilla. Enucleation and curettage of peripheral bone or osteotomy for avoiding relapse are the surgical methods to be preferred.

Case: The patient was referred to our clinic with swelling complain. After Intra-oral examination, a swelling at the alveolar ridge of mandibular left premolar-molar area was identified. Incisional biopsy taken from the patient was sent for pathological examination. Biopsy was diagnosed as squamous epithelium have lined cystic lesion. Depending old years age of patient, lesion totally enucleated at next visit, and sent for pathological examination for double check. Examination results showed that the type of lesion was parakeratotic KOT. After 6 months follow-up of the patient, it was observed that the bone cavity caused by lesion was remodeled and ossified with a limited and small diameter radiolucent areas.

Conclusion: Depending on high ratio of relapse, this neoplasm must be followed up.

[PS-194]

İmmediyat İmplant Yerleştirilmesinde Bağ Dokusu Kullanımı: Bir Olgu Sunumu

Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu, Ali İlker Baştan, İsmail Şener

Amaç: İmplantın kemik içine yerleştirilmesinde immediyat, gecikmiş immediyat ve geç implantasyon gibi farklı teknikler vardır. İmmediyat implantasyon terimi diş çekimi sonrası çekim soketine implantın yerleştirilmesini ifade eder. İmmediyat implantasyonun birçok avantajı bulunmaktadır. Beklenen süre eliminasyonu, cerrahi işlem sayısının azaltılması, implant pozisyonunun daha rahat belirlenmesi, rezorpsiyonun önlenmesini sağlayarak maksimum boyutlarda implant yerleştirilmesini sağlar. Bunun yanında diş çekimi esnasında travma, implant ile diş kökü arasındaki hacim farkından ötürü defekt oluşması, yara bölgesinin daha zor kapatılması ve iyileşmesi immediyat implant yerleşmesinin dezavantajları arasındadır. Yara bölgesinde yumuşak doku hacmini arttırmak için birçok yöntem bulunmaktadır. Klinik başarısı yüksek ve estetik sonuçların tatminkar olduğu bağ dokusu grefti sık tercih edilmektedir.

Olgu: Sistemik rahatsızlığı olmayan hasta, 14 numaralı dişinin kırık olması şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Protetik konsültasyon sonrası dişin restore edilemeyeceğine ve çekimine karar verildi. Hastanın dişsiz kalma süresini azaltmak için immediyat implant yerleştirilmesi planlandı. Diş çekimi sonrası implant immediyat olarak çekim soketine yerleştirildi. Çekim soketi ile implant arasındaki boşluğa doku rejenerasyonunu yönlendirmek için membran uygulandı. Yara bölgesi primer olarak kapatılmadığından palatinalden subepitelyal bağ dokusu kaydırılarak bölge kapatıldı. Hastanın birinci hafta takibinde oral hijyene dikkat etmediğinden yara bölgesinde enflamasyon görüldü. **Sonuç:** Palatinalden subepitelyal bağ doku uygulaması ileri bilgi, teknik gerektirmesi ve güç olmasına rağmen uygulanabilirliği giderek artmaktadır. Bu prosedürün diş hekimliğinde rutin uygulanması hem hastalara hem de hekimlere birçok avantajlar getirecektir.

Connective Tissue Using for Immediate Implantation: A Case Report

Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu, Ali İlker Baştan, İsmail Şener

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: In oral implantology, dental implants are placed to the alveolar bone as immediate, delayed immediate or delayed implantation techniques. At the same session of extraction and inserting the implant to the tooth socket is called immediate implantation technique, which has some advantages as; elimination of waiting time, decreasing of number of the surgery, determining of implant position conveniently, providing placement of wider and longer implants by avoiding bone resorption caused by tooth extraction. Trauma caused by tooth extraction, space between dental implant and socket and difficulty for primary closure of wound sides are some disadvantages of immediate implantation. There are some techniques for increasing the amount of implant surrounding soft tissue as connective tissue graft which has highly success rate and satisfactory result for esthetically point of view.

Case: The patient without any systemic disease was referred to our clinic for crack of tooth #14. Consultation of prosthetic department for probability of saving the root is performed and Extraction of the tooth was decided. For decreasing the duration of dental implant treatment, immediate implantation was planned. Collagen membrane is placed for GBR. Free connective tissue is used for assistance of primary wound closure. Regarding to the insufficient oral hygiene, inflammation of surgical side is indicated.

Conclusion: Even palatal subepithelial connective tissue graft procedure is complicated and desires experience, it is becoming more common. Routine application of this procedure will provide advantages even for the patients and the surgeons.

[PS-195]

Keratistik Odontojenik Tümörün Marsupyalizasyon ile Dekompresyonu: İki Vaka Sunumu

İsmail Şener, Ali İlker Baştan, Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu

19 Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

Amaç: Kistlerin tedavisinde genel olarak enükleasyon, marsupyalizasyon, ikisinin birlikte yapılması ve enükleasyonla birlikte küretaj tercih edilmektedir. Seçilen tedavi yöntemini kistin boyutu, anatomik yapıların varlığı, postoperatif kırık oluşma ihtimali gibi faktörler etkiler. Marsupyalizasyon kistin duvarına pencere açılarak iç basıncını azaltmayı sağlar. Açılan pencere ebadındaki kist epiteli patolojiye gönderilir. Kist epiteli oral mukozaya fiks edilir.

Olgu:

Olgu 1: Temmuz 2012 tarihinde alt anterior dişlerinin çapraşıklığından şikâyeti olan hasta kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan radyografide sağ-sol premolar bölgesinde radyopak sınırlı radyolüsent lezyon mevcuttu. Lezyonun marsupyalizasyon ile küçültülmesine karar verildi. Lezyon küçüldükten 6 ay sonra enükle edildi.

Olgu 2: Aralık 2012 de kliniğe başvuran hastada sol posterior bölgede şişlik şikâyeti ile başvurdu. Hastadan alınan panoramik radyografide angulus bölgesini de içine alan lezyon mevcuttu. 38 numaralı diş mandibula angulusunda yer değiştirmişti. Şubat 2013 de diş çekimi ve marsupyalizasyon yapılan hastanın 3 yıllık takibi mevcuttur.

Sonuç: Marsupyalizasyon büyük boyutlara ulaşan kist ve tümörlerin konservatif tedavisini sağlayan bir prosedürdür. Bunun yanında anatomik yapılarla komşuluğu olan yapıların hasar görmesi durumunda, kistin tam olarak çıkarılmayacağı durumlarda, çene kemiğinin zayıflaması sonrası kırık meydana gelebilecek durumlarda tercih edilmelidir.

Decompression of Keratocytic Odontogenic Tumor by Marsupialization: Two Case Reports

İsmail Şener, Ali İlker Baştan, Cihan Baylan, Kanber Kamberoğlu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: Treatment of cysts generally consists of enucleation, marsupialization or combined technique. Curettage is performed following enucleation. The surgical approach is preferred depending on the size of cysts, anatomical structures, probability of fracture.

Marsupialization achieves decrease of internal pressure by opening a window through the cyst. Cysts epithelium in the size of prepared window is sent to pathological investigation. Cysts epithelium at the border of the window is fixed to the oral mucosa.

Case:

Case report 1: The patient was referred to our clinic with crowding complain for anterior teeth of lower jaw in July 2012. In his x-ray examination, a radiolucent lesion between left and right premolars with radiopaque regular boundaries was identified. Marsupialization for condensation to lesion was planned and enucleation was performed after 6 months.

Case report 2: The patient was referred to our clinic with swelling complain for left posterior area in December 2012. In his orthopantograph examination, a lesion including angulus was identified. Tooth number 38 was immigrated. Three years follow up after extraction of #38 and marsupialization this patient is performed.

Conclusion: Marsupialization is a conservative treatment procedure for cysts and tumors which reach big size in volume. This method is preferred for in the case of probability to fracture and damage to anatomical structures for big size cysts and tumors.

[PS-196]

Periferal Ossifiye Fibroma: Bir Olgu Sunumu

Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, Eren Yılmaz, İsmail Şener

19 Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

Amaç: Periferal ossifiye fibroma(POF) gingivanın non-neoplastik büyümesi olarak tanımlanır. Santral ve periferal olmak üzere iki türü vardır. Santral tip kök ucundaki komşu endosteum ya da periodontal ligamentten kaynaklanmaktadır ve meduller kanalda genişlemeye neden olur. Periferal tip sadece çenelerde diş olan bölgeleri kaplayan yumuşak dokuda oluşmaktadır. Klinik olarak POF küçük, saplı veya sapsız tabanlı gingivada iyi sınırlı fokal kitle olarak görülür ve genellikle interdental papilladan orijin alır. Lezyon 2. ve 3. dekatlar arasında, kadınlarda ve maksillada sık görülmektedir.

Olgu: 16 yaşında sistemik sağlıklı erkek hasta kliniğimize sağ alt lateral ve kanin dişi arasındaki diastemada mevcut olan gingival büyüme şikâyeti ile başvurdu. Yapılan klinik muayenede lezyon, yüzeyden kabarıp, dişlerin servikalından insizaline kadar uzanmaktaydı. Dişlerin kole bölgesinde hafif kızarıklık, insizal bölgesinde ise daha pembemsi görüntüde ve fibrötik bir yapıdaydı. Hastadan alınan panoramik ve periapikal filmlerde bölgede kök kalıntısı görülmedi. Lezyon lokal anestezi altında total olarak eksize edilip histopatolojik incelemeye gönderildi. Lezyonun inceleme sonrası POF olduğu görüldü. Hastanın 3 aylık takibinde nüks görülmedi.

Sonuç: POF bağ dokusunda lokalize bir reaktif lezyondur. Daha çok genç kadınlarda ve anterior maksilla meydana gelir. Standart tedavi protokolü eksizyonel biyopsi ve sonrasında histopatolojik inceleme gerektirir. Lezyonun nüks etme eğiliminde olmasından ötürü düzenli postoperatif takip gerekmektedir.

Peripheral Ossifying Fibroma: A Case Report

Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, Eren Yılmaz, İsmail Şener

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: Peripheral ossifying fibroma (POF) is defined as non-neoplastic growth of gingiva. There are two types of POF as; central and peripheral. Central type is originated from endosteal or periodontal ligament of root apex and causes expansion of medullary canals. Peripheral type consists only in soft tissue covering the teeth. Clinically POF is seen as small, stalked or sessile based, well-defined focal mass in gingiva and it usually originates from the interdental papilla. The lesions are seen frequently between 2nd and 3rd decades, in females and in the maxilla.

Case: 16-years-old healthy male patient was referred to our clinic with complain of gingival overgrowth in diastema between lower lateral and canine teeth. In clinical examination, lesion fluffy over surface, with elongation from cervical to incisal level was observed. Lesion was redness slight in the cervical of the teeth, and more pinkish feature in incisal and fibrotic form. In panoramic and periapical x-rays taken from the patient, any radix did not be seen. Totally, the lesion was excised under local anesthesia, and was sent for histopathologic examination. After examination, POF was diagnosed. The patient showed no recurrence at 3 months follow-up.

Conclusion: POF is a reactive lesion in localized connective tissue. It occurs in younger women and anterior maxilla. The standard treatment protocol requires excisional biopsy and subsequent histopathologic examination. Regular postoperative follow-up is required because of the lesions have a tendency to relapse.

[PS-197]

Büyük Boyutlara Ulaşmış Rezidüel Kist: Bir Olgu Sunumu

Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, Kanber Kamberoğlu, İsmail Şener

19 Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

Amaç: Kistler, kemikte ya da yumuşak dokuda yerleşim gösteren, içten epitelle dıştan bağ dokusuyla çevrili, sıvı veya yarı katı madde içeren patolojik lezyonlardır. Çenelerde oluşan kistler odontojenik ve non-odontojenik olarak iki kısımda incelenir. Odontojenik kistler dişlerden köken alır. Çenelerde en sık görülen odontojenik kist radiküler kistlerdir. Radiküler kistler dişlerin kök uçlarında lokalizedir. Derin çürüklü, uzun süre tedavi edilmemiş ve travmaya maruz kalmış dişlere bağlı olarak oluşabilir. Rezidüel kistler ise ilk oluşan kistin tam olarak çıkarılmamasından ötürü meydana gelir. Daha sıklıkla diş çekimi sonrası geride kalan radiküler kistler için kullanılır.

Olgu: 55 yaşındaki hasta üst çene ön bölgeden aralık olarak akıntı gelmesi şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde üst çenede total dişsizlik olduğu görüldü. İlgili bölgede palpasyonda krepitasyon mevcuttu. Hastadan alınan panoramik radyografide

maksillada sağ ve sol kanin dişler arası olan bölgede radyoopak sınırlı geniş bir radyolüsent alan mevcuttu. Topikal anestezi altında lezyona aspirasyon biyopsisi uygulandı. Sarımsı renkte, ışıktta parlayan sıvı aspire edildi. Lezyon lokal anestezi altında total olarak eksize edilip histopatolojik inceleme için gönderildi. İnceleme sonrası lezyonun rezidüel radiküler kist olduğu anlaşıldı.

Sonuç: Apikalinde lezyon olan devital dişlerin çekiminden sonra çekim soketi iyice kürete edilmelidir. Kist çeperinin kalması rezidüel kist oluşumuna neden olmaktadır. Lezyonlu devital dişlerin çekiminden sonra rezidüel kist oluşma ihtimaline karşı hastalar düzenli olarak kontrol edilmelidir.

Excessive Growth Residual Cysts: A Case Report

Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, Kanber Kamberoğlu, İsmail Şener

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: Cysts may occur even in bone or soft tissue and they are surrounded by epithelium interiorly or connective tissue exteriorly. They are pathological and contain liquid or semi-solid material. Cysts in jaws classified as odontogenic and non-odontogenic cysts. Odontogenic cysts origin from teeth and odontogenic radicular cysts is the most often seen one. Untreated deep cavity, traumatized teeth can be cause of cysts. Residual cysts occur as relapse by poorly removed primitive cysts. They are more often named in the case of residual particles radicular cysts following extraction

Case: The 55 years old patient was referred to our clinic with complain of suppuration. Totally edentulous patient was examined intra-orally and crepitation at the related area was observed. In her x-ray examination, a radiolucent lesion between maxillary left and right canine with radiopaque regular boundaries was identified. Under topical anesthesia, aspiration biopsy was performed. Yellowish and shining liquid was aspirated. Under local anesthesia the lesion was enucleated and sent for histopathologic examination. The cellular examination result was found as residual cysts.

Conclusion: Following extraction of devital teeth with apical lesion, the extraction socket must be precisely curetted. Leaving part of radicular cysts may cause residual cysts. And the patients who are undergone extraction of teeth with apical lesion must be followed up for a period time for probability of residual cysts formation.

[PS-198]

Kırık İmplant Taşıma Parçasının Çıkarılması: Bir Vaka Sunumu

İsmail Şener, Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, Kanber Kamberoğlu

19 Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

Amaç: Dental implantların osteointegrasyon başarısı kemiğin miktar ve yoğunluğuna ve implantın cerrahi primer stabilitesine bağlıdır. Primer stabilitenin indikatörlerinden biri de implantı gönderme torkudur. Kemiğin yoğunluğu implant gönderme torkunu etkileyen faktörlerindendir.

Olgu: 42 yaşında kadın hasta kısmi dişsizlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın sol alt molar bölgesine implant yapılmasına karar verildi. İmplant yuvasının drilllenmesinden sonra anguldurva ile 50 rpm – 40 Ncm ile gönderilmeye başlandı. Gönderme esnasında implant taşıma parçası kırıldı. İmplantın içinde kalan taşıma parçası sond yardımıyla çıkarıldı.

Sonuç: İmplant yüksek torkla yerleştirileceği zaman taşıma parçası kırılıp implantın içinde kalabilir. Böyle bir durumda kapama vidası, iyileşme başlığı, abutment takılamaz. Bu durum implantın sökülmesine bile neden olabilir. Kırılma durumunda sond veya fissür frez ile kırık parça implanta zarar vermeden çıkarılmalıdır.

Removing of Broken Transfer Unit of Dental Implant: A Case Report

İsmail Şener, Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, Kanber Kamberoğlu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: The success rate of dental implant osseointegration is dependent on quantity and density of the bone and primary stability. One indicator of the primary stability is the insertion torque. Bone density is one of the factors influencing the implant insertion torque.

Case: 42-year-old female patient admitted to our clinic with complain of partial edentulous. It was decided to perform dental implants in the lower left molar region of the patient. After the preparation of the implant socket, the insertion of implant with contra angle hand piece by 50 rpm - 40 Ncm was started. The transfer abutment of implant was broken during implant insertion. The remaining part inside the implant was removed with the help of probe.

Conclusion: Transfer abutment of implant can break with high-torque implant insertion. In such a case closure screw, healing cap, the abutment cannot be screwed. This condition can even cause the implant to be removed. In case of fracture, this part of implant must be removed with probe or fissure drill without damaging the implants.

[PS-199]

Cerrahi Plak Kullanılarak Vestibül Derinleştirme

Kanber Kamberoğlu, Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, İsmail Şener

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç:

Doğal dişlerin kaybının takiben residüel alveoler kreterlerde izlenen atrofiler, protetik rehabilitasyonların başarısını önemli derecede azaltabilmektedir. Temel uygulama alanı, yumuşak doku bağlantılarının değiştirilmesi suretiyle, daha stabil ve retatif bir protez yapımına izin verecek şekilde residüel kreterlerin açığa çıkartılması olan vestibüloplastiler, ayrıca fibröz hiperplazik oluşumların eksizyonunu takiben, vestibüler sulkusu oblitere eden skar dokularının varlığında veya diğer preprotetik işlemler ile kombine olarak uygulama alanı bulabilmektedir.

Olgu:

71 yaşında bayan hastamızın uzun yıllar uyumsuz protez kullanmasına bağlı olarak, alveolar krette resorbsiyon ve vestibüler sulkusta sığlaşma tespit edildi. Hastamıza cerrahi plak ile vestibül derinleştirme operasyonu planlandı. Hastamıza kazanjiyan vestibüloplastisi operasyonu uygulandıktan sonra cerrahi plak 3 noktadan maksillaya fikse edildi ve 12 gün ağız içinde fikse şekilde tutuldu

Sonuç:

Çeşitli vestibüloplastisi teknikleri tanımlanmakla birlikte en stabil sonuçların, kas ataşmanları disekte edildikten sonra operasyon bölgesine fikse edilen cerrahi plak ile alındığı bilinmektedir. Yarım kalınlık hazırlanarak apikale kaydırılan fleplerde, eğer bir cerrahi plak hazırlanıp fikse edilmezse, kas ataşmanları tekrar kronale yönelerek kazanılan vestibüler derinliği sığlaştırabilmektedirler.

Vestibuloplasty by Assistance of Surgical Plate

Kanber Kamberoğlu, Cihan Baylan, Ali İlker Baştan, İsmail Şener
University of Ondokuz Mayıs School of Dentistry, Department of Oral and Maksillo Facial Surgery, Samsun

Objective:

Atrophy of residual alveolar bone following the teeth loss challenges the success rate of the prosthetic rehabilitation. Major application field of vestibuloplasty surgery is to change the attachments soft tissue to gain more stable and retentive prosthesis as exposing the residual ridges. Additionally vestibuloplasty surgery is preferred to eliminate the scar tissue as a result of removing the fibrotic hyperplastic tissue which is obliterating the sulcus. It is also performed as combined surgery with other kinds of pre-prosthetic surgeries.

Case:

71 years old female patient was referred to our clinic with poorly adapted prosthesis. In clinical examination, resorption of alveolar ridges and shoaling of the vestibular sulcus caused by long term prosthesis usage was indicated. Deeping of vestibular sulcus with the assistance of surgical plate was planned. Following the Kazanjian vestibuloplasty procedure, the plate was fixed from three different points to maxilla for 12 days.

Conclusion:

Even different kinds of techniques related to the vestibuloplasty surgery are stated; most effective results are achieved by fixation of surgical plate to surgical side following dissection of muscle attachments. In half thickness flap surgical approach which is desired to be moved apically and planned as secondary healing process without any fixation of surgical plate, it is a strong probability of re-attachment of the muscles through coronals that can cause shoaling of vestibular sulcus

[PS-200]

İkinci Dekatta Karşılaşılan Pleomorfik Adenom: Olgu Sunumu

Canan Tezel¹, İsmail Şener², Cihan Baylan², Kanber Kamberoğlu²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç:

Pleomorfik adenomlar genelde majör tükrük bezini tutan benign tümörlerdendir. Ender olarak oral kavitedeki minor tükrük bezlerinde görülürler. Oral kavitede genellikle sert damak ve yumuşak damakta %6.5 oranında bulunurlar. Pleomorfik adenom nadiren fokal skuamöz metaplazik değişiklikler gösterebilir. Ancak yaygın skuamöz metaplazi nadirdir. Bu vaka raporunun amacı pleomorfik adenom ve tedavisini sunmaktır.

Olgu:

20 yaşında erkek hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi kliniğine rutin kontrol için başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede sol sert damak bölgesinde, palpasyonda ağrısız ve sert kitle tespit edilmiştir. Konik ışıklı bilgisayarlı tomografi görüntülerinde 7x12x14 milimetre boyutlarında kitle görüldü. Kitlenin sert damakta destrüksiyona yol açmadığı belirlendi. İnsizyonel biyopsi sonucu kitleye pleomorfik adenoma tanısı kondu. Lokal anestezi altında kitle total olarak eksize edildi. Sekiz aylık takibinde herhangi bir nöksle karşılaşmadı.

Sonuç:

Pleomorfik adenom nadirdir. Pleomorfik adenom iyi huylu bir tümör olmasına rağmen nöks ya da malign transformasyon gösterebilir. Bu nedenle teşhis edildikten sonra cerrahi olarak çıkartılmalı ve hastalar uzun süre takip edilmelidir.

Pleomorphic Adenoma in the Second Decade of Life: A Case Report

Canan Tezel¹, İsmail Şener², Cihan Baylan², Kanber Kamberoğlu²

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Samsun, Turkey

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

Objective:

Pleomorphic adenomas are benign tumors generally seen in major salivary glands. They are rarely seen in minor salivary glands of the oral cavity. In the oral cavity they are seen usually on the hard and soft palates in a ratio of 6.5%. Pleomorphic adenoma (benign mixt tumor) is most common in adults during third through sixth decades of life. Pleomorphic adenoma occasionally reveals focal squamous metaplastic changes. However extensive squamous metaplasia is rare. The aim of this case report is to present pleomorphic adenoma disease and its treatment.

Case:

A-20 year old man was referred to the Department of Oral and Maksillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University for a routine dental control. Clinic and radiographic examination was determined painless and firm mass in the left palate region. A mass sized 7x12x14 millimeter has been seen in the cone beam computed tomography scans. However, it implied no destruction on the hard palate. After incisional biopsy pleomorphic adenoma was diagnosed. Under local anesthesia the mass dissected and removed. The patient followed up for 8 months and no recurrences were observed.

Conclusion:

Pleomorphic adenoma is rare. The pleomorphic adenoma is a benign tumor, but it can metastasize when enucleation or incomplete excision is performed. Therefore it must be surgically removed after identification and long-follow up period.

[PS-201]

Radiküler Kist: Vaka Raporu

Gül Fikirli, Abdullah İlker Özeç, Turgay Peyami Hoccoğlu
Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Sivas

Giriş: Radiküler kistler çenelerin en yaygın görülen kistik lezyonlarıdır. Bu kistlerin oluşumunun başlıca nedeni nekrotik pulpa dokusunun devam eden periapikal irritasyonudur. Genellikle asemptomatikler ve rutin radyografik incelemede teşhis edilirler. Bu vaka raporunun amacı sağ mandibular bölgede gelişmiş büyük radiküler kist vakasını sunmaktır.

Vaka Raporu: 52 yaşındaki erkek hasta sağ mandibular bölgede hafif şişlik ve ağrıyla kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografi ve volumetrik tomografi alındı. Lokal anestezi altında ilgili dişlerin apikal rezeksiyonu ve kistin enükleasyonunu içeren cerrahi işlem gerçekleştirildi. Defekt bölgesine trombositten zengin fibrin (TZF) ve otojen kemik grefti yerleştirildi ve flep primer olarak suture edildi. Histopatolojik olarak radiküler kist tanısı konuldu. Postoperatif iyileşme sorunsuzdu. Postoperatif kontrolde yeterli kemik iyileşmesi gözlemlendi.

Tartışma: Radiküler kistlerin tedavisini lezyon küçükse konvansiyonel cerrahi olmayan kök kanal tedavisi, lezyon büyükse cerrahi tedavi olarak enükleasyon, marsupyalizasyon ya da dekompresyon oluşturmaktadır. Enükleasyonu takiben greft ve PRF uygulaması önemli anatomik yapılarla ilişkili olmayan radiküler kistlerde iyi bir tedavi alternatifi olarak düşünülebilir.

Radicular Cyst: A Case Report

Gül Fikirli, Abdullah İlker Özeç, Turgay Peyami Hoccoğlu
Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Sivas

İntroduction: Radicular cysts are the most common cystic lesions of the jaws. The major reason of these cysts is the continuous periapical irritation of the necrotic pulp tissue. They are generally asymptomatic and are diagnosed at routine radiographic examination. The aim of this case report is to describe the case of a large radicular cyst that expanded in the right mandibular region.

Case: Patient was a 52 years old male who was referred to our clinic with mild swelling and pain on the right mandibular region. Panoramic radiograph and volumetric tomography was taken. Under local anesthesia, the patient underwent a surgical procedure that included enucleation of the cyst and apicoectomy of the related teeth. Platelet rich fibrin (PRF) and autogenous bone graft was placed in defected area and flap was sutured primarily. The lesion was diagnosed histopathologically as radicular cyst. Postoperative recovery was uneventful. We observed satisfactory bone healing at postoperative control session.

Discussion: The treatment of radicular cysts includes conventional nonsurgical root canal therapy when lesion is small and surgical treatment like enucleation, marsupialization or decompression when lesion is large. Enucleation followed by graft and PRF application is the best choice of treatment, if such cysts are not related with important anatomical structures.

[PS-202]

Flap Kaldırmadan, Bilgisayar Destekli İmplant Yerleştirme: Olgu Sunumu

Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Cemal Çakır²

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D. Ankara/TÜRKİYE

²Serbest Diş Hekimi Ankara -TÜRKİYE

Amaç: Bu klinik vaka gelişmiş bir dijital yaklaşım olan CAD-CAM teknolojisi ile cerrahi şablon oluşturmaya ve bu cerrahi rehberlerle implant yerleştirmenin kolaylıklarını ve avantajlarını anlatmaktadır.

Olgu: 58 yaşındaki bayan hasta üst çenesinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyolojik değerlendirmelerden sonra üst çenede eski sabit bir protezi olduğu ve dayanak dişlerin apekslerinde periapikal lezyonların olduğu görüldü. Maksilladaki tüm dişler çekildi. 3 aylık iyileşme periyodundan sonra cerrahi rehber ile implant destekli protez planlandı. Dijital teşhis kayıtları, dijital fotoğrafları ve CBCT

tarama görüntüleri tek bir seansta tamamlandı. Hastaya özel cerrahi rehber kısa bir sürede hazırlandı ve maksillaya uygulandı. İmplant yerleştirilecek alanlar belirlendi bir punch ile dişeti uzaklaştırıldı ve cerrahi rehber mini plak vidalarla üst çeneye sabitlendi bunun rehberliğinde 8 adet implant üst çeneye yerleştirildi.4 ay süren iyileşme periyodu sorunsuz oldu. İmplant destekli sabit protezleride aynı gelişmiş dijital yaklaşımla tamamlandı.

Sonuç: Flapsiz implant cerrahisi ödemi azaltır. Tarif edilen protokol doğru uygulandığında cerrahi rehber osteotomi sürecinin güvenli olmasını sağlar. Aynı zamanda tanımlanan prosedure kullanıldığında, dental implantların doğru yerleştirilmesini sağlar.

Dental Implant Placement by Computer Guided and Flapless Surgery: A Case Report

Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Cemal Çakır²

¹Gulhane Military Medical Academy Department of Oral and Maxillofacial Surgery Ankara /TÜRKİYE

²Private Practice Ankara -TÜRKİYE

Objective: This clinical report describes the treatment of maxillary implant placement with a contemporary digital approach Computer-aided design and computer-aided manufacturing (CAD-CAM) fabricated surgical templates and this surgical guides facilitates implant placement.

Case: 58 years old female patient admitted to our clinic with complaint of pain at the maxilla. Clinical and radiographical evaluations showed a old fixed prosthesis and periapical lesions at the apex of abutment teeth. We extracted all of the teeth on the maxilla. After 3 months of healing period, we planned implant supported prosthesis by a surgical guide. Digital diagnostic impressions, digital photographs and CBCT scan were completed in a single visit. Customized surgical guide was prepared in a week. We applied the surgical guide on the maxilla and we determined implant location areas with the help of the computer aided surgical guide. Then we removed the gingiva with a punch, fixed the guide with mini plate screws to the maxilla, and we inserted 8 dental implants into the maxilla.4 months of the healing process was uneventful. Implant supported prosthesis were completed with a contemporary digital approach.

Conclusion: Flapless implant surgery reduced the edema. Surgical guide provided safe osteotomy process. Also, it improves the accuracy of dental implant placement when the described procedure is used.

[PS-203]

Maksillada Radiküler Kist Çıkarılan Bölgeye Dental İmplant Yerleştirilmesi: Olgu Sunumu

Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Hasan Ayberk Altuğ¹, Hasan Alper Uyar²

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D. Ankara/TÜRKİYE

²Gülhane Askeri Tıp Akademisi,Protetik Diş Tedavisi A.D. Ankara/TÜRKİYE

Amaç: Radiküler kistler çeneleri etkileyen en sık karşılaşılan odontojenik kistik lezyonlardır. Tedavi seçenekleri lezyonun büyüklüğüne ve lokalizasyonuna bağlıdır. Küçük radiküler kistler de cerrahi olmayan bir yönetim tarafından tedavi edilebilir. Ancak büyük kistler marsupializasyon ve/veya enükleasyon ile tedavi edilebilir. Bu olgu sunumunda, radiküler kist çıkarılan alana diş implantının başarılı bir şekilde yapılışını sunmayı amaçladık.

Olgu: 45 yaşında erkek hasta dental implant yerleştirme değerlendirilmesi için kliniğimize başvurdu. Radyografik değerlendirmeden sonra, radyolusent bir alan maksilla sağ tarafında gözlemlendi. Lokal anestezi altında, lezyon çıkarıldı ve eksize kitle histopatolojik inceleme için gönderildi. Histolojik tanıya göre, lezyon radiküler kist olarak belirlendi. 4 ay sonra, iyileşmiş alana 3 dental implant yerleştirildi.

Sonuç: İyileşme periyodu sorunsuz oldu ve implantların osteointegrasyonu başarılı oldu. 8 ay içinde hasta implant destekli protezine sahip oldu.

Dental Implant Placement to the Radicular Cyst Removed Area in the Maxilla: A Case Report

Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Hasan Ayberk Altuğ¹, Hasan Alper Uyar²

¹Gulhane Military Medical Academy Department of Oral and Maxillofacial Surgery Ankara /TÜRKİYE

²Gulhane Military Medical Academy, Department of Prosthodontics Ankara / TÜRKİYE

Objective: Radicular cysts are one of the most encountered odontogenic cystic lesion affecting the jaws. The treatment options are dependent on the size and localization of the lesion. Small radicular cysts can be treated by a non-surgical management too. However large cysts could be treated by marsupialization and/or enucleation. In this case report, we aimed to present a successful insertions of dental implant into the removed radicular cyst area.

Case: A 45 years old male patient referred to our department for evaluation of dental implant placement. After a radiographical evaluation, a radiolucent area was observed on the right side of the maxilla. Under local anesthesia, the lesion was removed, and excised mass was sent for the histopathological examination. According to the histological diagnosis, the lesion was determined as a radicular cyst. After 4 months, 3 dental implants were placed into the healed area.

Conclusion: Healing period was uneventful and osseointegration of the implants were successful. After 8 months, the patient had his implant supported prosthesis.

[PS-204]

Atrofik Mandibula Tedavisinde Alveolar Kret Ayırma Yöntemi: Olgu Sunumu

Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Serkan Kıran¹, Nurten Baysal²
¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D. Ankara/TÜRKİYE
²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Protetik Diş Tedavisi A.D. Ankara/TÜRKİYE

Amaç: Alveoler kret ayırma-genişletme yöntemi, bukkal ve palatal kemik kortekslerini horizontal yönde iki kortikal laminaya ayırarak doğrudan implant yerleştirilmesi esasına dayanır. Bu vakada atrofik mandibulada alveoler kret split tekniğiyle implant yerleştirme işlemini anlatıyoruz.

Olgu: 45 yaşındaki bayan hasta sağ alt posterior mandibula bölgesine implant yaptırmak için kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik muayenesinde yetersiz kemik hacmi olduğunu gözlemledik. Kret tepesinden ve krevikular insizyon ile mukoperiostal flap kaldırdık. Kret üzerinde cerrahi bir diskle vertikal ve horizontal yönde kemikte kesi yaptık. Daha sonra bukkal ve lingual kortikal kemik tabakalarını chisel yardımıyla ayırarak kemiği esnetip genişlettik. İki implant oluşan boşluğun içine yerleştirildi. Kortikal kemikler arasında kalan boşluk kemik grefti ile ogmente edilip, membranla kapatıldı. Flap primer olarak kapatıldı. 5 ay sonra, radyografik olarak dental implantların etrafındaki osteointegrasyonun başarılı bir şekilde sonuçlandığını gözlemledik.

Sonuç: Dental implant tedavisinin başarısı alveolar kretin rezorpsiyonlardan olumsuz etkilenir. Bu problemin üstesinden gelebilmek için kemik ogmentasyonu, alveolar distraksiyon, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve alveolar kret split olmak üzere bir çok teknik uygulanmıştır. Kret split tekniğin en önemli avantajı, bukkal kortikal tabakanın korunarak, kemiği horizontal yönde genişletmeye izin vermesidir.

Alveolar Ridge Split Technique for the Management of Atrophic Mandible: A Case Report

Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Serkan Kıran¹, Nurten Baysal²
¹Gulhane Military Medical Academy Department of Oral and Maxillofacial Surgery Ankara /TÜRKİYE
²Gulhane Military Medical Academy Department of Prosthodontics Ankara/TÜRKİYE

Objective: Alveolar ridge split technique is based on separation of the buccal and lingual cortical bone into two separate cortical plates in the horizontal plane, and then placing of dental implant directly. In this case, we describe the management of atrophic mandible by alveolar ridge split technique for implant placement.

Case: A 45 years old female patient admitted to our clinic for dental implant placement into the right posterior region of the mandible. Following clinical and radiographical evaluations, we observed an inadequate bone volume. Midcrestal and crevicular incisions were made to elevate a mucoperiosteal flap. We made corticotomies in horizontal and vertical directions by a surgical disc. Then, we stretched and expanded the buccal and lingual cortical bone plates by a chisel. Two dental implant placed into the gap. The gap between the cortical plates was filled with allogenic bone graft and covered by a collagen membrane. Flap was closed primarily. After 5 months, we observed the good results of osseointegration around dental implants radiographically.

Conclusion: The success of dental implant treatment is being adversely affected by alveolar crest resorption. Many techniques implemented to overcome this problem including bone augmentation, alveolar distraction, guided bone regeneration and alveolar ridge split. The main advantage of alveolar ridge split is that it allows the augmenting bone horizontally while preserving buccal cortical plate.

[PS-205]

Sert-Yumuşak Damak Hattı Yerleşimli Bir Ağız Lezyonu: Skuamöz Papilloma

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket, Hasan Akgün, Esmâ Bilge Şahin
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Skuamöz papillom (SP) benign ekzotik bir tümördür ve aynı zamanda ağız boşluğunun en sık görülen viral lezyondur. SP oluşumu human papilloma virüsü (HPV) tip 6 ve 11 tarafından uyarılmaktadır. Sigara, eşzamanlı enfeksiyonlar, beslenme eksiklikleri, alkol tüketimi ve hormonal değişiklikler de bu lezyonun oluşumunu etkileyebilmektedir. SP sıklıkla 20-50 yaşlar arası erişkin hastalarda tespit edilmektedir ancak nadiren çocukluk çağında da görülebilir. Lezyonların büyük bir kısmı damak, uvula ve dilde yerleşir bununla birlikte nazofarenks, laryngopharynx ve konjonktiva tespit edilen lezyonlar da vardır. Damaktaki lezyonlar genellikle asemptomatik ve klinik olarak karnabahar benzeri görünüme sahiptir. Keratinizasyon derecesine bağlı olarak, yüzey rengi kırmızı, pembe veya beyaz olarak gözlemlenir. SP'nin klinik görünümü, oral papiller skuamöz hücreli karsinom ve verrüköz karsinomu taklit edebilir. HPV enfeksiyonuna ek olarak sigara ve alkol kullanımının bir kişinin ağız kanseri riskini arttığı düşünüldüğünde, ayırıcı tanı bu lezyonlarda büyük bir önem taşımaktadır. Tedavi seçenekleri arasında lezyonun bistüri veya lazer ile cerrahi eksizyonu, elektrokoter, kriyoterapi ve intralezyonel interferon enjeksiyonu bulunmaktadır. Nüks nadiren görülmektedir.

Bu posterde sert yumuşak damak hattı yerleşimli skuamöz papillom olgusu ve tedavisinin sunulmaktadır.

An Oral Lesion Located in the Hard-Soft Palate Line: Squamous Papilloma

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket, Hasan Akgün, Esmâ Bilge Şahin
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Squamous papilloma (SP) is a benign exophytic tumor and the most common viral lesion of the oral cavity. The occurrence of the SP is induced by human papilloma virus (HPV) type 6 and 11. Smoking, concurrent infections, dietary deficiencies, alcohol consumption and hormonal changes can also influence the occurrence of this lesion. SP frequently detected in adult patients between 20-50 years but rarely can be seen in the childhood. The majority of the lesions located in palate, uvula and tongue however SP lesions can be also seen in the nasopharynx, laryngopharynx and conjunctiva. The lesions in the palate were generally asymptomatic and clinically have cauliflower-like appearance. Depending on the degree of keratinization, the surface color can be observed as red, pink or white. The clinical appearance of SP may mimic verrucous carcinoma and oral papillary squamous cell carcinoma. When considered that the smoking, alcohol consumption and HPV infection are together increased the risk of oral cancer, the differential diagnosis has a crucial importance in these lesions. Treatment options are surgical excision of the lesion with scalpel or laser, electrocautery, cryosurgery and intra-lesional injections of interferon. Recurrence is rarely observed.

The aim of this paper is to present a case of oral squamous papilloma located in the hard-soft palate line and its treatment.

[PS-206]

Damak Orta Hattında Görülen Rekürrent Pleomorfik Adenom: Nadir Bir Yerleşim

Hasan Öztürk¹, Damla Torul¹, Mehmet Cihan Bereket¹, Rifat Karlı²

¹Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

²Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Tıp Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

Tükürük bezi tümörleri baş boyun bölgesindeki tümörlerin yaklaşık % 3'ünü oluşturmaktadır. Mikst tümör olarak da bilinen pleomorfik adenom (PA) tükürük bezlerinin en sık görülen tümörüdür. PA minör tükürük bezlerinde daha nadir görülmekle birlikte, minör tükürük bezlerinin en sık görülen iyi huylu tümörüdür. Minör tükürük bezi kaynaklı PA'nın ağız boşluğunda sık lokalize olduğu yerler sert damağı takiben dudak, yanak mukozası, farenks, ağız tabanı, retromolar alan, diş eti ve burun boşluğudur. Klinik olarak PA yavaş büyüyen asemptomatik ve fibröz kapsülle çevrili bir kitledir. Lezyon daha çok kadınlarda, 4. ve 6. dekadlarda gözlenmektedir. İyi huylu bir doğası olmasına rağmen PA'nın nüks oranı yüksektir. Pleomorfik adenomdan gelişen karsinomun tükürük bezi tümörlerinin % 2-4'ünü teşkil ettiği göz önünde bulundurulduğunda, özellikle nüks durumlarında, malign transformasyon olasılığını dikkate almak önemlidir. Bu nedenle, doğru tanı ve uygun tedavi bu lezyonun tedavisinde önemli rol oynamaktadır.

Bu posterin amacı sert damak orta hatta lokalize olan ve 20 yıl sonra nüks gösteren bir pleomorfik adenom olgusunun sunulmasıdır.

Recurrent Pleomorphic Adenoma of the Midline of the Palate: A Rare Location

Hasan Öztürk¹, Damla Torul¹, Mehmet Cihan Bereket¹, Rifat Karlı²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

²Department of Ear Nose Throat, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Salivary gland neoplasms make up around 3% of the tumors in the head and neck region. Pleomorphic adenoma (PA) also known as mixed tumor is the most common neoplasm of the salivary glands. Although, PA is less frequently seen in minor salivary glands, it constitute of the most common benign tumor of these glands. Majority of the PA originate from the minor salivary glands are located in the palate followed by the lip, buccal mucosa, floor of the mouth, tonsil, pharynx, retromolar area, gingiva and nasal cavity. Clinically PA presents as a small growing, asymptomatic mass surrounding by a fibrous capsule. The lesion observed in fourth to sixth decades, with a female predominance. Although benign in nature, PA has a high rate of implantability and recurrence. As the carcinoma occurring in a pleomorphic adenoma constitute 2-4% of all salivary gland tumors, it is important to consider the possibility of malign transformation of this lesion especially in the cases of recurrence. Therefore, accurate diagnosis and appropriate treatment is play vital role in the management of this lesion.

The aim of this paper is present a case of pleomorphic adenoma show recurrence after 20 years in midline of the hard palate.

[PS-207]

Çenelerin Bisfosfonatla İlişkili Osteonekrozları ve Güncel Tedavileri

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket

Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

Bisfosfonatlar osteoklastik aktivitenin güçlü inhibitörü olan farmakolojik ajanlardır ve günümüzde osteolitik kemik hastalığı, malignite kaynaklı hiperkalsemi, metastatik kemik hastalıkları ve osteoporoz gibi birçok farklı kemik hastalığı veya ilişkili komplikasyonun tedavisinde kullanılmaktadırlar. Bu hastalıkların iskeletsel komplikasyonlarını önemli ölçüde azaltan bisfosfonatlar özellikle yüksek kemik döngüsünün görüldüğü çene kemiklerinde tedaviye dirençli, ekspoze nekrotik kemik ile karakterize özgün osteonekrozlara neden olmaktadır. Bisfosfonat kullanımına bağlı olarak gelişen bu komplikasyonun henüz kesin bir tedavisi bulunmamaktadır. Günümüzde hala uygun bir tedavi protokolü bulunmayan ve uygulanan yöntemlerdeki başarısızlıklar nedeni ile hastaların ekonomik ve sosyal yönden mağdur olmasına

neden olan bu durumla mücadele etmek için yeni tedavi arayışları hala sürmektedir.

Bu derlemede bisfosfonatların kimyasal yapıları, etki mekanizmaları ve osteonekrozun tanı ve tedavisi hakkında bilgi verilmesi amaçlanmaktadır.

Bisphosphonate Induced Osteonecrosis of the Jaws and Current Therapies

Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Bisphosphonates are pharmacological agents which are the potent inhibitors of osteoclastic activity. Nowadays, bisphosphonates are used to treat a variety of bone disease or related complications such as metastatic or osteolytic bone disease, hypercalcemia of malignant origin and osteoporosis. Although, bisphosphonates significantly reduces the skeletal complications of these diseases, they are inevitably cause a specific osteonecrosis characterized by treatment resistant exposed necrotic bone, especially seen in the jaw bones where the bone turnover is high. Currently there is no definitive treatment for this complication induced by the use of bisphosphonates. The search for new treatments methods to prevent the complications that cause patients to become a victim of the economic and social aspects of this situation is still ongoing.

This review is intended to provide information about the chemical structure of bisphosphonates, their mechanisms of action and current diagnosis/treatment methods of the osteonecrosis.

[PS-208]

Bifosfonat Tedavili Hayvanlarda Kemik İyileşmesi Üzerine Sildenafil'in Faydalı Tedavi Edici Etkileri

Cihan Bereket¹, İsmail Şener¹, Nilüfer Cakir Özkan¹, Mehmet Emin Önger², Ahmet Veysel Polat³

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD, Samsun, Türkiye

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji AD, Samsun, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı; zoledronik asit ile tedavi edilen hayvanlarda çene kırık iyileşmesi üzerine sildenafilin etkilerini histolojik, histomorfometrik, immünohistokimyasal ve radyo dansitometrik yöntemleri kullanarak değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: 36 Sprague-Dawley rat kullanıldı. Tüm hayvanlara 8 hafta boyunca haftada 3 kez 0.1 mg / kg intraperitoneal zoledronat verildi. Ameliyat sonrası hayvanlar 2 gruba ayrıldı: zoledronat grubuna (Z) herhangi bir tedavi uygulanmadı (n = 18), zoledronat + sildenafil (ZS) günlük olarak 10 mg / kg sildenafil ile tedavi edildi (n = 18). Her grup, iki alt-gruba ayrıldı ve hayvanlar 1. ve 4. hafta sonunda sakrifiye edildi (Z1 ve ZS1, n = 9) (Z4 ve ZS4, n = 9). Histolojik, histomorfometrik, immünohistokimyasal analiz ve hidrodansitometri denekler üzerinde uygulandı.

Bulgular: Sildenafil ile tedavi edilen gruplarda kırık iyileşmesi skorlarında önemli bir artış görüldü. Bu sonuç dansitometrik, histolojik, histomorfometrik ve immünohistokimyasal bulgular ile desteklenmiştir.

Sonuç: Sildenafil kırık iyileşmesini hızlandırır destekler. Bifosfonat (BP) ile tedavi edilen hastalarda BP'nin olumsuz etkilerini önlemek için kemik iyileşmesini destekleyici bir faktör olarak kullanılabilir.

Beneficial Therapeutic Effects of Sildenafil on Bone Healing in Animals Treated with Bisphosphonate

Cihan Bereket¹, İsmail Şener¹, Nilüfer Cakir Özkan¹, Mehmet Emin Önger², Ahmet Veysel Polat³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

²Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

³Department of Radiology, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: The purpose of the present study was to evaluate the effects of sildenafil on mandibular fracture healing in animals treated with zoledronic acid by using histologic, histomorphometric, immunohistochemical, and radiodensitometric methods.

Materials-Methods: A total of 36 Sprague-Dawley rats (3 months old) were used. All animals were treated intraperitoneally with 0.1mg/kg zoledronate 3 times per week, for a total of 8 weeks. Postoperatively, the animals were divided into 2 groups: zoledronate group (Z) which had no treatment applied, (n=18) and zoledronate+sildenafil (ZS) which were treated daily with 10mg/kg sildenafil, (n=18). Each group was divided into two sub-groups and the animals were sacrificed at the end of week 1 (Z1 and ZS1, n=9) and week 4 (Z4 and ZS4, n=9) after the operation. Histologic, histomorphometric, immunohistochemical analysis, and radiodensitometry were performed on the test subjects.

Results: Sildenafil-treated groups showed a significant increase in fracture healing scores. This result was supported by the densitometric, histologic, histomorphometric, and immunohistochemical findings.

Conclusion: Sildenafil accelerates and improves fracture healing and it may be used as a supporting factor in bone healing in patients treated with Bisphosphonate (BP) to prevent negative effects of BP's.

[PS-209]

Oral mukozanın irritasyon fibromu: Bir vaka raporu

Hacer Ulutürk, Yeliz Kılınc, Semih Ayrikçil, Derviş Yılmaz

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahii Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Lokalize fibröz büyümelere oral mukozada sık karşılaşılmaktadır. Bunların çoğu ise reparatif veya reaktif proliferasyonlardır, gerçek fibromalar çok nadirdir.

Olgu: Bu sunumda 68 yaşında erkek hastada da maksilla kanin bölgesinde meydana gelmiş olan travmatik fibrom vakası sunulmaktadır. Hasta sağ üst maksilla bölgesinde yavaş büyüyen ve ağrısız bir lezyon nedeniyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Alınan anamnezde lezyonun yaklaşık olarak bir yıl önce oluşmaya başladığı öğrenilmiştir. Yapılan muayende ise saplı, sert morumsu kıvrımlı lezyon izlenmiştir. Alınan panoramik görüntü de ise kök artığı tespit edilmiştir. Eksizyonel biyopsi yapılmıştır ve lezyon bölgesinde bulunan kök artığı çıkartılmıştır.

Sonuç: Bouquet ve Grundlach'a göre iritasyon fibromu oral mukozayı ilgilendiren en sık görülen lezyondur. İritasyon fibromu cerrahi eksizyon ile tedavi edilmektedir, fakat aynı zamanda iritasyonun etkenide ortadan kaldırılmalıdır. Konservatif eksizyonel biyopsiler küratifdir ve bunların sonuçları teşhisi sağlamaktadır, fakat CO2 lazer cerrahilerde başarı ile uygulanabilmektedir.

Irritation fibroma of the oral Mucosa: A case report

Hacer Ulutürk, Yeliz Kılınc, Semih Ayrikçil, Derviş Yılmaz
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Localized fibrous overgrowths have a high occurrence in the oral mucosa. Most of them are reparative or reactive proliferations (hyperplasias), true fibromas are very rare.

Case: A case of a irritation fibroma in the maxillar gingiva of a 68-year-old man and its surgical management is described here. The patient reported to our department with a slow-growing painless growth that had been presented in the upper right maxilla. The lesion started approximately 1 year earlier and examination revealed an pedunculated, non tender, pinkish red growth. Panoramic views were taken and on the edentate maxilla the root of a tooth was detected. Exisional biopsy was performed and the root of the tooth was extracted.

Conclusion: According to Bouquet and Gundlach irritation fibroma was the most common lesion of the oral soft tissue. Irritation fibroma is treated by surgical excision, but the source of irritation and trauma must also be eliminated. Conservative excisional biopsy is curative and its findings are diagnostic, however CO2 surgical can also use for successful surgical control.

[PS-210]

Maksiller Sinüsle İlişkili Büyük Radiküler Kist: Vaka Raporu

Adnan Kılınc, Mehmet Zahit Baş, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Erzurum

Amaç: Radiküler kist maksillofasiyal bölgenin en yaygın lezyondur. Odontojenik inflamatuvar kistler olarak sınıflandırılmıştır ve oldukça sık miktarda gözlemlenmektedir. Bu olguda, 38 yaşındaki bir erkek hastanın sol maksiller sinüsünü içeren geniş radiküler kist sunulmaktadır.

Olgu: 38 yaşındaki erkek hasta, sol üst çene posterior bölgeden pus drenajı şikâyeti ile bizim bölümümüze kulak burun boğaz bölümünden sevk edildi. Bilgisayarlı tomografi görüntüleri sklerotik sınır sol maksiller sinüs en işgal geniş süreci gösterdi Lokal anestezi altında, hastada kist enükleasyonu gerçekleştirildi. Lezyonun histopatolojik olarak tanısı radiküler kist olarak konuldu.

Sonuç: Caldwell Luc yaklaşımı sinüs tabanında yerleşim göstermiş büyük radiküler kistler için endike bir prosüdür. Bu olguda radiküler kist geniş yıkıcı karakter göstermektedir. Bizim vakamızda olduğu gibi özellikle maksiller sinüsle ilişkili büyük kistler için panoramik radyografi yeterli görüntüleme tekniği değildir. CBCT yüksek kemik detay, lezyonun boyutunun detaylı görüntülenmesi gibi sebeplerden panoramik radyografi üzerinde bazı avantajları vardır.

Large Radicular Cyst Involving the Maxillary Sinus: A Case Report

Adnan Kılınc, Mehmet Zahit Baş, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk University, Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: The radicular cyst is the most common lesion of the maxillofacial region. It is the most frequent among, and classified as, odontogenic inflammatory cysts. This case report presents a large radicular cyst involving the left maxillary sinus in a 38-year-old male patient.

Case: 38-year-old male patient was referred from otolaryngology department to the our department of, with a complaint of pus drainage from the posterior region of the left upper jaw. Computed tomography images showed expansive process occupying most of left maxillary sinus with a sclerotic border. Under local anesthesia, the patient underwent a surgical procedure that included enucleation of cyst.. The lesion was diagnosed histopathologically as radicular cyst.

Conclusion: The Caldwell Luc approach is indicated for large cysts that displace the floor of the sinus. The present case demonstrates the extensive-destructive character of radicular cysts. In a large cyst, like our case, especially the one which is in relation with maxillary sinuses, panoramic radiography is not a sufficient imaging technique. CBCT has some advantages over panoramic radiography like high bone detail, detailed imagination of the dimension of the lesion.

[PS-211]

Yetişkin hastada anterior mandibulada bulunan santral dev hücreli granüloma yaklaşım: Bir olgu sunumu

Hacer Ulutürk, Begüm Okur, Hamed Rad, Ergun Yücel
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahii Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu sunumun amacı 59 yaşındaki yetişkin erkek hastada tespit edilen anterior mandibulada lokalize santral dev hücreli granülom olgusunu bildirmektir

Olgu: 59 yaşındaki erkek hasta kliniğimize alt çene bölgesindeki şişlik ve protezini kullanamama şikayeti ile başvurmuştur. Yapılan insizyonel biyopsi Santral dev hücreli granülom ön tanısını desteklemiştir. Hasta, nüks izlenmeden 6 ay süre ile takip edilmiştir. **Sonuç:** Santral dev hücreli granülom genelde adolesan ve yetişkin hastalarda izlenen bir kemik içi lezyondur. Vakaların %60 ila %70'i 30 yaşından genç hastalarda izlenmektedir. Bu vaka raporu, Santral dev hücreli granülomun cerrahi tedavisinin literatürde yaygın ve efektif bir yöntem olduğu bilgisini desteklemektedir. Bunun yanında medikal ve cerrahi tedavi agresif yerleşimli lezyonların tedavisinde avantaj sağlar çünkü fonksiyonel ve estetik defektlerle sonuçlanan kemik rezeksiyonları ve lezyonlar ile ilgili dişlerin çekilmesi gereksinimi azalmaktadır.

Management of a central giant cell granuloma of the anterior mandible in an adult patient: A case report

Hacer Ulutürk, Begüm Okur, Hamed Rad, Ergun Yücel
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The aim of this presentation is to report a case of a central giant cell granuloma (CGCG) of the anterior mandible in a 59-year-old adult patient treated with surgical management.

Case: A 59-year-old male patient appealed to our clinic with a complaint of a swelling at the anterior region of the mandible and an uncomfortable feeling during using his mandibular prosthesis. Insizional biopsy confirmed the diagnosis of CGCG. The patient was followed-up for a duration of 6 months without a recurrence

Conclusion: Central giant cell granuloma is an intraosseous lesion which occurs generally in teens and adults. 60 to 70% of cases are diagnosed in patients younger than 30 year old. In this case, our patient was a 59-year old adult. Besides this case suggests that widely accepted method of surgical treatment of CGCG is effective. However, combined medical and surgical management is always advantageous for extensive aggressive lesions so as to reduce the size and minimize the need for bone resections and loss of teeth that result in functional and esthetic defects.

[PS-212]

Maksiller Sinüs ile İlişkili Büyük Maksiller Kistin Tedavisi: Olgu Sunumu

Adnan Kılınc, Mehmet Zahit Baş, Nesrin Saruhan, Ümit Ertuş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Erzurum

Amaç: Radiküler kist non-vital diş apeksi ile ilişkili inflamatuvar kisttir. Bu olguda maksiller molar dişlerle ilişkili büyük bir radiküler kistin başarılı cerrahi tedavi sunulmaktadır.

Olgu: 17 yaşındaki erkek hasta sağ maksiller sinüs ile ilişkili radyolüsent lezyon sebebiyle bölümümüze sevk edildi. Başlangıç ilk muayenede dijital ortopanogramda, sağ posterior maksillada 2-2.5 cm çapında iyi bir kortikal sınırla belirli radyolüsent alan gözlemlenmiştir. Lezyon nonvital sağ maksiller birinci molar dişleri ilişkili görünmekteydi. Operasyon lokal anestezi altında gerçekleştirildi. Kist enüklüe edildi. Histopatolojik inceleme için gönderilen lezyona radiküler kist tanısı konuldu.

Sonuç: Bizim vakamızda olgusu gibi, birçok radiküler kist symptom vermeden, nonvital pulpalı dişlerden alınan radyografilerle saptanır. Uygulanan tedavi kistin cerrahi olarak çıkarılması idi.

Treatment of a Large Maxillary Cyst with Involving the Maxillary Sinus: A Case Report

Adnan Kılınc, Mehmet Zahit Baş, Nesrin Saruhan, Ümit Ertuş
Atatürk University, Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: The radicular cyst is an inflammatory cyst associated with the root apex of a non-vital tooth. This case report presents the successful surgical management of a large radicular cyst which was associated with maxillary molar teeth.

Case: A 17-year-old male patient was referred to our department a because of radiolusent lesion involving the right maxillary sinus. The initial investigation is a digital orthopantomography, which shows a radiolucent region with a 2–2.5 cm diameter in the right posterior maxilla, well defined by a cortical border. Lesion appears associated the nonvital right maxillary first molar teeth. Operation was performed under local anesthesia. The cyst were enucleated. The lesion was submitted for histopathological examination which revealed a diagnosis of radicular cyst.

Conclusion: As in our case, many radicular cysts are symptomless and are discovered when radiographs are taken of teeth with nonvital pulps. The applied treatment was surgical removal of the cyst.

[PS-213]

Sürmemiş daimi mandibular premolar diş kaynaklı dentigeröz kist;vaka raporu

Gelengül Urvasızoğlu, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi ABD,Erzurum

Amaç: Dentigeröz kistler gömülü yada gelişimine devam eden dişlerin foliküllerinden köken alır.En yaygın ikinci odontojenik kistlerdir.Dentigeröz kistlerin histogenezi tam olarak bilinmesede,çoğu araştırmacı gelişimsel orijini baz alırlar.Klinik görünüşü ve demografik yapısı gelişimsel tipinden farklı olarak ayrıca enflamatuvar tipide mevcuttur.İnflamatuvar tip gelişmekte olan daimi dişlerde devital süt dişindeki mevcut inflamasyonun alttaki diş folükülüne yayılması sonucu mine epiteli ve kron arasındaki ayrılmayı ve sıvı akümüülasyonunu stimüle etmesi sonucu oluşur.6-7 yaş grubundaki çocuklarda dentigeröz kistin görülme oranı %9.1 dir.

Olgu: Bu sunumda 6 yaşındaki bir cocugun sol alt cene posterior bölgesindeki dentigeröz kistin vaka raporu sunulmuştur.Alt sol 2.süt molar dişte aşırı madde kaybı mevcuttur ve normal kök rezorpsiyonu görülmemektedir. Radyolojik muayenede ilgili dişin apeksindeki daimi dişin jerm folikülünde belirgin genişleme ve jermde apikal yönde hareket mevcuttur.Hastanın yaşının küçük olması,mandibula gelişimine ve çevredeki dokulara zarar vermemek için marsupyalizasyon tercih edilmiştir.

Sonuç: Dentigeröz kistlerin tedavileri boyutuna,vital dokulara mesafesine,lokalizasyonun ve hastanın yaşına göre enukulasyondan marsupyalizasyona kadar değişiklik gösterir.Çocuklarda görülen dentigeröz kistlerde sürmemiş dişe şans vermek amacı ile marsupyalizasyon yapılması tercih edilsede;marsupyalizasyonun ana dezavantajı tam bir histolojik değerlendirme yapılmadan patolojik dokunun yerinde bırakılmasıdır.

Dentigerous cyst from unerupted permanent mandibular premolar teeth; a case report

Gelengül Urvasızoğlu, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan
Atatürk University Dentistry faculty Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Dentigerous cysts arise from the follicle of impacted or developing tooth. These cysts are the second most common odontogenic cyst. Even if exact histogenesis of dentigerous cyst remains unclear,most investigator favoring a developmental origin. An inflammatory type has also been described, with clinical presentation and demographics that differ from those of its counterpart. The inflammatory type occurs in the developing permanent teeth as a result of inflammation from a nonvital deciduous tooth that spreads to involve the underlying tooth follicle and stimulates the separation and fluid accumulation between the reduced enamel epithelium and the crown. The proportion of 6 to 7-year-old children affected with dentigerous cysts is %9.1

Case: In this presentation we report a dentigerous cyst in the left mandibular posterior in a 6 years old child.There was a big caries in the mandibular left second primary molar tooth and there was no evidence for normal tooth rezorption.There was a significant enlargement in the permanent teeth's follicle and movement towards apical direction seen in the radiographic examination. because of patient was too young,not to harm to adjacent structures and development of mandible,marsupialization options choiced.

Conclusion: Treatment of a dentigerous cyst depends on size,vital structures nearby, location, and patient's age and changes from enucleation to marsupialisation. Even though marsupialisation is the treatment of choice for dentigerous cyst in children in order to give a chance to the unerupted tooth to erupt, the major disadvantage of marsupialisation is that pathologic tissue is left in situ, without a exact histologic examination.

[PS-214]

Anterior maksillada büyük radikuler kist;vaka raporu

Gelengül Urvasızoğlu, Alpin Değirmenci, Mert Ataol
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi ABD,Erzurum

Amaç: Maksillanın diş içeren alanlarındaki radyolusent lezyonların ayırıcı tanısı radikuler kist, keratistik,odontojenik tumor,ameblastoma,adenomatoid odontojenik tumor,ameloblastik fibroma,miksoma ve glanduler odontojenik kisti içerir.Bazı çalışmalarda sekonder enfekte olan keratistik odontojenik tumorlerin klinik,radyolojik ve histolojik olarak radikuler kist olarak tanı konulduğunu göstermiştir(120 vakada 6 yada %5).Bu nedenle uzun dönem takip ve tekrarlayan histopatolojik inceleme esastır.

Olgu: 22 yaşında kadın hastada sağ maksiller anterior bölgede radyolusent bir lezyon mevcuttur.Lezyonla ilgili lateral keser ve kanin dişe daha önceden kanal tedavisi yapılmıştır.Hasta semptomatik isede ilgili dişler klinik muayenede herhangi bir bulgu vermemişlerdir.Hasta 2 sene önce sol maksiller anterior bölgesinden benzer bir lezyon için opere olmuştur.Fakat radyolojik incelemede 2 sene önce bölgede herhangi bir şüpheli lezyon görülmemektedir.Lezyonun hızlı gelişmesi ve geçmiş ameliyat öyküsü nedeni ile keratistik odontojenik tumordan şüphelenildi ve hasta enüklüasyon ile tedavi edildi.Histolojik inceleme son tanının radikuler kist olduğunu ortaya çıkardı.

Sonuç: Radikuler kistler çenelerde görülen yaygın kistlerdir ve odontojenik kistlerin %60 ını oluştururlar.Tipik olarak devital dişlerin apekslerinde gelişirler.Çoğunlukla semptom vermezler ve rutin radyolojik inceleme esnasında farkedilirler.Özellikle anterior bölge olmak üzere maksilla mandibulaya göre 3 kat fazla etkilenir.Radikuler kistlerin tedavi seçenekleri hastanın yaşı,vital dokulara yakınlığı,boyutu ve cerrahi görüşe bağlı olarak değişir.Tedavi seçenekleri enüklüasyon,marsupyalizasyon veya dekompresyonu içerir.Eğer lezyon büyük ise enüklüasyon,lezyon küçük ve lokalize ise küretaj uygundur.

A large radicular cyst in the anterior maxilla; a case report

Gelengül Urvasızoğlu, Alpin Değirmenci, Mert Ataol

Objective: Differential diagnosis of a maxillary radiolucent lesion in the tooth bearing areas include radicular cyst, keratocystic odontogenic tumor (KEOT), ameloblastoma, adenomatoid odontogenic tumor, ameloblastic fibroma, myxoma, and glandular odontogenic cyst. Some studies showed that six of 120 odontogenic keratocyst (or 5%) with secondary infection were diagnosed as a radicular cyst by clinical, radiographic, and histologic means. Long-term follow-up and repeated histopathologic examinations are therefore essential.

Case: A 22 years old woman had a radiolucent lesion in the right maxillary anterior area. Related lateral incisor and canine had root canal treatment before. Even if the patient was symptomatic, related teeth any sign during clinical examination. Patient operated for a similar lesion on left maxillary anterior area 2 years ago but in radiologic examination there was no suspectible lesion in this area. Because of the rapid development and previous operation history we suspected about KEOT and treated the patient with enucleation. Histopathological examination revealed the final examination was radicular cyst.

Conclusion: Radicular cysts are most common jaw cysts comprising more than 60% of all odontogenic cysts. Typically develops at the apex of a nonvital tooth. They are generally symptomless and are diagnosed during routine radiologic investigations. The maxilla, especially anterior region, is affected three times more than the mandible. The treatment of radicular cysts depends on the size, patient's age, proximity to vital structures and the surgical vision. Treatments include enucleation, marsupialization or decompression. Enucleation is appropriate when lesion is large and curettage is appropriate when lesion is small and localized

[PS-215]

Mandibular 3.molar diş ile ilişkili ossifiye fibroma;vaka raporu

Adnan Kılınc, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Erzurum

Amaç: Ossifiye fibromlar çoğunlukla mandibulanın posteriorunda meydana gelirler. Genellikle kadınlarda ve 3-4. Dekatlarda görülür. Lezyon radiografik olarak iyi sınırlıdır ve iç yapısı kalsifiye material miktarına bağlı olarak radyolusent-radyopak densite gösterir. Eger yeterli miktarda kalsifik material yoksa radyolojik değerlendirme esnasında radikuler kist, dentigeröz kist yada keratokistik odontojenik tumor gibi radyolusent lezyonlar ile karıştırılabilir.

Olgu: Bu vaka raporunda mandibular sağ 3. Molar dişin apeksinde mevcut olan radyolusent bir lezyon ve tedavisi sunulmuştur. İlgili diş vitaldir. Radyolojik incelemede lezyonun sınırları nettir ve nervus alveolaris inferior ile ilişkili görülmektedir. Hastada herhangi bir duyu bozukluğu yoktur. Nervus alveolaris inferior'a zarar vermemek için enokluasyon ve kuretaj piezocerrahi yoluyla oluşturulan bir pencereden gerçekleştirilmiştir. Histopatolojik inceleme lezyonun ossifiye fibrom olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Sonuç: Ossifiye fibrom benign fibro-osseöz bir neoplazidir. Karakteristik olarak sürekli büyüyerek kemiklerde ekspansiyon yapan ve radyolojik olarak iyi sınırlı bir lezyondur. Mikroskopik olarak kemik yada sement benzeri doku içeren fibroz bağ dokusu stroması olarak görülür. Daha çok çenelerde ve kraniyomaksillar bölgede görülsede, benzer lezyonlar uzun kemiklerde de rapor edilmişlerdir. Gerçek bir neoplazidir ve cerrahi tedavi gereklidir. Lezyon cerrahi sırasında kolayca yerinden ayrılırsa %1-63 arasında çeşitli oranlarda rekürrens rapor edilmiştir.

Ossifiye fibroma related with mandibular third molar teeth; a case report

Adnan Kılınc, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk University, Dentistry Faculty, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: Ossifying fibromas occur often in the posterior region of the mandible. They are more common in females and present greatest incidence in the third and fourth decades. The lesion is well-defined and internal structure shows mixed radiolucent-radiopaque density, with a pattern that depends on the form and quantity of the calcified material that is present in the radiological examination. But if calcified material is not enough, it can easily misdiagnosed as a radiolucent lesion in radiological examination like radicular cyst, dentigerous cyst, ameloblastoma or keratocystic odontogenic tumor.

Case: In this case report we represent a radicular radiolucent lesion in the apices of the lower right third molar tooth. Related teeth were vital. The radiopaque border of lesion was well defined and seems to be related with nervus alveolaris inferior in the radiographic examination. Patient hadn't any neurosensory disturbance. Enucleation and curettage performed with piezo surgery to avoid harm to nervus alveolaris inferior during surgery. Histopathological examination revealed that the lesion was Ossifying fibroma.

Conclusion: Ossifying fibroma is benign fibro-osseous neoplasm characterized by progressive growth with bony expansion and well demarcated margins radiologically. Microscopically they contain cementum-like material or bone in a fibrous connective tissue stroma. Ossifying fibroma appears to be confined to the jaws and craniofacial complex, although similar lesions have been reported in the long bones. It's a true neoplasm and needs surgical treatment. In fact the lesion often shells out easily during surgery, although there is a recurrent rate has variously been reported from %1-63.

[PS-216]

Nervus alveolaris inferior ile ilişkili radikuler kist;vaka raporu

Adnan Kılınc, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Erzurum

Amaç:
Radikuler kistler inflamatuvar orjinli odontojenik kistlerin en yaygınlarıdır. Radikuler kistlerin büyük kısmı asemptomatiktir ve fark

edilmezler.Eger lezyon enfekte olursa yada seconder olarak enflasyon başlar ise ağrı radikuler kistlerin tek bulgusudur.Bazı vakalarda radikuler kistler büyük boyutlara ulaşabilirler ve zaman içinde semptom vermeden kortikal kemik de ekspansiyona neden olabilirler. Radikuler kistlerin tipik radyolojik görüntüsü sklerotik radyopak sınırlı periapikal radyolusent alanlar olsada özellikle mandibular posterior bölgede keratistik odontojenik tümör,dentigeröz kist,adenomatoid odontojenik tümör yada unikistik ameloblastoma gibi başka bir lezyon olabilir.Bu nedenden dolayı kist epitelinin histolojik değerlendirmesi kritiktir.

Olgu: Bu sunumda sağ mandibular posterior alanda nervus alveolaris inferior ve 2.mandibular molar diş ile ilişkili geniş bir radikuler kist ve tedavisi sunulmuştur.Radikuler kist tanısından önce ilgili bölgedeki 1 molar diş ağrı nedeni ile başka bir klinikte çekilmiştir fakat kist teşhis edilmemiştir.Hasta kistin enukluasyonu ile tedavi edilmiştir

Sonuç: Radikuler kistlerin tedavisi lezyonun enukluasyonu ve küretajı ile başarılı bir şekilde gerçekleştirilir.Geniş radikuler kistleri enukluasyonu patolojik kırığa yada duyu kaybına neden olabileceksene önce marsupyalizasyon sonra enukluasyon uygulanabilir.Enukluasyon hastanın yaşına göre ve lezyonun çevresindeki önemli vital dokular için çok travmatik ise marsupyalizasyon daha iyi bir tedavi seçeneğidir.Eger marsupyalizasyon tercih edilecek ise cerrah tam bir patolojik inceleme yapılamayacağı için cerrah her zaman kistin patolojik potansiyelini aklında bulundurmalıdır

Radicular Cyst Related with Nervus Alveolaris Inferior; a case report

Adnan Kılınc, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk University,Dentistry Faculty,Department of Oral and Maxillofacial Surgery,Erzurum

Objective: Radicular cysts are most common odontogenic cystic lesions of inflammatory origin. The majority of radicular cysts unnoticed and are asymptomatic, with pain usually only a feature if infected and secondarily inflamed. In some instances these cysts can grow large in size and cause expansion of the cortical plate in time without any other symptom.

Even if typical radiographical features of radicular cyst is periapical radiolucent area covered with sclerotic radiopaque border, it can be something else especially in the mandibular posterior area, such as keratocystic odontogenic tumour, dentigerous cyst,adenomatoid odontogenic tumor or unicystic ameloblastoma. Because of this reason all of the histological diagnosis cyst lining is critical.

Case: this presentation we report a large radicular cyst in the right mandibular posterior area which related with nervus alveolaris inferior and mandibular second molar.Before the diagnosis of the cyst, first molar teeth related with the lesion extracted cause of pain in an another clinic but the lesion didn't diagnosed. The patient treated with enucleation

Conclusion: Treatment of radicular cysts is successfully achieved with enucleation and curettage of the lesion. If enucleation of large radicular cysts might result neurosensory disturbance or pathological fracture, it may be treated with firstly marsupialization and then enucleation. Marsupialization can be better treatment choice if enucleation procedure far to traumatic due to patient's age or cyst is near to an important vital structure. if marsupialization choiced the surgeon always bears the neoplastic potential of cysts in mind because exact pathological examination cannot be done.

[PS-217]

Mandibulada unikistik ameloblastoma;vaka raporu

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi ABD,Erzurum

Amaç: Ameloblastoma en yaygın,klinik olarak önemli ve potansiyel olarak ölümcül odontojenik tümördür.Odontomalar haricinde insidansi bütün diğer odontojenik tümörlerin toplamına eşit yada daha fazladır.Herbirinin kendine ait prognozu olan ve değişik tedavi özellikleri olan 3 ayrı tipi mevcuttur;solid yada multikistik,unikistik ve periferal.Uluslararası literatürde 3677 vakanın %6 sı unikistik tipte bulunmuştur.Çoğunlukla genç hastalarda ve 2. Dekatda görülür.Ameloblastoma'nın bir türü olsada daha benign bir biyolojik tavrı olması ve konservatif tedaviye daha iyi yanıt vermesi diğer tipler arasında ayırt edici olmasına yol açar.

Olgu: 26 yaşında kadın hasta kliniğimize sol mandibular posterior bölgede gömülü 20 yaş dişi ile ilişkili uniokuler radyolusensi nedeniyle yönlendirilmiştir.Hasta asemptomatiktir ve lezyon rutin klinik muayene esnasında teşhis edilmiştir.Lezyonun belirgin radyopak sınırları vardır ve nervus alveolaris inferior'a yakındır.Hastada herhangi bir duyu bozukluğu yoktur.Hasta enukluasyon ile tedavi edildi ve lezyonun patolojik incelemesi sonucu kesin tanının unikistik ameloblastoma olduğunu gösterdi

Sonuç: Unikistik ameloblastomanın en yaygın radyolojik özelliği sürmemiş bir mandibular yirmi yaş dişinin kronu çevresinde dentigeröz kisti taklit eden uniokuler radyolusensidir.Solid veya multikistik tipe nazaran unikistik ameloblastomanın daha az agresif olduğuna ve enukluasyon,küretaj ve marsupyalizasyon gibi konservatif tedavilere daha iyi yanıt verdiğine inanılır.Rezeksiyon gibi daha agresif tedaviler rekürrens olana kadar ertelenmelidir.Pathogenetik olarak unikistik ameloblastomanın proliferatif kapasitesi keratistik odontojenik tümör ve solid yada multikistik ameloblastoma nin arasındadır.

Unicystic ameloblastoma in the posterior mandible; a case report

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan
Atatürk University,Dentistry Faculty,Department of Oral and Maxillofacial Surgery,Erzurum

Objective: Ameloblastoma is a most common clinically significant and potentially lethal odontogenic tumors.Excluding odontomas,its incidence equals or exceeds the combined total of all odontogenic tumors.It occurs in the three different variants,each with spesific

implications for treatment and unique prognosis;solid or multicystic,unicystic and peripheral.In international literature %6 of the 3677 case of ameloblastoma can be found unicystic variant.it is most commonly seen in the young patients and second decade.Although it is a variant of ameloblastomas, it has a relatively benign biologic behavior and better response to conservative treatment, and this makes it a distinguishable entity.

Case: 26 years old woman had been referred to our clinic for an unilocular radiolucency with an impacted third molar teeth in the left mandibular posterior area.The patient was asymptomatic and lesion diagnosed during rutin examination.lesion had a well defined radiopaque border and a close proximity with the nervus alveolaris inferior.Patient hasn't any nerve disturbance. Enucleation performed and pathological examination revealed that final diagnose was unicystic ameloblastoma

Conclusion: Most common radiographic feature of unicystic ameloblastoma is an unilocular radiolucency surrounding the crown of an unerupted mandibular third molar mimicking a dentigerous cyst.Compared to solid and multicystic ameloblastomas, unicystic ameloblastomas are believed to be less aggressive and respond more favorably to conservative management including enucleation, curettage, and marsupialization. More-aggressive surgical interventions such as resection should be deferred until recurrence occurs. Pathogenetically,the unicystic ameloblastoma seems to have a proliferative capacity between that of the keratocystic odontogenic tumor and solid or multicystic ameloblastoma.

[PS-218]

Mandibular Angulus Kırığının Spontan İyileşmesi; Nadir Bir Tedavi Seçeneği

Mehmet Emin Toprak, Ferah Onay Karakaş, Onur Şahin, Musa Sadıkhov, Onur Odabaşı
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: İnternal fiksasyon ve intermaksiller fiksasyon (İMF) mandibula kırıklarının tedavisi için geniş kabul gören tedavi yöntemleridir. İnternal fiksasyonun avantajı hızlı postoperatif fonksiyon;çenelerin haftalarca kapalı olarak sabitlenmemesidir. Mandibula kırıkları, hasta çenesinin kapalı kalmasını kabul ederse, aynı zamanda İMF ile de tedavi edilebilmektedir. Çene kırıklarının internal redüksiyon veya İMF ile tedavi edilmesi her zaman için tartışma konusu olmuştur. Spontan kemik iyileşmesi de spesifik vakalar için alternatif bir seçenektir. Eğer kırık fragmanları redüksiyona elverişli pozisyonda ise, geniş kemik kontakt yüzeyleri varsa ve stabilise; hastada normal oklüzyon varsa, sistemik olarak sağlıklıysa, ağız hijyeni iyiyse, hasta potansiyel risklerle ilgili bilgilendirmeleri kavrayabiliyorsa kemiğin spontan iyileşmesi düşünülebilir.

Olgu: 62 yaşındaki erkek hasta kliniğimize horizontal gömülü üçüncü molar dişinin çekimi sonrası gelişen mandibula angulus kırığı şikayeti ile yönlendirilmiştir. Hasta doktoru tarafından kırık hakkında bilgilendirilmiş ve 7 günlük antibiyotik ve ağrı kesici (amoksisilin ve klavulanik asit, naproksen sodyum 2x1/gün) reçete edilmiştir. Hastanın ağız açıklığında kısıtlılık, ağrı ve sol angulus bölgesinde orta derecede şişlik vardı. Radyolojik ve klinik muayene sonrası kırık fragmanlarının spontan redüksiyona elverişli olduğu ve hastanın oklüzyonunun normal olduğu tespit edilmiştir. Hastanın kooperasyonun çok iyi olmasından dolayı İMF veya açık redüksiyona ihtiyaç olmadığı, ancak rutin kontrollere gelmesinin, yumuşak diyetle beslenmesinin ve aşırı ağız hareketlerinden kaçınmasının çok önemli olduğu vurgulanmıştır. 6 aylık kontrol sonrası iyileşmenin mükemmel olduğu ve fragmanların radyolojik olarak da iyileştiği görülmüştür.

Sonuç: Uygun vakalarda İMF veya internal fiksasyondan kaçınmak hastalar için daha güvenli, konforlu ve aynı zamanda daha ekonomiktir. Bu teknik uygun vakalarda diğer yöntemlerle kıyaslanabilir başarı oranına sahiptir ancak özel vakalarda tecrübeli cerrahlarca uygulanması önerilmektedir.

Spontaneous Healing of a Mandible Angle Fracture; An Unusual Treatment Choice

Mehmet Emin Toprak, Ferah Onay Karakaş, Onur Şahin, Musa Sadıkhov, Onur Odabaşı
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Internal fixation or intermaxillary fixation (IMF) of mandibular fractures are widely accepted treatment modalities. The advantage of internal fixation is immediate postoperative function and unrequiring the closed immobilization for weeks. Mandibular fractures could be treated also by IMF but the patient should accept the immobilization. IMF and internal reduction of mandibular fractures always constitutes debate. Spontaneous healing of the mandible fractures is also possible choice in specific selected cases if the fracture have these following criterias; non-displacement of fragments, extensive bony contacts, stability, normal occlusion, sistemically healthy patient with good oral hygiene, co-operation for potential complications.

Case: 62-year-old-male presented to our department with the complaint of mandible fracture after extraction of a horizontally impacted third molar. Patient was prescribed antibiotics and painkillers (amoxicillin plus clavulanic acid; naproxen sodium 2x1 g/day) for 7 days and was informed about the fracture. The patient had a limited mouth opening, pain and mild-swelling in left angle area. After radiological and clinical examinations, the fragments were determined in a non-displaced position and occlusion was normal. The patient was co-operative and have been informed about not requiring IMF or internal fixation but routine controls, soft diet and to avoid excessive mouth opening were crucial. After 6 months control the healing was succesful, fragments were healed radiologically too.

Conclusion: In the appropriate cases avoidance of the use IMF or internal fixation is more safer, comfortable and economical for patients. This technique produce comparable results but should be recommend only in specific cases by experienced surgeons.

[PS-219]

Hemimaksillektomi Defektinin Temporal Kas Flebi İle Rekonstrüksiyonu: Vaka Raporu

Mustafa Sancar Ataç, Mehmet Emin Toprak, Deniz Yaman, Ferah Onay Karakaş
Gazi Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Pediküllü temporal kas flebi (TKF) maksillofasial bölgedeki defektlerin kapatılması için en iyi tedavi seçeneklerinden biridir çünkü bu fleplerin vaskülarizasyonu vardır, güvenilirlerdir, yeterli hacimdedir ve bölgenin yakın komşuluğundadır. TKF göz ve göz kapaklarının, maksillanın, damağın, mandibulanın, yanakların ve dilin rekonstrüksiyonunda kullanılmıştır. Bu vakada kanser nedeniyle üç yıl önce hemimaksillektomi yapılmış hastanın TKF kullanılarak başarılı bir şekilde gerçekleştirilen tedavisini anlatmaktayız.

Olgu: 65 yaşındaki erkek hasta kliniğimize üç yıl önce maksillasının sağ tarafında gelişen skuamoz hücreli karsinom nedeniyle geçirdiği hemimaksillektomi operasyonu sonrası oluşan sert ve yumuşak damak, yanak ve göz tabanı defekti ile ağız açıklığında kısıtlılık şikayeti nedeniyle başvurmuştur. Temporal kas, preauriküler insizyonla uzatılmış hemikoronal felpel açığa çıkarıldı ve nazal boşluğa erişim için Weber-Ferguson insizyonu yapıldı. TKF orbitanın lateralinden başlanarak temporal krestin altından devam edilecek şekilde kaldırıldı. Zigomatik ark açığa çıkarıldı ve kasın oral bölgeye çevrilmesine olanak verecek şekilde kesilip yukarıya ve posteriora kaldırıldı. Maksillaya doğru bir tünel oluşturuldu. Daha sonra bütün kas bu tünelden geçirilerek kasın fasyası ağız içine bakacak şekilde maksillanın sol tarafındaki oral mukozaya dikildi. Ayrıca sağ tarafa ağız açıklığını arttırmak için koronoidektomi yapıldı. Daha sonra koronal flep yerine repoze edildi ve insizyon suture edildi.

Sonuç: Yumuşak damaktaki küçük bir perforasyon dışında TKF sorunsuz bir şekilde iyileşti. Hastanın operasyon sonrası 3 aylık süreçte estetik ve fonksiyon olarak oldukça iyi durumda olduğu görülmüştür.

The Temporalis Myofascial Flap For Reconstruction of a Hemimaxillectomy Defect: A Case Report

Mustafa Sancar Ataç, Mehmet Emin Toprak, Deniz Yaman, Ferah Onay Karakaş
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The pedicled temporalis muscle flap (TMF) provides one of the best options in the maxillofacial defects because of its vascularity, reliability, adequate bulk and proximity. TMF has been used for reconstruction of defects including the orbit and eyelids, maxilla, palate, mandible, cheek and tongue.

In this case we introduce a successful surgical procedure using a TMF for reconstructing a hemimaxillectomy defect after three years of oncological resection.

Case: A 65-year-old male presented our department with limited mouth opening and the defect of right hard and soft palate, malar bone and orbital base following hemimaxillectomy due to squamous cell carcinoma in the right side of maxilla. The temporalis muscle was exposed by using a hemicoronal incision with a preauricular extension and a Weber-Ferguson incision was used for approaching the nasal cavity. TMF was elevated from the lateral aspect of the orbit and inferiorly down to the temporal crest. The zygomatic arch was exposed and divided forward and posteriorly to allow the muscle to be rotated into the oral cavity. A tunnel through the maxilla was created. The entire temporalis muscle was then pulled through the tunnel and the muscle was sutured to the palatal surface of the left maxilla with the temporal fascia facing the oral cavity. Also right coronoidectomy was performed for increase mouth opening. The coronal flap was then repositioned and the incision was closed.

Conclusion: The healing of TMF was uneventful except a small perforation in soft palate. The patient presented good aesthetic and functional results 3 months after surgery.

[PS-220]

Büyük Bir Parakeratinize Keratokistik Odontojenik Tümörün Tedavisi ve Aynı Bölgenin Dental İmplantlarla Rehabilitasyonu

Mehmet Emin Toprak¹, Onur Şahin¹, Onur Odabaşı¹, Metleb Nadirov², Özlem Özer Yücel³

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Ankara

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör (KKOT), çenelerde görülen kistlerin yaklaşık %11'ini oluşturan epitelyal gelişimsel bir kisttir.

Keratokistler diğer çene kistlerinin aksine kemikte ekspansiyon yapana kadar veya enfekte olana kadar belirti vermeden seyrediler.

Yapılan çalışmalarda KKOT epitelinin intrinsik büyüme potansiyelinin olduğu gösterilmiştir. KKOT sadece basit enükleasyon yapıldığında % 17-56 arasında nüks oranına sahip benign bir hastalıktır. Bu vaka raporunda mandibulada büyük bir KKOT cerrahisi sonrası gelişen tek taraflı dişsizliğin dental implantlarla tedavisini sunmaktayız.

Olgu: 38 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sol mandibulada, ikinci molar dişin distalinden başlayıp, yükselen ramusa doğru ilerlemiş; 4 cm uzunluğunda 2 cm genişliğinde, unilokuler, sınırları belirgin, radyolüsent lezyon tanısı ile yönlendirilmiştir. Sistemik olarak sağlıklı hastada lezyona bağlı asimetri veya parestezi bulunmamaktaydı. Yapılan insizyonel biyopsi sonucu parakeratinize KKOT tanısı konulan lezyon lokal anestezi altında geniş sınırlarla enükle edilip sol mandibular ikinci molar dişi de çekilmiştir. Operasyonda bukkal ve lingual kemik duvarları korunmuş bukkal flep esnetilerek defekt primer olarak kapatılmıştır. Ameliyat sonrası 6 ay parestezi gözlenmiştir, ancak bu şikayet sonra tümüyle geçmiştir. 1 yıl sonra yapılan radyolojik değerlendirme sonucunda ameliyat bölgesinin tamamen kemikle dolduğu görülmüştür. Bölgeye 2 adet implant yapılarak rehabilite edilmiştir. 2 yıllık takip sonucunda nüks görülmemiş ve implantların iyi durumda olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: KKOT cerrahisi yeterince yapılmadığında yüksek nüks oranları göstermektedir. Ancak lezyon geniş sınırlarla enükle edildiğinde aynı bölgeye dental implantları da içeren kalıcı tedaviler başarı ile uygulanabilmektedir.

Treatment of a Great Parakeratinized Keratocystic Odontogenic Tumor and Rehabilitation of the Same Area with Dental Implants

Mehmet Emin Toprak¹, Onur Şahin¹, Onur Odabaşı¹, Metleb Nadirov², Özlem Özer Yücel³

¹Gazi University Faculty Of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University Faculty Of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

³Gazi University Faculty Of Dentistry, Department of Oral Pathology, Ankara

Objective: Keratocystic odontogenic tumor (KCOT) is an epithelial developmental cyst constituting approximately 11% of cysts of the jaws. Clinical course of keratocyst is different than other jaw cysts because of that it grow without symptoms until the expansion or infection. It has been intrinsically shown that KCOT epithelium has own growth potential. KCOT is a benign disease that has a relapse rate of 17-56 % if simple enucleation was performed. We present rehabilitation of the unilateral edentolousm which occurred after KCOT surgery with dental implants.

Case: 36-year-old male patient was referred to our department due to an unilocular, demarcated, 2cm in diameter-4cm in long radiolucent area which is related with second molar and advanced toward ramus in radiological examination. The left mandibular second molar have extracted too and KCOT enucleated under local anesthesia, buccal and lingual walls were carefully curated and the buccal flap was relaxed and primary closure of the operation site was done. The paresthesia has observed for 6 months after surgery, but it recovered completely. As a result of the radiological evaluation of about 1 year after surgery, operation area filled with bone completely. Then the same region was rehabilitated with 2 implants. Recurrence didn't occur after 2 year follow-up and it was observed that the implants survive were perfect.

Conclusion: KCOT has high recurrence rates if the surgical treatment is not sufficient. But if the lesion is enucleated with wide margins, the same area can be treated with dental implants and any other permanent treatments too.

[PS-221]

Intralezyonel Kortikosteroid Ve Hormonal Değişiklikler İle İyileşmiş Brown Tümörü

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan, Tuğrul Türen

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Amaç: Brown tümörü şiddetli hiperparatiroidizm gibi hormonal düzensizlik nedeniyle gelişen yüz iskeletinin alışılmadık bir dev hücreli bir tümördür. Paratiroid hormon düzeyleri brown tumorun ayırıcı tanısında kontrol edilmelidir. Uzun süreli paratiroid hormon artışı osteoklastik aktiviteyi hızlandırır ve brown tumor oluşumuna katkıda bulunur. Paratiroid hormon seviyesi artışına bağlı olarak osteoklastik aktivitenin artmasıyla öncelikle kortikal kemikte olmak üzere kemik rezorpsiyonu gerçekleşir. Brown tumorun tuttuğu genel alanlar; kostalar, klavikula, uzun kemikler ve pelvis bölgesindeki kemiklerdir. Çenelerdeki lezyonlar çoğunlukla anterior bölgede ve orta hatta görülürler. Primer hiperparatiroidizme bağlı olarak gelişen başlangıç lezyonları maksillada çok nadir olarak görülür. Lezyonlar sıklıkla diğer fasiyel kemiklerdeki.

Olgu: Bu vakada sol maksiller bölgedeki Brown tumorun neden olduğu sol fasiyel alanda ağrısı olan, geldiğinde hiperparatiroid tanısı konulmamış 25 yaşında bayan hasta sunulmaktadır. Alınan panoramik radyografide sol maksiller bölgede gelişen iyi tanımlanmış uniloküler lezyon tespit edilmiştir.

Sonuç: Cerrahi olmayan alternatif bir tedavi seçeneği intralezyonel kortikosteroid tedavisi brown tumor vakalarında etkili bir şekilde kullanılmaktadır. Bu hastaya da intralezyonel kortikosteroid tedavisi uygulanmış olup tedavisi sonrası lezyonun iyileştiği görülmüştür.

Brown Tumor Healed With Intralesional Corticosteroid And Hormonal Changes

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan, Tuğrul Türen

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: The brown tumor is an unusual giant cell tumor of the maxillofacial skeleton that appears as late bony manifestations due to severe hyperparathyroidism. Parathyroid hormone levels should be checked for the differential diagnosis. Bone resorption is the result of osteoclastic activity in cortical bone primarily due to an increased activity of parathyroid hormone. Common sites of brown tumor are the ribs, clavicle, long bones and pelvic girdle. Lesions are more common in the anterior portions of the jaws, and mandibular lesions frequently cross the midline. Solitary maxillary brown tumor as initial presentation of primary hyperparathyroidism is rare; it is often accompanied by brown tumors of the other facial bones. Brown tumor is not neoplastic, but a reparative cellular process. Long-term increased secretion of parathyroid hormone (PTH) enhances bone mobilization through rapid osteoclast turnover and contributes to the formation of brown tumors.

Case: We present a case of 25-year-old female patient with facial pain caused by brown tumor, which was not diagnosed as being related to hyperparathyroidism. Panoramic radiography revealed a well-defined unilocular radiolucent lesion extending from the left maxillary posterior area. Intralesional steroid treatment was used in this case and the lesion was healed after our treatment.

Conclusion: An alternative nonsurgical approach is the intralesional administration of corticosteroids, which have been effective in the treatment of brown tumors.

[PS-222]

Gardner Sendromu: Olgu Sunumu

Ertan Yalçın, Adnan Kılınç, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Amaç: Gardner sendromu ailesel adenomatöz polipozis şeklinde alt tipi olan otozomal dominant bir hastalıktır. Çok sayıda osteomlar, bağırsak polipleri, çoklu dens kemik adaları ve yumuşak ve sert dokuların yüzey tümörleri görülen belirtilerdir. Teşhisinde primer olarak gastrointestinal klinik belirtiler bulunur. Tedavi edilmeyen poliplerin malignite riski yüksektir. Gastrointestinal lezyonlar için histolojik tetkikler ile 20 veya 30dan fazla multiple adenomalar tespit edildiğinde kolonektomi tavsiye edilir.

Olgu: 66 yaşında erkek hasta kliniğimize posterior mandibulada şişlik ve palpasyonda ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Bu olguda mandibulada büyük osteomalar ile Gardner sendromu olan hasta sunuluyor.

Sonuç: Sendromun teşhisinde önce sıklıkla ekstrakolonik belirtiler olan osteomalar ve dental anomaliler görülür. Kraniomaksillofasiyel bölgede osteomalar, epidermoid kistler, gömülü dişler ve odontomalar görülür. Osteomlar kozmetik nedenlerle çıkarılabilir bununla birlikte dermoid tümörler de cerrahi olarak çıkarılabilir.

Gardner Syndrome: Case Report

Ertan Yalçın, Adnan Kılınç, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan
Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: Gardner's syndrome is an autosomal dominant disease and is a subtype of familial adenomatous polyposis. Multiple osteomas, intestinal polyps, multiple dens bone islands and surface tumors of soft and hard tissues are the manifestations seen in the disease. The diagnosis of gastrointestinal relies primarily on clinical findings. Untreated polyps have a high risk of malignancy. As for intestinal lesions, colectomy is advised when more than 20 or 30 adenomas or multiple adenomas with advance histology are detected.

Case: 66-year-old male patient referred to our clinic with complaint of pain with palpation and swelling on posterior mandibular area. Here we present a case of male patient with Gardner syndrome with massive osteomas in the mandible.

Conclusion: Extracolonic manifestations, such as osteomas and dental abnormalities, often precede diagnosis of the syndrome. Osteomas, epidermoid cysts, tooth impaction, and odontomas may be found in the craniomaxillofacial area and generally precede the intestinal polyposis manifestations. Osteomas may be removed for cosmetic reasons, and dermoid tumors may be surgically excised, too.

[PS-223]

Bilateral Dudak Damak Yarıklı Hastada İntranasal Diş: Vaka Raporu

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan, Tahsin Tepecik
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Amaç: Konjenital malformasyonlardan olan dudak damak yarıkları unilateral, bilateral, tam ve tam olmayan şeklinde çeşitli varyasyonlarda görülebilir. Dudak damak yarıklarında dişlerde sıklıkla şekil bozuklukları, ageneziler, erupsiyon sorunları ve ektopik dişler bulunur.

Olgu: Bu olgu sunumunda 9 yaşında kliniğimize başvuran bilateral dudak damak yarıklı hastada bulunan intranasal dişin genel anestezi altında cerrahi olarak çıkarılması sunulmaktadır.

Sonuç: İntranasal dişler dudak damak yarıklarında nadir olarak görülen olgulardır ve çoğu zaman tamamen asemptomatiktirler. Bazen tekrarlayan burun kanamaları, pürülan burun akıntıları, burun tıkanıklığı ve konuşma problemleri şeklinde sorunlara neden olabilir. Bunun bir sonucu olarak intranasal dişin cerrahi olarak çıkarılması genellikle gereklidir.

Intranasal Tooth In Bilateral Cleft Lip And Palate Patient: A Case Report

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan, Tahsin Tepecik
Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: Cleft lip and palate (CLP) which is a congenital malformation that manifests in several varieties including unilateral or bilateral and complete or incomplete. Dental anomalies in CLP are particularly common in such things agenesis, shape, eruption and position (ectopic eruption).

Case: In this case report 9 year-old boy was referred to our department with intranasal tooth due to bilateral cleft lip and palate and its treatment with surgical removal under general anesthesia is presented.

Conclusion: Intranasal teeth are uncommon event on CLP and most of times completely asymptomatic but sometimes a variety of nasal signs and symptoms may be associated ranging from mild nasal congestion to recurrent epistaxis and purulent rhinorrhea and it can cause problems such as nasal obstruction and speech problems. As a consequence, surgical removal is often required.

[PS-224]

Yüzeyi Debrisli Oral Beyaz Lezyonları Olan Bir Hastada Yaşanan Tanı Güçlüğü: Vaka Raporu

Gürkan Raşit Bayar, Tamer Zerener, Gamze Arıcı
Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D. Ankara/TÜRKİYE

Amaç: Oral lökoplaki en sık görülen prekanseröz lezyonlar arasındadır. Hastalık sigara içenlerde altı kat daha fazla görülür. Plak tip oral liken planus homojen beyaz yapısından dolayı lökoplaki ile benzer klinik özellikler gösterir. Oral liken planusun T hücre kaynaklı otoimmün bir hastalık olduğu düşünülse de, diğer predispozan faktörler de bu hastalığa neden olabilir. Bu vaka raporunda hem lökoplaki hem de liken planusla benzer klinik özellikler gösteren bir vakaya uyguladığımız tedavi protokolünü sunmaktayız.

Olgu: 45 yaşında erkek hasta ağız içinde özellikle dil altında ve alt çene dişeti bölgelerinde olmak üzere mukozal yüzeylerde lokalize beyaz plaklar nedeniyle başvurdu. Lezyonlar yaklaşık 8 senedir mevcuttu. Hasta daha önce anti inflamatuvar-antiseptik ilaçlar, kriyoterapi, cerrahi eksizyon, vs. dahil olmak üzere bir çok tedavi görmüştü. Hastanın medikal anamnezinde, sigara, immüno-supresyona sebep olan herhangi bir sistemik kronik hastalık, sürekli ilaç kullanımı, vs. gibi herhangi bir predispozan faktör tespit edilmedi. Yaptığımız insizyonel biyopsi lezyonun likenoid inflamasyon bulguları gösteren lökoplaki olduğunu gösterdi. Beyaz plaklar üzerindeki debris mikrobiyolojik değerlendirmesi herhangi bir mantar enfeksiyonunu ortaya koymamıştır.

Geçmişte uygulanan tedavilerin başarısız olduğunu düşünerek, daha önce uygulanmamış bir yöntem denemeye karar verdik. Hastaya günde üç defa % 0.1'lik triamsinolon asetonid reçete ettik. Ayrıca, hastanın bildirdiği ağız kuruluğuna sebep olan burun tıkanıklığı için de antihistaminik-dekonjestan bir ilaç daha reçete edildi.

Sonuç: Bir hafta sonunda lezyonlarda gerileme gözlemlendi.

Challenging in Diagnosis of Oral White Lesions with Surface Debris: A Case

Gürkan Raşit Bayar, Tamer Zerener, Gamze Arıcı
Gulhane Military Medical Academy Department of Oral and Maxillofacial Surgery Ankara /TÜRKİYE

Objective: Oral leukoplakia is among the most common precancerous lesions. The disease occurs six times more among smokers. Plaque type oral lichen planus resembles leukoplakia- like clinical features because of its homogenous white nature. Although lichen planus is reported as a T-cell mediated autoimmune disease, other predisposing factors can also cause to this disease. In this case report, we present our treatment protocol for a case showing caharacteristic appearances of both leukoplakia and lichen planus clinically.

Case: A 45 year old male patient referred to our department with a complaint of the white plaques in his mouth. Lesions were on mucosal surfaces, especially dorsal side of his tongue, and over posterior gingival area of the mandible. The lesions had presented these lesios for around 8 years. The patient had undergone a variety of treatments, including anti inflammatory and antiseptic medicines, cryotherapy, surgical excisions etc. No predisposing factor was determined in his medical anamnesis, such as smoking, any systemic chronic disease causing immunosuppression, constant use of any medication, etc. Microbiological evaluation of debris over the white plaques did not reveal any fungal infection. Incisional biopsies revealed leukoplakia having lichenoid inflammation characteristics.

Considering the treatment methods used in the past, we decided to practice a new method untested previously. 0.1% triamsinolon asetonid cream three times a day was prescribed. An antihistamine-decongestant drug was also prescribed for his mouth dryness, due to nasal congestion.

Conclusion: At the end of a one week period, a regression in the lesions was observed.

[PS-225]

Ektopik Bir Mandibular Kanin: Vaka Raporu

Mustafa Kırtay, Aynur Turan
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Malatya

Amaç: Mandibular kaninlerin ektopik olarak görülmeye insidansı; mandibular premolar, maksiller kanin ve üçüncü molarlarla karşılaştırıldığında düşüktür. Ektopik lokasyon sebepleri; diş germinin deplasmanı ile sonuçlanan travma, anormal odontojenik epitel varlığı, kist veya tümör baskısıdır.

Olgu: 24 yaşındaki erkek hasta kliniğimize diş eksikliği şikayetiyle başvurdu. Klinik muayene sonucunda sağ mandibular kanin dişin eksik olduğu tespit edildi. Alınan panoramik radyografide, 43 nolu dişin horizontal olarak mandibuların inferior sınırına yakın ilişkide ektopik olarak yerleştiği izlendi. Kanin ekstraoral veya intraoral olarak palpe edilememekteydi.

Sonuç: Ektopik dişlerin tedavi seçenekleri; cerrahi çekim, ototransplantasyon, dişin dental arka doğru sürdürülmesi veya takip edilmesidir. Bu vaka raporu, posterior mandibulada ektopik kanin gömüklüğünü sunmaktadır.

An Ectopic Mandibular Canine: A Case Report

Mustafa Kırtay, Aynur Turan
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İnönü University Faculty of Dentistry, Malatya

Objective: The incidence of ectopic mandibular canines is rare in comparison with that of ectopic mandibular premolars, maxillary canines and third molars. Reasons for ectopic location are trauma resulting in displacement of the tooth bud, presence of aberrant odontogenic epithelium and the pressure exerted by a tumor or a cyst.

Case: 24-years old male patient was admitted to our clinic, with complaints of missing teeth. After the clinical examination, the right mandibular cuspid was missing. A panoramic radiograph revealed the mandibular canine to be in a horizontal position in close relationship

to the inferior border of the mandible. The canine was not palpable, either intraorally or extraorally.

Conclusion: Treatment options for ectopic mandibular canines are surgical removal, auto-transplantation and surgical exposure with orthodontic alignment. Also they can be followed up without treatment. In this case report, an ectopic canine impaction was presented in the posterior mandible.

[PS-226]

Kindler sendromlu bir hastada dental tedavi

Yeliz Kılınc¹, Süleyman Bozkaya¹, Bilge Turhan Bal², Ahu Uraz³, Emre Barış⁴

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD, Ankara

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD, Ankara

⁴Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji AD, Ankara

Giriş:

Kindler sendromu, nadir görülen otozomal resesif bir genodermatoz olup; akral bül oluşumu, ilerleyici poikiloderma, kutanöz atrofi ve artmış fotosensitivite ile karakterizedir. Bu olguda Kindler sendromlu bir hastanın dental tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu bildirim:

Kırk dört yaşında kadın hasta oral ve maksillofasiyal cerrahi bölümüne diş çekimi için başvurdu. Medikal hikayede hastanın Kindler sendromunun tipik klinik özelliklerini taşıdığı öğrenildi. Ekstraoral muayenede alt göz kapaklarında ektropiyon ile birlikte poikiloderma, ellerde, boyunda ve yüzde kuru atrofik deri gözlemlendi. Dental bulgular mandibula ve maksillada bir çok eksik dişi ve yaygın diş mobilitesini içermektedir. Bununla birlikte üst ve alt labial sulkusların belirgin olarak sığ olduğu saptandı. İntraoral olarak bukkal mukozanın yumuşak dokuları, damak, dil ve ağız tabanı sağlıklıydı. Tedavi planı mobil dişlerin çekimini, dental implant yerleştirilmesini ve vestibuloplastiyi kapsamaktaydı.

Tartışma:

Kindler sendromu nadir olarak gözlenmekle birlikte deri ve mukoza değişikliklerini içeren birçok sendromdan biridir. Bu sendromda oral kavite sıklıkla etkilenmektedir. Sonuç olarak oral ve maksillofasiyal cerrahlar bu hastalık hakkında bilgi sahibi olmalıdır. Bu hastaların düzenli takiplerinin yapılması gereklidir.

Dental treatment of a patient with Kindler syndrome

Yeliz Kılınc¹, Süleyman Bozkaya¹, Bilge Turhan Bal², Ahu Uraz³, Emre Barış⁴

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics, Ankara

³Gazi University Faculty of Dentistry Department of Periodontology, Ankara

⁴Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral Pathology, Ankara

Introduction:

Kindler syndrome is a rare autosomal recessive genodermatosis, characterized by acral blister formation, progressive poikiloderma, cutaneous atrophy and increased photosensitivity. In the present case dental treatment of a patient with Kindler Syndrome is described.

Case presentation:

A-44 year old female patient was referred to the department of oral and maxillofacial surgery for extraction of teeth. The medical history revealed that the patient had typical clinical features of Kindler syndrome. Extra oral examination revealed that the patient had poikiloderma, dry atrophic skin over her hands, neck and face together with ectropion of the lower eye lids. Dental findings included several missing mandibular and maxillary teeth and generalized tooth mobility. Intraorally, the soft tissues of the buccal mucosa, palate, tongue and floor of the mouth appeared healthy. However, the upper and lower labial sulcus were markedly reduced. Treatment plan included extraction of mobile teeth, placement of dental implants and vestibuloplasty.

Discussion:

Although rare Kindler syndrome is one of the many conditions manifesting with skin and mucosal alterations. The oral cavity is often affected by the syndrome; consequently oral and maxillofacial surgeons should be aware of the disease. It is essential to subject such chronically ill patients to regular follow up.

[PS-227]

Titanyum mesh

Erkan Arslan, Sadi Coşkun, Mehmet Emre Benlidayı

çukurova üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi

Tanıtım

Travma ve periodontitis nedeniyle diş çekimi yapıldığında alveolar sırtta azalma görülür. alveolar kemiğin yüksekliği ve genişliğinin azalması endoesoz implant uygulamalarını kısıtlamaktadır. Maksillada vertikal alveolar yükseklik elde edilmesi zorlu bir prosedürdür. Kemik augmentasyon yöntemleri arasında onlay greftleme, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, distraksiyon osteogenezis ve interpozisyonel kemik grefti yer almaktadır. Otojen blok kemik grefti altın standart olmasına rağmen dezavantajları arasında kemik rezorpsiyonu vardır. Resorbe yada nonresorbe bir membranla yönlendirilmiş dolu rejenerasyonu uygulamasıda çok yönlü bir prosedürdür. Titanyum destekli

bariyer membran ve resorbe olan membran kullanılarak yapılan kemik rejenerasyonunda limitli bir artış görülmektedir. Titanyum mesh yaygın alveolar kusurların augmentasyonu için kullanılmaktadır. Ti-mesh diğer augmentasyon yöntemleri ile karşılaştırıldığında birçok avantaja sahiptir. Mekanik desteklik sağlayarak boşluğun korunmasını destekler. Buna ek olarak greft materyelini yumuşak dokunun baskısından koruyarak stabilitesini sağlar. Sahip olduğu porlariada greft materyelinin kanlanması sağlar.

Vaka raporu

42 yaşındaki erkek hasta, maksiller lateral kesicisinin eksik olmasından dolayı kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayenesi yapıldıktan sonra CBCT de alınmıştır yetersiz vertikal ve horizontal kemik hacmi olduğu görülmüştür. Ti-mesh in altına sığır kaynaklı hidroksiapatit greft materyeli kemik augmentasyonu için kullanılmıştır. Ti-mesh vidalarla sabitlendikten sonra resorbe kollagen membran ile örtüldü ve flap primer olarak kapatıldı. 5 ay sonra implantlar başarılı bir şekilde yerleştirilmiştir.

Sonuç

Boşluğun korunması ve kemik büyümesinde Ti-mesh koruyucu matrix olarak rol almaktadır. Ti-mesh kemiğe geometrik şeklinin verilmesi ve boşluğa uygulanan greft partiküllerinin korunması için başarılı bir tedavi yöntemi olduğu görülmüştür.

Titanium mesh

Erkan Arslan, Sadi Coşkun, Mehmet Emre Benliday
çukurova univercity dentistry oral and maxillo facial surgery

INTRODUCTION

Extraction of teeth, periodontitis or trauma can cause a reduction in the alveolar ridge. In such cases alveolar bone ridge height and width deficiencies limit the use of endosseous dental implants.

Several bone augmentation techniques have been introduced including onlay bone grafting, guided bone regeneration, distraction osteogenesis and interpositional bone grafting. Although an autologous block bone graft is considered to be a gold standard, one of its disadvantages is bone resorption. Guided bone regeneration with resorbable or non-resorbable membrane is also a versatile procedure. Titanium mesh (Ti-mesh) has been widely used in oral implantology for the augmentation of alveolar defects. Ti-mesh provides superior space maintenance because of its mechanical strength. In addition, it protects graft material from the pressure of soft tissue cover and also stabilizes the graft material. Furthermore, the mesh pores are believed to play a critical role in maintaining the blood supply for bone regeneration.

CASE REPORT

The 42-year-old male was admitted with a complaint of missing maxillary lateral incisor. The clinical and radiological examination with CBCT revealed inadequate bone volume both horizontally and vertically. Ti-mesh with bovine-derived hydroxyapatite graft material was used for bone augmentation. Ti-mesh was fixed with screws and covered with resorbable collagen membrane and the flap was sutured primarily. Dental implant was placed successfully after 5 months of healing.

CONCLUSION

Ti-mesh acts as a protective matrix to maintain the space and facilitate bone ingrowth. The use of titanium mesh has been shown to provide both space for particle graft induced bone formation and geometric direction for the newly formed bone.

[PS-228]

Kondil kırığında submandibular yaklaşım ve angulus kırığında intraoral yaklaşım yöntemi

Mehmet Emre Benliday, Sadi Coşkun, Hüseyin Can Tükel, Mehmet Çalışkan
çukurova üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı, adana

Tanıtım

Mandibula konumu gereği diğer yüz kemiklerinden daha ön planda yer almaktadır. Bu nedenle yüz kemikleri içinde en çok kırılan ikinci kemiktir. Mandibula kırıkları içinde kondil kırıklarının görülme yüzdesi %17.5 ile % 52 arasındadır. Kırıkların çoğu direk travmadan değil başka bir yere iletilen kuvvetin kondil bölgesinde toplanması sonucu görülür. Ancak bu kırıkların tedavisi ve yöntemi arasında farklı görüşler vardır. Açık redüksiyon internal fiksasyon sırasında önceden aurikular, submandibular, ağız içi ve retromandibular yaklaşımlar kullanılırken son zamanlarda endoskopik yaklaşımlar kullanılmaktadır.

Vaka raporu

30 yaşındaki erkek hasta yüzündeki kalıcı şişlik ve ağrı şikayeti nedeniyle hastanemize sevk edilmiştir. Hikayesinde mandibulasına ön taraftan darbe aldığı vardır. Hastanın klinik muayenesinde panoramik ve CBCT si değerlendirilmiş trismus ve bilateral kırığı olduğu tespit edilmiştir. Sol tarafında kondil kırığı ve sağ tarafında angulus kırığı tespit edildi. Gene anestezi altında kondil kırığına submandibular yaklaşım ile angulus kırığına ise intraoral yaklaşım ile ulaşılmıştır. İnternal fiksasyon 4 mini vida kullanılarak yapılmıştır. Hematom oluşumunu önlemek için cerrahi alana minivac yerleştirilmiştir. Postoperatif dönemde yüz felci, malokluzyon ve TME disfonksiyonu görülmemiştir. Ameliyattan sonraki panoramik görüntüde kırık hattının redüksiyonunun başarılı yapıldığı görüldü.

Sonuç

Kondil kırıklarının tedavisinde submandibular yaklaşımın güvenli ve başarılı bir cerrahi yöntem olduğu sonucuna varılmıştır.

1. Nam SM, Kim YB, Cha HG, Wee SY, Choi CY. Transoral open reduction for subcondylar fractures of the mandible using an angulated screwdriver system. Ann Plast Surg 2015;75(3):295-301.

2. Kokemueller H, Konstantinovic VS, Bart EL, Goldhan S. Endoscope-assisted transoral reduction and internal fixation versus closed treatment of mandibular condylar process fractures - a prospective double-center study. J Oral Maxillofac Surg 2012;70:384-95

The Submandibular Approach in the Treatment of Mandibular Condyle Fracture

Mehmet Emre Benlidayl, Sadi Coşkun, Hüseyin Can Tükel, Mehmet Çalışkan
çukurova univercity dentistry oral and maxillo facial surgery, adana

Introduction

Mandible, is the second most commonly fractured part of the maxillofacial skeleton after nasal bones due to its position and prominence. The proportion of condylar fractures among all mandibular fractures is between 17.5% and 52%. However, there are different opinions among surgeons regarding the optimal treatment and management of these fractures. The pre-auricular, submandibular, intraoral, retromandibular and more recently endoscopic approaches are used in the open reduction internal fixation of condylar fractures.

Case Report

A 30-year-old male patient was referred with a complaint of persistent swelling and pain on the face. In history, the patient had a trauma on the front side of the mandible. Clinical examination revealed malocclusion, trismus and swelling on the left side. Panoramic and CBCT evaluation showed bilateral fracture in the left subcondylar and right parasymphysis regions. The subcondylar fracture was reached via submandibular approach and the parasymphysis fracture was reached via an intraoral approach under general anesthesia. Internal fixation with miniplates was performed for both fractures. To avoid hematoma minivac drain was placed into the submandibular surgical field. Postoperative period was uneventful and facial paralysis, malocclusion and TMJ dysfunction were not observed. Postoperative panoramic radiograph showed successful reduction of the fractured segments.

Conclusions

Submandibular approach is a safe and successful surgical method in ORIF of subcondylar fractures.

References

1. Nam SM, Kim YB, Cha HG, Wee SY, Choi CY. Transoral open reduction for subcondylar fractures of the mandible using an angulated screwdriver system. *Ann Plast Surg* 2015;75(3):295-301.
2. Kokemueller H, Konstantinovic VS, Bart EL, Goldhan S. Endoscope-assisted transoral reduction and internal fixation versus closed treatment of mandibular condylar process fractures - a prospective double-center study. *J Oral Maxillofac Surg* 2012;70:384-95

[PS-229]

Bilateral dentigeröz kist: bir olgu sunumu

Ümit Karaçaylı¹, Arzu Sarıkartal¹, Hilal Peker Öztürk², Necdet Doğan¹

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD. Ankara

Amaç: Dentigeröz kistler iyi huylu, enflamatuvar olmayan ve çenelerde en sık görülen gelişimsel odontojenik kistlerdir. Sürmemiş bir dişin sıklıkla da alt gömülü üçüncü molarların kronunu çevrelerler. Dentigeröz kistler çenelerde çoğunlukla tek taraflı olarak görülmelerine rağmen, bilateral ve multiple dentigeröz kistler bazal cell nevus sendromu, kleido- kranial displazi, mukopolisakkaridoz ve Maroteaux-Lamy sendromu gibi sendromlarla ilişkilidirler.

Bu sunumun asıl amacı herhangi bir sendromla ve gömülü dişle ilişkili olmayan bilateral dentigeröz kistlerin varlığına dikkat çekmektir.

Olgu: 52 yaşındaki erkek hasta yüzündeki şişlik nedeniyle cerrahi kliniğine başvurdu. Hastanın sistemik anamnezinde herhangi bir kronik bir rahatsızlığı olmadığı ve gelişimsel bir sendromu olmadığı tespit edildi. Yapılan intraoral ve extraoral muayenede lezyonların olduğu her iki posterior mandibulada fistül ağız tepit edilmemiş ve bu bölgedeki mukozanın normal bir görüntüde olduğu gözlenmiştir. Ortopantomografik görüntü mandibuler birinci ve ikinci azı ile ilişkili bilateral radyolüsent lezyonları göstermektedir. Lezyonun lokal anestezi altında total enükleasyonu sonrası histopatolojik inceleme yapılmıştır. Histopatolojik inceleme dentigeröz kisti doğrulamaktadır.

Sonuç: Dentigeröz kistler çoğunlukla çenelerde tek taraflı, gömülü üçüncü molar dişlerle birlikte bulunmalarına rağmen, bu vaka sunumu bu kistlerin herhangi bir sendromu olmayan hastalarda gömülü dişle ilişkisiz ve mandibulanın her iki tarafında lokalize olabileceğini göstermiştir.

Bilateral dentigerous cyst: a case report

Ümit Karaçaylı¹, Arzu Sarıkartal¹, Hilal Peker Öztürk², Necdet Doğan¹

¹Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

²Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Radiology Ankara

Objective: Dentigerous cysts are the most common type of benign, noninflammatory odontogenic-developmental cysts of jaws. They enclose the crown of an unerupted tooth commonly associated with impacted mandibular third molars. Although they are usually single lesions, bilateral or multiple cysts can be seen in patients with syndromes such as basal cell nevus syndrome, cleido- cranial dysplasia, mucopolysaccharidosis and Maroteaux- Lamy syndrome.

The main purpose of this report to pay attention a rare case report of a bilateral dentigerous cyst unrelated with unerupted tooth in mandible without a developmental syndrome.

CASE

An 52- year old man, reported to the department of Oral Maxillofacial Surgery with the main complaint of swelling at bimanibular molar region. According to the patient's medical history, no chronic systemic disorders and developmental syndrome associated with the bilateral dentigerous cysts were determined. In intraoral and extraoral examinations no fistula mouths were observed on regions where lesions

occured each posterior mandible and overlying the mucosa was seen healthy. Orthopantomographic examination revealed the presence bilateral radiolucent lesions associated with mandibular first and second molars extended laterally. After total enucleation of the lesion under local anaesthesia histopathological examination was performed. Histopathological examination confirmed dentigerous cyst.

Conclusion: Although dentigerous cysts are mostly seen on single jaw associated with impacted mandibular third molar this case presentation shows that they can be seen on both jaws unrelated with unerupted tooth without developmental syndrome.

[PS-230]

Kompleks odontoma: olgu sunumu

Ahmet Canpolat, Ali Gizli, Faruk Öğütü, Sharif Rzayev, Sibel Çebi
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Odontomalar, çenelerin en çok görülen odontojenik benign tümörleridir. Yaşamın birinci ve ikinci dekatlarında daha çok görülür. Kompleks odontomalar, genellikle çenelerin posterior kısımlarında, normal diş yapısına benzemeyen, düzensiz kitleler şeklindedir. Bir çok vakada odontomalar asemptomatiktir ve daimi dişlerin sürmesindeki gecikmeler veya rutin radiografiler ile tespit edilir. Bu vakada olduğu gibi bazı vakalarda ise şişlik ve ağrı görülebilir. Bu çalışmanın amacı, gömülü kanin ve premolar dişin sürmesini engelleyen bir kompleks odontoma vakasını rapor etmektir.

Olgu: 15 yaşında erkek hasta kliniğimize sol mandibulada şişlik ve ağrı ile başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik inceleme sonucunda, gömülü kanin ve birinci premolar diş ile ilişkili, normal diş yapısına benzemeyen, düzensiz radyopak lezyon tespit edilmiştir. Genel anestezi altında lezyon ve gömülü dişler çıkartılmış, süt ikinci molar diş çekilmiş ve kırık riskine karşı mini plak uygulanmıştır.

Sonuç: Odontomalar, çenelerde görülen odontojenik tümörlerin büyük bir kısmını oluşturduğu için bu lezyonların erken teşhis ve tedavisi önemlidir. Olası komplikasyonları önlemek adına, bu ve benzeri lezyonları erken teşhis edebilmek için rutin radiografiler mutlaka alınmalıdır. Bu vakada lezyon daha erken teşhis edilebilseydi, belki de daimi dişlerin sürdürülmesi sağlanabilir ve diş kayıpları engellenebilirdi.

Complex odontoma: case report

Ahmet Canpolat, Ali Gizli, Faruk Öğütü, Sharif Rzayev, Sibel Çebi
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Odontomas are odontogenic tumors that usually present as benign lesions and account for the largest fraction of odontogenic tumors. They affect individuals in their first and second decades of life. Complex odontomas are normally diagnosed in the posterior part of the jaws and consist of a disorganized mass with no morphologic resemblance to a tooth. In most cases, odontomas are asymptomatic and the presence could be suspected due to the delay in tooth eruption or via routine radiographic examinations, however in some cases there could be swelling and pain as in the present case. The purpose of this study is to report a case of a complex odontoma, impacting a permanent canine and premolar and preventing their eruption.

Case: A fifteen year-old male patient referred to our clinic with pain complaints and swelling of left mandible. After clinical and radiological examinations, a radio-opaque lesion with no morphologic resemblance to a tooth, associated with impacted canine and first premolar teeth located. Under general anesthesia the lesion and impacted teeth removed, deciduous second molar tooth extracted and mini plate applied against the risk of fracture.

Conclusion: The early diagnosis and management of odontomas is important because these are major category of odontogenic tumors occurring within the jaws. Routine radiographs are of utmost importance in cases of delayed eruption as early diagnosis may avoid some possible complications. If the lesion had been early diagnosed in this case, there may be a chance erupting permanent teeth.

[PS-231]

Ciddi alveolar kret yetersizliğinin rekonstrüksiyonunda kullanılan simfiz greftinin rezorbe olması sonucunda kısa implantlar ile rehabilitasyon

Metin Sençimen, Serkan Kıran, Aydın Gülses
Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD. Ankara

Amaç: Maksilla posterior bölgede kemik içi yerleştirilen implantlar bu bölgedeki yetersiz kemik hacmi sebebiyle oldukça sık tartışılan bir konudur. Bu bölge için mandibula simfiz bölgesinden blok olarak elde edilen kemik greftleri implant yerleştirilmesini mümkün kılar. Bu vaka raporu greft uygulamasından sonra otojen greftin aşırı rezorbsiyona bağlı komplikasyonun kısa implant sistemleriyle çözülmesini anlatmaktadır.

Olgu: 58 yaşında bayan hasta sol üst posterior maksillar molar diş bölgesindeki eksik dişleri için kliniğe başvuruyor. Yapılan değerlendirmeler sonucu kemik kalınlığının implant yerleştirilmesi için yeterli olmadığı görülüyor. Bu yüzden implant yerleştirmeyi kolaylaştırmak için simfiz blok kemik grefti planlanıyor. Alıcı sahaya ogmentasyon yapıldıktan 8 ay sonra alınan otojen kemik greftindeki aşırı rezorbsiyon yüzünden implant için yeterli kemik kalınlığı elde edilemiyor. Daha gelişmiş ileri cerrahi teknikle müdahale alternatiflerini önlemek için kısa press fit implantlar kullanılıyor

Bulgular: 4 aylık bir iyileşme periyodundan sonra maksilla alıcı sahasında başarılı bir osseointegrasyon süreci gözlenmiştir.

Sonuç: Atrofik maksiller posterior bölgede, mandibular simfiz bölgesinden alınan kemik bloklarıyla başarılı implant tedavileri yapılabilmektedir. Bu prosedürde greft rezorbsiyonu ve donör sahadaki morbidite en yaygın komplikasyondur. Greft rezorbsiyonu için ikinci bir cerrahi alternatiften kaçınmak için kısa implant sistemleri tercih edilebilir.

Rehabilitation with short Implants following resorption of the symphysis bone graft used for the reconstruction of the severe atrophied alveolar ridge

Metin Şencimen, Serkan Kıran, Aydın Gülses
Gülhane Military Medical Academy, Department of Oral and Maxillary Surgery Ankara

Objective: Placement of endosseous implants in maxillary posterior region is challenged frequently by the lack of sufficient bone volume. Bone block graft obtained from mandibular symphysis region make implant insertion possible. This case report describes the extensive resorption after graft placement and for compensation of the resorption, placement of short implant system for this complication. **Case:** A 58 year old female patient referred to with the complaint of missing left posterior maxillary molars. After evaluation of bone volume, the width of the bone was insufficient for implant placement. Symphysis block graft was planned for ridge augmentation and for implant placement facilitation. After 6 months augmentation of the recipient side. We did not obtain the enough bone volume related with the extensive resorption of the autogenous bone graft. Avoiding another advanced surgery alternative we used short press fit implants for the compensation of the resorption.

Results: After healing phase of 4 months. Successful osseointegration process was observed at the recipient side of maxilla.

Conclusions: Successful implant placement can be achieved in atrophied maxillary posterior region by using bone blocks taken from mandibular symphysis region. Graft resorption and donor site morbidity is the most common complications of this procedure. Avoiding invasive second surgery alternatives for graft resorption. Short implant systems can be chosen.

[PS-232]

Türk Popülasyonunda İmplant Cerrahisi Öncesi Total Dişsiz Çenelerde Kemikli Patolojiler, Bulgular ve Değişiklikler: Çok Merkezli Retrospektif Çalışma

Mehmet Cihan Bereket¹, İbrahim Duran², İsmail Şener¹, İsa Kara³, Damla Torul¹

¹Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

²Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

³Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Katip Çelebi Üniversitesi, İzmir, TÜRKİYE

Amaç: Panoramik radyoloji geniş bir yelpazeye sahip dental, maksillofasial hastalıklar ve durumların teşhis ve tedavi planlamasında önemli bir rol oynar. Bu mevcut çalışmanın amacı, dijital panoramik radyografiler kullanarak implant cerrahisi öncesi dişsiz maksilla ve mandibulalardaki kemikli patolojileri, bulguları ve değişiklikleri belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmaya yaşları 31-87 yaş arasında değişen total dişsiz 679 hastanın kayıtları dahil edildi. Radyolüsent ve radyopak lezyonların tanısı, kök artıkları, gömülü dişler, sinüslerin ve mental foramenlerin alveol kretileri ile ilişkileri için bütün panoramik radyografiler iki cerrah ve bir radyolog tarafından incelendi.

Bulgular: 105 (%15,46) hastada herhangi bir patoloji ve bulguya rastlanmaz iken geriye kalan 574 (%84,53) kişide, yukarıda bahsedilen bulgu veya patolojilerden en az birine rastlanmıştır. 42 (% 6,18) hastada gömülü diş, 154 (% 22,68)'ünde kök artıkları, 48 (% 7,06)'inde sklerotik kemik formasyonu, 5 (% 0,53)'inde yabancı cisim (3 amalgam partikülü, 2 saçma), 3 (% 0,44)'ünde mini plak ve vidalar, 1 (% 0,14)'inde odontoma görüldü. 22 (%3,24) kişide radyolüsent lezyon görüldü, bunların 17 (% 2,5)'si residüel kist, 2 (%0,29)'si keratistik odontojenik tümör, 1(% 0,14)'i travmatik kemik kisti, 1(% 0,14)'i Stafne kemik kavitesi, 1(% 0,14)'i santral dev hücreli granüloma ve 4 (% 0,58)'ü kırık hattı şeklindeydi.

Sonuç: Bu çalışma implant cerrahisi öncesi panoramik radyografilerin kritik öneme sahip olduğunu göstermektedir.

Intraosseous Pathosis, Findings and Changes of Edentulous Jaws Before Implant Surgery in Turkish Population: Multicentric Retrospective Study

Mehmet Cihan Bereket¹, İbrahim Duran², İsmail Şener¹, İsa Kara³, Damla Torul¹

¹Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

²Prosthodontics, School of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

³Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Katip Çelebi University, Izmir, TURKEY

Objective: Panoramic radiology plays an important role in diagnosis and treatment planning of a varied range of dental and maxillofacial diseases and conditions. The aim of the present study was to determine the intraosseous pathosis, findings and changes of edentulous jaws before implant surgery of edentulous maxilla and mandible by using digital panoramic radiographs.

Materials-Methods: Aged between 31-87, a total of 679 edentulous patient records were included in the study. All of panoramic radiographs were examined by two oral and maxillofacial surgeons and one radiologist for the diagnosis of radiolucent, radio opaque lesions, retained roots, impacted teeth, location of maxillary sinus close to the ridge and the position of mental foramen in the relation apex of the residual ridge

Results: No pathology and positive findings were observed in 105 (15,46%) patients but the remainder 574 (84,53%) showed at least one pathology or findings previously mentioned in the checklist. 42 (6,18%) patients showed impacted teeth, 154 (22,68%) showed retained roots, 48 (7,06%) showed sclerotic bone formation, 5 (0,73 %) showed foreign body (3 amalgam particle, 2 pallet) 3 (0,44%) of them showed mini plate and screws, 1 (0,14%) odontoma. 22 (3,24%) showed radiolucent lesion, 17 (2,5%) residual cyst, 2 (0,29%) keratocystic odontogenic tumor, 1 (0,14%) traumatic bone cyst, 1 (0,14%) Stafne bone cavity, 1(0,14%) central giant cell granuloma and 4 (0,58%) of

them showed fracture line.

Conclusion: The results of this study suggest that panoramic radiography is critical before implant surgery.

[PS-233]

Kist Enükleasyonunu Takiben Eş Zamanlı Otojen Greft ve İmplant Uygulaması: Vaka Raporu

Nazife Begüm Karan¹, Hüseyin Ozan Akıncı²

¹RTE Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Rize

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Amaç: Radiküler kistler çenelerde en sık karşılaşılan kistlerdendir. Tedavisinde kistin enükleasyonu ve ilgili dişin çekimi yapılması planlanırsa ilgili bölgedeki kemikte rezorbsiyonlara sebep olabilir. Bu gibi durumlarda implant tedavisinin başarı ile gerçekleştirilebilmesi için kemik greftleme işlemleri kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bu vaka raporunda; radiküler kistin enükleasyonu, ilgili dişin çekimi, otojen kemik greftleme ve implant yerleştirilmesinin eş zamanlı olarak tek seansta uygulanması sunulmuştur.

Olgu: 27 yaşında erkek hasta kliniğimize sağ üst keser diş mobilitesi ile başvurmuştur. Yapılan radyografik incelemede ilgili 21 numaralı diş apeksi ile ilişkili, iyi sınırlı, radyolüsent görünümlü 2x2 cm çapında bir kistik lezyon saptanmıştır. Birden fazla seansta tedavi planını tercih etmeyen hastaya gereken işlemlerin tek seansta yapılmasının avantaj ve dezavantajları anlatılmıştır. Lokal anestezi altında simfiz bölgesinden otojen kemik grefti alınmıştır. 21 numaralı dişin çekimi yapılmış ve kistik lezyon marjinerin temiz kalmasına dikkat edilerek uzaklaştırılmıştır. Elde edilen kemik grefti fiksasyon materyali kullanılmadan uygulanmış ve aynı bölgeye 1 adet dental implant yerleştirilmiştir. Hasta 2 yıldır takip edilmekte olup herhangi bir komplikasyon ile karşılaşmamıştır.

Sonuç: Radiküler kist ile ilişkide olan dişin çekimi, radiküler kistin enükleasyonu, ilgili bölgenin otojen kemik grefti ile greftlenmesi ve implant yerleştirilmesi eş zamanlı olarak tek seansta başarıyla gerçekleştirilmiştir. Çok seanslı tedavi planlamalarından kaçınmak istenildiğinde süreyi kısaltmak adına alternatif bir yöntem olarak değerlendirilebilir.

Enucleation of A Radicular Cyst and Autogenous Bone Grafting With Simultaneous Implant Placement: A Case Report

Nazife Begüm Karan¹, Hüseyin Ozan Akıncı²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, RTE University, Rize

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara

Objective: Radicular cysts are one of the most encountered cysts on the anterior maxilla. If the treatment plan of these cysts are enucleation accompanied by the extraction of the affected teeth these attempts may causes severe atrophy of the alveolar ridges. Implant therapy inevitably requires grafting procedures in these conditions. We present a case of a radicular cyst of the maxillary lateral incisor that were successfully treated with extraction of the tooth and enucleation of the cyst, autogenous bone grafting, implant placement all in the same surgical procedure.

Case: 27 year old male patient was referred to our clinic with the main complaint of mobile right maxillary incisor. Radiographic evaluation revealed a well defined radiolusent radicular cystic lesion of about 2x2cm diameter around the apex of the relevant tooth. The expectations are learned and the advantages and disadvantages of the planned surgical operation was explained to the patient. Aproximately 1x1 diameter bone harvested from chin under local anesthesia. Extraction of the tooth and removal of the radicular cyst was performed being certain of disease free margins. Bone graft was applied and an implant was placed. Neither fixation material nor screws were needed. After 2 years of follow up no complications was found and patient was content with the outcome.

Conclusion: Enucleation of the radicular cyst, autogenous bone grafting and simultaneous implant placement at the same surgical procedure are performed successfully. It can be an alternative method for surgeons for shortening the treatment time.

[PS-234]

Yetersiz Posterior Maksilla Bölgesinin Dental Implant Ile Minimal Invaziv Tedavi Alternatifi

Hasan Ayberk Altuğ, Tamer Zerener, Metin Şençimen, Abdullah Tuğrul Coşkun, Gürkan Raşit Bayar

Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Maksiller posterior çeneye implant yerleştirilmesine sıklıkla kemik yüksekliği ve alveolar sırtın genişliğinde kayıp durumuna göre karar veriliyor. Yeterli primer stabilite elde etmek için 4-5mm yeterli kemik yüksekliği, 4-5 mm kemik genişliği gereklidir. Bu sorunu çözmek için sinüs yükseltme, kemik grefti, kısa implant kullanımı ve yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu gibi tedavi seçenekleri seçilebilir. Aşırı kanama, membran delinmesi, enfeksiyon, yara açılması, sinüzit ve kemik grefti kaybı gibi intraoperatif veya postoperatif sinüs komplikasyonu oluşabilir. Buna ek olarak, hastalarda diyabet, kardiyolojik sıkıntı gibi sistemik sorunlar olabilir.

Olgu: Maksiller posterior bölgede diş eksikliği şikayeti ile biri erkek, biri bayan iki hasta kliniğimize başvurdu. Hastaların alınan hikayesinde diabet oldukları öğrenildi. Radyolojik muayenesinde geniş sinüsler izlendi. sistemik durumlarından dolayı sinüs yükseltme gibi zor bir işlemden kaçınıldı. Üçüncü büyük azı dişi bölgesine (tuber maksilla) implant açılı olarak uygulandı. Bayan hastada sağ taraf, erkek hastada sağ-sol her iki tarafa implantlar uygulandı. 3 ay sonar implant üstü protezler yapıldı.

Sonuç: Mümkün olduğunca kardiyak problemlili, diabeti olan hastalarda invaziv işlemlerden kaçmak gerekmektedir. maksiller tuber bölgesi implant uygulaması için güvenli bir bölge oluşturmaktadır.

Minimal Invasive Treatment Option At Posterior Maxillary Deficiency With Dental Implant

Hasan Ayberk Altuğ, Tamer Zerener, Metin Sencimen, Abdullah Tuğrul Coşkun, Gürkan Raşit Bayar
Gulhane Military Medicine Academy, Department Of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Implant insertion in posterior maxillary jaw is frequently conditioned by a loss in bone height and width of the alveolar ridge. Sufficient bone height, 4-5mm and bone width, 4-5mm are needed to obtain adequate primary stability. The most treatment options such as sinus augmentation, bone grafting, using short implant, and guided bone regeneration can be chosen to solve this problem.

Intraoperative or postoperative sinus complications such as excessive bleeding, membrane perforation, infection, wound dehiscence, sinusitis, and loss of bone graft may be encountered. In addition, patients may have systemic problem such as diabet, cardiologic trouble.

Case: Two patients one male and one female with reported to the our clinic with the chief complaint of having missing teeth in the posterior maxilla. There was a medical history, diabet, in both patients. Sinus pneumatization was viewed in radiologic examination. Invasive application like grafting and sinus meberane elevation was given up for systemic reasons. Implant was inserted in third molar area by angulations (maxillary tuberosity). This procedure was made only right side in female patient. Besides, bilaterally application was made in male patient. Prosthesis was made over implant after 3 month later.

Conclusion: As much as possible we must to avoid from invasive application that have with systemic illness such as cardiac problem and diabet in people. Maxillary tuberosity constitutes safe zone for implant insertion.

[PS-235]

Ekstrakorporal Şok Dalga Tedavisinin Distraksiyon Osteogenezisi Üzerine Etkilerinin Tavşan Modelinde İncelenmesi: Deneysel Bir Çalışma

Mehmet Cihan Bereket¹, Nilüfer Özkan¹, İsmail Şener¹, Erman Şenel², Mehmet Emin Önger³

¹Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

²Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Pamukkale Üniversitesi, Denizli, TÜRKİYE

³Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

Amaç: Bu çalışmada, stereoloji metodu kullanılarak iki farklı tek doz ekstrakorporal şok dalga tedavisi (ESWT)'nin tavşan mandibularındaki distraksiyon osteogenezisi (DO) üzerine etkisini analiz ettik.

Gereç-Yöntem: 18 Yeni Zelanda tavşanın (altı aylık, 2,5-3 kg ağırlık aralığında) mandibularına tek taraflı DO uygulandı. Beş günlük latent periyottan sonra mandibularları 7 mm (0,35x2 / günlük) distrakte edildi. Tavşanlar distraksiyon sonrası rastgele üç gruba ayrıldı. Distraksiyon bölgesine kontrollere (E0) tedavi uygulanmadı, distraksiyon periyodunda Grup 2 (E500) (tek doz ESWT 500 impulse, 14 Kv ve 0,19mj/mm² enerji akış yoğunluğunda) ve Grup 3 (E1000) tek doz ESWT (1000 impulse 14 Kv ve 0,19mj/mm² enerji akış yoğunluğunda) olarak ESWT uygulandı.

Bulgular: Kemik mineral yoğunluk ölçümlerinde çalışma ve kontrol grupları arasında önemli bir farklılık bululdu. Stereolojik analizler yeni kemik hacminin çalışma gruplarında kontrol grubuna göre istatistiksel olarak yüksek olduğunu gösterdi. Diğer gruplara göre E1000 grubunda yeni damarlanmanın önemli bir artışa sahip olduğu ve yeni damarlanma E500 grubunda E0 grubuna göre daha yüksekti.

Sonuç: 500 ve 1000 impulse tek doz ESWT mandibuler DO' nun konsolidasyon periyodunun iyileştirilmesinde etkili bulundu.

The Effects of Extracorporeal Shock Wave Therapy on Distraction Osteogenesis in Rabbit Model: An Experimental Study

Mehmet Cihan Bereket¹, Nilüfer Özkan¹, İsmail Şener¹, Erman Şenel², Mehmet Emin Önger³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Pamukkale University, Denizli, TURKEY

³Department of Histology and Embryology, School of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Objective: In this study, we analyzed the effects of two different single dose extracorporeal shock wave therapy (ESWT) on the distraction osteogenesis(DO) of the rabbit mandible using stereological method.

Materials-Methods: DO was performed unilaterally in the mandible of 18 New Zealand rabbits (six months old, weighing between 2,5-3 kg).

After a five days latency period, the mandible was distracted at a rate of 7 mm (0,35mm x2 /day) for 10 days. Rabbits were divided into three groups randomly after after the distraction. The distraction zone of the mandible was received no treatment as controls (E0). Group 2 (E 500) received ESWT(single 500 impulses at 14 kV ve 0,19 mj/mm² energy) Group 3 (E 1000) treated with ESWT(single 1000 impulses at 14 kV ve 0,19 mj/mm² energy) in the distraction period.

Results: It was found a statistically significant difference between the study groups and control group in the bone mineral density measurements. Stereological analysis showed that the new bone formation volume of the study groups was higher than the control group with statistically significance. There was a significant increase in the vascularization in the E1000 group compared to the other groups and vascularization was higher in the E500 than the E0 group.

Conclusion: It was found that the single session both 500 and 1000 impulses ESWT improved the consolidation period of the mandibular DO.

[PS-236]

Mental Sinir Transpozisyonu Olgu Sunumu

Ali Gizli, Faruk Öğütlü, Anıl Seçkin, Sharif Rzayev, Süleyman Bozkaya

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahii Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Diş çekimini veya kaybını takiben çenelerde ileri kemik rezorpsiyonu oluşmakta ve inferior alveolar sinire zarar vermeksizin implantların yerleştirilmesi olanaksızlaşmaktadır. Buna ek olarak rezorpsiyona bağlı kret tepesinde konumlanmış mental foramen hareketli protez baskısı ile hastada dayanılması güç bir ağrı oluşturmaktadır. Bu gibi durumlarda uygulanabilecek seçenekler arasında kısa implantların kullanılması veya kret yüksekliğini arttırmak amacıyla onlay kemik greftleme yapılması bulunmaktadır. Diğer bir seçenek ise inferior alveolar sinirin, lateralizasyon veya transpozisyon tekniği kullanılarak kanalından lateral olarak uzaklaştırılmasıdır. Alveolar sinirin repozisyonu tekniği, lateralizasyon ve transpozisyon olarak tanımlanan iki gruba ayrılmaktadır. Sinir lateralizasyonu, inferior alveolar sinirin açığa çıkarılmasını takiben lateralize edilmesi ile birlikte implantın yerleştirilmesini tanımlar. İnsiziv sinirle hiçbir ilişkisi yoktur. Sinir transpozisyonunda ise mental foramen çevresi de dâhil olmak üzere kortikotomi uygulanır

Olgu: Ellibeş yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta kliniğimize total protez kullanırken ağrı şikayetiyle başvurmuştur.

Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda alveolar kemikte ileri derecede rezorpsiyon olduğu ve çift taraflı foramen mentale'lerin kret tepesi üzerinde konumlandığı görülmüştür. Hastaya tedavi seçenekleri anlatıldıktan sonra mental sinir transpozisyonu yapılması ve ön bölgeye total protezin stabilizasyonunu arttırmak için iki implant yerleştirilmesine karar verilmiştir.

Sonuç: Lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılmış ve diseksiyon ile mental sinirler açığa çıkartılmıştır. Foramen mentale altına piezo uçlarla yapılan kesiler yapılmıştır. Sinir yapılan bu kesiler boyunca aşağı itilip kemik içerisine açılan iki noktadan 4.0 rezorbe olan sutur materyali ile mental sinir sabitlenmiştir. Sinir üzeri bir membran yardımı ile kapatılıp kanin dişler bölgesine çift taraflı implantlar yerleştirilmiştir. Mukoperiosteal flep 3.0 sutur ile kapatılmıştır.

Mental Nerve Transposition Case Report

Ali Gizli, Faruk Öğütlü, Anıl Seçkin, Sharif Rzayev, Süleyman Bozkaya
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective:: In many cases which the bone has atrophied, such that sufficiently long fixtures cannot be placed without encroaching on inferior alveolar nerve (IAN). In addition, in cases resorption is so severe, mental foramen becomes located on top of the alveolar crest which causes the patient to experience an unbearable pain as the dental fixtures apply pressure on the mental nerve. In situations such as this, restorative options include use of short fixtures, onlay bone grafting to increase ridge height, and more complicated and detailed imaging studies to allow positioning of implants alongside and not into nerve canal during the procedure. Another option to move the IAN laterally from its canal by either nerve lateralization or nerve transposition. repositioning of the alveolar nerve could be done by two different techniques.

Case: 55 year old female patient referred to our clinic with pain complaints. After clinical and radiological examinations severe atrophy was discovered on the alveolar crest and both mental foramens were located on top of the alveolar crest. After informing the patient about mental nerve transposition, insertion of two implants were planned to increase the stability of the prosthesis.

Conclusion: Mukoperiosteal flap was elevated under local anesthesia and the nerve was exposed by dissection. Osteotomies were performed under the foramen. Along those osteotomies the nerve was pushed down and fixed through two fenestrations created on the bone. The nerve was covered by a membrane and implants were inserted into the canine regions on both sides of the mandible.

[PS-237]

Marsüpyalizasyon uygulanmış keratokistik odontojenik tümörün enükleasyon ve carnoy solusyonuyla tedavisi: 11 yıllık vaka takibi

Hasan Ayberk Altuğ¹, Metin Şençimen¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Tamer Zerener¹, Alpaslan Gündüz¹, Ömer Günhan²

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

²Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Patoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç:

Keratokist benin karakterli, unikistik yada multistik intraosseöz tümördür. Dental laminadan ve parakeratinize squamoz epitel karakterli hücre kalıntılarında köken alır. Agresif potansiyeli vardır, infiltratif davranış gösterir. Genellikle yaşamın ikinci ve üçüncü dekadında ve erkeklerde kadınlardan daha çok meydana gelir.

Olgu: 45 yaşındaki kadın hasta sol alt çenesinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesinde yüzünde şişlik görüldü. Alınan panoramik radyografide bölgede kistik lezyon görüldü. Hastadan alınan anamnezde 11 yıl önce bu bölgede kistik lezyon saptandığı, marsüpyalizasyon yapıldığı ve lezyonun küçültüldüğü anlaşıldı. Hastadan alınan biyopsi sonucu lezyonun keratokist olduğu öğrenildi. Lezyon lokal anestezi altında enükle edildi ve operasyon sahası carnoy solusyonuyla koterize edildi. Hastaya ilaç reçete edildi. Hasta takip altında.

Sonuç: Keratokistin tedavisi tartışmalı bir konudur. Yazarlar vakalarında marsüpyalizasyon, enükleasyon ve carnoy solüsyonu kullanımının güvenli tedaviler olduğunu rapor etmişlerdir.

The patient was applied marsupialisation of keratocystic odontogenic tumour treated with enucleation and carnoys solution: 11 years of follow-up

Hasan Ayberk Altuğ¹, Metin Şençimen¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Tamer Zerener¹, Alpaslan Gündüz¹, Ömer Günhan²

¹Gulhane Military Medicine Academy, Department Of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gulhane Military Medicine Academy, Department Of Pathology, Ankara, Turkey

Objective: Keratocyst is a benign, uni or multicystic intraosseous tumour. It originates from the dental lamina and its relic with a characteristic lining of parakeratinised layered squamous epithelium. It has a potential for aggressive, infiltrative behavior. Its usually occurs in the second and third decades of life and more men than women.

Case: A 45 year old female patient was referred to our clinic with complaint of pain on left lower mandible. The swelling on her face was viewed by the clinical examination. In the panoramic radiography, cystic lesion was seen in the region. It was learned that, there was a lesion in that region by patient's history. Marsupialisation and lessening of lesion were done 11 years ago. It was understood that the lesion was keratocyst from the patient's biopsy. Lesion was enucleated under general anesthesia and operation site was cauterized for Carnoy's solution. The patient was prescribed medication. She is being followed.

Conclusion: Treatment of keratocyst remains a disputable subject. The authors of this case report propose that marsupialisation, enucleation and Carnoy's solution can be used a reliable treatment.

[PS-238]

Tekrarlanan Ekstrakorporeal Şok Dalgaları ile Distraksiyon Osteogenezinin Konsolidasyon Dönemini Değiştirmek Mümkün Müdür?

Mehmet Cihan Bereket¹, Mehmet Emin Önger³, İsmail Şener¹, Nilüfer Özkan¹, Erman Şenel², Ahmet Veysel Polat⁴

¹Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

²Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Pamukkale Üniversitesi, Denizli, TÜRKİYE

³Histoloji ve Embryoloji Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

⁴Radyoloji Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, TÜRKİYE

Amaç: Bu çalışmada, stereolojik radyolojik ve immünohistokimyasal yöntemler kullanılarak tavşan mandibularlarının distraksiyon osteogenezini (DO)'nin konsolidasyon periyodu üzerine iki farklı tekrarlanan Ekstrakorporeal Şok Dalgalarının (ESW) etkilerini araştırdık. Gereç-Yöntem: DO (2,5-3 kg ağırlığında altı aylık) 18 Yeni Zelanda tavşan mandibulasında tek taraflı gerçekleştirildi. Distraksiyon döneminden sonra konsolidasyon döneminde tavşanlar rastgele üç gruba ayrıldı. Grup 1 de (kontrol) mandibulanın distraksiyon bölgesine hiçbir tedavi uygulanmadı ((E0 * 2)). Grup 2 (E 500* 2) konsolidasyonun ilk ve dördüncü günü (iki kez 14 kV 500 atım, 0,19 mj / mm² enerji) ESWT aldı. Grup 3 (E 1000 * 2) konsolidasyonun ilk ve dördüncü günü (iki kez 14 kV 1000 atım, 0,19 mj / mm² enerji) ESWT aldı. Sakrifikasyon sonrası, radyolojik kemik mineral yoğunluğu, yeni kemik oluşumu, yeni fibröz doku ve yeni damar oluşumu stereolojik olarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma grupları ve kontrol grubu arasında kemik mineral yoğunluğu ölçümleri en yüksek Grup 3'te bulundu ve istatistiksel olarak anlamlıydı. Stereolojik analizde, yeni kemik oluşumu Grup 3'te en yüksek ve istatistiksel olarak anlamlıydı (p = 0.000). En düşük bağ dokusu hacmi Grup 2'de bulundu ve diğer gruplarla karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlıydı (p = 0.000). Yeni damar hacmi Grup 2'de en yüksek Grup 1'de en düşük bulundu. Çalışma ve kontrol gruplarının değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur.

Sonuç: Şaşırtıcı olarak, 1000 atımlı ESWT'nin tekrarının konsolidasyonu hızlandırdığını ve 500 atımlı ESWT'nin ise konsolidasyon periyodunu uzattığını bulduk.

Is It Possible to Change of The Duration of Consolidation Period in The Distraction Osteogenesis with The Repetition of Extracorporeal Shock Waves?

Mehmet Cihan Bereket¹, Mehmet Emin Önger³, İsmail Şener¹, Nilüfer Özkan¹, Erman Şenel², Ahmet Veysel Polat⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Pamukkale University, Denizli, TURKEY

³Department of Histology and Embryology, School of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

⁴Department of Radiology, School of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, TURKEY

Objective: In this study we examined the effects of two different repeated Extracorporeal Shock Waves(ESW) on the consolidation period of the distraction osteogenesis(DO) of the rabbit mandible. using stereological, radiological and immunohistochemical methods.

Materials-Methods: DO was performed unilaterally in the mandible of 18 New Zealand rabbits (six months old, weighing between 2,5-3 kg). The rabbits were divided into three groups randomly after the distraction. The distraction zone of the mandible was received no treatment as controls in group 1 ((E0*2)). Group 2 (E 500*2) received ESWT (twice 500 impulses at 14 kV ve 0,19 mj/mm² energy) in the first and fourth days of the consolidation. Group 3 (E 1000*2) treated with ESWT (twice 1000 impulses at 14 kV ve 0,19 mj/mm² energy) in the first and fourth days of the consolidation.

Results: It was found a statistically significant difference between the study groups and control group in the bone mineral density measurements and the highest value was in the E1000*2 group. In the stereological analysis, new bone formation was highest in the E1000*2 group and there was a significant difference compared to the other groups (E0*2 and E500*2) (p=0.000). The lowest connective tissue volume was found in the E500*2 and there was a significant difference compared to the other groups (E0*2 and E1000*2) (p=0.000). The volume of the new vessel was highest in the E500*2 and lowest in the E0*2 group.

Conclusion: Interestingly, we found that repetition of the 1000 impulses ESWT accelerated the consolidation, 500 impulses ESWT extended consolidation period of the DO.

[PS-239]

Mandibulada solit osteom:vaka raporu

Hasan Ayberk Altuğ¹, Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Aydın Özkan², Metin Şençimen¹

¹Gülhane Askeri Tıp Akademisi,Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,Ankara

²Mevki Asker Hastanesi

Amaç: Osteomlar kompakt ve / veya süngerimsi kemik çoğalması ile karakterize nadir benign lezyonlardır. Periferik, santral ve ekstraskeletal osteomun üç çeşidi vardır. Kraniofasiyal kemikler, en sık olarak paranazal sinüsler ve çene kemikleri etkilenen alanlardır.

Olgu: Mandibular ikinci molar dişlerin etrafında ağrısız soliter asemptomatik radyopak lezyon şikayeti ile kliniğimize başvuran 58 yaşındaki kadın hastanın alınan panoramik radyografisinde 1,5x1 cm boyutlarında, iyi tanımlanmış sınırlara sahip radyopak kitle ve histopatolojik olarak yoğun lamellar kemikten oluşan iyi sınırlı kitle görüldü. Lezyon mükemmel iyileşti ve 2 ay sonra çekilen panoramik radyografide hiçbir anormallik görülmedi, bölge normal yoğunluk gösterdi.

Sonuç: Osteomlar kompakt ve trabeküler kemik ile karakterize nadir, benign osteojenik tümörlerdir. Daha küçük ve asemptomatik olanlar genellikle herhangi bir tedavi gerektirmez. Cerrahi girişim, büyük semptomatik ve ağrılı ya da fonksiyonel bozukluklara yol açan lezyonların tedavisinde kullanılır. Fibröz displazi en sık osteom ile klinik ve radyografik olarak karıştırılır. Osteomlar, radyografik olarak odontomalara veya sklerozan osteitis ile karıştırılabilir.

Solitary central osteoma of the mandible: a case report

Hasan Ayberk Altuğ¹, Tamer Zerener¹, Gürkan Raşit Bayar¹, Aydın Özkan², Metin Şençimen¹

¹Gulhane Military Medicine Academy, Department Of Oral and Maxillofacial Surgery,Ankara,Turkey

²Mevki Military Hospital

Objective: Osteomas are rare benign lesions characterized by proliferation of compact and/or cancellous bone. Peripheral, central and extraskeletal are three variants of osteoma. Craniofacial bones, most frequently in the paranasal sinuses and the jawbones are affected areas.

Case: A 58-year-old woman reported to our clinic with complaint of painless solitary asymptomatic radiopaque lesion around the mandibular second molar's radix in orthopantomogram. The radiograph showed a radiopaque mass, with well defined borders, measuring 1,5x1 cm. The lesion was excised and submitted for histopathologic evaluation, which showed a well circumscribed mass composed of dense lamellar bone. Healing was uneventful, and a panoramic radiograph taken 2 month later showed normal density in the area, with no evidence of abnormality.

Conclusion: Osteomas are rare benign osteogenic tumors, characterized by the proliferation of either or both compact and cancellous bone. Management of osteoma depends on its presentation. Smaller asymptomatic lesion generally does not require any treatment. Surgical intervention is indicated for lesions which are large, symptomatic, and painful or causes functional impairment. Fibrous dysplasia is most commonly confused clinically and radiographically with osteomas. Osteomas can also be radiographically mistaken for odontomas or sclerosing osteitis.

[PS-240]

Rezorbe Alveol Kretlerde Kemik Ogmentasyonu Öncesi Yumuşak Doku Genişleticisi Kullanımı: Bir Vaka Raporu

Duygu Kaya, Ayşenur Uzun, Erol Cansız, Taylan Can

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,İstanbul

Amaç: Rezorbe alveolar kretlerde ogmentasyon öncesi yumuşak doku kalınlığını arttırmak

Olgu: Rezorbe alveol kretlerde kemik ogmentasyonu öncesi özellikle büyük oranda vertikal defektin bulunduğu olgularda defektin bulunduğu yerdeki yumuşak dokunun genişletilmesi greft kaybı riskini azaltarak cerrahi işlemin başarısını arttırır. Bu amaçla oral kaviteye uygun osmotik yumuşak doku genişletici tünel tekniğiyle suprapariosteal olarak doku içine yerleştirildi. Yumuşak doku genişletici 3 hafta sonra çıkarıldı. İliak kemikten greft alınarak sert doku ogmentasyonu yapıldı. Daha sonra bölgeye implant uygulandı.

Sonuç: Yumuşak doku kalınlığı arttı. Böylece artan yumuşak doku kalınlığı yerleştirilecek olan greftin üzerinin primer kapanmasına yardımcı olacak boyuta gelmiş oldu.Yara dehissensi ile greft kaybı riski de azatılmış oldu.

The Use Of Soft Tissue Expanders Before Bone Augmentation Of Atrophied Alveolar Ridges: A Case Report

Duygu Kaya, Ayşenur Uzun, Erol Cansız, Taylan Can

İstanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul Turkey

Objective: Soft tissue expanding before augmentation at atrophied alveolar ridges

Case: Soft tissue expanding before bone augmentation of atrophied alveolar ridges especially cases which have vertical defects reducerisk

of graft loss and thus increases the success of surgery. For the purpose osmotic soft tissue expander which is appropriate to oral cavity placed into tissue with tunnel tecnic supraperiosteally in this case. The osmotic soft tissue expander removed three weeks later. Hard tissue augmentation was performed with taking graft from iliac bone. And then implant were placed this place.

Conclusion: Thickness of soft tissue increased. Thus, growing soft tissue thickness was reached dimension which helps to closure primary soft tissue overlying of graft. Wound dehissence and losing graft risks was reduced.

[PS-241]

Endodontik kökenli yabancı cisim ile ilişkili maksiller sinüsün asemptomatik aspergillozu: Olgu Sunumu

Adnan Kılınc, Tuğrul Türen, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Erzurum

Amaç: Maksiller sinüs içerisinde diş kökleri, frezler, kök dolgu malzemeleri, dental implantlar ve iğneler gibi yabancı cisimler bulunabilmektedir..

Bu yazının amacı maksiller sinüsten çıkarılan endodontik kökenli (kök dolgu malzemesi) yabancı cisim olgusunun sunulmasıdır.

Olgu: Panoramik radyografide 26 nolu dişin kök kanal dolumunda kök kanal dolum materyallerinin kökün apeksinden taşıdığı görüntülenmiştir. Bilgisayarlı tomografi sol maksiller sinüs içinde yabancı bir cisim varlığını gösterdi.. Cerrahi işlem lokal anestezi kullanılarak gerçekleştirildi. 26 nolu dişin kök uçları rezeke edildi ve yabancı cisim çıkarıldı. Histopatolojik tanı sonucu aspergillozdu. Sonuç: Bu olguda endodontik orjinli yabancı cisim ile ilişkili maksiller sinüs aspergillozu sunulmaktadır. Bu vaka raporu literatür ile uyumluluk göstermektedir.

Asymptomatic aspergillosis of the maxillary sinus associated with foreign body of endodontic origin: Case Report

Adnan Kılınc, Tuğrul Türen, Nesrin Saruhan, Ümit Ertaş
Atatürk University, Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: Foreign bodies can be found in the maxillary sinus include tooth roots, burs, root-filling materials, dental implants, and needles. The purpose of this paper was to present a case of a foreign body of endodontic origin (root-filling material) removed from the maxillary sinus

Case: Panoramic radiography, including of teeth 26, showed the presence of root canal filling with extrusion of endodontic obturation material beyond the apices of tooth. computed tomography demonstrated a foreign body in the left maxillary sinus. Surgical procedure was performed using local anesthesia. The root apices of tooth 26 were resected, and foreign substance was removed. The hisopathologic diagnosis was aspergillosis.

Conclusion: This case report presents aspergillosis of the maxillary sinus associated with foreign body of endodontic origin. This case report is compatible with literature.

[PS-242]

Mandibulada Oluşan Kronik Osteomyelitin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ayşe Özcan¹, Burakhan Hakan Tanışık¹, Hilal Alan¹, Mahmut Koparal², Nusret Akpolat³
¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya
²Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adıyaman
³İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Osteomyelit kemiğin medullar kavitesinde enfeksiyon olarak başlayan ve hızlı şekilde Havers kanallarına ve periosta doğru yayılan inflamatuvar bir durum olarak tanımlanmaktadır. Kronik osteomyelit nedeni tam olarak bilinmeyen, nadir görülen non-süpüratif bir kemik enfeksiyonudur. Marx ve Mercuri, kronik osteomyeliti 4 haftadan fazla süren, akut osteomyeliti ise 4 haftadan az süren enfeksiyon şeklinde tanımlamıştır. Bu olgu sunumunda mandibular posterior bölgede nedeni bilinmeyen bir sebeple ortaya çıkan ve kronik osteomyelit teşhisi koyulan bir hastanın tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 56 yaşında bayan hasta sol mandibular posterior bölgede 3 aydır devam eden şişlik, ağrı ve pürülan akıntı şikâyetiyle İnönü Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne başvurdu. Hastanın herhangi bir travma ya da sistemik hastalık öyküsü bulunmamaktadır. Yapılan klinik, radyolojik (panoramik ve konik ışınlı BT) muayene ve histopatolojik tetkikler sonucu kronik osteomyelit tanısı konuldu. Antibiyotik tedavisini takiben nekrotik kemik dokusunun cerrahi olarak dekortikasyonu yapıldı Hasta düzenli kontrollere çağırıldı.

Sonuç: Cerrahi debridman ve ampirik antibiyotik tedavisi daha az agresif, daha fonksiyonel ve estetik olarak daha kabul edilebilir bir yöntem olduğu için kronik osteomyelitin tedavisinde tercih edilmektedir.

Management of Chronic Osteomyelitis in Mandible: A Case Report

Ayşe Özcan¹, Burakhan Hakan Tanışık¹, Hilal Alan¹, Mahmut Koparal², Nusret Akpolat³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Inonu University, Malatya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

³Department of Pathology, Faculty of Medicine, Inonu University, Malatya, Turkey

Objective: Osteomyelitis is defined as an inflammatory condition of the bone that begins as an infection of the medullary cavity, rapidly spreads to the Haversian systems, and eventually involves the periosteum of the infected areas. Chronic osteomyelitis is a rare but well-known, non-suppurative inflammatory disease of unknown etiology. Marx and Mercuri defined acute osteomyelitis as lasting for less than 4 weeks and chronic osteomyelitis as lasting for more than 4 weeks. We present the case of a patient with chronic osteomyelitis of the mandible, which is a recognized but unusual condition of unknown cause.

Case: A 56-year-old female patient reported to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a complaint of pain, swelling and purulent discharge on the right side of her jaw since 3 months. She had no history of trauma or systemic disease. On the basis of clinical, radiological (orthopantomogram and Cone beam CT) and histological findings, chronic osteomyelitis was diagnosed. She was treated with antibiotics. Surgical decortication with removal of necrotic tissue and contouring of the affected bone was performed. The patient was attended regular follow-up visits.

Conclusion: Surgical debridement and empirical antibiotic therapy should be considered as the treatment of choice for chronic osteomyelitis since this is less aggressive and more functionally and aesthetically acceptable.

[PS-243]

Submandibuler Sialolitiazis: Olgu Sunumu

Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Melih Ömezli¹, Burak Cezairli¹, Hale Yurtyapan¹, Saim Yanık²

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Ordu/Türkiye

²Göztepe Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Kadıköy, İstanbul/Türkiye

Submandibuler tükürük bezi taşları kalkulus, duktal darlık, fibromüsinöz plaklar, yabancı cisim ya da duktal sistemin varyantları nedeniyle oluşabilen ve tükürük bezinin yaygın görülen non-neoplastik hastalığıdır.

Tükürük bezi taşları nüfusun yaklaşık % 1ini etkileyerek daha çok submandibuler bezde görülürler. Yaklaşık olarak % 80' den fazla oranla submandibuler bez kanalında daha çok görülürler. Ayrıca %90 oranında aynı zamanda transoral yaklaşımla çıkarıldıkları yer olan wharton kanalının distal üçteüsünde lokalize olurlar.

Bu raporda erkek hastada oluşan submandibuler tükürük taşı vakasını sunmaktayız.

Submandibular Sialolith: A Case Report

Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Melih Ömezli¹, Burak Cezairli¹, Hale Yurtyapan¹, Saim Yanık²

¹Department of Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu/Turkey

²Göztepe Dental Hospital, Kadıköy, İstanbul/Turkey

Submandibular sialolith is the most common non-neoplastic salivary disorder and may be caused by calculi, ductal stenosis, fibromucinous plugs, foreign bodies, or anatomical variants of the ductal system. (Management of obstructive salivary disorders bysialendoscopy: a systematic review).

Sialoliths seen in the submandibular glands mostly, and about 1% of the population is affected. More than 80% of salivary stones are located in the duct of the sub-mandibular gland, and about 90% of these occur in the distal third of Wharton's duct from where stones are generally removed through a transoral approach. (Anatomical study of the submandibular gland/Seung Hoon Woo).

In this paper we reported a case of submandibular sialolith in a male patient.

[PS-244]

Mandibular açı kırıkları ve sagittal split ramus osteotomilerinde titanyum plak ve vidaların biyomekanik analizi

Yeliz Kılıncı¹, Mustafa Sancar Ataç¹, Fatih Atık², Arif Özkan²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara

²Düzce Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Biyomedikal Mühendisliği Bölümü, Düzce

Amaç: Bu çalışmanın amacı mandibular açı kırıkları ve sagittal split ramus osteotomilerde kullanılan farklı rijit fiksasyon yöntemlerinin mekanik davranışının sonlu elemanlar analiz yöntemiyle değerlendirilmesidir.

Materyal-Metod: Titanyum plak ve vidaların biyomekanik cevaplarının simule edilmesi amacıyla mandibulanın 6 farklı 3 boyutlu sonlu eleman modelleri elde edildi. Kırık ve osteotomi hatları 4 delikli düz çift plak, 4 delikli kare plak ve 5 delikli Y plaklar ve mokortikal vidalar ile fikse edildi. Modeller üzerinde 150 N'luk insizal oklüzal yükler simule edildi. Titanyum plak ve vidalardaki Von Mises streslerinin hesaplanmasında ANSYS yazılımı kullanıldı.

Bulgular: Her iki grupta en yüksek stres seviyeleri Y plakta bulundu. Mandibular açı kırığında en düşük stres değeri kare plakta bulundu.

Sagittal split ramus osteotomide en düşük stres değerleri düz çift plakta bulundu.

Sonuç: Kare plak mandibular açı kırığında, düz çift plak ise sagittal split osteotomide diğer yöntemlere göre daha iyi stabilite sağladı.

Biomechanical analysis of titanium plates and screws in mandibular angle fractures and sagittal split ramus osteotomies

Yeliz Kılıncı¹, Mustafa Sancar Ataç¹, Fatih Atik², Arif Özkan²

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Düzce University, Faculty of Engineering, Department of Biomedical Engineering, Düzce

Aim: The aim of the study was to evaluate the mechanical behavior of different rigid fixation methods in mandibular angle fractures and sagittal split ramus osteotomies by means of finite element analysis.

Materials-Methods: Six different three-dimensional finite element models of the mandible were developed to simulate the biomechanical responses of titanium plates and screws. The fracture and osteotomy lines were fixed with double 4-hole straight, 4-hole square and 5-hole Y plates with mono cortical screws. 150 N incisal occlusal loads were simulated on the models. The commercial ANSYS software was utilized to calculate the Von Mises stresses on titanium plates and screws.

Results: The highest Von Mises stress values were observed on the Y plate for both groups. The lowest stress values have been found in the square plate for mandibular angle fracture. The lowest stress values have been isolated in double plate group for sagittal split ramus osteotomy.

Conclusion: Square plate led to better stability in mandibular angle fracture, whereas double plate had better stability in sagittal split ramus osteotomy.

[PS-245]

Tek taraflı parçalı kondil kırığının konservatif tedavisi: CBCT ile 6 aylık takip

Mehmet Demirkol, Mutan Hamdi Aras

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Mandibula kondil kırıklarının konservatif tedavisi genel kabul görmüş bir yöntemdir. Bu vaka raporunun amacı intermaksiller elastik rehberliğinde konservatif olarak tedavi edilen parçalı ve deplase sagittal tek taraflı kondil kırığının tedavi öncesi ve tedavi sonrası konik ışıklı volumetrik tomografi (KİVT) bulgularını sunmaktır.

Olgu: 17 yaşındaki erkek hasta düşme sonucu oluşan sol tarafındaki kondil kırığı nedeniyle kliniğimizde başvurdu. Ağız içi muayenede fonksiyon sırasında kırık hattına doğru hafif bir deviasyon gözlemlendi. Panoramik grafide sol kondil başında kırık hattı izlendi. Detaylı muayene amacıyla alınan KİVT'de medial tarafın deplase olduğu parçalı sagittal kondil başı kırığı tespit edildi. Hastada minimal maloklüzyon ile ağız açıklığında çok az kısıtlanma mevcut olduğundan konservatif tedavi tercih edildi. Ark barların yerleştirilmesinden sonra mandibular fonksiyonu arttırmak ve ileri bir ankilozu engellemek amacıyla 4 hafta elastik rehberliğinde aktif fonksiyonel tedavi uygulandı. Fonksiyonel tedavinin tamamlanmasından sonra ağızın açılması sırasında kırık tarafa doğru herhangi bir deviasyon yoktu. Maloklüzyon ile kırık tarafında herhangi bir ağrı da gözlenmedi. 6 ay sonunda alınan KİVT'de düzenli bir kondil görülürken kondil başında osteoartritoza benzeyen değişiklikler izlendi. Ayrıca fibro-osseöz ankiloz bulgusu da yoktu.

Sonuç: Ağız açıklığında kısıtlılığın ve dental oklüzyondaki bozulmanın minimal olduğu vakalarda kondil başındaki deplasman ciddi derecede olsa da konservatif tedavi bu hastalarda başarıyla uygulanabilir.

Conservative management of unilateral comminuted condylar fracture: 6 months follow up with CBCT

Mehmet Demirkol, Mutan Hamdi Aras

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gaziantep University, Gaziantep, Turkey

Objective: Conservative treatment of mandibular condylar fractures has been widely accepted. The aim of this case report was to present the preop- and postop- cone beam computed tomography (CBCT) findings of comminuted and displaced sagittal fracture of unilateral mandibular condyle treated with closed reduction using intermaxillary elastic traction.

Case: A 17 year-old boy attended to our clinic with his left condylar fracture, caused by falling. Intraoral examination revealed mandibular deviation to fracture side with slightly limited mouth opening. A fracture image on the left condylar head was seen in the panoramic graphy. In the detailed evaluation, CBCT revealed a comminuted sagittal condylar head fracture, which medial pole of condyle had medially displaced. As the patient had minimal malocclusion and restricted mouth opening, non-surgical approach was preferred. After placement arch bars, the active functional therapy with elastic guidance was carried out for 4 weeks to promote mandibular function and prevent future joint ankylosis. There is no deviation to fracture side during mouth opening after completion of functional therapy. No any malocclusion and pain on the fracture side was observed. Taken a CBCT after 6 months, interestingly, the uniform condyle head was seen but some like as osteoarthritic changes on the condyle surface was present. There is no evidence of fibro-osseous bone ankylosis findings.

Conclusion: Conservative treatment can be successfully performed in cases of minimal disturbed dental occlusion with unrestricted mouth opening even if severe displaced fracture segment is seen in condylar head region.

[PS-246]

Lokal Anestezi Enjeksiyonu Sonrasında Parestezi

Özge Doğanay, Cem Tanyel, Ceylan Güzel, Belir Atalay

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul

Amaç: Nörosensoryel bozukluklar oral cerrahinin tüm safhaları boyunca görülebilir, bu yüzden klinisyenler yaralanma şeklinin farkında olmalıdırlar. Lokal anestezi enjeksiyonu sırasında, kontamine olmuş anestezi solüsyonu ile gelişebilen kimyasal toksisite ve direk intranöral

enjeksiyon ile görülecek mekanik travma, sinir yaralanmalarının olası iki sebebi olarak görülmektedir.

Olgu: Bir hasta, sol molar diş bölgesinden gelen spontan kanama şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik incelemeler sonrasında, enfekte bölgenin küretajı ve flep operasyonu planlanarak, işlem öncesinde inferior alveolar sinir blokajı yapılmıştır. Flep operasyonu sırasında, mental sinire doğru travma ya da invaziv bir girişim olmamıştır. Takibinde, hasta aynı taraf alt dudak bölgesinde parestezi şikayetiyle gelmiştir. Hastanın şikayetlerinin başlangıcı, genel risk faktörleri ve nörosensöriyel testlerin sonuçları hasta kartına kayıt edilmiştir. Postoperatif ödem azaltmak için, steroid ve non-steroid antiinflamatuvar ilaçlar reçete edilmiştir.

Sonuç: Duyu kaybında kısmi iyileşme gözlenmiştir. İyileşmenin takibi her 2 haftada bir nörosensöriyel testlerle değerlendirilmektedir.

Paresthesia After Local Anesthesia Injection

Özge Doğanay, Cem Tanyel, Ceylan Güzel, Belir Atalay
Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: Neurosensory disturbances may occur during all phases of oral surgeries, so clinicians should be able to aware of the type of the injury. During local anesthesia injection, mechanical injury to the nerve with direct intraneural injection and chemical toxicity of the anesthetic solution are two possible causes of the injury.

Case: A patient referred to the clinic with a complaint of spontan hemorrhage from the left mandibular molar teeth. After clinical and radiographic examinations, flap operation and curretage of the infected area were planned and the blockage of the inferior alveolar nerve was done. During flap operation, there was no trauma or invasive approach towards the mental nerve. The patient had a paresthesia in the ipsilateral lower lip at the follow-up visit. The onset of the patient's complaint, general risk factors and results of the neurosensory tests were recorded on the patient's card. Steroid and non-steroidal antiinflammatory drugs were administered to reduce postoperative edema.

Conclusion: The partial recovery of the sensory disturbance was observed The progression of the recovery is being assessed with neurosensory testing for every two week.

[PS-247]

Unilateral kondil kırığı ile birlikte görülen parasimfiz kırığında tedavinin belirleyicileri: bir olgu raporu

Ziver Ergun Yücel, Mustafa Sancar Ataç, Süleyman Bozkaya, Damla Sivri
Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç:

Yüz kırıklarının tedavisi geleneksel olarak fonksiyonel bir oklüzyonun yeniden kurulmasını sağlayacak intermaksiller fiksasyonun varyasyonlarını kapsamaktadır. Mandibular kondil kırığı ile birlikte görülen parasimfiz kırığının tedavisinde konservatif tedavi olarak kapalı redüksiyon veya cerrahi kullanılarak açık redüksiyon kullanılabilir. Birçok araştırmacı; enfeksiyon, sinir ve kan damarlarının yaralanması ve skar oluşumu gibi cerrahi yaklaşım komplikasyonları sebebiyle özellikle erken yaşlarda kapalı redüksiyon önermektedir. Erken yaşlarda dahi ciddi derecede disloke olmuş veya aşırı yükelemeye sebep olan kırıklarda açık redüksiyon gerekli olabilir.

Olgu:

16 yaşında erkek hasta travma sonrası ağrı ve oklüzyon bozukluğu şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan radyografik ve klinik muayenelerde sağ parasimfiz bölgesinde ve sol kondil başında kırık mevcudiyeti görüldü. Archbarlarla intermaksiller fiksasyon uygulandı. 1 hafta sonra yapılan klinik ve radyolojik muayenelerde kondil başının hala disloke olduğu görüldü. Açık redüksiyonla disloke kondil başı tespit edildi. Ayrıca parasimfiz kırığı miniplak ve vidalarla fikse edildi.

Sonuç:

Kondiler kırıkların büyük çoğunluğu kapalı redüksiyon ve uygun fizikoterapi ile tedavi edilebilir. Açık redüksiyona karar verilmesi eşlik eden kırık, kondil başının dislokasyonu gibi faktörlere bağlıdır. Ancak bazıları muhakkak açılmalı ve anatomik olarak redükte edilmelidir. Kondil kırıklarının açık redüksiyonu cerrahi olarak zorlayıcı olabilir. Kondil bölgesinde mevcut kırığın yerini ve pozisyonunu preoperatif muayene ve görüntüleme ile incelemek, redüksiyon için uygun yaklaşımı belirlemek operasyon sırasında komplikasyonları azalmaktadır.

Determinants of treatment at parasymphysis fracture with unilateral condyle fracture: a case report

Ziver Ergun Yücel, Mustafa Sancar Ataç, Süleyman Bozkaya, Damla Sivri
Gazi University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective:

The treatment of facial fractures has traditionally involved re-establishment of a functional dental occlusion with various types of intermaxillary fixation. In the treatment of parasymphysis fracture with mandibular condyle fracture, conservative treatment using closed reduction or surgical treatment using open reduction can be used. Many researchers recommended closed reduction especially at early ages because of problems of surgical approach, such as infection, injury of nerve and blood vessel, and scar formation. Even in early ages in severely displaced and medially dislocated or overriding fractures, open reduction can be needed.

Case:

16 years old male patient visited our department for malocclusion and pain after maxillofacial trauma. Radiological and clinical examinations showed right parasymphiseal mandibular fracture with left condylar fracture. Intermaxillary fixation was performed with arch bars. After 1 weeks clinical and radiological examination showed the condyle region were still dislocated. Open reduction was performed and dislocated condyle was successfully replaced. Also parasymphiseal fracture was adapted with miniplates and monocortically placed screws.

Conclusion:

Most condylar fractures of the mandible may be treated by closed reduction and appropriate physiotherapy. The decision for or against open reduction depends on the following factors like concomitant fractures of the mandible, dislocation of the condylar head. Some, however, absolutely should be opened and reduced anatomically. Surgical treatment of condylar fractures remains technically demanding. It is important to detect the condylar head position and zones of comminution in preoperative imaging to allow for adequate reduction with a specific approach or plate fixation, thus minimizing intraoperative surprises.

[PS-248]

Fonksiyonel Endoskopik Sinüs Cerrahisi ve Palatinal Flep ile Oro-antral İlişki Kapatılması

Şenol Çomoğlu¹, Özge Doğanay², Eren Yılmaz¹, Belir Atalay²

¹İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul

Amaç: Fonksiyonel endoskopik sinüs cerrahisi (FESS) maksiller sinüs hastalıklarının cerrahisinde kullanılan standart bir prosedürdür. Uygun koşullar sağlandığında, bu yöntem, güvenli ve başarılıdır. Bu şartlar, uygun teknik ekipmanlar, anatomik rehberlikli cerrahi teknik, uygun hasta seçimi ve bireysel olarak adapte edilmiş cerrahi ölçüsünü kapsamaktadır. Bu olgu da FESS uygulaması ile, osteomeatal kompleksi düzenleme, sinüs içi yapıları görüntüleme ve enfekte sinüsü olan hastada sağ maksiller sinüs pnömatizasyonunu kolaylaştırmak için ostium açıklığının genişletilmesi hedeflenmektedir.

Olgu: Sağ posterior maksilladan sıvı akıntısı şikayetiyle gelen 35 yaşında erkek hastayla ilgili olgu bildirilmektedir. İntraoral değerlendirme, önceden çekilmiş 3. molar dişin mezial kontakt bölgesinden gelen pü drenajı olduğunu göstermiştir. 3. molar dişin çekim socketini ilgilendiren oro-antral fistül olmadığı gözlenmiş ve drenajın, sadece 2. molar dişin periodontal aralığından kaynaklandığı tespit edilmiştir. Endonasal yaklaşımla sinüs cerrahisi sonrasında, sağ 2. molar dişin çekimi yapılarak, çekim socketinin pediküllü palatinal flep ile kapatılması sağlanmıştır.

Sonuç: Hastaya, takip ve hijyen hakkında bilgiler verilmiştir.

Functional Endoscopic Sinus Surgery and Oro-antral Relation Closure by Palatal Flap

Şenol Çomoğlu¹, Özge Doğanay², Eren Yılmaz¹, Belir Atalay²

¹İstanbul University, Faculty of Medicine, Ear Nose Throat Surgery, İstanbul

²İstanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: Functional endoscopic sinus surgery (FESS) is the standard procedure for surgery of maxillary sinus diseases. Appropriate frame conditions provided, the respective procedures are safe and successful. These prerequisites encompass appropriate technical equipment, anatomical oriented surgical technique, proper patient selection, and individually adapted extent of surgery. Application of FESS in this case aims to clear up the ostiomeatal complex, to scan intrasinus structures and to enlarge the window of the ostium for pneumatisation of the right maxillary sinus in the patient with infected sinus.

Case: Here, we report a case of a 35 year-old male patient with a complaint of the fluid efflux from the right posterior maxilla. Intraoral evaluation showed pus discharging through the mesial contact of previously extracted third molar. Oro-antral fistula as a hole on the third molar healing socket was not diagnosed and the drainage only coming from the periodontal space of the second molar was determined. FESS with endonasal approach, extraction of the right second molar and closure of the new socket with a pedicle palatal flap were performed.

Conclusion: The patient was given instructions regarding hygiene and follow up

[PS-249]

Geçici bağlantılı abutment tekniği ile post travmatik bölgenin implant destekli estetik rehabilitasyonu

Nima Moharramejad, Vahit Can Göksu, Hüseyin Ozan Akıncı, Damla Sivri

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç:

Travma sonrası diş kayıpları profesyoneller için sorun oluşturmaktadır. Bu tip yaralanma sonrası kayıpların tedavisindeki amaç kayıp dokuların bozulmuş anatomilerinin hasar öncesi haline yakın form, estetik ve fonksiyonun üç boyutlu restorasyonudur. Bu durum cerrahlar için planlanan protezle uyum sağlayacak implant uygulamalarını zorlaştırmaktadır. Yazarlar maksilla anterior bölgenin önceden planlanmış

estetik rehabilitasyonunu amaçlamaktadır.

Olgu:

35 yaşında bayan hasta maxiller yaralanma sonrası gazi üniversitesi diş hek fak ağız diş ve çene cerrahisi a.b.d. na başvurmuştur. Maxiller kesici dişlere endodontik tedavi uygulanmıştır. 21 ve 22 numaralı dişlerde travma sonrası yapılan endodontik tedavi başarısız olmuş ve palatal ve bukkal kortexteki kısmi kemik kayıpları sebebiyle dişlerin travma sonrası alveoler kemik rezorbsiyonun önlenmesi amacıyla çekimleri yapılmıştır. Çekim soketleri alveoler kemik atrofisinin engellenmesi amacıyla xenogreft ile doldurularak augmented edilmiştir. 6 ay sonrasında implantlar yerleştirilmiştir ve yumuşak dokular supra-periosteal olarak augmented edilmiştir. Yaklaşık 4 ay sonra geçici protzler yapılmış ve final protezlerin maksimal estetiği ve yumuşak dokuların adaptasyonu sağlanması planlanmıştır.

Sonuç:

Yüksek estetik beklentiler dental implant uygulamaları ve doğru cerrahi prensipler, tanı, planlama ve hastanın uygun rehabilitasyonu, ile karşılanabilmektedir. Ancak, maksiller estetik bölgede travma sonrası dental implant tedavisinde çeşitli agumentasyon prosedürleri ayrıntılı olarak bilinse de, malzemeler ve uygun hasta seçimi ile etkili ve uzun vadeli çözümler mümkün olmaktadır.

Post traumatic implant supported rehabilitation of esthetic zone with provisionalized linked abutment technique

Nima Moharramnejad, Vahit Can Göksu, Hüseyin Ozan Akıncı, Damla Sivri
Gazi University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective:

Post traumatic teeth loss treatment remains a challenge for professionals. The goal of treatment in these injuries is the three-dimensional restoration of the disturbed anatomy so as to achieve pre-injury form, esthetic and function. This presents challenge to the surgeon for implant placement in harmony with the planned prosthesis. The authors presented a replanned rehabilitation of esthetic zone in anterior of maxilla.

Case:

35 years old female patient visited gazi university oral and maxillofacial surgery department after maxillary injury. Endodontic treatment procedured to maxillary incisors. Patient who had post traumatic failure of 21 and 22 tooth, tooth were extracted and the partial defects were identified on buccal cortexes so staged approach was selected. The socked grafted with xenograft to agument and prevent further bone loss. After 6 months implants were inserted and soft tissue is augmented supra-periostealy for further improvement. Approximately 4 months later provisionalized prostheses were used to gain maximize esthetic of final prosthesis and soft tissue adaptation.

Conclusion:

High esthetic demand could be achived with dental implants by sound surgical principles related to the diagnosis, planning and rehabilitation of the patient. However, a thorough knowledge of various augmentation procedures, materials and proper patient selection will result effective long-term solutions in the management of the post traumatic dental implant in maxillary esthetic region.

[PS-250]

Ankiloz Gömülü Kanin Dişin Alveolar Kortikotomi ile Sürdürülüp Ortodontik Tedavinin Hızlandırılması; Vaka Raporu

Dt. Beğüm Okur¹, Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹, Dr. Gamze Metin Gürsoy²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu sunumun amacı gömülü kanin dişin kortikotomi desteğiyle sürdürülmesi tedavi yaklaşımının sonuçlarının sunulup kortikotominin diş hareketinin hızlandırma ve ortodontik tedavi süresinin kısaltılması üzerindeki etkinliğini araştırmaktır.

Olgu: Bu vaka raporunda gömülü sol üst kanin dişi bulunan 16 yaşındaki kadın hasta sunulmuştur. Sözkonusu gömülü kanin dişin kortikotomi öncesinde 2 ay süren ortodontik olarak sürdürülme hikayesi mevcuttur. Cerrahi girişim öncesi ve sonrasında dişin stabilitesinin ölçülmesi amacıyla Periotest® cihazı kullanılmıştır. Kortikotomi öncesinde dişin Periotest® ölçümü -2.7 olarak ölçülmüş, bu sebeple dişe ankiloz teşhisi konulmuştur. Cerrahi girişim sırasında kortikotomi ile beraber dişin üzerinin açılmasının hemen sonrasında yapılan Periotest® ölçümü 11.8 olarak tespit edilmiştir. Gömülü kanin dişin, cerrahi girişimden 15 gün sonra sürmesi sağlanmış, hastanın ortodontik tedavisi ise yine cerrahi girişimden 4 ay sonra bitirilmiştir. Takip periodunda periodontal sondlama değerleri ve periapikal radyografilerde gözlenen kemik seviyelerinin normal olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu vaka sunumu sonunda, ortodontik diş hareketinin kortikotomi ile beraber hızlandırılabilceği düşünülmektedir. Kortikotomi eşliğinde gömülü dişlerin üzerinin açılması, gömülü dişin periodontal sağlığının korunmasında güvenli bir yol olmakla beraber, ortodontik diş hareketinin hızlanması ve ortodontik tedavi süresinin kısaltılması üzerinde etkili sayılabilir.

Orthodontic Treatment Acceleration with Alveolar Corticotomy-assisted Exposure of an Ankylosis Impacted Canine; Case Report

Dt. Begüm Okur¹, Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹, Dr. Gamze Metin Gürsoy²

¹Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

²Gazi University Faculty of Dentistry The Orthodontics Department

Objective: The aim of this presentation is to submit the results of a corticotomy-assisted exposure in the treatment of an impacted canine tooth and evaluate the effectiveness of corticotomies increase rates of tooth movement and decrease treatment duration.

Case: 16-year-old female patient with an impacted left upper canine is presented. The impacted canine tooth had 2 month long acceleration treatment history before the corticotomy. Periotest® device was used to measure the stability of the tooth before and after the surgical treatment. Before the surgical approach, Periotest® value of the tooth was measured -2.7. Therefore the impacted tooth diagnosed as ankylosis. Right after the corticotomy-assisted exposure of the impacted tooth, Periotest® value was measured 11.8. The impacted canine eruption was ensured 15 days later from the surgical treatment. After 4 months from the surgical approach, orthodontic treatment of the patient ended completely. Periodontal probing records and bone levels on periapical radiographs was normal in the end of the orthodontic treatment.

Conclusion: In this presentation we suggest that tooth movement can be significantly increased with corticotomies. However corticotomy-assisted exposure of an impacted tooth is relatively safe to ensure the periodontal health of the impacted tooth and an effective intervention to accelerate orthodontic tooth movement and decreasing treatment duration.

[PS-251]

Osteointegre Standart Çaplı Dental İmplantta İzlenen Boyun Kırığı ve Tedavisi; Vaka Raporu

Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹, Dt. Begüm Okur¹, Yrd. Doç. Merve Çakır², Doç. Dr. Neşet Volkan Asar³

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu sunumun amacı, 36 nolu diş bölgesine yerleştirilmiş ve osteointegre olmuş Straumann® Doku Seviyeli standart çaplı implantta (4.1 çap, 10 mm boy) izlenen boyun kırığı ve tedavisini rapor etmektir.

Olgu: Sol alt molar diş bölgesindeki osteointegre olmuş kırık implant çıkarıldıktan sonra bölge daha büyük çapta doku seviyeli Straumann® mplant (4,8 çap, 12 mm uzunluk) ile immedat olarak rehabilite edilmiştir. Kırık implantın çıkarılması sırasında bukkal krestal kemikte oluşan defekt, zenograft ve bariyer membran kullanılarak rekonstrükte edilmiştir. İmplant, simante metal seramik kron ile yerleştirildikten 3 ay sonra yüklenmiştir. İmplantın klinik olarak osteointegrasyonu sağlanmış, 3 yıllık takip periodunda herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılmamıştır.

Sonuç: Dental implant kırığı, implant tedavisinde karşılaşılabilecek en ciddi komplikasyonlardan biridir. Materyal defektleri, fazla oklüzal yüklenme, protetik dizayn, pasif olmayan protez oturduğu dental implant kırıklarına sebep olan faktörler olarak bildirilmiştir. Bu vakada implantta kırığa zemin hazırlayan etkenin eski protetik restorasyonun hatalı dizaynına bağlı implatta oluşan kantilever etkisi ve aşırı oklüzal yüklenme olduğu düşünülmektedir. Bu gibi komplikasyonlardan kaçınmak için implant üstü protetik restorasyonlar dikkatle dizayn edilmeli, oklüzal yüklenme değerleri, optimal şartlarda tutulmalıdır.

Management of an Osteointegrated Standart Diameter Dental Implant Fractured From Neck,; A Case Report

Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹, Dt. Begüm Okur¹, Yrd. Doç. Merve Çakır², Doç. Dr. Neşet Volkan Asar³

¹Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

²İstanbul Yeni Yüzyıl University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

³Gazi University Faculty of Dentistry Prosthodontics Department

Objective: The aim of this presentation is to report a female patient with a fractured osteointegrated Straumann® tissue level implant (4,1 diameter 10 mm length) placed 36 tooth region and it's management.

Case: After the fractured osteointegrated implant, which was located at the left lower molar area, was removed, the area was rehabilitated with a larger diameter Straumann tissue level implant (4,8 çap, 12 mm uzunluk) immediately. Xenograft and barrier membrane (Gen-Os 0.25 g, Osteobiol® Evolution 20x20 mm) was used to reconstruction of the buccal crestal bone defect which was occurred during the removal of the fractured dental implant. The implant was loaded with cement-retained metal-ceramic crown after 3 months. Clinical osseointegration of the dental implant was achieved. There was no complications was observed after the 3 years follow-up period. Minimal crestal bone loss was recorded around the surviving dental implant.

Conclusion: One of the most serious complications to be faced is the fracture of implants. Material defects, occlusal overload, prosthetic design, and nonpassive prosthesis fit have been identified as causing factors for implant fixture fractures. In this case we claim the causing factor of the fracture is the old prosthetic restorations design. It composed a cantilever effect on the osteointegrated dental implant and fracture was occurred. To avoid these complication, prosthetic restorations should be designed carefully and occlusal loading values should be kept in optimal conditions.

[PS-252]

Maksiller Santral Diş Bölgesindeki Çekim Soketine İmmediat İmplant Yerleştirilmesi ve Geçici Restorasyon Kullanılarak Yapılan Erken Yüklemenin Klinik ve Estetik Sonuçları; Vaka Raporu

Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹, Dt. Begüm Okur¹, Yrd. Doç. Merve Çakır², Doç. Dr. Neşet Volkan Asar³

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunun amacı maksiller santral diş bölgesine immediat olarak yerleştirilip erken yükleme uygulanan dental implant uygulamasının klinik ve estetik sonuçlarını rapor etmektir.

Olgu: Sol santral dişin çekim soketine immediat olarak bir adet implant, (Straumann Kemik Seviyeli 4,1 mm çap, 12 mm uzunluk) flapless teknik kullanılarak yerleştirilmiştir. Dental implantın yerleştirilmesinden 1 hafta sonra geçici restorasyon (3M™ ESPE™ Polikarbonat Kron) hazırlanıp standart crossfit abutment bağlantısı ile implantın yüklemesine başlanmıştır. Dental implantın klinik olarak osteointegrasyonu, hiç dişeti çekilmesi olmadan, papil korunması ile birlikte sağlanabilmiş bununla birlikte dental implant çevresinde minimal krestal kemik kaybı izlenmiştir.

Sonuç: Doğru hasta seçimi yapıp ve dental implantın uygun primer stabilitesinin sağlanabildiği durumlarda iyi bir oral hijyen ile tek diş implantların immediat olarak uygulanıp erken yüklenmesi protokolünün, anterior maksiller yeni çekim soketlerinde sert ve yumuşak dokunun korunmasında etkili olduğu düşünülmektedir.

Immediate Placement Of Implant In Fresh Extraction Socket With Early Loading By Provisional Restoration in the Maxillary Central Tooth Region, Clinical and Aesthetic Results: A Case Report

Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹, Dt. Begüm Okur¹, Yrd. Doç. Merve Çakır², Doç. Dr. Neşet Volkan Asar³

¹Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

²İstanbul Yeni Yüzyıl University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

³Gazi University Faculty of Dentistry Prosthodontics Department

Objective: The aim of this presentation was to submit clinical and aesthetic results of immediate and early loading dental implants placed in the maxillary central tooth region.

Case: One implant were inserted immediately into the fresh extraction socket of the maxillary left central tooth region (Straumann Bone Level 4,1 mm diameter, 12 mm length) using flapless technique. Temporary restoration (3M™ ESPE™ Polycarbonate Crown), was prepared 1 week later immediately after implant placement, was connected within the standart regular crossfit abutment. Clinical osseointegration of the dental implant was achieved with no gingival recession and papillae preservation. Minimal crestal bone loss was recorded around the surviving dental implant.

Conclusion: Under a strictly controlled oral hygienic regimen, single-tooth implants with immediate placement and early loading protocol, may be used in anterior maxillary fresh extraction sockets with residual hard and soft tissues preservation, if patients are selected carefully and if high primary stability is strictly followed.

[PS-253]

Mandibula ve Maksillada Lokalize Geniş Hacimli Keratokistik Odontojenik Tümörler: Vaka Raporu

Burak Cezairli¹, Mehmet Melih Ömezli¹, Ferhat Ayrancı¹, Orhan Zeki Rastgeldi¹, Havva Erdem²

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu, Türkiye

²Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Keratokistik odontojenik tümörler soliter yapıda (non-sendromik KOT) ya da multipl KOT (sendromik KOT) şeklinde oluşabilirler. Multipl KOT'ler genellikle deri kanserleri, kostal, nörolojik ve göz anomalileri belirtileriyle beraber Gorlin-Goltz sendromunda görülebilirler. Bu vaka raporunda klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda hastadaki multipl keratokistik odontojenik tümörlerin tedavisi sunulmuştur.

Large Keratocystic Odontogenic Tumors Located in Mandible and Maxilla: Case Report

Burak Cezairli¹, Mehmet Melih Ömezli¹, Ferhat Ayrancı¹, Orhan Zeki Rastgeldi¹, Havva Erdem²

¹Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu, Turkey

²Ordu University Training and Research Hospital, Department of Pathology, Ordu, Turkey

Keratocystic odontogenic tumors (KCOTs) may occur in two different forms, either as solitary (non-syndromic KCOTs) or as multiple KCOTs (syndromic KCOTs). Multiple KCOTs usually occur as one of the findings in Gorlin-Goltz syndrome with other features such as skin carcinomas and rib, eye, and neurologic abnormalities. In this case report the treatment protocol of multipl KCOTs after clinical and radiological examination is presented.

[PS-254]

Distraksiyon Osteogenesis ile Le Fort I Maksiller İlerletme

Mehmet Emre Benliday¹, Fariz Salimov¹, Aslıhan Uzel², Batuhan Güllü²

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, Adana

Giriş

Maksiller hipoplazi dudak damak yarıklı (DDY) hastalarda sık gözlenen gelişimsel bir problemdir. Le Fort I ilerletme, maksiller retrüzyonun ve sınıf III okluzal ilişkinin düzeltilmesi için uygulanan güvenilir bir yöntemdir. Ancak, DDY hastalarında konvansiyonel ortognatik cerrahi uygulaması relaps ve komplikasyon riski taşır. Yumuşak dokudaki skar varlığı ve velofaringeal yetmezlik riskine ek olarak anlamlı düzeydeki relaps potansiyeli konvansiyonel ortognatik cerrahinin etkinliğini sınırlar. Bu raporda maksiller hipoplazisi olan DDY hastasının Le Fort I distraksiyon osteogenesis ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu

DDY 14 yaşındaki erkek hasta alt çenesinin önde olması ve üst kesici diş görünürlüğü nedeniyle kliniğimize yönlendirildi. Klinik muayenesinde, kollabe ve diş dizilim bozukluğu olan maksiller ark, ileri maksiller hipoplazi ve anterior açık kapanış tespit edildi. Negatif overjet miktarı 6,3mm olarak ölçüldü. Arklar arası uyumu iyileştirmek için transpalatal ark kullanıldı, 13 ve 23 numaralı dişler santral bölgesinde sıralama ve seviyeleme yapıldı. Maksiller distraktör stereolitik model üzerinde adapte edildi. Genel anestezi altında, konvansiyonel Le Fort I osteotomisi yapıldı ve maksiller distraktör yerleştirildi. Distraksiyon, 7 günlük latent periyodun ardından günde iki kez 0,5mm olacak şekilde başlandı. Maksilla öne ve aşağı yönde 12mm distrakte edildi. Konsolidasyon fazı olan 8 hafta sonunda distraktör çıkartıldı. Ortodontik tedavi ile posterior dişler anterior pozisyona alındı ve ilgili dişler kompozit ile restore edildi. Distraktör çıkartıldıktan 16 ay sonra yapılan sefalometrik analizde overjetin 9mm ve ANB açısının 10,1° artmış olduğu belirlendi.

Sonuç

Le Fort I DO dudak damak yarıklı hastalarda gözlenen ileri düzeydeki maksiller hipoplazinin tedavisinde kullanılan başarılı bir yöntemdir.

Le Fort I Maxillary Advancement Using Distraction Osteogenesis

Mehmet Emre Benliday¹, Fariz Salimov¹, Aslıhan Uzel², Batuhan Güllü²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana

Introduction

Maxillary hypoplasia is common developmental problem in patients with cleft lip and palate (CLP). Le-Fort I advancement has been reliable procedure for correction of maxillary retrusion. However, orthognathic surgery carries risk of relapse and complications in CLP patients. The presence of soft tissue scarring and risk of velopharyngeal incompetence as well as the significant potential for relapse limit the efficacy of orthognathic surgery. In this report, treatment of maxillary hypoplasia with Le-Fort I DO in CLP patient is presented.

Case

A 14-year-old boy with CLP was referred to our clinic for overclosure of lower jaw and poor upper jaw incisor display. Clinically, collapsed malaligned maxillary arch, severe maxillary hypoplasia and anterior open bite were detected. The value of negative overjet was 6.3mm. Transpalatal arch was used to improve arch coordination; the teeth 13 and 23 were leveled/aligned in central position. Le-Fort I osteotomy was performed and maxillary distractor was fixed under general anesthesia. After a latency period of 7 days, distraction started at the rate of 0.5 mm twice a day. The maxilla was distracted forward and downward as 12 mm. The consolidation phase continued for 8 weeks and distractor devices were removed. Fixed orthodontic treatment was started. Cephalometric analysis which was performed 16 months after distractor removal revealed 9mm increasing of overjet and 10.1° increasing of ANB angle.

Conclusion

Le-Fort I DO is a successful method for the management of severe maxillary hypoplasia in the cleft lip and palate population.

[PS-255]

Mandibulada Masif Dentigeröz Kist: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum, Türkiye.

Giriş: Dentigeröz kistler, çenelerde en sık görülen odontojenik kistlerden biridir ve çenelerdeki tüm kistlerin %10'unu oluşturmaktadır. Asemptomatik olarak büyük boyutlara ulaşabilmektedirler. Klinik özellikleri; kortikal kemikte ekspansiyon, komşu diş germinde yer değişikliği ve kök dilasasyonunun görülmesidir.

Vaka Raporu: 37 yaşında erkek hasta ekstraoral şişlik sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Panoramik radyografide sağ mandibular posterior bölgede gömülü 20 yaş dişi ile ilişkili uniloküler radyolüseni görülmüştür. Genel anestezi altında gömülü dişin çekimi ve kistin enükleasyonu yapılmıştır.

Tartışma: Dentigeröz kistlerin cerrahi tedavisi için ekstraoral veya intraoral yaklaşım ile dekompresyon, marsupyalizasyon, enükleasyon ya da kistin küretajı yapılabilir. Bu sunumda da olduğu gibi enükleasyon, geniş lezyonların tedavisi için uygun bir tedavi seçeneğidir.

Massive Dentigerous Cyst in Mandible: A Case Report

Ümit Ertaş, Adnan Kılınc, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Nesrin Saruhan

Introduction: Dentigerous cysts, which are one of the most commonly seen odontogenic cysts in the jaws, accounting for 10% of all cysts of the jaws. They usually expand asymptotically and extensively. The clinical features are cortical bone expansion, adjacent permanent tooth bud displacement, and root dilacerations.

Case: A 37 year-old male patient was referred to our department with extraoral swelling. The panoramic radiographs revealed a unilocular radiolucency in right mandibular posterior region related with impacted wisdom tooth. Under general anesthesia impacted wisdom tooth was extracted and cyst was enucleated.

Discussion: The surgical treatment for removing dentigerous cysts includes decompression, marsupialization, enucleation or curettage of the cyst through an extraoral or intraoral approach. Enucleation is the appropriate treatment option for extensive lesions, especially in adult patients, as in this report.

[PS-256]

Maksiller Sinüste Keratokistik Odontojenik Tümör: Vaka Raporu

Emine Akbaş, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Keratokistik odontojenik tümörler (KCOT) çenelerin yüksek rekürrens oranına sahip, agresif ve infiltratif özellik gösteren benign neoplazmlarındandır. Maksiller sinüste nadir olarak rastlanılmaktadır. Bu vaka raporunda 21 yaşındaki erkek hastada maksiller sinüste keratokistik odontojenik tümör olgusu sunulmuştur.

Olgu: Sağ bukkal bölgede şişlik ile 21 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurmuştur. Bilgisayarlı tomografi ve panoramik radyografide sağ maksiller sinüste gömülü dişle beraber geniş kistik bir lezyon ve lezyonun bukkal duvarda fokal erozyona neden olduğu saptanmıştır. Lezyon enükle edilmiş ve lezyon ile ilişkili dişlere kanal tedavisi yapılmıştır. Alınan kitlenin histopatolojik incelenmesi ile keratokistik odontojenik tümör tanısı konmuştur.

Sonuç: Doğru bir tedavi protokolü düzenlemek ve uygun prognoza ulaşmak için dikkatli planlama yapılmıştır. Keratokist odontojenik tümör için birçok farklı tedaviler bildirilmiştir ancak en etkili tedavi yaklaşımı için görüş birliği yoktur. Bu vakada lezyon daha az komplikasyonla karşılaşılabilecek şekilde enükleasyon ile çıkarılmıştır.

Keratocystic Odontogenic Tumor in the Maxillary Sinus: A Case Report

Emine Akbaş, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler

Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Objective: Keratocystic odontogenic tumors (KCOT) are benign neoplasms of the jaw with a relatively high recurrence rate, aggressive and infiltrative behavior. Involvement of the maxillary sinus is a rare presentation. We report the keratocystic odontogenic tumor in the maxillary sinus of a 21-year-old man.

Case: 21-year-old man came to our department with right buccal region swelling complaining. Computed tomography and panoramic radiography revealed an expanding cystic lesion with an impacted tooth in the right maxillary sinus and causing focal erosions of the buccal bony walls. Enucleation was performed to remove the lesion and root canal treatment was performed for related teeth with the lesion. The histopathological diagnosis was keratocystic odontogenic tumor.

Conclusion: Management of this case required careful planning to arrange a correct therapeutic protocol and reach an appropriate prognosis. Many different treatments for keratocystic odontogenic tumor have been reported but there is no consensus for the most effective therapeutic approach. In this case report the lesion was removed by enucleation with fewer complications.

[PS-257]

Ortognatik Cerrahide Sonlu Elemanlar Analizi

Yeliz Kılınc, Mustafa Sancar Ataç, Erkan Erkmen

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara

Ortognatik cerrahinin biyomekanik özellikleri Sonlu Elemanlar Analizi (SEA) ile incelenebilmektedir. SEA, ortognatik cerrahide karşılaştırmalı stres analizi yapmak ve osteosentez sistemlerini değerlendirmek için faydalı bir araçtır. SEA modellemesi sadece kompleks geometrik yapıları ve materyal özelliklerini değil aynı zamanda deneylerde tekrarlanması güç sınır koşullarını da simule edebilmektedir. Bu nedenle SEA, mekanik yükler altındaki maksilla ve mandibulanın mekanik davranışının anlaşılmasında faydalı bir sayısal yöntemdir. Bu sunumda maksilla ve mandibuladaki ortognatik cerrahilere ilişkin SEA çalışmaları anlatılacaktır.

Finite Element Analysis in Orthognathic Surgery

Biomechanical properties of orthognathic surgery can be explored by Finite Element Analysis (FEA). FEA is a suitable tool to conduct comparative stress analysis and evaluate osteosynthesis systems in the field of orthognathic surgery. FEA modelling not only can simulate complex geometric shapes and material properties but also can simulate various boundary conditions, which are difficult to replicate in experiments. FEA is therefore a suitable numerical method for understanding complex mechanical behavior of the maxilla and the mandible under mechanical loads. In this presentation FEA studies regarding orthognathic surgical procedures of the maxilla and the mandible will be described.

[PS-258]

Sekonder Enfekte Geniş Dentigeröz Kist Tedavisi

Bahar Uluğ, Hacer Ulutürk, Sibel Çebi
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Ankara

Amaç: Dentigeröz kist, sürmemiş veya gömülü dişlerin kronu ile ilişkili odontojenik bir kist olup çene kistleri arasında ikinci en sık görülen(%14-20) odontojenik kisttir. Bir çok dentigeröz kist küçük ve asemptomatiktir ve rutin radyografilerde farkedilir. Ancak, bazıları oldukça büyük buyutlara ulaşarak kemik ekspansiyonuna neden olabilir ve sekonder olarak enfekte olana kadar ağrısız seyredir.

Olgu: Bu vaka raporunun amacı sekonder enfekte bir dentigeröz kisti rapor etmektir. 44 yaşındaki kadın hasta kliniğimize sol premaksiller bölgede şişlik ve ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayeneden sonra sol premaksiller bölgede kırmızı, kabarık ve püy akışı olan bir şişlik tesbit edilmiştir. Radyografik incelemede söz konusu bölgede geniş radyolusent alan ile ilişkili gömülü kanin bulunduğu farkedilmiştir. Hasta opere edilerek, gömülü kanin çıkarılmış, kist enükleasyonu ve bölgenin küretajı yapılmıştır.

Sonuç: Hastaya zarar vermesini önlemek açısından dentigeröz kistlerin erken teşhisi çok önemlidir. Eğer tedavi edilmeden bırakılırsa zamanla tümöre dönüşebilirler. Dentigeröz kistler küçükken genellikle tedavileri kolaydır. Ancak, genişlemiş dentigeröz kistlerin tedavisi daha zordur ve dişin çekimi ile birlikte kist enükleasyonu yapılmasını gerektirir.

Management of Secondary Infected Extensive Dentigerous Cyst

Bahar Uluğ, Hacer Ulutürk, Sibel Çebi
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: A dentigerous cyst is an odontogenic cyst associated with the crown of the impacted or unerupted teeth and it is the second most common cyst of the jaws comprising 14–20 per cent of all jaw cysts. Many dentigerous cysts are small, asymptomatic lesions that are discovered serendipitously on routine radiographs, although some may grow to considerable size causing bony expansion that is usually painless until secondary infection occurs.

Case: The aim of this case report is to present a secondary infected dentigerous cyst. Female patient, age 44, came to our department with complaint of swelling and pain in the left anterior maxillary region. After the clinical examination, a red bloated area was noticed in the left premaxillary area with pus. In the radiographic inspection an impacted canine associated with a radiolusent lesion was discovered in the aforementioned area. The patient was operated, impacted canine removed, the cyst enucleated and the region thoroughly curettaged

Conclusion: Early diagnosis and treatment of odontogenic cyst lesions is very important to prevent morbidity. If left untreated, it has a tendency to transform into a tumor. Dentigerous cysts are usually easy to treat when small. However, extensive cysts are more difficult to manage requiring cyst enucleation and extraction of associated teeth.

[PS-259]

Diş çekimini takiben gelişen atipik osteonekroz: olgu sunumu

Sharif Rzayev, Süleyman Bozkaya, Faruk Öğütlü, Anıl Seçkin, Ahmet Canpolat
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: “Çene kemiklerinin osteonekrozu” terimi, “bifosfonat kullanımı ile ilişkili çene kemiklerinin osteonekrozu” terimiyle neredeyse eş anlamlı gibi kullanılmaktadır. Ancak çene kemiklerinde görülen nekrozların farklı etiyopatogenik sebepleri olabilir. Klinisyenler, bifosfonat kullanım geçmişi olan hastalarda osteonekroz riski açısından genellikle dikkatli davranırlar fakat diğer risk faktörleri gözden kaçabilmektedir. Çene kemiklerinin osteonekrozu; sistemik ilaç kullanımı, radyasyon, enfeksiyon, direk kimyasal toksisite, travma veya idiyopatik sebepler gibi geniş bir etiyoloji grubuna sahiptir. Bu sunumun amacı, altta yatan herhangi bir sistemik rahatsızlığın veya ilaç kullanımının olmadığı, atipik bir osteonekroz vakasını raporlamaktır.

Olgu: 40 yaşında kadın hasta, sol mandibulada ekspozite kemik alanı sebebiyle diş merkezden kliniğimize yönlendirilmiştir. Klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda, sol mandibular birinci molar diş bölgesinde osteonekroz tespit edilmiştir. Hastadan alınan anamnezde sol mandibular birinci molar dişin sekiz ay önce çekildiği, osteonekroz gelişen bu bölgede ise herhangi bir ağrı veya rahatsızlığın bulunmadığı

öğrenilmiştir. Hastanın medikal anamnezinde sistemik bir rahatsızlığının bulunmadığı ve hastanın herhangi bir ilaç tedavisi altında olmadığı öğrenilmiştir. Hastaya invaziv bir girişimde bulunmadan önce, iki haftalık aralıklarla, iki ay boyunca klorheksidin ile irrigasyon yapmak üzere kontrol randevuları verilmiştir. İki ay sonra sekestr oluşumu izlenmiş ve oluşan sekestr cerrahi olarak çıkarılmıştır. Bir aylık iyileşme sürecinin sonunda, yara bölgesinin kapandığı gözlenmiştir.

Sonuç: Çene kemiklerinin osteonekrozu bir veya daha fazla faktöre bağlı olarak gelişebilir, veya altta yatan belirgin bir sistemik rahatsızlık ya da ilaç kullanımı olmayan durumlarda da osteonekroz bu vaka örneğinde olduğu gibi gelişebilir.

Atypical osteonecrosis after tooth extraction: a case report

Sharif Rzayev, Süleyman Bozkaya, Faruk Öğütlü, Anıl Seçkin, Ahmet Canpolat
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: The term “osteonecrosis of the jaw” (ONJ) is used almost synonymously with the term “bisphosphate-related osteonecrosis of the jaw” (BRONJ). However, necrosis of the jawbones is associated with other etiopathogenic factors. Clinicians generally be careful about osteonecrosis of the jaw when there is bisphosphate use in patients history, but may sometimes overlook other risk factors. ONJ encompassed a wide range of etiologies including use of systemic medications, radiation, infection, direct chemical toxicity, trauma or idiopathy. The purpose of this study is to report a case of a atypic osteonecrosis of the jaw, with no significant underlying systemic condition or any medicine use.

Case: A 40 year-old female patient was consulted from a local clinic to our clinic for an exposed bone in the left mandible. After clinical and radiological examinations, osteonecrosis of the jaw in left mandibular first molar region spotted. According to patient dental history, left mandibular first molar extracted eight months ago. There is no pain or any complaints. There is no systemic disease or drug use history of patient. The patient was given control appointments every two weeks for two months and the lesion irrigated with chlorhexidine. After two months sequestration was seen and surgically removed from the area. After a month of healing process patient was successfully recovered.

Conclusion: ONJ may result from one or more factors, as a matter of fact there could be ONJ with no significant underlying systemic condition or any drug use as in this present case.

[PS-260]

Mandibular Kondilde Osteoma- Nadir Görülen Bir Vaka Raporu

Zeynep Fatma Zor¹, Yeliz Kılıncı¹, Süleyman Bozkaya¹, Çiğdem Sarıkır², Mustafa Sancar Ataç¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD, Ankara, Türkiye

Amaç: Osteomalar matür kompakt ya da kanselloz kemikten oluşan benign tümörlerdir. Kondilde gözlenen osteoma fasiyal asimetri ve temporomandibular bozukluklar gibi morfolojik ve fonksiyonel bozukluklara neden olabilmektedir. Bu sunumda bir erişkinde sol mandibular kondilde gözlenen ve intraoral rezeksiyon tedavi edilen bir osteoma olgusu anlatılmaktadır.

Olgu: Elli beş yaşındaki bir hasta yüzünün sol tarafında preauriküler bölgede ağrı ve hafif şişlik şikayeti ile oral ve maksillofasiyal cerrahi bölümüne başvurdu. Ekstraoral muayenede hafif bir asimetri gözlemlendi. Radyografik muayenede sol mandibular kondilli çevreleyen kemik benzeri opak kitle gözlemlendi. Lezyonun cerrahi eksizyonu genel anestezi altında intraoral olarak gerçekleştirildi. Spesmen histopatolojik inceleme için gönderildi ve osteoma tanısı doğrulandı.

Sonuç: Mandibular kondil osteomaları oldukça nadirdir ve literatürde çok az vaka rapor edilmiştir. Mandibular kondilde osteoma bulunan hastalarda lezyonun yavaş ve asemptomatik büyümesiyle birlikte mandibular hareketlerde deviasyon ve dental oklüzyonda değişimler gözlenmektedir. Semptomuz osteomlar tedavi gerektirmezler. Bununla birlikte fonksiyonel bozukluklar gibi semptomların mevcudiyetinde osteoma rezeke edilir.

Osteoma of the Mandibular Condyle- A Rare Case Report

Zeynep Fatma Zor¹, Yeliz Kılıncı¹, Süleyman Bozkaya¹, Çiğdem Sarıkır², Mustafa Sancar Ataç¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

Objective: Osteomas are benign tumors composed of mature compact or cancellous bone. Osteoma occurring in the condyle may result in morphologic and functional disturbances, including facial asymmetry and temporomandibular joint dysfunction. This report describes a case of an adult with an osteoma located at the left mandibular condyle, which was treated by intraoral resection of the tumor.

Case: An 55 year-old man was referred to the oral and maxillofacial surgery department suffering from pain and mild swelling on the left side of his face on preauricular area. In the extraoral examination a slight asymmetry was observed. On radiographic examination a bone-like opaque mass appeared surrounding the left mandibular condyle. The surgical excision of the lesion was performed intraorally under general anesthesia. The specimen was sent for histopathologic examination and confirmed the diagnosis of osteoma.

Conclusion: Osteomas of the mandibular condyle are considered extremely rare lesions and few cases have been described. Patients with mandibular condyle osteoma present mandibular movement deviation and alteration in dental occlusion., with a slow and asymptomatic

growth of the lesion. Symptomless osteoma does not necessarily require treatment. However when symptoms such as functional disorders are present the osteoma is resected.

[PS-261]

Bir çocukta oluşan dentigeröz kistin konservatif tedavisi: Dekompresyon tekniği

Sercan Küçük Kurt¹, Murat Öze², Can Tükel³

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

²Özel Klinik

³Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

Amaç:

Dentigeröz kist gelişimsel odontojenik kistler arasında en sık görülen türdür ve ayrıca çocuklarda görülme sıklığı oldukça yüksektir. Bu kistlere her zaman sürmemiş veya gelişmekte olan dişler eşlik etmektedir. Klasik tedavi, kistin enükleasyonu ve eşlik eden dişlerin çekimini içerir. Ancak çocukların yüksek iyileşme kapasiteleri göz önüne alınarak marsüpyalizasyon veya dekompresyon ilk tedavi seçeneği olarak düşünülmelidir.

Olgu:

Kliniğimize sağ maksiller premolar bölgedeki şişlik nedeniyle başvuran 6 yaşındaki çocuk hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenelerinde, süt lateral diştten kalıcı 1. molar dişe kadar uzanan geniş bir şişlik ve radyolüsent saha tespit edilmiştir. Hastanın birinci premolar dişinin ise konjenital olarak oluşmadığı görülmüştür. Hastanın yaşı da göz önüne alınarak kistin dekompresyon tekniği ile tedavisine karar verilmiştir. Kist kavitesinin oluşturduğu şişlik bölgesinden oluşturulan açıklıktan bölgeye insülin iğnesi suture edilmiştir. İşlem sırasında yapılan insizyonel biyopsi sonucu dentigeröz kist teşhisi doğrulanmıştır. Oluşturulan bu açıklıktan günde iki kez olmak üzere bölge 4 ay boyunca serum fizyolojik ile yıkanarak temizliği sağlanmıştır. Bu sürenin sonunda kist uygun bir boyuta gelince sürme gelişimi göstermeyen 2. premolar diş ile birlikte kistin enükleasyonu gerçekleştirilmiştir. Yapılan 2. yıl takibinde bölgenin tamamen iyileştiği ve kanin dişin uygun pozisyona geldiği görülmüştür.

Sonuç:

Dekompresyon tekniği, dentigeröz kistlerin tedavisi için klinik şartlarda rahatlıkla uygulanabilen ve özellikle çocuk hastalarda kistle ilişkili bölgede dişlerin gelişimi ve sürmesine olanak veren etkili bir tedavi yöntemidir.

Conservative treatment of a dentigerous cyst in a child: Decompression technique

Sercan Küçük Kurt¹, Murat Öze², Can Tükel³

¹Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Private Practice

³Cukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective:

Dentigerous cyst (DC) is the most common odontogenic developmental cyst and DC has a high prevalence in pediatric population. They are always associated with an unerupted or developing tooth. The classic treatment option is the enucleation of cyst and extraction of the involved tooth. However, in children due to the great regenerative potential, marsupialization or decompression should be considered as the first treatment option in order to preserve the chance of the associated permanent teeth's eruption.

Case:

A 6-year-old child admitted to our department with complaining of swelling on his right maxillary premolar region. Clinical and radiographic examination revealed an extensive radiolucency extending from deciduous lateral to the first permanent molar. Also right first permanent premolar tooth was congenitally missing. Reduction of the cyst size with decompression was planned. An insulin syringe was placed and sutured after fenestration of the cavity. Also incisional biopsy was done during this process which confirmed the diagnosis of dentigerous cyst. The cystic cavity was rinsed twice daily with saline solution by parents of the patient for 4 months. When the cyst cavity reached an acceptable size, enucleating of the cyst and extraction of unerupted first premolar was performed. At the 2 years follow up, there was a complete healing and the canine tooth was erupted in a proper position.

Conclusion:

Decompression technique can be performed in the office and provides the best chance to preserve and maintain the developing dentition for eruption into a normal occlusion.

[PS-262]

Maksiller sinüse kaçan metal yabancı cisimlerin çıkartılması: iki vaka raporu

Sercan Küçük Kurt¹, Can Tükel², Murat Özlü³

¹Istanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

²Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

³Özel Klinik

Amaç:

Maksiller sinüslere yabancı cisim kaçması diş hekimliğinde sıklıkla karşılaşılabilen bir komplikasyondur. Diğer yönden dental implantlar haricinde bölgeye başka metal cisimlerin kaçması çok alışıldık değildir. Yabancı cisimler, sinüs içerisindeki mukosilier aktiviteyi bozarak akut ve kronik sinüzit dahil ciddi komplikasyonlara sebep olabilirler. Bu nedenle olası komplikasyonlardan kaçınmak için mümkün olan en kısa zamanda yabancı cisimlerin teşhis edilerek çıkartılması gereklidir.

Olgu:

Kliniğimize sağ maksiller sinüs bölgesinde ağrı şikayeti ile başvuran 36 yaşındaki erkek hastanın 1 yıl önce post operatif enfeksiyon sonucu başarısızlıkla sonuçlanan bir simultane sinüs lifting ve otojen greftleme işlemi geçirdiği öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu sağ maksiller sinüs içerisinde bir mini fiksasyon vidası varlığı tespit edilmiştir.

45 yaşındaki erkek hasta diş hekimi tarafından kliniğimize yönlendirilmiştir. Hastanın 3 hafta önce maksiller sol ikinci büyük azı dişinin cerrahi çekimi yapılırken, frezin bölgeye kaçtığı ve gözden kaybolması üzerine hekimi tarafından kliniğimize yönlendirildiği öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu sol maksiller sinüs içerisinde bir dental frez varlığı tespit edilmiştir

Sonuç:

Sunulan her iki vakada bölgeye erişim Caldwell-Luc ile sağlanarak yabancı cisimler bölgeden çıkartılmıştır. Bu tekniğin en büyük avantajı bölgeye erişimin ve görüş alanının yeterince sağlanabilmesi ve çoğunlukla ciddi bir komplikasyona sebep olmamasıdır.

Removal of displaced metallic foreign bodies from maxillary sinus: report of two cases

Sercan Küçük Kurt¹, Can Tükel², Murat Özlü³

¹Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Cukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Private Practice

Objective:

The displacement of a foreign body into maxillary sinuses is a common complication in dentistry. However metallic foreign bodies expect dental implants are rarely found in the maxillary sinus. Displaced foreign bodies can cause serious complications and can disturb the mucocilliary function which cause potential complications, mainly acute or chronic maxillary sinusitis. Foreign bodies should be diagnosed and removed on time as well as it occurs with other metallic foreign bodies, in order to prevent complications.

Case:

A 36-year-old man was admitted to our department with complaint of pain on his right maxillary molar region. The patient had undergone an unsuccessful simultaneous maxillary sinus lifting and autogenous grafting procedure on this region which was resulted with postoperative infection one year ago. Clinical and radiographic examination revealed a mini fixation screw was in the right maxillary sinus.

A 45-year-old man was referred to our department by his dentist. The patient had undergone a surgical extraction procedure for his maxillary left second molar tooth, 3 weeks earlier. During extraction, the dentist realized that dental burr was burst into surgical site and immediately lost from view. Clinical and radiographic examination revealed the dental burr was in the maxillary sinus.

Conclusion:

In the present cases, the Caldwell-Luc operating technique were used. The main advantages of this technique in this cases were good visualization of the operative field and the absence of serious complications.

[PS-263]

Hatalı Miniplak Osteosentezine Bağlı Patolojik Fraktür

Edip Özden, Emine Akbaş, Erol Cansız, Sabri Cemil İşler

Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahi A.B.D.

Amaç: Hatalı miniplak osteosentezine bağlı oluşan patolojik fraktürün rekonstrüksiyon plağı ile tedavisi

Olgu: 44 yaşındaki sistemik bir rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Daha öncesinde hastanın oral skuamöz hücreli karsinom tanısı ile plastik ve rekonstrüktif cerrahi anabilim dalına başvurduğu ve segmental mandibulektomi sonrası mandibulanın miniplaklar ile rekonstrüksiyonunun sağlandığı saptandı.

Scç tedavisi için segmental mandibulektomi yapılan hasta anabilim dalımıza başvurduğunda alt çene ramus bölgesinde hatalı miniplak osteosentezine bağlı gelişen patolojik fraktür saptandı. Fraktür ile ilişkili miniplaklar çıkarıldı. Sonrasında fraktürün tedavisi için rekonsruksiyon plağı ile rijit fiksasyon sağlandı.

Sonuç: Büyük segmental mandibulektomi vakalarında miniplak uygulamasının mandibula rekonstrüksiyonu için yetersiz olduğu rekonstrüksiyon plağının yeterli başarıyı sağladığı görülmüştür. Hastanın haftalık, aylık, üç ve altı aylık, senelik kontrollerinde herhangi bir komplikasyona ya da şikayete rastlanmamıştır.

Pathological Fracture of Mandible Due to Faulty Miniplates Osteosynthesis

Edip Özden, Emine Akbaş, Erol Cansız, Sabri Cemil İşer
Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and maxillofacial Surgery Department

Objective: The treatment of pathologic fracture occurred at mandibular ramus due to defective mini plate osteosynthesis with reconstruction plate system

Case: a 44-year-old male patient with no condition applied to our clinic. His history revealed that he was diagnosed with oral squamous cell carcinoma by plastic and reconstructive surgery. After segmental mandibulectomy reconstruction of mandible was achieved by miniplates. A pathological fracture due to a misguided miniplates osteosynthesis treatment that was conducted priorly was detected around mandibular ramus region. Miniplates associated to the fracture site were removed. Subsequently, a reconstruction plate was designed in order to obtain a rigid fixation during the treatment of the fracture site.

Conclusion: In the case of large segmental mandibulectomy, miniplate application is insufficient for the reconstruction of the mandible has been shown to provide adequate success of the reconstruction plate. Weekly, monthly, quarterly, semi-annual and annual controls, patients had not had any complications and complaints.

[PS-264]

Mandibular Simfizide Birleşme Görülmeyen Nadir Bir Kleidokranial Displazi Vakası

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Mert Ataol
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ERZURUM

Amaç
Kleidokranial displazi iskelet anomalileri ile karakterize otozomal dominant kalıtılan genetik bir hastalıktır. Osteoblastik diferansiyasyon için gerekli bir gen olan Runx2 geninin mutasyonu bu hastalığa sebep olmaktadır. Karakteristik yüz özellikleri, belirgin oral belirtiler ve değişen derecelerde çoklu iskelet anomalileri ile ilişkilidir. Bu hastalığın en karakteristik ve tanı koydurucu iskelet anomalisi tek veya her iki klavikuların hipoplazisi veya yokluğudur. Bu sunumun amacı mandibular simfizide birleşme görülmeyen nadir bir kleidokranial displazi vakasını sunmaktır.

Olgu Sunumu

14 yaşında bayan hasta daimi diş erupsiyonunda gecikme şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Ağız içi muayenesinde çok sayıda süt dişinin uzun süreli retansiyonu görülmüştür. Panoramik radyografi incelendiğinde çok sayıda supernumerer diş farkedilmiştir. Ek olarak, mandibular simfizide birleşme olmadığı görülmüştür. Hastadan omuzlarını birbirine değdirmesi istenmiş ve öntanı doğrulanmıştır. Bilgisayarlı tomografi değerlendirmesi ve diğer klinik ve radyolojik testler ile hastanın mevcut durumunun Kleidokranial Displazi ile uyumlu olduğu görülmüştür.

Sonuç
Klavikula ilk ossifiye olan ve bu nedenle en sık etkilenen kemiktir. Patent anterior fontanella, nazal kemiğin olmaması, iki parçalı hyoid kemik, spina bifida occulta ve pubis simfiziinde gecikmiş kapanma gibi diğer orta hat defektlerinde olduğu gibi mandibula simfiziide birleşme görülmemesi ile de karşılaşılabılır. Kleidokranial Displazi görülen genç bireylerde nispeten normal çene oranı ve yapısı gözlenirken, daha yaşlı hastalarda kısalmış alt yüz yüksekliği ve mandibular prognatizm görülmektedir.

A Report of a Rare Case of Cleidocranial Dysplasia with Non-Union of The Mandibular Symphysis

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Mert Ataol
Ataturk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, ERZURUM

Objective

Cleidocranial dysplasia is an autosomal dominantly inherited disease, which is characterized with skeletal abnormalities. This disease, is mainly caused by mutations in Runx2, a gene required for osteoblastic differentiation. It's associated with characteristic facial features, significant oral manifestations and variable degrees of panskeletal anomalies. The most characteristic and pathognomic skeletal anomaly of

this disorder is hypoplasia or complete absence of one or both clavicles. The aim of this report to describe a rare case of cleidocranial dysplasia with non-union of mandibular symphysis.

Case Report

14 year old female patient was referred to our department with complaint of delayed eruption of permanent teeth. Examination of the oral cavity revealed multiple overretained deciduous teeth. On evaluating panoramic radiograph, multiple supernumerary teeth were recognized. Additionally, non-union of the mandibular symphysis was determined. The patient was asked to attempt to place her shoulders adjacent to each other and this attempt confirmed the prediagnosis. With Computed Tomography evaluation and other clinical and radiological findings, the patient presented consistent with Cleidocranial Dysplasia..

Conclusion

Clavicle is the first bone to become ossified and is thus the most often affected. Nonunion of symphysis of mandible may be present as other midline defects such as patent anterior fontanelle, nasal bone absence, bipartite hyoid bone, spina bifida occulta and delayed closure of symphysis pubis. Young individuals with Cleidocranial Dysplasia show relatively normal jaw proportions and morphology, whereas older affected individuals tend to have short lower facial height and mandibular prognathism.

[PS-265]

Maksillada Ossifying Fibrom-Bir Olgu Bildirimi

Zeynep Fatma Zor¹, Yeliz Kılınc¹, Burcu Şengüven², Ergun Yücel¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye.

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji AD., Ankara, Türkiye

Giriş:

Ossifying fibroma periodontal ligamentin diferansiye olmamış mezenseşimal hücrelerinden gelişen nadir benign bir odontojenik tümördür. Bu sunumda posterior maksillada ossifying fibroma olgusu anlatılmaktadır.

Olgu bildirimi:

Elli iki yaşında erkek hasta sağ maksillada yavaş büyüyen, yaklaşık 1 yıldır var olan ağrısız şişlik şikayeti ile oral ve maksillofasiyal cerrahi bölümüne başvurdu. Ekstraoral muayenede ekspansiyon ile beraber hafif dereceli bir fasiyal asimetri gözlemlendi. İntraoral muayenede sağ maksiller alveoler süreçte ekspansiyon gözlemlendi. Bilgisayarlı tomografi kesitlerinde sağ maksiller sinüs ve alveoler süreci içeren, göz tanbanına kadar uzanan, sklerotik sınırla çevrelenen, yer yer kalsifikasyon alanları içeren mikst lezyon gözlemlendi. Lezyonun cerrahi eksizyonu genel anestezi altında gerçekleştirildi. Spesmen histopatolojik inceleme için gönderildi ve ossifying fibrom tanısı doğrulandı.

Tartışma: Ossifying fibroma genellikle cerrahi eksizyon ve bazen de küretajla tedavi edilmektedir. Nüks oranının %8 ile %28 arasında olduğu rapor edilmektedir. Ayırıcı tanı iyi sınırlı radyolüsent kitle içerisinde radyoopasiteleri bulunan lezonları içermektedir. Bunlar fokal sementoosseöz displazi, fokal skleroze osteomyelit, florid semento-osseöz displazi, osteoblastoma, kondrosarkoma ya da osteosarkoma, dev hücreli lezyonlar ve kalsifiye epitelyal odontojenik tümörü içermektedir.

Ossifying Fibroma of the Maxilla-A Case Report

Zeynep Fatma Zor¹, Yeliz Kılınc¹, Burcu Şengüven², Ergun Yücel¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Ankara, Turkey

Background:

Ossifying fibroma is a rare benign osteogenic neoplasm arising from undifferentiated cells of the periodontal ligament. In this presentation, a case of ossifying fibroma in the posterior maxilla is described.

Case presentation:

An 52 year-old male patient was referred to the oral and maxillofacial surgery department with a complaint of a slowly progressive, non-painful growth at the right maxilla. It was detected mild facial asymmetry with expansion on the extraoral examination. On the intraoral examination expansion of the right maxillary alveolar process was observed. Computed tomography scan revealed expansile mixed lesion with central areas of calcification surrounded by well-defined sclerotic borders involving right maxillary sinüs, alveolar bone and infraorbital border of the eye. Surgical excision of the lesion was done under general anesthesia. The specimen was sent for histopathologic examination and confirmed the diagnosis of ossifying fibroma.

Discussion:

Ossifying fibroma is generally treated with surgical excision and sometimes curettage. The recurrence rate of ossifying fibroma has been reported for range from 8% to 28%. The differential diagnosis include lesions that contain radio-opacities within a well defined radiolucent mass. They include focal cemento-osseous dysplasia, focal sclerosing osteomyelitis, florid cemento-osseous dysplasia, osteoblastoma, chondro-sarcoma or osteosarcoma, giant cell lesions and calcifying epithelial odontogenic tumor.:

[PS-266]

Yetişkin Bir Bilateral Dudak Damak Yarığı Hastasının Multidisipliner Tedavisi: Vaka Raporu

Mustafa Sancar Ataç¹, Erdal Bozkaya², Mehmet Emin Toprak¹, Sharif Rzayev¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Dudak ve damak yarıkları (DDY) fetal yaşamda meydana gelen gelişimsel bozukluklardan dolayı oluşturmaktadırlar. DDY hastalarının multidisipliner tedavisi bu vakalar için standardize edilmiş bir durumdur. DDY hastaları hayatları boyunca fonksiyonel, sosyal ve psikolojik problemler yaşamaktadırlar. Bilateral DDY bu defektlerin en şiddetli ve kompleks olanıdır. Bu kompleks ve şiddetli durum bütün ilgili uzmanlık alanları ve özellikle maksillofasiyal cerrahi ile ortodonti arasında maksimum kooperasyonu zorunlu kılmaktadır. Bu vakada daha önce opere olmuş bilateral DDY hastasının multidisipliner tedavisini sunmaktayız.

Olgu: Bilateral DDY olan 19 yaşındaki hasta fakültemize maksillasındaki rezidüel defektler, dişlerindeki ve yüzündeki estetik problemler ve aynı zamanda konuşma ve beslenme problemleri nedeniyle başvurmuştur. Maksiler kesici ve kanin dişleri arasında iki adet yarık hattı ve aynı zamanda buralarda oronazal ilişki tespit edilmiştir. İki yıllık tedavi süreci içinde hastanın ortodontik tedavisi başlamış, Fan-Tip RME için SARPE yapılmış, yumuşak doku hacmini arttırmak için doku genişleticiler uygulanmış, alveolar yarıklar greftlenmiş, maksillanın 6 mm öne alınması için Le Fort-I cerrahisi yapılmış, oronazal açıklığın kapatılması ayrıca burun görünümü ve burun tabanının düzeltilmesi için rinokleft cerrahisi uygulanmıştır. Hasta bu süreçte KBB ve konuşma terapistine de yönlendirilmiştir. Tedavinin son basamağında ideal estetik, fonksiyon ve stabilite için sabit protetik tedavileri yapılmıştır.

Sonuç: Bu vaka raporu DDY hastaları için ortodontist, maksillofasiyal cerrah, konuşma terapisti ve KBB uzmanı arasındaki multidisipliner kooperasyonun hayati olduğunu göstermektedir.

Multidisciplinary Management of an Adult Patient with Bilateral Cleft Lip and Palate: A Case Report

Mustafa Sancar Ataç¹, Erdal Bozkaya², Mehmet Emin Toprak¹, Sharif Rzayev¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Objective: Cleft lip and palate (CLP) results from developmental variations that occur during the fetal period. Multidisciplinary management of patients with CLP has been well recognized and considered to be the standard for this cases. CLP patients experience functional, social and psychological problems in their lives. Bilateral CLP is the most complex and severe form of this defects. The complexity and severity of the defect require a maximum cooperation among all specialists and especially between the surgeon and the orthodontist. In this case we present a multidisciplinary management of a previously operated bilateral CLP patient.

Case: A 19-year-old girl with bilateral CLP referred to our faculty, because of the residual bone defects in her maxilla, unaesthetic appearance of her face and teeth and also feeding and speech difficulties. Two alveolar clefts were present between maxillary central incisors and maxillary canines and oronasal communications were also present. Orthodontic treatment was started, SARPE was performed for Fan-Type RME, tissue expanders were applied for expansion of soft tissue volume, bone grafting was applied for treatment of the alveolar clefts, Le Forte-I surgery was performed for 6mm maxillary advancement, rhinocleft surgery was performed for closure of oronasal communication; nasal projection and alar base reduction in two years period. And the patient consulted to ENT and speech therapist in this treatment process. Fixed prosthodontic restorations were applied finally to achieve ideal aesthetic, function and stability.

Conclusion: This case report demonstrated a multidisciplinary cooperation between orthodontists, maxillofacial surgeons, speech therapists, ENT specialists is crucial in patients with CLP.

[PS-267]

Skuamoz hücreli karsinomun erken teşhisi ve tedavisi: Bir vaka raporu

Ozan Akıncı¹, Hacer Ulutürk¹, Begüm Karan²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Rize

Amaç: Baş boyun bölgesindeki kanserlerin çoğu geç evrede teşhis edilmektedirler, tedavi başarısı ve daha yüksek oranda sağ kalım sağlayabilmek için erken teşhis önemlidir. Oral skuamoz hücreli karsinomların doğru teşhisi oldukça zordur ve hastalığın seyri birçok faktöre bağlıdır.

Olgu: Bu vaka sunumunda eksofitik, saplı, çevre mukoza ile aynı renkte bir lezyonun kısa sürede oral skuamoz hücreli karsinoma dönüşmesi rapor edilmektedir. 78 yaşındaki kadın hasta kliniğimize sabit protez ihtiyacı sebebiyle başvurmuştur. Tedavi sürecinde oklüzyon çizgisi hizasında bukkal mukozanın anterior bölgesinde eksofitik, saplı bir lezyon oluşumu gözlenmiştir. Eksize edilen lezyonun histopatolojik sonucu oral skuamoz hücreli karsinom olarak saptanmıştır.

Sonuç: Ağız kanserlerinin, özellikle skuamoz hücreli karsinomların, erken teşhisi başarılı bir tedavi için önemlidir. 2-4 hafta süreyle geçmeyen oral lezyonlar, etkenleri ortadan kaldırılrsa dahi gecikmeden histopatolojik incelemeye alınmalıdır. Ayrıca özellikle juguler lenf zinciri boyunca, tüm baş boyun lenfleri dikkatle palpe edilmelidir. Bu tür vakalarda maksillofasiyal cerrahlar kırmızı beyaz lezyonlar ve ağız kanserlerinin ayırıcı tanısını iyi değerlendirmeli ve dikkatle yapmalıdır.

Early diagnosis and treatment of a oral squamous cell carcinoma: A case report

Ozan Akıncı¹, Hacer Ulutürk¹, Begüm Karan²

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

Objective: Most of the cancers of the head and neck region are diagnosed at later stages, to achieve better survival early detection is a necessity. Oral squamous cell carcinoma has a fairly onerous prognosis and has many factors that might modify disease outcome.

Case: Here we report a case of an exophytic, pedicellate lesion, which is same in color as the surrounding mucosa, that transformed into

asquamous cell carcinoma over a very short time. A -year-old female patient referred to our clinic with a major requirement of fixed prosthesis. During the treatment period an exophytic,pedicellate lesion appeared at the anterior region of the buccal mucosa in the occlusion line. An exisional biopsy was performed and in histopathological examination oral squamous cell carcinoma was diagnosed. Conclusion: Early diagnosis is very important for the successful treatment of oral cancers, especially for patients with squamous cell carcinoma. For lesions lasting longer than 2-4 weeks even though the primary triggering factors are resolved a biopsy should be performed without delay. In addition lymph nodes in the head and neck area-particularly along the jugular chain-must be palpated. The maxillofacial surgeon's challenge is to differentiate cancerous lesions from a multitude of other white,ulcerated and red lesions in the oral cavity.

[PS-268]

Bilateral keratokistik odontojenik tümör: vaka raporu

Emine Akbaş¹, İpek Ağaçsapan Karabulur², Erol Cansız¹, Sabri Cemil İşler¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,İstanbul

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör yüksek rekürrens oranı (%10-60) gösteren, lokal agresif, beging bir tümördür. Erkeklerde ve mandibulada 2:1 oranla daha sık meydana gelir. İkinci ve üçüncü dekat en sık görüldüğü dönemdir. Bilateral KCOT mandibulada oldukça nadir görülür.

Olgu: 17 yaşında kadın hasta Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalından kliniğimize yönlendirilmiştir. Extraoral ve intraoral muayenesinde belirgin bir anomaliye rastlanılmamıştır. Radyolojik muayenesinde çift taraflı uniloküler radyolusent lezyon ile çevrili gömülü mandibular 3.molarlar görülmüştür. Lokal anestezi altında lezyonlar enükle edildi ve Carnoy solüsyonu uygulanmıştır. Histopatolojik incelemede keratokistik odontojenik tümör tanısı konulmuştur.

Sonuç: Literatürlerde bilateral KCOT nadir görülen bir olgudur. Bilateral ya da multipl KCOT Gorlin sendromu ile ilgili olabilir. Ancak, bu vaka raporunda, hastamızda herhangi sendromik hastalık bulunmamaktadır.

Bilateral keratocystic odontogenic tumor: a case report

Emine Akbaş¹, İpek Ağaçsapan Karabulur², Erol Cansız¹, Sabri Cemil İşler¹

¹Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

²Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Radiology Department, İstanbul

Objective: Keratocystic odontogenic tumor (KCOT) is a benign tumor with a locally aggressive behaviour with a high recurrence rate (%10 to %60). KCOT shows a preference for males and it occurs in the mandible in an approximate 2:1 ratio. It is most common in the second and third decade. Bilateral KCOT is relatively rare in the mandible.

Case: A 17 year old female patient with bilateral cystic lesion was referred from Department of Oral Diagnosis and Radiology. Extraorally and intraorally, there was no obvious abnormality. Radiological examination showed unilocular radiolusent lesion with both mandibular third molar. Under local anesthesia, lesions were removed with enucleation followed by application of Carnoy's solution. Histopathological examination was keratocystic odontogenic tumor.

Conclusion: In the literatures bilateral KCOT is a rare phenomenon. Bilateral or multiple KCOT may be associated with Gorlin syndrome. However, in this case report, our patient has not syndromic disease.

[PS-269]

Maksiller Sinüste Ektopik Dişler: Vaka Raporu

Adnan Kılınc, Muhammed Salih Karaavcı, Nesrin Saruhan, Tahsin Tepecik, Ümit Ertaş
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız-Diş-Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Maksiller ektopik diş nadir görülmektedir. Odontojenik gelişimsel bir anomali olarak görüldüğünde genellikle odontojenik kist, travma veya iatrojenik etiyojolojiyle ilişkilidir. Bu vaka raporunun amacı, maksiller sinüste ektopik molar dişlerin Caldwell-Luc ameliyatı ile çıkartılmasını sunmaktır.

Olgu: 23 yaşında bir bayan hasta yüzünün sol yarısında ağrı ve tekrarlayan sinüzit şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan radyografik muayenede sol molar dişlerin ektopik olarak maksiller sinüs içinde lokalize olduğu görüldü. Geleneksel Caldwell-Luc yaklaşımı ile dişler çıkartıldı ve postoperatif iyileşme sorunsuzdu.

Sonuç: Maksiller sinüste bulunan ektopik dişlerin çıkartılmasında Caldwell-Luc ameliyatı güvenli, minimal komplikasyonlu, basit, hızlı ve sık kullanılan başarılı bir yöntemdir.

Ectopic Teeth In The Maxillary Sinus: A Case Report

Objective: Ectopic tooth in the maxillary sinus is rare. When seen as an odontogenic anomaly; often is associated with odontogenic cysts, trauma or iatrogenic etiology. The aim of this case report is to present extraction molar teeth from maxillary sinus with Caldwell-Luc surgery.

Case: A 23 year-old-female patient was referred to our department to point out for pain on the left side of her face and long history of recurrent sinusitis. Radiological examination showed that left molar teeth were localized in maxillary sinus. The teeth were extracted by traditional approach (Caldwell-Luc procedure) from the maxillary sinus under local anesthesia and postoperative healing was uneventful.

Conclusion: Caldwell Luc surgery is safe, minimally complicated, simple, quick and successful method for extraction of ectopic tooth in the maxillary sinus.

[PS-270]

Patolojik Fraktüre Sebep Olabilecek Geniş Dentigeröz Kistin Enükleasyonu Olgu Sunumu

Ali Gizli, Dilara Nur Öztürk, Faruk Öğütlü, Süleyman Bozkaya
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Dentigeröz kistler sürememiş dişlerin kronları ile ilişkili odontojenik gelişimsel kistlerdir. Bu kistlerin patogenezi tam olarak bilinmemekle birlikte mine ve mine epiteli arasına sıvı birikimi ile geliştikleri düşünülmektedir. En sık olarak mandibular üçüncü molar dişler ile ilişkilidirler. Genellikle asemptomatik olarak seyreden bu kistler uzun yıllar farkedilmeden çenelerde var olabilir. Klinik muayenede eksik diş ve bölgede şişlik varlığı gözlenebilir. Dentigeröz kistler büyük boyutlara ulaşabilir, kortikal ekspansiyon ve buna bağlı olarak fasial asimetriye sebep olabilirler ancak nadiren patolojik fraktüre sebep olduğu görülmüştür. Tipik olarak dentigeröz kistler radyografilerde gömülü bir dişin kronu ile ilişkili, iyi sklerotik sınırlı, uniloküler, radyolüsent görüntü verirler. Bu vakanın amacı uzun yıllar farkedilmemiş olan dentigeröz kistin enükleasyonudur.

Olgu: Kliniğimize diş merkezden dentigeröz kist teşhisiyle yönlendirilmiş 62 yaşında erkek hasta. Fasial asimetri, şişlik ve ağrı şikayetiyle diş merkeze başvuran hastadan alınan panoramik radyografi sonucu sağ alt 8 numaralı dişinin gömülü olduğu ve dişle ilişkili bir lezyon varlığı saptanmıştır. Yapılan insizyonel biyopsi sonucu dentigeröz kist teşhisi konulmuş ve marsüpyalizasyona başlanmıştır. Oral hijyeni iyi olmayan hastanın yapılan takiplerinde marsüpyalizasyonun başarılı olmadığı gözlenmiştir. Bunun üzerine hasta kistin enükleasyonu için kliniğimize yönlendirilmiştir. Kliniğimize yönlendirilen hastanın klinik ve radyolojik muayenesi yapılmış, genel anestezi için tetkikleri istenmiştir. Operasyon öncesi hastadan kafa modeli alınmış olup rekonstrüksiyon plağı modele göre uyumlandırılmıştır. Genel anestezi altında ilgili dişin çekimi, kistin enükleasyonu ve olası bir patolojik fraktürü engellemek adına bölgenin rekonstrüksiyon plakları ile plaklanması işlemleri yapılmıştır.

Sonuç: Dentigeröz kistler farkedilmeden büyük boyutlara ulaşabilen ve malign transformasyon gösterebilen patolojilerdir. Bu vakada patolojik fraktür ve malign transformasyon görülmeden kist çıkartılmıştır.

Enucleation of Comprehensive Dentigerous Cyst May Cause Pathological Fracture Case Report

Ali Gizli, Dilara Nur Öztürk, Faruk Öğütlü, Süleyman Bozkaya
Gazi University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Dentigerous cysts are odontogenic cysts that are associated with crowns of unerupted teeth. Dentigerous cysts most frequently involve mandibular third molars. These cysts are frequently asymptomatic, may exist for several years without being discovered. In clinical examination, missing teeth and probably areas of swellings are observed, but there is usually no associated pain or discomfort. A dentigerous cyst may grow to significant size and result in cortical expansion of bone. Typically, a dentigerous cyst shows unilocular radiolucency with sclerotic borders that associated with crown of an unerupted tooth. The objective of this case is enucleation of dentigerous cyst

Case: 62 year old male patient was consulted to our clinic. The patient had referred to other hospital with complaints of facial asymmetry, swelling and pain in his right mandibular molar region. After radiological examination with an orthopantomograf radiolucent lesion associated with impacted right mandibular molar tooth was discovered. After the incisional biopsy lesion was diagnosed as dentigerous cyst and treatment was started with marsupialization. However, the patient not being cooperative about his oral hygiene the treatment was unsuccessful. Consequently the patient was then referred to our clinic and after clinical and radiological examinations he scheduled for an operation under general anesthesia. Under general anesthesia, extraction of the associated tooth and enucleation of the cyst was performed; reconstruction plates were used to avoid possible pathological fracture.

Conclusion: Dentigerous cyst may grow to a significant size and show malign transformation. In this case cyst enucleated before fracture and malign transformation.

[PS-271]

Langerhans Hücreli Histiositoz: Zor bir tanıda oral bulgular

Mehmet Ali Altay¹, Sinan Tozoğlu¹, İrem Hicran Özbudak², Burak Kocabalkan¹, Ramazan Erdem³, Utku İltar³, Ozan Salim³

¹Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji AD, Antalya, Türkiye

³Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları AD, Hematoloji BD, Antalya, Türkiye

Amaç: Langerhans hücreli histiositoz (LHH) ağız içerisinde dişeti hiperplazisi, yanak damak veya dil mukozasında ülserler, dişlerde mobilite şeklinde izlenebilir ve klinisyen için tanıda güçlüğe neden olabilir. Bu olgu raporunun amacı, bu yıkıcı hastalığın ağız içi bulgularını tanımlamak, tanısında ve tedavisinde multidisipliner çalışmanın önemine dikkati çekmektir.

Olgu: Yirmi altı yaşında sistemik olarak herhangi bir hikayesi olmayan erkek hasta, dişlerinde hareketlilik, dişeti lezyonları nedeniyle konuşma ve yeme güçlüğü şikayetleri ile Akdeniz Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahi AD'na başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayeneler sonucunda, tüm kuadranlarda dişlerde mobilite, generalize alveolar kemik ve yumuşak doku yıkımı görülmüştür. İleri düzeyde mobil olan dişlerin çekimini takiben dişeti lezyonlarından alınan insizyonel biopsi örnekleri "eozinofilik granuloma" ön tanısı ile histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. S100 protein ve CD 1a antijeni boyanmaları ile lezyon LHH olarak rapor edilmiştir. Hematoloji anabilim dalınca yapılan tetkiklerle hastalığın "tek-sistem LHH" olduğuna karar verilmiştir. Hastaya vinblastine ve prednizon kombinasyonundan oluşan kemoterapi rejimi uygulanmaya başlanmıştır.

Sonuç: LHH'nin oral bulguları hastalığın ilk ve tek bulguları olabilir ve akut, kronik, agresif nekrotizan periodontitis veya malign epitelyal lezyon olguları ile karıştırılabilir. Hastalar, LHH'nin tanısında ve tedavisinde doğru uygulanan multidisipliner bir yaklaşımdan fayda göreceklidir.

Langerhans cell histiocytosis: Oral manifestations of a diagnostic challenge

Mehmet Ali Altay¹, Sinan Tozoğlu¹, İrem Hicran Özbudak², Burak Kocabalkan¹, Ramazan Erdem³, Utku İltar³, Ozan Salim³

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya

²Akdeniz University, Medical Faculty, Department of Pathology

³Akdeniz University, Medical Faculty, Section of Internal Medicine, Department of Hematology, Antalya, Turkey

Objective: In the oral cavity, Langerhans cell histiocytosis (LCH) may present as hyperplasia of the gingiva or ulcers of the cheek, palate, or tongue mucosa, mobility of teeth and pose a diagnostic challenge for the clinician. The purpose of this report is to define and highlight the intraoral clinical features of this debilitating condition and the role of multidisciplinary approach in its identification and management.

Case: Twenty-six year old, otherwise healthy male patient was referred to Akdeniz University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery with complaints of mobility of his teeth and inability to eat and speak due discomfort caused by widespread gingival lesions. Clinical and radiographic examinations revealed severe mobility of multiple teeth, generalized alveolar bone and soft tissue destruction in all four quadrants. Following extraction of extremely mobile teeth, an incisional biopsy of the gingival enlargements was performed and sent for histopathological evaluation with an initial diagnosis of eosinophilic granuloma. The lesions was histologically proven to be LCH, confirmed with staining of S100 protein and CD1 antigen. Following overall systemic evaluation by the department of hematology, the disease was confirmed to be a "single-system" disease. The patient was started on a chemotherapy regimen with a combination of vinblastine and prednisone.

Conclusion: Oral manifestations of LCH may be the first and only sign and they may mimic acute, chronic or aggressive necrotizing forms of periodontitis and malignant epithelial lesions. Patients will benefit from a correct multidisciplinary approach performed both in diagnosis and the treatment of this condition.

[PS-272]

Doğal diş kronunun immedat implant için geçici restorasyon olarak kullanımı: vaka raporu

Merve Çakır¹, Süleyman Bozkaya², Volkan Atak²

¹Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amal: İmmedat implantların geçici restorasyonunda daha iyi dişeti estetiği ve daha düzgün bir diş şekli sağladığı için hastaların doğal dişlerinin kronları kullanılabilir. Bu vaka raporunun amacı; doğal diş kronunun ön bölgede yapılan immedat implantta geçici restorasyon olarak kullanımının sunulmasıdır.

Olgu: 30 yaşındaki kadın hasta alt sol ön bölgedeki şişlik ve ağrı şikayetiyle kliniğe başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda ilgili bölgede şişlik olduğu görülmüş ve alt sol lateral dişte mobilite olduğu tespit edilmiştir. Radyografik muayene sonucunda kanal tedavili alt sol lateral dişin kökünde eksternal rezorpsiyon olduğu ve kök etrafındaki kemikte rezorpsiyon olduğu görülmüştür. Kemik rezorpsiyonun durdurmak ve kemik iyileşmesi sırasında dişi yertutucu olarak kullanabilmek için apikal rezeksiyon yapılmış, biyouyumluluğu ve kemik iyileşmesi üzerindeki pozitif etkilerinden dolayı retrograd dolgu olarak Metilen Trioksit Agregat (MTA) tercih edilmiştir. 5 ay sonra yapılan radyografik muayenede kök etrafındaki kemik defektinin iyileştiği görülmüştür. İlgili diş çekilmiş ve immedat olarak implant yerleştirilmiş ve daimi abutment bağlanmıştır. Geçici restorasyon olarak kullanılabilmesi için diş kronu kökten ayrılmış ve abutmentta uygun hale getirilmiş ve geçici olarak yapıştirilmiştir. İmplant yerleştirilmesinden 1,5 ay sonra daimi restorasyon yapılmıştır.

Sonuç: Hastaların doğal dişlerinin kronları immedat implantların geçici restorasyonu için başarılı bir şekilde kullanılabilir.

Use of natural tooth crown as immediate implant provisional prosthesis: a case report

Merve Çakır¹, Süleyman Bozkaya², Volkan Atak²

¹Yeni Yuzyl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Patients own tooth crown can be utilized as provisional, it may provide acceptable gingival esthetic and better tooth shape. The purpose of this presentation was to report use of natural tooth crown as provisional restoration with immediate implant placement on the anterior region.

Case: A -30 year old- female patient referred to the clinic with pain and swelling on the left madibula anterior area. Clinical examination revealed swelling on the left mandibular anterior region and mobility of left mandibular lateral incisor. Radiographic examination revealed, external root resorption of the left lower lateral incisor with root canal treatment, and bone defect around the root. To stop bone resorption and to use the tooth as the retainer during bone healing apical resection was performed and retrograde filling was done with Mineral Trioxide Aggregate (MTA) according to its biocompatibility and positive effects on bone healing. After 5 months radiographic examination showed healing of the bone defect around the root. Tooth was extracted and immediate implant insertion was performed, and abutment of the implant was connected immediately. To use as provisional prosthesis the coronal portion of the patient tooth was seperated from the root, and fit over the abutment. After 1,5 months permanent restoration was done.

Conclusion: Patient own tooth can be used as provisional's for immediate solution of temporary restoration.

[PS-273]

Mandibulada Keratokistik Odontojenik Tümör: Vaka Raporu

Adnan Kılınc, Muhammed Salih Karaavcı, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız-Diş-Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör (KKOT) ağızda en sık görülen ikinci tümör olup tüm olguların dörtte birini oluşturmaktadır. Bu tümör sık rekürrens, yüksek mitotik aktivasyon ve epitelyal turnoveri de içeren agresif klinik özelliklere sahiptir. Kistin tanısı cerrahi sonrası yapılan histopatolojik değerlendirmeye dayanmaktadır. Burada 35 yaşında bayan hastada görülen, enüklüasyon ve küretaj ile tedavi edilen bir KKOT olgusu sunmaktayız.

Olgu: 35 yaşında bayan hasta mandibular posterior bölgede şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Radyografik incelemede uniloküler radyolüsent lezyon görülmüştür. Genel anestezi altında tümör enükle edilerek ve Karnoy solüsyonu uygulandı.

Sonuç: Keratokistik odontojenik tümörler (KKOT) lokal agresif davranış gösterirler ve %62,5'e kadar nüks oranı görülmektedir. KKOT'nin konservatif tedavileri enüklüasyon ve dekompresyonu da içerirken, en etkili tedavi enüklüasyon ve küretajdır. KKOT'nin bu yüksek nüks oranı düşünüldüğünde, hastalar uzun süre yakın radyolojik inceleme ile takip edilmelidir.

Keratocystic Odontogenic Tumor in Mandible: Case Report

Adnan Kılınc, Muhammed Salih Karaavcı, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University, Erzurum-Turkey

Objective: Keratocystic Odontogenic Tumour (KCOT) is the second most frequent type of tumor in children and adolescents, accounting for one-fourth of all odontogenic tumors. This tumor shows an aggressive clinical behavior, including a high recurrence rate, and demonstrates a high mitotic count and high epithelial turnover rate. The diagnosis of KCOT is based on the histopathologic features. Here we report a case of a KCOT which is seen in a 35 year-old female patient and is treated with enucleation and curettage.

Case: 35 year-old-female patient referred to our department with complaining swelling at the mandibular posterior region. Radiographic examination, unilocular radiolusent lesion was diagnosed. Under general anesthesia tumor was enucleated and Carnoy's solution was applied.

Conclusion: KCOTs have local aggressive behavior and recurrence rate up to %62.5. The conservative treatment for KCOT includes marsupialization, decompression, enucleation, and curettage. Enucleation and curettage is the most effective conservative treatment. Due to the frequent recurrence of KCOT, patients are recommended to be kept under long-term and close radiological supervision.

[PS-274]

Bir Radiküler Kistin Enüklüasyon ile Başarılı Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu

Adnan Kılınc, Muhammed Salih Karaavcı, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız-Diş-Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Radiküler kistler, çeneleri etkileyen en yaygın kistik lezyonlardır. Genellikle asemptomatiklerdir ve rutin radyografik muayene sonucu fark edilirler. Radyolojik olarak lezyonun klasik olarak tanımlaması; ilgili diş kökünü de içeren sınırları düzenli-yuvarlak-radyolüsen si şeklindedir. Sınırları lokalize lezyonların tedavisi cerrahi olmayan konvansiyonel kanal tedavisi iken büyük lezyonlar enüklüasyon-dekompresyon-marsupyalizasyon gibi cerrahi yöntemler ile tedavi edilir.

Olgu: Kiniğimize rutin kontrol için gelen 16 yaşındaki bayan hastadan alınan panoramik radyografide sağ mandibular molar dişlerden kaynaklı bir radiküler kiste rastlandı. Kistin tedavisi enüklüasyon ve apikal rezeksiyon ile yapıldı, tanı histopatolojik inceleme ile konuldu. 6 aylık takipte herhangi bir komplikasyona rastlanmadı.

Sonuç: Radiküler kistlerin hemen hepsi yavaş büyür. Akut enfeksiyon olmadığı müddetçe hastalarda ağrı şikayeti görülmez ve genelde rutin radyografilerde tespit edilirler. Bu vaka raporu mandibular molar dişlerden kaynaklanan bir radiküler kistin enükleasyon ve apikal rezeksiyon ile başarılı tedavisini sunmaktadır.

Successful Surgical Treatment of a Radicular Cyst with Enucleation: A Case Report

Adnan Kılınc, Muhammed Salih Karaavcı, Ümit Ertaş, Nesrin Saruhan
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University, Erzurum-Turkey

Objective: Radicular cysts are the most common cystic lesions which affect the jaws. They comprise about 52% to 68% of the entire cysts which affect the human jaw. They are generally symptomless and are diagnosed during routine radiologic investigations. Radiographically, the classical description of the lesion is a round or oval, well-circumscribed radiolucent image involving the apex of the tooth. The treatment of radicular cysts includes conventional nonsurgical root canal therapy when lesion is localized or surgical treatment like enucleation, marsupialization or decompression when lesion is large.

Case: A 16-year-old female patient was referred to our department for routine control and taken panoramic radiograph revealed a large size radicular cyst extending from right mandibular molars. This lesion was treated with enucleation and apical resection, and radicular cyst was diagnosed by histopathological examination. There was no complication in 6-month follow-up.

Conclusion: Most radicular cysts develop slowly. Patients do not experience pain unless acute inflammatory and the lesions are often detected only during routine radiographic examination. This case report presents the successful surgical management of a large radicular cyst with enucleation and apical resection which was associated with mandibular molar teeth.

[PS-275]

İstemli Reimplantasyon Uygulaması: Bir Vaka Sunumu

Seyfi Kelebek¹, Gökhan Saygılı², Nuri Ünal¹, Keremcan Kuru¹, Muhammed Furkan Cırcık¹

¹Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Bir çok otore göre tedavisi umutsuz görünen dişin korunması, ağızda tutulabilmesi için son çare istemli reimplantasyondur. Genelde retreatment tedavisinin başarılı olmadığı veya cerrahi yaklaşımın tavsiye edilmediği durumlarda istemli reimplantasyon dişin çekildikten sonra gerekli işlemlerin uygulanıp tekrar soketine yerleştirilmesidir.

Olgu: 4 yıl önce derin çürüğe bağlı 16 nolu dişine kök kanal tedavisi yapılan hasta tedaviden yaklaşık 1 yıl sonra dişinde ağrı şikayeti ile izmir katip çelebi üniversitesi diş hekimliği fakültesine başvurmuştur. Radyografide dişin köklerinde lezyon ve maksiler sinüste ne zaman geliştiği bilinmeyen bir antral pseudo kist olduğu tespit edilmiştir. Lezyonun retreatment ile tedavisi yapılmış ancak işlemden 1 yıl sonra alınan radyografide sinüs tabanında 2-3 cm çaplı radiküler kist geliştiği gözlenmiştir. Bunun üzerine 16 nolu diş çekilmiş kök apekslerinden retrograd dolgu yapılmış ve diş yerine reimplante edilmiştir. 3 haftalık splint süresinden sonra dişin protetik restorasyonu yapılmıştır. 2 yıllık rutin takipte herhangi bir lezyon ya da problemle karşılaşmamıştır.

Sonuç: 16 nolu dişindeki lezyona radiküler kist tanısı konan hastanın tedavisinde istemli reimplantasyon uygulanmış, 2 yıllık takipte dişin köklerinde ve fonksiyonunda olumsuz bir durum görülmemiştir. Bu bulgular istemli reimplantasyonun çeşitli sorunlar nedeni ile prognozu kötü olan dişlerde başarılı bir alternatif tedavi olduğunu önermektedir.

Optional Reimplantation Treatment: A Case Report

Seyfi Kelebek¹, Gökhan Saygılı², Nuri Ünal¹, Keremcan Kuru¹, Muhammed Furkan Cırcık¹

¹Oral and Maxillofacial Surgery Department, Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Izmir

²Endodontics Department, Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Izmir

Objective: According to many authorities, the last ditch for presevation of a tooth whose treatment is cureness and to keep it in the mouth is Optional Reimplatation. Generally, in cases which retreatment is unsuccessful and surgical approach is not recommended. Optional reimplantation means insertion of tooth into its socket after applying some procedures by following extraction.

Case: Patient who have root canal treatment was performed due to deep caries 4 years ago had applied to Izmir Katip Çelebi University approximately after 1 year with pain complaint. Root lesion and an antral pseudo cyst without knowledge of its developing time in maxillary sinus were determined in radiopgraphy. The retreatment of lesion was performed, but A radicular cyst with 2-3 diameter in sinus base was observed. Because of this, retrograd filling was performed to apex of extracted teeth and then it was reimplanted its socket. It is splinted for 3 weeks then prosthetic restoration of tooth was performed. Two years later, there were no problem or any lesion.

Conclusion: Optional reimplantation was performed to the lesion at number 16 teeth which had diagnosed with radicular cyst, there were no any negative condition in the roots of teeth and its function 2 years later. This findings suggest that optional reimplatation is an alternative treatment for teeth which have poor prognosis due to many reasons.

[PS-276]

5 yaşındaki çocukta Sürmemiş süt molar diş ile ilişkili Garre Osteomyeliti

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci

Amaç: Periost proliferasyonu ile beraber görülen kronik osteomyelit çoğunlukla çocuklar ve genç erişkinler etkileyen kronik osteomyelitlerin özel bir türüdür. Genellikle genç erişkinlerde dental enfeksiyona bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Çene yüz bölgesinde geleneksel olarak garre osteomyeliti olarak tanımlanmaktayken artık periostitis ossificans olarak bilinmektedir. Bu süreç inflamatuvar/enfeksiöz stimülasyona karşı oluşan periost reaksiyonu nedeni ile etkilenen kemik yüzeyine ve birbirine paralel olacak şekilde tabakalar halinde subperiostal kemik oluşumu nedeni ile ortaya çıkmaktadır.

Olgu:

Sürmemiş sağ mandibular 2. süt molar dişi nedeni ile 5 yaşında bir erkek çocuğu kliniğimize başvurdu. radyolojik muayene esnasında Sürmemiş dişin kronunda çürük benzeri büyük bir radiolüsent lezyon olduğu ve daimi dişin jermi sürmemiş süt dişinin altında olduğu görüldü. Klinik muayene esnasında dişetinden ilgili sürmemiş dişe ulaşan fistül tespit edildi. Sürmemiş dişin olduğu bölgede mandibuların alt kenarında kemikte ekspansiyon mevcuttu. Süt dişinin sürmesi vitalite kaybı nedeni ile durmuştu. 5 haftalık antibiyoterapiyi takiben süt dişi ve altındaki germ genel anestezi altında cerrahi olarak çekildi. Süt dişinin çevresindeki kemikten alınan biopsinin histopatolojisi osteomyeliti onayladı. Hastanın 3 aylık takibi problemsiz geçti ve herhangi bir enfeksiyon bulgusuna rastlanılmadı.

Sonuç: Periostitis ossificans bu durumun patogenezinin tanımlanmasında Garre osteomyelitinden daha uygun bir tanımlamadır. Tedavisi enfeksiyon kaynağının ortadan kaldırılmasını ve antibiyoterapiyi içerir. Periost proliferasyonu görülen durumlarda ayırıcı tanıda Ewing sarkomu, fibröz displazi, osteogenik sarkom, infantil kortikal hiperosteosis, kallus, ekzostoz, kalsifiye hematoma ve osteoma da düşünülmelidir.

Garre's Osteomyelitis with related non erupted primary molar in a 5 years old child; a case report

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci

Atatürk University, Dentistry Faculty, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective:

Chronic osteomyelitis with proliferative periostitis is a distinctive type of chronic osteomyelitis that mainly affects children and young adults secondary to dental infection. In the maxillofacial region, it has traditionally been termed Garré's osteomyelitis with proliferative periostitis and more recently periostitis ossificans. This process, related to formation of subperiosteal bone which forms several layers of vital bone that are parallel to each other and to the surface of the affected bone, represents a periosteal reaction to inflammatory/infectious stimulation.

Case: A 5 years old boy had been referred our department for non-erupted right mandibular second primary molar tooth. Non erupted primary tooth had a large radiolucent lesion alike dental caries in the crown and related permanent tooth's germ found under the primary tooth in the radiographic examination. In clinical examination a fistula was found through the gingiva related to non-erupted tooth. There was a bone expansion in the non-erupted tooth area on the mandibular inferior border. After 5 week of antibiotic therapy patient treated with surgical extraction of the primary tooth and the related germ under general anesthesia. Histopathologic examination confirmed osteomyelitis around primary molar. 3-Month follow ups were uneventful and there wasn't any signs of infection

Conclusion: Periostitis ossificans is more accurate description of the pathogenesis of this condition than Garré's osteomyelitis. Management involves removal of the source of infection and antibiotic treatment. Lesions that must be considered in the differential diagnosis of proliferative periostitis are Ewing's sarcoma, fibrous dysplasia, osteogenic sarcoma, infantile cortical hyperostosis, callus, exostosis, calcifying hematoma, and osteotomas.

[PS-277]

Hızlı büyüyen piyojenik granülomun diod lazer ile eksizyonu: bir olgu sunumu

Sedat Çetiner, Damla Sivri, Vahit Can Göksu

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç:

Piyojenik granüloma genellikle travma, hormonal dengesizlik, kronik iritasyon yada çeşitli ilaçların kullanımından kaynaklanan inflamatuvar bir hiperplazidir. Oral piyojenik granüloma düzgün yüzeyli yada lobüler olabilen ekzofitik, küçük kırmızı eritematöz papiller gösteren saplı ya da sapsız olabilen genellikle kanamalı ve yavaş büyüme paternine sahip bir lezyondur.

Olgu:

59 yaşında erkek hasta mandibular kesiciler çevresinde 3 haftadır mevcut ağrılı şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan radyolojik ve klinik muayenelerde 31 ve 32 dişlerin çevresinde kırmızı, kanamalı ve dokunmada ağrılı lezyon görüldü. Ayrıca 31 ve 32 nolu dişlerde mobilite tespit edildi. İntraoperatif kanama riskini en aza indirmek amacıyla lezyon diod lazer ile eksize edildi ve 31 ve 32 nolu dişlerin çekimleri gerçekleştirildi. Lezyon histopatolojik incelemeye gönderildi. Hormonal sebeplerin elenmesi amacıyla hormon testleri istendi.

Sonuç:

Piyojenik granülomanın en yaygın tedavisi cerrahi eksizyondur ama lazer eksizyonu gibi alternatif yaklaşımlar da önerilmektedir. Piyojenik granülomanın tedavisinde diod lazerin kullanımı kanama riskini azaltmakta, ameliyat süresini kısaltmakta, post operatif hemostazi sağlamakta ve hasta tarafından kolay kabul edilmektedir. Bir çok yazar piyojenik granülomanın daha agresif hatta malign lezyonlardan ayırt edilmesi için kesin tanısının mümkün olduğunca histopatolojik inceleme ile konulması gerektiğini savunmaktadır.

Excision of rapidly growing pyogenic granuloma with diod laser: a case report

Sedat Çetiner, Damla Sivri, Vahit Can Göksu
Gazi University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective:

Pyogenic granulomas present as an inflammatory hyperplasia usually caused by trauma, hormonal imbalance, chronic irritation, or as the response to a wide variety of drugs. Oral pyogenic granuloma is a smooth or lobulated exophytic lesion representing as small, red erythematous papules on pedunculated or sometimes sessile base, which is usually hemorrhagic and had slow growth pattern.

Case:

59 years old male patient visited our department for swelling around mandibular incisor and pain for 3 weeks. Radiological and clinical examinations showed a red, hemorrhagic painful lesion around the 31 and 32 tooth. 31 and 32 tooth were also mobile. For minimizing intraoperative hemorrhage lesion was excised with diod laser and extraction of the 31 and 32 performed. Lesion send for histopathologic examination. For eliminated the cause of the lesion hormone test was asked.

Conclusion:

The most common treatment of pyogenic granuloma is surgical excision but alternative approaches such as laser excision have also been proposed. The use of diod laser in the treatment of pyogenic granuloma reduced bleeding during surgery, with a consequent reduction in operating time, promoted rapid postoperative hemostasis, and has better patient acceptance. Many authors recommend that in the treatment of pyogenic granulomas the initial diagnosis should be confirmed histologically as they can be underdiagnosed for other more aggressive and even malignant lesions.

[PS-278]

Odontoma ile ilişkili büyük bir dentigeröz kist

Sercan Küçük Kurt¹, Sharif Rzayev², Can Tükel³, Murat Özlü⁴

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

³Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

⁴Özel Klinik

Amaç:

Odontoma kökeni tam olarak belli olmayan ve selim tümörden çok gelişimsel bir bozukluk olarak değerlendirilen ektomezansimal bir tümördür. Dentigeröz kist ise çoğunlukla sürmemiş bir dişin eşlik ettiği ve diş kronunu saran, epitelle çevrili bir lezyondur. Daha nadir olsa da dentigeröz kistler odontoma ile ilişkili olabilir. Bu sunumda odontoma ile ilişkili bir dentigeröz kist olgusundan bahsedilecektir.

Olgu:

53 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sağ mandibular bölgede oluşan şişlik ile başvurmuştur. Klinik ve radyolojik muayene sonucu hastanın sol ikinci premolar dişinden sağ mandibular angulus bölgesine uzanan multiloküler görünüme sahip lezyon tespit edilmiştir. Daha önceki süreçte hastanın başka bir klinikte lezyonuna yönelik iki farklı bölgeden marsupyalizasyon işlemi uygulandığı öğrenilmiştir. Başarısızlıkla sonuçlanan işlem sonrası hasta tarafımıza yönlendirilmiştir. Hastanın lezyonuna yönelik enükleasyon işlemi uygulanmış ve kiste eşlik eden odontomada çıkartılmıştır. Ayrıca sosyal endikasyon da göz önüne alınarak kist bölgesine eşlik eden ve aynı zamanda periodontal probleme de sahip dişlerin çekimi gerçekleştirilmiştir. Yapılan 2 yıllık takiplerin ardından kistin yerleşim gösterdiği bölgede tamamen iyileşme olduğu gözlenmiştir.

Sonuç:

Sunulan bu vakada, kiste eşlik eden odontoma tesadüf eseri fark edilmiştir. Lezyonun eksizyonu ardından yapılan histopatolojik incelemeler sonrasında bölgede başka bir gömülü dişin bulunmaması nedeniyle dentigeröz kistin odontoma kaynaklı olduğu anlaşılmıştır. Oluşan bu kist ile odontomanın ilişkisi bu vakayı ilginç kılmaktadır.

A large dentigerous cyst associated with an odontoma

Sercan Küçük Kurt¹, Sharif Rzayev², Can Tükel³, Murat Özlü⁴

¹İstanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective:

Odontoma is a non-aggressive ectomesenchymal tumor of unknown origin that are more considered developmental malformations (hamatomas) than benign neoplasms. Dentigerous cyst is an epithelium-lined sac enclosing the crown of an unerupted tooth. Occasionally, the dentigerous cyst is associated with odontoma. In this present case, a dentigerous cyst associated with odontoma was reported.

Case:

A 53-year-old male admitted to our department with complaining of swelling on his right mandibular region. Clinical and radiographic examination revealed an extensive radiolucency extending from left second premolar to right mandibular angulus region. Previously marsupialization of the cyst was tried by another doctor from two different location. However, as a result of the failure of the process the patient was referred to our department. Enucleation of the cyst with odontoma was done. Also considering the social indication, associated teeth were extracted which have periodontal problems and mobility. At the 2 years follow up, there was a complete healing in cyst region.

Conclusion:

In the present case, odontoma was an incidental radiographic finding. Odontoma was surgically excised along with the soft tissue attached to it. Histopathological examination revealed a dentigerous cyst associated with an odontoma that's because there was no any other unerupted tooth. The association of a cyst arising from odontoma makes this case interesting.

[PS-279]

Sendromik Olmayan Çocuk Hastada Görülen Dentigeröz Kistin ve Keratokistik Odontojenik Tümörün Tedavisi

Enes Özkan¹, Damla Torul², İsmail Şener²

¹Samsun Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı kliniğimize başvuran çocuk hastada görülen dentigeröz kistin ve keratokistik odontojenik tümörün konservatif ve cerrahi yaklaşımla tedavisini ve takip sonrası elde edilen bulguları sunmaktır.

Olgu: Karışık dişlenme dönemindeki 10 yaşında sağlıklı erkek hasta bukkal bölgedeki ağrısız şişlik nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Alınan panoramik radyografide sağ mandibular bölgede orta hattan 1.molar dişe uzanan, 1. ve 2. premolar ve kanin dişinin migrasyonuna neden olan kistik lezyon izlendi. Histopatolojik incelemede dentigeröz kist tanısı koyuldu. Daimi dişlerin ve önemli anatomik yapıların varlığından dolayı kist marsüpiyalizyon ile tedavi edildi. Gömülü kanin dişinin ortodonti konsültasyonu sonucunda takibine karar verildikten 6 ay sonra transmigre kanin dişinin kronu etrafında radyolüsent lezyon izlendi. Kanin dişinin ve lezyonun çıkarılmasına karar verildi. Enükleasyon sonrası yapılan patolojik incelemede keratokistik odontojenik tümör tanısı koyuldu. 4 yıllık takip sonunda her iki kist bölgesinde nüks bulgusuna rastlanılmadı. Ancak hastanın mandibular 3.molar dişlerinin etrafında hızlı genişleyen radyolüsent lezyonlar ve ektopik yerleşimli sol maksiller 3. molar dişi izlendi. Sol mandibular lezyonun marsüpiyalizasyonuna, sağ mandibular lezyonun enükleasyonuna karar verildi. Maksiller gömülü dişi için ise sinüzit bulguları da eşlik ettiğinden dolayı KBB konsültasyonu istendi ve takip edilmesine karar verildi.

Sonuç: Konservatif tedavi yaklaşımı sayesinde premolar dişlerin başarılı bir şekilde doğru pozisyonunda sürmesi sağlandı. Dentigeröz kist marsüpiyalizasyon, keratokistik odontojenik tümör ise enükleasyon ile nüks görülmeden ve anatomik bölgelere ve diğer dişlere zarar verilmeden başarılı bir şekilde tedavi edildi. Sendromik olmasa da bu tür hastalarda farklı bölgelerde kistlere rastlanılabildiğinden uzun süreli takiplerin önemi oldukça fazladır.

Management of Dentigerous Cyst and Keratocystic Odontogenic Tumor in a Non-syndromic Child

Enes Özkan¹, Damla Torul², İsmail Şener²

¹Samsun Oral and Dental Health Hospital, Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

Objective: The aim of this study was to present the treatment of dentigerous cyst and keratocystic odontogenic tumor with conservative and surgical approaches and the findings after follow-up in a child.

Case: A healthy 10-year-old male patient was referred to our clinic because of a painless swelling in the buccal region. A cystic lesion that extending from mandibular midline to first molar region and cause migration of premolars and canine teeth was observed in panoramic radiography. The lesion diagnosed as dentigerous cyst after histopathological examination. The cyst was treated with marsupialization due to presence of permanent teeth and important anatomic structures. A radiolucent lesion around the crown of the canine was observed 6 months later. Extraction of the canine tooth and excision of the lesion was decided. Histopathological examination revealed keratocyst odontogenic tumor. No recurrence was detected after 4-year follow-up. However, a fast expanding radiolucent lesions around mandibular third molars and an ectopic left maxillary third molar tooth were detected. Marsupialisation of the left mandibular lesion and enucleation of the right mandibular lesion were decided. Because of sinus symptoms was present in the impacted maxillary third molar region, the patient

consult to otorhinolaryngology and it was decided to follow-up.

Conclusion: Premolar teeth can successfully proceed to their correct position with conservative approach. Cysts treated without recurrence, causing no harm to the anatomical structures and adjacent teeth. Although, the patient is non-syndromic long-term follow up is important in these patients because of cysts can be seen in different regions.

[PS-280]

Gömülü Maksiller Kanin Dişin Sürdürülmesine Yeni Cerrahi Yaklaşım - Olgu Sunumu

Sharif Rzayev¹, Orkhan Sadıgov², Dilara Nur Öztürk¹, Süleyman Bozkaya¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Maksiller kanin dişler en sık gömülü kalan dişlerden biridir. Gömülülük durumunun ortadan kaldırılması için klasik tedavi protokolü sabit bir aygırla gömülü kanin için yer açılması ve cerrahi olarak dişin üzerinin açılmasını takiben dişe uygun doğrultuda hafif çekme kuvvetleri uygulandığında neredeyse her zaman başarılı sonuçlar elde edilmektedir. Bu vakanın amacı, 18 ay boyunca herhangi bir hareket elde edilemeyen gömülü bir kaninin sürdürülmesinin sağlanmasıdır.

Olgu: 17 yaşında kadın hasta sol üst çenesindeki gömülü kanin dişin üzerinin açılması için kliniğimize ortodonti bölümünden yönlendirilmiştir. Radyografide apekse yakın bölgede kıvrılmış, "L" şeklinde kökü olan sol maksiller kanin diş saptanmıştır. Dişin üzeri açılmış ve sabit bir apareye bağlanmıştır. Yaklaşık 18 ay boyunca dişe hafif çekme kuvvetleri uygulanmış ancak kökteki kıvrımdan dolayı herhangi bir hareket elde edilememiştir. Radyolojik değerlendirme sonrasında özgün bir cerrahi tedavi planlaması yapılmıştır. Lokal anestezi altında gömülü kanin dişin kök ucu açığa çıkarılmış ve pulpaya zarar verilmeksizin kıvrımın etrafından kök freze edilmiştir. Diş hareketi elde edilebilmesi için dişin kök ucu kırılmıştır.

Sonuç: Gömülü bir kaninin sürdürülmesi her zaman mümkün olmayabilir ve başarılı sayılabilecek bir tedavi yapabilmek için bazı durumlarda ortodontistler ve cerrahlar kalıpların dışına çıkmalıdır. Bu vakada uygulanan bu prosedür nadir bir duruma olağandışı bir yaklaşımdır ve özgün tedavi planıyla gömülü dişin sürdürülebilmesiyle sonuçlanmıştır.

New Surgical Approach to Disimpaction of an Impacted Maxillary Canine - A Case Report

Sharif Rzayev¹, Orkhan Sadıgov², Dilara Nur Öztürk¹, Süleyman Bozkaya¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

Objective: The maxillary canine is one of the most frequently impacted teeth. The classic treatment protocol of opening space for an impacted maxillary canine with a fixed appliance, surgical exposure, and light traction forces on the tooth in the appropriate direction is almost always successful and leads to resolution of the impaction. The objective of this case was to achieve disimpaction of an impacted canine for which no movement could be achieved for about 18 months.

Case: 17-year-old female patient was referred to our clinic from the department of orthodontics for the disimpaction of a left impacted maxillary canine. Radiographically an impacted maxillary left canine with an "L" shaped root curved near the apex was discovered. The tooth was exposed for attachment to a fixed appliance. Light traction forces were applied to the tooth for nearly 18 months and no movement was achieved because of the curved root. After radiological assessment an original surgical treatment plan was made. Under local anesthesia the apex of the impacted canine was exposed and the root was thinned around the curve without harming the pulp. The apex was broken so that tooth movement can be achieved.

Conclusion: Resolution of an impacted canine is not always possible and in some cases the surgeon and orthodontist needs to think outside the box to achieve what is considered a successful treatment. For this case this procedure is an extraordinary approach to a rare situation which resulted in the resolution of the impaction with an original treatment plan.

[PS-281]

Mandibulada posteriorda çift taraflı Brown tümörü;Vaka Raporu

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Erzurum, Türkiye

Amaç: Dev hücreli lezyonlar çenelerde görülen ve dev hücreli tümör, anevrizmal kemik kisti, cerubizm, santral dev hücreli granülom, brown tümörü gibi çeşitli patolojilerin belirtisi olan lezyonlardır. Eğer ki bir hastada dev hücre içeren yuvarlak, radiolüsent ve kemikte ekspansiyona neden olmuş bir lezyon görülür ise ayırıcı tanı mutlaka yapılmalıdır. Lezyonlar yoğun kemik retansiyonunun olduğu alanlarda lokalizedir ve oluşan kemik defektleri fibroz doku ile dolmaktadır.

Olgu: 75 yaşında bir kadın dişsiz mandibular posterior bölgede çift taraflı şişlik şikayeti ile tarafımıza başvurdu. Panoromik röntgende yuvarlak sınırları belirsiz çift taraflı radyolüsent lezyonlar görüldü. İki taraf içinde insizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik inceleme her iki taraf içinde dev hücreli granülom tanısı ile sonuçlandı. Ayırıcı tanı için endokrinolojik tahlil yapıldı ve tahlil sonucu hastada PTH değerinde 95.8 pg/ml (normal değer aralığı 10-65 pg/ml), TSH; 56,2 (normal değer aralığı; 0,33-4,94 mcU/mL) FT4; 0,63 (normal değer aralığı; 0,70-1,48 ng/mL) ve aşırı D vitamini yetersizliği olduğunu ortaya çıkardı. Lezyonlar eksize edildi ve tekrar patolojik olarak incelendi. Klinik ve patolojik korelasyon sonucuna göre lezyonların brown tümörü olduğunu karar verildi.

Sonuç: Brown tümörü hem prime hemde seconder hiperparatroidizm vakalarında sekonder olarak ortaya çıkar. Brown tümörü primer

hiperparatroidizmde %4.5 ve sekonder hiperparatroidizmde %1.5-1.7 oranında görülür.Klinik ve histolojik olarak santral dev hücreli lezyonun aynıdır.Bu nedenle tekrarlayan,agresif ve çoklu santral dev hücreli lezyonların varlığında hiperparatroidizm serum kalsiyum,fosfat ve parathormon tahlilleri ile bertaraf edilmelidir.

Bilateral brown tumor in the posterior mandible;a case repor

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci, Nesrin Saruhan
Atatürk University,Dentistry Faculty,Department of Oral and Maxillofacial Surgery,Erzurum,Turkey

Objective:

Giant cell lesions can be seen in jaws and represent various types of pathologies as giant cell tumor, aneurysmal bone cyst, cherubism, central giant cell granuloma, brown tumor. Whenever a round, radiolucent, and bone expanding lesion in the jaws of patient within giant cell is present, differential diagnosis must be done.The lesions localize in areas of intense bone resorption, and the bone defect becomes filled with fibrous tissue.

Case: 75years old woman complained about a large expansion of the edentulous bilateral mandibular posterior area. Panoramic radiograph revealed a bilaterally round radiolucent lesions which had irregular margins.An incisional biopsy performed from both side of the mandible. Histopathological examination proved to be giantcell granulomas for both sides. For differential diagnosis endocrinologic assay performed and it revealed that patient had a level of PTH;95,8 pg/mL (normal range;10-65 pg/mL),TSH;56,2 (normal range; 0,33-4,94mIU/mL),FT4;0,63 (normal range;0,70-1,48ng/dL) and had severe vit-D deficiency.Lesions were excised from mandible and examined pathologically again. Clinical and pathological corelation showed that lesions were brown tumors

Conclusion: Brown tumors arise secondarily to both primary and secondary hyperparathyroidism. Brown tumor has been reported to occur in 4.5% of patients with primary and 1.5-1.7% of those with secondary hyperparathyroidism. Clinically and histologically, they are identical to central giant cell granuloma. Therefore, whether a lesion such as this is recurrent, aggressive and multiple, hyperparathyroidism must be exclude with serum calcium, phosphate and parathormone assay.

[PS-282]

Orbital Rim Kırığına Ekstraoral Yaklaşım: Olgu Sunumu

Anıl Seçkin, Süleyman Bozkaya, Ergun Yücel
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Travma sonucu oluşan orbital kırıkları nadir görülmektedir. Bu vakada, trafik kazası sonucu sol orbita rim kırığı olan 45 yaşındaki erkek hastanın ekstraoral yaklaşım ile kırık hattının fiksasyonu yapılmıştır.

Extraoral Approach to Orbital Rim Fracture: Case Report

Anıl Seçkin, Süleyman Bozkaya, Ergun Yücel
Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara

Orbital rim fractures caused by traumas are rarely seen in patients. In this report, we present a 45 year-old man with a left orbital rim fracture caused by traffic accident and treated fracture with extraoral approach.

[PS-283]

Çocuk Hastada Dentigeröz Kist: Vaka Raporu

Emine Akbaş, Erol Cansız
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,İstanbul

Amaç: Dentigeröz kist hayatın ilk dekatında en sık rastlanılan gelişimsel odontojenik kisttir. Sıklıkla mandibulada, özellikle premolar bölgede oluşur. Rekürrens göstermez. Çocuklarda dentigeröz kist tedavisi kistle ilişkide olan sürekli dişlerin korunmasını amaçlamaktadır. Bu vaka raporunda sürmemiş sürekli dişlerle ilişkisi bulunan dentigeröz kistin marsüpyalizasyon ile tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 7 yaşında erkek hasta 2015 kasım ayında sol mandibular bölgedeki şişlik nedeni bölümümüze başvurmuştur. Ekstraoral olarak herhangi bir bulguya rastlanılmamıştır. İntraoral muayenesinde mandibular süt 1. ve 2. molarların bukkal tarafında ekspansiyon tespit edilmiştir. Radyolojik muayenesinde sürmemiş mandibular daimi kanin ve premolarları içine alan sınırları belirgin uniloküler radyolüsensi görülmüştür. Sürmemiş dişleri korumak için lezyonun marsüpyalizasyonu planlanmıştır. Süt 1. molar çelimiş ve yerine 6 ay süre ile dren yerleştirilmiştir. 6 ay sonra kist kaybolmuştur ve dişlerin doğru pozisyonda srmesi için yer tutucu yapılmıştır.

Sonuç: Pedyatrik hastalarda sürekli dişleri korumak ve sürmelerini sağlamak için dentigeröz kistlerin tedavisinde marsüpyalizasyon ideal bir tedavi şeklidir. Literatürlerde, bu teknikle iyi sonuçlar elde edilmiştir. Yine de marsüpyalizasyon tedaisinden sonra sürekli dişlerin sürme zamanına kadar hasta takibinin yapılması gerekmektedir.

A Dentigerous Cyst in a Child: a Case Report

Emine Akbaş, Erol Cansız
Istanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Objective: Dentigerous cyst is the most common developmental odontogenic cyst of the jaws in the first decade of life. It often occurs in the mandible, especially premolar site. It shows no recurrency. The treatment of dentigerous cyst in children should have the aim of preserve the related permanent teeth. In this case report of dentigerous cyst in the mandible treated by marsupialization saving the unerupted permanent teeth.

Case:

7 year old male patient was referred to our department in November 2015 with the complaining of swelling in the left side of the mandible. Extraorally, there was no evidence. Intra-oral examination revealed the presence of expansion in the buccal side of the mandibular primary first and second molar. Radiological examination showed the well-defined unilocular radiolucency in relation with the unerupted mandibular permanent canine and premolars. Marsupialization of the lesion was planned to prevent the unerupted permanent teeth. Primary first molar was removed and drainage tube was placed for 6 months. Then After 6 months there was no lesion and space maintainer was installed for the correcting tooth eruption position.

Conclusion: Marsupialization is an ideal treatment for the dentigerous cysts to preserve the related permanent teeth and provide their eruption in pediatric patients. In the literatures, this technique have been reported with excellent results. However, after marsupialization treatment, patients' follow up must be done as far as eruption of permanent teeth.

[PS-284]

Cerrahi Destekli Maksiller Genişletme - Olgu Sunumu

Faruk Öğütlü, Dilara Nur Öztürk, Ali Gizli, Ahmet Canpolat, Sharif Rzayev
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Transvers maksiller yetersizlik adolesanlarda ve yetişkinlerde sıklıkla karşılaşılabilen bir klinik problemdir. Maksiller yapı cerrahi olarak cerrahi destekli hızlı palatal ekspansiyon (SARPE) veya segmental Le Fort osteotomisiyle; cerrahisiz olarak da ortodontik hızlı palatal ekspansiyonla (RPE) düzeltilbilir. Konvansiyonel ortodontik RPE'nin mid-palatal süturun kapanmasından önce genç hastalara uygulandığında oldukça başarılı olduğu bildirilmiştir; ancak, bu teknik sütür kapanması ve transvers büyümenin tamamlanması maksiller ekspansiyonu sınırladığı için iskeletsel gelişimini tamamlamış bireylerde endike değildir. SARPE işlemlerinin genel olarak düşük morbidite riski barındırdığı bildirilmiştir. Bu vakanın amacı maksiller yetersizliği olan bir hastada maksiller ekspansiyon sağlanabilmesi için RPE öncesi başarılı bir kortikotomi yapılabilmesidir.

Olgu: Maksiller yetersizliği olan 21 yaşındaki erkek hasta kliniğimize RPE öncesi kortikotomi yapılması için ortodonti bölümünden yönlendirilmiştir. Lokal anestezi altında apertura piriformisten pterigoid fissüre kadar bukkalden kortikotomi yapılmıştır. Maksilla, anterior nazal spinanın altından, santral kesici dişlerin arasından ayrılmış; aynı zamanda her iki tarafta pterigoidler de ayrılmıştır. Ayrılmadan hemen sonra ekspansiyon aparatı yerleştirilmiş ve aktive edilmiştir. Cerrahiden sonra hasta tekrar ortodontistine yönlendirilmiştir.

Sonuç: Konvansiyonel ortodontik RPE'nin uzun süren ve iskeletsel gelişimini tamamlamış hastalarda yalnızca diş hareketi sağlayan bir tedavi olması nedeniyle bu vakada SARPE daha iyi bir tedavi seçeneği olmuştur. Maksiller yetersizlik kortikotomi sonrası RPE ile daha kısa sürede giderilmiştir.

Surgically Assisted Maxillary Expansion - A Case Report

Faruk Öğütlü, Dilara Nur Öztürk, Ali Gizli, Ahmet Canpolat, Sharif Rzayev
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Transverse maxillary deficiency is a relatively common clinical problem in both teenagers and adults. Maxillary structure can be corrected surgically by surgically assisted rapid palatal expansion (SARPE), or segmental Le Fort osteotomy; or non surgically via orthodontic rapid palatal expansion (RPE). Conventional orthodontic RPE before closure of the mid-palatal suture has been reported to be highly successful in young patients, but this technique is not indicated in skeletally mature individuals because suture closure and the completion of transverse growth limit the range of maxillary expansion. SARPE procedures have traditionally been reported to be associated with low morbidity. The objective of this case was to provide expansion of the maxilla in a patient with maxillary deficiency with a successful corticotomy followed by RPE.

Case: 21 year old male patient with a maxillary deficiency was referred to our clinic from the department of orthodontics for corticotomy before RPE. Under local anesthesia a buccal corticotomy was performed from the piriform aperture to the pterygoid fissure. Below the anterior nasal spine the maxilla was separated between the central incisors and pterygoid separation was also performed on both sides. Immediately after the separation, the expansion appliance was activated. After the surgery patient was referred back to his orthodontist.

Conclusion: Conventional orthodontic RPE being a long standing treatment that only provides tooth movement in skeletally mature patients, SARPE was the better choice of treatment in this case. The maxillary deficiency was successfully eliminated in a shorter amount of time by RPE performed after corticotomy.

[PS-285]

Unikistik ameloblastoma: vaka raporu

Mustafa Sancar Ataç, Sharif Rzayev, Emin Mehmet Toprak, Anıl Seckin, Ergun Ziver Yücel

Amaç: Ameloblastoma, genellikle agresif gelişim gösteren ve konservatif tedavi sonrası yüksek nüks oranına sahip olan, benign odontojenik bir tümördür. Unikistik ameloblastoma, ameloblastomanın formlarına göre, daha az agresif karakterlidir. Klinik olarak ameloblastoma asemptomatiktir. Tümör genellikle kemik ekspansiyonu ile fark edilmekte ya da rutin radyolojik incelemelerde tespit edilmektedir. Kısaca, ameloblastoma yavaş gelişen, agrisiz ile karakterizedir. Lezyon, genellikle mandibulada angulus ve ramus bölgelerinde oluşur. Bu çalışmanın amacı ameloblastoma nedeniyle hemimandibulektomi ve rekonstrüksiyon plak ile mandibular rekonstrüksiyon vakası rapor etmektir.

Olgu: 62 yaşında erkek hasta kliniğimize sol mandibulada şişlik ile başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik inceleme sonucunda, sol mandibuler molar dişler bölgesinden kondile kadar uzanan 5,5 X 5,5 X 2 cm boyutlarında radyolüsent lezyon tespit edildi. İnsizyonel biyopsi Ameloblastom ile uyumlu olduğundan rezeksiyon ve aynı seansta rekonstrüksiyon planlandı. Hastaya genel anestezi altında molar bölgeden itibaren hemimandibulektomisi yapıldı. Kondilden oluşan 2 parçalı protez ve rekonstrüksiyon plak ile mandibulaya vidalanarak tespit edildi.

Sonuç: Cerrahi olarak enükle edilen lezyona, histopatolojik inceleme sonucu unikistik ameloblastoma tanısı konulmuştur. Unikistik ameloblastomaların prognozu radikal rezeksiyon gerektirmektedir. Unikistik ameloblastoma tedavisinde, enükleasyon başarılı bir yöntemdir, ancak nüks ihtimali nedeniyle hastanın uzun dönem takibi gereklidir.

Unicystic ameloblastoma: a case report

Mustafa Sancar Ataç, Sharif Rzayev, Emin Mehmet Toprak, Anıl Seckin, Ergun Ziver Yücel
Gazi University oral and maxillofacial surgery department Ankara

Objective: Ameloblastoma is a benign odontogenic tumour, which often shows aggressive growth and a high recurrence rate after conservative surgical treatment. Unicystic ameloblastoma is considered to be a less aggressive form of ameloblastoma. Ameloblastoma clinically is asymptomatic. The tumor is usually detected in the bone being noticed by expansion or routine radiological examination. In short, ameloblastoma is characterized by painless and slowly developing. Lesions usually occur in the angulus and ramus of the mandible. The purpose of this study due to ameloblastoma hemimandibulectomy and mandibular reconstruction with reconstruction plaque is to case report.

Case: 62-year-old male patient referred to our clinic with swelling in the left mandible. The clinical and radiological examination of the left mandibular from molar teeth region to condyle ranging of 5.5 x 5.5 x 2 cm in size radiolucent lesion was detected. An incisional biopsy consistent with ameloblastoma resection and reconstruction is planned in the same session. Patients under general anesthesia was performed in hemimandibulectomy from the molar region. 2-piece consisting of condylar prosthesis and reconstruction plaque screwed of the mandible was determined.

Conclusion: The lesion was surgically enucleated on histopathologic examination diagnosis of unicystic ameloblastoma have been established. The unicystic ameloblastoma prognosis requires radical resection. Unicystic ameloblastoma treatment, enucleation is a successful method, but because the patient is required to follow the long-term risk of recurrence.

[PS-286]

Posterior Mandibuler Vertikal Augmentasyonda İnterpozisyonel Kemik Greftlemesi

Mehmet Emre Benliday¹, Fariz Salimov¹, Mehmet Kürkcü¹, Cem Kurtoğlu²

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana

Giriş

Mandibuler posterior alveoler kretre osseoentegre implant yerleştirmek için uygulanan vertikal augmentasyon işlemi yüksek komplikasyon oranı ile oldukça kompleks bir işlemdir. Vertikal augmentasyon için uygulanan yöntemler onlay blok greft, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, sinir transpozisyonu ve interpozisyonel kemik greftlemesidir. Her bir seçenek belirli derecede komplikasyon insidansına veya boyutsal greft kaybı potansiyeline sahiptir. Hangi yöntemin seçileceği yöntemin etkinliğinden çok cerrahın tecrübesine bağlıdır. Bu raporda, maksiller ve mandibuler posterior alveoler bölgede vertikal augmentasyon uygulanan bir olgu sunulmaktadır.

Olgu Sunumu

Tam dişsizlik şikayeti ile 42 yaşında erkek hasta kliniğimize başvurdu. Klinik ve CBCT değerlendirmesinde mandibuler ve maksiller posterior bölgelerde alveoler krette vertikal atrofi belirlendi. Genel anestezi altında, otojen ve sığır kaynaklı HA greft karışımı ile bilateral sinüs augmentasyonu yapıldı. Buna ek olarak, posterior mandibuler bölgenin vertikal augmentasyonu için iliak kortikokansellöz blok greft ile bilateral interpozisyonel kemik greftlemesi yapıldı. Postoperatif dönem sorunsuz olarak geçildi. Standart boyuttaki implantlar 5 aylık greft iyileşmesinin ardından yerleştirildi. Hasta, implant destekli hibrid protezler ile başarılı bir şekilde rehabilite edildi.

Sonuç

Posterior mandibulanın vertikal augmentasyonu için uygulanan interpozisyonel kemik greftlemesi başarılı bir yöntemdir.

Interpositional Bone Grafting for Posterior Mandibular Vertical Augmentation

Mehmet Emre Benlidayı¹, Fariz Salimov¹, Mehmet Kürkcü¹, Cem Kurtoğlu²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana

²Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana

Introduction

Vertical augmentation of the mandibular posterior alveolar ridge for the placement of osseointegrated implants is a challenge with high complication rate. The methods used for vertical alveolar augmentation include onlay block graft, guided bone regeneration, nerve transposition and interpositional bone grafting. Each of these options has an incidence of complication or a potential for dimensional graft loss. The choice of which technique to use appears to be based on surgeon experience rather than on compelling evidence for efficacy. In this report, vertical augmentation of maxillary and mandibular alveolar crest of a case is presented.

Case

A 42-year-old male was admitted with a complaint of complete edentulism. Clinical and CBCT examination revealed vertical alveolar ridge atrophy in both maxillary and mandibular posterior regions. Sinus augmentation with autogenous and bovine derived HA graft mixture was performed bilaterally under general anesthesia. In addition, interpositional bone grafting with iliac corticocancellous block graft was carried out for vertical augmentation of the posterior mandibular regions bilaterally. The postoperative course was uneventful. Standard length dental implants were placed after 5 months of healing. The patient was successfully rehabilitated with implant supported hybrid prosthesis.

Conclusion

The interpositional bone grafting is a successful technique for vertical augmentation of the posterior mandible.

[PS-287]

Nadir bir olgu sunumu: Ender görülen boyutta bir irritasyon fibromu

Sharif Rzayev, Onur Odabaşı, Barış Kipritoğlu, Süleyman Bozkaya, Onur Şahin
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Fibroma oral kavitenin en sık görülen tümör benzeri lezyonudur. Fibroma lokal irritasyon veya travmaya karşı oluşan fibröz bağ dokusunun hiperplazisidir. Bu irritasyonlar, protez travmaları, yanağı emme, yanak ve dudağı ısırma veya dili diastemaya doğru ittirir. Lezyon fibroblastlardan oluşan, olgunlaşmış kollajen demetlerin ve fibroblastların ağırlıkta olduğu reaksiyonel bir yapıya sahiptir. Önceki piyogenik granülomanın fibröz doku haline dönüşmesi şeklinde gelişebileceği de düşünülmektedir.

Olgu: 30 yaşında kadın hasta, 3 yıldır yanağında var olan kitlenin kendisini rahatsız ettiği şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede hastanın yanağındaki kitleyi sürekli olarak ısırıldığı tespit edilmiştir. Lezyonun çevresine uygulanan lokal anestezinin ardından, kitle içerisinden geçirilen bir sütür yardımıyla bukkal mukozadan uzaklaştırılmış ve eliptik tarzda insizyon ile eksize edilmiştir. Çıkarılan 3x5 cm boyutundaki lezyon histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Açık yara yüzeyi mukozanın diseksiyon makasları ile serbestleştirilmesinin ardından 3-0 ipek sütür ile primer olarak kapatılmıştır.

Sonuç: Travmatik fibromalar aynı büyüklükte yıllarca kalabilirler. Irritasyon ortadan kalkınca küçülebildikleri halde tamamen ortadan kalkmaları söz konusu değildir. Bu nedenle tespit edildikleri taktirde eksize edilip histolojik incelemeleri yapılmalıdır. Klinik olarak tanınmaları kolay olmakla birlikte başka mezenşimal tümörlere de benzedikleri için muhakkak mikroskopik değerlendirmeleri yapılmalıdır.

Irritation fibroma in a rare size: Case report

Sharif Rzayev, Onur Odabaşı, Barış Kipritoğlu, Süleyman Bozkaya, Onur Şahin
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: fibroma is the most common tumor-like lesions of the oral cavity. fibroma is hyperplasia of fibrous connective tissue that forms against injury or local irritation. This irritation, prosthetics, trauma, buccal absorption, cheeks and lips or tongue biting diastema requirement is to push it. Lesion has a structure consisting of fibroblasts, mature collagen bundles and the fibroblasts were reactionary weight. Previous pyogenic granuloma is thought also can develop in the form of the transformation into fibrous tissue.

Case: 30-year-old female patient referred to our clinic with complaints of 3 years, the existing mass bother him in the cheek. Made in the clinical examination of the patient's cheek mass was determined to constantly bite. After local anesthesia is applied around the lesion was removed from the buccal mucosa, with the help of a suture passed through the mass was excised and the incision elliptical style. The lesion on disposal of 3x5 cm were sent for histopathologic examination. Following the liberalization of the open wound surface of the mucosa dissecting scissors it is closed primarily with 3-0 silk suture

Conclusion: Traumatic fibroma may remain the same size for years. They are detected excised should be performed and histological examination. Clinical recognition of microscopic necessarily because they like to other mesenchymal tumors, although the assessment should be made easier.

[PS-288]

Sinüs Membran Perforasyonunun Trombositten Zengin Fibrin ile Tamiri: Olgu Sunumu

Nuray Yılmaz Altıntaş, Ümmügülsüm Coşkun, Yavuz Tolga Korkmaz
Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon, Türkiye

İkinci nesil trombosit konsantresi olarak adlandırılan trombositten zengin fibrinin (TZF), yumuşak ve sert doku iyileşmesi üzerindeki olumlu etkileri nedeniyle diş hekimliğinde klinik uygulamalarda kullanımı giderek artmaktadır. Kolay elde edilmesi, uygulanmasının kolay olması ve

büyüme faktörlerini barındırması TZF'nin en önemli avantajları arasındadır. Bu olgu raporunda sinüs membranı elevasyonu esnasında meydana gelen sinüs membran perforasyonunun TZF ile tamiri sunulmuştur.

Sinus Membrane Perforation Repair Using Platelet Rich Fibrin: A Case Report

Nuray Yılmaz Altıntaş, Ümmügülsüm Coşkun, Yavuz Tolga Korkmaz

Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon, Turkey

The platelet rich fibrin (PRF) is second-generation platelet concentrate that has been widely used in clinical applications in dentistry due to its positive effects on soft and hard tissue healing. The most important advantages of PRF are the ease of preparation and manipulation and the release of growth factors. This case report proposes the use of PRF for repairing of the perforated sinus membrane during sinus membrane elevation.

[PS-289]

Mandibuladaki Büyük Keratokistik Odontojenik Tümör

Gülperi Koçer, Samed Sönmez, Hamdi Sarı

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Isparta, Türkiye

Odontojenik keratokist ilk defa Philipsen tarafından 1956 yılında tanımlanmıştır. Genellikle dental lamina artıklarından köken almaktadır. Çenelerin her tarafında görülebilmeye rağmen mandibulanın posterior bölgesinde daha sık görülmektedir. 2005 yılında WHO tarafından keratokistik odontojenik tümör olarak yeniden adlandırılmıştır.

44 yaşındaki erkek hasta mandibula sağ tarafta ağrılı şişlik nedeni ile Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çene Cerrahisi kliniğine başvurmuştur. OPG' de molar bölgeden kondile kadar uzanan fakat kondili içine almayan multiloküler radyolüsent alan görülmüştür. 3 boyutlu değerlendirmede bukkal ve lingual taraflarda ekspansiyon yapmış ve kortikal kemiği yer yer rezorbe etmiş alanlar görülmektedir. Enükleasyon ve periferik osteotomi ile tedavi yapılmıştır.

Huge Keratocystic Odontogenic Tumor Of Mandible

Gülperi Koçer, Samed Sönmez, Hamdi Sarı

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Süleyman Demirel University, Isparta, Turkey

The term odontogenic keratocyst was first described by Philipsen in 1956. This cyst actually arises from the cell rests of dental lamina. It can occur anywhere in the jaw but is commonly seen in the posterior part of the mandible. Odontogenic keratocyst has been rechristened as keratocystic odontogenic tumor by WHO working group in 2005.

A 44-year-old patient was referred to Süleyman Demirel University Maxillofacial Surgery Department with complaint of painful swelling in the right side of lower jaw. OPG showed multilocular radiolucent lesion extending from molar anteriorly and involving the entire body and ramus of the mandible without the condyl. 3D examination revealed expansile growth of right mandible with multiple areas of perforation buccally & lingually. Total enucleation with peripheral osteotomy was taken.

Abstract book available at www.taoms2016.org

AUTHOR INDEX

Abban Gülçin SS-30	Aksoy Selami SS-14	Arslan Erkan PS-119 PS-039 PS-227
Abbasgholizadeh Siavash PS-002	Aktaş Caner PS-122	Arslan Yunus Ziya SS-05
Acar Ahmet Hüseyin SS-23	Aktaş Yeşim SS-38	Asar Doç. Dr. Neşet Volkan PS-251 PS-252
Ağaçsapan Karabulur İpek PS-268	Akyıldız Servet SS-44 PS-017 PS-016	Aşkın Berkay PS-050 PS-036
Ak Gülsüm PS-072	Alan Hilal SS-15 PS-026 PS-242	Asutay Fatih SS-07 SS-25
Akalan Ekin SS-05	Aliyev Toghrul PS-057	Ataç Mustafa Sancar SS-52 SS-59 PS-129 PS-219 PS-244 PS-247 PS-257 PS- 260 PS-266 PS-285 DK-15
Akbaş Emine PS-022 PS-032 PS-031 PS-030 PS-256 PS-263 PS- 268PS-283	Alkan Alper SS-50	Atak Volkan PS-272
Akbulut Nihat SS-46 PS-133	Alla Şeyma PS-157 PS-077 PS-176 PS- 177 PS-178	Atalay Belir PS-023 PS-246 PS-248 DK- 22
Akçay Çağrı PS-154 PS-139 PS-113	Alpaslan Cansu PS-140 PS-123 PS-118 PS- 102 PS-079	Atalay Yusuf SS-25 PS-025
Akçay Hüseyin SS-50 PS-092 PS-057	Alpaslan Gökhan PS-140	Ataol Mert PS-107 PS-086 PS-051 PS- 050 PS-049 PS-048 PS-036 PS-214 PS-264
Akgül Hasan SS-33 SS-34 SS-36	Altan Ahmet SS-28	Atıcı Meral SS-14
Akgün Hasan PS-205	Altay Mehmet Ali SS-18 PS-124 PS-271	Atik Fatih PS-244
Akgün Hasan Can SS-49 PS-131 PS-130 PS-128	Altuğ Hasan Ayberk PS-153 PS-137 PS-108 PS- 087 PS-047 PS-029 PS-203 PS-234 PS-237 PS-239	Atılğan Serhat PS-025
Akın Deniz PS-037	Altun Ceyhan PS-141	Avağ Canseda SS-16
Akın Mehmet PS-121	Anlar Halil PS-027	Avandağ Hüseyin PS-108
Akıncı Hüseyin Ozan PS-161 PS-041 PS-038 PS- 191 PS-233 PS-249	Aras Mutan Hamdi SS-20 SS-33 SS-58 SS-36 PS-245	Avcı Denizhan PS-047
Akıncı Ozan PS-267	Arıcı Akgül PS-133	Avsever Hakan PS-156 PS-151 PS-149 PS- 148
Akkocaoğlu Murat SS-16	Arıcı Gamze PS-224	Avunduk Mustafa Cihat SS-34
Akkoyunlu Murat SS-12	Arman Kaiffee SS-58	Ay Sinan PS-002 PS-122 PS-091
Akoğlan Mücahide PS-119	Arpacı Ayşe Hande SS-27	Aybar Buket PS-167 PS-168
Akpolat Nusret PS-242	Arpağ Osman Fatih SS-28	Aydemir Işıl SS-33 SS-36
Aksakallı Fatma Nihan PS-013 PS-115		

Aydil Barış
PS-157 PS-154

Aydın Erol
PS-039 PS-184

Aydın Ezgi
PS-052

Aydın Kader
SS-12

Ayhan Mustafa
PS-115

Ayrancı Ferhat
PS-132 PS-027

Ayrancı Ferhat
SS-10 SS-31 PS-243 PS-253

Ayrıkçıl Semih
PS-209

Ayrıkçıl Semih
PS-033

Bal Bilge Turhan
PS-226

Balaban Emre
PS-136 PS-074

Barış Emre
PS-096 PS-226

Baş Burcu
PS-035

Baş Mehmet Zahit
PS-210 PS-212

Basaran Deniz
PS-078

Başaran Bora
PS-018

Baştan Ali İlker
PS-082 PS-171 PS-
192PS-193 PS-194 PS-195
PS-196 PS-197 PS-198 PS-
199

Batmaz Vahdet
PS-067

Bayar Gürkan Raşit
PS-111 PS-109 PS-202 PS-
203 PS-204 PS-224 PS-234
PS-237 PS-239

Bayat Mohamad
PS-182

Baylan Cihan
PS-105 PS-171 PS-187 PS-
188 PS-192 PS-193 PS-194
PS-195 PS-196 PS-197 PS-
198 PS-199 PS-200

Baysal Nurten
PS-204

Bektaş Kayhan Kıvanç
SS-54 PS-072 PS-071

Belgin Hüseyin Berkay
SS-51

Benlidayı Mehmet Emre
PS-119 PS-184 PS-227 PS-
228 PS-254 PS-286

Bereket Cihan
PS-170PS-208

Bereket Mehmet Cihan
SS-03 SS-49 PS-131 PS-130
PS-128 PS-127 PS-080 PS-
205 PS-206 PS-207 PS-232
PS-235 PS-238

Bilgiç Bilge
PS-072

Bilhan Hakan
SS-22

Bilici Şebnem
PS-167PS-168

Boğaç Pembe
PS-152 PS-103

Bohluli Behnam
PS-093PS-172

Bolayır Giray
PS-110

Bozkaya Doç. Dr. Süleyman
PS-250 PS-251 PS-252

Bozkaya Doç.dr. Süleyman
PS-162

Bozkaya Erdal
PS-266

Bozkaya Süleyman
PS-160 PS-191 PS-226 PS-
247 PS-236 PS-259 PS-260
PS-270 PS-272 PS-280 PS-
282 PS-287

Bulut Emel
SS-32 PS-185 PS-186 PS-
187 PS-189 PS-190

Çadır Bilge
PS-001

Çağlar Torun Aysun
SS-08SS-26

Çakarer Sırmahan
SS-01 SS-44 PS-163 PS-017
PS-016 PS-116 PS-101 PS-
083

Çakır Cemal
PS-202

Çakır Merve
SS-24 PS-129 PS-094 PS-
065 PS-272

Çakır Yrd. Doç. Merve
PS-251 PS-252

Çakır Özkan Nilüfer
PS-208

Çakır Özkan Nilüfer
PS-170

Çakmak Ömer
SS-25

Çalışkan Mehmet
PS-228

Can Taylan
PS-240

Çandırılı Celal
PS-136 PS-074

Çankaya Abdulkadir Burak
PS-077 PS-176 PS-177 PS-
178

Çankaya Abdülkadir Burak
SS-53 PS-139

Canpolat Ahmet
PS-033 PS-230 PS-259 PS-
284

Cansız Erol
SS-05 SS-21 PS-003 PS-240
PS-018 PS-022 PS-164 PS-
015 PS-024 PS-101 PS-175
PS-032 PS-031 PS-030 PS-
256 PS-263 PS-268 PS-283

Cavlı Bedreddin
PS-180

Çebi Ahmet Taylan
PS-013 PS-115

Çebi Sibel
PS-230 PS-004 PS-258

Celasun Bülent
SS-06

Çelenk Peruze
PS-185

Çelik Orhan PS-001	Coşkun Ceren Damla PS-010	Dikicier Emre PS-019 PS-020 PS-150 PS-149 PS-148 PS-147
Çelik Salih ŞS-18PS-067	Coşkun Sadi PS-227 PS-228	Dikicier Sibel PS-019 PS-020 PS-150
Çelik Topçu Pınar PS-100 PS-099 PS-098 PS-064 PS-037	Coşkun Ümmügülsüm PS-288	Dinçer Duygu PS-189
Çelikkol Dila ŞS-29 PS-169	Coşkunes Fatih Mehmet PS-100 PS-064 PS-183 PS-037	Dodurga Yavuz SS-30
Cesur Anil PS-015 PS-167 PS-168	Coşkunes Mehmet Fatih PS-099	Doğan Gülnihal Emrem SS-09
Çetiner Sedat ŞS-20 PS-277	Damlar İbrahim SS-28 SS-51	Doğan İbrahim SS-44
Çetinkaya Büşra PS-099 PS-183	Darıcı Hakan SS-41	Doğan Necdet PS-047 PS-229
Çevik İsmail PS-001	Dayı Ertunç SS-10 PS-051	DOĞANAY Özge PS-023
Çevik Tuğçe PS-169 PS-070	Değer Kemal SS-44	Doğanay Özge PS-246 PS-248
Cevizcioğlu Ömer Orkun PS-142 PS-141	Değirmenci Alpin PS-213 PS-214 PS-215 PS-216 PS-217 PS-276 PS-281	Doğru Suzan Cansel SS-05
Cezairli Burak PS-132 PS-104 PS-027 PS-243 PS-253	Delilbaşı Çağrı SS-12 SS-11	Duran İbrahim PS-232
Cıcık Muhammed Furkan PS-275	Delilbaşı Ertan SS-45 PS-159 PS-152 PS-096 PS-034 PS-033	Duymaz Bilge SS-42
Cıcık Muhammet Furkan SS-14	Delilbaşı Ertan Ali PS-117 PS-069 PS-068 PS-066 PS-042 PS-041	Ege Bilal SS-33
Çiftçi Sevgi PS-116	Demetoğlu Umut SS-19	Ekici Ömer PS-091
Çil Nazlı ŞS-30	Demir Azize SS-44	Ekmekcioğlu Hasan PS-081
Cilasun Ülkem PS-037	Demir Bedia Beyza PS-040	Elmas Çiğdem SS-02
Çına Aksoy Müge ŞS-13	Demir Tuncer SS-20	Emes Yusuf PS-167 PS-168
Çiriş Metin PS-001	Demirkol Mehmet SS-36 PS-245	Erdem Gökçen PS-003
Cıvak Tayfun SS-56 PS-046	Dereci Ömür SS-06 PS-002 PS-122 PS-091	Erdem Havva PS-253
Çömlekçi Selçuk SS-13	Derelioğlu Sera PS-126	Erdem Mehmet Ali SS-53 PS-157 PS-139 PS-077 PS-176 PS-177 PS-178
Çomoğlu Şenol ŞS-44 PS-248	Derviş Ammar PS-015	Erdem Ramazan PS-271
Coşkun Abdullah Tuğrul PS-234	Dierks Eric J. PS-174	Erdemci Fevzi PS-110

Erdoğan Muharrem Şerif
SS-14 SS-40 SS-41

Erdogdu İbrahim Halil
PS-026

Erel Elif
PS-101 PS-167 PS-168

Eren Selin
PS-013 PS-115

Ergüder Burak
PS-094 PS-065

Ergun Sertan
SS-17

Erkmen Erkan
SS-37 PS-257

Eroğlu Selma
SS-25

Erorta Eda
PS-168

Ertay Ümit
SS-09 SS-39 PS-241 PS-145
PS-063 PS-061 PS-060 PS-
059 PS-058 PS-056 PS-055
PS-054 PS-053 PS-049 PS-
044 PS-043 PS-168 PS-028
PS-221 PS-222 PS-223 PS-
210 PS-212 PS-215 PS-216
PS-217 PS-255 PS-264 PS-
269 PS-273 PS-274 PS-276
PS-281 DK-06

Esen Hacı Hasan
SS-34

Eyibilen Ahmet
SS-46

Fikirli Gül
PS-201

Furuncuoğlu Halit
SS-32

Garajei Ata
PS-182

Geckili Onur
SS-22

Geçkili Onur
PS-167

Gençer Çağrı
SS-11

Ghahramanzadehasl Hojjat
SS-10

Gizli Ali
PS-230 PS-236 PS-270 PS-
284

Gökçe Erkan
PS-133

Göksu Vahit Can
PS-249 PS-277

Gözlüklü Özgür
SS-50 PS-092 PS-057

Gül Mehmet
SS-15SS-38

Güllü Batuhan
PS-254

Gülşes Aydın
PS-156 PS-155 PS-153 PS-
142 PS-141 PS-138 PS-137
PS-125 PS-110 PS-108 PS-
106 PS-087 PS-085 PS-047
PS-231

Gülsün Belgin
PS-026

Gültekin Alper Bahattin
SS-21

Gültekin Elif Sibel
SS-24

Gültekin Sibel Elif
PS-159

Gümüşdal Aydın
PS-163

Gümüşdal Selim Aydın
SS-53 PS-175 PS-032 PS-
031 PS-030

Gün Seda
PS-084 PS-185 PS-186 PS-
187PS-188

Gündoğdu Mustafa
SS-09

Gündüz Alparslan
PS-155

Gündüz Alpaslan
PS-106 PS-087 PS-237

Gündüz Derya
PS-026

Güneş Rojdan
PS-026

Güngör Mehmet Nadir
SS-02

Güngör Özge
PS-124

Günhan Fatih
SS-40

Günhan Ömer
SS-06 PS-155 PS-237

Gür Reha
PS-175

Gürbüz Urvasızoğlu Gelengül
PS-135 PS-126 PS-107 PS-
086 PS-050 PS-048 PS-255

Gürbüzler Levent
SS-46 PS-133

Gürkan Köseoğlu Banu
PS-116

Gürler Gökhan
SS-11

Gürsoy Bahar
PS-046

Gürsoytrak Burcu
SS-19

Güvenç İhsan Sami
SS-40

Güzel Ceylan
PS-164 PS-246

Guzeldemir Akcakanat Esra
PS-089

Haliloğlu Özkan Tuğba
PS-045

Hasanoğlu Erbaşar Güzin
Neda
PS-118

Hayırlıdağ Zeliha
PS-117 PS-114 PS-069 PS-
068 PS-066

Hayran Yeliz
SS-46

Hepokur Ceylan
SS-29

Hıdıroğlu Batuhan
PS-024

Hocaoğlu Turgay Peyami
PS-201

İçen Veysel
PS-026

İçci Yusuf Ziya
SS-58

İlhan Azime Aslıhan
SS-13

İltar Utku
PS-271

Inan Özgür PS-097	Karaavcı Salih PS-135	Kazokoglu Sehnaz SS-22
Inan Sevinç SS-33 SS-36	Karabulut Derya SS-05	Kelebek Seyfi SS-41 PS-092 PS-275
İrdem Hatice Özlem PS-121	Karaca İnci Rana SS-24 PS-161	Keleş Ali SS-30
İşler Sabri Cemil SS-21 SS-53 PS-003 PS-018 PS-022 PS-164 PS-163 PS- 113 PS-101 PS-083 PS-175 PS-032 PS-031 PS-030 PS- 256 PS-263 PS-268 DK-23	Karacan Özlem PS-022	Keskin Başak SS-01 PS-163 PS-017 PS-016
İyilikçi Berrin PS-095	Karaçaylı Ümit PS-151 PS-150 PS-149 PS- 148 PS-147 PS-229	Keskin Cengizhan SS-01 SS-44 PS-163 PS-017 PS-016 PS-083
Jaenicke Siegfried DK-05 DK-13	Karagol Serap SS-10	Keskin Fahriye PS-116
Kader Dinçer PS-088	Karahasanoğlu Işıl PS-190	Keskin İlknur SS-12
Kahraman Sevil SS-45 SS-33 SS-57 SS-36 SS-38 PS-159 PS-152 PS- 033 DK-21	Karan Begüm PS-267	Keskin Metehan PS-080
Kahraman Sevil Altundağ PS-117 PS-069 PS-068 PS- 066	Karan Nazife Begüm SS-57 PS-038 PS-233	Keskin Yalçın Başak PS-116
Kalabalık Fahrettin PS-092	Karapınar Gökay SS-54 PS-120 PS-071	Keskinrüzgar Aydın SS-20
Kamberoğlu Kanber PS-105 PS-171 PS-035 PS- 192 PS-193 PS-194 PS-195 PS-197 PS-198 PS-199 PS- 200	Karcı Semih PS-097	Ketenci Fatmanur SS-60
Kan Bahadır PS-100 PS-099 PS-098 PS- 064 PS-183 PS-037	Karlı Rıfat PS-206	Kiki Ali SS-39
Kan Hilal PS-089	Karöz Tuğçe Berre PS-189	Kılıç Berivan Beril SS-01
Kara İsa SS-34 PS-232	Kasapoğlu Çetin PS-013 PS-115 PS-077	Kılıç Soydan SS-51
Kara Muhammed İsa SS-33 SS-14 SS-36 SS-40 SS-41	Kasapoğlu Metin Berk PS-013	KILINÇ Adnan SS-09
Karaalioğlu Esra PS-160	Katı Şakir PS-146	Kılınç Adnan PS-241 PS-145 PS-063 PS- 061 PS-060 PS-059 PS-055 PS-054 PS-049 PS-222 PS- 210 PS-212 PS-215 PS-216 PS-255 PS-269 PS-273 PS- 274
Karaavcı Muhammed Salih PS-269 PS-273 PS-274	Kaya Cengiz SS-08	Kılınç Yeliz SS-52 SS-59 PS-209 PS-226 PS-244 PS-257 PS-260 PS- 265
	Kaya Duygu PS-240	Kipritoğlu Barış PS-287
	Kayıpmaz Saadettin PS-073	Kıran Serkan PS-111 PS-109 PS-106 PS- 204 PS-231
	Kaynak Mustafa Sinan SS-38	Kirtay Mustafa SS-55 SS-34 SS-30 PS-225
	Kaynar Mesture Ayfer PS-040	

Kocabalkan Burak SS-18 PS-124 PS-271	Kurt Hanefi DK-17	Okur Dt. Begüm PS-250 PS-251 PS-252
Kocaelli Hümeyra PS-115	Kurtoğlu Cem PS-286	Omezli Mehmet Melih PS-132 PS-027
Koçak Berberoğlu Hülya PS-116	Kuru Keremcan PS-057 PS-275	Ömezli Mehmet Melih SS-10 PS-243 PS-253
Kocatürk Özlem SS-19	Kütük Nükhet SS-50	Onay Karakaş Ferah PS-218 PS-219
Koçer Gülperi PS-289	Malevez Chantal DK-12 DK-18	Önder Ercüment PS-146
Koçyiğit İsmail Doruk PS-098	Mammadova Ulviyya SS-45 PS-034	Önger Mehmet Emin SS-03 PS-170 PS-208 PS- 235 PS-238
Köksal Ersin SS-08	Manisalı Mehmet DK-01DK-04	Onur Ozen SS-42
Koltuk Melek PS-018 PS-139 PS-113	Memiş Sadi PS-074	Özarslantürk Savaş PS-151
Koparal Mahmut PS-025 PS-026 PS-242	Meral Deniz Gokce SS-22	Ozbudak İrem Hicran PS-088
Koralıtan Melike SS-60	Mercan Ugur SS-22	Özbudak İrem Hicran PS-271
Korkmaz Yavuz Tolga PS-075 PS-073 PS-288	Metin Revnak PS-062	Özcan Ayşe SS-15 PS-242
Köse Hızır İlyas PS-005 PS-006 PS-007 PS- 008 PS-009 PS-012 PS-144 PS-143 PS-112	Metin Gürsoy Dr. Gamze PS-250	Özcan İlkur PS-176
Köse İbrahim PS-025	Moharamnejad Nima PS-114 PS-093 PS-090 PS- 172 PS-174 PS-181 PS-182 PS-191 PS-249 SS-62	Özdemir Muhsin PS-170
Köse Taha Emre PS-177 PS-178	Muğlalı Mehtap PS-084	Özden Bora PS-009 PS-012
Köşe Çiğdem SS-47	Muradov Elşan PS-011 PS-021	Özden Edip PS-263
Köseoğlu Banu Gürkan PS-139 PS-113	Muradov Elshan PS-162 PS-158	Özdenoğlu Berna PS-110
Köşger Hasan Hüseyin PS-169 PS-070	Nadirov Metleb PS-220	Özeç Abdullah İlker PS-201
Köşger Hüseyin SS-29	Odabaşı Onur PS-173 PS-218 PS-179 PS- 180 PS-220 PS-287	Özen Emrullah SS-14 SS-40 SS-41
Küçük Kurt Sercan PS-090 PS-261 PS-262 PS- 278	Ofluoglu Duygu SS-17	Özer Can Berk PS-081
Kumbul Doğuç Duygu SS-13	Öğütlü Faruk SS-24 PS-180 PS-033 PS- 230 PS-236PS-259 PS-270 PS-284	Özer Kaya Derya SS-50
Kürkcü Mehmet PS-286	Okur Begüm PS-211 PS-004	Özer Yücel Özlem PS-220
Kurt Gözde PS-094		Özgedik Seda PS-151

Özgür Özhan SS-04	Peker Dr. Elif PS-162	Sancar Bahadır PS-145 PS-126 PS-107 PS-086
Özkan Arif PS-244	Peker Elif SS-24 PS-161	Saraydın Serpil Ünver PS-110
Özkan Aydın PS-108 PS-029 PS-239	Peker Tuncay SS-02	Sarı Hamdi PS-289
Özkan Enes SS-03 PS-131 PS-112 PS-045 PS-279	Pirpir Çağışan PS-136 PS-104	Sarıkartal Arzu PS-229
Özkan Nilüfer SS-08 PS-084 PS-082 PS-188 PS-235 PS-238	Pişkin Bülent PS-156	Sarıkir Çiğdem PS-260
Özle Murat PS-094 PS-090 PS-261 PS-262 PS-278	Polat Ahmet Veysel PS-208 PS-238	Saruhan Nesrin SS-09 PS-241 PS-145 PS-135 PS-107 PS-086 PS-063 PS-060 PS-053 PS-049 PS-043 PS-168 PS-036 PS-028 PS-165 PS-166 PS-221 PS-222 PS-223 PS-210 PS-212 PS-213 PS-215 PS-216 PS-217 PS-255 PS-273 PS-274 PS-281
Öznelçin Onur SS-58	Polat Mehmet Emrah SS-10	Saruhan Nesrin PS-269
Öztan Arda PS-072	Rachmiel Adi DK-02 DK-10	Saruhan Nesrin PS-269
Öztaş Evren PS-168	Rad Hamed PS-211	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Adnan SS-06	Rastgeldi Orhan Zeki PS-253	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Dilara Nur PS-270 PS-280 PS-284	Ravalı Ece İrem PS-040	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Hasan PS-206	Rzayev Sharif PS-096 PS-179 PS-230 PS-236 PS-259 PS-266 PS-278 PS-280 PS-284 PS-285 PS-287	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Hilal Peker PS-156 PS-047 PS-229	Sadıgov Orkhan PS-280	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Kübra PS-160 PS-096 PS-042 PS-041	Sadikhov Musa PS-021	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Onur PS-121	Sadikhov Musa PS-218	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Özgür PS-010	Sahin Gokce Aykol SS-22	Saruhan Nesrin PS-269
Öztürk Gözlüklü Hilal SS-50	Şahin Bayram PS-078	Saruhan Nesrin PS-269
Özüpek Muhammet Fatih SS-38	Şahin Esmâ Bilge PS-084 PS-082 PS-205	Saruhan Nesrin PS-269
Özyurt Anıl SS-02	Şahin Onur SS-35 PS-173 PS-218 PS-179 PS-180 PS-220 PS-287	Saruhan Nesrin PS-269
Palancioğlu Alen SS-43 PS-014	Salim Ozan PS-271	Saruhan Nesrin PS-269
Paraneetharan Sathasivam SS-04	Salimov Fariz PS-254 PS-286	Saruhan Nesrin PS-269
	Samancı Bedia PS-078	Saruhan Nesrin PS-269

Şengüven Burcu PS-265	Tak Önjen PS-100 PS-098	Tükel Hüseyin Can PS-039 PS-184 PS-228
Şenol Güven Gamze SS-48	Tanışık Burakhan Hakan PS-242	Tümer Mehmet Kemal SS-46 PS-133
Seyidli Elmir SS-45 PS-158 PS-152	Tanyel Cem PS-246	Turan Aynur SS-55 PS-225
Seyyidli Elmir PS-117 PS-068 PS-066	Tarım Ertaş Elif SS-14 PS-092	Türen Tuğrul PS-241 PS-058 PS-221
Şimşek Hasan Onur SS-19	Taşdemir Ufuk SS-30	Turgay Berk SS-51
Şimşek Mehmet Barış PS-093 PS-090 PS-172 PS-174 PS-181 PS-182 PS-191	Tatlı Ufuk SS-28 PS-062 PS-039	Turgut Cevat Tuğrul SS-43 PS-014
Şimşek Kaya Göksel SS-18 PS-088 PS-028	Taysi Seyithan SS-20	Turgut Hüseyin Cihad PS-172
Sindel Alper SS-04	Tekkeşin Merva PS-078 PS-076	Tutuş Eser PS-100 PS-099 PS-098 PS-064
Sindel Timur SS-04	Temelli Yener SS-05	Tuzcu Mehmet SS-29
Sipahi Ayşegül PS-046	Tepecik Tahsin PS-063 PS-061 PS-060 PS-059 PS-058 PS-056 PS-055 PS-048 PS-223 PS-269	Uçbaş Eda PS-181
Şirin Merve PS-081	Tezel Canan PS-200	Uçbaş Eda PS-159
Şirin Yiğit PS-078 PS-076	Tokuç Berkay PS-100	Uçkan Sina SS-48
Şitilci Tolga PS-003	Topal Olgun SS-13	Üçok Cahit PS-146
Sivri Damla PS-247 PS-249 PS-277	Toprak Emin Mehmet PS-285	Uğur Mehmet PS-075
Sivrikaya Efe Can PS-132	Toprak Mehmet Emin PS-129 PS-173 PS-218 PS-179 PS-219 PS-220 PS-004 PS-266	Uğurlu Mehmet PS-051
Solak Özlem SS-25	Torul Damla SS-49 PS-131 PS-130 PS-128 PS-127 PS-080 PS-045 PS-205 PS-206 PS-207 PS-232 PS-279	Ulaş Nilüfer SS-12
Solakoglu Onder SS-17	Tosun Emre SS-16	Ulu Murat SS-50 PS-092 PS-057
Soluk Tekkeşin Merva PS-046	Tozoğlu Sinan SS-18 PS-124 PS-088 PS-067 PS-271 DK-14	Ulu Sena SS-25
Sönmez Sait SS-44	Tüfekçioğlu Şükran SS-48	Uluğ Bahar PS-258
Sönmez Samed PS-289	Tükel Can PS-261 PS-262 PS-278	Ulutürk Hacer PS-209 PS-211 PS-258 PS-267
Steigmann Marius DK-19 DK-20		Ünal Nuri PS-275
Tabrizi Reza DK-24		Üngör Cem PS-104

Ünsal Nurdan Kafalı
PS-121

Ünür Meral
SS-54 PS-010 PS-120 PS-
081 PS-071

Uraz Ahu
PS-226

Ürgün Aliye Ceren
PS-167

Ursavaş Selin
SS-40

Urvasızoğlu Gelengül
PS-053 PS-043 PS-036 PS-
165 PS-166 PS-213 PS-214

Üstün Burcu
SS-08

Uyanık Sedef Ayşe
PS-176 PS-177 PS-178

Uyar Alper
PS-153

Uyar Hasan Alper
PS-203

Uzel Aslıhan
PS-254

Uzun Ayşenur
SS-01 PS-240 PS-163 PS-083

Varol Altan
SS-56 PS-046

Varol Özkavak Hatice
SS-13

Wangerin Konrad
DK-03 DK-11

Yalçın Ertan
SS-39 PS-056 PS-051 PS-
044 PS-168 PS-221 PS-222
PS-223 PS-217 PS-264 PS-
276 PS-281

Yalçın Serdar
SS-21

Yalçın Yeler Defne
SS-60

Yaltırık Mehmet
SS-43PS-014

Yaman Deniz
PS-159 PS-103 PS-102 PS-
079 PS-034 PS-033 PS-219

Peker Dr. Elif
Yanık Saim
SS-31 PS-243

Yanmaz Lütfiye
PS-157 PS-154

Yapıcı Yavuz Günay
PS-028

Yeler Hasan
SS-34 PS-052

Yeşil Hande
PS-029

Yeşilyurt Nazlı
PS-119

Yıkan Doğan Aylin
PS-129

Yıldırım Benay
PS-160

Yılmaz Onur
PS-136 PS-075 PS-074 PS-
073

Yılmaz Altıntaş Nuray
PS-288

Yıldırım Güler
SS-55

Yıldırım Gülsün
PS-121 PS-097

Yıldırımtürk Senem
PS-078 PS-076

Yılmaz Buğra
PS-123

Yılmaz Derviş
PS-209

Yılmaz Eren
PS-185 PS-186 PS-187 PS-
188 PS-189 PS-190 PS-196
PS-248

Yılmaz Mehmet Ziya
SS-08 SS-26

Yolcu Ümit
SS-20 SS-15 SS-38 DK-08

Yüce Pınar
PS-064

Yüceer Ezgi
PS-105

Yücel Ergun
PS-211 PS-265 PS-282

Yücel Ergun Ziver
PS-285

Yücel Ziver Ergun
PS-114 PS-247

Yurtyapan Hale
PS-243

Zerener Tamer
PS-111 PS-109 PS-108 PS-
202 PS-203 PS-204 PS-224
PS-234 PS-237 PS-239

Zor Zeynep Fatma
PS-260 PS-265

